

Новият завет

Съдържание

Евангелие от Матей	1
Евангелие от Марк	24
Евангелие от Лука	38
Евангелие от Йоан	62
Деяния на апостолите	80
Послание до римляните	104
Първо послание до коринтяните	114
Второ послание до коринтяните	124
Послание до галатяните	130
Послание до ефесяните	134
Послание до филипяните	138
Послание до колосяните	141
Първо послание до солунците	144
Второ послание до солунците	146
Първо послание до Тимотей	148
Второ послание до Тимотей	151
Послание до Тит	153
Послание до Филимон	154
Послание до евреите	155
Послание на Яков	162
Първо послание на Петър	165
Второ послание на Петър	168
Първо послание на Йоан	170
Второ послание на Йоан	173
Трето послание на Йоан	173
Послание на Юда	174
Откровение	175

Матю

ГЛАВА 1

1 Книгата на родословието на Исус Христос, сина на Давид, сина на Авраам.
2 Авраам роди Исаак; а Исаак роди Яков; и Яков роди Юда и братята му;
3 И Юда роди Фарес и Зара от Тамар; и Фарес роди Есром; и Есром роди Арам;
4 И Арам роди Аминадав; и Аминадав роди Наасон; а Наасон роди Салмон;
5 Салмон роди Вооз от Рахав; и Вооз роди Овид от Рут; а Овид роди Есей;
6 И Есей роди цар Давид; и цар Давид роди Соломон от нея, която беше жена на Урия;
7 Соломон роди Ровоам; а Ровоам роди Авия; и Авия роди Аса;
8 Аса роди Йосафат; а Йосафат роди Йорам; а Йорам роди Озия;
9 Озия роди Йоатам; а Йоатам роди Ахаз; и Ахаз роди Езекия;
10 А Езекия роди Манасия; а Манасия роди Амон; и Амон роди Йосия;
11 И Йосия роди Ехония и братята му около времето, когато бяха отведени във Вавилон;
12 И след като бяха доведени във Вавилон, Ехония роди Салатиел; а Салатиел роди Зоровавел;
13 И Зоровавел роди Авиуд; и Авиуд роди Елиаким; а Елиаким роди Азор;
14 А Азор роди Садок; а Садок роди Ахим; а Ахим роди Елиуд;
15 И Елиуд роди Елеазар; а Елеазар роди Матан; а Матан роди Яков;
16 И Яков роди Йосиф, мъжа на Мария, от която се роди Исус, наречен Христос.
17 И така, всичките поколения от Авраам до Давид са четиринадесет поколения; и от Давид до преселението във Вавилон са четиринадесет поколения; и от преселването във Вавилон до Христос има четиринадесет поколения.
18 А раждането на Исус Христос беше по следния начин: когато майка му Мария беше сгодена за Йосиф, преди да се съберат, тя се намери бременна от Светия Дух.
19 Тогава съпругът ѝ Йосиф, понеже беше праведен и не искаше да я изобличи, реши да я напусне тайно.
20 Но докато той мислеше за тези неща, ето, ангелът Господен му се яви насън и каза: Йосифе, сине Давидов, не бой се да вземеш при себе си Мария, жена си; защото това, което е заченато в нея, е на Светия Дух.
21 И тя ще роди син, когото ще наречеш ИСУС; защото той ще спаси народа Си от греховете им.
22 Сега всичко това стана, за да се изпълни реченото от Господа чрез пророка, който казва:
23 Ето, девица ще забременее и ще роди син, и ще го нарекат с името Емануил, което се превежда: С нас Бог.
24 Тогава Йосиф, като стана от сън, направи, както му беше заповядал ангелът Господен, и взе жена си при себе си.

25 И не я позна, докато тя не роди първородния си син; и той го нарече с име Исус.

ГЛАВА 2

1 И когато Исус се роди във Витлеем Юдейски в дните на цар Ирод, ето, мъдреци от изток дойдоха в Ерусалим,
2 Казвайки: Къде е роденият цар на юдеите? защото видяхме звездата Му на изток и дойдохме да Му се поклоним.
3 Когато цар Ирод чу това, смути се и целият Ерусалим с него.
4 И като събра всички главни свещеници и книжници на народа, той ги попита къде трябва да се роди Христос.
5 И те му казаха: Във Витлеем Юдейски, защото така е писано от пророка:
6 И ти, Витлееме, в земята на Юда, не си най-малкият сред князете на Юда; защото от теб ще излезе Управител, който ще управлява Моя народ Израил.
7 Тогава Ирод, като тайно повика мъдреците, ги разпита внимателно кога се е появила звездата.
8 И той ги изпрати във Витлеем и каза: Идете и потърсете внимателно детето; и когато го намерите, кажете ми, за да дойда и аз да му се поклоня.
9 Като изслушаха царя, те си отидоха; и ето, звездата, която видяха на изток, вървеше пред тях, докато дойде и застана над мястото, където беше малкото дете.
10 Когато видяха звездата, те се зарадваха с твърде голяма радост.
11 И когато влязоха в къщата, видяха малкото дете с майка му Мария, паднаха и му се поклониха; и когато отвориха съкровищата си, поднесоха му дарове; злато, ливан и смирна.
12 И като бяха предупредени от Бога насън да не се връщат при Ирод, те заминаха в родината си по друг път.
13 И когато те си отидоха, ето, ангелът Господен се яви на Йосиф насън и каза: Стани, вземи детето и майка му и бягай в Египет, и бъди там, докато ти съобща, защото Ирод ще търси малкото дете, за да го унищожи.
14 И като стана, взе през нощта детето и майка му и отиде в Египет;
15 И беше там до смъртта на Ирод, за да се изпълни реченото от Господа чрез пророка, който казва: От Египет повиках сина Си.
16 Тогава Ирод, като видя, че му се подиграват мъдреците, се разгневи извънредно много и изпрати да избие всички деца, които бяха във Витлеем и във всичките му предели, от две години и по-малко, според времето, за което той усърдно се допита до мъдреците.
17 Тогава се изпълни реченото от пророк Еремия, който казва:
18 В Рама се чу глас, оплакване и плач, и голямо оплакване, Рахил плаче за децата си и не иска да се утеши, защото ги няма.
19 Но когато Ирод умря, ето, ангел Господен се яви насън на Йосиф в Египет,
20 като каза: Стани, вземи детето и майка му и иди в израилевата земя, защото мъртви са онези, които търсеха живота на детето.

21 И той стана, взе детето и майка му и дойде в земята на Израил.

22 Но когато чу, че Архелай наистина царува в Юдея на мястото на баща си Ирод, той се уплаши да отиде там; въпреки това, като беше предупреден от Бога насън, той се отби в страните на Галилея:

23 И дойде и се засели в град, наречен Назарет, за да се сбъдне казаното от пророците, че ще се нарече Назарянин.

ГЛАВА 3

1 В онези дни дойде Йоан Кръстител и проповядваше в Юдейската пустиня,

2 И каза: Покайте се, защото наближи небесното царство.

3 Защото това е онзи, за когото говори пророк Исаия, като казва: Гласът на викация в пустинята: Пригответе пътя на Господа, прави направите пътеките Му.

4 И същият Йоан носеше облекло от камилска коса и кожен пояс около кръста си; и месото му беше скакалец и див мед.

5 Тогава излязоха при него Йерусалим и цяла Юдея, и цялата околност на Йордан,

6 И бяха кръстени от него в Йордан, изповядвайки греховете си.

7 Но когато видя много от фарисеите и садукееите да идват за неговото кръщение, той им каза: О, поколение ехиднини, кой ви предупреди да бягате от идещия гняв?

8 И тъй, принесете плодове, достойни за покаяние:

9 И не мислете да казвате в себе си: Имаме Авраам за наш баща; защото ви казвам, че Бог може от тези камъни да въздигне деца на Авраам.

10 И сега брадвата е положена при корена на дърветата: затова всяко дърво, което не дава добър плод, се отсича и се хвърля в огъня.

11 Аз наистина ви кръщавам с вода за покаяние; но Този, който идва след мен, е по-силен от мен, чиито обувки не съм достоен да нося; Той ще ви кръсти със Светия Дух и с огън;

12 Чиято ветрило е в ръката му и той напълно ще очисти гумното си и ще събере житото си в житницата; а плявата ще изгори с неугасим огън.

13 Тогава Исус идва от Галилея в Йордан при Йоан, за да се кръсти от него.

14 Но Йоан му забрани, като каза: аз трябва да се кръстя от тебе, а ти ли идваш при мене?

15 А Исус в отговор му каза: **Остави сега, защото така ни подобава да изпълним всяка правда.** Тогава той го изстрада.

16 И когато Исус се кръсти, веднага излезе от водата; и ето, отвори му се небесата и той видя Божия Дух да слиза като гълъб и да се спуска върху него.

17 И ето глас от небето, който казваше: Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение.

ГЛАВА 4

1 Тогава Исус беше отведен от Духа в пустинята, за да бъде изкушен от дявола.

2 И след като пости четиридесет дни и четиридесет нощи, след това огладня.

3 И когато изкусителят дойде при него, каза: Ако си Божият Син, заповядай тези камъни да станат хлябове.

4 А той в отговор каза: Писано е, че **не само с хляб ще живее човек, но с всяко слово, което излиза от Божиите уста.**

5 Тогава дяволът го завежда в светия град и го поставя на върха на храма,

6 И му каза: Ако си Божият Син, хвърли се долу; защото е писано: Той ще заповяда на ангелите Си за тебе; и на ръцете си те ще те носят, за да не би да си удариш крака срещу камък.

7 Исус му каза: **Пак е писано: Не изпитвай Господа, твоя Бог.**

8 Отново дяволът Го завежда на твърде висока планина и Му показва всичките царства на света и тяхната слава;

9 И му каза: Всички тези неща ще ти дам, ако паднеш и ми се поклониш.

10 Тогава Исус му каза: **Махни се, Сатана, защото е писано: На Господа твоя Бог да се покланяш и само на Него да служиш.**

11 Тогава дяволът го остави и, ето, ангели дойдоха и му служеха.

12 Исус, като чу, че Йоан бил хвърлен в тъмница, отиде в Галилея;

13 И като напусна Назарет, дойде и се засели в Капернаум, който е на морския бряг, в пределите на Завулон и Нефталим;

14 За да се изпълни реченото чрез пророк Исаия, който казва:

15 Земята на Завулон и земята на Нефталим, по пътя на морето, отвъд Йордан, Галилея на езичниците;

16 Хората, които седяха в тъмнина, видяха голяма светлина; и за онези, които седяха в областта и сянката на смъртта, изгря светлина.

17 Оттогава Исус започна да проповядва и да казва: **Покайте се, защото наближи небесното царство.**

18 И когато Исус ходеше край Галилейското езеро, видя двама братя, Симон, наречен Петър, и брат му Андрей, които хвърляха мрежа в морето, защото бяха рибари.

19 И им каза: **Вървете след Мене и аз ще ви направя ловци на човеци.**

20 И те веднага оставиха мрежите си и Го последваха.

21 И като отиде оттам, видя други двама братя, Яков, Зеведеевия син, и Йоан, брат му, в кораб със Зеведей, баща им, да кърпят мрежите си; и той ги повика.

22 И те веднага оставиха кораба и баща си и го последваха.

23 И Исус обиколи цяла Галилея, като поучаваше в синагогите им и проповядваше Евангелието на царството, и изцеляваше всякаква болест и всякаква немощ между хората.

24 И славата му се разнесе из цяла Сирия: и те доведоха при него всички болни хора, които бяха обхванати от различни болести и мъки, и тези, които бяха обладани от демони, и тези, които бяха лунатици, и тези, които имаха парализа; и той ги излекува.

25 И го последваха големи множества хора от Галилея, и от Декаполис, и от Ерусалим, и от Юдея, и отвъд Йордан.

ГЛАВА 5

1 И като видя множествата, Той се изкачи на планината; и когато седна, учениците Му дойдоха при Него.
 2 И той отвори устата Си и ги поучаваше, казвайки:
 3 Блажени бедните духом, защото тяхно е небесното царство.
 4 Блажени плачещите, защото те ще се утешат.
 5 Блажени кротките, защото те ще наследят земята.
 6 Блажени гладните и жадните за правдата, защото те ще се наситят.
 7 Блажени милостивите, защото те ще бъдат помилвани.
 8 Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога.
 9 Блажени миротворците, защото те ще се нарекат Божии чада.
 10 Блажени гонените заради правдата, защото тяхно е небесното царство.
 11 Блажени сте вие, когато ви хулят и ви гонят, и лъжливо говорят против вас всякакво зло заради Мене.
 12 Радвайте се и се веселете, защото голяма е вашата награда на небесата; тъй като те гониха пророците, които бяха преди вас.
 13 Вие сте солта на земята; но ако солта изгуби благовонието си, с какво ще се осоли? отсега нататък не става за нищо, освен да бъде изгонено и тъпкано от човеци.
 14 Вие сте светлината на света. Град, който е разположен на хълм, не може да се скрие.
 15 Нито запалват светило и го слагат под шиника, а на светилник; и дава светлина на всички, които са в къщата.
 16 Така нека свети вашата светлина пред човеците, за да видят добрите ви дела и да прославят вашия Отец, който е на небесата.
 17 Не мислете, че съм дошъл да разруша закона или пророците; не съм дошъл да разруша, а да изпълня.
 18 Защото истина ви казвам, докато преминат небето и земята, нито една йота, нито една точка няма да премине от закона, докато всичко не се изпълни.
 19 И тъй, който наруши една от тия най-малки заповеди и научи така човеците, най-малък ще се нарече в небесното царство; а който ги изпълни и научи, велик ще се нарече в небесното царство.
 20 Защото ви казвам, че ако вашата праведност не надмине праведността на книжниците и фарисеите, вие в никакъв случай няма да влезете в небесното царство.
 21 Чули сте, че е казано от древните: Не убивай; и всеки, който убие, ще бъде изложен на съда;
 22 Но аз ви казвам, че всеки, който се гневи на брат си без причина, ще бъде виновен на съда; и всеки, който каже на брат си, Рака, ще бъде виновен на съвета; но всеки, който каже, безумнико, ще бъдат в опасност от огнен ад.
 23 И така, ако принесеш дара си на олтара и си спомниш там, че брат ти има нещо против тебе,
 24 Остави там дара си пред олтара и си иди; първо се помири с брат си и тогава ела и принеси дара си.
 25 Споразумей се бързо с противника си, докато си на пътя с него; да не би противникът да те предаде на съдията, а съдията да те предаде на служителя, и да бъдеш хвърлен в тъмница.

26 Истина ти казвам: Никога няма да излезеш оттам, докато не платиш и последния цент.
 27 Чували сте, че е било казано от древните: Не прелюбодействай!
 28 Но Аз ви казвам, че всеки, който гледа жена, за да я пожелае, вече е прелюбодействал с нея в сърцето си.
 29 И ако дясното ти око те съблазнява, извади го и го хвърли от себе си; защото е по-добре за теб да погине една от частите ти, а не цялото ти тяло да бъде хвърлено в пъкъл.
 30 И ако дясната ти ръка те съблазнява, отсечи я и я хвърли от себе си; защото за теб е по-добре да погине една от частите ти, а не цялото ти тяло да бъде хвърлено в пъкъл.
 31 Казано е: Който напусне жена си, нека ѝ даде разводно писмо.
 32 Но Аз ви казвам, че всеки, който напусне жена си, освен поради блудство, я кара да прелюбодейства; и всеки, който се ожени за наведена, прелюбодейства.
 33 Отново, вие сте чули, че е било казано от онези от древността: Не се кълни неправда, но изпълни клетвата си към Господа:
 34 Но Аз ви казвам: Никак не се кълнете; нито от небето; защото е Божият трон:
 35 Нито от земята; защото е Неговото подножие: нито от Ерусалим; защото това е градът на великия цар.
 36 И не се кълни в главата си, защото не можеш да направиш нито един косъм бял или черен.
 37 Но нека вашето общуване бъде: Да, да; Не, не, защото всичко, което е повече от това, идва от злото.
 38 Чули сте, че е казано: Око за око и зъб за зъб.
 39 Но аз ви казвам, че не се противете на злото; но ако някой ви удари по дясната буза, обърнете му и другата.
 40 И ако някой иска да те съди и да ти вземе дрехата, дай му и дрехата ти.
 41 И който те принуди да изминеш една миля, върви с него две.
 42 Дай на онзи, който ти поиска, и не се отвърщай от онзи, който иска да заеме от теб.
 43 Чули сте, че е казано: „Обичай ближния си и мрази врага си“.
 44 Но аз ви казвам, обичайте враговете си, благославяйте онези, които ви проклинат, правете добро на онези, които ви мразят, и се молете за онези, които ви укоряват и ви преследват;
 45 За да бъдете чада на вашия Отец, който е на небесата, защото Той кара слънцето Си да изгрява над злите и над добрите и изпраща дъжд на праведните и на неправедните.
 46 Защото, ако обичате тези, които ви обичат, каква награда имате? не са ли и бирниците същите?
 47 И ако поздравявате само братята си, какво правите повече от другите? не са ли и бирниците така?
 48 И така, бъдете свършени, както е свършен вашият Отец, който е на небесата.

ГЛАВА 6

1 Внимавайте да не правите милостинята си пред човеците, за да ви видят; иначе нямате награда от вашия Отец, който е на небесата.

2 Затова, когато правиш милостинята си, не тръби пред себе си, както правят лицемерите по синагогите и по улиците, за да ги славят хората. Истина ви казвам, те имат своята награда.

3 Но когато правиш милостиня, лявата ти ръка да не знае какво прави дясната ти ръка;

4 За да бъде твоята милостиня в тайно; и твоят Отец, който вижда в тайно, ще ти въздаде наяве.

5 И когато се молиш, не бъди като лицемерите, защото те обичат да се молят изправени в синагогите и по ъглите на улиците, за да ги видят хората. Истина ви казвам, те имат своята награда.

6 Но ти, когато се молиш, влез в стаичката си и като затвориш вратата си, помоли се на своя Отец, който е в тайно; и твоят Отец, който вижда в тайно, ще ти въздаде наяве.

7 Но когато се молите, не говорете напразно, както правят езичниците; защото те мислят, че ще бъдат чути поради многото си говорене.

8 И така, не бъдете като тях, защото вашият Отец знае от какво имате нужда, преди да поискате от Него.

9 И тъй, вие се молете така: Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име.

10 Да дойде Твоето царство. Да бъде Твоята воля както на небето, така и на земята.

11 Насъщния ни хляб дай ни днес.

12 И прости ни дълговете ни, както и ние прощаваме на нашите длъжници.

13 И не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия, защото Твое е царството, и силата, и славата до века. амин

14 Защото, ако вие простите на човеците прегрешенията им, и вашият небесен Отец ще прости на вас;

15 Но ако вие не простите на човеците прегрешенията им, то и вашият Отец няма да прости вашите прегрешения.

16 Освен това, когато постите, не бъдете печални като лицемерите; защото те обезобразяват лицата си, за да изглеждат пред хората, че постят. Истина ви казвам, те имат своята награда.

17 Но ти, когато постиш, помажи главата си и измий лицето си;

18. за да не се покажеш пред човеците, че постиш, а пред твоя Отец, Който е в тайно; и твоят Отец, Който вижда в тайно, ще ти въздаде наяве.

19 Не си събирайте съкровища на земята, където молец и ръжда ги разяжда, и където крадци подкопават и крадат;

20 Но събирайте си съкровища на небето, където нито молец, нито ръжда ги пояжда, и където крадци не подкопават и не крадат;

21 Защото където е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви.

22 Светило на тялото е окото; прочее, ако окото ти бъде чисто, цялото ти тяло ще бъде осветено.

23 Но ако окото ти е зло, цялото ти тяло ще бъде пълно с тъмнина. И така, ако светлината, която е в теб, е тъмнина, колко голяма е тази тъмнина!

24 Никой не може да служи на двама господари: защото или единия ще намрази, а другия ще обикне;

иначе ще се привърже към единия и ще презира другия. Не можете да служите на Бога и на мамона.

25 Затова ви казвам: Не се безпокойте за живота си, какво ще ядете или какво ще пиете; нито за тялото ви, какво ще облечете. Не е ли животът повече от месото и тялото от облеклото?

26 Вижте небесните птици: защото нито сеят, нито жънат, нито в житници събират; но вашият небесен Отец ги храни. Не сте ли много по-добри от тях?

27 Кой от вас, като се погрижи, може да добави един лакът към ръста си?

28 И защо се грижите за облеклото? Помислете за полските кремове, как растат; не се трудят, нито предат;

29 И все пак ви казвам, че дори Соломон в цялата си слава не беше облечен като един от тях.

30 Затова, ако Бог така облича полската трева, която днес е, а утре се хвърля в пещта, няма ли да облича много повече вас, о, малOVERCI?

31 Затова не се безпокойте и не казвайте: Какво ще ядем? или Какво ще прием? или: С какво ще се облечем?

32 (Защото всичко това търсят езичниците), защото вашият небесен Отец знае, че имате нужда от всички тези неща.

33 Но вие първо търсете Божието царство и Неговата правда; и всички тези неща ще ви бъдат добавени.

34 И така, не се безпокойте за утрешния ден; защото утрешният ден ще се погрижи за себе си. Достатъчно е на деня злото му.

ГЛАВА 7

1 Не съдете, за да не бъдете съдени.

2 Защото с какъвто съд съдите, с такъв ще ви съдят; и с каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери.

3 И защо гледаш съчицата в окото на брат си, а не забелязваш гредата в твоето око?

4 Или как ще кажеш на брат си: Дай да извадя съчицата от окото ти; и ето греда в твоето око?

5 Лицемерце, първо извади гредата от собственото си око; и тогава ще видиш ясно да извадиш съчицата от окото на брат си.

6 Не давайте свящото на кучетата, нито хвърляйте бисерите си пред свинете, за да не ги стъпчат с краката си и да се обърнат пак да ви разкъсат.

7 Искайте и ще ви се даде; търсете и ще намерите; хлопайте и ще ви се отвори:

8 Защото всеки, който иска, получава; и който търси, намира; и на този, който хлопа, ще се отвори.

9 Или кой човек между вас, на когото синът му поиска хляб, ще му даде камък?

10 Или ако поиска риба, ще му даде ли змия?

11 И така, ако вие, бидейки зли, знаете да давате блага на децата си, колко повече вашият Отец, Който е на небесата, ще даде блага на онези, които искат от Него?

12 И така, всичко, каквото желаете хората да правят на вас, така правете и вие на тях; защото това е законът и пророците.

13 Влезте през тясната порта, защото широка е портата и широк е пътят, който води към погибел, и мнозина има, които минават през него.

14 Защото тясна е портата и тесен е пътят, който води към живот, и малцина са тези, които го намират.

15 Пазете се от лъжливите пророци, които идват при вас в овчи кожи, а отвътре са вълци грабителни.

16 По плодовете им ще ги познаете. Берат ли грозде от тръни или смокини от бодили?

17 Така всяко добро дърво дава добри плодове; но лошото дърво дава лоши плодове.

18 Доброто дърво не може да дава лоши плодове, нито лошото дърво може да дава добри плодове.

19 Всяко дърво, което не дава добър плод, се отсича и се хвърля в огъня.

20 Затова по плодовете им ще ги познаете.

21 Не всеки, който ми казва: Господи, Господи, ще влезе в небесното царство; а който върши волята на Моя Отец, който е на небесата.

22 Мнозина ще ми кажат в онзи ден: Господи, Господи, не сме ли пророкували в твоето име? и в твоето име изгонвахме демони? и в твоето име извърши много чудесни дела?

23 И тогава ще им заявя, че никога не съм ви познавал; махнете се от мен вие, които вършите беззаконие.

24 Затова всеки, който слуша тези мои думи и ги изпълнява, ще го уподобя на мъдър човек, който е построил къщата си на канара;

25 И дъждът заваля, и наводненията дойдоха, и ветровете задухаха, и се нахвърлиха върху онази къща; и не падна, защото беше основан върху скала.

26 И всеки, който слуша тези мои думи и не ги изпълнява, ще се оприличи на безумен човек, който построи къщата си на пясъка;

27 И дъждът заваля, и наводненията дойдоха, и ветровете задухаха, и се нахвърлиха върху онази къща; и падна; и голямо беше падането му.

28 И стана така, когато Исус свърши тези думи, хората бяха учудени от учението Му;

29 Защото той ги поучаваше като един с власт, а не като книжниците.

ГЛАВА 8

1 Когато слезе от планината, голямо множество го последва.

2 И ето, един прокажен дойде и Му се поклони, като каза: Господи, ако искаш, можеш да ме очистиш.

3 И Исус простря ръката Си, докосна се до него и каза: **Искам; бъди чист.** И веднага проказата му се очисти.

4 И Исус му каза: **Внимавай да не казваш на никого; но иди, покажи се на свещеника и принеси дара, който Моисей заповяда, за свидетелство пред тях.**

5 И когато Исус влезе в Капернаум, дойде при Него един стотник и Го помоли:

6 И казвайки: Господи, слугата ми лежи у дома парализиран и се измъчва много.

7 И Исус му каза: **Ще дойда и ще го изцеля.**

8 Стотникът в отговор каза: Господи, не съм достоен да влезеш под покрива ми; но кажи само дума и слугата ми ще оздравее.

9 Защото аз съм човек под власт и имам подчинени войници; и казвам на този човек: Иди, и той отива; и на друг: Ела, и той идва; и на слугата ми: Направи това, и той го направи.

10 Исус, като чу това, учуди се и каза на онези, които го последваха: **Истина ви казвам, нито в Израил съм намерил толкова голяма вяра.**

11 И аз ви казвам, че мнозина ще дойдат от изток и запад и ще седнат с Авраам, и Исаак, и Яков в небесното царство.

12 Но децата на царството ще бъдат изхвърлени във външната тъмнина; там ще бъде плач и скърцане със зъби.

13 И Исус каза на стотника: **Върви си; и както си повярвал, така да ти бъде.** И слугата му беше изцелен в същия час.

14 И когато Исус влезе в дома на Петър, видя майката на жена му лежаща и болна от треска.

15 И той се допря до ръката ѝ и треската я остави; и тя стана и им служеше.

16 Когато се свечери, доведоха при Него мнозина обладани от демони; и той изгони духовете със словото Си и изцели всички болни;

17 За да се изпълни реченото чрез пророк Исаия, който казва: Той взе нашите немощи и понесе нашите болести.

18 Сега, когато Исус видя голямо множество около себе си, той заповяда да отидат на другата страна.

19 И дойде един книжник и Му каза: Учителю, ще те последвам, където и да отидеш.

20 И Исус му каза: **Лисиците имат дупки и небесните птици имат гнезда; но Човешкият Син няма къде да подслони главата си.**

21 И друг от учениците му каза: Господи, позволи ми първо да отида и да погребва баща си.

22 Но Исус му каза: **Върви след Мене; и нека мъртвите погребват своите мъртви.**

23 И когато влезе в кораба, учениците Му го последваха.

24 И ето, в морето се надигна голяма буря, така че корабът се покри от вълните, а той спеше.

25 И учениците Му се приближиха и Го събудиха, като казаха: Господи, спаси ни, загиваме.

26 И той им каза: **Защо сте страхливи, малOVERCI?** Тогава той стана и смърми ветровете и морето; и настъпи голямо спокойствие.

27 Но човеците се чудеа и казваха: Какъв е този човек, че дори ветровете и морето му се покоряват?

28 И когато стигна от другата страна в страната на Гертесините, го срещнаха двама обладани от демони, които излизаха от гробовете, твърде свирепи, така че никой не можеше да мине по този път.

29 И ето, те извикаха, казвайки: Какво общо имаш с нас, Исусе, Сине Божий? дошъл ли си тук да ни измъчваш преди време?

30 И имаше много далеч от тях стадо свине, което пасеше.

31 И така, бесовете Го молеа, казвайки: Ако ни изпъдиш, остави ни да отидем в стадото свине.

32 И той им каза: **Идете.** И когато излязоа, влязоа в стадото свине; и ето, цялото стадо свине се спусна надолу по стръмното място в морето и загина във водите.

33 И онези, които ги пазиха, избягаа и отидоа в града, и разказаа всичко и какво се случи с обладаните от демони.

34 И, ето, целият град излезе да посрещне Исус; и като го видяха, го помолиха да си отиде от техните предели.

ГЛАВА 9

1 И той влезе в кораба, премина и дойде в своя град.
 2 И ето, донесоха при Него един парализиран човек, който лежеше на легло; и Исус, като видя вярата им, каза на паралика: **Сине, дерзай; да ти бъдат простени греховете ти.**
 3 И ето, някои от книжниците казаха в себе си: Този човек богохулства.
 4 И Исус, като знаеше мислите им, каза: **Защо мислите зло в сърцата си?**
 5 **Защото кое е по-лесно да кажа: Прощават ти се греховете! или да кажа: Стани и ходи?**
 6 **Но за да знаете, че Човешкият Син има власт на земята да прощава грехове, (тогава каза на парализирания:) Стани, вземи постелката си и иди у дома си.**
 7 И той стана и отиде у дома си.
 8 Но когато множествата го видяха, те се удивиха и прославиха Бога, Който беше дал такава власт на хората.
 9 И когато Исус излизаше оттам, видя един човек на име Матей, седнал на митницата, и му каза: **Следвай ме.** И той стана и Го последва.
 10 И когато Исус седеше на масата в къщата, ето, много бирници и грешници дойдоха и седнаха с Него и с учениците Му.
 11 И фарисеите, като видяха това, казаха на учениците Му: **Защо вашият Учител яде с бирници и грешници?**
 12 Но Исус, като чу това, рече им: **Здравите нямат нужда от лекар, а болните.**
 13 **Но вие идете и научете какво значи: Милост искам, а не жертва; защото не съм дошъл да призова праведните, а грешниците към покаяние.**
 14 Тогава дойдоха при Него учениците на Йоан и казаха: **Защо ние и фарисеите постим често, а Твоите ученици не постят?**
 15 И Исус им каза: **Могат ли сватбарите да скърбят, докато младоженецът е с тях? но ще дойдат дни, когато младоженецът ще им бъде отнет, и тогава ще постят.**
 16 **Никой не прикрепя парче нов плат към стара дреха, защото това, което се влага, за да се напълни, отнема от дрехата и разкъсването става по-лошо.**
 17 **Нито наливат ново вино в стари мехове; иначе меховете се счупват и виното изтича, и меховете се развалят; но наливат ново вино в нови мехове, и двете се запазват.**
 18 Докато им говореше това, ето, един началник дойде и му се поклони, като каза: **Дъщеря ми вече е мъртва; но ела и възложи ръката Си на нея, и тя ще оживее.**
 19 И Исус стана и го последва, както и учениците Му.
 20 И ето, една жена, която беше болна от кръвотечение от дванадесет години, дойде отзад и се допря до края на дрехата Му;
 21 **Защото тя си каза: Ако само се докосна до дрехата Му, ще оздравея.**
 22 Но Исус го обърна и като я видя, каза: **Дъще, успокой се! твоята вяра те изцели. И жената оздравя от онзи час.**

23 И когато Исус влезе в къщата на началника и видя певците и народа да вдига шум,
 24 Той им каза: **Отстъпете, защото слугинята не е умряла, но спи.** И те му се присмиваха.
 25 Но когато хората бяха изведени, той влезе и я хвана за ръката, и слугинята стана.
 26 И славата за това се разнесе по цялата онази земя.
 27 И когато Исус си отиде оттам, двама слепи го последваха, като викаха и казваха: **Сине Давидов, смили се над нас!**
 28 И когато влезе в къщата, слепците се приближиха до него и Исус им каза: **Вярвате ли, че мога да направя това?** Те Му казаха: **Да, Господи.**
 29 Тогава Той се допря до очите им и каза: **Нека ви бъде според вашата вяра.**
 30 И очите им се отвориха; и Исус строго им заръча, като каза: **Внимавайте никой да не разбере.**
 31 Но те, като си отидоха, разнесоха славата за Него по цялата онази страна.
 32 И като излязоха, ето, доведоха при Него ням, обладан от бяс.
 33 И когато дяволът беше изгонен, немият проговори; и множествата се чудеха, казвайки: **Никога не се е виждало такова нещо в Израил.**
 34 А фарисеите казаха: Той изгонва бесовете чрез княза на бесовете.
 35 И Исус обикаляше всичките градове и села, като поучаваше в синагогите им и проповядваше Евангелието на царството, и изцеляваше всяка болест и всяка болест между хората.
 36 Но като видя множествата, съжали се над тях, защото изнеможиха и се разпръснаха като овце, които нямат пастир.
 37 Тогава каза на учениците Си: **Жетвата наистина е много, но работниците са малко;**
 38 **Затова молете се на Господаря на жетвата да изпрати работници на жетвата Си.**

ГЛАВА 10

1 И когато той повика при себе си дванадесетте си ученици, той им даде власт срещу нечистите духове, да ги изгонват и да изцеляват всякаква болест и всякаква болест.
 2 Имената на дванадесетте апостоли са тези; Първият Симон, който се нарича Петър, и Андрей, брат му; Яков Зеведеевият син и Йоан, негов брат;
 3 Филип и Вартоломей; Тома и митаря Матей; Яков, синът на Алфей, и Левей, чието презиме беше Тадей;
 4 Симон Ханаанецът и Юда Искаротски, който също го предаде.
 5 Тия дванадесет Исус изпрати и им заповяда, като каза: **Не отивайте по пътя на езичниците и в самарянски град не влизайте;**
 6 **Но отидете по-скоро при изгубените овце на дома Израилев.**
 7 И като ходите, проповядвайте, казвайки: **Наблизихи небесното царство.**
 8 **Изцелявайте болни, очиствайте прокажени, възкресявайте мъртви, изгонвайте демони: даром сте получили, даром давайте.**

9 Не слагайте нито злато, нито сребро, нито мед в кесиите си,
 10 Нито торба за пътуването ви, нито две дрехи, нито обувки, нито тояга, защото работникът е достоен за храната си.
 11 И в който и град или селище да влезете, попитайте кой в него е достоен; и останете там, докато отидете оттам.
 12 И когато влезете в къща, поздравете я.
 13 И ако къщата бъде достойна, нека вашият мир дойде върху нея; но ако не бъде достойна, нека вашият мир се върне при вас.
 14 И ако някой не ви приеме, нито послуша думите ви, когато излизате от къщата или града, отърсете праха от краката си.
 15 Истина ви казвам, че ще бъде по-леко за земята на Содом и Гомора в деня на съда, отколкото за този град.
 16 Ето, Аз ви изпращам като овце посред вълци; прочее, бъдете мъдри като змиите и незлобливи като гълъбите.
 17 Но се пазете от човеците, защото те ще ви предадат на съборите и ще ви бъдат в синагогите си;
 18 И ще бъдете изправени пред управители и царе заради мен, за свидетелство против тях и езичниците.
 19 Но когато ви предадат, не се безпокойте как или какво ще говорите; защото в същия час ще ви се даде какво да говорите.
 20 Защото не вие говорите, а Духът на вашия Отец говори във вас.
 21 И братът ще предаде брата на смърт, и бащата детето; и децата ще се надигнат против родителите си и ще ги умъртвят.
 22 И ще бъдете мразени от всички хора заради Моето име; но който устои докрай, ще бъде спасен.
 23 Но когато ви преследват в този град, бягайте в друг; защото истина ви казвам, че няма да преминете израилевите градове, докато не дойде Човешкият Син.
 24 Ученикът не е над учителя си, нито слугата над господаря си.
 25 Достатъчно е ученикът да бъде като учителя си, и слугата като господаря си. Ако са нарекли господаря на дома Веелзевул, колко повече ще нарекат домашните му?
 26 Затова не се страхувайте от тях; защото няма нищо скрито, което да не се разкрие; и се скри, това няма да се узнае.
 27 Каквото ви казвам в тъмнината, говорете го на светло; и каквото чуете на ухо, проповядвайте на покривите на къщите.
 28 И не се страхувайте от онези, които убиват тялото, но не могат да убият душата; а по-скоро се страхувайте от онзи, който може да погуби и душа, и тяло в пъкъл.
 29 Не се ли продават две врабчета за един монета? и нито един от тях няма да падне на земята без вашия Отец.
 30 Но и космите на главата ви са всички преброени.
 31 Затова не се страхувайте, вие сте по-ценни от много врабчета.
 32 И тъй, всеки, който Мене изповяда пред човеците, и Аз ще го изповядам пред Моя Отец, Който е на небесата.

33 Но всеки, който се отрече от Мене пред човеците, и Аз ще се отрека от него пред Моя Отец, Който е на небесата.
 34 Не мислете, че дойдох да донеса мир на земята; не мир дойдох да донеса, а меч.
 35 Защото дойдох да разделя човек от баща му, и дъщеря от майка ѝ, и снаха от свекърва ѝ.
 36 И врагове на човека ще бъдат домашните му.
 37 Който обича баща или майка повече от мене, не е достоен за мен; и който обича син или дъщеря повече от мене, не е достоен за мен.
 38 И който не вземе кръста си и Ме последва, не е достоен за Мене.
 39 Който намери живота си, ще го изгуби; а който изгуби живота си заради Мене, ще го намери.
 40 Който приема вас, приема Мене, и който приема Мен, приема Този, Който Ме е изпратил.
 41 Който приема пророк в името на пророк, ще получи пророческа награда; и който приема праведник в името на праведник, ще получи наградата на праведника.
 42 И всеки, който напои едно от тези малките с чаша студена вода само в името на ученик, истина ви казвам, той по никакъв начин няма да загуби наградата си.

ГЛАВА 11

1 И стана така, че когато Исус свърши да заповядва на дванадесетте си ученици, той замина оттам, за да поучава и да проповядва в техните градове.
 2 И когато Йоан чу в затвора за делата на Христос, изпрати двама от учениците си,
 3 И му казаха: Ти ли си този, който трябва да дойде, или друг да очакваме?
 4 Исус в отговор им рече: Идете и покажете на Йоан отново това, което чувате и виждате:
 5 Слепите проглеждат и куците прохождат, прокажените се очистват и глухите чуват, мъртвите биват възкресявани и на бедните се проповядва благовестието.
 6 И блажен е онзи, който не се съблазни в Мен.
 7 И когато те си тръгнаха, Исус започна да казва на множествата за Йоан: Какво излязохте в пустинята да видите? Тръстика, разклатена от вятъра?
 8 Но какво излязохте да видите? Човек, облечен в мека дреха? ето, тези, които носят меки дрехи, са в царските къщи.
 9 Но какво излязохте да видите? пророк? да, казвам ви, и повече от пророк.
 10 Защото това е онзи, за когото е писано: Ето, изпращам пратеника Си пред лицето Ти, който ще приготви пътя Ти пред Тебе.
 11 Истина ви казвам: между родените от жени не се е издигнал по-велик от Йоан Кръстител; въпреки че най-малкият в небесното царство е по-голям от него.
 12 И от дните на Йоан Кръстител досега небесното царство търпи насилие и насилниците го превземат със сила.
 13 Защото всичките пророци и законът пророкуваха до Йоан.
 14 И ако го приемете, това е Илия, който трябваше да дойде.
 15 Който има уши да слуша, нека слуша.

16 Но на какво да уподобя това поколение? Това е като деца, които седят на пазарите и викат на своите събратя,

17 И казвайки: Ние ви свирихме, а вие не танцувахте; ние ви оплакахме, а вие не плакахте.

18 Защото Йоан дойде, нито яде, нито пие, а те казват, че бес има.

19 Дойде Човешкият Син, който яде и пие, и казват: Ето човек лаком и винопиец, приятел на бирниците и на грешниците. Но мъдростта е оправдана от нейните деца.

20 Тогава той започна да укорява градовете, в които бяха извършени повечето от неговите могъщи дела, защото не се покаяха:

21 Горко ти, Хоразин! горко ти, Витсаида! защото, ако в Тир и Сидон се бяха извършили чудесата, извършени във вас, те отдавна биха се покаляли във вретинище и пепел.

22 Но аз ви казвам, че на Тир и Сидон ще бъде по-леко в деня на съда, отколкото на вас.

23 И ти, Капернауме, който си се издигнал до небесата, ще бъдеш свален до ада; защото, ако великите дела, които са извършени в теб, бяха извършени в Содом, той щеше да остане до днес.

24 Но аз ви казвам, че ще бъде по-леко за земята на Содом в деня на съда, отколкото за вас.

25 В онова време Исус отговори и каза: Благодаря Ти, Отче, Господи на небето и земята, защото си скрил тези неща от мъдрите и разумните, а си ги открил на младенците.

26 Така е, Отче, защото така ти се видя угодно.

27 Всичко ми е предадено от моя Отец; и никой не познава Сина, освен Отец; нито някой познава Отца, освен Сина и онзи, комуто Синът иска да Го открие.

28 Елате при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя.

29 Вземете Моето иго върху себе си и се научете от Мене; защото съм кротък и смирен по сърце; и ще намерите покой на душите си.

30 Защото моето иго е благо, и моето бремe е леко.

ГЛАВА 12

1 В онова време Исус мина в съботен ден през житото; и учениците Му бяха гладни и започнаха да късат класове и да ядат.

2 А фарисеите, като видяха това, казаха Му: Ето, Твоите ученици вършат това, което не е позволено да се прави в съботен ден.

3 Но той им каза: Не сте ли чели какво направи Давид, когато огладня и ония, които бяха с него?

4 Как влезе в Божия дом и яде присъствените хлябове, които не беше позволено да яде нито на него, нито на онези, които бяха с него, а само на свещениците?

5 Или не сте ли чели в закона, че в събота свещениците в храма оскверняват съботата и са непорочни?

6 Но аз ви казвам, че на това място има нещо по-велико от храма.

7 Но ако знаехте какво значи това: Милост искам, а не жертва, не бихте осъдили невинните.

8 Защото Човешкият Син е господар и на съботния ден.

9 И като си отиде оттам, влезе в синагогата им.

10 И ето, имаше човек, чиято ръка беше изсъхнала. И го попитаха, казвайки: Позволено ли е да се лекува в събота? за да могат да го обвинят.

11 И той им каза: Кой човек ще има между вас, който има една овца и ако тя падне в яма в съботен ден, няма ли да я хване и да я извади?

12 Тогава колко е по-добър човек от овца? Ето защо е законно да се прави добро в съботните дни.

13 Тогава той каза на човека: Простри ръката си. И той го протегна; и беше възстановен цял, като другия.

14 Тогава фарисеите излязоха и се съвещаваха против Него как да Го погубят.

15 Но Исус, като разбра това, се оттегли оттам; и големи множества Го последваха и Той ги изцели всички;

16 И им заръча да не Го изявяват;

17 За да се изпълни реченото чрез пророк Исаия, който казва:

18 Ето слугата Ми, когото избрах; възлюбеният ми, в когото благоволи душата ми; ще положи духа си върху него и той ще възвести съдба на народите.

19 Няма да се кара, нито да вика; и никой няма да чуе гласа Му по улиците.

20 Намазана тръстика няма да пречупи и тлеещ лен няма да угаси, докато не изпрати правосъдие до победа.

21 И на името Му ще се уповават езичниците.

22 Тогава доведоха при Него един обладан от бесове, слеп и нем; и Той го изцели, така че слепият и немият проговори и прогледна.

23 И целият народ се смая и каза: Не е ли това Давидовият син?

24 А фарисеите, като чува това, казаха: Този не изгонва бесове, освен чрез Веелзевул, княза на бесовете.

25 И Исус знаеше мислите им и им каза: Всяко царство, разделено против себе си, запустява; и всеки град или дом, разделен против себе си, няма да устои;

26 И ако Сатана изгони Сатана, той се раздели против себе си; как ще устои тогава неговото царство?

27 И ако аз чрез Веелзевул изгонвам бесове, чрез кого ги изгонват вашите деца? затова те ще бъдат ваши съдии.

28 Но ако Аз изгонвам демони чрез Божия Дух, тогава Божието царство дойде при вас.

29 Или как може някой да влезе в къщата на силния човек и да ограби имота му, ако първо не върже силния? и тогава той ще развали къщата си.

30 Който не е с мен, той е против мен; и който не събира с мене, той разпилява.

31 Затова ви казвам, Всякакъв вид грях и богохулство ще бъдат простени на човеците; но хулата срещу Светия Дух няма да бъде простена на човеците.

32 И всеки, който каже дума против Човешкия Син, ще му се прости; но който говори против Светия Дух, няма да му се прости нито в този свят, нито в бъдещия свят.

33 Или направете дървото добро и плода му добър; или направете дървото покварено и плода му покварен; защото дървото се познава по плода му.

34 О, родове ехиднини, как можете, като сте зли, да говорите добри неща? защото устата говорят това, което препълва сърцето.

35 Добрият човек от доброто съкровище на сърцето си изнася добри неща, а злият човек от злото съкровище изнася зли неща.

36 Но аз ви казвам, че за всяка празна дума, която хората кажат, те ще дадат сметка в деня на съда.

37 Защото чрез думите си ще се оправдаеш и чрез думите си ще бъдеш осъден.

38 Тогава някои от книжниците и фарисеите отговориха и казаха: Учителю, искаме да видим знамение от теб.

39 Но той им отговори и рече: Лук и прелюбодееен род търси знамение; и няма да му се даде знамение, освен знамениято на пророк Йона:

40 Защото както Йонас беше три дни и три нощи в корема на кита; така Човешкият Син ще бъде три дни и три нощи в сърцето на земята.

41 Мъжете на Ниневия ще се издигнат на съд с това поколение и ще го осъдят, защото се покаяха при проповедта на Йона; и ето, тук е по-голям от Йона.

42 Южната царица ще се издигне на съда с това поколение и ще го осъди; защото тя дойде от краищата на земята, за да чуе мъдростта на Соломон; и ето, тук е по-велик от Соломон.

43 Когато нечистият дух излезе от човека, той минава през безводни места и търси почивка, но не намира.

44 Тогава той каза: Ще се върна в къщата си, откъдето излязох; и когато дойде, го намери празен, пометен и накичен.

45 Тогава той отива и взема със себе си седем други духове, по-зли от себе си, и те влизат и живеят там; и последното състояние на този човек е по-лошо от първото. Така ще бъде и с това нечестиво поколение.

46 Докато той още говореше на народа, ето, майка му и братята му стояха отвън и искаха да говорят с него.

47 Тогава някой му каза: Ето, майка ти и братята ти стоят отвън и искат да говорят с теб.

48 Но той отговори и каза на този, който му каза: **Коя е майка ми? и кои са моите братя?**

49 И той простря ръката си към учениците Си и каза: **Ето майка ми и братята ми!**

50 Защото, който върши волята на Моя Отец, Който е на небесата, той Ми е брат, и сестра, и майка.

ГЛАВА 13

1 В същия ден Исус излезе от къщата и седна на брега на морето.

2 И големи множества се събраха при него, така че той влезе в кораба и седна; и цялото множество стоеше на брега.

3 И Той им говори много неща с притчи, казвайки: **Ето, един сеяч излезе да сее;**

4 И когато сееше, някои семена паднаха край пътя и птиците дойдоха и ги изядоха;

5 Някои паднаха на каменисти места, където нямаха много пръст, и веднага изникнаха, защото нямаха дълбока пръст;

6 И когато слънцето изгря, те изгоряха; и понеже нямаха корен, изсъхнаха.

7 И някои паднаха между тръните; и тръните поникнаха и ги заглупиха;

8 А други паднаха на добра земя и дадоха плод, някои стократно, други шестдесет, други тридесет пъти.

9 Който има уши да слуша, нека слуша.

10 И учениците се приближиха и Му казаха: **Защо им говориш с притчи?**

11 Той им отговори и рече: **Защото на вас е дадено да знаете тайните на небесното царство, а на тях не е дадено.**

12 Защото, който има, ще му се даде и ще преумножи; а който няма, ще му се отнеме и това, което има.

13 Затова им говоря с притчи: защото гледат, не виждат; и като слушат, не чуват, нито разбират.

14 И в тях се изпълнява пророчеството на Исаия, което казва: **Със слух ще чуете, но няма да разберете; и гледайки ще гледате, и няма да виждате;**

15 **Защото сърцето на този народ задебеля и ушите им не чуват и очите си затвориха; да не би някога да видят с очите си, и да чуят с ушите си, и да разберат със сърцето си, и да се обърнат, и Аз да ги изцеля.**

16 Но блажени очите ви, защото виждат, и ушите ви, защото чуват.

17 Защото истина ви казвам, че много пророци и праведни хора са пожелали да видят тези неща, които вие виждате, и не са ги видели; и да чуете тези неща, които вие чувате, но не сте ги чули.

18 И тъй, чуйте притчата за сеяча.

19 Когато някой чуе словото на царството и не го разбере, тогава идва нечестивият и грабва посятото в сърцето му. Това е онзи, който получи семе край пътя.

20 Но този, който е получил семето в каменисти места, е този, който слуша словото и веднага с радост го приема;

21 Но той няма корен в себе си, но трае известно време; защото, когато настъпи скръб или гонение поради словото, той веднага се съблазнява.

22 Посятото между тръните е онзи, който слуша словото; и грижите на този свят и измамата на богатството задушават словото и то става безплодно.

23 Но посятият на добрата земя е този, който слуша словото и го разбира; която също дава плод и ражда, кое стократно, кое шестдесет, кое тридесет.

24 Друга притча им предложи, като каза: **Царството небесно се оприличава на човек, който е посял добро семе на нивата си;**

25 Но докато хората спяха, врагът му дойде и пося плевели между житото, и си отиде.

26 Но когато оstriето поникна и даде плод, тогава се появиха и плевелите.

27 Тогава слугите на домакина дойдоха и му казаха: **Господине, не пося ли добро семе в нивата си? откъде тогава има плевели?**

28 Той им каза: **Враг направи това. Слугите му рекоха: Искаш ли тогава да отидем и да ги съберем?**

29 Но той каза: **Не; да не би, като събирате плевелите, да изкорените заедно с тях и житото.**

30 Оставете и двете да растат заедно до жътвата; а във време на жетва ще кажа на жътварите: **Съберете първо плевелите и ги вържете на снопове, за да ги изгорите; а житото съберете в хамбара ми.**

31 Друга притча им предложи, като каза: **Небесното царство прилича на синапово зърно, което човек взе и пося на нивата си;**

32 Коего наистина е най-малкото от всички семена; но когато порасне, то е най-голямото сред тревите и става дърво, така че небесните птици долитат и се настаняват в клоните му.

33 Друга притча им каза; Небесното царство прилича на квас, който една жена взе и сложи в три мери брашно, докато втаса всичкото.

34 Всичко това Исус каза на множеството в притчи; и без притча той не им говори:

35 За да се сбъдне реченото чрез пророка, който казва: Ще отворя устата си в притчи; Ще изрека неща, които са били пазени в тайна от създанието на света.

36 Тогава Исус изпрати множеството и влезе в къщата; и учениците Му дойдоха при Него и казаха: Разясни ни притчата за плевелите на нивата.

37 Той им отговори и рече: **Сеячът на доброто семе е Човешкият Син;**

38 Нивата е светът; доброто семе са децата на царството; но плевелите са деца на лукавия;

39 Врагът, който ги пося, е дяволът; реколтата е краят на света; а жътварите са ангелите.

40 И тъй, тъй като плевелите се събират и изгарят в огъня; така ще бъде и в края на този свят.

41 Човешкият Син ще изпрати своите ангели и те ще съберат от неговото царство всички неща, които оскърбяват, и тези, които вършат беззаконие;

42 И ще ги хвърли в огнена пещ; там ще бъде плач и скърцане със зъби.

43 Тогава праведните ще блеснат като слънцето в царството на своя Отец. Който има уши да слуша, нека слуша.

44 Отново, небесното царство прилича на съкровище, скрито в нива; което, когато човек го намери, той го скрива и от радост отива и продава всичко, което има, и купува тази нива.

45 Отново, небесното царство прилича на търговец, който търси хубави бисери:

46 Който, като намери един скъпоценен бисер, отиде и продаде всичко, което имаше, и го купи.

47 Пак небесното царство прилича на мрежа, хвърлена в морето и събрана от всякакъв вид;

48 Коего, когато се напълни, изтеглиха на брега, седнаха и събраха доброто в съдове, а лошото изхвърлиха.

49 Така ще бъде и в края на света: ангелите ще излязат и ще отделят нечестивите измежду праведните,

50 И ще ги хвърлят в огнената пещ; там ще бъде плач и скърцане със зъби.

51 Исус им каза: **Разбрахте ли всичко това? Те Му казват: Да, Господи.**

52 Тогава той им каза: **Затова всеки книжник, който е наставен за небесното царство, прилича на домакин, който изважда от съкровището си нови и стари неща.**

53 И стана така, че когато Исус завърши тези притчи, той си отиде оттам.

54 И когато дойде в родината си, той ги поучаваше в синагогата им, така че те се учудиха и казаха: Откъде на този човек тази мъдрост и тези могъщи дела?

55 Не е ли това синът на дърводелеца? майка му не се ли казва Мария? и неговите братя, Яков, и Йосей, и Симон, и Юда?

56 И сестрите му не са ли всички с нас? Откъде тогава има всички тези неща на този човек?

57 И те се съблазниха в него. Но Исус им каза: **Пророкът не е без почит, освен в родината си и в дома си.**

58 И той не извърши много велики дела там поради тяхното неверие.

ГЛАВА 14

1 В това време тетрархът Ирод чу за славата на Исус,

2 И каза на слугите си: Това е Йоан Кръстител; възкръсна от мъртвите; и затова велики дела се проявяват в него.

3 Защото Ирод беше хванал Йоан, върза го и го беше турил в тъмница заради Иродиада, жената на брат му Филип.

4 Защото Йоан му каза: Не ти е позволено да я имаш.

5 И когато искаше да го умъртви, той се уплаши от множеството, защото го смятаха за пророк.

6 Но когато празнуваха рождения ден на Ирод, дъщерята на Иродиада танцува пред тях и угоди на Ирод.

7 При което той се закле с клетва да ѝ даде всичко, каквото поиска.

8 И тя, като беше поучена от майка си, каза: Дай ми тук главата на Йоан Кръстител на блюдо.

9 И царят се разжали; въпреки това заради клетвата и онези, които седяха с него на трапезата, той заповяда да ѝ се даде.

10 И той изпрати да обезглавят Йоан в тъмницата.

11 И донесоха главата му на блюдо и я дадоха на девойката, а тя я занесе на майка си.

12 И учениците му дойдоха, взеха тялото и го погребяха, и отидоха и казаха на Исус.

13 Исус, като чу за това, замина оттам с кораб в пусто място насаме; и когато хората чуха, Го последваха пеша от градовете.

14 И Исус излезе и видя голямо множество, и се смили над тях, и изцели болните им.

15 И когато се свечери, учениците Му дойдоха при Него и казаха: Тук е пусто място и времето вече е минало; отпрати множеството, за да отидат в селата и да си купят храна.

16 Но Исус им каза: **Няма нужда да си тръгват; дайте им да ядат.**

17 И те му казаха: Тук имаме само пет хляба и две риби.

18 Той каза: **Донесете ми ги тук.**

19 И той заповяда на множеството да седне на тревата, взе петте хляба и двете риби, погледна към небето, благослови и разчупи, и даде хлябовете на учениците Си, а учениците на множеството .

20 И всички ядоха и се наситиха; и събраха от останалите късове дванадесет пълни кошници.

21 А онези, които ядоха, бяха около пет хиляди мъже, освен жените и децата.

22 И веднага Исус принуди учениците Си да се качат в кораба и да отидат преди него на отсрещния бряг, докато той разпусне множествата.

23 И като разпусна множествата, Той се изкачи на планината насаме да се помоли; и когато се свечери, остана там сам.

24 Но корабът вече беше всред морето, блъскан от вълни, защото вятърът беше насрещен.
 25 И в четвъртата стража на нощта Исус отиде при тях, ходейки по морето.
 26 И учениците, като Го видяха да ходи по езерото, смутиха се и казаха: Дух е; и те извикаха от страх.
 27 Но Исус веднага им проговори, казвайки: **Дерзайте; аз съм; не се страхувай.**
 28 А Петър Му отговори и каза: Господи, ако си Ти, заповядай ми да дойда при Тебе по водата.
 29 И той каза: **Ела.** И когато Петър слезе от кораба, той тръгна по водата, за да отиде при Исус.
 30 Но като видя силния вятър, уплаши се; и като започна да потъва, извика, казвайки: Господи, спаси ме!
 31 И веднага Исус протегна ръката Си, хвана го и му каза: **О, малOVERCI, защо се усъмни?**
 32 И когато влязоха в кораба, вятърът утихна.
 33 Тогава онези, които бяха в кораба, се приближиха и Му се поклониха, като казаха: Наистина Ти си Божият Син.
 34 И когато преминаха, стигнаха в земята Генисарет.
 35 И когато хората от онова място разбраха за него, разпратиха в цялата оная околност и доведоха при него всички болни;
 36 И го помолиха да докоснат само края на дрехата Му; и всички, които се докоснаха, оздравяха.

ГЛАВА 15

1 Тогава книжниците и фарисеите от Ерусалим дойдоха при Исус и казаха:
 2 Защо Твоите ученици престъпват традицията на старейшините? защото не мият ръцете си, когато ядат хляб.
 3 Но той в отговор им рече: **защо и вие престъпвате Божията заповед чрез вашето предание?**
 4 Защото Бог заповяда, като каза: Почитай баща си и майка си; и Който хули баща или майка, нека умре със смърт.
 5 Но вие казвате: Който каже на баща си или на майка си: Това е дар, от каквото и да се възползваш от мен;
 6 И не почитай баща си или майка си, той ще бъде свободен. Така направихте Божията заповед бездействена чрез вашата традиция.
 7 Вие, лицемери, добре пророкува за вас Исая, като каза:
 8 Този народ се приближава до мен с устата си и ме почита с устните си; но сърцето им е далеч от мен.
 9 Но напразно ми се покланят, като преподават учения, човешки заповеди.
 10 И повика множеството и им каза: **Слушайте и разбирайте.**
 11 Не това, което влиза в устата, осквернява човека; но това, което излиза от устата, осквернява човека.
 12 Тогава учениците Му се приближиха и Му казаха: Знаеш ли, че фарисеите се съблазниха, като чува тази дума?
 13 А той в отговор каза: **Всяко растение, което не е насадил Моят небесен Отец, ще се изкорени.**
 14 Оставете ги: те са слепи водачи на слепи. И ако слепият води слепия, и двамата ще паднат в ямата.

15 Тогава Петър в отговор Му каза: Изясни ни тази притча.
 16 И Исус каза: **И вие ли още не разбирате?**
 17 **Още ли не разбирате, че всичко, което влиза през устата, отива в корема и се изхвърля навън?**
 18 **Но това, което излиза от устата, излиза от сърцето; и те оскверняват човека.**
 19 **Защото от сърцето излизат зли помисли, убийства, прелюбодеяния, блудства, кражби, лъжесвидетелства, богохулства;**
 20 **Това са нещата, които оскверняват човека; но яденето с неизмити ръце не осквернява човека.**
 21 Тогава Исус си отиде оттам и замина към тирските и сидонските брегове.
 22 И ето, една ханаанка излезе от същите предели и извика към него, казвайки: Смили се над мен, Господи, Сине Давидов; дъщеря ми е жестоко раздразнена от дявол.
 23 Но той не й отговори нито дума. И учениците Му дойдоха и Го молеха, казвайки: Пуси я; защото тя вика след нас.
 24 Но той в отговор каза: **Аз съм изпратен само при изгубените овце от дома Израилев.**
 25 Тогава тя се приближи и му се поклати, като каза: Господи, помогни ми.
 26 А той в отговор рече: **Не е прилично да вземеш хляба на децата и да го хвърлиш на кучетата.**
 27 И тя каза: Истина е, Господи! Но кучетата ядат от трохите, които падат от масата на господарите им.
 28 Тогава Исус в отговор й рече: **О, жено, голяма е твоята вяра; нека ти бъде както искаш.** И дъщеря й оздравя от същия час.
 29 И Исус си тръгна оттам и се приближи до Галилейското езеро; и се изкачи на една планина и седна там.
 30 И големи множества дойдоха при него, имайки със себе си куци, слепи, неми, недъгави и много други, и ги хвърлиха при нозете на Исус; и той ги излекува:
 31 До такава степен, че множеството се чудеше, когато виждаха немите да говорят, недъгавите да оздравяват, куците да ходят и слепите да виждат; и прославяха Израилевия Бог.
 32 Тогава Исус повика учениците Си при Себе Си и каза: **Жал ми е за множеството, защото вече три дни стоят при Мене и нямат какво да ядат; и няма да ги отпратя гладни, за да не припаднат по пътя.**
 33 И учениците Му казаха: Откъде да вземем толкова много хляб в пустинята, за да наситим толкова голямо множество?
 34 И Исус им каза: **Колко хляба имате?** А те казаха: Седем и няколко рибки.
 35 И той заповяда на множеството да седне на земята.
 36 И взе седемте хляба и рибите, благодари, разчупи ги и даде на учениците Си, а учениците на множеството.
 37 И всички ядоха и се наситиха; и събраха от останалото натрошено месо седем пълни коша.
 38 А онези, които ядоха, бяха четири хиляди мъже, освен жените и децата.
 39 И той изпрати множеството, качи кораб и дойде в пределите на Магдала.

ГЛАВА 16

1 Дойдоха и фарисеите със садукееите и, като се изкушиха, го помолиха да им покаже знамение от небото.

2 Той им отговори и рече: **Когато се свечери, казвате: Ще бъде хубаво време, защото небото е червено.**

3 И на сутринта: **Днес времето ще бъде лошо, защото небото е червено и полумрачно.** О, лицемери, вие можете да различите лицето на небото; но не можете ли да различите знаците на времето?

4 Нечестиво и прелюбодейно поколение търси знамение; и друго знамение няма да му се даде, освен знаменията на пророк Йона. И той ги остави и си отиде.

5 И когато учениците Му стигнаха от другата страна, бяха забравили да вземат хляб.

6 Тогава Исус им каза: **Внимавайте и пазете се от кваса на фарисеите и садукееите.**

7 И разсъждаваха помежду си, казвайки: Това е, защото не сме взели хляб.

8 Исус, като разбра това, им каза: **Маловерци, защо разисквате помежду си, че не сте донесли хляб?**

9 **Още ли не разбирате, нито помните петте хляба на петте хиляди и колко кошници събрахте?**

10 **Нито седемте хляба на четирите хиляди, нито колко кошници събрахте?**

11 **Как не разбирате, че не ви казах за хляба, че трябва да се пазите от кваса на фарисеите и садукееите?**

12 Тогава те разбраха как им каза да не се пазят от хлебния квас, а от учението на фарисеите и садукееите.

13 Когато Исус дойде в пределите на Кесария Филипова, той попита учениците Си, като каза: **Според хората кой съм Човешкият Син?**

14 И те казаха: Едни казват, че си Йоан Кръстител; други - Илия; и други, Йеремиа, или един от пророците.

15 Казва им: **Но вие кой Ме смятате?**

16 А Симон Петър в отговор каза: Ти си Христос, Синът на живия Бог.

17 И Исус в отговор му каза: **Блажен си ти, Симоне, сине Йонов, защото плът и кръв не са ти го открили, а Моят Отец, който е на небесата.**

18 **И аз също ти казвам, че ти си Петър и на тази скала ще съградя Моята църква; и портите на ада няма да му надделеят.**

19 **И ще ти дам ключовете на небесното царство; и каквото вържеш на земята, ще бъде вързано на небесата; и каквото развържеш на земята, ще бъде развързано на небесата.**

20 Тогава Той заръча на учениците Си да не казват на никого, че Той е Исус Христос.

21 От това време нататък Исус започна да показва на учениците Си, че трябва да отиде в Йерусалим и да пострада много от старейшините, главните свещеници и книжниците, и да бъде убит, и да бъде възкресен на третия ден.

22 Тогава Петър го взе и започна да го укорява, като казваше: **Да не бъдеш, Господи!**

23 Но той се обърна и каза на Петър: **Махни се от Мене, Сатана!**

24 Тогава Исус каза на учениците Си: **Ако някой иска да върви след Мене, нека се отрече от себе си, нека вземе кръста си и Ме последва.**

25 **Защото, който иска да спаси живота си, ще го изгуби; а който изгуби живота си заради Мене, ще го намери.**

26 **Защото каква полза за човека, ако спечели целия свят, а повреди на душата си? или какво ще даде човек в замяна на душата си?**

27 **Защото Човешкият Син ще дойде в славата на Своя Отец със Своите ангели; и тогава ще въздаде на всеки според делата му.**

28 **Истина ви казвам, има някои от стоящите тук, които няма да вкусят смърт, докато не видят Човешкия Син идещ в царството Си.**

ГЛАВА 17

1 И след шест дни Исус взема Петър, Яков и брат му Йоан и ги завежда на една висока планина насаме,

2 И се преобрази пред тях; и лицето му засия като слънцето, а дрехите му станаха бели като светлината.

3 И ето, явиха им се Моисей и Илия, които разговаряха с него.

4 Тогава Петър отговори и каза на Исус: Господи, добре ни е да бъдем тук; ако искаш, нека направим тук три скинии; един за теб, и един за Мойсей, и един за Илия.

5 Докато той още говореше, ето, светъл облак ги осени; и ето глас от облака, който каза: Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение; чуите го вие.

6 И учениците, като чуха това, паднаха ничком и много се уплашиха.

7 И Исус дойде, докосна ги и каза: **Станете и не се страхувайте.**

8 И когато повдигнаха очите си, не видяха никого, освен Исус.

9 И когато слизаха от планината, Исус им заповяда, като каза: **Не казвайте на никого видението, докато Човешкият Син не възкръсне от мъртвите.**

10 И учениците му го попитаха, като казаха: **Защо тогава книжниците казват, че първо трябва да дойде Илия?**

11 И Исус в отговор им каза: **Илия наистина първо ще дойде и ще възстанови всичко.**

12 **Но аз ви казвам, че Илия вече дойде и те не го познаха, но направиха с него каквото искаха. По същия начин и Човешкият Син ще пострада от тях.**

13 Тогава учениците разбраха, че им говори за Йоан Кръстител.

14 И когато дойдоха при множеството, дойде при него един човек, който коленичи пред него и каза:

15 **Господи, смили се над сина ми, защото той е лунатик и много изнервен; защото често пада в огъня и често във водата.**

16 И го доведох при Твоите ученици, но те не можах да го излекуват.

17 Тогава Исус отговори и каза: **О, роде невярващ и извратен, докога ще бъда с вас? докога ще те търпя? доведете го тук при мен.**

18 И Исус смърми дявола; и той излезе от него; и детето оздравя в същия час.

19 Тогава учениците дойдоха при Исус насаме и казаха: **защо ние не можахме да го изгоним?**

20 И Исус им каза: Поради вашето неверие; защото истина ви казвам, ако имате вяра колкото синапово зърно, ще кажете на тази планина: Премести се оттук там; и ще се премахне; и нищо няма да е невъзможно за вас.

21 Но този род не се изгонва, освен чрез молитва и пост.

22 И когато те бяха в Галилея, Исус им каза: Човешкият Син ще бъде предаден в ръцете на хората;

23 И ще го убият и на третия ден ще бъде възкресен. И съжالياха изключително много.

24 И когато дойдоха в Капернаум, онези, които получаваха данъци, дойдоха при Петър и казаха: Вашият учител не плаща ли данък?

25 Той каза: Да. И когато той влезе в къщата, Исус го попречи, като каза: Какво мислиш, Симоне? от кого взимат мито или данък земните царе? на собствените си деца или на непознати?

26 Петър Му каза: От чуждите. Исус му каза: Тогава децата са свободни.

27 Въпреки това, за да не ги съблазним, иди ти в морето, хвърли въдицата и вземи рибата, която първа изплува; и когато му отвориш устата, ще намериш пари: вземи и им дай за мен и за себе си.

ГЛАВА 18

1 В същото време учениците дойдоха при Исус и казаха: Кой е по-велик в небесното царство?

2 И Исус повика едно малко дете и го постави сред тях,

3 И каза: Истина ви казвам, ако не се обърнете и не станете като малки деца, няма да влезете в небесното царство.

4 И така, който се смири като това малко дете, той е по-велик в небесното царство.

5 И който приеме едно такова малко дете в Мое име, Мене приема.

6 Но който съблазни едно от тия малките, които вярват в Мене, за него би било по-добре да се окачи воденичен камък на врата му и да се удави в морските дълбини.

7 Горко на света поради съблазните! защото трябва да е необходимо да дойдат оскърбленията; но горко на този човек, чрез когото идва съблазънта!

8 Затова, ако ръката или кракът ти те съблазнят, отсечи ги и ги хвърли от себе си: по-добре е за теб да влезеш в живота несигурен или осакатен, отколкото да имаш две ръце или два крака, за да бъдеш хвърлен във вечния огън.

9 И ако окото ти те съблазнява, извади го и го хвърли от себе си; по-добре е за теб да влезеш с едно око в живота, отколкото да имаш две очи, за да бъдеш хвърлен в геената огнена.

10 Внимавайте да не презирате нито един от тези малките; защото ви казвам, че техните ангели на небесата винаги гледат лицето на моя Отец, който е на небесата.

11 Защото Човешкият Син дойде да спаси изгубеното.

12 Как мислиш? ако някой има сто овце и една от тях се заблуди, няма ли да остави деветдесет и деветте и да отиде в планината и да търси заблудената?

13 И ако е така, че той я намери, истина ви казвам, той се радва повече на тази овца, отколкото на деветдесет и деветте, които не са се заблудили.

14 Така и не е волята на вашия Отец, който е на небесата, нито един от тия малките да погине.

15 Освен това, ако ти съгреси брат ти, иди и му кажи вината му между себе си и него насаме; ако те послуша, спечелил си брат си.

16 Но ако не те послуша, вземи със себе си още един или двама, за да се потвърди всяка дума от устата на двама или трима свидетели.

17 И ако той пренебрегне да ги послуша, кажете го на църквата; но ако пренебрегне да послуша църквата, нека бъде за вас като езичник и бирник.

18 Истина ви казвам, каквото вържете на земята, ще бъде вързано на небето; и каквото и да развържете на земята, ще бъде развързано на небето.

19 Пак ви казвам, че ако двама от вас се съгласят на земята за нещо, което поискат, ще им бъде дадено от Моя Отец, който е на небесата.

20 Защото, където двама или трима са събрани в Мое име, там съм и аз посред тях.

21 Тогава Петър се приближи при Него и каза: Господи, колко пъти брат ми ще съгреси против мен и ще му прощавам? до седем пъти?

22 Исус му каза: Не ти казвам до седем пъти, но до седемдесет пъти по седем.

23 Затова небесното царство е оприличено на един цар, който искаше да се съобразява със своите слуги.

24 И когато той започна да смята, доведоха му един, който му дължеше десет хиляди таланта.

25 Но понеже нямаше да плати, господарят му заповяда да бъде продаден той, жена му, децата му и всичко, което имаше, и да се плати.

26 Тогава слугата падна и му се поклони, като каза: Господи, имай търпение към мен и ще ти платя всичко.

27 Тогава господарят на този слуга се смили, отвърза го и му прости дълга.

28 Но същият слуга излезе и намери един от съслужителите си, който му дължеше сто пенса; и като го хвана, хвана го за гърлото, като каза: Плати ми това, което дължиш.

29 И съслужителят му падна в краката му и го помоли, казвайки: Имай търпение към мен и ще ти изплатя всичко.

30 Но той не пожела, а отиде и го хвърли в тъмница, докато изплати дълга.

31 И така, когато неговите съслужители видяха какво се случи, те много съжалиха и дойдоха и разказаха на своя господар всичко, което беше направено.

32 Тогава неговият господар, след като го повика, му каза: О, ти, нечестив слуга, аз ти простих целия този дълг, защото ти ме пожела:

33 Не трябваше ли и ти да се смилиш над съслужителя си, както и аз се смилих над теб?

34 И неговият господар се разгневи и го предаде на мъчителите, докато изплати всичко, което му се дължи.

35 Така и Моят небесен Отец ще постъпи с вас, ако не простите всеки от сърцата си на брата си.

ГЛАВА 19

1 И стана така, че когато Исус свърши тези думи, той напусна Галилея и дойде в пределите на Юдея отвъд Йордан;
 2 И големи множества го последваха; и той ги излекува там.
 3 Дойдоха при Него и фарисеите, изкушавайки Го, и Му казаха: позволено ли е на мъжа да напусне жена си по всякаква причина?
 4 И той им отговори и рече: **Не сте ли чели, че Онзи, Който ги създаде в началото, ги направи мъж и жена,**
 5 **И каза: По тази причина ще остави човек баща и майка и ще се привърже към жена си; и двамата ще бъдат една плът?**
 6 **Затова вече не са двама, а една плът. И така, това, което Бог е съчетал, човек да не разлъчва.**
 7 **Те му казаха: Защо тогава Мойсей заповяда да се даде разводно писмо и да я напусне?**
 8 **Той им каза: Мойсей поради закоравяването на сърцата ви позволи да напуснете жените си; но отначало не беше така.**
 9 **И аз ви казвам, че всеки, който напусне жена си, освен поради блудство, и се ожени за друга, прелюбодейства; и който се ожени за напуснатата, прелюбодейства.**
 10 Учениците Му казаха: Ако е така на мъжа с жена му, не е добре да се жени.
 11 Но той им каза: **Всички хора не могат да приемат това слово, освен онези, на които е дадено.**
 12 **Защото има някои скопци, които са се родили така от утробата на майка си; и има някои скопци, които са били скопени от хора; има и скопци, които са направили себе си скопци заради небесното царство. Който може да го приеме, нека го приеме.**
 13 Тогава доведоха при Него малки деца, за да възложи ръце на тях и да се помоли; а учениците ги смъмриха.
 14 Но Исус каза: **Оставете дечица и не им пречете да дойдат при Мене, защото на такива е небесното царство.**
 15 И като положи ръце на тях, си отиде оттам.
 16 И ето, един дойде и Му каза: Учителю добри, какво добро да направя, за да имам вечен живот?
 17 И той му каза: **Защо ме наричаш добър? няма никой добър освен един, сиреч Бог; но ако искаш да влезеш в живота, пази заповедите.**
 18 Той му каза: Кое? Исус каза: **Не убивай, не прелюбодействай, не кради, не лъжесвидетелствай,**
 19 **Почитай баща си и майка си, и: Да възлюбиш ближния си като себе си.**
 20 Младецът Му каза: **Всичко това съм пазил от младостта си; какво ми липсва още?**
 21 Исус му каза: **Ако искаш да бъдеш съвършен, иди, продай имота си и раздай на бедните, и ще имаш съкровище на небето; и ела и Ме следвай.**
 22 Но младежът, като чу тези думи, си отиде наскърбен, защото имаше голямо имущество.
 23 Тогава Исус каза на учениците Си: **Истина ви казвам, че богат мъчно ще влезе в небесното царство.**
 24 И пак ви казвам: По-лесно е камила да мине през иглени уши, отколкото богат да влезе в Божието царство.

25 Учениците Му, като чува това, много се смаяха и казаха: Кой тогава може да се спаси?

26 Но Исус ги погледна и им каза: **За хората това е невъзможно; но с Бог всичко е възможно.**

27 Тогава Петър отговори и му рече: Ето, ние оставихме всичко и Те последвахме; какво ще имаме тогава?

28 И Исус им каза: **Истина ви казвам, че вие, които Ме последвахте, при новорождението, когато Човешкият Син ще седне на престола на славата Си, вие също ще седнете на дванадесет престола, съдейки дванадесетте племена на Израел.**

29 И всеки, който е изоставил къщи, или братя, или сестри, или баща, или майка, или жена, или деца, или земи, заради Моето име, ще получи стократно и ще наследи вечен живот.

30 Но много от първите ще бъдат последни; и последните ще бъдат първи.

ГЛАВА 20

1 Защото небесното царство прилича на стопанин, който излезе рано сутринта да наеме работници на лозето си.

2 И като се споразумя с работниците по пени на ден, изпрати ги в лозето си.

3 И като излезе около третия час, видя други да стоят без работа на пазара,

4 И им каза: Идете и вие на лозето и каквото е право, ще ви го дам. И те тръгнаха по своя път.

5 Той пак излезе около шестия и деветия час и направи същото.

6 И около единадесетия час той излезе и намери други да стоят безделни, и им каза: **Защо стоите тук цял ден без работа?**

7 Казват му: защото никой не ни е наел. Казва им: Идете и вие на лозето; и всичко, което е правилно, това ще получите.

8 И така, когато се свечери, господарят на лозето казва на своя настойник: **Повикай работниците и им дай заплатата им, като започнеш от последните към първите.**

9 И когато дойдоха наетите около единадесетия час, те получиха всеки по динарий.

10 Но когато дойдоха първите, мислеха, че ще получат повече; и те също получиха всеки по пени.

11 И когато го получиха, те зароптаха срещу стопанина на къщата,

12 Казвайки: **Тези последните работиха само един час и Ти ги направи равни на нас, които понесохме бремето и жегата на деня.**

13 Но той отговори на един от тях и рече: **Приятелю, не ти правя нищо лошо; не се ли съгласи с мен за един грош?**

14 **Вземи твоего и си върви; на последния ще дам, както и на теб.**

15 **Не ми ли е позволено да правя каквото искам със своето? Зло ли е окото ти, защото аз съм добър?**

16 Така последните ще бъдат първи и първите последни; защото мнозина са звани, но малцина избрани.

17 И като се изкачи Исус в Ерусалим, отдели дванадесетте ученика по пътя и им каза:

18 Ето, възлизаме в Ерусалим; и Човешкият Син ще бъде предаден на първосвещениците и на книжниците и те ще Го осъдят на смърт,

19 И ще Го предаде на езичниците да се поругаят, да Го бият и да Го разпнат; и на третия ден ще възкръсне.

20 Тогава дойде при Него майката на Зеведеевите деца със синовете си, кланяйки му се и желасйки нещо от него.

21 И той ѝ каза: **Какво искаш?** Тя му казва: Дай тези двама мои сина да седнат, единият от дясната ти страна, а другият отляво, в твоето царство.

22 Но Исус в отговор каза: **Не знаете какво искате. Можете ли да пиете от чашата, която Аз ще пия, и да се кръстите с кръщението, с което Аз се кръщавам?** Казват му: Можем.

23 И той им каза: **Наистина ще пиете от моята чаша и ще се кръстите с кръщението, с което аз се кръщавам; но да седнете отдясно и отляво не е мое да давам, но ще бъде дадено на онези, за които е приготвено от Моя Отец.**

24 И когато десетте го чуха, възнегодуваха срещу двамата братя.

25 Но Исус ги повика при Себе Си и каза: **Вие знаете, че първенците на езичниците господстват над тях и големците ги владеят.**

26 Но между вас да не бъде така; но който иска да бъде велик между вас, нека ви бъде служител;

27 И който иска да бъде пръв между вас, нека ви бъде слуга;

28 Както и Човешкият Син дойде не да Му служат, а да служи и да даде живота Си откуп за мнозина.

29 И когато тръгваха от Ерихон, голямо множество го следваше.

30 И, ето, двама слепи, седнали край пътя, като чуха, че Исус минава, извикаха и казаха: Смили се над нас, Господи, Сине Давидов!

31 И множеството ги смъмри, защото трябваше да мълчат; но те викаха още повече, казвайки: Смили се над нас, Господи, Сине Давидов!

32 А Исус застана, повика ги и каза: **Какво искате да ви направя?**

33 Казват Му: Господи, за да ни се отворят очите.

34 И тъй, Исус се смили над тях и се допря до очите им; и веднага очите им прогледаха и те Го последваха.

ГЛАВА 21

1 И когато се приближиха до Ерусалим и стигнаха до Витфагия, до Елеонската планина, тогава изпрати Исус двама ученици,

2 като им каза: **Идете в селото срещу вас и веднага ще намерите вързана ослица и осле с нея; отвържете ги и ми ги доведете.**

3 И ако някой ви каже нещо, кажете: Господ има нужда от тях; и веднага ще ги изпрати.

4 Всичко това стана, за да се изпълни казаното от пророка, който казва:

5 Кажете на дъщерята на Сион: Ето, твоят Цар идва при теб, крогък, седнал на магаре и осле, жребче на магаре.

6 И учениците отидоха и направиха както им заповяда Исус,

7 И доведоха осела и ослето, облекоха им дрехите си и го качиха на тях.

8 И много голямо множество постила дрехите си по пътя; други отсичаха клони от дърветата и ги постилаха по пътя.

9 И множествата, които вървяха отпред и които следваха, викаха, казвайки: Осанна на Сина на Давид! Благословен е Този, който идва в името Господне! Осанна във висините.

10 И когато влезе в Ерусалим, целият град се развълнува и казваше: Кой е този?

11 И множеството каза: Това е Исус, пророкът от Назарет Галилейски.

12 И Исус влезе в Божия храм и изгони всички, които продаваха и купуваха в храма, и прекатури масите на менячите на пари и седалките на онези, които продаваха гълъби,

13 И им рече: **Писано е: Моят дом ще се нарече молитвен дом; но вие го направихте разбойнически вертеп.**

14 И слепите и куците дойдоха при Него в храма; и той ги излекува.

15 И когато главните свещеници и книжниците видяха чудесата, които извърши, и децата, които викаха в храма и казваха: Осанна на Давидовия син! те бяха много недоволни,

16 И му каза: Чуваш ли какво говорят тези? И Исус им каза: **Да; Никога ли не сте чели: От устата на младенци и кърмачета Ти си сътворил хвала?**

17 И той ги остави и излезе вън от града във Витания; и той се настани там.

18 А на сутринта, когато се върна в града, огладня.

19 И като видя една смоковница на пътя, дойде при нея, но не намери нищо на нея, освен само листа, и ѝ каза: **Отсега нататък да не расте плод от теб до века.** И скоро смокинята изсъхна.

20 И учениците, като видяха това, се удивиха и казаха: Колко скоро изсъхна смоковницата!

21 Исус им отговори и рече: **Истина ви казвам, ако имате вяра и не се съмнявате, вие не само ще направите това, което се прави на смоковницата, но и ако кажете на тази планина: Премести се и бъди хвърлен в морето; ще бъде направено.**

22 И всичко, каквото и да поискате в молитва, като вярвате, ще получите.

23 И когато влезе в храма, главните свещеници и старейшините на народа дойдоха при Него, докато поучаваше, и казаха: С каква власт правиш тези неща? и кой ти даде тази власт?

24 И Исус в отговор им каза: **Аз също ще ви попитам едно нещо, което, ако ми кажете, и аз ще ви кажа с каква власт правя тези неща.**

25 **Кръщението на Йоан откъде беше? от небето или от хората?** И те разсъждаваха помежду си, казвайки: Ако кажем: от небето; той ще ни каже: защо тогава не му повярвахте?

26 Но ако кажем: От човеците; страхуваме се от хората; защото всички смятат Йоан за пророк.

27 И те отговориха на Исус и казаха: Не знаем. А той им каза: Нито аз ще ви кажа с каква власт върша тези неща.

28 Но какво мислите вие? Един човек имаше двама сина; и той дойде при първия и каза: синко, иди да работиш днес на лозето ми.

29 Той отговори и каза: Не искам; но след това се разкая и отиде.

30 И той дойде при втория и каза същото. А той в отговор рече: отивам, господине; и не отиде.

31 Кой от тях двамата изпълни волята на баща си? Казват му: Първият. Исус им каза: Истина ви казвам, че бирниците и блудниците ви изпреварват в Божието царство.

32 Защото Йоан дойде при вас по пътя на правдата и вие не му повярвахте; но бирниците и блудниците му повярваха; и вие, като видяхте това, не се покаяхте после, за да му повярвате.

33 Чуйте друга притча: Имаше един стопанин, който насади лозе и го ограда наоколо, и изкопа в него лин, и построи кула, и го даде на земеделци, и отиде в далечна страна.

34 И когато наближи времето за плода, той изпрати слугите си при земеделците, за да получат плодовете от него.

35 И земеделците хванаха слугите му и един набиха, друг убиха, а трети убиха с камъни.

36 Отново изпрати други слуги, повече от първите; и те постъпиха с тях по същия начин.

37 Но най-после изпрати при тях сина си, казвайки: Ще се покланят на сина ми.

38 Но земеделците, като видяха сина, рекоха помежду си: Това е наследникът; елате да го убием и да заграбим наследството му.

39 И те го хванаха и го изхвърлиха вън от лозето, и го убиха.

40 И така, когато дойде стопанинът на лозето, какво ще направи с тези земеделци?

41 Те му казват, Той ще унищожи злощастно тези нечестиви хора и ще даде лозето си на други земеделци, които ще му дават плодовете на времето им.

42 Исус им каза: Никога ли не сте чели в писанията: Камъкът, който отхвърлиха зидарите, той стана глава на ъгъла; това е делото на Господа и е чудно в нашите очи?

43 Затова ви казвам, че Божието царство ще се отнеме от вас и ще бъде дадено на народ, който принася плодовете му.

44 И който падне върху този камък, ще се разбие; но върху когото падне, ще го стрие на прах.

45 И главните свещеници и фарисеите, като чува притчите Му, разбраха, че Той говори за тях.

46 Но когато искаха да сложат ръка върху него, те се уплашиха от множеството, защото го взеха за пророк.

ГЛАВА 22

1 И Исус в отговор им говори отново с притчи и каза:

2 Небесното царство прилича на един цар, който направи сватба на сина си,

3 И изпрати слугите си да повикат поканените на сватбата; но те не искаха да дойдат.

4 Пак изпрати други слуги и каза: Кажете на поканените: Ето, приготвих обяда си; воловете ми и угоените ми са заклани и всичко е готово; елате на сватбата.

5 Но те пренебрегнаха това и си отидоха, един във фермата си, а друг в търговията си.

6 И остатъкът хвана слугите му, отнесе се злобно към тях и ги уби.

7 Но когато царят чу за това, той се разгневи и той изпрати своите войски и унищожи тези убийци и изгори града им.

8 Тогава той каза на слугите си: Сватбата е готова, но поканените не бяха достойни.

9 И тъй, отидете по пътищата и колкото намерите, поканете за сватба.

10 И така, онези слуги излязоха по пътищата и събраха всички, колкото намериха, и лоши, и добри; и сватбата се напълни с гости.

11 И когато царят влезе да види гостите, видя там един мъж, който не беше облечен в сватбена дреха:

12 И той му каза: Приятелю, как влезе тук без сватбена дреха? И той онемя.

13 Тогава царят каза на слугите: Вържете му ръцете и краката, вземете го и го хвърлете във външната тъмнина; там ще бъде плач и скърцане със зъби.

14 Защото мнозина са звани, но малцина са избрани.

15 Тогава фарисеите отидоха и се съветваха как да го оплетат в думите му.

16 И те изпратиха при Него учениците си с иродианците, като казаха: Учителю, ние знаем, че си истинен и учиш Божия път с истина, нито се грижиш за никого, защото не зачиташ личността на хората.

17 Кажи ни, прочее, какво ти се струва? Законно ли е да се дава данък на кесаря или не?

18 Но Исус разбра нечестията им и каза: **Защо Ме изкушавате, лицемери?**

19 Покажете ми парите от данъка. И те Му донесоха една монета.

20 И той им каза: **Чий е този образ и надпис?**

21 Те му казаха: Кесарево. Тогава той им каза: **И така, отдайте на Кесаря това, което е Кесарево; и на Бога нещата, които са Божии.**

22 Като чува тези думи, те се удивиха, оставиха го и си отидоха.

23 В същия ден дойдоха при него садукееите, които казват, че няма възкресение, и го попитаха:

24 Казвайки, Учителю, Мойсей каза: Ако човек умре, без да има деца, брат му ще се ожени за жена му и ще въздигне потомство на брат си.

25 А между нас имаше седем братя; и първият, когато се ожени, умря и като нямаше потомство, остави жена си на брат си;

26 Също и вторият, и третият до седмия.

27 Най-после умря и жената.

28 И така, във възкресението чия от седмината ще бъде жена? защото всички я имаха.

29 Исус в отговор им рече: **заблуждавате се, като не познавате писанията, нито Божията сила.**

30 Защото във възкресението нито се женят, нито се омъжват, а са като Божиите ангели на небето.

31 А що се отнася до възкресението на мъртвите, не сте ли чели това, което ви е казано от Бога, казвайки:

32 Аз съм Бог на Авраам, и Бог на Исаак, и Бог на Яков? Бог не е Бог на мъртвите, а на живите.

33 И когато множеството чу това, те се учудиха на учението Му.

34 Но фарисеите, като чува, че е накарал садукееите да млъкнат, те се събраха.

35 Тогава един от тях, който беше законник, Го попита, изкушавайки Го, и каза:

36 Учителю, коя е най-голямата заповед в закона?

37 Исус му каза: Да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, и с цялата си душа, и с всичкия си ум.

38 Това е първата и голяма заповед.

39 А втората подобна на нея е: „Да възлюбиш ближния си като себе си“.

40 На тези две заповеди се крепи целият закон и пророците.

41 Докато фарисеите бяха събрани, Исус ги попита:

42 Казвайки: Какво мислите за Христос? чий син е той? Казват му: Давидовият син.

43 Той им каза: Как тогава Давид в духа Го нарича Господ, като казва:

44 ГОСПОД каза на моя Господ: Седи от дясната ми страна, докато положи враговете ти в твое подножие?

45 И така, ако Давид Го нарича Господ, как му е син?

46 И никой не можа да му отговори и дума, нито смееше някой от онзи ден да му задава повече въпроси.

ГЛАВА 23

1 Тогава Исус каза на множеството и на учениците Си,

2 Казвайки: Книжниците и фарисеите седнаха на Мойсеевото място:

3 И така, всичко, каквото ви кажат да пазите, пазете и правете; но не правете според делата им, защото те казват, а не вършат.

4 Защото те връзват тежки и тежки за носене бремена и ги натоварват върху плещите на хората; но самите те няма да ги помръднат и с пръст.

5 Но всичките си дела те вършат, за да ги видят хората: те разширяват филиактериите си и разширяват границите на дрехите си,

6 И обичайте горните стаи на пиршествата и първите места в синагогите,

7 И поздрави по пазарите, и да бъде наричан от хората Рави, Рави!

8 Но вие не се наричайте учители, защото един е вашият Учител, Христос; и всички вие сте братя.

9 И не наричайте никого свой баща на земята, защото един е вашият Отец, който е на небесата.

10 Нито се наричайте учители, защото един е вашият Учител, Христос.

11 Но по-големият между вас ще ви бъде слуга.

12 И всеки, който превъзнася себе си, ще бъде унизен; и който се смири, ще бъде въздигнат.

13 Но горко вам, книжници и фарисеи, лицемери! защото вие затваряте небесното царство пред хората; защото нито сами влизате, нито допускате онези, които влизат, да влязат.

14 Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери! защото пояждате къщите на вдовиците и притворно се молите дълго; затова ще получите по-тежко осъждане.

15 Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери! защото обикаляте море и суша, за да направите един прозелит, и когато той бъде направен, вие го правите двойно повече дете на ада от вас.

16 Горко вам, слепи водачи, които казвате: Който се закълне в храма, не е нищо; но който се закълне в златото на храма, той е длъжник!

17 Вие, безумни и слепи! Кое е по-голямо, златото или храмът, който освещава златото?

18 И: Който се закълне в олтара, това е нищо; но който се закълне в дара, който е върху него, той е виновен.

19 Вие, безумни и слепи! Кое е по-голямо, дарът или олтарът, който освещава дара?

20 И тъй, който се закълне в олтара, кълне се в него и във всичко, което е на него.

21 И който се закълне в храма, кълне се в него и в Онзи, който живее в него.

22 И който се кълне в небето, кълне се в Божия престол и в Седящия на него.

23 Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери! защото плащате десетък от мента, анасон и кимион, а сте пропуснали по-важните въпроси на закона, правосъдие, милост и вяра: това трябваше да правите и да не оставяте другото.

24 Водачи слепи, които прецеждате комар, а поглъщате камила!

25 Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери! защото вие чистите отвън чашата и блюдото, а отвътре са пълни с грабеж и излишък.

26 Ти, слепи фарисею, изчисти първо вътрешността на чашата и блюдото, за да бъде чиста и външната част.

27 Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери! защото приличате на варосани гробове, които наистина изглеждат красиви отвън, но отвътре са пълни с кости на мъртви хора и с всякаква нечистота.

28 Така и вие отвън изглеждате на хората праведни, а отвътре сте пълни с лицемерие и беззаконие.

29 Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери! защото градите гробниците на пророците и украсявате гробовете на праведните,

30 И кажете: Ако бяхме в дните на бащите си, нямаше да участваме с тях в кръвта на пророците.

31 Затова вие сте свидетели на себе си, че сте деца на онези, които убиха пророците.

32 Тогава допълнете мярката на бащите си.

33 Вие, змии, вие, поколения ехиднини, как можете да избегнете проклятието на ада?

34 Затова, ето, Аз изпращам при вас пророци, мъдри мъже и книжници; и някои от тях ще убие и разпне; и някои от тях ще биете в синагогите си и ще ги гоните от град на град;

35 За да дойде върху вас цялата праведна кръв, пролята на земята, от кръвта на праведния Авел до кръвта на Захария, сина на Варахия, когото убихте между храма и олтара.

36 Истина ви казвам, всички тези неща ще дойдат върху това поколение.

37 О, Ерусалиме, Ерусалиме, ти, който убиваш пророците и убиваш с камъни изпратените до теб, колко пъти съм искал да събера децата ти, както кокошката прибира пилетата си под крилете си, и не искахте!

38 Ето, къщата ви се оставя пуста.

39 Защото ви казвам, че няма да ме видите отсега нататък, докато не кажете: Благословен идещият в името Господне.

ГЛАВА 24

1 И Исус излезе и си отиде от храма; и учениците Му дойдоха при Него, за да Му покажат сградите на храма.

2 И Исус им каза: **Не виждате ли всичко това?** истина ви казвам, няма да остане тук камък върху камък, който да не бъде съборен.

3 И когато седеше на Елеонската планина, учениците дойдоха при Него насаме и казаха: Кажи ни кога ще бъде това? и какво ще бъде знаменieto за твоето идване и за края на света?

4 А Исус в отговор им рече: **Внимавайте** някой да не ви прелъсти.

5 Защото мнозина ще дойдат в мое име и ще кажат: Аз съм Христос; и ще измами мнозина.

6 И ще чуете за войни и слухове за войни; гледайте да не се смушавате, защото всичко това трябва да се сбъдне, но краят още не е.

7 Защото народ ще въстане срещу народ, и царство срещу царство; и ще има глад, и мор, и земетресения на различни места.

8 Всичко това е началото на скърбите.

9 Тогава ще ви предадат на мъки и ще ви убият; и ще бъдете мразени от всички народи заради Моето име.

10 И тогава мнозина ще се съблазнят и ще се предадат един друг, и ще се намразят един друг.

11 И много лъжепророци ще се издигнат и ще заблудят мнозина.

12 И тъй като беззаконието ще се умножи, любовта на мнозина ще охладнее.

13 Но който устои до края, той ще бъде спасен.

14 И това евангелие на царството ще бъде проповядвано по целия свят за свидетелство на всички народи; и тогава ще дойде краят.

15 И така, когато видите мерзостта на запустението, за която говори пророк Даниил, да стои на свято място (който чете, нека разбира):

16 Тогава онези, които са в Юдея, нека бягат в планините;

17 Който е на покрива, да не слиза да вземе нещо от къщата си;

18 И който е на полето, да не се връща обратно да вземе дрехите си.

19 И горко на бременните и на кърмачките в онези дни!

20 Но вие се молете бягството ви да не бъде през зимата, нито в съботен ден;

21 Защото тогава ще бъде голяма скръб, каквато не е имало от началото на света до сега, нито ще има.

22 И ако тези дни не бъдат съкратени, никоя плът няма да бъде спасена; но заради избраните тези дни ще бъдат съкратени.

23 Тогава, ако някой ви каже: Ето, тук е Христос или там; не вярвайте

24 Защото ще се появят лъжехристи и лъжепророци и ще покажат големи знамения и чудеса; дотолкова, че ако е възможно, те ще заблудят и избраните.

25 Ето, казах ви преди.

26 Затова, ако ви кажат: Ето, Той е в пустинята; не излизай: ето, той е в тайните стаи; не вярвайте

27 Защото както светкавицата излиза от изток и свети дори до запад; така ще бъде и пришествието на Човешкия Син.

28 Защото където и да е трупът, там ще се съберат и орлите.

29 Веднага след скръбта на ония дни слънцето ще потъмнее, и луната няма да даде светлината си, и звездите ще падат от небето, и небесните сили ще се разклатят.

30 И тогава ще се яви знаменieto на Човешкия Син на небето; и тогава всички земни племена ще скърбят и ще видят Човешкия Син да идва в небесните облаци със сила и голяма слава.

31 И той ще изпрати ангелите Си със силен тръбен звук и те ще съберат избраните Му от четирите ветрища, от единия край на небето до другия.

32 Сега научете една притча за смоковницата; Когато клонът му омекне и се разлисти, знаете, че лятото е близо;

33 Така и вие, когато видите всички тези неща, знайте, че е близо, дори при вратите.

34 Истина ви казвам, това поколение няма да премине, докато всички тези неща не се изпълнят.

35 Небето и земята ще преминат, но Моите думи няма да преминат.

36 Но за онзи ден и час никой не знае, нито небесните ангели, а само Моят Отец.

37 Но както бяха дните на Ной, така ще бъде и идването на Човешкия Син.

38 Защото както в дните преди потопа те ядяха и пиеха, женеха се и се омъжваха до деня, когато Ной влезе в ковчегата,

39 И не знаеха, докато не дойде потопът и не ги отнесе всичките; така ще бъде и пришествието на Човешкия Син.

40 Тогава двама ще бъдат на полето; едното ще се вземе, а другото ще се остави.

41 Две жени ще мелят на мелницата; едното ще се вземе, а другото ще се остави.

42 Бдете, прочее, защото не знаете в кой час ще дойде вашият Господ.

43 Но знайте това, че ако стопанинът на къщата знаеше в коя стража щеше да дойде крадецът, той щеше да бди и нямаше да остави къщата му да бъде разбита.

44 Затова и вие бъдете готови, защото в час, който не мислите, Човешкият Син ще дойде.

45 Тогава кой е верен и мъдър слуга, когото господарят му е поставил господар над домоцатието си, за да им дава храна навреме?

46 Блажен онзи слуга, чийто господар, като си дойде, го намери да прави така.

47 Истина ви казвам, че ще го постави владетел над всичките си имоти.

48 Но ако този зъл слуга каже в сърцето си, Моят господар забавя идването си;

49 И ще започне да убива съслужителите си и да яде и пие с пияните;

50 Господарят на този слуга ще дойде в ден, когато не го очаква, и в час, който не знае,

51 И ще го разреже, и ще му определи дял с лицемерите; там ще бъде плач и скърцане със зъби.

ГЛАВА 25

1 Тогава небесното царство ще се оприличи на десет девизи, които взеха светилниците си и излязоха да посрещнат младоженеца.

2 И пет от тях бяха мъдри, а пет бяха глупави.

3 Неразумните взеха светилниците си, но масло не взеха със себе си;

4 А мъдрите заедно със светилниците си взеха масло в съдовете си.

5 Докато младоженецът се бавеше, всички задряха и заспаха.

6 И в полунощ се нададе вик: Ето, младоженецът идва; излезте да го посрещнете.

7 Тогава всичките тези девизи станаха и оправиха светилниците си.

8 И глупавите казаха на мъдрите: Дайте ни от вашето масло; защото светилниците ни угаснаха.

9 Но мъдрите отговориха, казвайки: Не е така; за да не стигне и за нас, и за вас; но идете по-добре при продавачите и купете за себе си.

10 И докато отидоха да купят, младоженецът дойде; и готовите влязоха с него на сватбата; и вратата се затвори.

11 След това дойдоха и другите девизи и казаха: Господи, Господи, отвори ни.

12 Но той в отговор каза: Истина ви казвам, не ви познавам.

13 И тъй, бъдете будни, защото не знаете нито деня, нито часа, в който Човешкият Син ще дойде.

14 Защото небесното царство е като човек, пътуващ в далечна страна, който повика своите слуги и им предаде имота си.

15 И на един даде пет таланта, на друг два, а на трети един; на всеки човек според неговите способности; и веднага предприе своето пътуване.

16 Тогава онзи, който получи петте таланта, отиде и търгува с тях, и им направи други пет таланта.

17 И така, който получи две, спечели и други две.

18 Но онзи, който получи една, отиде и разрови в земята, и скри парите на господаря си.

19 След дълго време господарят на онези слуги идва и се разчита с тях.

20 И така, този, който беше получил пет таланта, дойде и донесе други пет таланта, казвайки: Господарю, ти ми даде пет таланта; ето, спечелих освен тях още пет таланта.

21 Господарят му каза: Добре, добри и верни слуго! В малко си бил верен, над много неща ще те поставя; влез в радостта на господаря си.

22 Приблужи се и онзи, който беше получил два таланта, и каза: Господарю, ти ми даде два таланта; ето, спечелих още два таланта освен тях.

23 Господарят му каза: Добре, добри и верен слуго! в малко си бил верен, над много неща ще те поставя; влез в радостта на своя господар.

24 Тогава се приближи този, който получи единия талант, и каза: Господи, знаех те, че си твърд човек, жънеш, където не си сям, и събираш, където не си сям;

25 И аз се уплаших, отидох и скрих таланта ти в земята; ето, това е твое.

26 Господарят му отговори и му каза: Зли и лениви слуго, ти знаеше, че жъна, където не съм сям, и събирам, където не съм сям;

27 И така, ти трябваше да дадеш парите ми на обменниците и тогава, когато дойда, щях да получа своите с лихва.

28 Затова вземете от него таланта и го дайте на този, който има десет таланта.

29 Защото на всеки, който има, ще се даде и той ще има изобилие; но от този, който няма, ще се отнеме и това, което има.

30 И хвърлете безполезния слуга във външната тъмнина; там ще бъде плач и скърцане със зъби.

31 Когато Човешкият Син дойде в славата Си и всичките свети ангели с Него, тогава ще седне на престола на славата Си,

32 И пред него ще се съберат всички народи и ще ги отдели едни от други, както пастирът разделя овцете си от козите;

33 И ще постави овцете от дясната си страна, а козите отляво.

34 Тогава Царят ще каже на онези от дясната Му страна: Елате, вие, благословени от Отца Ми, наследете царството, приготвено за вас от основаването на света:

35 Защото гладен бях и Ме нахранихте; жаден бях и Ме напоихте; странник бях и Ме прибрахте;

36 Гол бях и Ме облякохте; болен бях и Ме посетихте; Бях в тъмница и дойдохте при Мене.

37 Тогава праведните ще Му отговорят и ще кажат: Господи, кога Те видяхме гладен и Те нахранихме? или жаден, и те напои?

38 Кога те видяхме странник и те прибрахме? или гол и те облякоха?

39 Или кога Те видяхме болен или в тъмница и дойдохме при Тебе?

40 И Царят ще отговори и ще им каже: Истина ви казвам, доколкото сте го направили на един от тези Мои най-малки братя, вие сте го направили на Мен.

41 Тогава ще каже и на тези отляво: Идете си от Мене, вие проклети, във вечния огън, приготвен за дявола и неговите ангели;

42 Защото огладнях, и не Ми дадохте да ям; жаден бях, и не Ме напоихте;

43 Странник бях и не ме прибрахте; гол бях и не ме облякохте; болен и в тъмница и не ме посетихте.

44 Тогава и те ще Му отговорят, казвайки: Господи, кога Те видяхме гладен, или жаден, или странник, или гол, или болен, или в тъмница, и не Ти послужихме?

45 Тогава той ще им отговори, казвайки: Истина ви казвам, доколкото не сте го направили на един от тези най-малките, не сте го направили и на Мене.

46 И тези ще отидат във вечно мъчение, а праведните във вечен живот.

ГЛАВА 26

1 И стана така, че когато Исус свърши всички тези думи, каза на учениците Си,

2 Вие знаете, че след два дни е празникът Пасха и Човешкият Син ще бъде предаден да бъде разпнат.

3 Тогава главните свещеници, и книжниците, и старейшините на народа се събраха в двореца на първосвещеника, който се наричаше Каиафа,

4 И се съветваха да хванат Исус с хитрост и да го убият.

5 Но те казаха: Не на празника, за да не настане размирица сред народа.

6 А когато Исус беше във Витания, в къщата на прокажения Симон,

7 При него дойде една жена, която имаше алабастрова кутия с много скъпоценно миро, и го изля на главата му, докато седеше на масата.

8 А учениците Му, като видяха това, възнегодуваха и казаха: За какво е това прахосване?

9 Защото това миро можеше да се продаде скъпо и да се раздаде на бедните.

10 Исус, като разбра това, им каза: **Защо безпокоите жената? защото тя извърши добро дело върху мен.**

11 **Защото бедните винаги са с вас; но мен не винаги имаш.**

12 **Защото като изля това миро върху тялото ми, тя го направи за погребението ми.**

13 **Истина ви казвам, където и да се проповядва това благовестие по целия свят, ще се разказва и това, което тази жена извърши за неин спомен.**

14 Тогава един от дванадесетте, на име Юда Искаротски, отиде при главните свещеници,

15 И им каза: Какво ще ми дадете и ще ви го предам? И те се споразумяха с него за тридесет сребърника.

16 И оттогава той търсеше възможност да го предаде.

17 А в първия ден на празника Безквасни хлябове учениците дойдоха при Исус и Му казаха: Къде искаш да Ти приготвим да ядеш пасхата?

18 И той каза: **Идете в града при такъв човек и му кажете: Учителят казва, Моето време е близо; Ще направя пасхата в дома ти с учениците Си.**

19 И учениците направиха както им заповяда Исус; и приготвиха пасхата.

20 А когато се свечери, Той седна с дванадесетте.

21 И когато ядяха, той каза: **Истина ви казвам, че един от вас ще Ме предаде.**

22 И те се наскърбиха твърде много и започнаха всеки един от тях да Му казват: Аз ли съм, Господи?

23 А той в отговор каза: **Който потопи ръката си с мен в блюдото, той ще ме предаде.**

24 **Човешкият Син си отива, както е писано за Него; но горко на този човек, от когото Човешкият Син е предаден! би било добре за този човек, ако не се беше родил.**

25 Тогава Юда, който Го предаде, отговори и каза: Учителю, аз ли съм? Той му каза: **Ти каза.**

26 И когато ядяха, Исус взе хляб, благослови го, разчупи го и даде на учениците, и каза: **Вземете, яжте; това е моето тяло.**

27 И взе чашата и като благодари, даде им я и каза: **Пийте от нея всички;**

28 **Защото това е Моята кръв на новия завет, която се пролива за мнозина за опрощение на греховете.**

29 Но Аз ви казвам, че няма да пия отсега нататък от този плод на лозата до онзи ден, когато ще го пия нов с вас в царството на Моя Отец.

30 И като изпяха химн, излязоха на Елеонската планина.

31 Тогава Исус им каза: **Всички вие ще се съблазните от Мене тази нощ; защото е писано: Ще пораза пастира и овцете на стадото ще се разпръснат.**

32 **Но след като възкръсна, ще ви предваря в Галилея.**

33 Петър в отговор Му рече: Макар и всички да се съблазнят от Тебе, аз никога няма да се съблазня.

34 Исус му каза: **Истина ти казвам, че тази нощ, преди петелът да пропее, ти ще се отречеш от Мене три пъти.**

35 Петър Му каза: Дори и да умра с Тебе, няма да се отрека от Тебе. Същото казаха и всичките ученици.

36 Тогава Исус идва с тях на място, наречено Гетсимания, и казва на учениците: **Седнете тук, докато отида да се помоля там.**

37 И като взе със себе си Петър и двамата Зеведеви синове, започна да скърби и да скърби.

38 Тогава им каза: **Душата Ми е наскърбена до смърт; останете тук и бъдете с Мене.**

39 И той отиде малко по-нататък, падна на лицето Си и се молеше, казвайки: **Отче Мой, ако е възможно, нека Ме отмени тази чаша; но не както Аз искам, но както Ти искаш.**

40 И като дойде при учениците, намери ги заспали, и каза на Петър: **Какво, не можяхте ли един час да бдите с Мене?**

41 **Бдете и се молете, за да не паднете в изкушение: духът е бодър, но плътта е слаба.**

42 И пак си отиде втори път и се молеше, казвайки: **Отче Мой, ако не Ме отмени тази чаша, без да я изпия, да бъде Твоята воля.**

43 И дойде и пак ги намери заспали, защото очите им бяха натежали.

44 И той ги остави, отиде пак и се помоли трети път, като каза същите думи.

45 Тогава той идва при учениците Си и им казва: **Спете още и си почивайте; ето, часът наближи и Човешкият Син се предава в ръцете на грешниците.**

46 **Стани, да вървим; ето, наблизил е онзи, който ме предава.**

47 И докато той още говореше, ето, Юда, един от дванадесетте, дойде, и с него голямо множество с мечове и колове, от главните свещеници и старейшините на народа.

48 А онзи, който го предаваше, им даде знак, казвайки: Когато целуна, той е; дръжте го здраво.

49 И веднага дойде при Исус и каза: Здравей, учителю! и го целуна.

50 И Исус му каза: **Приятелю, защо си дошъл?** Тогава те дойдоха, сложиха ръце на Исус и Го хванаха.

51 И ето, един от онези, които бяха с Исус, протегна ръката си, извади меч си и удари слугата на първосвещеника и му отрязва ухото.

52 Тогава Исус му каза: **Върни меч си на мястото му; защото всички, които хващат меч, от меч ще загинат.**

53 **Мислиш ли, че сега не мога да се моля на моя Отец и той скоро ще ми даде повече от дванадесет легиона ангели?**

54 Но как тогава ще се изпълнят писанията, че така трябва да бъде?

55 В същия този час Исус каза на множествата: **Като срещу крадец ли сте излезли с мечове и колове, за да**

Ме хванете? Всеки ден седях с вас и поучавах в храма, и не ме хванахте.

56 Но всичко това стана, за да се изпълнят писанията на пророците. Тогава всички ученици го изоставиха и избягаха.

57 И онези, които бяха хванали Исус, го отведоха при първосвещеника Каиафа, където бяха събрани книжниците и старейшините.

58 Но Петър го последва отдалече до двореца на първосвещеника, влезе и седна със слугите, за да види края.

59 А главните свещеници и старейшините и целият съвет търсеха лъжливи свидетелства против Исус, за да Го убият;

60 Но не откриха: да, въпреки че дойдоха много лъжесвидетели, те не намериха нито един. Най-накрая дойдоха двама лъжесвидетели,

61 И каза: Този каза: Мога да разруша Божия храм и да го съградя за три дни.

62 И първосвещеникът стана и му каза: Нищо ли не отговаряш? какво свидетелстват тия против тебе?

63 Но Исус мълчеше. А първосвещеникът в отговор му каза: Заклевам те в живия Бог да ни кажеш дали си Христос, Божият Син.

64 Исус му каза: **Ти каза; но Аз ви казвам, отсега нататък ще видите Човешкия Син да седи отдясно на силата и да идва в небесните облаци.**

65 Тогава първосвещеникът раздра дрехите си и каза: Той богохулства; каква още нужда имаме от свидетели? ето, сега чухте неговото богохулство.

66 Какво мислиш? Те отговориха и казаха: Той е виновен за смъртта.

67 Тогава те го заплюха в лицето и го блъскаха; а други го удряха с дланите на ръцете си,

68 Казвайки: Пророкувай ни, Христе, Кой е този, който Те удари?

69 А Петър седеше отвън в двореца; и една мома дойде при него и каза: И ти беше с Исус от Галилея.

70 Но той се отрече пред всички, като каза: Не знам какво говориш.

71 И когато той излезе на верандата, друга слугиня го видя и каза на онези, които бяха там: Този също беше с Исус от Назарет.

72 И пак се отрече с клетва: Не познавам човека.

73 И след известно време онези, които стояха, се приближиха до него и казаха на Петър: Наистина и ти си един от тях; защото речта ти те издава.

74 Тогава той започна да кълне и да се кълне, казвайки: Не познавам човека. И веднага петелът пропя.

75 И Петър си спомни думата на Исус, която му каза: Преди да пропее петелът, три пъти ще се отречеш от Мене. И той излезе и плака горчиво.

ГЛАВА 27

1 Когато се разсъмна, всички главни свещеници и старейшини на народа се наговориха против Исус да Го убият:

2 И като го вързаха, отведоха го и го предадоха на управителя Пилат Понтийски.

3 Тогава Юда, който го беше предал, като видя, че е осъден, се разкая и върна тридесетте сребърника на първосвещениците и старейшините,

4 Като казах: Съгреших, че предадох невинната кръв. И те казаха: Какво ни е това? виж това.

5 И той хвърли сребърниците в храма и си отиде, отиде и се обеси.

6 И главните свещеници взеха сребърниците и казаха: Не е позволено да ги турите в съкровищницата, защото това е цената на кръвта.

7 И те се посъветваха и купиха с тях нивата на грънчаря, за да погребват в нея чужденци.

8 Затова онова поле се нарече поле на кръв и до днес.

9 Тогава се изпълни реченото от пророк Еремий, който казва: И те взеха тридесетте сребърника, цената на този, който беше оценен, когото те от синовете на Израил оцениха;

10 И ги дадох за нивата на грънчаря, както ми заповяда Господ.

11 И Исус застана пред управителя; и управителят го попита, казвайки: Ти ли си Юдейският цар? И Исус му каза: **Ти казваш.**

12 И когато Го обвиняваха главните свещеници и старейшините, Той не отговори нищо.

13 Тогава Пилат Му каза: Не чуваш ли за колко неща свидетелстват против Тебе?

14 И той не му отговори нито дума; до такава степен, че управителят много се учуди.

15 Сега на този празник управителят имаше обичай да пуска на хората затворник, когото те пожелаха.

16 И тогава имаха един известен затворник, наречен Варава.

17 И така, когато се събраха, Пилат им каза: Кого искате да ви пусна? Варава, или Исус, който се нарича Христос?

18 Защото знаеше, че от завист го бяха предали.

19. Когато той седна на съдийския престол, жена му изпрати до него да кажат: Не прави нищо на този праведник, защото днес насън много пострадах заради него.

20 Но главните свещеници и старейшините убедиха множеството да помолят Варава и да погубят Исус.

21 Управителят им отговори и рече: Кого от двамата искате да ви пусна? Те казаха, Варава.

22 Пилат им каза: И така, какво да правя с Исус, който се нарича Христос? Всички Му казват: Нека бъде разпнат.

23 И управителят каза: Какво зло е сторил? Но те още повече викаха, казвайки: Нека бъде разпнат!

24 Пилат, като видя, че нищо не може да помогне, а че се вдига смут, взе вода и изми ръцете си пред множеството, като каза: Аз съм невинен за кръвта на този праведен човек; гледайте вие.

25 Тогава целият народ отговори и каза: Кръвта Му да бъде върху нас и върху децата ни.

26 Тогава им пусна Варава, а Исус като бичува Го предаде на разпъване.

27 Тогава войниците на управителя отведоха Исус в общата зала и събраха при Него цялата група войници.

28 И го съблякоха и Му облякоха червена дреха.

29 И като сплетоха венец от тръни, туриха го на главата Му и туриха тръстика в дясната Му ръка,

преклониха колене пред Него и Му се подиграваха, казвайки: Здравей, Царю Юдейски!

30 И те го заплюха, взеха тръстиката и го удряха по главата.

31 И след като Му се подиграха, съблякоха Му мантията и Го облякоха в Неговите дрехи, и Го отведоха да Го разпнат.

32 И като излязоха, намериха един киринеец на име Симон; него принудиха да носи кръста Му.

33 И когато стигнаха до място, наречено Голгота, което ще рече, място на черепа,

34 Дадоха му да пие оцет, смесен с жлъчка; и той, като вкуси, не искаше да пие.

35 И те Го разпнаха и разделиха дрехите Му, като хвърляха жребий, за да се сбъдне реченото от пророка, че разделиха дрехите Ми помежду си и за облеклото ми хвърлиха жребий.

36 И седнали, те го гледаха там;

37 И постави над главата му надписа с обвинението му: **ТОЗИ Е ИСУС, ЮДЕЙСКИЯТ ЦАР.**

38 Тогава с Него бяха разпнати двама разбойници, единият отдясно, а другият отляво.

39 А минаващите го хулеха, като клатеха глави,

40 И казвайки: Ти, който разрушаваш храма и го съграждаш за три дни, спаси Себе Си. Ако си Божият син, слез от кръста.

41 По същия начин и главните свещеници с книжниците и старейшините Му се присмиваха, казвайки:

42 Той спаси други; себе си не може да спаси. Ако той е цар на Израел, нека сега слезе от кръста и ние ще Му повярваме.

43 Той се довери на Бога; нека го избави сега, ако иска, защото каза: Аз съм Божият Син.

44 И разбойниците, които бяха разпнати с Него, го хвърлиха в зъбите Му.

45 А от шестия час настана тъмнина по цялата земя до деветия час.

46 И около деветия час Исус извика със силен глас, казвайки: **Ели, Ели, лама савахтани?** което ще рече: Боже мой, Боже мой, защо си ме оставил?

47 Някои от стоящите там, като чува това, казаха: Този вика Илия.

48 И веднага един от тях се завтече, взе гъба, напълни я с оцет, надяна я на тръстика и Му даде да пие.

49 Останалите казаха: Остави, да видим дали Илия ще дойде да го спаси.

50 Исус, като извика отново със силен глас, издъхна.

51 И ето, завесата на храма се раздра на две от горе до долу; и земята се разтrese, и скалите се разцепиха;

52 И гробовете се отвориха; и много тела на починалите светии възкръснаха,

53 И излезе от гробовете след възкресението си, и влезе в светия град, и се яви на мнозина.

54 А когато стотникът и онези, които бяха с него, които пазеха Исус, видяха земетресението и това, което стана, те се уплашиха много и казаха: Наистина Този беше Божият Син.

55 И много жени бяха там и гледаха отдалече, които следваха Исус от Галилея и Му служеха.

56 Сред които беше Мария Магдалена и Мария, майката на Яков и Йосей, и майката на децата на Зеведей.

57 Когато се свечери, дойде един богат човек от Ариматея, на име Йосиф, който също беше ученик на Исус:

58 Той отиде при Пилат и измоли тялото на Исус. Тогава Пилат заповяда да предадат тялото.

59 И когато Йосиф взе тялото, той го зави в чиста ленена кърпа,

60 И го положи в собствената си нова гробница, която беше изсекъл в скалата; и той търкулна голям камък до вратата на гроба и си отиде.

61 И там бяха Мария Магдалена и другата Мария, които седяха срещу гроба.

62 А на другия ден, който последва деня на подготовката, първосвещениците и фарисеите се събраха при Пилат,

63 Казвайки: Господине, помним, че онзи измамник каза, докато беше още жив, След три дни ще възкръсна.

64 Затова заповядай гробът да бъде сигурен до третия ден, за да не дойдат учениците Му през нощта и да го откраднат, и да кажат на хората, Той възкръсна от мъртвите: така последната грешка ще бъде по-лоша от първата.

65 Пилат им каза: Вие имате стража; вървете си, уверете се, колкото можете.

66 И така, те отидоха и направиха гроба сигурен, като запечатаха камъка и поставиха стража.

ГЛАВА 28

1 В края на съботата, когато започна да се разсъмва към първия ден от седмицата, Мария Магдалена и другата Мария дойдоха да видят гроба.

2 И ето, стана голямо земетресение; защото ангелът Господен слезе от небето, дойде, отвали камъка от вратата и седна на него.

3 Лицето му беше като светкавица и облеклото му бяло като сняг;

4 И от страх от него пазачите се разтресоха и станаха като мъртви.

5 И ангелът в отговор каза на жените: Не бойте се, защото знай, че търсите разпнатия Исус.

6 Няма Го тук, защото възкръсна, както каза. Елате, вижте мястото, където е лежал Господ.

7 Иди бързо и кажи на учениците Му, че е възкръснал от мъртвите; и ето, Той отива пред вас в Галилея; там ще го видите; ето, казах ви.

8 И те бързо си тръгнаха от гроба със страх и голяма радост; и се затича да съобщи на учениците Си.

9 И когато отидоха да кажат на учениците Му, ето, Исус ги срещна и каза: **Здравейте!** И те дойдоха, хванаха го за нозете и му се поклониха.

10 Тогава Исус им каза: **Не се страхувайте; идете, кажете на братята Ми да отидат в Галилея и там ще Ме видят.**

11 И когато те отиваха, ето, някои от стражата дойдоха в града и известиха на главните свещеници всичко, което стана.

12 И когато се събраха със старейшините и се посъветваха, дадоха големи пари на войниците,

13 Казвайки: Кажете, че учениците Му дойдоха през нощта и Го откраднаха, докато ние спяхме.

14 И ако това стигне до ушите на управителя, ние ще го убедим и ще ви осигурим.

15 И така, те взеха парите и направиха, както бяха научени; и тази поговорка се разгласява сред юдеите до ден днешен.

16 Тогава единадесетте ученика отидоха в Галилея, на една планина, където Исус им беше заповядал.

17 И като го видяха, те му се поклониха; но някои се усъмниха.

18 И Исус дойде и им говори, казвайки: **Даде Ми се всяка власт на небето и на земята.**

19 И тъй, идете и научете всичките народи, като ги кръщавате в името на Отца и Сина и Светия Дух:

20 Учейки ги да пазят всичко, което съм ви заповядал; и, ето, Аз съм с вас през всичките дни до свършека на света. амин

Марк

ГЛАВА 1

1 Началото на благовестието на Исус Христос, Сина Божий;
2 Както е писано в пророците: Ето, Аз изпращам Моя пратеник пред лицето Ти, който ще приготви пътя Ти пред Тебе.
3 Гласът на викация в пустинята: Пригответе пътя на Господа, прави направите пътеките Му.
4 Йоан наистина кръщаваше в пустинята и проповядваше кръщението на покаяние за опрощение на греховете.
5 И излязоха при него цялата земя на Юдея и тези от Ерусалим, и всички бяха кръстени от него в река Йордан, изповядвайки греховете си.
6 И Йоан беше облечен с камилска козина и с кожен пояс около кръста си; и той ядеше скакалци и див мед;
7 И проповядваше, казвайки: След мен идва Един, който е по-силен от мен, на когото не съм достоен да се наведа и да развържа ремъка на обувките му.
8 Аз наистина ви кръстих с вода, но той ще ви кръсти със Светия Дух.
9 И в онези дни Исус дойде от Назарет Галилейски и беше кръстен от Йоан в Йордан.
10 И веднага, като излезе от водата, видя небесата отворени и Духа като гълъб да слиза върху него.
11 И дойде глас от небето, който каза: Ти си Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение.
12 И веднага Духът го заведе в пустинята.
13 И той беше там в пустинята четиридесет дни, изкушаван от Сатана; и беше с дивите зверове; и ангелите му служеха.
14 След като Йоан беше хвърлен в затвора, Исус дойде в Галилея, проповядвайки евангелието на Божието царство,
15 И казвайки: **Времето се изпълни и Божието царство наближи; покаяйте се и повярвайте в благовестието.**
16 И като вървеше край Галилейското езеро, видя Симон и брат му Андрей да хвърлят мрежа в морето, защото бяха рибари.
17 И Исус им каза: **Елате след Мене и Аз ще ви направя да станете ловци на човеци.**
18 И те веднага оставиха мрежите си и Го последваха.
19 И като отмина малко оттам, видя Яков Зеведеев и брат му Йоан, които също бяха в кораба и кърпеха мрежите си.
20 И веднага ги повика; и те оставиха баща си Зеведей в кораба с наемниците и тръгнаха след него.
21 И те отидоха в Капернаум; и веднага в съботния ден влезе в синагогата и поучаваше.
22 И те се чудеха на учението му, защото той ги поучаваше като човек, който има власт, а не като книжниците.
23 И в синагогата им имаше човек с нечист дух; и той извика,
24 казвайки: Оставете ни! Какво общо имаме ние с теб, Исусе от Назарет? дошъл ли си да ни унищожиш? Знаем те кой си, Светият Божий.

25 А Исус го смърти, като каза: **Млъкни и излез от него.**

26 И когато нечистият дух го разкъса и извика със силен глас, излезе от него.

27 И всички се смаяха, тъй че се питаха помежду си, казвайки: Какво е това? каква е тази нова доктрина? защото с власт заповядва дори на нечистите духове и те му се подчиняват.

28 И веднага се разнесе славата му по цялата област около Галилея.

29 И веднага, като излязоха от синагогата, влязоха в къщата на Симон и Андрей с Яков и Йоан.

30 Но майката на жената на Симон лежеше болна от треска и веднага му казаха за нея.

31 И той дойде, хвана я за ръка и я вдигна; и веднага треската я остави и тя им служеше.

32 И привечер, когато слънцето залезе, доведоха при него всички болни и обладаните от демони.

33 И целият град се събра пред вратата.

34 И той изцели мнозина, които бяха болни от различни болести, и изгони много бесове; и не позволяваха на бесовете да говорят, защото Го познаваха.

35 И на сутринта, като стана много преди разсъмване, излезе и отиде на уединено място, и там се молеше.

36 И Симон и онези, които бяха с него, го последваха.

37 И като го намериха, рекоха му: Всички те търсят.

38 И той им каза: **Да отидем в близките градове, за да проповядвам и там; защото затова излязох.**

39 И проповядваше в синагогите им по цяла Галилея и изгонваше демони.

40 И един прокажен дойде при него, молеше го и коленичи пред него, и му казваше: Ако искаш, можеш да ме очистиш.

41 И Исус, състрадателен, протегна ръката Си, докосна се до него и му каза: **Искам; бъди чист.**

42 И щом проговори, веднага проказата се оттегли от него и той се очисти.

43 И той го заръча строго и веднага го изпрати;

44 И му каза: **Гледай да не казваш нищо на никого; но иди, покажи се на свещеника и принеси за очистването си това, което Мойсей заповяда, за свидетелство пред тях.**

45 Но той излезе и започна да го разгласява много и да разгласява въпроса, така че Исус не можеше вече открито да влезе в града, но беше навън в пустинни места; и идваха при Него отвсякъде.

ГЛАВА 2

1 И отново влезе в Капернаум след няколко дни; и се разчу, че е в къщата.

2 И веднага се събраха мнозина, така че нямаше място да ги приеме, не, дори до вратата; и той им проповядваше словото.

3 И те дойдоха при него, носейки един болен от парализа, който беше носен от четирима.

4 И когато не можаха да се приближат до него заради народа, те разкриха покрива, където беше той; и когато го разбиха, спуснаха леглото, в което лежеше парализик.

5 Исус, като видя вярата им, каза на парализика: **Сине, простят ти се греховете.**

6 Но някои от книжниците седяха там и разсъждаваха в сърцата си,
 7 Защо този човек така богохулства? кой може да прощава грехове, освен един Бог?
 8 И веднага, когато Исус разбра в духа Си, че те разсъждават така в себе си, той им каза: **Защо разсъждавате тези неща в сърцата си?**
 9 По-лесно ли е да се каже на паралика: **Прощават ти се греховете; или да кажа: Стани, вземи постелката си и ходи?**
 10 Но за да знаете, че Човешкият Син има власт на земята да прощава грехове (казва на паралика):
 11 Казвам ти: Стани, вземи леглото си и иди в къщата си.
 12 И той веднага стана, взе леглото и излезе пред всички; до такава степен, че всички бяха изумени и прославяха Бога, казвайки: Никога не сме го виждали по този начин.
 13 И той излезе отново край морето; и цялото множество се приближаваше при Него и Той ги поучаваше.
 14 И като минаваше, видя Левий, Алфеевия син, седнал на митницата, и му каза: **Върви след мен.** И той стана и го последва.
 15 И стана така, че когато Исус седеше на трапеза в къщата си, много бирници и грешници също седяха заедно с Исус и учениците Му; защото бяха много и те Го последваха.
 16 И когато книжниците и фарисеите го видяха да яде с бирници и грешници, рекоха на учениците Му: Как така яде и пие с бирници и грешници?
 17 Исус, като чу това, им каза: **Здравите нямат нужда от лекар, а болните; не дойдох да призова праведните, а грешниците към покаяние.**
 18 И учениците на Йоан и на фарисеите постеха; и дойдоха и му казаха: Защо учениците на Йоан и на фарисеите постят, а Твоите ученици не постят?
 19 И Исус им каза: **Могат ли сватбарите да постят, докато младоженецът е с тях? докато имат младоженеца с тях, не могат да постят.**
 20 Но ще дойдат дни, когато младоженецът ще бъде отнет от тях, и тогава ще постят в онези дни.
 21 Никой също не пришива парче нов плат върху стара дреха; иначе новото парче, което я е напълнило, отнема от старото и дирата става по-лоша.
 22 И никой не налива ново вино в стари мехове; иначе новото вино ще спуска меховете и виното ще се разлее, и меховете ще се развалят; но новото вино трябва да се налива в нови мехове.
 23 И стана така, че той мина през житните ниви в съботния ден; и учениците Му почнаха, като вървяха, да късат класовете.
 24 А фарисеите Му казаха: Ето, защо правят в съботен ден това, което не е позволено?
 25 И той им каза: **Никога ли не сте чели какво направи Давид, когато имаше нужда и огладня, той и онези, които бяха с него?**
 26 Как той влезе в Божия дом в дните на първосвещеника Авиатар и яде присъствените хлябове, които не е позволено да ядат освен за свещениците, и даде и на онези, които бяха с него?

27 И той им каза: **съботата е направена за човека, а не човекът за съботата;**
 28 **Затова Човешкият Син е господар и на съботата.**

ГЛАВА 3

1 И пак влезе в синагогата; и там имаше човек с изсъхнала ръка.
 2 И го наблюдаваха дали ще го изцели в съботен ден; за да могат да го обвинят.
 3 И той каза на човека с изсъхналата ръка: **Стани напред.**
 4 И той им каза: **позволено ли е да се прави добро в събота, или да се прави зло? да спаси живот или да убие?** Но те мълчаха.
 5 И когато ги изгледа с гняв, наскърбен за закоравяването на сърцата им, той каза на човека: **Протегни ръката си.** И той я протегна; и ръката му стана здрава като другата.
 6 И фарисеите излязоха и веднага се съветваха с иродианците против него, как да го погубят.
 7 Но Исус се оттегли с учениците Си до морето; и голямо множество от Галилея и от Юдея Го следваха,
 8 И от Ерусалим, и от Идумая, и отвъд Йордан; и ония около Тир и Сидон, голямо множество, като чува какви велики дела извърши, дойдоха при Него.
 9 И рече на учениците Си да го чака една лодка поради множеството, за да не го тъпчат.
 10 Защото той беше излекувал мнозина; до такава степен, че те се притискаха към него, за да го докоснат, всички, които имаха язви.
 11 И нечистите духове, като Го виждаха, падаха пред Него и викаха, казвайки: Ти си Божият Син.
 12 И той строго им заръча да не Го изявяват.
 13 И той се изкачи на една планина и повика при себе си, които искаше; и те дойдоха при него.
 14 И той нареди дванадесет, за да бъдат с него и за да може да ги изпрати да проповядват,
 15 И да има власт да лекува болести и да изгонва бесове,
 16 И Симон, когото нарече Петър;
 17 и Яков, Зеведеевият син, и Йоан, Яковов брат; и той ги нарече Боанергес, което е Синовец на гръмотевицата;
 18 и Андрей, и Филип, и Вартоломей, и Матей, и Тома, и Яков, Алфеевият син, и Тадей, и Симон Ханаанец,
 19 И Юда Искаротски, който също го предаде; и те влязоха в една къща.
 20 И множеството се събра отново, така че не можаха дори да ядат хляб.
 21 И като чува приятелите му, излязоха да го хванат, защото казаха, че е извън себе си.
 22 И книжниците, които слязоха от Ерусалим, казаха: Той има Веелзевул и чрез княза на бесовете изгонва бесове.
 23 И той ги повика при себе си и им каза с притчи: **Как може Сатана да изгони Сатана?**
 24 И ако едно царство се раздели против себе си, това царство не може да устои.
 25 И ако един дом се раздели сам против себе си, този дом не може да устои.

26 И ако Сатана се надигне срещу себе си и бъде разделен, той не може да устои, но има край.
 27 Никой не може да влезе в къщата на силния и да ограби имота му, освен ако първо не върже силния; и тогава той ще развали къщата си.
 28 Истина ви казвам, Всички грехове ще бъдат простени на синовете човешки и богохулствата, с които богохулстваха:
 29 Но този, който хули Светия Дух, няма никога прошка, но е в опасност от вечно осъждане:
 30 Понеже казаха: Има нечист дух.
 31 Тогава дойдоха братята му и майка му и, като стояха отвън, изпратиха до него да го повикат.
 32 И множеството седна около Него и Му казаха: Ето, майка ти и братята ти вън Те търсят.
 33 И Той им отговори и каза: **Коя е майка ми или братята ми?**
 34 И той погледна наоколо седящите около Него и каза: **Ето майка ми и братята ми!**
 35 Защото, който върши Божията воля, той ми е брат, и сестра ми, и майка.

ГЛАВА 4

1 И той отново започна да поучава на брега на морето; и при него се събра голямо множество, така че той влезе в кораб и седна в морето; и цялото множество беше край морето на сушата.
 2 И той ги научи на много неща чрез притчи и им каза в своето учение,
 3 Чуйте; Ето, сеяч излезе да сеете:
 4 И като сееше, едно падна край пътя и долетяха небесните птици и го изпоядоха.
 5 И някои паднаха на камениста земя, където нямаше много пръст; и веднага поникна, защото нямаше дълбока земя;
 6 Но когато слънцето изгря, то изгоря; и тъй като нямаше корен, изсъхна.
 7 А други паднаха между тръните, и тръните израснаха и го заглушиха, и то не даде плод.
 8 А други паднаха на добра земя и дадоха плод, който поникна и се размножи; и роди кой тридесет, кой шестдесет, а кой сто.
 9 И рече им: **Който има уши да слуша, нека слуша.**
 10 И когато остана сам, онези, които бяха около него с дванадесетте, го попитаха за притчата.
 11 И той им каза: **На вас е дадено да знаете тайната на Божието царство, но за тези, които са отвън, всичко това се прави в притчи:**
 12 **За да видят, но да не видят; и като слушат, може да чуят и да не разберат; за да не би някога да се обърнат и греховете им да им бъдат простени.**
 13 И рече им: **Не знаете ли тази притча? и как тогава ще познаете всички притчи?**
 14 **Сеячът сее словото.**
 15 И това са тези край пътя, където се сее словото; но когато чуят, Сатана идва незабавно и отнема словото, посято в сърцата им.
 16 И това са също тези, които се посяват на камениста земя; които, щом чуят словото, веднага го приемат с радост;

17 И нямат корен в себе си и затова търпят само за известно време; след това, когато настъпи скръб или гонение заради словото, веднага се съблазняват.
 18 И това са посятите между тръните; като чуй думата,
 19 И грижите на този свят, и измамливостта на богатството, и страстите за други неща, които влизат, задушават словото и то става безплодно.
 20 И това са тези, които се посяват на добра земя; такива, които слушат словото и го приемат, и дават плод, едни трийсет, други шестдесет, а други сто.
 21 И той им рече: **Донася ли се свещ, за да се сложи под съд или под легло? и да не бъде поставен на свещник?**
 22 **Защото няма нищо скрито, което да не стане явно; нито нещо се пазеше в тайна, но да излезе в чужбина.**
 23 **Ако някой има уши да слуша, нека слуша.**
 24 И рече им: **Внимавайте какво чувате: с каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери; и на вас, който слушате, ще се прибави.**
 25 **Защото, който има, ще му се даде, а който няма, ще му се отнеме и това, което има.**
 26 И каза: **Божие царство е така, както ако човек хвърли семе в земята;**
 27 **И да спи, и да става нощ и ден, и семето да пониква и да расте, той не знае как.**
 28 **Защото земята сама по себе си дава плод; първо острieto, след това ухото, след това пълното зърно в ухото.**
 29 **Но когато плодът излезе, веднага туря сърпа, защото жетвата дойде.**
 30 И каза: **На какво да уподобим Божието царство? или с какво сравнение да го сравним?**
 31 **То е като синапено зърно, което, когато се посее в земята, е по-малко от всички семена, които са на земята;**
 32 **Но когато се посее, израства и става по-голямо от всяка трева, и пуска големи клони; така че небесните птици да се настаняват под сянката му.**
 33 И с много такива притчи Той им говори словото, доколкото можеха да го чуят.
 34 Но без притча не им говореше; а когато останаха сами, обясни всичко на учениците Си.
 35 И в същия ден, когато се свечери, той им каза: **Да преминем на отвъдната страна.**
 36 И като изпратиха множеството, те го взеха, както беше в кораба. А с него имаше и други малки корабчета.
 37 И се надигна силна буря и вълните удряха кораба, така че той вече беше пълен.
 38 И той беше в задната част на кораба, заспал на възглавница; и те го събудиха и му казаха: **Учителю, не те ли е грижа, че загиваме?**
 39 И той стана, смърми вятъра и каза на морето: **Мълчи, мълкни!** И вятърът утихна, и настана голяма тишина.
 40 И той им каза: **Защо сте толкова страхливи? как така нямате вяра?**
 41 И те се уплашиха твърде много и си казаха един на друг: **Кой е този човек, че и вятърът, и морето му се покоряват?**

ГЛАВА 5

1 И те преминаха от другата страна на морето, в страната на Гадарините.
 2 И когато излезе от кораба, веднага го посрещна от гробниците човек с нечист дух,
 3 Който живееше сред гробовете; и никой не можеше да го върже, не, не с вериги:
 4 Защото той често е бил вързан с окови и вериги, и веригите бяха разкъсани от него и оковите бяха счупени на парчета; и никой не можеше да го укроти.
 5 И винаги, нощ и ден, той беше в планините и в гробовете, плачеше и се порязваше с камъни.
 6 Но като видя Исус отдалеч, изтича и Му се поклони,
 7 И извика със силен глас и каза: Какво общо имам аз с Тебе, Исусе, Сине на Всевишния Бог? Заклевам те в Бога, да не ме измъчваш.
 8 Защото той му каза: **Излез от човека, душе нечист!**
 9 И той го попита: **Как е името ти?** И той отговори, казвайки: Името ми е легион, защото сме много.
 10 И много го молеше да не ги отправя въвн от страната.
 11 А там, близо до планините, пасеше голямо стадо свине.
 12 И всички бесове Го молеха, казвайки: Прати ни в свинете, за да влезем в тях.
 13 И Исус веднага ги пусна. И нечистите духове излязоха и влязоха в свинете; и стадото се спусна надолу по стръмното място в морето (бяха около две хиляди) и се удавиха в морето.
 14 А онези, които пасеха свинете, избягаха и разказаха в града и в селата. И те излязоха да видят какво е направено.
 15 И те дойдоха при Исус и видяха онзи, който беше обладан от дявола и който имаше легиона, седнал, облечен и в здравия си ум; и се уплашиха.
 16 И онези, които го видяха, им казаха как се случи с този, който беше обладан от дявола, а също и за свинете.
 17 И те започнаха да го молят да напусне техните предели.
 18 И когато влезе в кораба, онзи, който беше обладан от дявола, му се помоли да бъде с него.
 19 Но Исус не му позволи, а му каза: **Иди си у дома при приятелите си и им разкажи какви велики неща ти е сторил Господ и се е смилил над теб.**
 20 И той си отиде и започна да разгласява в Декаполис колко велики неща беше направил Исус за него; и всички хора се чудеа.
 21 И когато Исус отново беше прекаран с кораб на отсрещната страна, много народ се събра при Него; и той беше близо до морето.
 22 И ето, идва един от началниците на синагогата, на име Яир; и като го видя, падна в краката му,
 23 И много го молеше, като казваше: Малката ми дъщеря лежи на смърт; моля Те, ела и положи ръцете Си върху нея, за да оздравее; и тя ще живее.
 24 И Исус отиде с него; и много хора го последваха и се тълпяха при него.
 25 И една жена, която имаше кръвотечение от дванадесет години,

26 И беше претърпяла много неща от много лекари и беше изхарчила всичко, което имаше, и нищо не се подобри, а по-скоро се влоши,
 27 Тя, като чу за Исус, дойде сред народа отзад и се допря до дрехата Му.
 28 Защото тя каза: Ако се докосна само до дрехите Му, ще оздравея.
 29 И веднага изворът на кръвта ѝ пресъхна; и тя почувства в тялото си, че е изцелена от тази чума.
 30 И Исус, като веднага разбра в себе си, че силата е излязла от него, обърна се към народа и каза: **Кой се допря до дрехите ми?**
 31 И учениците Му казаха: Виждаш, че тълпата те притиска, и казваш: Кой се допря до Мене?
 32 И той се огледа наоколо, за да види тази, която беше направила това нещо.
 33 Но жената, уплашена и трепереща, като знаеше какво стана с нея, дойде и падна пред него и му каза цялата истина.
 34 И той ѝ каза: **Дъще, твоята вяра те изцели; иди си с мир и бъди здрав от болестта си.**
 35 Докато той още говореше, дойдоха от началника на синагогата и казаха: Дъщеря ти е мъртва; защо безпокоиш още Учителя?
 36 Щом Исус чу казаното слово, каза на началника на синагогата: **Не бой се, само вярвай.**
 37 И не позволи на никого да Го последва, освен Петър, Яков и Йоан, Яковов брат.
 38 И той дойде в къщата на началника на синагогата и видя вълнението и онези, които плачеха и ридяха силно.
 39 И когато влезе, той им каза: **Защо вдигате този шум и плачете? девицата не е мъртва, но спи.**
 40 И те му се присмиваха. Но като ги изгони всичките, той взе бащата и майката на момата и онези, които бяха с него, и влезе там, където лежеше момата.
 41 И той хвана девицата за ръката и ѝ каза: **Талита куми;** което се тълкува, девице, казвам ти, стани.
 42 И веднага момата стана и тръгна; тъй като тя беше на възраст от дванадесет години. И те се смаяха с голямо учудване.
 43 И той им заръча строго никой да не знае; и заповяда да ѝ дадат нещо за ядене.

ГЛАВА 6

1 И той излезе оттам и дойде в своята страна; и учениците му го следват.
 2 И когато настъпи съботата, Той започна да поучава в синагогата; и мнозина, като Го слушаха, се чудеа и казваха: Откъде има на Него това? и каква мъдрост е тази, която му е дадена, че дори такива могъщи дела са извършени от неговите ръце?
 3 Не е ли този дърводелецът, синът на Мария, братът на Яков, Йосей, Юда и Симон? и сестрите му не са ли тук с нас? И му се обидиха.
 4 Но Исус им рече: **Пророкът не е без почит, освен в своята родина, сред роднините си и в собствената си къща.**
 5 И той не можа да извърши никакво велико дело, освен че положи ръцете си върху няколко болни и ги изцели.

6 И той се чудеше на тяхното неверие. И той обикаляше селата и поучаваше.

7 И повика дванадесетте и започна да ги изпраща по двама; и им даде власт над нечистите духове;

8 И им заповяда да не вземат нищо за пътуването си, освен само тояга; без торбичка, без хляб, без пари в кесията си:

9 Но се обуй със сандали; и да не слагам две палта.

10 И той им каза: **Където и да влезете в къща, оставайте там, докато не излезете оттам.**

11 **И ако някой не ви приеме, нито ви послуша, като си тръгнете оттам, отърсете праха от краката си за свидетелство против тях. Истина ви казвам, че ще бъде по-леко за Содом и Гомора в деня на съда, отколкото за този град.**

12 И те излязоха и проповядваха, че хората трябва да се покаят.

13 И те изгонваха много демони и помазваха с миро много болни и ги изцеляваха.

14 И цар Ирод чу за него; (защото името му се разпространи:) и той каза, че Йоан Кръстител е възкръснал от мъртвите и затова велики дела се проявяват в него.

15 Други казаха, че е Илия. А други казаха, че е пророк или като един от пророците.

16 Но Ирод, като чу това, каза: Йоан е, когото аз обезглавих; той възкръсна от мъртвите.

17 Защото самият Ирод бе изпратил да хванат Йоан и да го вържат в тъмница заради Иродиада, жената на брат си Филип, защото се беше оженил за нея.

18 Защото Йоан беше казал на Ирод: Не ти е позволено да имаш жената на брат си.

19 Затова Иродиада имаше кавга срещу него и искаше да го убие; но тя не можа:

20 Защото Ирод се страхуваше от Йоан, като знаеше, че той е праведен и свят човек, и го пазеше; и като го слушаше, вършеше много неща и го слушаше с радост.

21 И когато дойде удобен ден, когато Ирод на своя рожден ден направи вечеря за своите господари, върховни началници и началници на Галилея;

22 И когато дъщерята на споменатата Иродиада влезе и танцуваше, и угоди на Ирод и на онези, които седяха с него, царят каза на девојката: Поискай от мен каквото искаш и ще ти го дам.

23 И той ѝ се закле: Каквото и да поискаш от мен, ще ти го дам, до половината от моето царство.

24 И тя излезе и каза на майка си: Какво да поискам? И тя каза: Главата на Йоан Кръстител.

25 И тя веднага влезе набързо при царя и го помоли, казвайки: Искam скоро да ми дадеш на блюдо главата на Йоан Кръстител.

26 И царят много се натъжи; но заради клетвата си и заради тези, които седяха с него, той нямаше да я отхвърли.

27 И веднага царят изпрати палач и заповяда да донесат главата му; и той отиде и го обезглави в тъмницата,

28 И донесе главата му на блюдо и я даде на момичето; и момичето я даде на майка си.

29 И като чуа учениците му, дойдоха, взеха тялото му и го положиha в гроба.

30 И апостолите се събраха при Исус и му разказаха всичко, и какво са направили, и какво са учили.

31 И той им каза: **Елате вие сами на пусто място и си починете малко;** защото мнозина идваха и си отиваха и нямаха свободно време дори да ядат.

32 И те заминаха с кораб насаме в пусто място.

33 И хората ги видяха да си тръгват и мнозина го познаха, и тичаха там пеша от всички градове, и ги изпревариха, и се събраха при него.

34 И като излезе Исус, видя много народ и се смили над тях, защото бяха като овце, които нямат пастир; и започна да ги учи на много неща.

35 И когато денят беше вече далеч, учениците Му дойдоха при Него и казаха: Това е пусто място и времето вече е минало;

36 Пусни ги да отидат в околностите и в селата и да си купят хляб, защото нямат какво да ядат.

37 Той им отговори и рече: **Дайте им вие да ядат.** И те му казаха: Да отидем ли да купим хляб за двеста динария и да им дадем да ядат?

38 Той им каза: **Колко хляба имате? иди и виж.** И като разбраха, казаха: Пет и две риби.

39 И той им заповяда да накарат всички да седнат на групи на зелената трева.

40 И седнаха в редици по стотици и по петдесет.

41 И като взе петте хляба и двете риби, погледна към небето и благослови, и разчупи хлябовете, и ги даде на учениците Си да сложат пред тях; и двете риби раздели на всички тях.

42 И всички ядоха и се наситиха.

43 И събраха дванадесет пълни коша с късове и с рибите.

44 А онези, които ядоха от хлябовете, бяха около пет хиляди мъже.

45 И веднага той принуди учениците си да влязат в кораба и да отидат от другата страна преди във Витсаида, докато той изпрати народа.

46 И като ги изпрати, отиде на една планина да се помоли.

47 И когато се свечери, корабът беше всред морето, а той сам на сушата.

48 И той ги видя да се трудят в гребане; защото вятърът им беше насрещен; и около четвъртата стража на нощта той дойде при тях, вървейки по морето, и щеше да ги мине.

49 Но когато го видяха да ходи по морето, помислиха, че е дух, и извикаха:

50 Защото всички Го видяха и се смутиха. И веднага заговори с тях и им каза: **Дерзайте, аз съм; не се страхувай.**

51 И той се качи при тях в кораба; и вятърът утихна; и те бяха силно изумени в себе си и се чудеха.

52 Защото те не помислиха за чудото на хлябовете, защото сърцето им беше закоравяло.

53 И като преминаха, дойдоха в земята Генисарет и излязоха на брега.

54 И когато излязоха от кораба, веднага го познаха,

55 И тичаше през цялата тази област наоколо и започна да разнася в леглата онези, които бяха болни, където чуа, че е бил.

56 И където и да влизаше, в села, или в градове, или в село, те полагаха болните по улиците и Го молеха да

могат да се докоснат, ако това беше само края на дрехата Му; и всички, които се докосваха до него, оздравяваха.

ГЛАВА 7

1 Тогава се събраха при Него фарисеите и някои от книжниците, дошли от Ерусалим.

2 И като видяха някои от учениците Му да ядат хляб с нечисти, тоест с неизмити ръце, те намериха вина.

3 Защото фарисеите и всички юдеи, ако не мият ръцете си често, не ядат, като пазят традицията на старейшините.

4 И когато идват от пазара, не ядат, освен да се измият. Има и много други неща, които те са получили да държат, като миенето на чаши и тенджери, медни съдове и маси.

5 Тогава фарисеите и книжниците Го попитаха: Защо Твоите ученици не ходят според преданието на старейшините, а ядат хляб с неизмити ръце?

6 Той им отговори и рече: **Добре пророкува Исаия за вас, лицемерите, както е писано: "Този народ Ме почита с устните си, но сърцето им е далеч от Мене".**

7 **Обаче напразно ми се покланят, като преподават учения, човешките заповеди.**

8 **Защото, като оставихте Божиата заповед, вие се придържате към човешко предание, като миенето на съдове и чаши; и много други подобни неща правите.**

9 И той им каза: **Напълно добре, че отхвърляте Божиата заповед, за да можете да пазите своето предание.**

10 **Защото Моисей каза: Почитай баща си и майка си; и Който хули баща или майка, нека умре със смърт.**

11 **Но вие казвате: Ако някой каже на баща си или на майка си, Корбан е, тоест подарък, от каквото и да се възползваш от мен; той ще бъде свободен.**

12 **И не му позволявате повече да прави нищо за баща си или майка си;**

13 **Като обезсмисляте Божието слово чрез вашето предание, което сте предали; и вършите много подобни неща.**

14 И като повика целия народ при себе си, рече им: **Слушайте ме всеки един от вас и разбирайте:**

15 **Няма нищо отвън, което да влезе в човека, което да го оскверни; но нещата, които излизат от него, са тези, които оскверняват човека.**

16 **Ако някой има уши да слуша, нека слуша.**

17 И когато той влезе в къщата от народа, учениците му го попитаха за притчата.

18 И той им каза: **И вие ли сте толкова безразсъдни? Не разбирате ли, че каквото и да е нещо отвън, което влиза в човека, не може да го оскверни;**

19 **Защото не влиза в сърцето му, а в корема, и излиза на въздуха, като очисти всички ястия?**

20 И каза: **Това, което излиза от човека, осквернява човека.**

21 **Защото отвътре, от сърцето на хората, излизат зли помисли, прелюбодеяния, блудства, убийства,**

22 **Кражби, алчност, нечестие, измама, похотливост, зло око, богохулство, гордост, глупост:**

23 **Всички тези злини идват отвътре и оскверняват човека.**

24 И оттам той стана и отиде в пределите на Тир и Сидон и влезе в една къща и не искаше никой да узнае; но не можеше да се скрие.

25 Защото една жена, чиято млада дъщеря имаше нечист дух, като чу за него, дойде и падна в нозете му;

26 Жената беше гъркиня, сиропиникиянка по род; и тя го молеше да изгони дявола от дъщеря ѝ.

27 Но Исус ѝ каза: **Нека първо децата се наситят, защото не е прилично да вземеш хляба на децата и да го хвърлиш на кучетата.**

28 А тя в отговор Му рече: Да, Господи, но кучетата под масата ядат от трохите на децата.

29 И той ѝ каза: **Заради тази дума си върви; дяволът излезе от дъщеря ти.**

30 И като дойде в къщата си, намери дявола излязъл и дъщеря ѝ лежеше на леглото.

31 И отново, тръгвайки от бреговете на Тир и Сидон, той стигна до Галилейското езеро, през средата на бреговете на Декаполис.

32 И те доведоха при Него един, който беше глух и имаше недостатък в говоренето си; и го молят да тури ръката си върху него.

33 И като го отведе настрана от множеството, тури пръстите Си в ушите му, плюна и се допря до езика му;

34 И като погледна към небето, въздъхна и му каза: **Еффата, тоест Отвори се.**

35 И веднага ушите му се отвориха и връвта на езика му се развърза и той заговори ясно.

36 И той им заповяда да не казват на никого; но колкото повече им заповядваше, толкова повече те го публикуваха;

37 И бяха изключително учудени, казвайки: **Всичко е направил добре: и глухите прави да чуят, и немите да говорят.**

ГЛАВА 8

1 В онези дни, тъй като множеството беше много голямо и нямаше какво да яде, Исус повика учениците Си и им каза:

2 **Жал ми е за множеството, защото вече три дни са при мене и нямат какво да ядат;**

3 **И ако ги отпратя гладни по домовете им, те ще припаднат по пътя, защото някои от тях дойдоха отдалеч.**

4 И учениците Му отговориха: **Откъде може човек да насити с хляб тези хора тук, в пустинята?**

5 И Той ги попита: **Колко хляба имате?** И те казаха: Седем.

6 И заповяда на хората да насядат на земята; и взе седемте хляба, благодари, разчупи и даде на учениците Си да сложат пред тях; и те ги поставиха пред хората.

7 И имаха няколко малки риби; и той благослови и заповяда да ги сложат и пред тях.

8 И така, те ядоха и се наситиха; и събраха от останалото месо седем коша.

9 А онези, които ядоха, бяха около четири хиляди; и той ги изпрати.

10 И веднага той влезе в кораб с учениците си и стигна до частите на Далманута.

11 И фарисеите излязоха и започнаха да го разпитват, като искаха от него знамение от небето, изкушавайки го.

12 И той въздъхна дълбоко в духа си и каза: **Защо това поколение търси знамение? истина ви казвам: няма да се даде знамение на това поколение.**

13 И той ги остави, и като влезе пак в кораба, замина на другата страна.

14 А учениците бяха забравили да вземат хляб, нито имаха със себе си в кораба повече от един хляб.

15 И им заръча, като каза: **Внимавайте, пазете се от кваса на фарисеите и от кваса на Ирод.**

16 И разсъждаваха помежду си, казвайки: Това е, защото нямаме хляб.

17 И като разбра това, Исус им каза: **Защо разсъждавате, че нямате хляб? още ли не разбирате, нито разбирате? закоравя ли сърцето ти още?**

18 **Имате очи, не виждате ли? и като имате уши, не чувате ли? и не помниш ли?**

19 **Когато разчупих петте хляба между пет хиляди, колко пълни коша с къшей събрахте? Те му казаха: дванадесет.**

20 **И когато седемте между четири хиляди, колко пълни кошници с къшей събрахте? И те казаха: Седем.**

21 И той им каза: **Как не разбирате?**

22 И той дойде във Витсаида; и доведоха при Него един слепец и го молеха да се докосне до него.

23 И той хвана слепия за ръката и го изведе вън от града; и когато той плю на очите му и сложи ръцете си върху него, той го попита дали вижда нещо.

24 И той погледна нагоре и каза: **Виждам хората като дървета, ходещи.**

25 След това той отново сложи ръцете си на очите му и го накара да погледне нагоре; и той беше възстановен и виждаше всеки човек ясно.

26 И той го изпрати у дома му, като каза: **Нито отивай в града, нито го казвай на никого в града.**

27 И Исус излезе с учениците Си в градовете на Кесария Филипова; и по пътя попита учениците Си, като им каза: **За кого ме смятат хората?**

28 И те отговориха: Йоан Кръстител; а някои казват: Илия; и други, Един от пророците.

29 И той им каза: **Но вие кой Ме смятате? И Петър в отговор Му каза: Ти си Христос.**

30 И им заръча да не казват на никого за Него.

31 И започна да ги учи, че Човешкият Син трябва много да пострада и да бъде отхвърлен от старейшините, главните свещеници и книжниците и да бъде убит и след три дни да възкръсне.

32 И той каза тази дума открито. И Петър го взе и започна да го изобличава.

33 Но когато се обърна и погледна учениците Си, той смъмри Петър, като каза: **Махни се от Мене, Сатана, защото не мислиш за това, което е от Бога, а това, което е от хората.**

34 И като повика народа и учениците Си, каза им: **Който иска да върви след Мене, нека се отрече от себе си, нека вземе кръста си и Ме следва.**

35 **Защото, който иска да спаси живота си, ще го изгуби; но който изгуби живота си заради Мене и Евангелието, той ще го спаси.**

36 **Защото каква полза за човека, ако спечели целия свят, а изгуби душата си?**

37 **Или какво ще даде човек в замяна на душата си?**

38 **И така, който се срамува от мен и от думите ми в това прелюбодейно и грешно поколение; от него ще се посрами и Човешкият Син, когато дойде в славата на Своя Отец със светите ангели.**

ГЛАВА 9

1 И той им каза: **Истина ви казвам, че има някои от тези, които стоят тук, които няма да вкусат смърт, докато не видят Божието царство идващо със сила.**

2 И след шест дни Исус взе със Себе Си Петър, Яков и Йоан и ги заведе на висока планина отделно сами; и се преобрази пред тях.

3 И облеклото му стана блестящо, твърде бяло като сняг; тъй като никой пылен на земята не може да ги избели.

4 И яви им се Илия с Моисей и те разговаряха с Исус.

5 И Петър в отговор каза на Исус: Учителю, добре ни е да бъдем тук; и нека направим три шатри; един за теб, и един за Мойсей, и един за Илия.

6 Защото той не знаеше какво да каже; защото бяха много уплашени.

7 И се появи облак, който ги засенчи; и от облака излезе глас, който каза: Този е Моят възлюбен Син; Него слушайте.

8 И изведнъж, когато се огледаха наоколо, те не видяха вече никого, освен Исус само със себе си.

9 И когато слизаха от планината, Той им заповяда да не казват на никого какво са видели, докато Човешкият Син не възкръсне от мъртвите.

10 И те запазиха тази дума в себе си, като се питаха един друг какво означава възкръсването от мъртвите.

11 И те го попитаха, казвайки: **Защо книжниците казват, че първо трябва да дойде Илия?**

12 И той отговори и им каза: **Илия наистина идва пръв и възстановява всичко; и как е писано за Човешкия Син, че трябва много да пострада и да бъде пренебрегнат.**

13 **Но аз ви казвам, че Илия наистина дойде и те направиха с него каквото пожелаха, както е писано за него.**

14 И когато дойде при учениците си, видя голямо множество около тях и книжниците, които разпитваха с тях.

15 И веднага целият народ, като го видя, се смая много и тичаше към него и го поздрави.

16 И попита книжниците: **Какво спорите с тях?**

17 И един от множеството отговори и каза: Учителю, доведох при теб моя син, който има ням дух;

18 И където и да го хване, той го разкъсва; и той се пени, и скърца със зъбите си, и изсъхва; и казах на Твоите ученици да го изгонят; и не можах.

19 Той му отговори и каза: **О, роде неверен, докога ще бъда с вас? докога ще те търпя? доведете го при мен.**

20 И го доведоха при него; и когато го видя, духът веднага го разкъса; и той падна на земята и се оваля с пяна.

21 И той попита баща си: **От колко време му се случи това? И той каза: От дете.**

22 И много пъти го е хвърлял в огъня и във водите, за да го унищожи; но ако можеш да направиш нещо, съжали се над нас и ни помогни.

23 Исус му каза: **Ако можеш да повярваш, всичко е възможно за този, който вярва.**

24 И веднага бащата на детето извика и каза със сълзи: Вярвам, Господи! помогни на моето неверие.

25 Исус, като видя, че народът се стича, смъмри нечистия дух, като му каза: **Душе ням и глух, заповядвам ти, излез от него и не влизай вече в него.**

26 И духът извика и го разкъса силно, и излезе от него; и той беше като мъртъв; до такава степен, че мнозина казаха: Той е мъртъв.

27 Но Исус го хвана за ръката и го вдигна; и той стана.

28 И когато влезе в къщата, учениците му го попитаха насаме: Защо не можахме да го изгоним?

29 И той им каза: **Този род не може да излезе с нищо, освен с молитва и пост.**

30 И като тръгнаха оттам, минаха през Галилея; и не искаше някой да го знае.

31 Защото Той учеше учениците Си и им казваше: **Човешкият Син ще бъде предаден в ръцете на хората и те ще Го убият; и след като бъде убит, ще възкръсне на третия ден.**

32 Но те не разбраха тази дума и се страхуваха да го попитат.

33 И дойде в Капернаум; и като беше в къщата, ги попита: **Какво разисквахте помежду си по пътя?**

34 Но те мълчаха, защото по пътя спореха помежду си кой да е по-велик.

35 И седна, повика дванадесетте и им каза: **Който иска да бъде пръв, нека бъде последен от всички и слуга на всички.**

36 И той взе едно дете и го постави сред тях; и като го взе на ръце, рече им:

37 **Който приеме едно от тези деца в Мое име, Мене приема; а който приеме Мене, не Мене приема, а Този, Който Ме е пратил.**

38 И Йоан Му отговори, казвайки: Учителю, видяхме един да изгонва бесове в Твоето име и не ни следва; и му забранихме, защото не ни следва.

39 Но Исус каза: **Не му забранявайте, защото няма човек, който да направи чудо в Мое име, който може с лека ръка да ме злослови.**

40 **Защото който не е против нас, той е от наша страна.**

41 **Защото всеки, който ви даде да пиете чаша вода в Мое име, защото принадлежите на Христос, истина ви казвам, той няма да загуби наградата си.**

42 И който съблазни едно от тези малките, които вярват в Мене, за него е по-добре да се окачи воденичен камък на врата му и да бъде хвърлен в морето.

43 И ако ръката ти те съблазнява, отсечи я; по-добре е за теб да влезеш в живота осакатен, отколкото с две ръце да отидеш в пъкъл, в неугасимия огън;

44 **където червеят им не умира и огънят не угасва.**

45 И ако кракът ти те съблазнява, отсечи го; по-добре е за теб да влезеш в живота с два крака, отколкото да имаш два крака да бъдеш хвърлен в пъкъл, в неугасимия огън;

46 **Където червеят им не умира и огънят не угасва.**

47 И ако окото ти те съблазнява, извади го: по-добре е за теб да влезеш с едно око в Божието царство, отколкото с две очи да бъдеш хвърлен в геената огнена;

48 **където червеят им не умира и огънят не угасва.**

49 **Защото всеки ще се осоли с огън и всяка жертва ще се осоли със сол.**

50 **Солта е добра, но ако солта е загубила солеността си, с какво ще я подправите? Имайте сол в себе си и имайте мир помежду си.**

ГЛАВА 10

1 И той стана оттам и стигна до бреговете на Юдея от другата страна на Йордан; и хората отново се обърнаха към него; и както обичаше, пак ги поучаваше.

2 И фарисеите дойдоха при Него и Го попитаха: **Позволено ли е на мъжа да напусне жена си? изкушавайки го.**

3 И той в отговор им каза: **Какво ви заповяда Моисей?**

4 И те казаха: Моисей позволи да напише разводно писмо и да я напусне.

5 И Исус в отговор им каза: **Поради закоравяването на сърцето ви той ви написа тази заповед.**

6 **Но от началото на сътворението Бог ги направи мъж и жена.**

7 **По тази причина ще остави човек баща си и майка си и ще се привърже към жена си;**

8 **и двамата ще бъдат една плът; така че те вече не са двама, а една плът.**

9 **И така, това, което Бог е съчетал, човек да не разлъчва.**

10 И в къщата учениците му го попитаха отново за същото.

11 И той им каза: **Който напусне жена си и се ожени за друга, прелюбодейства против нея.**

12 **И ако жена напусне мъжа си и се омъжи за друг, тя прелюбодейства.**

13 И доведоха деца при Него, за да ги докосне; а учениците Му смъмриха онези, които ги доведоха.

14 Но Исус, като видя това, много се разгневи и им каза: **Оставете децата да дойдат при Мене и не им пречете, защото на такива е Божието царство.**

15 **Истина ви казвам, който не приеме Божието царство като малко дете, той няма да влезе в него.**

16 И той ги взе на ръце, положи ръцете Си върху тях и ги благослови.

17 И когато той излезе на пътя, един се затича, коленичи пред него и го попита: Учителю добри, какво да направя, за да наследя вечен живот?

18 И Исус му каза: **Защо Ме наричаш благ? няма никой добър, освен един Бог.**

19 **Ти знаеш заповедите: Не прелюбодействай, Не убивай, Не кради, Не лъжесвидетелствуй, Не мами, Почитай баща си и майка си.**

20 И той в отговор му каза: Учителю, всичко това съм спазвал от младостта си.

21 Тогава Исус, като го погледна, го обикна и му каза: **Едно нещо ти липсва: иди, продай всичко, което имаш, и раздай на бедните, и ще имаш съкровище на небето; и ела, вземи кръста и следвайте ме**

22 И той се натъжи от тази дума и си отиде наскърбен, защото имаше голямо имущество.

23 И Исус се огледа наоколо и каза на учениците Си: **Колко трудно ще влязат в Божието царство онези, които имат богатство!**

24 И учениците се смаяха на думите му. Но Исус отново отговори и им каза: **Деца, колко трудно е за тези, които се надяват на богатството, да влязат в Божието царство!**

25 По-лесно е камила да мине през иглени уши, отколкото богат да влезе в Божието царство.

26 И те се смаяха извънредно и си казаха: Кой тогава може да се спаси?

27 И Исус ги погледна и каза: **За хората това е невъзможно, но не и за Бога; защото за Бога всичко е възможно.**

28 Тогава Петър започна да Му казва: Ето, ние оставихме всичко и Те последвахме.

29 И Исус отговори и каза: **Истина ви казвам, няма човек, който да е оставил къща, или братя, или сестри, или баща, или майка, или жена, или деца, или земя заради мен и благовестието ,**

30 **Но той ще получи стократно сега в това време, къщи, и братя, и сестри, и майки, и деца, и земи, с преследвания; а в бъдещия свят живот вечен.**

31 **Но мнозина първи ще бъдат последни; и последното първо.**

32 И те бяха на път за Ерусалим; и Исус вървеше пред тях; и те се смаяха; и като ги последваха, те се уплашиха. И той отново взе дванадесетте и започна да им казва какво ще му се случи,

33 казвайки: **Ето, възлизаме в Ерусалим; и Човешкият Син ще бъде предаден на първосвещениците и на книжниците; и ще го осъдят на смърт и ще го предадат на езициниците;**

34 **И ще му се подиграят, и ще го бият, и ще го заплуют, и ще го убият; и на третия ден той ще възкръсне.**

35 И Яков и Йоан, синовете на Зеведей, дойдоха при Него и казаха: Учителю, бихме искали да направим за нас каквото пожелаем.

36 И той им каза: **Какво искате да направя за вас?**

37 Те Му казаха: Дай ни да седнем един от дясната Ти страна, а другият от лявата Ти страна в Твоята слава.

38 Но Исус им каза: **Не знаете какво искате; можете ли да пиете от чашата, която Аз пия? и да се кръстя с кръщението, с което аз съм кръстен?**

39 И те му казаха: Можем. И Исус им каза: **Наистина ще пиете от чашата, която Аз пия; и с кръщението, с което Аз съм кръстен, вие ще бъдете кръстени;**

40 **Но да седя отдясно и отляво не е мое да давам; но ще се даде на онези, за които е приготвено.**

41 И десетте, като чуха това, започнаха да недоволстват от Яков и Йоан.

42 Но Исус ги повика при Себе Си и им каза: **Вие знаете, че онези, които се смятат за владетели на езициниците, господстват над тях; и големците им упражняват власт над тях.**

43 **Но между вас да не бъде така; а който иска да бъде велик между вас, нека ви бъде служител;**

44 **И който иска от вас да бъде пръв, нека бъде слуга на всички.**

45 **Защото дори Човешкият Син не дойде да Му служат, но да служи и да даде живота Си откуп за мнозина.**

46 И те дойдоха в Ерихон: и когато той излезе от Ерихон с учениците си и голям брой хора, слепият Вартимей, синът на Тимей, седеше край пътя и просеше.

47 И като чу, че това е Исус от Назарет, той започна да вика и да казва: Исусе, Сине Давидов, смили се над мен.

48 И мнозина го заръчваха да мълчи; но той викаше още повече: Сине Давидов, смили се над мен!

49 А Исус застана и заповяда да го повикат. И повикаха слепаца и му казаха: Успокой се, стани; той те вика.

50 И той, като хвърли дрехата си, стана и дойде при Исус.

51 И Исус в отговор му каза: **Какво искаш да ти направя?** Слепият Му каза: Господи, за да прогледам.

52 И Исус му каза: **Иди си; твоята вяра те изцели.** И веднага прогледна и последва Исус по пътя.

ГЛАВА 11

1 И когато се приближиха до Ерусалим, до Витфагия и Витания, при Елеонската планина, той изпрати двама от учениците Си,

2 И им каза: **Идете в селото срещу вас; и щом влезете в него, ще намерите вързано осле, на което никой не е сядал; развържете го и го доведете.**

3 **И ако някой ви каже: Защо правите това? кажете, че Господ има нужда от него; и веднага ще го изпрати тук.**

4 И те отидоха и намериха ослето вързано до вратата отвън на място, където двата пътя се срещаша; и го освобождават.

5 И някои от стоящите там им казаха: Какво правите, отвързвате ослето?

6 И те им казаха точно както Исус беше заповядал; и те ги пуснаха.

7 И доведоха ослето при Исус и метнаха дрехите си върху него; и той седна върху него.

8 И мнозина постилаха дрехите си по пътя, а други рязаха клони от дърветата и постилаха с тях пътя.

9 И онези, които вървяха отпред и тези, които следваха, викаха, казвайки: **Осанна! Благословен идещият в името Господне:**

10 **Благословено да бъде царството на нашия баща Давид, което идва в името Господне: Осанна във висините.**

11 И Исус влезе в Ерусалим и в храма; и като огледа всичко и вече беше настъпил вечерта, излезе във Витания с дванадесетте.

12 И на другия ден, когато се върнаха от Витания, той огладня;

13 И като видя отдалеч една смоковница, разлистена, дойде, да не би да намери нещо на нея; и когато дойде при нея, не намери нищо освен листа; защото още не беше времето на смокините.

14 И Исус в отговор му каза: **Никой да не яде плод от теб до века.** И учениците Му го чуха.

15 И те дойдоха в Ерусалим: и Исус влезе в храма и започна да изгонва онези, които продаваха и купуваха в храма, и прекатури масите на обменителите на пари и седалките на онези, които продаваха гълъби;

16 И не би допуснал някой да носи някакъв съд през храма.

17 И той ги поучаваше, като им казваше: **Не е ли писано: Моят дом ще се нарече молитвен дом на всичките народи? но вие го направихте разбойнически вертеп.**

18 И книжниците и главните свещеници чува това и търсеха как да Го погубят; защото се бояха от него, понеже целият народ се чудеше на учението му.

19 И когато се свечери, той излезе вън от града.

20 И на сутринта, като минаваха, видяха смоковницата изсъхнала от корен.

21 И Петър си спомни и Му каза: Учителю, ето, смоковницата, която ти прокле, изсъхна.

22 А Исус в отговор им каза: **Имайте вяра в Бога.**

23 **Защото истина ви казвам, че всеки, който каже на тази планина: Дигни се и се хвърли в морето! и няма да се съмнява в сърцето си, но ще вярва, че тези неща, които казва, ще се сбъднат; той ще има каквото каже.**

24 **Затова ви казвам, каквото и да желаете, когато се молите, вярвайте, че ги получавате, и ще ги имате.**

25 **И когато стоите на молитва, прощавайте, ако имате нещо против някого, така че и вашият Отец, Който е на небесата, да ви прости вашите прегрешения.**

26 **Но ако вие не прощавате, нито вашият Отец, който е на небесата, ще прости вашите прегрешения.**

27 И дойдоха пак в Ерусалим; и когато Той ходеше в храма, дойдоха при Него първосвещениците, книжниците и старейшините,

28 И му кажи: С каква власт правиш тези неща? и кой ти даде тази власт да правиш тези неща?

29 И Исус в отговор им каза: **Аз също ще ви попитам един въпрос и ми отговорете, и ще ви кажа с каква власт правя тези неща.**

30 **Кръщението на Йоан от небето ли беше или от хората? отговори ми.**

31 И те разсъждаваха помежду си, казвайки: Ако кажем: От небето; той ще каже: Защо тогава не му повярвахте?

32 Но ако кажем: От хората; те се страхуваха от народа; защото всички смятаха Йоан, че той наистина беше пророк.

33 И те отговориха и казаха на Исус: Не знаем. А Исус в отговор им каза: **Нито Аз ви казвам с каква власт правя тези неща.**

ГЛАВА 12

1 И той започна да им говори с притчи. Един човек насади лозе, огради го с жив плет, изкопа място за лозата, построи кула, даде го на земеделци и отиде в далечна страна.

2 И на определеното време той изпрати при земеделците слуга, за да вземе от земеделците от плодовете на лозето.

3 И те го хванаха, набиha го и го изпратиха празен.

4 И пак изпрати при тях друг слуга; и те хвърлиха камъни по него, раниха го в главата и го изпратиха позорно манипулиран.

5 И пак изпрати друг; и него убиха, и много други; бият някои и убиват някои.

6 И тъй, като имаше още един син, своя възлюбен, той изпрати и него накрая при тях, като каза: **Ще се покланят на моя син.**

7 Но онези земеделци казаха помежду си: Този е наследникът; елате да го убием и наследството ще бъде наше.

8 И те го хванаха, убиха го и го изхвърлиха вън от лозето.

9 И тъй, какво ще направи стопанинът на лозето? ще дойде и ще погуби земеделците, а лозето ще даде на други.

10 И не сте ли чели това писание; Камъкът, който строителите отхвърлиха, стана глава на ъгъла:

11 **Това беше делото на Господа и е чудно в нашите очи?**

12 И те се опитаха да го хванат, но се уплашиха от народа; защото знаеха, че е казал притчата против тях; и го оставиха, и си отидоха.

13 И те изпратиха при него някои от фарисеите и от иродианите, за да го хванат в думите му.

14 И когато дойдоха, те му казаха: Учителю, ние знаем, че си верен и не се грижиш за никого; защото не гледаш на личността на хората, но учиш на Божия път в истина: законно ли е да даваш почит към Цезаря или не?

15 Да дадем ли, или да не дадем? Но той, като знаеше тяхното лицемерие, им каза: **Защо Ме изкушавате? донесете ми пени, за да го видя.**

16 И го донесоха. И той им каза: **Чий е този образ и надпис?** И те му казаха: Кесарево.

17 А Исус в отговор им рече: **Отдайте кесаревото на кесаря, а Божието на Бога.** И те му се чудеха.

18 Тогава идват при него садукееите, които казват, че няма възкресение; и го попитаха, казвайки:

19 Учителю, Мойсей ни писа, ако брат на някого умре и остави жена си след себе си и не остави деца, брат му да вземе жена му и да въздигне потомство на брат си.

20 А имаше седем братя: и първият взе жена и умирайки не остави потомство.

21 И вторият я взе и умря, и не остави потомство; и третият също.

22 И седмината я имаха, но не оставиха потомство; най-после умря и жената.

23 И така, във възкресението, когато възкръснат, чия от тях ще бъде жена? защото седмината я имаха за жена.

24 А Исус в отговор им каза: **Не се ли заблуждавате, понеже не познавате писанията, нито Божията сила?**

25 **Защото, когато възкръснат от мъртвите, нито се женят, нито се омъжват; но са като ангелите, които са на небето.**

26 А що се отнася до мъртвите, че те възкръсват: не сте ли чели в книгата на Мойсей как при къпината Бог му говори, казвайки: Аз съм Бог на Авраам, и Бог на Исаак, и Бог на Яков?

27 Той не е Бог на мъртвите, а Бог на живите; затова вие много се заблуждавате.

28 И един от книжниците дойде и като ги чу да разсъждават и като видя, че им е отговорил добре, го попита: Коя е първата заповед от всички?

29 И Исус му отговори: **Първата от всички заповеди е: Слушай, Израилю! Господ, нашият Бог, е един Господ:**

30 И да възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, и с цялата си душа, и с всичкия си ум, и с всичката си сила: това е първата заповед.

31 И второто е подобно, а именно това: Да възлюбиш ближния си като себе си. Няма друга заповед, по-голяма от тези.

32 И книжникът му каза: Добре, Учителю, ти каза истината, защото има един Бог; и няма друг освен него:

33 И да го обичаш с цялото си сърце, и с всичкия си разум, и с цялата си душа, и с цялата си сила, и да обичаш ближния си като себе си, е повече от всички всеизгаряния и жертви.

34 И Исус, като видя, че той отговори разумно, му каза: Не си далеч от Божието царство. И никой след това не посмя да му зададе какъвто и да било въпрос.

35 А Исус в отговор каза, докато поучаваше в храма: Как казват книжниците, че Христос е Давидовият син?

36 Защото самият Давид каза чрез Светия Дух: ГОСПОД каза на моя Господ: Седи от дясната Ми страна, докато положи враговете Ти в Твое подножие.

37 Затова самият Давид Го нарича Господ; и откъде тогава е негов син? И обикновените хора го слушаха с радост.

38 И той им каза в своето учение: Пазете се от книжниците, които обичат да ходят с дълги дрехи и обичат поздравите по пазарите,

39 И първите места в синагогите и горните стаи на пиршествата,

40 Които поглъщат къщите на вдовиците и привидно отправят дълги молитви: те ще получат по-голямо осъждане.

41 И Исус седна срещу съкровищницата и гледаше как хората хвърляха пари в съкровищницата; и мнозина богати хвърлиха много.

42 И дойде една бедна вдовица и тя хвърли две лепти, което прави един фартинг.

43 И Той повика учениците Си и им каза: Истина ви казвам, че тази бедна вдовица е пунала повече от всички, които са пунали в съкровищницата;

44 Защото всички те хвърлиха от изобилието си; но тя от нуждата си хвърли всичко, което имаше, дори целия си живот.

ГЛАВА 13

1 И когато той излезе от храма, един от неговите ученици му каза: Учителю, виж какви камъни и какви сгради има тук!

2 А Исус в отговор му каза: Виждаш ли тези големи сгради? няма да остане камък върху камък, който да не бъде съборен.

3 И когато седеше на Елеонския хълм срещу храма, Петър, Яков, Йоан и Андрей Го попитаха насаме:

4 Кажете ни кога ще бъдат тези неща? и какво ще бъде знамението, когато всички тези неща ще се изпълнят?

5 А Исус, като им отговори, започна да казва: Внимавайте да не ви прелъсти някой;

6 Защото мнозина ще дойдат в мое име и ще кажат: Аз съм Христос; и ще измами мнозина.

7 И когато чуете за войни и слухове за войни, не се смущавайте: защото трябва да има такива неща; но краят още не е.

8 Защото народ ще въстане срещу народ, и царство срещу царство; и ще има земетресения на различни места, и ще има глад и бедствия; това са началото на скърбите.

9 Но внимавайте на себе си, защото ще ви предадат на съвети; и в синагогите ще бъдете бити и ще бъдете извеждани пред началници и царе заради Мене, за свидетелство против тях.

10 И евангелието първо трябва да бъде публикувано сред всички народи.

11 Но когато ви заведат и ви предадат, не се замисляйте предварително какво ще говорите, нито обмисляйте; но каквото ще ви се даде в онзи час, това говорете; защото не вие говорите, а Светият Дух.

12 Сега братът ще предаде брата на смърт, и бащата - сина; и децата ще въстанат срещу родителите си и ще ги убият.

13 И ще бъдете мразени от всички хора заради Моето име; но който устои до края, той ще бъде спасен.

14 Но когато видите мерзостта на запустението, за която говори пророк Даниил, да стои там, където не трябва, (който чете, нека разбере), тогава онези, които са в Юдея, нека бягат в планините;

15 И който е на покрива, да не слиза в къщата, нито да влиза в нея, за да вземе нещо от къщата си;

16 И който е на полето, да не се връща назад да вземе дрехата си.

17 Но горко на бременните и на кърмачките в онези дни!

18 И молете се бягството ви да не бъде през зимата.

19 Защото в онези дни ще има скръб, каквато не е имало от началото на творението, което Бог създаде до сега, нито ще има.

20 И ако Господ не беше съкратил онези дни, никоя плът нямаше да се спаси; но заради избраните, които Той избра, Той съкрати дните.

21 И тогава, ако някой ви каже: Ето, тук е Христос! или, ето, той е там; не му вярвай:

22 Защото лъжехристи и лъжепророци ще се издигнат и ще покажат знамения и чудеса, за да съблазнат, ако е възможно, дори избраните.

23 Но внимавайте: ето, предсказах ви всичко.

24 Но в онези дни, след онази скръб, слънцето ще потъмнее и луната няма да даде светлината си,

25 И звездите от небето ще падат, и силите, които са в небесата, ще се разклатят.

26 И тогава ще видят Човешкия Син да идва в облаците с голяма сила и слава.

27 И тогава ще изпрати Своите ангели и ще събере избраните Си от четирите ветрища, от края на земята до края на небето.

28 Сега научете една притча за смоковницата; Когато клонът ѝ е още нежен и пуска листа, знаете, че лятото е близо;

29 Така и вие по същия начин, когато видите тези неща да се сбъдват, знайте, че е близо, дори при вратите.

30 Истина ви казвам, че това поколение няма да премине, докато всички тези неща не се извършат.

31 Небето и земята ще преминат, но Моите думи няма да преминат.

32 Но за онзи ден и час никой не знае, нито ангелите, които са на небесата, нито Синът, а само Отец.

33 Внимавайте, бъдете и се молете, защото не знаете кога е времето.

34 Защото Човешкият Син е като човек, тръгнал на далечно пътуване, който остави къщата си и даде власт на слугите си и на всекиго работата си и заповяда на вратаря да бди.

35 И така, бъдете будни, защото не знаете кога ще дойде стопанинът на къщата, вечерта, или в полунощ, или при пеенето на петли, или сутринта;

36 Да не би като дойде внезапно, да те намери да спиш.

37 И това, което ви казвам, казвам на всички: Бдете.

ГЛАВА 14

1 След два дни беше празникът на Пасхата и на безквасните хлябове; и главните свещеници и книжниците търсеха как да Го хванат с хитрост и да Го убият.

2 Но те казаха: Не на празника, за да не стане бунт сред народа.

3 И когато беше във Витания, в къщата на Симон прокажения, когато седеше на трапеза, дойде една жена, която имаше алабастрова кутия с миро от много скъпоценен нард; и тя счупи кутията и я изля върху главата му.

4 И имаше някои, които се възмутиха в себе си и казаха: Защо беше направено това прахосване на мирото?

5 Защото можеше да се продаде за повече от триста пенса и да се даде на бедните. И те роптаеха срещу нея.

6 И Исус каза: **Оставете я; защо я безпокоиш? тя ми свърши добро дело.**

7 Защото вие винаги имате със себе си бедните и когато пожелаете, можете да им правите добро; но Мен не винаги имате.

8 Тя направи каквото можа: тя дойде предварително да помаже тялото ми за погребение.

9 Истина ви казвам, където и да се проповядва това благовестие по целия свят, ще се говори и за това, което тя направи, за неин спомен.

10 И Юда Искаротски, един от дванадесетте, отиде при главните свещеници, за да им Го предаде.

11 И като чуа, зарадваха се и обещаха да му дадат пари. И той търсеше как удобно да го предаде.

12 И в първия ден на безквасните хлябове, когато заклаха пасхата, учениците му казаха: Къде искаш да отидем и да приготвим да ядеш пасхата?

13 И изпраща двама от учениците Си и им казва: **Идете в града и ще ви срещне човек, който носи стомна с вода; последвайте го.**

14 И където и да влезе, кажете на стопанина на къщата: Учителят казва: Къде е стаята за гости, където ще ям пасхата с учениците Си?

15 И той ще ви покаже една голяма горна стая, обзаведена и подготвена: там пригответе за нас.

16 И учениците Му излязоха и дойдоха в града, и намериха както им беше казал; и приготвиха пасхата.

17 И вечерта идва с дванадесетте.

18 И докато седяха и ядяха, Исус каза: **Истина ви казвам, един от вас, който яде с Мене, ще Ме предаде.**

19 И те започнаха да се наскърбяват и един по един да му казват: аз ли съм? а друг каза: аз ли съм?

20 И той им отговори и рече: Един от дванадесетте е, който топи с мене в блюдото.

21 Човешкият Син си отива, както е писано за Него; но горко на онзи човек, от когото Човешкият Син се предава! добре за този човек, ако никога не се е раждал.

22 И когато ядяха, Исус взе хляб, благослови го, разчупи го и им даде, и каза: **Вземете, яжте; това е Моето тяло.**

23 И взе чашата и като благодари, даде им я; и всички пиха от нея.

24 И той им каза: **Това е моята кръв на новия завет, която се пролива за мнозина.**

25 Истина ви казвам, няма да пия повече от плода на лозата до онзи ден, когато го пия нов в Божието царство.

26 И като изпяха химн, излязоха на Елеонската планина.

27 И Исус им каза: **Всички вие ще се съблазните от Мене тази нощ; защото е писано: Ще пораза овчаря и овцете ще се разпръснат.**

28 Но след като възкръсна, ще ви предваря в Галилея.

29 Но Петър му каза: Макар и всички да се съблазнят, но аз не.

30 И Исус му каза: **Истина ти казвам, че днес, дори тази нощ, преди петелът да пропее два пъти, ти ще се отречеш от Мене три пъти.**

31 Но той каза още по-яростно: Ако трябваше да умра с теб, в никакъв случай няма да се отрека от теб. По същия начин казаха и всички.

32 И дойдоха на едно място, наречено Гетсимания; и Той каза на учениците Си: **Седнете тук, докато се помоля.**

33 И взе със себе си Петър, Яков и Йоан, и започна да се учудва и да натъжава;

34 И им каза: **Душата ми е наскърбена до смърт; останете тук и бдете.**

35 И той отиде малко напред, падна на земята и се помоли, ако е възможно, часът да го отминие.

36 И каза: **Авва, Отче, всичко е възможно за теб; отнеси от мене тази чаша, но не каквото аз искам, а каквото Ти искаш.**

37 И той идва и ги намира заспали, и казва на Петър: **Симоне, спиш ли? не можа ли да гледаш един час?**

38 Бдете и се молете, за да не паднете в изкушение. **Духът наистина е готов, но плътта е слаба.**

39 И пак си отиде и се помоли, и каза същите думи.

40 И когато се върна, отново ги намери заспали (защото очите им бяха натежали) и те не знаеха какво да му отговорят.

41 И той идва трети път и им казва: **Спете сега и си почивайте; стига, часът дойде; ето, Човешкият Син се предава в ръцете на грешници.**

42 Станете, пуснете ни; ето, този, който ме предава, е близо.

43 И веднага, докато той още говореше, идва Юда, един от дванадесетте, и с него голямо множество с мечове и колове, от първосвещениците, книжниците и старейшините.

44 И този, който го предаде, им даде знак, казвайки: Когато целуна, той е; вземете го и го отведете безопасно.

45 И щом дойде, веднага отиде при него и каза: Учителю, Учителю! и го целуна.

46 И те сложиха ръце на него и го хванаха.

47 И един от стоящите там извади меч, удари слуга на първосвещеника и му отрязва ухото.

48 А Исус в отговор им рече: **Като срещу крадец ли сте излезли с мечове и колове да ме хванете?**

49 **Всеки ден бях с вас в храма и поучавах, и не Ме хванахте; но писанията трябва да се изпълнят.**

50 И всички го изоставиха и избягаха.

51 И вървеше след него един млад мъж, който имаше лено платно около голото си тяло; и младежите го хванаха:

52 И той остави платнището и избяга гол от тях.

53 И заведоха Исус при първосвещеника; и с него се събраха всички първосвещеници, старейшините и книжниците.

54 И Петър го следваше отдалеч дори в двореца на първосвещеника; и седеше със слугите, и се грееше на огъня.

55 И главните свещеници и целият синедрион поискаха свидетелство против Исус, за да Го убият; и не намери нищо.

56 Защото мнозина лъжесвидетелстваха против него, но свидетелствата им не бяха съгласни.

57 И някои станаха и лъжесвидетелстваха против него, казвайки:

58 Чухме го да казва: Ще разруша този ръкотворен храм и след три дни ще построя друг, неръкотворен.

59 Но и свидетелството им не се съгласи.

60 И първосвещеникът се изправи по средата и попита Исус, казвайки: Нищо ли не отговаряш? какво свидетелстват тия против тебе?

61 Но той мълчеше и нищо не отговори. Първосвещеникът пак го попита и Му рече: Ти ли си Христос, Синът на Благословения?

62 И Исус каза: **Аз съм; и ще видите Човешкия Син да седи отдясно на силата и да идва в небесните облаци.**

63 Тогава първосвещеникът раздра дрехите си и каза: Какво ни трябва още свидетели?

64 Чухте богохулството: какво мислите? И всички го осъдиха на смърт.

65 И някои започнаха да го плюят и да покриват лицето му, и да го блъскат, и да му казват: Пророкувай! И слугите го удряха с дланите на ръцете си.

66 И когато Петър беше долу в двореца, идва една от слугините на първосвещеника:

67 И като видя Петър да се грее, тя го погледна и каза: И ти също беше с Исус от Назарет.

68 Но той се отрече, като каза: Нито знам, нито разбирам какво казваш. И той излезе на верандата; и пеенето на петела.

69 И една слугиня го видя пак и започна да казва на стоящите наоколо: Този е един от тях.

70 И той отново го отрече. И малко след това стоящите пак казаха на Петър: Наистина си един от тях, защото си галилеянин и говорът ти е съгласен с това.

71 Но той започна да проклена и да се кълне, казвайки: Не познавам този човек, за когото говорите.

72 И петелът пропя втори път. И Петър си спомни думата, която Исус му каза: **Преди петелът да пропее**

два пъти, ти ще се отречеш от Мене три пъти. И когато си помисли за това, той заплака.

ГЛАВА 15

1 И веднага на сутринта главните свещеници се съвещаваха със старейшините и книжниците и целия синедрион и вързаха Исус, отведоха го и го предадоха на Пилат.

2 И Пилат го попита: Юдейският цар ли си? А той в отговор му каза: **Ти го казваш.**

3 И главните свещеници Го обвиняваха в много неща, но Той не отговаряше нищо.

4 И Пилат пак го попита, казвайки: Нищо ли не отговаряш? виж колко много неща те свидетелстват срещу теб.

5 Но Исус не отговори нищо; така че Пилат се чудеше.

6 И на този празник той им пусна един затворник, когото поискаха.

7 И имаше един на име Варава, който лежеше вързан с онези, които бяха вдигнали въстание с него, които бяха извършили убийство по време на въстанието.

8 И множеството, което викаше на глас, започна да го желае да направи това, което винаги беше правил с тях.

9 Но Пилат им отговори и рече: Искате ли да ви пусна Юдейския цар?

10 Защото знаеше, че първосвещениците Го бяха предали поради завист.

11 Но главните свещеници подтикнаха народа да им пусне по-добре Варава.

12 И Пилат в отговор пак им рече: И така, какво искате да сторя на този, когото вие наричате Юдейски цар?

13 И те пак извикаха: Разпни Го!

14 Тогава Пилат им каза: Какво зло е сторил? И те извикаха още по-силно: Разпни Го!

15 И тъй, Пилат, желаещ да удовлетвори народа, им пусна Варава и предаде Исус, след като го бичува, за да бъде разпнат.

16 И войниците го отведоха в залата, наречена Преториум; и събират цялата банда.

17 И го облякоха в багреница, сплетоха венец от тръни и го туриха на главата Му,

18 И започнаха да го поздравяват: Здравей, Царю на юдеите!

19 И те Го удряха с тръстика по главата и Го плюеха, и прекланяйки колене Му се кланяха.

20 И като Му се подиграха, съблякоха багреницата от Него, облякоха Го с Неговите дрехи и Го изведоха да Го разпнат.

21 И те принудиха един киринеец Симон, който минаваше оттам, идвайки от страната, бащата на Александър и Руф, да носи кръста му.

22 И го заведоха на мястото Голгота, което се превежда Лобното място.

23 И му дадоха да пие вино, смесено със смирна, но той не прие.

24 И когато Го разпнаха, разделиха дрехите Му, като хвърлиха жребий за тях, кой какво да вземе.

25 И беше третият час и Го разпнаха.

26 И надписът на обвинението му беше написан отгоре: ЦАРЯТ НА ЮДЕИТЕ.

27 И с него разпнаха двама разбойници; единият от дясната му ръка, а другият от лявата.
 28 И се изпълни писанието, което казва: И той беше причислен към престъпниците.
 29 И минаващите го хулеха, като клатеха глави и казваха: О, ти, който разрушаваш храма и го съграждаш за три дни,
 30 Спасете себе си и слезте от кръста.
 31 По същия начин и главните свещеници, като се подиграваха, казваха помежду си с книжниците: Други спаси; себе си не може да спаси.
 32 Нека Христос, Царят на Израил, слезе сега от кръста, за да видим и да повярваме. И разпънатите с Него Го хулеха.
 33 И когато настана шестият час, настана тъмнина по цялата земя до деветия час.
 34 И в деветия час Исус извика със силен глас, казвайки: **Елои, Елои, лама савахтани?** което се тълкува: Боже мой, Боже мой, защо си ме оставил?
 35 А някои от стоящите там, като чува това, казаха: Ето, той вика Илия.
 36 И един се затече, напълни гъба с оцет и я надына на тръстика и Му даде да пие, като каза: Остави! да видим дали Елиас ще дойде да го свали.
 37 И Исус извика със силен глас и издъхна.
 38 И завесата на храма се раздра на две от горе до долу.
 39 И когато стотникът, който стоеше срещу него, видя, че така извика и издъхна, каза: Наистина този човек беше Божият Син.
 40 Имаше и жени, които гледаха отдалеч: сред които бяха Мария Магдалена и Мария, майката на Яков помалък и на Йосей, и Саломе;
 41 (които също, когато беше в Галилея, Го последваха и Му служеха;) и много други жени, които дойдоха с Него в Ерусалим.
 42 И сега, когато дойде вечерта, понеже беше подготовката, тоест денят преди съботата,
 43 Йосиф от Ариматея, почтен съветник, който също очакваше Божието царство, дойде и смело влезе при Пилат и поиска тялото на Исус.
 44 И Пилат се учуди дали вече е мъртъв; и като повика стотника, го попита дали е бил мъртъв някога.
 45 И като разбра това от стотника, даде тялото на Йосиф.
 46 И той купи лен, свали го долу и го уви в лен, и го положи в гроб, изсечен в скала, и търкулна камък към вратата на гроба.
 47 И Мария Магдалена и Мария, майката на Йосей, видяха къде беше положен.

ГЛАВА 16

1 И когато измина съботата, Мария Магдалена и Мария, майката на Яков, и Саломия бяха купили аромати, за да дойдат и да го помажат.
 2 И много рано сутринта на първия ден от седмицата те дойдоха при гроба при изгрев слънце.
 3 И казаха помежду си: Кой ще ни отвали камъка от вратата на гроба?
 4 И като погледнаха, видяха, че камъкът беше отвален, защото беше много голям.

5 И като влязоха в гроба, видяха млад мъж, седнал от дясната страна, облечен в дълга бяла дреха; и те се уплашиха.
 6 И той им каза: Не се страхувайте; вие търсите Исус от Назарет, който беше разпнат; Той възкръсна; няма го тук; ето мястото, където го положиха.
 7 Но вървете, кажете на учениците Му и на Петър, че той отива преди вас в Галилея; там ще Го видите, както ви каза.
 8 И те излязоха бързо и избягаха от гроба; защото трепереха и се смаяха; нито казаха нещо на никого; защото се страхуваха.
 9 И когато Исус възкръсна рано в първия ден на седмицата, той се яви първо на Мария Магдалена, от която беше изгонил седем беса.
 10 И тя отиде и каза на онези, които бяха с него, тъй като те скърбеха и плачеха.
 11 И те, като чува, че е жив и че тя го е видяла, не повярваха.
 12 След това се яви в друга форма на двама от тях, докато вървяха и отидоха в полето.
 13 И те отидоха и го казаха на останалите; нито те им повярваха.
 14 След това той се яви на единадесетте, когато седяха на трапеза, и ги упрекна за тяхното неверие и коравосърдечие, защото не повярваха на тези, които го бяха видели, след като беше възкръснал.
 15 И той им каза: **Идете по целия свят и проповядвайте евангелието на всяко създание.**
 16 **Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен; но който не повярва ще бъде осъден.**
 17 **И тези знамения ще придружават повярвалите; В Мое име ще изгонват демони; ще говорят на нови езици;**
 18 **Ще хващат змии; и ако изпият нещо смъртоносно, няма да им навреди; ще възлагат ръце на болни и те ще оздравяват.**
 19 И така, след като Господ им говори, Той се възнесе на небето и седна отдясно на Бога.
 20 И те излязоха и проповядваха навсякъде, като Господ работеше с тях и потвърждаваше словото със следващи знамения. амин

Лука

ГЛАВА 1

1 Доколкото мнозина са се заели да изложат по ред декларация за онези неща, в които най-сигурно се вярва сред нас,
2 Точно както ни ги предадоха, които от началото бяхме очевидци и служители на словото;
3 На мен също ми се стори добре, след като имах съвършено разбиране на всички неща от самото начало, да ти пиша по ред, превъзходни Теофиле,
4 За да можеш да познаеш сигурността на онези неща, в които си бил научен.
5 Имаше в дните на Ирод, царя на Юдея, един свещеник на име Захария, от семейството на Авия; и жена му беше от дъщерите на Аарон и името ѝ беше Елисавета.
6 И двамата бяха праведни пред Бога, ходейки непорочно във всички Господни заповеди и наредби.
7 И те нямаха дете, защото Елисавета беше безплодна и двамата вече бяха в напреднала възраст.
8 И стана така, че докато той изпълняваше службата на свещеник пред Бог в реда на реда си,
9 Според обичая на свещеника, жребият му беше да кади с тамян, когато влизаше в Господния храм.
10 И цялото множество от народа се молеше навън по време на каденето.
11 И яви му се ангел Господен, стоящ от дясната страна на олтара за тамян.
12 И когато Захария го видя, той се смути и страх го обзе.
13 Но ангелът му каза: Не бой се, Захария, защото молитвата ти е чута; и жена ти Елисавета ще ти роди син и ще го наречеш Йоан.
14 И ще имаш радост и веселие; и мнозина ще се зарадват на раждането му.
15 Защото той ще бъде велик пред Господа и няма да пие нито вино, нито спиртно питие; и ще се изпълни със Светия Дух още от утробата на майка си.
16 И много от синовете на Израил той ще обърне към Господа техния Бог.
17 И той ще върви пред него в духа и силата на Илия, за да обърне сърцата на бащите към децата и непокорните към мъдростта на праведните; за да подготви народ, подготвен за Господа.
18 И Захария каза на ангела: По какво ще разбере това? защото аз съм стар човек и жена ми е в напреднала възраст.
19 И ангелът в отговор му каза: Аз съм Гавриил, който стоя пред Бога; и съм изпратен да говоря с теб и да ти съобща тази радостна вест.
20 И, ето, ти ще бъдеш ням и няма да можеш да говориш до деня, в който тези неща ще се изпълнят, защото не вярваш на думите ми, които ще се изпълнят навреме.
21 И хората чакаха Захария и се чудеха, че се задържа толкова дълго в храма.
22 И когато излезе, не можеше да им говори; и те забелязаха, че е видял видение в храма; защото той им кимна и остана безмълвен.

23 И стана така, че веднага щом дните на служението му бяха завършени, той си отиде в собствената си къща.
24 И след тези дни жена му Елисавета зачена и се кри пет месеца, като казваше:
25 Така ми постъпи Господ в дните, в които ме погледна, за да снемем укора ми между хората.
26 И в шестия месец ангелът Гавриил беше изпратен от Бога в един град в Галилея, наречен Назарет,
27 На девица, сгодена за мъж на име Йосиф от Давидовия дом; и името на девицата беше Мария.
28 И ангелът влезе при нея и каза: Радвай се, благодатна, Господ е с теб: благословена си ти между жените.
29 И като го видя, тя се смути от думите му и размишляваше какъв да бъде този поздрав.
30 И ангелът ѝ каза: Не бой се, Мария, защото ти намери благоволение пред Бога.
31 И ето, ти ще заченеш в утробата си и ще родиш син, когото ще наречеш ИСУС.
32 Той ще бъде велик и ще се нарече Син на Всевишния; и Господ Бог ще Му даде престола на баща му Давида;
33 И той ще царува над дома на Яков завинаги; и царството му няма да има край.
34 Тогава Мария каза на ангела: Как ще бъде това, като не познавам мъж?
35 И ангелът отговори и ѝ рече: Светият Дух ще дойде върху теб и силата на Всевишния ще те осени; затова и това свято нещо, което ще се роди от теб, ще се нарече Син Божий.
36 И, ето, братовчедка ти Елисавета, тя също зачена син в старостта си; и това е шестият месец с нея, която се нарича неплодна.
37 Защото за Бога нищо няма да бъде невъзможно.
38 И Мария каза: Ето слугинята Господня; нека ми бъде според думата ти. И ангелът си отиде от нея.
39 И Мария стана в онези дни и бързо отиде в хълмистата област, в един град на Юда;
40 И влезе в къщата на Захария и поздрави Елисавета.
41 И стана така, че когато Елисавета чу поздрава на Мария, бебето подскочи в утробата ѝ; и Елисавета се изпълни със Светия Дух;
42 И тя извика със силен глас и каза: Благословена си ти между жените и благословен е плодът на твоята утроба.
43 И откъде ми е това да дойде при мен майката на моя Господ?
44 Защото, ето, щом гласът на твоя поздрав прозвуча в ушите ми, младенецът заигра в утробата ми от радост.
45 И блажена е тази, която е повярвала, защото ще се изпълни това, което ѝ е казано от Господ.
46 И Мария каза: Душата ми величае Господа,
47 И духът ми се зарадва в Бога, моя Спасител.
48 Защото той погледна низостта на слугинята Си; защото, ето, отсега нататък всички поколения ще ме наричат блажена.
49 Защото Силният ми извърши велики неща; и свято е името Му.
50 И Неговата милост е върху онези, които Му се боят от поколение в поколение.
51 Той показва сила с ръката Си; той разпръсна горделивите в мислите на сърцата си.

ГЛАВА 2

52 Той свали силните от престолата им и издигна смирените.

53 Той насити гладния с блага; и богатите отпрати празни.

54 Той подкрепи слугата Си Израил, като си спомни милостта Си;

55 Както говори на бащите ни, на Авраам и на потомството му до века.

56 И Мария остана при нея около три месеца и се върна у дома си.

57 Сега дойде пълното време на Елисавета, за да бъде избавена; и тя роди син.

58 И нейните съседы и нейните братовчеди чуха как Господ показва голяма милост върху нея; и те се зарадваха с нея.

59 И стана така, че на осмия ден дойдоха да обрежат детето; и го нарекоха Захария по името на баща му.

60 А майка му в отговор каза: Не така; но той ще се нарича Йоан.

61 И те й казаха: Няма никой от рода ти, който да се нарича с това име.

62 И те направиха знаци на баща му, как би искал да го нарекат.

63 И той поиска маса за писане и написа, казвайки: Името му е Йоан. И всички се чудеха.

64 И устата му веднага се отвори и езикът му се развърза, и той проговори и възхвали Бога.

65 И страх обзе всички, които живееха около тях; и всички тези думи се разгласиха из цялата планинска страна на Юдея.

66 И всички, които ги чуха, ги сложиха в сърцата си, като казаха: Какво дете ще бъде това? И ръката на Господа беше с него.

67 И неговият баща Захария се изпълни със Светия Дух и пророкува, казвайки:

68 Благословен Господ Бог Израилев; защото той посети и изкупи своя народ,

69 И издигна рог на спасение за нас в дома на слугата Си Давид;

70 Както каза чрез устата на светите Си пророци, които са от началото на света:

71 За да бъдем спасени от нашите врагове и от ръката на всички, които ни мразят;

72 За да извърши милостта, обещана на нашите бащи, и да си спомни Неговия свят завет;

73 Клетвата, с която се закле на нашия баща Авраам,

74 За да ни даде, че като се освободим от ръката на нашите врагове, можем да Му служим без страх,

75 В святост и правда пред Него през всичките дни на нашия живот.

76 И ти, дете, ще се наречеш пророк на Всевишния, защото ще отидеш пред лицето на Господа, за да подготвиш пътищата Му;

77 За да даде знание за спасение на своя народ чрез опрощаване на греховете им,

78 Чрез нежната милост на нашия Бог; с което изворът от високото ни посети,

79 За да освети седящите в тъмнина и в смъртна сянка, за да насочи нозете ни по пътя на мира.

80 И детето растеше и укрепваше духом и беше в пустините до деня на явяването си на Израел.

1 И стана така, че в онези дни излезе заповед от Цезар Август целият свят да бъде обложен с данъци.

2 (И това облагане е направено за първи път, когато Кирийон беше управител на Сирия.)

3 И всички отидоха да се препишат, всеки в своя град.

4 И Йосиф също се изкачи от Галилея, от град Назарет, в Юдея, в Давидовия град, който се нарича Витлеем; (защото беше от дома и рода на Давид:)

5 Да се обложи с Мария, сгодената му жена, която беше бременна.

6 И така, докато бяха там, се навършиха дните, когато тя трябваше да роди.

7 И тя роди първородния си син, пови го и го положи в ясли; защото нямаше място за тях в хана.

8 И в същата страна имаше овчари, които живееха на полето и пазеха стадото си през нощта.

9 И ето, ангелът Господен дойде над тях и славата Господна ги осия; и те се уплашиха много.

10 И ангелът им каза: Не се бойте, защото, ето, аз ви нося добра вест за голяма радост, която ще бъде за всички хора.

11 Защото днес ви се роди в Давидовия град Спасител, който е Христос Господ.

12 И това ще бъде знак за вас; Ще намерите Младенеца повит да лежи в ясли.

13 И внезапно с ангела се появи множество от небесното войнство, което хвалеше Бога и казваше:

14 Слава във висините на Бога и на земята мир, между човеците благоволение.

15 И стана така, че когато ангелите си отидоха от тях в небето, пастирите си казаха един на друг: Нека сега да отидем дори във Витлеем и да видим това, което се случи, което Господ съобщи на нас.

16 И дойдоха бързо и намериха Мария, Йосиф и Младенеца, който лежеше в ясли.

17 И като го видяха, разгласиха думите, които им бяха казани за това дете.

18 И всички, които чуха това, се чудеха на това, което им казаха овচারите.

19 А Мария пазеше всички тези неща и ги размишляваше в сърцето си.

20 И пастирите се върнаха, прославяйки и възхвалявайки Бога за всички неща, които бяха чули и видели, както им беше казано.

21 И когато се изпълниха осем дни за обрязване на детето, името му беше Исус, както беше наречено от ангела, преди да бъде заченат в утробата.

22 И когато се навършиха дните на нейното очистване според Моисеевия закон, те го донесоха в Ерусалим, за да го представят на Господа;

23 (Както е писано в Господния закон: Всяко мъжко, което отваря утроба, ще се нарече свето на Господа;)

24 И да принесат жертва според казаното в Господния закон: две гургулицы или две гълъбчета.

25 И ето, в Ерусалим имаше един човек на име Симеон; и същият човек беше праведен и благочестив, чакайки утехата на Израил; и Светият Дух беше върху него.

26 И му беше открито от Светия Дух, че няма да види смърт, преди да види Господния Христос.

27 И той влезе чрез Духа в храма; и когато родителите въведеха детето Исус, за да извършат за него според обичая на закона,
 28 Тогава той го вдигна на ръце, благослови Бога и каза:
 29 Господи, сега пускаш слугата Си с мир според думата Си.
 30 Защото очите ми видяха Твоето спасение,
 31 Което си приготвил пред лицето на всичките племена;
 32 Светлина за осветяване на езичниците и слава на Твоя народ Израил.
 33 И Йосиф и майка му се чудеха на това, което се говореше за него.
 34 И Симеон ги благослови и каза на майка му Мария: Ето, това дете е поставено за падането и възкръсването на мнозина в Израел; и за знамение, срещу което ще се говори;
 35 (Да, меч ще пронизе и твоята собствена душа), за да могат да се разкрият мислите на много сърца.
 36 И имаше една Анна, пророчица, дъщеря на Фануил, от племето на Асер; тя беше в дълбока възраст и беше живяла с мъж седем години от девствеността си;
 37 И тя беше вдовица на около осемдесет и четири години, която не се отделяше от храма, но служеше на Бога с пост и молитви денем и нощем.
 38 И тя дойде в същия миг, благодари също на Господа и говори за Него на всички, които очакваха изкупление в Ерусалим.
 39 И когато изпълниха всичко според закона на Господа, те се върнаха в Галилея, в собствения си град Назарет.
 40 А детето растеше и укрепваше духом, изпълнено с мъдрост; и Божията благодат беше върху него.
 41 И родителите му ходеха в Йерусалим всяка година на празника Пасха.
 42 И когато той беше на дванадесет години, те се изкачиха в Ерусалим според обичая на празника.
 43 И когато изпълниха дните, като се върнаха, детето Исус остана в Ерусалим; и Йосиф и майка му не знаеха за това.
 44 Но те, като помислиха, че е с дружината, изминаха един ден път; и го потърсиха сред роднините и познатите си.
 45 И като не го намериха, върнаха се в Ерусалим да го търсят.
 46 И стана така, че след три дни го намериха в храма, седнал сред лекарите, като ги слушаше и им задаваше въпроси.
 47 И всички, които го слушаха, се чудеха на разума и отговорите му.
 48 И като Го видяха, смаяха се; и майка Му Му рече: Сине, защо постъпи така с нас? ето, баща ти и аз Те потърсихме със скръб.
 49 И той им каза: **Защо ме потърсихте? не знаете ли, че трябва да се занимавам с работата на Отца Си?**
 50 И те не разбраха думите, които той им каза.
 51 И той слезе с тях и дойде в Назарет, и им се покоряваше; но майка Му пазеше всички тези думи в сърцето си.
 52 И Исус нарастваше в мъдрост и ръст, и в благоволение пред Бога и хората.

ГЛАВА 3

1 Сега в петнадесетата година от царуването на Тиберий Цезар, Понтий Пилат беше управител на Юдея, а Ирод беше тетрарх на Галилея, а брат му Филип тетрарх на Итурея и на областта Трахонитис, и Лизаний тетрарх на Авилена,
 2 Тъй като Анна и Каиафа бяха първосвещеници, Божието слово дойде към Йоан, сина на Захария, в пустинята.
 3 И той дойде в цялата страна около Йордан, проповядвайки кръщението на покаяние за опрощение на греховете;
 4 Както е писано в книгата на думите на пророк Исаия, който казва: Гласът на викация в пустинята: Пригответе пътя на Господа, прави направете пътеките Му.
 5 Всяка долина ще се напълни и всяка планина и хълм ще се снишат; и кривите ще се изправят, и грубите пътища ще се изгладят;
 6 И всяка твар ще види Божието спасение.
 7 Тогава той каза на множеството, което излезе да се кръсти от него, О, поколение ехиднини, кой ви предупреди да бягате от идващия гняв?
 8 И тъй, принасяйте плодове, достойни за покаяние, и не започвайте да си казвате: Имаме Авраам за баща си; защото ви казвам, че Бог може от тези камъни да издигне деца на Авраам.
 9 И сега също бравдвата е положена при корена на дърветата: прочее, всяко дърво, което не дава добър плод, се отсича и се хвърля в огъня.
 10 И хората го попитаха, казвайки: Какво ще правим тогава?
 11 Той им отговори и каза: Който има две дрехи, нека даде на този, който няма; и който има месо, нека прави така.
 12 Тогава дойдоха и бирниците да се кръстят и Му казаха: Учителю, какво да правим?
 13 И той им каза: Не изисквайте повече от това, което ви е определено.
 14 И войниците също го попитаха, казвайки: А ние какво да правим? И рече им: Не насилвайте никого, нито лъжливо обвинявайте; и бъдете доволни от заплатите си.
 15 И тъй като хората бяха в очакване и всички хора размишляваха в сърцата си за Йоан, дали той беше Христос, или не;
 16 Йоан в отговор каза на всички: Аз ви кръщавам с вода; но иде по-силен от мен, на когото не съм достоен да развържа ремъка на обувките му; той ще ви кръсти със Светия Дух и с огън;
 17 Чистото ветрило е в ръката му, и той напълно ще очисти гумното си и ще събере житото в житницата си; а плевата ще изгори в неугасим огън.
 18 И много други неща в своето увещание той проповядва на хората.
 19 Но тетрархът Ирод, бидейки изобличен от него за Иродиада, жената на брат му Филип, и за всичките злини, които Ирод беше сторил,
 20 Добави още това преди всичко, че затвори Йоан в тъмница.

21 И когато целият народ се кръсти, стана така, че и Исус, като се кръсти и се помоли, небето се отвори,
 22 И Светият Дух слезе върху него в телесна форма като гълъб и дойде глас от небето, който каза: Ти си Моят възлюбен Син; в теб съм доволен.
 23 И самият Исус започна да бъде на около тридесет години, бидейки (както се предполагаше) син на Йосиф, който беше син на Хели,
 24 Който беше син на Матат, който беше син на Леви, който беше син на Мелхи, който беше син на Яна, който беше син на Йосиф,
 25 Който беше син на Мататиас, който беше син на Амос, който беше син на Наум, който беше син на Если, който беше син на Наге,
 26 Който беше син на Маат, който беше син на Мататиас, който беше син на Семей, който беше син на Йосиф, който беше син на Юда,
 27 Който беше син на Йоана, който беше син на Реза, който беше син на Зоровавел, който беше син на Салатиел, който беше син на Нери,
 28 Който беше син на Мелхи, който беше син на Ади, който беше син на Косам, който беше син на Елмодам, който беше син на Ер,
 29 Който беше син на Хосе, който беше син на Елиезер, който беше син на Йорим, който беше син на Матат, който беше син на Леви,
 30 Който беше син на Симеон, който беше син на Юда, който беше син на Йосиф, който беше син на Йонан, който беше син на Елиаким,
 31 Който беше син на Мелея, който беше син на Менан, който беше син на Матата, който беше син на Натан, който беше син на Давид,
 32 Който беше син на Джеси, който беше син на Овид, който беше син на Бооз, който беше син на Салмон, който беше син на Наасон,
 33 Който беше син на Аминадав, който беше син на Арам, който беше син на Есром, който беше син на Фарес, който беше син на Юда,
 34 Който беше син на Яков, който беше син на Исаак, който беше син на Авраам, който беше син на Тара, който беше син на Нахор,
 35 Който беше син на Саруч, който беше син на Рагау, който беше син на Фалек, който беше син на Хебер, който беше син на Сала,
 36 Който беше син на Каинан, който беше син на Арфаксад, който беше син на Сем, който беше син на Ной, който беше син на Ламех,
 37 Който беше син на Матусала, който беше син на Енох, който беше син на Яред, който беше син на Малелеел, който беше син на Каинан,
 38 Който беше син на Енос, който беше син на Сет, който беше син на Адам, който беше син на Бог.

ГЛАВА 4

1 И Исус, изпълнен със Светия Дух, се върна от Йордан и беше воден от Духа в пустинята,
 2 Четиридесет дни изкушаван от дявола. И през онези дни той не яде нищо; и когато те свършиха, след това той огладня.
 3 И дяволът му каза: Ако си Божият Син, заповядай на този камък да стане хляб.

4 А Исус му отговори и каза: **Писано е, че не само с хляб ще живее човек, но с всяко Божие слово.**
 5 И дяволът, като го заведе на висока планина, му показва всичките царства на света в един миг от време.
 6 И дяволът му каза: Цялата тази власт ще ти дам и тяхната слава, защото това ми е предадено; и на когото искам ще го дам.
 7 И така, ако ми се поклониш, всичко ще бъде твое.
 8 А Исус в отговор му каза: **Махни се от Мене, Сатана, защото е писано: На Господа твоя Бог да се покланяш и само на Него да служиш.**
 9 И заведе го в Ерусалим, постави го на върха на храма и му каза: Ако си Божий Син, хвърли се оттук долу;
 10 Защото е писано: Той ще заповяда на ангелите Си за теб да те пазят.
 11 И на ръцете си те ще те носят, за да не удариш крака си в камък.
 12 А Исус в отговор му рече: **Казано е: Не изпитвай Господа, твоя Бог.**
 13 И когато дяволът свърши цялото изкушение, той се оттегли от него за известно време.
 14 И Исус се върна в силата на Духа в Галилея; и мълвата за Него се разнесе по цялата околност.
 15 И поучаваше в синагогите им, като беше прославен от всички.
 16 И дойде в Назарет, където беше отгледан, и според обичая си влезе в синагогата в съботния ден и стана да чете.
 17 И му беше доставена книгата на пророк Исаия. И като отвори книгата, намери мястото, където беше написано:
18 Духът на Господа е върху мен, защото ме помаза да проповядвам благовестието на бедните; прати ме да изцелявам съкрушените по сърце, да проповядвам избавление на пленниците и връщане на зрението на слепите, да пусна на свобода наранените,
19 Да проповядват благоприятната година Господня.
 20 И той затвори книгата, даде я отново на служителя и седна. И очите на всички, които бяха в синагогата, бяха вперени в него.
 21 И той започна да им казва: **Днес това писание се изпълни в ушите ви.**
 22 И всички му свидетелстваха и се чудеха на благодатните думи, които излизаха от устата му. И казаха: Не е ли този синът на Йосиф?
 23 И той им каза: **Непременно ще ми кажете тази поговорка: Лекарю, изцели себе си; всичко, което сме чули да се прави в Капернаум, направи и тук, в твоята страна.**
 24 И той каза: **Истина ви казвам, Никой пророк не се приема в собствената си страна.**
 25 Но истина ви казвам, много вдовици имаше в Израил в дните на Илия, когато небето беше затворено за три години и шест месеца, когато беше голям глад по цялата земя;
 26 Но при нито един от тях не беше изпратен Илия, освен в Сарепта, град Сидон, при една жена, която беше вдовица.
 27 И много прокажени имаше в Израил по времето на пророк Елисей; и никой от тях не беше очистен, спасявайки сириецца Нееман.

28 И всички в синагогата, като чува това, се изпълниха с гняв,
 29 И станаха, изгониха го вън от града и го заведоха до края на хълма, на който беше построен градът им, за да го хвърлят стремглаво.
 30 Но той, като мина през тях, си отиде,
 31 И слезе в Капернаум, галилейски град, и ги поучаваше в съботните дни.
 32 И се чудеа на учението Му, защото словото Му беше със сила.
 33 И в синагогата имаше един човек, който имаше дух на нечист бес, и извика със силен глас,
 34 Казвайки: Оставете ни! Какво общо имаме ние с теб, Исусе от Назарет? дошъл ли си да ни унищожиш? Знаем те кой си; Светият Божий.
 35 А Исус го смъмри, като каза: **Млъкни и излез от него.** И когато дяволът го хвърли наред, той излезе от него и не го повреди.
 36 И всички се смаяха и си говореха, казвайки: Що за дума е това! защото с власт и сила той заповядва на нечистите духове и те излизат.
 37 И славата за него се разнесе по всички места на околността.
 38 И той стана от синагогата и влезе в къщата на Симон. И майката на Симоновата жена беше хваната от силна треска; и го помолиха за нея.
 39 И той застана над нея и смъмри треската; и то я остави; и тя веднага стана и им служеше.
 40 А когато слънцето залязваше, всички, които имаха болни от различни болести, ги доведоха при Него; и като положи ръце на всеки от тях, изцели ги.
 41 И бесове излизаха от мнозина, викайки и казвайки: Ти си Христос, Божият Син. И като ги смъмри, не им позволи да говорят, защото знаеха, че Той е Христос.
 42 И когато се разсъмна, той си тръгна и отиде в безлюдно място; и хората го потърсиха и дойдоха при него, и го задържаха, за да не се отдалечава от тях.
 43 И той им каза: **Трябва да проповядвам Божието царство и на други градове, защото затова съм изпратен.**
 44 И той проповядваше в синагогите на Галилея.

ГЛАВА 5

1 И стана така, че докато народът се притискаше към него, за да чуе словото Божие, той застана до езерото на Генисарет,
 2 И видя два кораба, стоящи край езерото; но рибарите бяха излезли от тях и измиваха мрежите си.
 3 И той влезе в един от корабите, който беше на Симон, и го помоли да се отдалечи малко от сушата. И той седна и поучаваше хората извън кораба.
 4 Сега, когато престана да говори, той каза на Симон: **Отплувай в дълбините и хвърлете мрежите си за улов.**
 5 А Симон в отговор Му рече: Учителю, ние се трудихме цяла нощ и не уловихме нищо; въпреки това по твоята дума ще хвърля мрежата.
 6 И когато свършиха това, те хванаха голямо множество риба и мрежата им се разкъса.
 7 И те направиха знак на партньорите си, които бяха в другия кораб, да дойдат и да им помогнат. И те

дойдоха и напълниха и двата кораба, така че започнаха да потъват.
 8 Симон Петър, като видя това, падна на коленете на Исус и каза: Махни се от мене! защото аз съм грешен човек, Господи.
 9 Защото той и всички, които бяха с него, се смаяха от улавянето на рибите, които бяха хванали;
 10 Също и Яков и Йоан, синовете на Зеведей, които бяха съдружници на Симон. И Исус каза на Симон: **Не бой се; отсега нататък ще хващаш хора.**
 11 И когато изкараха корабите си на сушата, те изоставиха всичко и Го последваха.
 12 И когато беше в един град, ето, един човек цял в проказа; който, като видя Исус, падна на лицето си и Го молеше, казвайки: Господи, ако искаш, можеш да ме очистиш.
 13 И той протегна ръката си, докосна се до него и каза: **Искам, очисти се!** И веднага проказата се оттегли от него.
 14 И той му заповяда да не казва на никого; **но иди и се покажи на свещеника, и принеси за очистването си, според както заповяда Мойсей, за свидетелство пред тях.**
 15 Но още повече се разнасяше слух за Него и големи множества се събираха да слушат и да бъдат изцелени от Него от недъзите си.
 16 И той се оттегли в пустинята и се молеше.
 17 И в един ден, докато той поучаваше, там седяха фарисеи и учители по закона, които бяха дошли от всеки град на Галилея, и Юдея, и Ерусалим; и силата Господня присъстваше, за да ги излекува.
 18 И ето, човеци донесоха на легло един човек, който беше парализиран; и търсеха начин да го въведат и да го положат пред него.
 19 И като не можаха да намерят по какъв начин да го внесат поради множеството, те се качиха на покрива и го спуснаха през керемидата с леглото му в средата пред Исус.
 20 И като видя вярата им, рече му: **Човече, прощават ти се греховете.**
 21 И книжниците и фарисеите започнаха да разсъждават, казвайки: Кой е този, който богохулства? Кой може да прощава грехове, освен един Бог?
 22 Но Исус, като разбра мислите им, в отговор им каза: **Какво размишлявате в сърцата си?**
 23 **Кое е по-лесно да кажа: Прощават ти се греховете; или да кажа: Стани и ходи?**
 24 **Но за да знаете, че Човешкият Син има власт на земята да прощава грехове** (каза на паралика): **Казвам ти, стани, дигни постелката си и иди у дома си.**
 25 И веднага стана пред тях, взе онова, на което лежеше, и отиде у дома си, славейки Бога.
 26 И всички се смаяха, славеха Бога и се изпълниха със страх, като казаха: Странни неща видяхме днес.
 27 И след тези неща той излезе и видя един бирник, на име Леви, седнал при събирането на митата, и му каза: **Следвай ме.**
 28 И той остави всичко, стана и Го последва.
 29 И Левий му направи голямо угощение в собствената си къща; и имаше голямо множество бирници и други, които седяха с тях.

30 Но техните книжници и фарисеи роптаеха против учениците Му, казвайки: Защо ядете и пиете с бирниците и грешниците?

31 А Исус в отговор им рече: **оздравелите нямат нужда от лекар; но тези, които са болни.**

32 **Не дойдох да призова праведните, а грешниците към покаяние.**

33 И те му казаха: Защо учениците на Йоан постят често и правят молитви, както и учениците на фарисеите? но твоите ядат и пият?

34 И той им каза: **Можете ли да накарате младоженците да постят, докато младоженецът е с тях?**

35 **Но ще дойдат дни, когато младоженецът ще бъде отнет от тях, и тогава ще постят в онези дни.**

36 Каза им и една притча; **Никой не слага част от нова дреха върху стара; ако е в противен случай, тогава и новото дава наем, и парчето, което е взето от новото, не съвпада със старото.**

37 И никой не налива ново вино в стари мехове; иначе новото вино ще пръсне меховете и ще се разлее, а меховете ще изчезнат.

38 Но новото вино трябва да се налива в нови мехове; и двете са запазени.

39 Никой, който е пил старо вино, не желае веднага ново; защото казва: Старото е по-добро.

ГЛАВА 6

1 И стана така, че на втората събота след първата той мина през житните ниви; и учениците Му късаха класовете и ядяха, като ги търкаха с ръце.

2 И някои от фарисеите им казаха: Защо правите това, което не е позволено да се прави в събота?

3 А Исус в отговор им рече: **Не сте ли чели толкова много, какво направи Давид, когато огладня и той, и онези, които бяха с него?**

4 Как влезе в Божия дом, взе и яде хлябовете предложения, и даде и на онези, които бяха с него; които не е позволено да ядат освен само на свещениците?

5 И той им каза: **Човешкият Син е господар и на съботата.**

6 И в друга събота Той влезе в синагогата и поучаваше; и имаше един човек, чиято дясна ръка беше изсъхнала.

7 А книжниците и фарисеите Го наблюдаваха дали ще изцели в съботен ден; за да могат да намерят обвинение срещу него.

8 Но той знаеше мислите им и каза на човека с изсъхналата ръка: **Стани и застани напред.** И той стана и застана напред.

9 Тогава Исус им каза: **Ще ви попитам едно нещо; Позволено ли е в съботните дни да се прави добро или да се прави зло? да спаси живот или да го унищожи?**

10 И като ги огледа наоколо, каза на човека: **Протегни ръката си.** И той направи така: и ръката му стана здрава като другата.

11 И те бяха изпълнени с лудост; и говориха помежду си какво биха могли да направят на Исус.

12 И в онези дни той излезе на една планина да се помоли и прекара цялата нощ в молитва към Бога.

13 И когато се разсъмна, Той повика учениците Си и избра от тях дванадесет, които също нарече апостоли;

14 Симон, когото нарече и Петър, и брат му Андрей, Яков и Йоан, Филип и Вартоломей,

15 Матей и Тома, Яков Алфеевият син и Симон, наречен Зилот,

16 И Юда, братът на Яков, и Юда Искаротски, който също беше предателят.

17 И той слезе с тях и застана в равнината, и групата на учениците Му, и голямо множество хора от цяла Юдея и Йерусалим, и от морския бряг на Тир и Сидон, които дойдоха да Го слушат, и да бъдат изцелени от болестите си;

18 И онези, които бяха измъчвани от нечисти духове, и те бяха изцелени.

19 И цялото множество търсеше да се докосне до него, защото силата излизаше от него и изцеляваше всички.

20 И като вдигна очи към учениците Си, каза: **Блажени бедните, защото ваше е Божието царство.**

21 **Блажени вие, които гладувате сега, защото ще се наситите. Блажени вие, които плачете сега, защото ще се смеете.**

22 **Блажени сте вие, когато ви намразят човеците и когато ви отделят от обществото си, и ви похулят, и изхвърлят името ви като зло заради Човешкия Син.**

23 **Радвайте се в онзи ден и скачете от радост; защото, ето, наградата ви е голяма на небесата; тъй като бащите им постъпваха с пророците по същия начин.**

24 **Но горко на вас, които сте богати! защото получихте своята утеха.**

25 **Горко на вас, които сте сити! защото ще гладувате. Горко на вас, които се смеете сега! защото ще скърбите и ще плачете.**

26 **Горко вам, когато всички хора говорят добре за вас! тъй като бащите им постъпиха така с лъжепророците.**

27 **Но на вас, които слушате, казвам: обичайте враговете си, правете добро на онези, които ви мразят,**

28 **Благославяйте онези, които ви проклинат, и се молете за онези, които ви укоряват.**

29 **И на този, който те удари по едната буза, поднесе и другата; и този, който ти вземе наметалото, не му забранявай да вземе и палтото ти.**

30 **Давай на всеки, който ти поиска; и от онзи, който ти отнема богатата, не ги искай отново.**

31 **И както желаете хората да постъпват с вас, така и вие постъпвайте с тях.**

32 **Защото, ако обичате онези, които ви обичат, каква благодарност имате? защото и грешниците обичат онези, които ги обичат.**

33 **И ако правите добро на онези, които правят добро на вас, каква благодарност имате? защото и грешниците правят същото.**

34 **И ако заемате на тези, от които се надявате да получите, каква благодарност имате? тъй като и грешниците дават назаем на грешниците, за да получат отново толкова.**

35 **Но вие обичайте враговете си, правете добро и давайте назаем, без да се надявате на нищо; и наградата ви ще бъде голяма и вие ще бъдете чада на Всевишния, защото Той е благ към неблагодарните и към злите.**

36 **И тъй, бъдете милосърдни, както и вашият Отец е милосърден.**

37 Не съдете и няма да бъдете съдени; не осъждайте и няма да бъдете осъдени; прощавайте и ще ви бъде простено:

38 Давайте, и ще ви се даде; добра мярка, натъпкана, изтръскана и препълнена ще дадат в пазвата ви. Защото с каквата мярка мерите, с такава ще ви се отмери.

39 И каза им притча: Може ли слепият да води слепец? няма ли и двамата да паднат в рова?

40 Ученикът не е по-горен от учителя си, но всеки съвършен ще бъде като учителя си.

41 И защо гледаш съницата в окоето на брат си, а не виждаш гредата в твоето око?

42 Или как можеш да кажеш на брат си: Брате, позволи ми да извадя съницата в окоето ти, когато ти сам не виждаш гредата в окоето си? Лицемерцо, първо извади гредата от собственото си око и тогава ще видиш ясно да извадиш съницата от окоето на брат си.

43 Защото доброто дърво не дава лош плод; нито лошо дърво дава добри плодове.

44 Защото всяко дърво се познава по своя плод. Защото от тръни не се берат смокини, нито от къпини се бере грозде.

45 Добрият човек от доброто съкровище на сърцето си изнася доброто; и злият човек от злото съкровище на сърцето си изнася зло; защото устата му говорят за това, което препълва сърцето му.

46 И защо Ме наричате: Господи, Господи, а не правите това, което казвам?

47 Всеки, който дойде при мене и чуе думите ми, и ги изпълни, ще ви покажа на кого е подобен:

48 Той прилича на човек, който построи къща, изкопа дълбоко и постави основата на скала; и когато се надигна потопа, потокът се удари силно върху тази къща и не можа да я разклати, защото беше основана на скала.

49 Но който слуша и не изпълнява, прилича на човек, който без основа е построил къща на земята; срещу който потокът наистина биеше яростно и веднага падна; и разорението на тази къща беше голямо.

ГЛАВА 7

1 И когато свърши всичките Си думи пред народа, Той влезе в Капернаум.

2 И слугата на един стотник, който му беше скъп, беше болен и на смърт.

3 И като чу за Исус, той изпрати при него старейшините на юдеите да го молят да дойде и да излекува слугата му.

4 И когато дойдоха при Исус, веднага Го помолиха, казвайки: Той е достоен, за когото да направи това:

5 Защото той обича нашия народ и ни е построил синагога.

6 Тогава Исус тръгна с тях. И когато беше вече недалеч от къщата, стотникът изпрати приятели при него, като му казаха: Господи, не се безпокой, защото не съм достоен да влезеш под покрива ми;

7 Затова и аз не сметнах себе си за достоен да дойда при теб; но кажи една дума и слугата ми ще оздравее.

8 Защото и аз съм човек под власт, имам подчинени войници, и казвам на един: Иди, и той отива; и на друг:

Ела, и той идва; и на слугата ми: Направи това, и той го направи.

9 Като чу тези неща, Исус му се учуди, обърна се и каза на народа, който го следваше: **Казвам ви, не намерих толкова голяма вяра нито в Израил.**

10 И изпратените, като се върнаха в къщата, намериха здрав слугата, който беше болен.

11 И на следващия ден той отиде в град, наречен Наин; и много от учениците му вървяха с него и много народ.

12 И когато се приближи до градската порта, ето, изнасяха мъртвец, единственият син на майка си, а тя беше вдовица; и много хора от града бяха с нея.

13 И като я видя Господ, смили се над нея и й каза: **Не плачи.**

14 И той дойде и се допря до носилницата; а онези, които го носеха, спряха. И той каза: **Младежо, казвам ти, стани.**

15 И умрелият седна и започна да говори. И той го предаде на майка му.

16 И страх обзе всички и славеха Бога, казвайки: Велик пророк се издигна между нас; и че Бог е посетил своя народ.

17 И този слух за него се разпространи по цяла Юдея и по цялата околност.

18 И учениците на Йоан му известиха всичко това.

19 И Йоан повика двама от учениците си и ги изпрати при Исус да попитат: Ти ли си онзи, който трябва да дойде? или да търсим друг?

20 Когато мъжете дойдоха при Него, казаха: Йоан Кръстител ни изпрати при теб да питаме: Ти ли си Онзи, който трябва да дойде? или да търсим друг?

21 И в същия този час той изцели мнозина от техните немощи и язви, и от зли духове; и на мнозина слепи даде зрение.

22 Тогава Исус в отговор им каза: **Идете и кажете на Йоан какво сте видели и чули; как слепите проглеждат, куците прохождат, прокажените се очистват, глухите чуват, мъртвите възкръсват, на бедните се проповядва благовестието.**

23 **И блажен е онзи, който не се съблазни в Мен.**

24 И когато пратениците на Йоан си отидоха, той започна да говори на народа за Йоан: **Какво излязохте в пустинята да видите? Тръстика, разклатена от вятъра?**

25 **Но какво излязохте да видите? Човек, облечен в мека дреха? Ето, тези, които са великолепно облечени и живеят изискано, са в дворовете на царете.**

26 **Но какво излязохте да видите? пророк? Да, казвам ви, и много повече от пророк.**

27 Този е онзи, за когото е писано: Ето, изпращам пратеника Си пред лицето Ти, който ще приготви пътя Ти пред Тебе.

28 **Защото ви казвам, че между родените от жени няма по-голям пророк от Йоан Кръстител; но най-малкият в Божието царство е по-голям от него.**

29 И целият народ, който го слушаше, и бирниците оправдаха Бога, като се кръстиха с Йоановото кръщение.

30 Но фарисеите и законниците отхвърлиха Божиата воля против себе си, като не бяха кръстени от него.

31 И Господ каза: **Тогава на какво да уподобя хората от това поколение? и на какво приличат?**

32 Те приличат на деца, които седят на пазара и викат едно на друго и казват: Ние ви свиряхме, а вие не танцувахте; скърбяхме за вас, а вие не плакахте.

33 Защото Йоан Кръстител дойде, нито хляб яде, нито вино пи; а вие казвате: Той има дявол.

34 Човешкият Син дойде, който яде и пие; и казвате: Ето лакомник и винопиец, приятел на митари и грешници!

35 Но мъдростта е оправдана от всичките си деца.

36 И един от фарисеите го помоли да яде с него. И той влезе в къщата на фарисея и седна да трапеза.

37 И ето, една жена в града, която беше грешница, като разбра, че Исус седна на трапеза в дома на фарисея, донесе алабастрна кутия с миро,

38 И застана при краката му отзад и плачеше, и започна да мие нозете му със сълзи, и ги изтри с космите на главата си, и целуваше нозете му, и ги помазваше с миро.

39 А фарисеят, който го беше поканил, като видя това, си каза: Този човек, ако беше пророк, щеше да знае коя и каква е тази жена, която се докосва до него, защото е грешница.

40 А Исус в отговор му каза: Симоне, имам да ти кажа нещо. И той каза: Учителю, казвай.

41 Имаше един кредитор, който имаше двама длъжници: единият дължеше петстотин динария, а другият петдесет.

42 И когато нямаха с какво да платят, той искрено прости и на двамата. Затова кажи ми коя от тях ще го обича най-много?

43 Симон отговори и каза: Предполагам, че този, на когото е простил повече. И той му каза: Правилно си отсъдил.

44 И той се обърна към жената и каза на Симон: Виждаш ли тази жена? Влязох в къщата ти, ти не ми даде вода за нозете ми; но тя изми нозете ми със сълзи и ги избърса с космите на главата си.

45 Ти не ми даде целувка; но тази жена, откакто влязох, не престана да целува краката ми.

46 Ти не помаза главата Ми с миро, но тази жена помаза нозете Ми с миро.

47 Затова ти казвам, греховете ѝ, които са много, са простени; защото тя обичаше много; но на когото малко се прощава, той малко обича.

48 И той ѝ каза: Прощават ти се греховете.

49 И онези, които седяха с Него на трапезата, започнаха да си казват: Кой е Този, който и грехове прощава?

50 И каза на жената: Твоята вяра те спаси; върви си с мир.

ГЛАВА 8

1 И стана така, че след това той обиколи всеки град и село, проповядвайки и възвестявайки радостната вест за Божието царство; и дванадесетте бяха с него,

2 И някои жени, които бяха изцелени от зли духове и недъзи, Мария, наречена Магдалена, от която излязоха седем беса,

3 И Йоана, жената на Хуза, управителя на Ирод, и Сузана, и много други, които му служеха от имуществото си.

4 И когато се събра много народ и дойдоха при него от всеки град, той каза с притча:

5 Един сеяч излезе да посее семето си; и докато сееше, едно падна край пътя; и то беше стъпкано, и небесните птици го изядоха.

6 И някои паднаха на скала; и щом поникна, изсъхна, защото му липсваше влага.

7 И някои паднаха между тръните; и тръните поникнаха заедно с него и го заглушиха.

8 А други паднаха на добра земя, изникнаха и дадоха плод стократен. И като каза това, извика: Който има уши да слуша, нека слуша.

9 И учениците Му го попитаха, казвайки: Каква би могла да бъде тази притча?

10 И той каза: На вас е дадено да знаете тайните на Божието царство, а на другите в притчи; че като гледат, да не виждат, и като чуват, да не разбират.

11 А притчата е следната: Семето е Божието слово.

12 Тези край пътя са тези, които слушат; тогава идва дяволът и отнема словото от сърцата им, за да не повярват и да се спасят.

13 Тези на скалата са онези, които, като чуват, приемат словото с радост; и тези нямат корен, които вярват за известно време, а във време на изкушение отпадат.

14 А това, което падна между тръните, са онези, които, като чуват, излизат и се задушават от грижи, богатства и удоволствия на този живот и не дават плод до съвършенство.

15 А това, което е на добра земя, са тези, които в чисто и добро сърце, като чуват словото, го пазят и дават плод с търпение.

16 Никой, когато запали свещ, не я покрива със съд или я слага под леглото; но го поставя на светилник, за да могат влизащите да видят светлината.

17 Защото няма нищо тайно, което да не стане явно; нито нещо скрито, което няма да се узнае и да излезе наяве.

18 И тъй, внимавайте как слушате; защото който има, ще му се даде; а който няма, ще му бъде отнето и това, което изглежда, че има.

19 Тогава майка му и братята му дойдоха при него и не можаха да се приближат до него поради народа.

20 И някои му казаха, че майка ти и братята ти стоят отвън и искат да те видят.

21 И той в отговор им каза: Майка ми и братята ми са тези, които слушат словото Божие и го изпълняват.

22 И така, в един ден Той влезе в кораб с учениците Си и им каза: Да преминем на другия бряг на езерото. И те тръгнаха напред.

23 Но докато плаваха, той заспа; и над езерото се спусна бурен вятър; и те бяха пълни с вода и бяха в опасност.

24 И дойдоха при Него, събудиха Го и казаха: Учителю, Учителю, загиваме. Тогава той стана и смърми вятъра и бушуването на водата; и те престанаха, и настана тишина.

25 И той им каза: Къде е вашата вяра? И те, уплашени, се чудеха, като си казваха един на друг: Какъв е този човек? защото той заповядва дори на ветровете и водата и те Му се покоряват.

26 И пристигнаха в Гадаринската страна, която е срещу Галилея.

27 И когато излезе на сушата, вън от града го среща един човек, който имаше бесове от дълго време и не носеше дрехи, нито живееше в някоя къща, а в гробовете.

28 Той, като видя Исус, извика, падна пред Него и каза със силен глас: какво имам аз с Тебе, Исусе, Сине на Всевишния Бог? Умолявам те, не ме измъчвай.

29 (Защото той беше заповядал на нечистия дух да излезе от човека. Защото много пъти той го хващаше; и той беше вързан с вериги и в окови; и той разкъса оковите и беше изгонен от дявола в пустинята.)

30 И Исус го попита, казвайки: **Как се казваш?** И той каза: Легион, защото много демони влязоха в него.

31 И те го помолиха да не им заповядва да отидат в бездната.

32 И там имаше много стадо свине, което пасеше на планината; и те го помолиха да им позволи да влязат в тях. И той ги изстрада.

33 Тогава демоните излязоха от човека и влязоха в свинете; и стадото се спусна надолу по стръмното място в езерото и се удави.

34 И като видяха станалото, онези, които ги пасеха, побягнаха, отидоха и разказаха в града и в селата.

35 Тогава излязоха да видят какво е станало; и дойдоха при Исус и намериха човека, от когото бяха излезли бесовете, седнал при нозете на Исус, облечен и в здравия си ум; и се уплашиха.

36 И онези, които видяха това, им казаха с какво беше изцелен бесният.

37 Тогава цялото множество от Гадаринската околна страна го молеше да се оттегли от тях; защото те бяха обхванати от голям страх; и той се качи в кораба и се върна обратно.

38 Човекът, от когото бяха излезли бесовете, го молеше да бъде с него; но Исус го изпрати, като каза:

39 **Върни се в собствената си къща и разкажи колко велики неща ти е сторил Бог.** И той отиде и разгласи из целия град какви велики неща му беше сторил Исус.

40 И стана така, че когато Исус се върна, хората го приеха с радост, защото всички Го чакаха.

41 И, ето, дойде един човек на име Яир, който беше началник на синагогата, падна в нозете на Исус и го помоли да влезе в къщата му.

42 Защото той имаше една единствена дъщеря, на около дванадесет години, и тя умираше. Но докато си отиваше, хората го тъпяха.

43 И една жена, която имаше кръвотечение от дванадесет години, която беше похарчила целия си имот за лекари, нито можеше да бъде изцелена от никой,

44 Дойде отзад и се допря до края на дрехата му; и веднага кръвотечението й спря.

45 И Исус каза: **Кой ме докосна?** Когато всички се отрекоха, Петър и онези, които бяха с него, казаха: Учителю, множеството те притиска и притиска, а ти казваш: **Кой се допря до мен?**

46 И Исус каза: **Някой ме докосна, защото усещам, че силата е излязла от мен.**

47 И когато жената видя, че не се е скрила, тя се приближи разтреперана и падна пред него, и му каза пред целия народ по каква причина се беше докоснала до него и как веднага оздравя.

48 И той й рече: **дъще, успокой се; твоята вяра те изцели; върви си с мир.**

49 Докато той още говореше, дойде един от началника на синагогата и му каза: Дъщеря ти умря; неприятности не на Учителя.

50 Но Исус, като чу това, му отговори и каза: **Не бой се, само вярвай и тя ще бъде изцелена.**

51 И когато влезе в къщата, не позволи на никого да влезе, освен Петър, Яков и Йоан, и бащата и майката на момичето.

52 И всички плакаха и я оплакваха; но той каза: **Не плачете; тя не е мъртва, но спи.**

53 И те му се присмиваха, като знаеха, че тя е мъртва.

54 И той изгони всичките, хвана я за ръката и извика, казвайки: **Девојко, стани!**

55 И духът ѝ се върна и тя веднага стана; и той заповяда да ѝ дадат храна.

56 И родителите ѝ се удивиха; но той им заповяда да не казват на никой за станалото.

ГЛАВА 9

1 Тогава той събра дванадесетте си ученици и им даде сила и власт над всички дяволи и да лекуват болести.

2 И ги изпрати да проповядват Божието царство и да изцеляват болните.

3 И той им каза: **Не вземайте нищо за из път, нито тояга, нито торба, нито хляб, нито пари; нито имат по две палта.**

4 **И в която къща влезете, там оставайте и оттам си тръгвайте.**

5 **И ако някой не ви приеме, като излезете от този град, отърсете праха от краката си за свидетелство против тях.**

6 И те тръгнаха и обикаляха градовете, като проповядваха благовестието и изцеляваха навсякъде.

7 А тетрархът Ирод чу за всичко, което беше направено от него, и се смути, защото някои казваха, че Йоан е възкръснал от мъртвите;

8 И от някои, че Илия се е явил; а от други, че един от старите пророци е възкръснал.

9 И Ирод каза: Йоан аз обезглавих; но кой е този, за когото чувам такива неща? И той пожела да го види.

10 И апостолите, когато се върнаха, му казаха всичко, което бяха направили. И той ги взе и отиде насаме в пустинно място, принадлежащо на града, наречен Витсаида.

11 И хората, като разбраха това, го последваха; и той ги прие и им говори за Божието царство и изцели онези, които имаха нужда от изцеление.

12 И когато денят започна да отминава, тогава дванадесетте дойдоха и му казаха: Пусни множеството, за да отидат в околните градове и села, да пренощуват и да намерят храна; защото ние сме тук в пустинно място.

13 Но той им каза: **Дайте им вие да ядат.** А те казаха: Нямаме повече освен пет хляба и две риби; освен че трябва да отидем и да купим месо за всички тези хора.

14 Защото те бяха около пет хиляди мъже. И рече на учениците Си: **Накарайте ги да седнат по петдесет накуп.**

15 И те направиха така и ги накараха всички да седнат.

16 След това взе петте хляба и двете риби, погледна към небето, благослови ги, разчупи и даде на учениците да раздават пред множеството.

17 И те ядоха и всички се наситиха; и от късовете, които им останаха, бяха събрани дванадесет кошници.

18 И когато Той се молеше сам, учениците Му бяха с Него; и Той ги попита, като каза: **За кой съм Мене хората?**

19 Те в отговор казаха: Йоан Кръстител; но някои казват: Илия; а други казват, че един от старите пророци е възкръснал.

20 Той им рече: **А вие кой Ме смятате?** Петър в отговор каза: Христос Божий.

21 И той строго ги заповяда и им заповяда да не казват на никого това нещо;

22 казвайки: **Човешкият Син трябва да пострада много и да бъде отхвърлен от старейшините, главните свещеници и книжниците, да бъде убит и да бъде възкресен на третия ден.**

23 И каза на всички: **Ако някой иска да върви след Мене, нека се отрече от себе си, нека носи кръста си всеки ден и Ме последва.**

24 **Защото, който иска да спаси живота си, ще го изгуби; но който изгуби живота си заради Мене, той ще го спаси.**

25 **Защото каква полза има човек, ако спечели целия свят, а себе си загуби или бъде отхвърлен?**

26 **Защото всеки, който се срами от Мене и от Моите думи, от него ще се срами Човешкият Син, когато дойде в Своята слава и на Своя Отец, и на светите ангели.**

27 **Но истина ви казвам, че има някои от стоящите тук, които няма да вкусат смърт, докато не видят Божието царство.**

28 И около осем дни след тези думи Той взе Петър, Йоан и Яков и се изкачи на планината да се помоли.

29 И докато се молеше, видът на лицето му се промени и дрехите му станаха бели и блестящи.

30 И ето, двама мъже разговаряха с него, които бяха Моисей и Илия:

31 Който се яви в слава и говори за Неговата смърт, която щеше да извърши в Ерусалим.

32 А Петър и онези, които бяха с него, бяха натежали от сън; и когато се събудиха, видяха славата му и двамата мъже, които стояха с него.

33 И когато те си тръгнаха от него, Петър каза на Исус: Учителю, добре ни е да сме тук; и нека направим три шатри; един за тебе, и един за Моисея, и един за Илия; без да знае какво каза.

34 Докато той говореше това, дойде облак и ги засенчи; и те се уплашиха, като влязоха в облака.

35 И от облака дойде глас, който каза: Това е Моят възлюбен Син; слушайте Го.

36 И когато гласът отмина, Исус се намери сам. И те криеха това и не казаха на никого в онези дни нищо от онези неща, които бяха видели.

37 И стана така, че на следващия ден, когато слязоха от хълма, много хора го срещнаха.

38 И ето, един човек от групата извика, казвайки: Учителю, умолявам те, погледни сина ми, защото той е единственото ми дете.

39 И ето, дух го грабва и той внезапно извика; и го разкъсва, че той отново се пени, и натъртването му едва се отделя от него.

40 И аз помолих Твоите ученици да го изгонят; и не можах.

41 А Исус в отговор каза: **О, роде неверен и извратен, докога ще бъда с вас и ще ви търпя? Доведи сина си тук.**

42 И когато той още идваше, дяволът го хвърли долу и го разкъса. И Исус смъмри нечистия дух, изцели детето и го предаде на баща му.

43 И всички бяха удивени от могъщата Божия сила. Но докато всички се чудеа на всичко, което направи Исус, Той каза на учениците Си:

44 **Нека тези думи влязат в ушите ви, защото Човешкият Син ще бъде предаден в ръцете на хората.**

45 Но те не разбраха тази дума и тя беше скрита от тях, че не я разбраха; и те се страхуваха да го попитат за тази дума.

46 Тогава възникна спор между тях кой от тях да бъде по-голям.

47 И Исус, като разбра помислите на сърцето им, взе едно дете и го постави до Себе Си,

48 И им каза: **Който приеме това дете в Мое име, Мене приема;**

49 И Йоан отговори и каза: Учителю, видяхме един да изгонва бесове в твое име; и ние му забранихме, защото не върви с нас.

50 А Исус му каза: **Не му забранявайте, защото който не е против нас, той е за нас.**

51 И стана така, че когато дойде времето да бъде въздигнат, той реши да отиде в Ерусалим,

52 И изпрати пратеници пред него; и те отидоха и влязоха в едно самарянско село, за да приготвят за него.

53 И не го приеха, защото лицето му беше като че щеше да отиде в Ерусалим.

54 И когато учениците му Яков и Йоан видяха това, казаха: Господи, искаш ли да заповядаме на огън да слезе от небето и да ги погълне, както направи Илия?

55 Но той се обърна и ги смъмри, като каза: **Не знаете какъв дух сте.**

56 **Защото Човешкият Син не дойде да погуби човешките души, а да ги спаси.** И отидоха в друго село.

57 И стана така, че докато вървяха по пътя, един човек Му каза: Господи, ще Те последвам, където и да отидеш.

58 И Исус му каза: **Лисиците имат дупки и небесните птици имат гнезда; но Човешкият Син няма къде да подслони главата си.**

59 И каза на друг: **Следвай ме.** Но той каза: Господи, позволи ми първо да отида и да погребам баща си.

60 Исус му каза: **остави мъртвите да погребат своите мъртви, а ти иди и проповядвай Божието царство.**

61 И друг също каза: Господи, ще Те последвам; но нека първо да отида да се сбогувам с тях, които са у дома в моята къща.

62 И Исус му каза: **Никой, който е сложил ръката си на ралото и гледа назад, не е годен за Божието царство.**

ГЛАВА 10

1 След тези неща Господ определи и други седемдесет и ги изпрати по двама пред себе си във всеки град и място, където самият той щеше да дойде.

2 Затова той им каза: **Жетвата наистина е голяма, но работниците са малко; затова се молете на Господаря на жетвата да изпрати работници на жетвата Си.**

3 **Вървете си; ето, изпращам ви като агнета между вълци.**

4 **Не носете нито кесия, нито торба, нито обувки и не поздравявайте никого по пътя.**

5 **И в която къща влезете, първо кажете: Мир на тази къща!**

6 **И ако синът на мира бъде там, вашият мир ще почива върху него; ако не, той ще се обърне отново към вас.**

7 **И останете в същата къща, яжте и пийте каквото ви даде; защото работникът заслужава заплатата си. Не ходете от къща на къща.**

8 **И в който град влезете и ви приемат, яжте каквото ви сложат;**

9 **И изцелявайте болните, които са в него, и им кажете: Божието царство се приближи до вас.**

10 **Но в който град влезете и не ви приемат, излезте по улиците на същия и кажете:**

11 **Дори праха от вашия град, който е полепнал върху нас, ние изтриваме против вас; но бъдете сигурни в това, че Божието царство е наближило до вас.**

12 **Но аз ви казвам, че в онзи ден на Содом ще бъде по-леко, отколкото на този град.**

13 **Горко ти, Хоразин! горко ти, Витсаида! защото, ако в Тир и Сидон бяха извършени великите дела, които бяха извършени във вас, те отдавна се бяха покаяли, седейки във вретинище и пепел.**

14 **Но на Тир и Сидон ще бъде по-леко на съда, отколкото на вас.**

15 **И ти, Капернауме, който си се издигнал до небето, ще бъдеш низвергнат до ада.**

16 **Който слуша вас, Мене слуша; и който презира вас, Мене презира; и който презира Мене, презира Този, Който Ме е пратил.**

17 **И седемдесетте се върнаха с радост и казаха: Господи, дори бесовете ни се покоряват чрез Твоето име.**

18 **И той им каза: Видях Сатана да пада от небето като светкавица.**

19 **Ето, давам ви власт да настъпвате змии и скорпиони и над цялата сила на врага; и нищо няма да ви нарани.**

20 **Независимо от това не се радвайте, че духовете са ви подчинени; а радвайте се, защото имената ви са написани на небесата.**

21 **В онзи час Исус се зарадва духом и каза: Благодаря Ти, Отче, Господи на небето и земята, че си скрил тези неща от мъдрите и разумните, а си ги открил на младенците; така е, Отче; защото така ти се стори добре.**

22 **Всичко ми е предадено от моя Отец; и никой не знае кой е Синът, освен Отец; и кой е Отец, ако не Синът и този, на когото Синът иска да го открие.**

23 **И той го обърна към учениците Си и каза насаме: Блажени са очите, които виждат нещата, които вие виждате;**

24 **Защото ви казвам, че много пророци и царе са искали да видят нещата, които вие виждате, и не са ги видели; и да чуят тези неща, които вие чувате, но не сте ги чули.**

25 **И ето, един законник стана и Го изкушаваше, като каза: Учителю, какво да направя, за да наследя вечен живот?**

26 **Той му каза: Какво пише в закона? как четеш**

27 **А той в отговор каза: Да възлюбим Господа твоя Бог с цялото си сърце, и с цялата си душа, и с всичката си сила, и с всичкия си ум; и ближния си като себе си.**

28 **И той му каза: Правилно отговори; направи това и ще живееш.**

29 **Но той, като искаше да се оправдае, каза на Исус: А кой е моят ближен?**

30 **А Исус в отговор рече: Един човек слезе от Ерусалим в Йерихон и попадна на крадци, които го съблякоха от дрехите му и го нараниха, и си тръгнаха, оставяйки го полумъртъв.**

31 **И случайно един свещеник слезе по този път и като го видя, мина от другата страна.**

32 **Също и един левит, когато беше на мястото, дойде и го погледна, и мина от другата страна.**

33 **Но един самарянин, като пътуваше, дойде там, където беше; и като го видя, смили се над него,**

34 **И отиде при него, превърза раните му, като наля масло и вино, и го качи на собствения му звяр, и го заведе в странноприемницата, и се погрижи за него.**

35 **И на следващия ден, когато си отиде, той извади два пенса и ги даде на домакина, и му каза: Погрижи се за него; и каквото повече похарчиш, когато се върна, ще ти го върна.**

36 **Кой от тези трима според теб беше ближен на попадналия сред крадците?**

37 **И той каза: Онзи, който му показва милост. Тогава Исус му каза: Иди и ти направи така.**

38 **И като вървяха, той влезе в едно село; и една жена на име Марта го прие в къщата си.**

39 **И тя имаше сестра на име Мария, която също седеше при нозете на Исус и слушаше словото Му.**

40 **Но Марта беше отегчена от многото служене, дойде при Него и каза: Господи, не те ли е грижа, че сестра ми ме остави сама да слугувам? затова я покани да ми помогне.**

41 **А Исус в отговор ѝ рече: Марто, Марто, ти се грижиш и безпокоиш за много неща;**

42 **Но едно нещо е необходимо: и Мария избра онази добра част, която няма да ѝ се отнеме.**

ГЛАВА 11

1 **И когато се молеше на едно място, когато спря, един от учениците Му каза: Господи, научи ни да се молим, както и Йоан научи учениците си.**

2 **И Той им каза: Когато се молите, казвайте: Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име. да дойде твоео царство. Да бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята.**

3 **Давай ни всеки ден нашия насъщен хляб.**

4 **И прости ни греховете ни; защото и ние прощаваме на всеки наш длъжник. И не ни въвеждай в изкушение; но избави ни от лукавия.**

5 И рече им: Кой от вас има приятел и отиде при него в полунощ и му каже: Приятелю, дай ми назаем три хляба;

6 Защото един мой приятел по време на пътуването си дойде при мен и нямам какво да му предложа?

7 И той отвърне ще отговори и ще каже: Не ме безпокойте; вратата е вече затворена и децата ми са с мен в леглото; Не мога да стана и да ти дам.

8 Казвам ви, въпреки че няма да стане и да му даде, защото му е приятел, но поради настойчивостта му ще стане и ще му даде толкова, колкото му е необходимо.

9 И Аз ви казвам: искайте и ще ви се даде; търсете и ще намерите; хлопайте и ще ви се отвори.

10 Защото всеки, който иска, получава; и който търси, намира; и на този, който хлопа, ще се отвори.

11 Ако син поиска хляб от някой от вас, който е баща, ще му даде ли камък? или ако поиска риба, ще му даде ли змия вместо риба?

12 Или ако поиска яйце, ще му предложи ли скорпион?

13 И така, ако вие, бидейки зли, знаете да давате блага на децата си, колко повече небесният ви Отец ще даде Светия Дух на онези, които искат от Него?

14 И той изгонваше бес, който беше ням. И стана така, че когато дяволът излезе, немият проговори; и хората се чудеа.

15 Но някои от тях казаха: Той изгонва бесовете чрез Веелзевул, началника на бесовете.

16 А други, като го изкушаваха, искаха от него знамение от небето.

17 Но той, като знаеше мислите им, им рече: Всяко царство, разделено против себе си, запустява; и къща, разделена срещу къща, пада.

18 Ако и Сатана се раздели сам против себе си, как ще устои царството му? защото казвате, че Аз изгонвам демони чрез Веелзевул.

19 И ако аз чрез Веелзевул изгонвам демони, чрез кого ги изгонват вашите синове? затова те ще бъдат ваши съдии.

20 Но ако аз с Божия пръст изгонвам бесове, несъмнено Божието царство дойде върху вас.

21 Когато силен мъж, въоръжен, пази двореца си, имота му е в мир;

22 Но когато по-силен от него се нахвърли върху него и го победи, той отнема от него всичките му доспехи, на които разчиташе, и разделя плячката му.

23 Който не е с мене, той е против мен; и който не събира с мене, той разпилява.

24 Когато нечистият дух излезе от човека, той минава през безводни места и търси почивка; и като не намери нищо, каза: Ще се върна в къщата си, откъдето излязох.

25 И като дойде, намери я пометена и накичена.

26 Тогава той отива и взема при себе си седем други духове, по-зли от себе си; и те влязоха и се заселиха там; и последното състояние на този човек е по-лошо от първото.

27 И стана така, докато той говореше тези неща, една жена от компанията извиси гласа си и му каза: Благословена е утробата, която те е носила, и гърдите, които си сукал.

28 Но той каза: Да, блажени са тези, които слушат словото Божие и го пазят.

29 И когато хората се събраха заедно, той започна да казва: Това е зло поколение; те търсят знамение; и друго знамение няма да му се даде, освен знамението на пророк Йона.

30 Защото, както Йона беше знамение за ниневийците, така и Човешкият Син ще бъде за това поколение.

31 Южната царица ще се издигне на съда с мъжете от това поколение и ще ги осъди; защото тя дойде от най-крайните краища на земята, за да чуе мъдростта на Соломон; и ето, тук е по-велик от Соломон.

32 Мъжете от Ниневия ще се издигнат на съда с това поколение и ще го осъдят: защото те се покаяха при проповядването на Йона; и ето, тук е по-голям от Йона.

33 Никой, като запали свещ, не я туря на скришно място, нито под шиника, а на светилника, за да виждат светлината онези, които влизат.

34 Светило на тялото е окото; затова, когато окото ти е чисто, и цялото ти тяло е светло; но когато окото ти е зло, и тялото ти е пълно с мрак.

35 И тъй, внимавай светлината, която е в теб, да не бъде тъмнина.

36 И така, ако цялото ти тяло е светло, без да има тъмна част, цялото ще бъде светло, както когато яркото сияние на свещ те осветява.

37 И докато говореше, един фарисей Го помоли да вечеря с него; и той влезе и седна да яде.

38 И фарисеят, като видя това, се учуди, че не се беше измил преди вечеря.

39 И Господ му каза: Сега вие, фарисеите, чистите ли чашата и блюдото отвън; но вътрешността ви е пълна с грабителство и нечестие.

40 Глупаци, не направи ли онзи, който направи това, което е отвън, и това, което е вътре?

41 Но по-добре давайте милостиня от това, което имате; и ето, всичко е чисто за вас.

42 Но горко вам, фарисеи! защото вие давате десетък от мента, рута и всякакъв вид билки и пренебрегвате правосъдието и Божията любов; това трябваше да правите и другото да не оставяте несторено.

43 Горко вам, фарисеи! защото обичате първите места в синагогите и поздравите по пазарите.

44 Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери! защото вие сте като гробове, които не се виждат, и хората, които ходят по тях, не ги познават.

45 Тогава един от законниците в отговор Му рече: Учителю, като казваш това, ти укоряваш и нас.

46 И каза: Горко и на вас, законници! защото вие натоварвате човеците с бремена, тежки за носене, а вие самите не докосвате бреметата с нито един от пръстите си.

47 Горко на вас! защото градите гробовете на пророците, а бащите ви ги убиха.

48 Наистина сте свидетели, че допускате делата на бащите си; защото те наистина ги убиха, а вие изграждате техните гробници.

49 Затова и премъдростта Божия каза: Ще им изпратя пророци и апостоли и някои от тях ще убият и ще гонят:

50 За да може кръвта на всичките пророци, която беше пролята от основаването на света, да се изисква от това поколение;

51 От кръвта на Авел до кръвта на Захария, който загина между олтара и храма: истина ви казвам, Това ще се изисква от това поколение.

52 Горко вам, законници! защото вие взехте ключа на знанието; вие сами не влязохте и на влизащите попречихте.

53 И докато им каза тези неща, книжниците и фарисеите започнаха яростно да го увещават и да го предизвикват да говори за много неща:

54 Причакваха го и търсеха да уловят нещо от устата му, за да го обвинят.

ГЛАВА 12

1 Междуременно, когато се събра безбройно множество хора, дотолкова че се тъпчеха един друг, той започна да казва на учениците си първо на всички: Пазете се от кваса на фарисеите, който е лицемерие.

2 Защото няма нищо скрито, което да не се разкрие; нито скрит, това няма да се узнае.

3 Затова всичко, което сте говорили в тъмнината, ще се чуе на светлината; и това, което сте говорили на ухо в стаите, ще бъде прогласено на покривите.

4 И казвам на вас, приятели мои, не се страхувайте от онези, които убиват тялото и след това нямат какво повече да направят.

5 Но ще ви предупредя от кого трябва да се страхувате: Бойте се от онзи, който след като е убил, има власт да хвърли в ада; да, казвам ви, бойте се от него.

6 Не се ли продават пет врабчета за два монети и нито едно от тях не е забравено пред Бога?

7 Но и космите на главата ви всички са преброени. Затова не се бойте: вие сте по-ценни от много врабчета.

8 Казвам ви също, всеки, който Мене изповяда пред човешките, него и Човешкият Син ще изповяда пред Божиите ангели;

9 Но който се отрече от мен пред хората, ще бъде отречен пред Божиите ангели.

10 И всеки, който каже дума против Човешкия Син, ще му се прости; но на този, който хули Светия Дух, няма да се прости.

11 И когато ви заведат в синагогите, и при магистратите, и при властите, не се замисляйте как или какво ще отговорите, или какво ще кажете:

12 Защото Светият Дух ще ви научи в същия час какво трябва да кажете.

13 И един от множеството му каза: Учителю, говори на брат ми да раздели наследството с мен.

14 И той му каза: Човече, кой ме постави съдия или делител над вас?

15 И той им каза: Внимавайте и се пазете от алчността, защото животът на човека не се състои в изобилието на нещата, които притежава.

16 И каза им притча, като каза: Земята на един богаташ роди изобилно;

17 И той мислеше в себе си, казвайки: Какво да правя, защото нямам къде да дам плодовете си?

18 И той каза: Това ще направя: ще съборя хамбарите си и ще построя по-големи; и там ще дам всичките си плодове и блага.

19 И ще кажа на душата си: Душо, имаш много блага, натрупани за много години; успокой се, яж, пий и се весели.

20 Но Бог му каза: Безумнико, тази нощ душата ти ще бъде поискана от теб; тогава чии ще бъдат нещата, които си приготвил?

21 Така е с онзи, който събира съкровище за себе си, а не богатее в Бога.

22 И каза на учениците Си: Затова ви казвам: Не се безпокойте за живота си какво ще ядете; нито за тялото, какво ще облечете.

23 Животът е повече от храна, и тялото е повече от облекло.

24 Помислете за гарваните: те нито сеят, нито жънат; които нямат нито склад, нито плевня; и Бог ги храни; Колко сте по-добри от птиците?

25 И кой от вас, като се грижи, може да прибави към ръста си един лакът?

26 И така, ако не можете да направите това, което е най-малкото, защо се грижите за останалото?

27 Погледнете кремове как растат: не се трудят, не предат; и все пак ви казвам, че Соломон в цялата си слава не беше облечен като един от тях.

28 И тъй, ако Бог така облича тревата, която днес е на полето, а утре се хвърля в пещта, колко повече ще ви облече, малOVERCI?

29 И не търсете какво ще ядете или какво ще пиете, нито се съмнявайте.

30 Защото всичко това търсят народите на света; и вашият Отец знае, че имате нужда от това.

31 Но по-скоро търсете Божието царство; и всички тези неща ще ви бъдат добавени.

32 Не бой се, малко стадо; защото вашият Отец благоволи да ви даде царството.

33 Продайте това, което имате, и дайте милостиня; осигурете си торби, които не остаряват, съкровище на небесата, което не изчезва, където крадец не се приближава, нито молец покварява.

34 Защото където е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви.

35 Нека кръстът ви бъде опасан и светлините ви запалени;

36 И вие самите като мъжете, които чакат своя господар, когато той ще се върне от сватбата; та като дойде и почука, веднага да му отворят.

37 Блажени онези слуги, които господарят, когато дойде, ще намери будни: истина ви казвам, че той ще се препаса и ще ги накара да седнат за трапеза, и ще излезе и ще им служи.

38 И ако той дойде във втората стража или дойде в третата стража и ги намери така, блажени са онези слуги.

39 И знайте това, че ако стопанинът на къщата знаеше в кой час щеше да дойде крадецът, той щеше да бди и нямаше да остави къщата му да бъде подкопана.

40 И тъй, бъдете готови и вие, защото Човешкият Син идва в час, когато не мислите.

41 Тогава Петър Му каза: Господи, на нас ли говориш тази притча или на всички?

42 И Господ каза: Кой тогава е този верен и мъдър настойник, когото неговият господар ще постави

владетел над домохозяието си, за да им даде тяхната част от месото навреме?

43 Блажен онзи слуга, чийто господар, когато си дойде, го намери да прави така.

44 Истина ви казвам, че той ще го направи владетел над всичко, което има.

45 Но ако този слуга каже в сърцето си: Господарят ми се бави с идването си; и ще почнат да бият слугите и девиците, да ядат и да пият и да се напиват;

46 Господарят на този слуга ще дойде в ден, когато той не го очаква, и в час, когато той не знае, и ще го разреже, и ще му определи своя дял с неверниците.

47 И онзи слуга, който е знаел волята на своя господар и не се е подготвил, нито е направил според волята му, ще бъде много бит.

48 Но онзи, който не е знаел и е извършил неща, заслужаващи удари, ще бъде бит с малко удари. Защото на всеки, на когото е дадено много, от него ще се иска много; и на когото хората са поверили много, от него ще искат още повече.

49 Дойдох да изпратя огън на земята; и какво ще, ако вече е запалено?

50 Но имам кръщение, с което да се кръстя; и как съм притеснен, докато се изпълни!

51 Мислите ли, че съм дошъл да дам мир на земята? Казвам ви, не; а по-скоро разделение:

52 Защото отсега нататък петима в една къща ще бъдат разделени, трима срещу двама и двама срещу трима.

53 Бащата ще се раздели против сина и синът против бащата; майката срещу дъщерята и дъщерята срещу майката; свекърва срещу снаха си и снаха срещу свекърва си.

54 И каза още на хората: Когато видите облак да се издига от запад, веднага казвате: Идва дъжд; и така е.

55 И когато видите да духа южен вятър, казвате: Ще има жегата; и това се сбъдва.

56 Вие лицемери, вие можете да различите лицето на небето и на земята; но как не разпознавате това време?

57 Да, и защо дори от себе си не съдите какво е правилно?

58 Когато отиваш с противника си при съдията, докато си на пътя, постарай се да бъдеш избавен от него; да не би да те заведе при съдията и съдията да те предаде на слугата, а слугата да те хвърли в тъмница.

59 Казвам ти, няма да си тръгнеш оттам, докато не платиш и последната лепта.

ГЛАВА 13

1 През това време присъстваха някои, които му казаха за галилейците, чиято кръв Пилат смеси с техните жертви.

2 А Исус в отговор им рече: Мислите ли, че тези галилейци са били грешници повече от всички галилейци, понеже са претърпели такива неща?

3 Казвам ви, не, но ако не се покаете, всички ще загинете по същия начин.

4 Или онези осемнадесет, върху които падна кулата в Силоам и ги уби, мислите ли, че те бяха грешници повече от всички хора, които живеяха в Ерусалим?

5 Казвам ви, не; но, ако не се покаете, всички ще загинете по същия начин.

6 Каза и тази притча: Някой си имаше смоковница в лозето си; и дойде и потърси плод на него, но не намери.

7 Тогава той каза на лозаря на лозето си: Ето, вече три години идвам да търся плод на тази смокиня и не намирам; отсечете я; защо го прегръща земята?

8 А той в отговор му рече: Господи, остави го и тази година, докато го разкопая и наторя с тор;

9 И ако даде плод, добре; и ако не, тогава ще го отсечеш след това.

10 И той поучаваше в една от синагогите в събота.

11 И ето, имаше една жена, която имаше дух на немощ от осемнадесет години и беше прегърбена и по никакъв начин не можеше да се изправи.

12 И когато Исус я видя, повика я при себе си и ѝ каза: **Жено, освободена си от немощта си.**

13 И той положи ръце върху нея и тя веднага се изправи и прослави Бога.

14 И началникът на синагогата отговори с възмущение, защото Исус изцели в съботния ден, и каза на хората: Има шест дни, в които хората трябва да работят: в тях, следователно, идвайте и бъдете изцелени, а не в съботен ден.

15 Тогава Господ му отговори и рече: **Лицемерце, не отвързва ли всеки от вас в събота вола си или магарето си от яслите и не ги води да напоят?**

16 И не трябва ли тази жена, която е дъщеря на Авраам, която Сатана е вързал, ето, тези осемнадесет години, да бъде освободена от тази връзка в съботния ден?

17 И когато той каза тези неща, всичките му противници се засрамираха; и целият народ се зарадва за всички славни дела, извършени от него.

18 Тогава каза: **На какво прилича Божието царство? и на какво да го оприлича?**

19 То е като синапено зърно, което човек взе и хвърли в градината си; и то порасна и стана голямо дърво; и небесните птици се настаниха в клоните му.

20 И пак каза: **На какво да уподобя Божието царство?**

21 То е като квас, който една жена взе и сложи в три мери брашно, докато вкисна всичкото.

22 И той мина през градовете и селата, като поучаваше и пътуваше към Ерусалим.

23 Тогава някой Му каза: Господи, малцина ли са тези, които се спасяват? И той им каза:

24 Борете се да влезете през тясната порта; защото, казвам ви, мнозина ще поискат да влязат и няма да могат.

25 Когато стопанинът на къщата стане и затвори вратата, и вие започнете да стоите отвън и да чукате на вратата, като казвате: Господи, Господи, отвори ни! и той ще отговори и ще ви каже: **Не ви познавам откъде сте;**

26 Тогава ще започнете да казвате: Ядохме и пихме пред Тебе, и Ти поучаваше по улиците ни.

27 Но той ще каже: Казвам ви, не ви познавам откъде сте; махнете се от мене, всички, които вършите беззаконие.

28 Там ще бъде плач и скърцане със зъби, когато видите Авраам, Исаак, Яков и всичките пророци в Божието царство, а себе си изгонени навън.

29 И ще дойдат от изток, и от запад, и от север, и от юг, и ще седнат в Божието царство.

30 И ето, има последни, които ще бъдат първи, и има първи, които ще бъдат последни.

31 В същия ден дойдоха някои от фарисеите и Му казаха: Излез и си иди оттук, защото Ирод ще те убие.

32 И той им каза: Идете и кажете на тази лисица: Ето, изгонвам демони и правя изцеления днес и утре, а на третия ден ще бъда свършен.

33 Въпреки това трябва да вървя днес, и утре, и в другиден; защото не може пророк да загине вън от Ерусалим.

34 О, Ерусалиме, Ерусалиме, който избиваш пророците и убиваш с камъни изпратените до теб! колко пъти съм искал да събера твоите деца, както кокошка събира пило под крилете си, и не искахте!

35 Ето, вашият дом ви се оставя пуст; и истина ви казвам, няма да ме видите, докато не дойде времето, когато кажете: Благословен е този, който идва в името Господне.

ГЛАВА 14

1 И когато влезе в къщата на един от главните фарисеи да яде хляб в съботен ден, те Го наблюдаваха.

2 И ето, пред него имаше един човек, който имаше воднянка.

3 И Исус в отговор говори на законниците и фарисеите, като каза: Позволено ли е да се лекува в събота?

4 И те мълчаха. И той го взе, изцели го и го пусна;

5 И им отговори и рече: На кой от вас, ако му падне осел или вол в яма, той няма да го извади веднага в съботен ден?

6 И не можаха да Му отговорят отново на тези неща.

7 И той изложи притча на онези, които бяха поканени, когато отбеляза как те избраха главните стаи; казвайки им,

8 Когато някой мъж те покани на сватба, не сядай в горната стая; да не би по-почтен човек от теб да бъде поканен от него;

9 И този, който покани теб и него, дойде и ти каза: Дай място на този човек; и започваш със срам да заемаш най-ниската стая.

10 Но когато те поканят, иди и седни в най-долната стая; та когато дойде онзи, който те е поканил, да ти каже: Приятелю, качи се по-високо; тогава ще имаш поклонение в присъствието на онези, които седят на масата с теб.

11 Защото всеки, който превъзлася себе си, ще бъде унижен; а който се смирява, ще бъде въздигнат.

12 Тогава каза и на този, който го покани: Когато правиш обяд или вечеря, не призовавай приятелите си, нито братята си, нито роднините си, нито богатите си съседи; да не би да те поканят отново и да ти се отплати.

13 Но когато правиш угощение, покани сиромасите, сакатите, куците, слепите;

14 И ще бъдеш благословен; защото те не могат да ти отплатят; защото ще ти се отдаде при възкресението на праведните.

15 И като чу това един от трапезниците с Него, рече му: Блажен е онзи, който яде хляб в Божието царство.

16 Тогава той му каза: Един човек направи голяма вечеря и покани мнозина;

17 И изпрати слугата си във времето за вечеря да каже на поканените: Елате; защото всички неща вече са готови.

18 И всички в един глас започнаха да се извиняват. Първият му каза: Купих парче земя и трябва да отида да го видя; моля те, извини ме.

19 И друг каза: Купих пет чифта волове и отивам да ги изпитам; моля те, извини ме.

20 И друг каза: Ожених се за жена и затова не мога да дойда.

21 И така, онзи слуга дойде и съобщи на господаря си тези неща. Тогава стопанинът на къщата, разгневен, каза на слугата си: Излез бързо по улиците и улиците на града и доведи тук бедните, осакатените, мъртвите и слепите.

22 И слугата каза: Господарю, направено е, както си заповядал, и пак има място.

23 И господарят каза на слугата: Излез по пътищата и живите плетове и ги принуди да влязат, за да се напълни къщата ми.

24 Защото ви казвам, че никой от поканените няма да вкуси от моята вечеря.

25 И с него вървяха големи множества; и той се обърна и им каза:

26 Ако някой дойде при мен и не намрази баща си, и майка си, и съпругата, и децата, и братята, и сестрите си, да, и собствения си живот също, той не може да бъде мой ученик.

27 И който не носи кръста си и не върви след Мене, не може да бъде Мой ученик.

28 Защото кой от вас, когато възнамерява да построи кула, не сяда първо да пресметне разходите, дали има достатъчно да я довърши?

29 Да не би, след като е положил основата и не е в състояние да я завърши, всички, които я гледат, да започнат да му се присмиват,

30 Казвайки: Този човек започна да гради и не можа да свърши.

31 Или кой цар, отивайки да води война срещу друг цар, не сяда първо и не се съветва дали може с десет хиляди да посрещне този, който идва срещу него с двадесет хиляди?

32 Или в противен случай, докато другият е още далече, той изпраща посланичество и иска условия за мир.

33 По същия начин, който и да е от вас, който не изостави всичко, което има, не може да бъде мой ученик.

34 Солта е добра, но ако солта е изгубила аромата си, с какво да се подправи?

35 Не става нито за земята, нито за бунището; но мъжете го изхвърлят. Който има уши да слуша, нека слуша.

ГЛАВА 15

1 Тогава се приближаваха при Него всички бирници и грешници, за да Го слушат.

2 А фарисеите и книжниците роптаеха, казвайки: Този приема грешниците и яде с тях.

3 И Той им каза тази притча, като каза:

4 Кой от вас, като има сто овце, ако изгуби една от тях, не оставя деветдесет и деветте в пустинята и не тръгва след изгубената, докато я намери?

5 И като го намери, слага го на раменете си радостен.

6 И когато се прибере у дома, той свиква приятелите и съседите си, като им казва: Радвайте се с мен; защото намерих изгубената си овца.

7 Казвам ви, че по същия начин ще бъде повече радост на небето за един грешник, който се кае, отколкото за деветдесет и девет праведници, които нямат нужда от покаяние.

8 Или коя жена има десет сребърника, ако изгуби една сребърница, не запалва свещ и не помита къщата, и не търси усърдно, докато я намери?

9 И като го намери, свиква приятелите и съседите си и казва: Радвайте се с мен; защото намерих парчето, което бях изгубил.

10 По същия начин ви казвам, че има радост в присъствието на Божиите ангели за един грешник, който се кае.

11 И той каза: Един човек имаше двама сина:

12 И по-младият от тях каза на баща си: Татко, дай ми частта от имота, която ми се пада. И той им раздели прехраната си.

13 И не след много дни по-малкият син събра всички и замина за далечна страна и там пропиля имота си с разпуснат живот.

14 И когато той изхарчи всичко, настана силен глад в онази земя; и започна да изпитва нужда.

15 И той отиде и се присъедини към един гражданин на тази страна; и го изпрати в нивите си да пасе свине.

16 И той искаше да напълни корема си с люспите, които свинете ядяха, но никой не му даде.

17 И като дойде на себе си, каза: Колко наемници на баща ми имат достатъчно хляб, а аз умирам от глад!

18 Ще стана и ще отида при баща си и ще му кажа: Татко, съгреших против небето и пред тебе,

19 И вече не съм достоен да се наричам твой син; направи ме като един от твоите наемници.

20 И той стана и дойде при баща си. Но когато беше още далече, баща му го видя и се смили, изтича, падна на врата му и го целуна.

21 И синът му каза: Татко, съгреших против небето и пред теб и не съм вече достоен да се наричам твой син.

22 Но бащата каза на слугите си: Донесете най-хубавата дреха и го облечете; и сложи пръстен на ръката му и обувки на нозете му;

23 И донесете тук угоеното теле и го заколете; и да ядем и да се веселим:

24 Защото този син ми беше мъртъв и оживя; беше изгубен и се намери. И започнаха да се веселят.

25 Сега по-големият му син беше на полето; и когато дойде и се приближи до къщата, чу музика и танци.

26 И повика един от слугите и попита какво означават тези неща.

27 И той му каза: Брат ти дойде; и баща ти е заклал угоеното теле, защото го е приел жив и здрав.

28 И той се разгневи и не искаше да влезе; затова баща му излезе и го помоли.

29 И той в отговор рече на баща си: Ето, толкова години ти служа и нито веднъж не съм престъпил

заповедта ти, но ти никога не си ми дал яре, за да се веселя с приятелите си.

30 Но щом се появи този твой син, който изпояде имота ти с блудници, ти закла за него угоеното теле.

31 И той му каза: Сине, ти си винаги с мен и всичко, което имам, е твое.

32 Добре беше да се веселим и да се веселим, защото този твой брат беше мъртъв и оживя; и се изгуби, и се намери.

ГЛАВА 16

1 И каза още на учениците Си: Имаше един богат човек, който имаше настойник; и същият беше обвинен пред него, че е пражосал имуществото му.

2 И той го повика и му каза: Как чувам това за теб? дай сметка за управлението си; защото ти може да не бъдеш вече настойник.

3 Тогава настойникът си каза: Какво да правя? защото господарят ми отнема от мен управлението; не мога да копая; да моля ме е срам.

4 Решен съм какво да направя, така че, когато бъда отстранен от управлението, да ме приемат в домовете си.

5 И така, той повика всеки един от длъжниците на своя господар и каза на първия: Колко дължиш на моя господар?

6 И той каза: Сто мери масло. И той му каза: Вземи си сметката, седни бързо и напиши петдесет.

7 Тогава каза на друг: А ти колко дължиш? И той каза: Сто мери жито. И той му каза: Вземи сметката си и напиши осемдесет.

8 И господарят похвали несправедливия настойник, защото беше постъпил мъдро: защото децата на този свят са в своето поколение по-мъдри от децата на светлината.

9 И аз ви казвам: Направете си приятели с богатството на неправдата; че, когато се провалите, те могат да ви приемат във вечни жилища.

10 Който е верен в най-малкото, е верен и в многото; а който е несправедлив в най-малкото, е несправедлив и в многото.

11 И така, ако не бяхте верни в неправедното богатство, кой ще ви повери истинското богатство?

12 И ако не сте били верни в това, което е чуждо, кой ще ви даде това, което е вашето?

13 Никой слуга не може да служи на двама господари: защото или ще намрази единия, а ще обикне другия; иначе ще се привърже към единия и ще презира другия. Не можете да служите на Бога и на мамона.

14 И фарисеите, които бяха алчни, чуваха всичко това и Му се присмиваха.

15 И той им каза: Вие сте тези, които се оправдавате пред хората; но Бог познава сърцата ви; защото онова, което е високо ценено сред хората, е мерзост пред Бога.

16 Законът и пророците бяха до Йоан; оттогава Божието царство се проповядва и всеки се напирва в него.

17 И по-лесно е небето и земята да преминат, отколкото една точка от закона да се провали.

18 Всеки, който напусне жена си и се ожени за друга, прелюбодейства; и всеки, който се ожени за напуснатата от мъжа си, прелюбодейства.

19 Имаше един богат човек, който се обличаше в багреница и фин висон и всеки ден се хранише разкошно;

20 И имаше един просяк на име Лазар, който лежеше пред портата му, пълен с язви,

21 И като искаха да се нахранят с трохите, които паднаха от трапезата на богатата, освен това кучетата дойдоха и ближеха раните му.

22 И стана така, че просякът умря и беше отнесен от ангелите в Авраамовото лоно; богатият също умря и беше погребан;

23 И в ада, като беше в мъки, вдигна очите си и видя отдалеч Авраам и Лазар в лоното му.

24 И той извика и каза: Отче Аврааме, смили се над мен и изпрати Лазар, за да натопа върха на пръста си във вода и да охладя езика ми; защото се измъчвам в този пламък.

25 Но Авраам каза: Сине, спомни си, че ти получи добрите си неща през живота си, а също и Лазар злите неща; но сега той се утешава, а ти се измъчваш.

26 И освен всичко това, между нас и вас има голяма пропаст, така че онези, които искат да преминат оттук при вас, не могат; нито могат да преминат към нас, това ще дойде оттам.

27 Тогава той каза: И така, моля те, татко, да го изпратиш в бащиния ми дом;

28 Защото имам петима братя; за да им свидетелства, да не би и те да дойдат в това място на мъчение.

29 Авраам му каза: Имат Мойсей и пророците; нека ги чуват.

30 И той каза: Не, отче Аврааме, но ако някой дойде при тях от мъртвите, те ще се покаят.

31 И той му каза: Ако не слушат Моисея и пророците, няма да се убедят, дори някой да възкръсне от мъртвите.

ГЛАВА 17

1 Тогава каза на учениците: Не е възможно да не дойдат съблазнителите; но горко на онзи, чрез когото идват!

2 По-добре за него да се окачи воденичен камък на врата му и да се хвърли в морето, отколкото да съблазни един от тези малките.

3 Внимавайте на себе си: Ако брат ви съгреша против вас, смъртете го; и ако се покае, прости му.

4 И ако той ти съгреша седем пъти на ден и седем пъти на ден се обърне към теб и каже: Покаявам се; ти ще му простиш.

5 И апостолите казаха на Господа: Увеличи нашата вяра.

6 И Господ каза, Ако имате вяра колкото синапено зърно, бихте могли да кажете на това дърво смида, Изтръгни се с корена и бъди насаден в морето; и трябва да ви се подчинява.

7 Но кой от вас, като има слуга, който оре или посе добитък, ще му каже малко след като си дойде от полето: Иди и седни да ядеш?

8 И няма да му каже по-скоро: Пригответе какво да вечерям, препашете се и ми служете, докато ям и пия; и след това ще ядеш и пиеш?

9 Благодарите ли той на този слуга, защото той извърши нещата, които му бяха заповядани? не твърдя.

10 Така и вие, когато извършите всичко, което ви е заповядано, кажете: Ние сме безполезни слуги; извършихме това, което беше наш дълг да направим.

11 И като отиде в Йерусалим, той мина през Самария и Галилея.

12 И когато влизах в едно село, срещнах го десет мъже прокажени, които стояха надалеч.

13 И те издигнаха гласа си и казаха: Исусе, Учителю, смили се над нас!

14 И като ги видя, рече им: **Идете, покажете се на свещениците.** И стана така, че като вървяха, те се очистиха.

15 И един от тях, като видя, че е изцелен, върна се и със силен глас прослави Бога,

16 И падна ничком при нозете Му, като Му благодареше; и той беше самарянин.

17 А Исус в отговор рече: **Не бяха ли десет очистени?** но къде са деветте?

18 Никой не се върна, за да отдаде слава на Бога, освен този странник.

19 И той му каза: **Стани, иди си; твоята вяра те изцели.**

20 И когато беше попитан от фарисеите кога ще дойде Божието царство, той им отговори и каза: **Божието царство не идва незабележимо;**

21 Нито ще кажат: Ето тук! или ето го! защото, ето, Божието царство е вътре във вас.

22 И каза на учениците: **Ще дойдат дни, когато ще пожелаете да видите един от дните на Човешкия Син,** но няма да го видите.

23 И те ще ви кажат: **Вижте тук; или вижте там:** не вървете след тях, нито ги последвайте.

24 Защото както светкавицата, която светва от едната страна под небето, свети до другата част под небето; така ще бъде и Човешкият Син в своя ден.

25 Но първо той трябва много да пострада и да бъде отхвърлен от това поколение.

26 И както беше в дните на Ной, така ще бъде и в дните на Човешкия син.

27 Те ядяха, пиеха, жениха се, омъжваха се до деня, в който Ной влезе в ковчега и дойде потоът и ги унищожи всички.

28 Също както беше в дните на Лот; ядяха, пиеха, купуваха, продаваха, сядяха, строяха;

29 Но в същия ден, когато Лот излезе от Содом, валя огън и сира от небето и ги унищожи всички.

30 Така ще бъде и в деня, когато Човешкият Син се яви.

31 В онзи ден, който е на покрива, а вещите му са в къщата, да не слиза да ги вземе; и който е на нивата, също да не се връща обратно.

32 Помнете жената на Лот.

33 Който иска да спаси живота си, ще го изгуби; и който изгуби живота си, ще го запази.

34 Казвам ви, в онази нощ ще има двама в едно легло; едното ще се вземе, а другото ще се остави.

35 Две жени ще мелят заедно; едното ще се вземе, а другото ще се остави.

36 Двама души ще бъдат на полето; едното ще се вземе, а другото ще се остави.

37 И те в отговор Му казаха: Къде, Господи? И той им каза: Където и да е тялото, там ще се съберат и орлите.

ГЛАВА 18

1 И той им каза притча за тази цел, че хората винаги трябва да се молят и да не припадат;

2 като каза: В един град имаше съдия, който не се боеше от Бога, нито зачиташе човека;

3 И имаше една вдовица в този град; и тя дойде при него и каза: Отмъсти ми на моя противник.

4 И той не искаше известно време, но след това си каза: Въпреки че не се страхувам от Бога, нито зачитам хората;

5 Но понеже тази вдовица ме притеснява, ще ѝ отмъстя, да не би да ме измори с постоянното си идване.

6 И Господ каза: Чуйте какво казва несправедният съдия.

7 И няма ли Бог да отмъсти за Своите избрани, които викат към Него ден и нощ, ако и да се бави с тях?

8 Казвам ви, че скоро ще им отмъсти. Но когато Човешкият Син дойде, ще намери ли вяра на земята?

9 И каза тази притча на някои, които вярваха в себе си, че са праведни, а презираха другите:

10 Двама мъже се качиха в храма да се помолят; единият фарисей, а другият митар.

11 Фарисеят застана и се молеше в себе си така: Боже, благодаря Ти, че не съм като другите хора, грабители, несправедници, прелюбодейци или дори като този бирник.

12 Постя два пъти в седмицата, давам десетък от всичко, което притежавам.

13 А митарят, застанал отдалече, не искаше дори очите си да вдигне към небето, но се удрише в гърдите и казваше: Боже, бъди милостив към мене грешния!

14 Казвам ви, този слезе у дома си оправдан, а не онзи; защото всеки, който превъзнася себе си, ще бъде унижен; а който се смирява, ще бъде въздигнат.

15 И те донесоха при Него и бебета, за да ги докосне; но учениците Му, като видяха това, ги смъмриха.

16 Но Исус ги повика и каза: Оставете децата да дойдат при Мене и не им пречете, защото на такива е Божието царство.

17 Истина ви казвам, който не приеме Божието царство като малко дете, няма да влезе в него.

18 И един началник го попита, казвайки: Учителю добри, какво да направя, за да наследя вечен живот?

19 А Исус му каза: Защо Ме наричаш благ? никой не е добър, освен един, тоест Бог.

20 Ти знаеш заповедите: Не прелюбодействай, Не убивай, Не кради, Не лъжесвидетелствай, Почитай баща си и майка си.

21 И той каза: Всичко това съм пазил от младостта си.

22 А Исус, като чу тези неща, му каза: Едно още ти липсва: продай всичко, което имаш, и го раздай на бедните, и ще имаш съкровище на небето; и ела, последвай ме.

23 И като чу това, много се наскърби, защото беше много богат.

24 И Исус, като го видя, че беше много наскърбен, каза: Колко трудно ще влязат в Божието царство онези, които имат богатство!

25 Защото по-лесно е камила да мине през иглени уши, отколкото богат да влезе в Божието царство.

26 И онези, които чува, казаха: Кой тогава може да се спаси?

27 И каза: Невъзможните неща за хората са възможни за Бога.

28 Тогава Петър каза: Ето, ние оставихме всичко и Те последвахме.

29 И той им каза: Истина ви казвам, няма човек, който да е оставил къща, или родители, или братя, или жена, или деца, заради Божието царство,

30 Който няма да получи много повече в сегашното време, а в бъдещия свят живот вечен.

31 Тогава Той взе при Себе Си дванадесетте и им каза: Ето, възлизаме в Ерусалим и всичко, което е писано от пророците за Човешкия Син, ще се изпълни.

32 Защото той ще бъде предаден на езичниците и ще бъде подиграван, злобно умолен и оплют;

33 И ще го бичуват и ще го умъртвят; и на третия ден той ще възкръсне.

34 И те не разбраха нищо от това; и тази дума беше скрита от тях, нито те разбраха казаното.

35 И стана така, че когато се приближи до Ерихон, един слепец седеше край пътя и просеше:

36 И като чу минаващото множество, попита какво означава това.

37 И казаха му, че Исус от Назарет минава.

38 И той извика, казвайки: Исусе, Сине Давидов, смили се над мен!

39 И онези, които вървяха отпред, го смъмриха да мълчи; но той извика още повече: Сине Давидов, смили се над мен!

40 И Исус се изправи и заповяда да го доведат при Него; и когато се приближи, го попита:

41 Казвайки: Какво искаш да ти направя? И той каза: Господи, за да прогледам.

42 И Исус му каза: Прогледай; твоята вяра те спаси.

43 И той веднага прогледа и го последва, славейки Бога; и целият народ, като видя това, въздаде хвала на Бога.

ГЛАВА 19

1 И Исус влезе и мина през Ерихон.

2 И ето, имаше един човек на име Закхей, който беше началник между бирниците и беше богат.

3 И той поиска да види Исус кой е той; и не можеше за пресата, защото беше малък на ръст.

4 И той изтича напред и се качи на явора, за да го види, защото трябваше да мине оттам.

5 И когато Исус дойде на това място, погледна нагоре и го видя, и му каза: Закхей, побързай и слез долу; защото днес трябва да живея в твоя дом.

6 И той побърза, слезе и го прие с радост.

7 И като видяха това, всички зароптаха, казвайки, че е отишъл да гостува при един грешник.

8 И Закхей се изправи и каза на Господа: Ето, Господи, половината от имота си давам на бедните; и ако съм отнел нещо от някого чрез лъжливо обвинение, връщам му четворно.

9 И Исус му каза: **Днес спасението дойде в този дом, понеже и той е син на Авраам.**

10 **Защото Човешкият Син дойде да потърси и да спаси изгубеното.**

11 И като чуха тези неща, той добави и каза притча, защото беше близо до Ерусалим и защото те мислеха, че Божието царство ще се появи веднага.

12 **Затова той каза: Някой знатен човек отиде в далечна страна, за да получи за себе си царство и да се върне.**

13 **И той повика десетте си слуги и им даде десет лири, и им каза: Заемете, докато дойда.**

14 **Но гражданите му го намразиха и изпратиха вест след него, казвайки: Не искаме този човек да царува над нас.**

15 **И стана така, че когато той се върна, след като получи кралството, тогава той заповяда да извикат тези слуги при него, на които беше дал парите, за да може да знае колко е спечелил всеки от търговията.**

16 **Тогава дойде първият и каза: Господарю, твоята лира спечели десет лири.**

17 **И той му каза: Добре, добри слуго! Понеже си бил верен в много малко, имаш власт над десет града.**

18 **И вторият дойде и каза: Господарю, твоята лира спечели пет лири.**

19 **И той каза също и на него: Бъди и ти над пет града.**

20 **И друг дойде и каза: Господи, ето твоята лира, която държах сложена в салфетка:**

21 **Защото се страхувах от теб, защото ти си строг човек; Взимаш това, което не си сложил, И жънеш, което не си посял.**

22 **И той му каза: От собствените ти уста ще те съдя, зли слуго. Ти знаеше, че съм строг човек, вдигам, което не съм положил, и жъна, което не съм сял;**

23 **Защо тогава не даде парите ми в банката, та като дойда, да си поискам моите с лихва?**

24 **И той каза на тези, които стояха наоколо: Вземете от него лирата и я дайте на този, който има десет лири.**

25 **(И те му казаха: Господи, той има десет лири.)**

26 **Защото ви казвам, че на всеки, който има, ще се даде; и от онзи, който няма, ще му се отнеме и това, което има.**

27 **Но онези мои врагове, които не искаха да царувам над тях, доведете тук и ги убийте пред мен.**

28 **И като каза това, той отиде напред и се изкачи в Ерусалим.**

29 **И когато се приближи до Витфагия и Витания, на планината, наречена Елеонска планина, изпрати двама от учениците Си,**

30 **като каза: Идете в селото срещу вас; в която, като влезете, ще намерите вързано осле, на което още човек не е сядал; отвържете го и го донесете тук.**

31 **И ако някой ви попита: Защо го развързвате? така ще му кажете: защото Господ има нужда от него.**

32 **И изпратените отидоха и намериха точно както им беше казал.**

33 **И когато отвързваха ослето, стопаните му рекоха: Защо отвързвате ослето?**

34 **А те казаха: Господ има нужда от него.**

35 **И го доведоха при Исус, метнаха дрехите си върху ослето и качиха Исус на него.**

36 **И като вървеше, постлаха дрехите си по пътя.**

37 **И когато той се приближи, дори сега при спускането на Елеонската планина, цялото множество ученици започнаха да се радват и да хвалят Бога със силен глас за всички могъщи дела, които бяха видели;**

38 **Казвайки: Благословен да бъде Царят, който идва в името Господне: мир на небето и слава във висините.**

39 **И някои от фарисеите измежду множеството Му казаха: Учителю, смъмри учениците Си.**

40 **И той им отговори и каза: Казвам ви, че ако тия млъкнат, камъните веднага ще извикат.**

41 **И когато се приближи, той видя града и плака за него,**

42 **Казвайки: Да беше познал дори ти, поне в този твой ден, нещата, които са за твоя мир! но сега са скрити от очите ти.**

43 **Защото ще дойдат върху теб дните, когато враговете ти ще направят окоп около теб, ще те обкръжат и ще те задържат отвсякъде,**

44 **И ще положи на земята теб и децата ти в теб; и няма да оставят в теб камък върху камък; защото не знаеше времето на посещението Си.**

45 **И той влезе в храма и започна да изгонва онези, които продаваха в него, и онези, които купуваха;**

46 **като им каза: Писано е: Моят дом е дом за молитва, а вие го направихте разбойнически вертеп.**

47 **И той поучаваше всеки ден в храма. Но главните свещеници, книжниците и началниците на народа искаха да го погубят,**

48 **И не можаха да намерят какво да направят, защото целият народ беше много внимателен да го слуша.**

ГЛАВА 20

1 **И стана така, че в един от онези дни, докато поучаваше народа в храма и проповядваше Евангелието, главните свещеници и книжниците се натъкнаха на него заедно със старейшините,**

2 **И му говори, казвайки: Кажи ни, с каква власт правиш тези неща? или кой е този, който ти е дал тази власт?**

3 **И той в отговор им рече: И аз ще ви попитам едно нещо; и ми отговори:**

4 **Кръщението на Йоан от небето ли беше или от хората?**

5 **И те разсъждаваха помежду си, казвайки: Ако кажем: От небето; той ще каже: Защо тогава не му повярвахте?**

6 **Но ако кажем: От хората; всичките люде ще ни убият с камъни, защото са убедени, че Йоан е пророк.**

7 **И те отговориха, че не могат да кажат откъде е.**

8 **А Исус им каза: Нито Аз ще ви кажа с каква власт правя тези неща.**

9 **Тогава той започна да говори на народа тази притча; Един човек насади лозе и го даде на земеделци, и отиде в далечна страна за дълго време.**

10 **И на определеното време той изпрати слуга при земеделците, за да му дадат от плодовете на лозето; но земеделците го набиha и го изпратиха празен.**

11 **И пак изпрати друг слуга; и те също го биха, и го оскърбиха, и го изпратиха празен.**

12 **И пак изпрати трети; и те също го раниха и го изхвърлиха.**

13 Тогава господарят на лозето каза: Какво да правя? Ще изпратя любимия си син: може би ще го почитат, когато го видят.

14 Но земеделците, като го видяха, разсъждаваха помежду си, казвайки: Това е наследникът; елате да го убием, за да бъде наследството наше.

15 И така, те го изхвърлиха от лозето и го убиха. И тъй, какво ще им направи господарят на лозето?

16 Той ще дойде и ще погуби тези земеделци, а лозето ще даде на други. И като го чува, казаха: Бог да прости.

17 И той ги погледна и каза: Какво е това, което е написано: Камъкът, който отхвърлиха зидарите, той стана глава на ъгъла?

18 Който падне върху този камък, ще се разбие; но върху когото падне, ще го стрие на прах.

19 И в същия час главните свещеници и книжниците поискаха да сложат ръце на Него; и те се уплашиха от народа, защото разбраха, че Той беше казал тази притча против тях.

20 И те го наблюдаваха и изпратиха шпиони, които трябваше да се преструват на справедливи хора, за да могат да хванат думите му, така че да могат да го предадат на властта и властта на управителя.

21 И те го попитаха, казвайки: Учителю, ние знаем, че казваш и учиш право, нито приемаш лицето на някого, но учиш истинно на Божия път:

22 Позволено ли е да даваме данък на кесаря или не?

23 Но той разбра коварството им и им каза: **Защо ме изкушавате?**

24 Покажете ми пени. Чие изображение и надпис има? Те отговориха и казаха: Кесарево.

25 И той им каза: **И така, отдайте Кесаревото на Кесаря, а Божието - на Бога.**

26 И не можаха да уловят думите Му пред народа; и те се учудиха на отговора Му и млъкнаха.

27 Тогава дойдоха при него някои от садукееите, които отричаха, че има възкресение; и те го попитаха,

28 Казвайки: Учителю, Мойсей ни писа: Ако на някого умре брат, който има жена, и той умре без деца, брат му да вземе жена му и да въздигне потомство на брат си.

29 И тъй, имаше седем братя; и първият взе жена и умря бездетен.

30 И вторият я взе за жена и умря бездетен.

31 И третият я взе; и по същия начин и седмината; и те не оставиха деца и умряха.

32 Най-последно умря и жената.

33 И тъй, във възкресението чия от тях ще бъде жена? защото седем я имаха за жена.

34 А Исус в отговор им каза: **Деца на този свят се женят и се женят;**

35 Но онези, които се удостоят да получат онзи свят и възкресението от мъртвите, нито се женят, нито се омъжват;

36 Нито могат вече да умрат, защото са равни на ангелите; и са деца на Бога, бидейки деца на възкресението.

37 Сега, че мъртвите се възкресяват, дори Моисей показа при храста, когато нарече Господа Бог на Авраам, и Бог на Исаак, и Бог на Яков.

38 Защото Той не е Бог на мъртвите, а на живите, защото за Него всички са живи.

39 Тогава някои от книжниците в отговор казаха: Учителю, добре каза.

40 И след това те не посмяха да му зададат никакъв въпрос.

41 И той им каза: Как казват, че Христос е Давидов син?

42 И самият Давид казва в книгата на Псалмите, ГОСПОД каза на моя Господ: Седни от дясната ми страна,

43 Докато положи враговете ти в твоё подножие.

44 Затова Давид Го нарича Господ; как тогава Той е негов син?

45 Тогава в слушането на целия народ Той каза на учениците Си,

46 Пазете се от книжниците, които желаят да ходят в дълги одежди и обичат поздравленията по пазарите, и най-високите места в синагогите, и главните стаи на пиршества;

47 Които пояждат къщите на вдовиците и за показ отправят дълги молитви: те ще получат по-голямо осъждане.

ГЛАВА 21

1 И той погледна нагоре и видя богатите хора да хвърлят даровете си в съкровищницата.

2 И той също видя една бедна вдовица да хвърли там две лепти.

3 И той каза: **Истина ви казвам, че тази бедна вдовица е пустила повече от всички тях;**

4 Защото всички те хвърлиха от изобилието си в приноси на Бога, а тя от оскъдността си хвърли всичко, което имаше.

5 И докато някои говореха за храма, как е украсен с хубави камъни и дарове, той каза,

6 **Колкото до тези неща, които виждате, ще дойдат дни, в които няма да остане камък върху камък, който да не бъде съборен.**

7 И те го попитаха, казвайки: Учителю, но кога ще бъде това? и какво знамение ще има, когато тези неща се случат?

8 И той каза: **Внимавайте да не бъдете измамани; защото мнозина ще дойдат в мое име и ще кажат: Аз съм Христос; и времето приближава; затова не тръгвайте след тях.**

9 Но когато чуете за войни и въстания, не се ужасявайте: защото тези неща първо трябва да се случат; но краят не е скоро.

10 Тогава им рече: **Народ ще въстане против народ, и царство срещу царство;**

11 И големи земетресения ще има на различни места, и глад, и мор; и ще има страшни гледки и големи знамения от небето.

12 Но преди всичко това те ще сложат ръце върху вас и ще ви преследват, като ви предават на синагоги и в затвори, и ще ви извеждат пред царе и управници заради Моето име.

13 И ще се обърне към вас за свидетелство.

14 И тъй, положете в сърцата си да не размишлявате какво ще отговорите:

15 Защото ще ти дам уста и мъдрост, на които всичките ти противници няма да могат да се противопоставят, нито да устоят.

16 И ще бъдете предадени и от родители, и от братя, и от роднини, и от приятели; и някои от вас ще умъртвят.
 17 И ще бъдете мразени от всички хора заради Моето име.
 18 Но косъм от главата ви няма да загине.
 19 С търпението си притежавате душите си.
 20 И когато видите Ерусалим обкръжен от войски, тогава знайте, че запустението му е близо.
 21 Тогава онези, които са в Юдея, нека бягат в планините; и ония, които са сред него, нека излязат; и онези, които са в страните, да не влизат в тях.
 22 Защото това са дните на възмездие, за да може всичко, което е писано, да се изпълни.
 23 Но горко на бременните и на кърмачките в онези дни! защото ще има голямо бедствие в земята и гняв върху този народ.
 24 И те ще паднат от острието на меча и ще бъдат отведени в плен между всички народи; и Ерусалим ще бъде тъпкан от езичниците, докато се изпълнят времената на езичниците.
 25 И ще има знамения в слънцето, в луната и в звездите; и на земята бедствие на народите, с недоумение; морето и бучещите вълни;
 26 Сърцата на хората примират от страх и от очакване на нещата, които идват на земята; защото небесните сили ще се разклатят.
 27 И тогава ще видят Човешкия Син да идва в облак със сила и голяма слава.
 28 И когато тези неща започнат да се случват, тогава погледнете нагоре и вдигнете главите си; защото изкуплението ти наближава.
 29 И Той им каза притча; Ето смоковницата и всичките дървета;
 30 Когато те сега изстрелват, вие виждате и знаете сами, че лятото вече е близо.
 31 Така и вие, когато видите да се сбъдват тези неща, знайте, че Божието царство е близо.
 32 Истина ви казвам, това поколение няма да премине, докато всичко не се изпълни.
 33 Небето и земята ще преминат, но Моите думи няма да преминат.
 34 И внимавайте на себе си, да не би сърцата ви да бъдат претоварени от преяждане, пиянство и житейски грижи, и онзи ден да ви сполети неочаквано.
 35 Защото като примка ще дойде върху всички, които живеят по лицето на цялата земя.
 36 Затова бъдете будни и винаги се молете, за да се удостоите да избегнете всички тези неща, които ще се случат, и да застанете пред Човешкия Син.
 37 И през деня поучаваше в храма; и през нощта той излезе и остана на планината, наречена Елеонска планина.
 38 И целият народ дойде рано сутринта при Него в храма, за да Го слуша.

ГЛАВА 22

1 А наближаваше празникът на безквасните хлябове, който се нарича Пасха.
 2 И първосвещениците и книжниците търсеха как да Го убият; защото се страхуваха от хората.

3 Тогава Сатана влезе в Юда, наречен Искарот, който беше от числото на дванадесетте.
 4 И той отиде и се разговаря с първосвещениците и началниците как да им Го предаде.
 5 И те се зарадваха и се договориха да му дадат пари.
 6 И той обеща и потърси възможност да им го предаде в отсъствието на множеството.
 7 И дойде денят на безквасните хлябове, когато трябваше да се заколи пасхата.
 8 И изпрати Петър и Йоан, като каза: Идете и ни пригответе пасхата, за да ядем.
 9 И те му казаха: Къде искаш да приготвим?
 10 И той им каза: Ето, когато влезете в града, ще ви срещне човек, който носи стомна с вода; последвайте го в къщата, където той влиза.
 11 И ще кажете на стопанина на къщата: Учителят ти казва: Къде е стаята за гости, където ще ям пасхата с учениците Си?
 12 И той ще ви покаже голяма горница, настлана; там пригответе.
 13 И те отидоха и намериха както им беше казал; и приготвиха пасхата.
 14 И когато дойде часът, той седна и дванадесетте апостоли с него.
 15 И той им каза: С голямо желание пожелах да ям тази пасха с вас, преди да страдам;
 16 Защото ви казвам, че вече няма да ям от него, докато не се изпълни в Божието царство.
 17 И взе чашата, благодари и каза: Вземете това и го разделете помежду си.
 18 Защото ви казвам, че няма да пия от плода на лозата, докато не дойде Божието царство.
 19 И взе хляб, благодари, разчупи го и им даде, като каза: Това е Моето тяло, което за вас се дава; това правете за Мое възпоменание.
 20 Също и чашата след вечерята, като каза: Тази чаша е новият завет в моята кръв, която се пролива за вас.
 21 Но ето, ръката на онзи, който ме предава, е с мен на масата.
 22 И наистина Човешкият Син си отива, както беше определено; но горко на този човек, от когото е предаден!
 23 И те започнаха да се питат помежду си кой от тях трябваше да направи това нещо.
 24 Имаше също и раздор между тях кой от тях да се смята за по-голям.
 25 И той им каза: Царете на езичниците господстват над тях; и тези, които упражняват власт върху тях, се наричат благодетели.
 26 Но вие да не бъдете така; а по-големият между вас нека бъде като по-малкия; и този, който е началник, като този, който служи.
 27 Защото кой е по-голям, този, който седи на масата, или онзи, който служи? не е ли този, който седи на масата? но аз съм между вас като онзи, който служи.
 28 Вие сте тези, които устояхте с мен в моите изкушения.
 29 И аз ви определям царство, както Моят Отец ми е определил;
 30 За да можете да ядете и пиете на трапезата ми в моето царство и да седнете на престоли, съдейки дванадесетте племена на Израел.

31 И Господ каза: Симоне, Симоне, ето, Сатана пожела да те има, за да те пресее като жито;
 32 Но аз се молих за теб вярата ти да не отслабне; и когато се обърнеш, укрепи братята си.
 33 И той му каза: Господи, готов съм да отида с Тебе и в тъмница, и на смърт.
 34 И каза: Казвам ти, Петре, петелът няма да пропее днес, преди да се отречеш три пъти, че ме познаваш.
 35 И той им рече: Когато ви изпратих без кесия, без торба и обувки, липсваше ли ви нещо? И те казаха: Нищо.
 36 Тогава той им каза: Но сега, който има кесия, нека я вземе, също и торбичката си; а който няма меч, нека продаде дрехата си и нека си купи.
 37 Защото ви казвам, че това, което е писано, трябва още да се сбъдне в мен, и той беше причислен към престъпниците; защото нещата, които се отнасят до мен, имат край.
 38 И казаха: Господи, ето два меча. И той им каза: Достатъчно е.
 39 И той излезе и отиде, както беше обичайно, на Елеонската планина; последваха го и учениците му.
 40 И когато беше на мястото, той им каза: Молете се да не паднете в изкушение.
 41 И той се отдръпна от тях с хвърляне на камък и коленичи, и се молеше,
 42 казвайки: Отче, ако желаеш, отмени от мене тази чаша; но не моята воля, а Твоята да бъде.
 43 И му се яви ангел от небето и го укрепи.
 44 И като беше в агония, той се молеше по-усърдно; и потта му беше като големи капки кръв, падащи на земята.
 45 И като стана от молитва и дойде при учениците Си, намери ги заспали от скръб,
 46 И им каза: Защо спите? станете и се молете, за да не паднете в изкушение.
 47 И докато той още говореше, ето множество, и този, който се наричаше Юда, един от дванадесетте, вървеше пред тях и се приближаваше до Исус, за да го целуне.
 48 Но Исус му каза: Юда, с целувка ли предаваш Човешкия Син?
 49 Когато онези, които бяха около него, видяха какво ще последва, рекоха му: Господи, да ударим ли с меч?
 50 И един от тях удари слугата на първосвещеника и му отрязва дясното ухо.
 51 А Исус в отговор каза: Оставете дотук. И той се допря до ухото му и го изцели.
 52 Тогава Исус каза на главните свещеници, началниците на храма и старейшините, които бяха дошли при Него: Като срещу крадец ли сте излезли с ножове и колове?
 53 Когато всеки ден бях с вас в храма, вие не протегнахте ръце против мен; но това е вашият час и властта на тъмнината.
 54 Тогава те го взеха, заведоха го и го въведоха в къщата на първосвещеника. А Петър го следваше отдалеч.
 55 И когато те запалиха огън в средата на залата и седнаха заедно, Петър седна между тях.
 56 Но една слугиня го видя, докато седеше до огъня, и го погледна сериозно, и каза: Този човек също беше с него.

57 И той се отрече от него, като каза: жено, не го познавам.
 58 И след малко друг го видя и каза: И ти си от тях. И Петър каза: Човече, не съм.
 59 И около един час след това друг уверено потвърди, казвайки: Наистина и този беше с Него, защото е галилеец.
 60 И Петър каза: Човече, не знам какво казваш. И веднага, докато той още говореше, петелът пропя.
 61 И Господ се обърна и погледна Петър. И Петър си спомни словото на Господа, как му беше казал: Преди да пропее петелът, три пъти ще се отречеш от Мене.
 62 И Петър излезе и плака горко.
 63 И мъжете, които държаха Исус, се подиграваха с него и го удряха.
 64 И като му завързаха очите, удряха го по лицето и го питаха, казвайки: Пророкувай, кой е този, който те удари?
 65 И много други богохулства изговориха против него.
 66 И щом се разсъмна, народните старейшини, главните свещеници и книжниците се събраха и го заведоха в своя съвет, като казаха:
 67 Ти ли си Христос? кажи ни. И той им каза: Ако ви кажа, няма да повярвате;
 68 И ако ви попитам, няма да ми отговорите, нито ще ме пуснете.
 69 След това Човешкият Син ще седне отдясно на Божията сила.
 70 Тогава всички рекоха: Тогава Божият Син ли си? И той им каза: Вие казвате, че съм.
 71 И те казаха, Какво имаме нужда от още свидетелства? защото ние сами сме чули от собствените Му уста.

ГЛАВА 23

1 И цялото им множество стана и Го заведе при Пилат.
 2 И те започнаха да го обвиняват, казвайки: Намерихме, че този човек развращава народа и забранява да се дава данък на кесаря, казвайки, че самият той е Христос Цар.
 3 И Пилат го попита, казвайки: Юдейският цар ли си? А той му отговори и каза: Ти го казваш.
 4 Тогава Пилат каза на първосвещениците и на народа: Не намирам никаква вина в този човек.
 5 И те бяха още по-свирепи, като казваха: Той възбужда народа, като поучава из цялата еврейска земя, като започне от Галилея дотук.
 6 Когато Пилат чу за Галилея, попита дали този човек е галилеянин.
 7 И щом разбра, че принадлежи към юрисдикцията на Ирод, той го изпрати при Ирод, който също беше в Ерусалим по това време.
 8 И като видя Исус, Ирод се зарадва твърде много, защото отдавна желаше да Го види, понеже беше слушал много неща за Него; и се надяваше да види някое чудо, извършено от него.
 9 Тогава той го попита с много думи; но той не му отговори нищо.
 10 А главните свещеници и книжниците стояха и яростно го обвиняваха.

11 И Ирод с военните си мъже го пренебрегна и му се подигра, облече го в разкошна дреха и го изпрати отново при Пилат.

12 И в същия ден Пилат и Ирод станаха приятели, защото преди бяха във вражда помежду си.

13 И Пилат, като свика първосвещениците, началниците и народа,

14 Каза им: Вие доведохте този човек при мен като човек, който развращава народа; и ето, аз, като го разпитах пред вас, не намерих никаква вина в този човек по отношение на нещата, в които го обвинявате;

15 Не, нито още Ирод; защото те изпратих при него; и ето, нищо достойно за смърт не му е сторено.

16 Затова ще го накажа и ще го пусна.

17 (Защото по необходимост той трябва да им пусне един на празника.)

18 И те извикаха всички едновременно, казвайки: Махни този човек и ни пусни Варава!

19 (Който беше хвърлен в тъмница за известно въстание в града и за убийство.)

20 Тогава Пилат, като искаше да пусне Исус, пак им говори.

21 Но те викаха, казвайки: Разпни Го, разпни Го!

22 И трети път им каза: Какво зло е сторил? Не намерих причина за смъртта в него; затова ще го накажа и ще го пусна.

23 И те настояха със силен глас, като искаха да бъде разпнат. И гласовете им и на главните свещеници надделяха.

24 И Пилат заповяда да бъде както искат.

25 И той им пусна този, който беше хвърлен в тъмница за бунт и убийство, когото те искаха; но той предаде Исус на тяхната воля.

26 И като го отведоха, те хванаха един Симон, киринеец, който идваше от полето, и поставиха върху него кръста, за да го носи след Исус.

27 И следваше го голямо множество от хора и жени, които също го оплакваха и го оплакваха.

28 Но Исус се обърна към тях и рече: **дъщери ерусалимски, не плачете за мен, но плачете за себе си и за децата си.**

29 Защото, ето, идват дни, в които ще кажат: **Блажени безплодните и утробите, които не са раждали, и гърдите, които не са сукали.**

30 Тогава ще започнат да казват на планините: **Паднете върху нас!** и към хълмовете: **Покрийте ни.**

31 Защото, ако вършат тези неща на зелено дърво, какво ще сторят на сухо?

32 Имаше и други двама злосторници, водени с него, за да бъдат убити.

33 И когато стигнаха до мястото, което се нарича Голгота, там разпнаха Него и злодейците, единия отдясно, а другия отляво.

34 Тогава Исус каза: **Отче, прости им; защото те не знаят какво правят.** И разделиха дрехите му и хвърлиха жребий.

35 И хората стояха и гледаха. И началниците също с тях му се присмиваха, казвайки: Той спаси други; нека се спаси, ако е Христос, избраният от Бога.

36 И войниците му се подиграваха, като идваха при него и му предлагаха оцет,

37 И казвайки: Ако ти си юдейският цар, спаси се.

38 И над него беше написан надпис с гръцки, латински и еврейски букви: **ТОЗИ Е ЮДЕЙСКИЯТ ЦАР.**

39 И един от обесените престъпници го хулеше, казвайки: Ако си Христос, спаси себе си и нас.

40 Но другият в отговор го смъмри, като каза: Не се ли боиш от Бога, като си на същото осъждане?

41 И ние наистина справедливо; защото ние получаваме заслужената награда за нашите дела; но този човек не е направил нищо лошо.

42 И той каза на Исус: Господи, спомни си за мен, когато дойдеш в царството Си.

43 И Исус му каза: **Истина ти казвам, днес ще бъдеш с Мене в рая.**

44 Беше около шестия час и настана тъмнина по цялата земя до деветия час.

45 И слънцето потъмня и завесата на храма се раздра през средата.

46 И като извика Исус със силен глас, каза: **Отче, в Твоите ръце предавам духа си!** И като каза това, издъхна.

47 А стотникът, като видя станалото, прослави Бога, като каза: Наистина този човек беше праведен.

48 И целият народ, който се събра на тази гледка, като видя станалото, се удряше в гърдите и се връщаше.

49 И всичките му познати и жените, които го последваха от Галилея, стояха отдалеч и гледаха това.

50 И ето, имаше един човек на име Йосиф, съветник; и той беше добър човек и справедлив:

51 (Той не беше съгласен със съвета и делото им;) той беше от Ариматея, град на юдеите; който също очакваше Божието царство.

52 Този човек отиде при Пилат и измоли тялото на Исус.

53 И той го свали и го уви в платно, и го положи в гроб, който беше изсечен в камък, в който никога преди не е бил положен човек.

54 И този ден беше подготовката и съботата приближаваше.

55 И жените, които дойдоха с него от Галилея, го последваха и видяха гроба и как беше положено тялото му.

56 И те се върнаха и приготвиха аромати и миро; и си почина в съботния ден според заповедта.

ГЛАВА 24

1 Сега, в първия ден от седмицата, много рано сутринта, те дойдоха при гроба, носейки ароматите, които бяха приготвили, и някои други с тях.

2 И намериха камъка отвален от гроба.

3 И влязоха, но не намериха тялото на Господ Исус.

4 И стана така, докато те бяха много объркани от това, ето, двама мъже застанаха до тях в блестящи дрехи:

5 И тъй като те се уплашиха и наведоха лицата си към земята, те им казаха: **Защо търсите живия между мъртвите?**

6 Няма Го тук, но възкръсна; спомнете си как ви говори, когато беше още в Галилея,

7 Казвайки, Човешкият син трябва да бъде предаден в ръцете на грешни хора и да бъде разпнат, и на третия ден да възкръсне.

8 И те си спомниха думите му,

9 И се върна от гроба и каза всички тези неща на единадесетте и на всички останали.

10 Мария Магдалина, Йоанна и Мария, майката на Яков, и други жени, които бяха с тях, бяха тези, които казаха тези неща на апостолите.

11 И думите им им се сториха празни приказки и не им повярваха.

12 Тогава Петър стана и изтича до гроба; и като се наведе, видя ленените дрехи, поставени отделно, и си отиде, учуден в себе си на това, което се случи.

13 И ето, двама от тях в същия ден отидоха в едно село, наречено Емаус, което беше на около шестдесет стадия от Йерусалим.

14 И те разговаряха за всички тези неща, които се бяха случили.

15 И стана така, че докато те разговаряха и разсъждаваха, самият Исус се приближи и тръгна с тях.

16 Но очите им бяха задържани да не Го познаят.

17 И той им каза: **Какви са тези разговори помежду си, като ходите и сте тъжни?**

18 И единият от тях, чието име беше Клеопа, в отговор му каза: Ти само странник ли си в Ерусалим и не знаеш какво се случи там през тези дни?

19 И той им каза: **Какви неща?** И те му казаха: Относно Исус от Назарет, Който беше пророк, силен в дело и слово пред Бога и целия народ:

20 И как първосвещениците и нашите началници Го предадоха, за да бъде осъден на смърт, и Го разпнаха.

21 Но ние се доверихме, че Той беше, Който трябваше да изкупи Израел; и освен всичко това, днес е третият ден, откакто бяха извършени тези неща.

22 Да, и някои жени от нашата компания също ни учудиха, които бяха рано при гроба;

23 И като не намериха тялото му, дойдоха и казаха, че са видели и видение от ангели, които казаха, че е жив.

24 И някои от тях, които бяха с нас, отидоха до гроба и го намериха точно така, както казаха жените; но него не видяха.

25 Тогава им рече: **О, безумни и бавни по сърце, за да повярвате на всичко, което са говорили пророците!**

26 **Не трябваше ли Христос да пострада тези неща и да влезе в славата Си?**

27 И като започна от Мойсей и всичките пророци, той им изясни във всичките писания нещата, които се отнасяха за него.

28 И те се приближиха до селото, където отидоха; и той направи така, че да отиде по-нататък.

29 Но те Го принудиха, като казаха: Остани с нас, защото е привечер и денят е далеч. И той влезе да остане с тях.

30 И като седна на трапезата с тях, взе хляб, благослови го, разчупи и им даде.

31 И очите им се отвориха и те Го познаха; и той изчезна от погледа им.

32 И те казаха един на друг: Не пламте ли сърцето ни в нас, докато ни говореше по пътя и докато ни разкриваше писанията?

33 И те станаха в същия час и се върнаха в Ерусалим, и намериха единадесетте събрани заедно и онези, които бяха с тях,

34 казвайки: Господ наистина възкръсна и се яви на Симон.

35 И те разказаха какво стана по пътя и как Го познаха при разчупването на хляба.

36 И докато говореха това, самият Исус застана сред тях и им каза: **Мир вам!**

37 Но те бяха ужасени и уплашени и мислеха, че са видели дух.

38 И той им каза: **Защо се смущавате? и защо се раждат мисли в сърцата ви?**

39 **Вижте ръцете ми и нозете ми, че съм самият аз; докоснете ме и вижте; защото духът няма плът и кости, както виждате, че аз имам.**

40 И като каза това, Той им показа ръцете и нозете Си.

41 И докато те още не вярваха от радост и се чудеха, той им каза: **Имате ли тук нещо за ядене?**

42 И те му дадоха парче печена риба и медена пита.

43 И той го взе и яде пред тях.

44 И той им каза: **Това са думите, които ви говорих, докато бях още с вас, че всички неща трябва да се изпълнят, които бяха написани в закона на Мойсей, и в пророците, и в псалмите, относно мен.**

45 Тогава Той отвори техния разум, за да могат да разберат писанията,

46 И им каза: **Така е писано и така трябваше Христос да пострада и да възкръсне от мъртвите на третия ден:**

47 **И че покаянието и опрощаването на греховете трябва да се проповядват в негово име сред всички народи, като се започне от Ерусалим.**

48 **И вие сте свидетели на тези неща.**

49 **И ето, Аз изпращам обещанието на Моя Отец върху вас; но вие останете в град Ерусалим, докато се облечете със сила отгоре.**

50 И той ги изведе чак до Витания, вдигна ръцете Си и ги благослови.

51 И стана така, че докато ги благославяше, той се отдели от тях и се възнесе на небето.

52 И те му се поклониха и се върнаха в Йерусалим с голяма радост.

53 И бяха постоянно в храма, хваляйки и благославяйки Бога. амин

Джон

ГЛАВА 1

1 В началото беше Словото, и Словото беше у Бога, и Словото беше Бог.
2 Същото беше в началото у Бога.
3 Всичко беше направено чрез него; и без Него не е станало нищо, което е станало.
4 В него имаше живот; и животът беше светлината на хората.
5 И светлината свети в тъмнината; и тъмнината не го обзе.
6 Имаше един човек, изпратен от Бога, на име Йоан.
7 Той дойде за свидетелство, за да свидетелства за Светлината, за да повярват всички чрез него.
8 Той не беше тази Светлина, но беше изпратен да свидетелства за тази Светлина.
9 Това беше истинската Светлина, която осветява всеки човек, който идва на света.
10 Той беше в света, и светът чрез Него стана, и светът Го не позна.
11 Той дойде при своите си, но своите не го приеха.
12 Но на всички, които Го приеха, даде власт да станат Божи чада, и то на онези, които вярват в името Му;
13 които са родени не от кръв, нито от плътска воля, нито от мъжка воля, а от Бога.
14 И Словото стана плът и обитава между нас (и видяхме славата Му, славата като на Единородния от Отца), пълно с благодат и истина.
15 Йоан свидетелствува за него и извика, казвайки: Това беше този, за когото говорих, Който идва след мене, е пред мен, защото беше преди мен.
16 И от Неговата пълнота всички ние приехме, и благодат за благодат.
17 Защото законът беше даден чрез Мойсей, а благодатта и истината дойдоха чрез Исус Христос.
18 Никой никога не е видял Бога; Единородният Син, Който е в лоното на Отца, Той Го изяви.
19 И това е повествованието на Йоан, когато юдеите изпратиха свещеници и левити от Ерусалим да го попитат: Кой си ти?
20 И той призна, и не се отрече; но изповядах, че не съм Христос.
21 И те го попитаха: Какво тогава? Ти ли си Елиас? И той каза: Не съм. Ти ли си този пророк? И той отговори: Не.
22 Тогава те му казаха: Кой си ти? за да можем да отговорим на тези, които са ни изпратили. Какво казваш за себе си?
23 Той каза: Аз съм гласът на викация в пустинята: Правете пътя на Господа, както каза пророк Исая.
24 А изпратените бяха от фарисеите.
25 И те го попитаха и му казаха: Защо тогава кръщаваш, ако не си нито Христос, нито Илия, нито този пророк?
26 Йоан им отговори, казвайки: Аз кръщавам с вода, но между вас стои Един, когото вие не познавате;
27 Той е, Който идва след мен, е пред мен, Комуто не съм достоен да развържа ремъка на обувката му.

28 Това стана във Витавара отвъд Йордан, където Йоан кръщаваше.
29 На следващия ден Йоан вижда Исус да идва при него и казва: Ето Божият Агнец, който носи греха на света.
30 Това е онзи, за когото казах: След мен идва човек, който е пред мен, защото беше преди мен.
31 И аз не Го познавах; но за да се яви Той на Израил, затова дойдох да кръщавам с вода.
32 И Йоан свидетелства, казвайки: Видях Духа да слиза от небето като гълъб и да стои върху Него.
33 И аз не Го познавах; но Онзи, Който ме изпрати да кръщавам с вода, Той ми каза: Върху Когото видиш Духа да слиза и да остава върху Него, Той е, Който кръщава със Светия Дух.
34 И видях и свидетелствах, че този е Божият Син.
35 И на следващия ден Йоан и двама от учениците му застанаха отново;
36 И като погледна Исус, докато вървеше, той каза: Ето Божия Агнец!
37 И двамата ученици го чува да говори и последваха Исус.
38 Тогава Исус се обърна и ги видя, че го следват, и им каза: **Какво търсите?** Те Му казаха: Рави (което ще рече, преведено Учителю), къде живееш?
39 Казва им: **Елате и вижте.** Те дойдоха и видяха къде живее, и останаха при него този ден, защото беше около десетия час.
40 Един от двамата, които чува Йоан да говори и го последваха, беше Андрей, братът на Симон Петър.
41 Той първо намира собствения си брат Симон и му казва: Намерихме Месията, което се превежда като Христос.
42 И той го доведе при Исус. И когато Исус го погледна, каза: **Ти си Симон, синът на Йона; ще се наречеш Кифа,** което означава камък.
43 На другия ден Исус щеше да излезе в Галилея и намери Филип и му каза: **Върви след Мене.**
44 А Филип беше от Витсаида, града на Андрей и Петър.
45 Филип намира Натанаил и му казва: Намерихме Онзи, за Когото писаха Мойсей в закона и пророците, Исус от Назарет, сина на Йосиф.
46 И Натанаил му каза: Може ли да излезе нещо добро от Назарет? Филип му каза: Ела и виж.
47 Исус видя Натанаил да идва при Него и каза за него: **Ето един истински израилтянин, в когото няма лукавство!**
48 Натанаил Му каза: Откъде ме познаваш? Исус в отговор му каза: **Преди да те повика Филип, когато беше под смоковницата, те видях.**
49 Натанаил в отговор Му каза: Учителю, Ти си Божият Син; ти си царят на Израил.
50 Исус в отговор му каза: **Понеже ти казах: Видях те под смоковницата, вярваш ли? ще видиш по-велики неща от тези.**
51 И той му каза: Истина, истина ви казвам, оттук нататък ще видите небето отворено и Божиите ангели да се изкачват и слизат над Човешкия Син.

ГЛАВА 2

1 И на третия ден имаше сватба в Кана Галилейска; и майката на Исус беше там:
 2 И както Исус, така и учениците Му бяха поканени на сватбата.
 3 И когато им липсваше вино, майката на Исус му каза: Нямам вино.
 4 Исус ѝ каза: **Жено, какво имам аз с теб? моят час още не е дошъл.**
 5 Майка Му каза на слугите: Каквото ви каже, направете го.
 6 И там бяха поставени шест каменни съда за вода, според обичая за очистване на юдеите, съдържащи две или три фиркини всеки.
 7 Исус им каза: **Напълнете съдовете с вода.** И ги напълниха до горе.
 8 И той им каза: **Налейте сега и занесете на управителя на угощението.** И го разголиха.
 9 Когато началникът на угощението беше вкусил водата, която стана вино, и не знаеше откъде е; (но знаеха слугите, които наляха водата); управителят на угощението повика младоженеца,
 10 И му каза: Всеки в началото поставя добро вино; и когато хората са се напили добре, тогава това, което е по-лошо; но ти си запазил доброто вино досега.
 11 Това начало на чудесата направи Исус в Кана Галилейска и изяви славата Си; и учениците му повярваха в него.
 12 След това слезе в Капернаум, той и майка Му, и братята Му, и учениците Му; и останаха там не много дни.
 13 И приближаваше пасхата на юдеите, и Исус се изкачи в Ерусалим,
 14 И намери в храма онези, които продаваха волове, овце и гълъби, и седнали обменячи на пари;
 15 И като направи бич от малки въжета, изгони всички от храма, и овцете, и воловете; и изсипа парите на обменниците и прекатури масите;
 16 И каза на продавачите на гълъби: **Вземете тези неща отук; не правете дома на Отца Ми дом за търговия.**
 17 И учениците Му си спомниха, че е писано: Ревността за Твоя дом ме изяде.
 18 Тогава юдеите в отговор му казаха: Какво знамение ни показваш, като вършиш тези неща?
 19 Исус в отговор им каза: **Разрушете този храм и след три дни аз ще го издигна.**
 20 Тогава юдеите казаха: Четиридесет и шест години е строен този храм, а ти ли ще го издигнеш за три дни?
 21 Но Той говореше за храма на тялото Си.
 22 И така, когато възкръсна от мъртвите, учениците Му си спомниха, че им каза това; и те повярваха на писанието и на словото, което Исус беше казал.
 23 И когато беше в Ерусалим на Пасхата, в празничния ден, мнозина повярваха в името Му, като видяха чудесата, които вършеше.
 24 Но Исус не им се повери, защото познаваше всички хора,
 25 И нямаше нужда някой да свидетелства за човека; защото Той знаеше какво има в човека.

ГЛАВА 3

1 Имаше един човек от фарисеите, на име Никодим, началник на юдеите:
 2 Той дойде при Исус през нощта и му каза: Учителю, знаем, че си учител, дошъл от Бога; защото никой не може да върши тези чудеса, които ти вършиш, ако Бог не бъде с него.
 3 Исус в отговор му каза: **Истина, истина ти казвам, ако някой не се роди отново, не може да види Божието царство.**
 4 Никодим Му каза: Как може човек да се роди, когато е стар? може ли да влезе втори път в утробата на майка си и да се роди?
 5 Исус отговори: **Истина, истина ти казвам, ако някой не се роди от вода и Дух, не може да влезе в Божието царство.**
 6 Роденото от плътта е плът; и роденото от Духа е дух.
 7 Не се чуди, че ти казах: Трябва да се родите отново.
 8 Вятърът духа, където си иска, и чуваш звука му, но не знаеш откъде идва и накъде отива; така е с всеки, който е роден от Духа.
 9 Никодим отговори и Му каза: Как може да бъде това?
 10 Исус в отговор му каза: **Ти си господар на Израила и не знаеш ли това?**
 11 Истина, истина ти казвам, говорим това, което знаем, и свидетелстваме това, което сме видели; и вие не приемате нашето свидетелство.
 12 Ако ви казах за земните неща, и не вярвате, как ще повярвате, ако ви говоря за небесните неща?
 13 И никой не се е възнесъл на небето, освен слезлия от небето Човешкият Син, който е на небето.
 14 И както Мойсей издигна змията в пустинята, така Човешкият Син трябва да бъде издигнат:
 15 За да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот.
 16 Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот.
 17 Защото Бог не изпрати Сина Си на света, за да осъди света; но че светът може да бъде спасен чрез него.
 18 Който вярва в Него, не е осъден; а който не вярва, вече е осъден, защото не е повярвал в името на Единородния Божий Син.
 19 И това е осъждането, че светлината дойде на света, но хората обикнаха тъмнината повече от светлината, защото делата им бяха зли.
 20 Защото всеки, който върши зло, мрази светлината и не отива към светлината, за да не бъдат изобличени делата му.
 21 Но който върши истината, отива към светлината, за да станат явни делата му, защото са извършени в Бога.
 22 След тези събития Исус и учениците Му дойдоха в Юдейската земя; и там той остана с тях и кръщаваше.
 23 И Йоан също кръщаваше в Енон близо до Салим, защото там имаше много вода; и те дойдоха и се кръстиха.
 24 Защото Йоан още не беше хвърлен в тъмница.
 25 Тогава възникна спор между някои от учениците на Йоан и юдеите относно очистването.
 26 И те дойдоха при Йоан и му казаха: Учителю, онзи, който беше с теб отвъд Йордан, за когото ти

свидетелстваше, ето, той кръщава и всички хора идват при него.

27 Йоан отговори и каза: Човек не може да приеме нищо, ако не му бъде дадено от небето.

28 Вие сами сте ми свидетели, че казах: Не съм аз Христос, но съм изпратен пред Него.

29 Който има невястата, той е младоженецът; но приятелят на младоженеца, който стои и го слуша, много се радва поради гласа на младоженеца; затова моята радост се изпълни.

30 Той трябва да расте, а аз да намалявам.

31 Който идва отгоре, е над всички; който е от земята, той е земен и говори от земята; който идва от небето, е над всички.

32 И каквото е видял и чул, за това свидетелства; и никой не приема неговото свидетелство.

33 Който е приел Неговото свидетелство, е запечатал, че Бог е истинен.

34 Защото Този, когото Бог е изпратил, говори Божиите думи; защото Бог не Му дава Духа с мярка.

35 Отец люби Сина и е предал всичко в Неговата ръка.

36 Който вярва в Сина, има вечен живот; а който не вярва в Сина, няма да види живот; но Божият гняв остава върху него.

ГЛАВА 4

1 И така, когато Господ разбра как фарисеите чуха, че Исус правеше и кръщаваше повече ученици от Йоан, (Въпреки че самият Исус не кръщаваше, а Неговите ученици,)

3 Той напусна Юдея и замина отново за Галилея.

4 И трябваше да мине през Самария.

5 Тогава той стига до един град на Самария, който се нарича Сихар, близо до парцела земя, който Яков даде на сина си Йосиф.

6 А кладенецът на Яков беше там. Исус, прочее, уморен от пътуването, седна така на кладенеца; и беше около шестия час.

7 Една жена от Самария идва да навлече вода; Исус ѝ каза: **Дай Ми да пия.**

8 (Защото учениците Му бяха отишли в града да купят месо.)

9 Тогава самарянката му каза: Как ти, като си юдеин, искаш да пиеш от мен, която съм самарянка? тъй като евреите нямат работа със самаряните.

10 Исус в отговор ѝ каза: **Ако знаеше Божия дар и кой е този, който ти казва: Дай Ми да пия; ти би поискал от него и той би ти дал жива вода.**

11 Жената Му каза: Господине, ти нямаш с какво да почерпиш, а кладенецът е дълбок; откъде тогава имаш тази жива вода?

12 Ти по-голям ли си от нашия баща Яков, който ни даде кладенеца и той пи от него, и децата му, и добитъкът му?

13 Исус в отговор ѝ рече: **Всеки, който пие от тази вода, пак ще ожаднее;**

14 **Но всеки, който пие от водата, която Аз ще му дам, никога няма да ожаднее; но водата, която ще му дам, ще бъде в него кладенец с вода, извираща във вечен живот.**

15 Жената Му казва: Господине, дай ми тази вода, за да не ожаднявам, нито да идвам тук да черпя.

16 Исус ѝ каза: **Иди, повикай мъжа си и ела тук.**

17 Жената в отговор каза: Нямам мъж. Исус ѝ каза: **Добре каза, че нямам мъж.**

18 **Защото си имала петима мъже; и този, когото имаш сега, не ти е съпруг; в това ти каза истината.**

19 Жената Му казва: Господине, виждам, че си пророк.

20 Бащите ни се покланяха в тази планина; и вие казвате, че в Йерусалим е мястото, където хората трябва да се покланят.

21 Исус ѝ каза: **жено, повярвай Ми, че идва часът, когато нито в тази планина, нито в Ерусалим ще се покланят на Отца.**

22 **Вие се покланят на каквото не знаете; ние знаем на какво се покланяме; защото спасението е от юдеите.**

23 **Но идва часът, и сега е, когато истинските поклонници ще се покланят на Отца с дух и истина; защото Отец търси такива поклонници.**

24 **Бог е дух и онези, които Му се покланят, трябва да Му се покланят с дух и истина.**

25 Жената Му казва: Знам, че ще дойде Месия, който се нарича Христос; когато дойде, ще ни каже всичко.

26 Исус ѝ каза: **Аз съм, който говоря с теб.**

27 И при това дойдоха учениците Му и се чудеха, че говори с жената; но никой не каза: Какво търсиш? или защо говориш с нея?

28 Тогава жената остави стомната си и отиде в града, и каза на мъжете:

29 Елате, вижте Човека, който ми каза всичко, което съм сторил: не е ли Той Христос?

30 Тогава те излязоха от града и дойдоха при него.

31 Междувременно учениците Му се молеха, казвайки: Учителю, яж!

32 Но той им каза: **Имам храна за ядене, която вие не знаете.**

33 Затова учениците казаха помежду си: Някой донесъл ли Му е да яде?

34 Исус им каза: **Моята храна е да върша волята на Онзи, който Ме е пратил, и да завърша Неговото дело.**

35 **Не казвате ли, че има още четири месеца и ще дойде жетвата? Ето, казвам ви, вдигнете очите си и вижте нивите; защото вече са бели за жътва.**

36 **И който жъне, получава заплата и събира плод за вечен живот, за да се радват заедно и който сее, и който жъне.**

37 **И тук е вярна поговорката: Един сее, а друг жъне.**

38 **Изпратих ви да жънете онова, за което не сте се трудили: други хора са се трудили, а вие сте влезли в техните трудове.**

39 И мнозина от самаряните от онзи град повярваха в Него поради думите на жената, която свидетелстваше: Той ми каза всичко, което направих.

40 И тъй, когато самаряните дойдоха при него, те го помолиха да остане при тях; и той остана там два дни.

41 И много други повярваха поради Неговото собствено слово;

42 И казаха на жената: Сега вярваме, не поради твоето говорене, защото ние сами сме го чули и знаем, че това е наистина Христос, Спасителят на света.

43 След два дни той си отиде оттам и отиде в Галилея.

44 Защото самият Исус свидетелства, че пророкът няма чест в собствената си страна.

45 След това, когато дойде в Галилея, галилейците Го приеха, като видяха всичко, което направи в Ерусалим на празника; защото и те отидоха на празника.

46 Така Исус дойде отново в Кана Галилейска, където превърна водата във вино. И имаше един благородник, чийто син беше болен в Капернаум.

47 Като чу, че Исус дошъл от Юдея в Галилея, отиде при Него и Го помоли да слезе и да изцели сина му, защото беше на смърт.

48 Тогава Исус му каза: **Ако не видите знамения и чудеса, няма да повярвате.**

49 Благородникът му каза: Господине, слезте, преди детето ми да умре.

50 Исус му каза: **Иди си; синът ти е жив.** И човекът повярва на словото, което Исус му каза, и си отиде.

51 И когато той слизаше, слугите му го срещнаха и му съобщиха, казвайки: Синът ти е жив.

52 Тогава той ги попита за часа, когато започна да се поправя. И те му казаха: Вчера в седмия час треската го остави.

53 И бащата разбра, че беше в същия час, в който Исус му каза: **Синът ти е жив;** и повярва той и целият му дом.

54 Това отново е второто чудо, което Исус направи, когато излезе от Юдея в Галилея.

ГЛАВА 5

1 След това имаше празник на юдеите; и Исус се изкачи в Ерусалим.

2 А в Йерусалим до овчия пазар има басейн, който на еврейски се нарича Витезда, който има пет веранди.

3 В тях лежеше голямо множество безсилен народ, от слепи, спряли, изсъхнали, чакащи движението на водата.

4 Защото един ангел слизаше на определено време в къпалнята и раздвижаваше водата; всеки, който влезе пръв след раздвижването на водата, оздравяваше от болестта, която имаше.

5 И там беше един човек, който беше болен от тридесет и осем години.

6 Исус, като го видя да лежи, и като разбра, че е вече много време в това състояние, му каза: **Искаш ли да оздравееш?**

7 Безсилният човек Му отговори: Господине, нямам човек, който да ме пусне в къпалнята, когато водата се развълнува; но докато дойда, друг слиза преди мен.

8 Исус му каза: **Стани, вземи постелката си и ходи.**

9 И веднага човекът оздравя, вдигна леглото си и ходи; и в същия ден беше събота.

10 Затова юдеите казаха на излекувания: Събота е, не ти е позволено да носиш леглото си.

11 Той им отговори: Който ме изцели, Той ми каза: Вдигни постелката си и ходи.

12 Тогава го попитаха: Кой е оня човек, който ти каза: Вдигни постелката си и ходи?

13 И изцеленият не знаеше кой беше, защото Исус се беше отдалечил, тъй като на това място имаше множество.

14 След това Исус го намери в храма и му каза: **Ето, ти оздравя; не съгрешавай вече, за да не те споleti нещо по-лошо.**

15 Човекът си отиде и каза на юдеите, че Исус е този, който го е изцелил.

16 И затова юдеите преследваха Исус и искаха да го убият, защото беше извършил тези неща в съботния ден.

17 Но Исус им отговори: **Моят Отец работи досега, и аз работя.**

18 Затова юдеите още повече искаха да го убият, защото той не само беше нарушил съботата, но и наричаше Бога свой Баща, правейки себе си равен на Бога.

19 Тогава Исус отговори и им рече: **Истина, истина ви казвам, Синът не може да направи нищо от себе си, освен това, което види Отец да прави; защото каквото прави Той, това прави и Синът.**

20 Защото Отец обича Сина и Му показва всичко, което Сам върши; и ще Му покаже по-велики дела от тези, за да се чудите.

21 Защото както Отец възкресява мъртвите и ги съживява; така и Синът съживява когото иска.

22 Защото Отец не съди никого, а е поверил целия съд на Сина.

23 Всички хора да почитат Сина, както почитат Отца. Който не почита Сина, не почита и Отца, който Го е пратил.

24 Истина, истина ви казвам, който слуша словото Ми и вярва в Този, Който Ме е пратил, има вечен живот и няма да дойде на осъждане; но преминава от смърт към живот.

25 Истина, истина ви казвам, идва часът, и сега е, когато мъртвите ще чуят гласа на Божия Син, и които чуят, ще оживеят.

26 Защото както Отец има живот в Себе Си; така даде и на Сина да има живот в Себе Си;

27 И Му е дал власт да върши и съд, защото е Човешкият Син.

28 Не се чудете на това, защото идва часът, в който всички, които са в гробовете, ще чуят гласа му,

29 И ще излезе; тези, които са вършили добро, до възкресение за живот; и онези, които са вършили зло, до възкресение на проклятие.

30 Аз не мога да върша нищо от себе си; както слушам, съдя; и присъдата ми е справедлива; защото не търся моята воля, а волята на Отца, който ме е пратил.

31 Ако свидетелствам за себе си, свидетелството ми не е истинно.

32 Има друг, който свидетелства за мен; и знам, че свидетелството, което той свидетелства за мен, е истинно.

33 Вие изпратихте до Йоан и той свидетелства за истината.

34 Но аз не приемам свидетелство от човек, а казвам това, за да се спасите.

35 Той беше горяща и светеца светлина; и вие пожелахте известно време да се зарадвате в светлината му.

36 Но аз имам по-голямо свидетелство от това на Йоан; защото делата, които Отец Ми даде да завърша, същите

дела, които Аз върша, свидетелстват за Мене, че Отец Ме е пратил.

37 И сам Отец, който Ме е пратил, свидетелства за Мене. Нито сте чували гласа Му някога, нито сте виждали образа Му.

38 И нямате Неговото слово да пребъдва във вас; защото не вярвате на Този, Когото Той е изпратил.

39 Изследвайте писанията; защото мислите, че в тях имате вечен живот; и те са тези, които свидетелстват за Мене.

40 И вие не искате да дойдете при Мене, за да имате живот.

41 Не получавам почит от хората.

42 Но ви познавам, че нямате в себе си Божията любов.

43 Аз дойдох в името на Моя Отец и не Ме приемате; ако друг дойде в свое име, него ще приемете.

44 Как можете да повярвате вие, които получавате почит един от друг, а не търсите почитта, която идва само от Бога?

45 Не мислете, че ще ви обвиня пред Отца; има един, който ви обвинява, сиреч Мойсей, на когото вие се доверявате.

46 Защото, ако вярвахте на Мойсей, щяхте да повярвате и на мен; защото той писа за мен.

47 Но ако не вярвате на неговите писания, как ще повярвате на думите ми?

ГЛАВА 6

1 След тези неща Исус премина Галилейското море, което е Тивериадското море.

2 И голямо множество Го последва, защото видяха чудесата Му, които вършеше върху болните.

3 И Исус се изкачи на планината и там седеше с учениците Си.

4 А пасхата, юдейският празник, наближаваше.

5 Тогава Исус, като повдигна очи и видя голямо множество да идва към Него, каза на Филип: **Откъде да купим хляб, за да ядат тези?**

6 И каза това, за да го изпита; защото самият той знаеше какво щеше да направи.

7 Филип му отговори: Двеста динария хляб не им стигат, за да вземе всеки от тях по малко.

8 Един от учениците Му, Андрей, брат на Симон Петър, Му каза:

9 Тук има едно момче, което има пет ечемични хляба и две малки риби; но какво са те сред толкова много?

10 И Исус каза: **Накарайте човеците да седнат.** Сега на мястото имаше много трева. И така, мъжете седнаха на брой около пет хиляди.

11 И Исус взе хлябовете; и като благодари, раздаде на учениците, а учениците на седящите; и по същия начин от рибите, колкото искат.

12 Когато се наситиха, каза на учениците Си: **Съберете останалите късове, за да не се изгуби нищо.**

13 Затова те ги събраха и напълниха дванадесет коша с късове от петте ечемични хляба, които останаха отгоре на тези, които бяха яли.

14 Тогава онези човеци, като видяха чудото, което направи Исус, казаха: Това наистина е пророкът, който трябваше да дойде на света.

15 Исус, прочее, като разбра, че ще дойдат и ще Го хванат насила, за да го направят цар, сам си отиде пак на една планина.

16 И когато вече се свечери, учениците Му слязоха до морето,

17 И влезе в кораба и отиде над морето към Капернаум. И вече беше тъмно и Исус не беше дошъл при тях.

18 И морето се надигна от силен вятър, който духаше.

19 И така, когато гребят около двадесет и пет или тридесет стадия, виждат Исус да върви по морето и да се приближава до кораба; и се уплашиха.

20 Но той им каза: **Аз съм; не се страхувай.**

21 Тогава те с готовност го приеха в кораба и веднага корабът беше на сушата, където отидоха.

22 На следващия ден, когато хората, които стояха от другата страна на морето, видяха, че там нямаше друга лодка, освен тази, в която влязоха учениците Му, и че Исус не влезе с учениците Си в лодката, а че неговият учениците си отидоха сами;

23 (Но други лодки дойдоха от Тивериада близо до мястото, където ядоха хляб, след като Господ благодареше:)

24 И тъй, като видяха хората, че ги няма нито Исус, нито учениците Му, те също взеха кораби и дойдоха в Капернаум, търсейки Исус.

25 И като го намериха от другата страна на морето, рекоха му: Рави, кога дойде тук?

26 Исус им отговори и каза: **Истина, истина ви казвам, търсите Ме не защото видяхте чудеса, а защото ядохте от хлябовете и се наситихте.**

27 Трудете се не за храната, която тлее, а за тази храна, която пребъдва за вечен живот, която Човешкият Син ще ви даде; защото Бог Отец го е запечатал.

28 Тогава те му казаха: Какво да правим, за да вършим Божиите дела?

29 Исус им отговори и рече: **Това е Божието дело, да повярвате в Този, когото Той е изпратил.**

30 Тогава те му казаха: Какво знамение показваш, за да видим и да ти повярваме? какво работиш

31 Бащите ни ядоха манна в пустинята; както е писано, Той им даде хляб от небето да ядат.

32 Тогава Исус им каза: **Истина, истина ви казвам, Мойсей не ви даде този хляб от небето; но Моят Отец ви дава истинския хляб от небето.**

33 **Защото Божият хляб е този, който слиза от небето и дава живот на света.**

34 Тогава Му казаха: Господи, давай ни винаги този хляб.

35 И Исус им каза: **Аз съм хлябът на живота; който дойде при Мене, никога няма да огладнее; и който вярва в Мене никога няма да ожаднее.**

36 Но аз ви казвам, че и вие Ме видяхте, и не вярвате.

37 Всичко, което Отец ми дава, ще дойде при мен; и който дойде при мене, няма да го изгоня.

38 **Защото слязох от небето не Моята воля да върша, а волята на Този, Който Ме е пратил.**

39 И това е волята на Отца, Който ме е изпратил, от всичко, което ми е дал, да не изгубя нищо, но да го възкреса в последния ден.

40 И това е волята на Този, Който Ме е пратил, всеки, който види Сина и повярва в Него, да има вечен живот; и Аз ще го възкреса в последния ден.

41 Тогава юдеите роптаеха против него, защото каза: Аз съм хлябът, който е слязъл от небето.

42 И казаха: Не е ли това Исус, синът на Йосиф, чийто баща и майка ние познаваме? как тогава той казва: слязох от небето?

43 Исус им отговори и рече: **Не роптайте помежду си.**

44 **Никой не може да дойде при Мене, ако не го привлече Отец, Който Ме е пратил; и Аз ще го възкреса в последния ден.**

45 **Писано е в пророците: И всички ще бъдат научени от Бога. И тъй, всеки, който е чул и се е научил от Отца, идва при Мене.**

46 **Не че някой е видял Отца, освен този, който е от Бога, той е видял Отца.**

47 **Истина, истина ви казвам, който вярва в Мене има вечен живот.**

48 **Аз съм този хляб на живота.**

49 **Бащите ви ядоха манна в пустинята и умряха.**

50 **Това е хлябът, който слиза от небето, за да яде човек от него и да не умре.**

51 **Аз съм живият хляб, слязъл от небето; ако някой яде от този хляб, ще живее вечно; и хлябът, който Аз ще дам, е Моята плът, която ще дам за живота на света.**

52 **Затова юдеите се караха помежду си, казвайки: Как може Този да ни даде плътта Си да ядем?**

53 **Тогава Исус им каза: Истина, истина ви казвам, ако не ядете плътта на Човешкия Син и не пиете кръвта Му, нямате живот в себе си.**

54 **Който яде Моята плът и пие Моята кръв, има вечен живот; и Аз ще го възкреса в последния ден.**

55 **Защото плътта ми е истинска храна и кръвта ми е истинско питие.**

56 **Който яде плътта ми и пие кръвта ми, пребъдва в мен и аз в него.**

57 **Както живият Отец Ме изпрати и Аз живея чрез Отца, така и който яде Мене, и той ще живее чрез Мене.**

58 **Това е хлябът, който слезе от небето; не както бащите ви ядоха манна и умряха; който яде от този хляб, ще живее до века.**

59 **Това каза в синагогата, като поучаваше в Капернаум.**

60 **И така, мнозина от учениците Му, като чуха това, казаха: Тежка е тази дума; кой може да го чуе?**

61 **Исус, като разбра в себе си, че учениците Му роптаят за това, им каза: Това съблазнява ли ви?**

62 **Какво и ако видите Човешкия Син да се издига там, където беше преди?**

63 **Духът е, който съживява; плътта не ползува нищо; думите, които ви говоря, те са дух и живот са.**

64 **Но има някои от вас, които не вярват. Защото Исус от самото начало знаеше кои са тези, които не вярват, и кой трябваше да Го предаде.**

65 **И той каза, Затова ви казах, че никой не може да дойде при Мен, освен ако не му е дадено от Моя Отец.**

66 **Оттогава много от учениците Му се върнаха и не ходеха вече с Него.**

67 **Тогава Исус каза на дванадесетте: Искате ли и вие да си отидете?**

68 **Тогава Симон Петър Му отговори: Господи, при кого да отидем? ти имаш думите на вечен живот.**

69 **И ние вярваме и сме сигурни, че Ти си този Христос, Синът на живия Бог.**

70 Исус им отговори: **Не избрах ли Аз вас дванадесетте и един от вас е дявол?**

71 Той говореше за Юда Искаротски, сина на Симон: защото той беше този, който трябваше да го предаде, бидейки един от дванадесетте.

ГЛАВА 7

1 След тези неща Исус ходи в Галилея; защото не искаше да ходи в Юдея, защото юдеите искаха да Го убият.

2 А наближаваше юдейският празник Шатри.

3 Затова братята му казаха: замини оттук и иди в Юдея, за да могат и учениците ти да видят делата, които вършиш.

4 Защото няма човек, който да върши нещо тайно, и самият той търси да бъде известен явно. Ако правиш тези неща, покажи се на света.

5 Защото и братята му не вярваха в него.

6 Тогава Исус им каза: **Моето време още не е дошло, но вашето време винаги е готово.**

7 **Светът не може да ви мрази; но мен мрази, защото свидетелствам за него, че делата му са зли.**

8 **Качете се вие на този празник; Аз още не се качвам на този празник; защото времето ми още не е дошло.**

9 Като им каза тези думи, остана още в Галилея.

10 Но когато братята му се качиха, тогава и той отиде на празника, не явно, а сякаш тайно.

11 Тогава юдеите го потърсиха на празника и казаха: Къде е?

12 И между народа имаше много ропот за Него; защото едни казваха: Той е добър човек; други казваха: Не; но той мами хората.

13 Но никой не говореше открито за него поради страх от юдеите.

14 А около средата на празника Исус се качи в храма и поучаваше.

15 А юдеите се чудеа и казваха: Откъде знае този човек букви, като никога не ги е учил?

16 Исус им отговори и каза: **Моето учение не е Мое, а на Този, Който Ме е пратил.**

17 **Ако някой иска да върши Неговата воля, ще познае за учението дали е от Бога, или Аз говоря от себе си.**

18 **Който говори от себе си, търси своята слава; а който търси славата на Този, който Го е пратил, Той е истинен и в него няма неправда.**

19 **Не ви ли даде Мойсей закона, и пак никой от вас не спазва закона? Защо се каниш да ме убиеш?**

20 Хората в отговор казаха: Ти имаш бес, кой иска да те убие?

21 Исус им отговори и рече: **Едно дело извърших и вие всички се чудите.**

22 **Затова Мойсей ви даде обрязване; (не защото е от Мойсей, а от бащите;) и вие в съботен ден обрязвате човека.**

23 **Ако някой се обреже в съботен ден, за да не се нарушава Моисеевият закон; сърдиш ли ми се, задето изцелих всеки човек в съботния ден?**

24 **Не съдете според външния вид, но съдете справедливо.**

25 Тогава някои от ерусалимците казаха: Не е ли този, когото търсят да убият?

26 Но ето, той говори смело и те не му казват нищо. Знаят ли управляващите наистина, че това е самият Христос?

27 Но ние знаем този човек откъде е; но когато дойде Христос, никой не знае откъде е.

28 Тогава Исус извика в храма, като поучаваше, казвайки: **И Ме познавате, и знаете откъде съм; и не съм дошъл от Себе Си, но истинен е Този, Който Ме е пратил, Когото вие не познавате.**

29 Но аз го познавам, защото съм от него и той ме изпрати.

30 Тогава искаха да Го хванат, но никой не сложи ръка на Него, защото часът Му още не беше дошъл.

31 И много от хората повярваха в него и казаха: Когато Христос дойде, ще направи ли повече чудеса от тези, които този човек направи?

32 Фарисеите чуха, че хората роптаят такива неща за Него; и фарисеите и главните свещеници изпратиха служители да Го хванат.

33 Тогава Исус им каза: **Още малко време съм с вас и тогава отивам при Онзи, който Ме е пратил.**

34 **Ще ме търсите и няма да ме намерите; и където съм аз, там вие не можете да дойдете.**

35 Тогава юдеите казаха помежду си: Къде ще отиде, че няма да Го намерим? ще отиде ли при разпръснатите между езичниците и ще поучи ли езичниците?

36 Какво означава това, което каза: **Ще ме търсите и няма да ме намерите; и където съм аз, вие не можете да дойдете?**

37 В последния ден, този велик ден на празника, Исус застана и извика, казвайки: **Ако някой е жаден, нека дойде при Мене и да пие.**

38 **Който вярва в Мене, както е казано в Писанието, от корема му ще потекат реки от жива вода.**

39 (Но това каза за Духа, който вярващите в Него трябваше да приемат; защото Светият Дух още не беше даден; понеже Исус още не беше прославен.)

40 И така, мнозина от народа, като чуха това слово, казаха: Наистина този е Пророкът.

41 Други казаха: Този е Христос. Но някои казаха: От Галилея ли ще дойде Христос?

42 Не казва ли писанието, че Христос идва от потомството на Давид и от град Витлеем, където беше Давид?

43 И между хората имаше разделение заради него.

44 И някои от тях щяха да го хванат; но никой не сложи ръка на него.

45 Тогава служителите дойдоха при първосвещениците и фарисеите; и те им рекоха: защо не го доведохте?

46 Служителите отговориха: Никога човек не е говорил така, както този човек.

47 Тогава фарисеите им отговориха: И вие ли сте измамани?

48 Повярвал ли е някой от началниците или от фарисеите в Него?

49 Но тези хора, които не познават закона, са проклети.

50 Никодим им каза (този, който дойде при Исус през нощта, като беше един от тях),

51 Нашият закон съди ли някого, преди да го изслуша и разбере какво прави?

52 Те в отговор му казаха: и ти ли си от Галилея? Потърсете и вижте, защото от Галилея не излиза пророк.

53 И всеки отиде у дома си.

ГЛАВА 8

1 Исус отиде на Елеонската планина.

2 И рано сутринта той дойде отново в храма и целият народ дойде при него; и той седна и ги поучаваше.

3 И книжниците и фарисеите доведоха при Него една жена, хваната в прелюбодеяние; и когато я поставиха в средата,

4 Те Му казаха: Учителю, тази жена беше хваната в прелюбодеяние, в самото действие.

5 Сега Моисей в закона ни заповяда, че такива трябва да бъдат убивани с камъни; но какво казваш ти?

6 Това казаха, като Го изкушаваха, за да могат да Го обвинят. Но Исус се наведе и пишеше с пръста си по земята, сякаш не ги чуваше.

7 И така, когато те продължиха да го питат, той се изправи и им каза: **Който от вас е безгрешен, нека пръв хвърли камък върху нея.**

8 И пак се наведе и пишеше на земята.

9 И тези, които чуха това, бидейки изобличени от собствената си съвест, излязоха един по един, като се почна от най-старите, дори до последните; и Исус остана сам и жената, стояща по средата.

10 Когато Исус се изправи и не видя никого освен жената, рече ѝ: **Жено, къде са твоите обвинители? никой ли не те осъди?**

11 Тя каза: Никой, Господи! А Исус ѝ рече: **Нито Аз те осъждам; иди и не греши повече.**

12 Тогава Исус пак им говори, казвайки: **Аз съм светлината на света; който Ме следва, няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота.**

13 Тогава фарисеите Му казаха: Ти сам свидетелстваш за себе си; записът ти не е верен.

14 Исус им отговори и рече: **Макар и да свидетелствам за себе си, свидетелството ми е истинно; защото знам откъде съм дошъл и къде отивам; но вие не можете да кажете откъде идвам и къде отивам.**

15 **Вие съдите по плът; Не съдя никого.**

16 И все пак, ако съдя, моята присъда е истинна, защото не съм сам, но аз и Отец, който ме е пратил.

17 И във вашия закон е писано, че свидетелството на двама души е вярно.

18 **Аз съм, който свидетелствам за себе си, и Отец, който ме е пратил, свидетелства за мен.**

19 Тогава му казаха: Къде е твоят Отец? Исус отговори: **Вие не познавате нито Мене, нито Отца Ми; ако бяхте познали Мене, щяхте да познаете и Отца Ми.**

20 Тези думи каза Исус в съкровищницата, когато поучаваше в храма; и никой не тури ръка на Него; защото неговият час още не беше дошъл.

21 Тогава Исус пак им каза: **Аз си отивам, и вие ще Ме потърсите, и ще умрете в греховете си; където отивам Аз, вие не можете да дойдете.**

22 Тогава юдеите казаха: Ще се самоубие ли? защото казва: Където ида Аз, вие не можете да дойдете.

23 И той им каза: **Вие сте от долу; Аз съм от горе; вие сте от този свят; Аз не съм от този свят.**

24 Затова ви казах, че ще умрете в греховете си; защото, ако не повярвате, че съм Аз, ще умрете в греховете си.

25 Тогава те му казаха: Кой си ти? И Исус им каза: Същото, което ви казах отначало.

26 Имам много неща да кажа и да съдя за вас; но Този, който ме е пратил, е истинен; и аз говоря на света това, което съм чул за него.

27 Те не разбраха, че Той им говореше за Отец.

28 Тогава Исус им каза: Когато издигнете Човешкия Син, тогава ще познаете, че това съм Аз и че нищо не правя от Себе Си; но както Ме е научил Отец, това говоря.

29 И Този, Който Ме е пратил, е с Мен; Отец не Ме е оставил сам; защото винаги правя онези неща, които му харесват.

30 Докато изричаше тези думи, мнозина повярваха в Него.

31 Тогава Исус каза на онези юдеи, които повярваха в Него: Ако пребъдете в словото Ми, наистина сте Мои ученици;

32 И ще познаете истината и истината ще ви направи свободни.

33 Те Му отговориха: Ние сме потомство на Авраам и никога не сме били роби на никого; как казваш Ти ще бъдете свободни?

34 Исус им отговори: Истина, истина ви казвам: Всеки, който върши грях, е слуга на греха.

35 И слугата не остава вечно в къщата, но Синът остава вечно.

36 И тъй, ако Синът ви освободи, ще бъдете наистина свободни.

37 Зная, че вие сте Авраамово потомство; но търсите да ме убие, защото думата ми няма място във вас.

38 Аз говоря това, което съм видял при Моя Отец, а вие правите това, което сте видели при баща си.

39 Те в отговор му казаха: Авраам е наш баща. Исус им каза: Ако бяхте деца на Авраам, щяхте да вършите делата на Авраам.

40 Но сега търсите да убие мен, човек, който ви каза истината, която чух от Бога; това не направи Авраам.

41 Вие вършите делата на баща си. Тогава те му казаха: ние не сме родени от блудство; имаме един Баща, тъкмо Бог.

42 Исус им каза: Ако Бог беше ваш Баща, вие щяхте да Ме обичате; защото Аз излязох и дойдох от Бога; и аз не дойдох от себе си, но Той ме изпрати.

43 Защо не разбирате речта ми? дори защото не можете да чуете словото Ми.

44 Баща ви е дяволът и желаете да вършите страстите на баща си. Той беше човекоубиец от самото начало и не устоя на истината, защото в него няма истина. Когато говори лъжа, той говори от себе си, защото той е лъжец и баща на лъжата.

45 И понеже ви казвам истината, не ми вярвате.

46 Кой от вас ме изобличава за грях? И ако казвам истината, защо не ми вярвате?

47 Този, който е от Бога, слуша Божиите думи; затова вие не ги слушате, защото не сте от Бога.

48 Тогава юдеите в отговор Му казаха: Не казваме ли добре, че си самарянин и имаш бес?

49 Исус отговори: Аз нямам бес; но аз почитам моя Отец, а вие ме позорите.

50 И аз не търся собствената си слава: има един, който търси и съди.

51 Истина, истина ви казвам, ако някой спази словото Ми, никога няма да види смърт.

52 Тогава юдеите Му казаха: Сега знаем, че имаш бес. Авраам е мъртъв и пророците; а ти казваш: ако някой спази словото ми, няма да вкуси смърт до века.

53 Ти по-велик ли си от баща ни Авраам, който умря? и пророците умряха; кого правиш ти?

54 Исус отговори: Ако почитам Себе Си, честта Ми е нищо; Моят Отец е, Който Ме почита; за когото вие казвате, че е ваш Бог;

55 Но вие не Го познахте; но аз го познавам; и ако кажа: не го познавам, ще бъда лъжец като вас; но го познавам и пазя думите му.

56 Баща ви Авраам се зарадва да види моя ден; и той го видя и се зарадва.

57 Тогава юдеите му рекоха: нямаш още петдесет години, а видял ли си Авраам?

58 Исус им каза: Истина, истина ви казвам, преди Авраам да бъде, Аз съм.

59 Тогава те взеха камъни, за да хвърлят върху него; но Исус се скри и излезе от храма, като мина през тях и така отмина.

ГЛАВА 9

1 И когато Исус минаваше, видя човек, който беше слеп по рождение.

2 И учениците Му Го попитаха, казвайки: Учителю, кой съгреша, този човек или родителите му, та се роди слеп?

3 Исус отговори: Нито той е съгрешил, нито родителите му, но за да се явят Божиите дела върху него.

4 Трябва да върша делата на Онзи, който ме е пратил, докато е ден; идва нощта, когато никой не може да работи.

5 Докато съм в света, светлината съм на света.

6 Като каза това, той плю на земята и направи кал от плюнката, и помаза очите на слепия с калта,

7 И му каза: Иди, измий се в къпалнята Силоам (което в превод означава Изпратен). И така, той отиде, изми се и дойде прогледнал.

8 Тогава съседите и онези, които го бяха видели преди това, че беше слеп, казаха: Не е ли този, който седеше и просеше?

9 Едни казаха: Това е той; други казаха: Той е като него; а той каза: Аз съм.

10 Затова му казаха: Как ти се отвориха очите?

11 Той отговори и каза: Човек, който се нарича Исус, направи кал, помаза очите ми и ми каза: Иди в къпалнята Силоам и се измий; и отидох, измих се и прогледах.

12 Тогава му казаха: Къде е той? Той каза, не знам.

13 Заведоха при фарисеите онзи, който преди беше слеп.

14 И беше събота, когато Исус направи калта и му отвори очите.

15 Тогава фарисеите пак го попитаха как е прогледнал. Той им рече: кал сложи на очите ми, умих се и виждам.

16 Затова някои от фарисеите казаха: Този човек не е от Бога, защото не пази съботата. Други казаха: Как може човек, който е грешен, да върши такива чудеса? И между тях имаше разделение.

17 Пак казаха на слепия: Какво ще кажеш за него, че ти е отворил очите? Той каза, Той е пророк.

18 Но юдеите не повярваха за него, че е бил сляп и е прогледнал, докато не повикаха родителите на прогледалия.

19 И те ги попитаха, казвайки: Това ли е вашият син, за когото казвате, че се е родил сляп? как тогава вижда сега?

20 Родителите му в отговор им казаха: Ние знаем, че това е нашият син и че той се е родил сляп.

21 Но по какъв начин той сега вижда, не знаем; или кой му е отворил очите, не знаем: пълнолетен е; попитайте го: той сам ще говори.

22 Тези думи казаха родителите му, защото се страхуваха от юдеите; защото юдеите вече се бяха разбрали, че ако някой изповяда, че е Христос, трябва да бъде изключен от синагогата.

23 Затова родителите му казаха: Той е пълнолетен; попитайте го.

24 Тогава пак повикаха човека, който беше сляп, и му казаха: Отдай хвала на Бога; ние знаем, че този човек е грешник.

25 Той в отговор каза: Дали е грешник, не зная; едно знам, че докато бях сляп, сега виждам.

26 Тогава пак му казаха: Какво ти направи? как ти отвори очите?

27 Той им отговори: Казах ви вече, и не чухте; защо искате пак да чуете? ще бъдете ли и вие негови ученици?

28 Тогава те го изругаха и казаха: Ти си негов ученик; но ние сме ученици на Мойсей.

29 Ние знаем, че Бог е говорил на Мойсей; колкото за този човек, ние не знаем откъде е.

30 Човекът отговори и им каза: Това е чудно нещо, че вие не знаете откъде е, и въпреки това той отвори очите ми.

31 Сега знаем, че Бог не слуша грешниците; но ако някой се покланя на Бога и върши волята Му, него слуша.

32 Откакто свят светува не се е чуло някой да е отворил очите на сляп по рождение.

33 Ако този човек не беше от Бога, не би могъл да направи нищо.

34 Те в отговор му казаха: Ти цял си роден в грехове и ти ли ни учиш? И го изгониха.

35 Исус чу, че го изгонили; и като го намери, рече му: **Вярваш ли в Божия Син?**

36 Той в отговор каза: Кой е Той, Господи, за да вярвам в Него?

37 И Исус му каза: **И ти си го видял, и той е, който говори с теб.**

38 И той каза: Вярвам, Господи. И той го боготвореше.

39 И Исус каза: **За съд дойдох на този свят, за да видят невидящите; и че виждащите могат да станат слепи.**

40 И някои от фарисеите, които бяха с Него, чуха тези думи, и Му казаха: И ние ли сме слепи?

41 Исус им каза: **Ако бяхте слепи, нямаше да имате грях; но сега казвате: Виждаме; затова вашият грях остава.**

ГЛАВА 10

1 Истина, истина ви казвам, който не влиза през вратата в кошарата, а се изкачва от другаде, той е крадец и разбойник.

2 Но който влиза през вратата, той е пастир на овците.

3 Нему портнерът отваря; и овците слушат гласа му; и той вика собствените си овце по име и ги извежда.

4 И когато изведе собствените си овце, той върви пред тях и овците го следват, защото познават гласа му.

5 И чужденец няма да последват, но ще избягат от него, защото не познават гласа на чужденци.

6 Тази притча им каза Исус; но те не разбраха какви са нещата, които им говори.

7 Тогава Исус им каза отново: **Истина, истина ви казвам, Аз съм вратата на овците.**

8 Всички, които са идвали преди мен, са крадци и разбойници, но овците не ги послушаха.

9 Аз съм вратата: ако някой влезе чрез Мене, ще се спаси, ще влезе и ще излезе, и ще намери паша.

10 Крадецът идва само за да открадне, да заколи и да погуби; Аз дойдох, за да имат живот и да го имат изобилно.

11 Аз съм добрият пастир: добрият пастир дава живота си за овците.

12 Но онзи, който е наемник, а не пастирът, комуто овците не са негови, вижда вълка, че идва, оставя овците и бяга; и вълкът ги хваща и разпръсва овците.

13 Наемникът бяга, защото е наемник и не го е грижа за овците.

14 Аз съм добрият пастир и познавам овците си и моите ме познават.

15 Както Отец познава Мене, така и Аз познавам Отца; и давам живота Си за овците.

16 Имам и други овце, които не са от тази кошара; и тях трябва да доведе, и те ще чуят гласа Ми; и ще има едно стадо и един пастир.

17 Затова Ме обича Отец, защото давам живота Си, за да го взема отново.

18 Никой не Ми го отнема, но Аз от Себе Си го давам. Имам власт да го дам и имам власт да го взема отново. Тази заповед получих от моя Отец.

19 Затова отново възникна разделение между юдеите поради тези думи.

20 И мнозина от тях казаха: Той има бес и е луд; защо го слушаш?

21 Други казаха: Това не са думите на онзи, който има бяс. Може ли дявол да отвори очите на слепите?

22 И беше в Ерусалим празникът на посвещението и беше зима.

23 И Исус ходеше в храма в притвора на Соломон.

24 Тогава юдеите го наобиколиха и му казаха: До кога ще ни караш да се съмняваме? Ако Ти си Христос, кажи ни ясно.

25 Исус им отговори: **Казах ви, и не повярвахте; делата, които върша в името на Отца, те свидетелстват за Мене.**

26 Но вие не вярвате, защото не сте от Моите овце, както ви казах.

27 Моите овце слушат гласа Ми и Аз ги познавам, и те Ме следват;
 28 И Аз им давам вечен живот; и те никога няма да загинат, нито някой ще ги грабне от ръката ми.
 29 Моят Отец, който Ми ги даде, е по-голям от всички; и никой не може да ги грабне от ръката на Отца Ми.
 30 Аз и Отец сме едно.
 31 Тогава юдеите отново взеха камъни, за да го убият.
 32 Исус им отговори: **Много добри дела ви показвах от Моя Отец; за кое от тези дела ме убивате с камъни?**
 33 Юдеите му отговориха и казаха: За добро дело не те убиваме с камъни; но за богохулство; и защото ти, бидейки човек, правиш себе си Бог.
 34 Исус им отговори: **Не е ли писано във вашия закон: Аз казах: Богове сте?**
 35 Ако нарече богове онези, до които дойде Божието слово и писанието не може да бъде нарушено;
 36 Кажете за Онзи, Когото Отец освети и изпрати в света: Ти богохулстваш; защото казах: Божият Син съм?
 37 Ако не върша делата на Отца Си, не Ми вярвайте.
 38 Но ако сторя, макар и да не ми вярвате, вярвайте на делата, за да познаете и повярвате, че Отец е в мен и аз в него.
 39 Затова те отново поискаха да го хванат, но той избяга от ръцете им,
 40 И отиде отново отвъд Йордан на мястото, където Йоан първо кръщаваше; и там живееше.
 41 И мнозина се обърнаха към него и казаха: Йоан не направи чудо; но всичко, което Йоан каза за този човек, беше истина.
 42 И мнозина повярваха в него там.

ГЛАВА 11

1 Един човек беше болен, на име Лазар, от Витания, града на Мария и сестра ѝ Марта.
 2 (Беше онази Мария, която помаза Господа с миро и изтри нозете Му с косата си, чийто брат Лазар беше болен.)
 3 Затова сестрите му изпратиха до него да кажат: Господи, ето, този, когото обичаш, е болен.
 4 Исус, като чу това, каза: **Тази болест не е до смърт, а за Божията слава, за да се прослави Божият Син чрез нея.**
 5 Исус обичаше Марта и сестра ѝ и Лазар.
 6 И като чу, че е болен, остана два дни на същото място, където беше.
 7 След това каза на учениците Си: **Да отидем пак в Юдея.**
 8 Учениците Му казаха: Учителю, напоследък юдеите искаха да Те убият с камъни; и отиваш ли пак там?
 9 Исус отговори: **Денят няма ли дванадесет часа? Ако някой ходи през деня, не се спъва, защото вижда светлината на този свят.**
 10 **Но ако човек ходи през нощта, той се спъва, защото няма светлина в него.**
 11 Той каза това и след това им каза: **Нашият приятел Лазар спи; но отивам, за да го събудя от съня.**
 12 Тогава учениците Му казаха: Господи, ако заспи, ще оздравее.
 13 Но Исус говореше за смъртта му; но те мислеха, че е казал за почивка в съня.

14 Тогава Исус им каза ясно: **Лазар умря.**
 15 **И аз се радвам заради вас, че не бях там, за да повярвате; все пак нека отидем при него.**
 16 Тогава Тома, наречен Близнак, каза на съучениците си: Да отидем и ние, за да умрем с него.
 17 Тогава Исус, когато дойде, намери, че той лежи в гроба вече четири дни.
 18 А Витания беше близо до Йерусалим, на около петнадесет стадия.
 19 И много от юдеите дойдоха при Марта и Мария, за да ги утешат за брат им.
 20 Тогава Марта, щом чу, че Исус идва, отиде и го посрещна; а Мария седеше в къщата.
 21 Тогава Марта каза на Исус: Господи, ако Ти беше тук, брат ми нямаше да умре.
 22 Но аз зная, че и сега, каквото и да поискаш от Бога, Бог ще ти го даде.
 23 Исус ѝ каза: **Брат ти ще възкръсне.**
 24 Марта Му каза: Зная, че ще възкръсне при възкресението в последния ден.
 25 Исус ѝ рече: **Аз съм възкресението и животът; който вярва в Мене, ако и да умре, ще оживее.**
 26 **И всеки, който живее и вярва в Мене, няма да умре до века. Вярваш ли на това?**
 27 Тя му каза: Да, Господи, вярвам, че Ти си Христос, Божият Син, който трябва да дойде на света.
 28 И като каза това, тя отиде и повика тайно сестра си Мария, като каза: Учителят дойде и те вика.
 29 Тя, щом чу това, бързо стана и дойде при него.
 30 А Исус още не беше влязъл в града, но беше на онова място, където Марта Го срещна.
 31 Тогава юдеите, които бяха с нея в къщата и я утешаваха, като видяха Мария, че тя бързо стана и излезе, я последваха и казаха: отива на гроба да плаче там.
 32 Тогава Мария, като дойде там, където беше Исус, и Го видя, падна в краката Му и Му каза: Господи, ако Ти беше тук, брат ми нямаше да умре.
 33 Исус, прочее, като я видя да плаче, и юдеите, които дойдоха с нея, да плачат, изстена в духа и се смути,
 34 И каза: **Къде го положихте?** Те Му казаха: Господи, ела и виж.
 35 Исус плака.
 36 Тогава юдеите казаха: Виждете колко го обичаше!
 37 И някои от тях казаха: Не може ли този, който отвори очите на слепия, да направи така, че и този човек да не умре?
 38 Исус, прочее, пак стенойки в себе си, отива при гроба. Беше пещера и върху нея лежеше камък.
 39 Исус каза: **Махнете камъка.** Марта, сестрата на умрелия, Му казва: Господи, вече смърди, защото е мъртъв от четири дни.
 40 Исус ѝ каза: **Не ти ли казах, че ако повярваш, ще видиш Божията слава?**
 41 Тогава те отнесоха камъка от мястото, където беше положен мъртвият. И Исус повдигна очи и каза: **Отче, благодаря Ти, че ме чу.**
 42 **И знаех, че винаги ме слушаш; но казах това заради народа, който стои наоколо, за да повярват, че Ти си ме пратил.**
 43 И като каза това, извика със силен глас: **Лазаре, излез вн!**

44 И умрелият излезе с вързани ръце и крака с покривки, а лицето му беше обвито с салфетка. Исус им каза: **Развържете го и оставете го.**

45 Тогава мнозина от юдеите, които дойдоха при Мария и бяха видели нещата, които Исус извърши, повярваха в Него.

46 Но някои от тях отидоха при фарисеите и им разказаха какво беше направил Исус.

47 Тогава главните свещеници и фарисеите събраха съвет и казаха: Какво правим? защото този човек върши много чудеса.

48 Ако го оставим така, всички хора ще повярват в него и римляните ще дойдат и ще отнемат както нашето място, така и нацията.

49 И един от тях, на име Каиафа, който беше първосвещеник през същата година, им каза: Вие нищо не знаете,

50 Нито смятайте, че за нас е по-целесъобразно един човек да умре за народа и целият народ да не загине.

51 И това не каза от себе си; но като беше първосвещеник през онази година, той пророкува, че Исус ще умре за този народ;

52 И не само за този народ, но и за да събере в едно разпръснатите Божии чада.

53 Тогава от този ден нататък те се съветваха да го убият.

54 Затова Исус не ходеше вече открито между юдеите; но отиде оттам в една страна близо до пустинята, в град, наречен Ефрем, и там остана с учениците Си.

55 И юдейската Пасха наближаваше; и мнозина отидоха от страната нагоре в Ерусалим преди Пасхата, за да се очистят.

56 Тогава те потърсиха Исус и говореха помежду си, както стояха в храма: Как мислите, че Той няма да дойде на празника?

57 И главните свещеници и фарисеите бяха дали заповед, ако някой знае къде е Той, да извести, за да го хванат.

ГЛАВА 12

1 Тогава Исус шест дни преди пасхата дойде във Витания, където беше умрелият Лазар, когото той възкреси от мъртвите.

2 Там му направиха вечеря; и Марта слугуваше; а Лазар беше един от тях, които седяха с Него на трапезата.

3 Тогава Мария взе литра миро от нард, много скъпо, и помаза нозете на Исус, и избърса нозете Му с косата си; и къщата се изпълни с миризмата на мирото.

4 Тогава един от учениците Му, Юда Искаротски, синът на Симон, който трябваше да го предаде, казва:

5 Защо това миро не се продаде за триста динария и не се раздаде на бедните?

6 Това каза, не че се грижи за бедните; но защото беше крадец и имаше торбата и извади това, което беше поставено в нея.

7 Тогава Исус каза: **Оставете я; тя запази това за деня на погребението ми.**

8 **Защото бедните винаги имате с вас; но мен не винаги имаш.**

9 Затова мнозина от юдеите разбраха, че Той е там, и дойдоха не само заради Исус, но и за да видят и Лазар, когото той възкреси от мъртвите.

10 Но главните свещеници се посъветваха да убият и Лазар;

11 Защото поради него мнозина от юдеите си отидоха и повярваха в Исус.

12 На следващия ден много хора, които бяха дошли на празника, като чуха, че Исус идва в Ерусалим,

13 Взеха палмови клони, излязоха да го посрещнат и извикаха: Осанна: Благословен идещият в името Господне Израилев Цар!

14 И Исус, като намери младо магаре, седна на него; както е писано,

15 Не бой се, дъще сионска; ето, твоят Цар идва, седнал на осле.

16 Това не разбраха учениците Му отначало; но когато Исус беше прославен, тогава те си спомниха, че това беше писано за Него и че те бяха направили това с Него.

17 И така, хората, които бяха с Него, когато извика Лазар от гроба му и го възкреси от мъртвите, свидетелстваха.

18 Затова и хората го срещнаха, защото чуха, че той е направил това чудо.

19 Тогава фарисеите казаха помежду си: Виждате ли, че нищо не помагате? ето, светът отива след него.

20 И между тях имаше някои гърци, които дойдоха да се поклонят на празника:

21 И така, те дойдоха при Филип, който беше от Витсаида Галилейска, и го помолиха, като казаха: Господине, искаме да видим Исус.

22 Филип идва и казва на Андрей; и Андрей и Филип отново казват на Исус.

23 И Исус им отговори, като каза: **Дойде часът да се прослави Човешкият Син.**

24 **Истина, истина ви казвам, ако житното зърно не падне в земята и не умре, то остава само; но ако умре, дава много плод.**

25 **Който обича живота си, ще го изгуби; а който мрази живота си на този свят, ще го запази за вечен живот.**

26 **Ако някой ми служи, нека ме последва; и където съм аз, там ще бъде и слугата Ми; който служи на Мене, него ще почете Моят Отец.**

27 **Сега душата ми се смути; и какво да кажа? Отче, спаси ме от този час, но затова дойдох в този час.**

28 **Отче, прослави името Си.** Тогава дойде глас от небето, който каза: И прославих го, и пак ще го прославя.

29 И така, хората, които стояха и чуха това, казаха, че е гръм; други казаха: Ангел му говори.

30 Исус в отговор каза: **Този глас не дойде заради мен, а заради вас.**

31 **Сега е съдът на този свят: сега князът на този свят ще бъде изгонен вън.**

32 **И аз, ако бъда издигнат от земята, ще привлека всички хора към себе си.**

33 Това каза, като посочи от каква смърт трябваше да умре.

34 Народът Му отговори: Ние сме чули от закона, че Христос пребъдва до века; а ти как казваш, че

Човешкият Син трябва да бъде издигнат? кой е този човешки син?

35 Тогава Исус им каза: **Още малко време светлината е с вас. Ходете, докато имате светлина, за да не ви обхване тъмнина; защото който ходи в тъмнина, не знае къде отива.**

36 **Докато имате светлина, вярвайте в светлината, за да бъдете чада на светлината.** Това каза Исус и си отиде, и се скри от тях.

37 Но въпреки че беше извършил толкова много чудеса пред тях, те не повярваха в Него;

38 За да се изпълни думата на пророк Исаия, която каза: Господи, кой повярва на нашето известие? и на кого се разкри мишцата Господня?

39 Затова те не можаха да повярват, защото Исаия отново каза:

40 Ослепи очите им и закорави сърцата им; за да не видят с очите си, нито да разберат със сърцето си и да се обърнат, и Аз да ги изцеля.

41 Това каза Исаия, когато видя славата Му и говореше за Него.

42 Въпреки това мнозина от първенците повярваха в него; но поради фарисеите не го изповядаха, за да не бъдат отлъчени от синагогата;

43 Защото обичаха хвалението на хората повече от хвалението на Бога.

44 Исус извика и каза: **Който вярва в Мене, не вярва в Мене, а в Този, Който Ме е пратил.**

45 **И който ме вижда, вижда Този, който ме е пратил.**

46 **Аз дойдох като светлина на света, за да не остане в тъмнина нито един, който вярва в Мене.**

47 **И ако някой чуе думите ми и не повярва, аз не го съдя; защото не съм дошъл да съдя света, но да спася света.**

48 **Който Ме отхвърля и не приема думите Ми, има кой да го съди; словото, което съм говорил, то ще го съди в последния ден.**

49 **Защото не съм говорил от себе си; но Отец, който Ме изпрати, Той Ми даде заповед какво да кажа и какво да говоря.**

50 **И аз знам, че Неговата заповед е вечен живот: каквото и да говоря, следователно, както Отец ми каза, така говоря.**

ГЛАВА 13

1 А преди празника Пасха, когато Исус знаеше, че е дошъл часът Му да отиде от този свят при Отца, като възлюби Своите, които бяха в света, Той ги възлюби докрай.

2 И като приключи вечерята, дяволът беше вложил в сърцето на Юда Искариотски, сина на Симон, да го предаде;

3 Исус, като знаеше, че Отец е предал всичко в Неговите ръце, и че Той идва от Бога и отива при Бога;

4 Той стана от вечерята и остави дрехите си; взе кърпа и се препаса.

5 След това наля вода в умивалника и започна да мие нозете на учениците и да ги изтрива с кърпата, с която беше препасан.

6 Тогава идва при Симон Петър и Петър Му каза: Господи, Ти ли ми миеш краката?

7 Исус в отговор му каза: **Какво правя, ти сега не знаеш; но ти ще знаеш след това.**

8 Петър Му каза: Ти никога няма да умиеш нозете ми. Исус му отговори: **Ако не те умия, нямаш дял с Мене.**

9 Симон Петър Му каза: Господи, не само краката ми, но и ръцете ми, и главата ми.

10 Исус му каза: **Умитият има нужда само да си измие нозете, но е напълно чист; и вие сте чисти, но не всички.**

11 Защото знаеше кой щеше да го предаде; затова каза: Не всички сте чисти.

12 И така, след като им изми нозете и взе дрехите Си, и седна отново, той им каза: **Знаете ли какво ви направих?**

13 **Вие Ме наричате Учител и Господ, и добре казвате; тъй като аз съм такъв.**

14 И така, ако Аз, вашият Господ и Учител, измих краката ви; и вие сте длъжни да си миете краката един на друг.

15 **Защото ви дадох пример, за да правите и вие, както Аз направих на вас.**

16 Истина, истина ви казвам: Слугата не е по-горен от господаря си; нито изпратеният е по-голям от този, който го е изпратил.

17 **Ако знаете тези неща, щастливи сте, ако ги вършите.**

18 **Не говоря за всички вас; Аз знам кои съм избрал, но за да се сбъдне писанието: Който яде хляб с Мене, вдигна петата си против Мене.**

19 **Сега ви казвам, преди да стане, та, когато се сбъдне, да повярвате, че Аз съм.**

20 Истина, истина ви казвам, Който приема всекиго, когото Аз изпратя, Мен приема; и който приема Мене, приема Този, Който Ме е пратил.

21 Като каза това, Исус се смути в духа си и свидетелства, като каза: **Истина, истина ви казвам, че един от вас ще Ме предаде.**

22 Тогава учениците се спогледаха, като се съмняваха за кого говори.

23 А един от учениците Му, когото Исус обичаше, беше облегнат на гърдите на Исус.

24 Тогава Симон Петър му направи знак да попита кой е този, за когото говори.

25 Тогава той, като легна на гърдите на Исус, му каза: Господи, кой е?

26 Исус отговори: **Той е, комуто ще дам зальък, като го натопя.** И като натопи залька, даде го на Юда Искариотски, сина на Симон.

27 И след залька Сатана влезе в него. Тогава Исус му каза: **Това, което правиш, го прави бързо.**

28 Никой от хората на масата не разбра с какво намерение му каза това.

29 Защото някои от тях мислеха, понеже Юда държеше торбата, че Исус му беше казал: Купи това, което ни трябва за празника; или че трябва да даде нещо на бедните.

30 И той, като взе залька, веднага излезе; и беше нощ.

31 Затова, когато излезе, Исус каза: **Сега се прослави Човешкият Син и Бог се прослави в Него.**

32 **Ако Бог се прослави в Него, Бог ще Го прослави и в Себе Си, и веднага ще Го прослави.**

33 **Дечица, още малко време съм с вас. Ще Ме търсите; и както казах на юдеите: където отивам, вие не можете да дойдете; така че сега ви казвам.**

34 Нова заповед ви давам, Да се любите един друг; както Аз ви възлюбих, така и вие да се обичате един друг.

35 По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си.

36 Симон Петър Му каза: Господи, къде отиваш? Исус му отговори: където отивам, ти не можеш да Ме последваш сега; но след това ще ме последваш.

37 Петър Му каза: Господи, защо не мога да Те последвам сега? Ще дам живота си заради теб.

38 Исус му отговори: Ще дадеш ли живота си за Мене? Истина, истина ти казвам: петелът няма да пропее, докато не се отречеш от Мене три пъти.

ГЛАВА 14

1 Да се не смущава сърцето ви; вие вярвате в Бога, вярвайте и в мене.

2 В дома на Отца Ми има много жилища; ако не беше така, щях да ви кажа. Отивам да ти приготвя място.

3 И ако отида и ви приготвя място, пак ще дойда и ще ви взема при себе си; та където съм аз, там да бъдете и вие.

4 И къде отивам вие знаете, и пътя знаете.

5 Тома Му каза: Господи, не знаем къде отиваш; и как можем да знаем пътя?

6 Исус му каза: Аз съм пътят, истината и животът; никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене.

7 Ако бяхте познали Мене, щяхте да познаете и Моя Отец; и отсега нататък Го познавате и сте Го видели.

8 Филип Му каза: Господи, покажи ни Отца и ще ни стига.

9 Исус му каза: Толкова време съм с вас и не си ли Ме познал, Филипе? който е видял Мене, видял е Отца; и как тогава казваш: покажи ни Отца?

10 Не вярваш ли, че Аз съм в Отца и Отец в мен? думите, които ви говоря, не ги говоря от Себе Си; но Отец, Който живее в Мене, Той върши делата.

11 Повярвайте Ми, че Аз съм в Отца и Отец в Мен; или повярвайте Ми заради самите дела.

12 Истина, истина ви казвам, който вярва в Мене, делата, които Аз върша, и той ще ги върши; и по-големи дела от тези ще извърши; защото отивам при Отца Си.

13 И каквото и да поискате в Мое име, ще го направя, за да се прослави Отец в Сина.

14 Ако поискате нещо в Мое име, ще го направя.

15 Ако ме обичате, пазете заповедите ми.

16 И Аз ще помоля Отца и Той ще ви даде друг Утешител, за да пребъдва с вас до века;

17 Дори Духът на истината; когото светът не може да приеме, защото не Го вижда, нито Го познава; но вие Го познавате; защото Той живее с вас и ще бъде във вас.

18 Няма да те оставя сирота, ще дойда при теб.

19 Още малко и светът вече няма да ме види; но вие ме виждате: защото аз живея, и вие ще живеете.

20 В онзи ден ще познаете, че Аз съм в Моя Отец, и вие в Мен, и Аз във вас.

21 Който има Моите заповеди и ги пази, той е, който Ме люби; и който Ме люби, ще бъде възлюбен от Моя Отец, и Аз ще го възлюбя и ще му явя Себе Си.

22 Юда, не Искаротски, му каза: Господи, как ще се явиш на нас, а не на света?

23 Исус в отговор му каза: Ако Ме люби някой, ще спази думите Ми; и Моят Отец ще го възлюби, и ние ще дойдем при него и ще направим обиталище при него.

24 Който не Ме люби, не пази думите Ми; и словото, което чувате, не е Мое, а на Отца, Който Ме е пратил.

25 Тези неща ви казах, докато бях още при вас.

26 Но Утешителят, който е Светият Дух, когото Отец ще изпрати в Мое име, Той ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, каквото и да съм ви казал.

27 Мир ви оставям, Моя мир ви давам; Аз ви давам не както светът дава. Да не се смущава сърцето ви, нито да се страхува.

28 Чухте как ви казах: отивам си и ще дойда пак при вас. Ако Ме обичахте, щяхте да се зарадвате, защото казах: Отивам при Отца; защото Моят Отец е по-голям от Мен.

29 И сега ви казах, преди да се сбъдне, та, когато се сбъдне, да повярвате.

30 Отсега нататък няма да говоря много с вас, защото иде князът на този свят и няма нищо в мен.

31 Но за да познае светът, че Аз обичам Отца; и както Отец ми заповяда, така и правя. Стани, да тръгваме отук.

ГЛАВА 15

1 Аз съм истинската лоза и Моят Отец е земеделецът.

2 Всяка пръчка в мен, която не дава плод, Той я отрязва; и всяка пръчка, която дава плод, Той я очиства, за да даде повече плод.

3 Сега сте чисти чрез словото, което ви говорих.

4 Пребъдвайте в Мен и Аз във вас. Както пръчката не може сама да даде плод, ако не остане на лозата; не можете повече, ако не пребъдвате в Мене.

5 Аз съм лозата, вие сте пръчките; който пребъдва в мен и аз в него, той дава много плод; защото без мен не можете да вършите нищо.

6 Ако някой не пребъде в Мене, ще бъде изхвърлен като пръчка и ще изсъхне; и хората ги събират и ги хвърлят в огъня, и те изгарят.

7 Ако пребъдете в Мене и думите Ми пребъдат във вас, искайте каквото желаете и ще ви бъде.

8 В това се прославя Моят Отец, да принасяте много плод; така ще бъдете Мои ученици.

9 Както Отец възлюби Мене, така и Аз възлюбих вас; пребъдете в Моята любов.

10 Ако пазите заповедите Ми, ще пребъдвате в любовта Ми; както и Аз опазих заповедите на Отца Си и пребъдвам в Неговата любов.

11 Тези неща ви казах, за да пребъде Моята радост във вас и вашата радост да бъде пълна.

12 Това е Моята заповед: да се любите един друг, както Аз ви възлюбих.

13 Никой няма по-голяма любов от тази, да даде живота си за приятелите си.

14 Вие сте Мои приятели, ако вършите всичко, което ви заповядвам.

15 Отсега нататък не ви наричам слуги; защото слугата не знае какво прави неговият господар; но аз ви

нарекох приятели; защото всичко, което съм чул от Моя Отец, ви съобщих.

16 Вие не избрахте Мене, но Аз избрах вас и ви определих, за да отидете и да принесете плод, и плодът ви да пребъде; та каквото и да поискате от Отца в Мое име, да ви го даде .

17 Това ви заповядвам, да се любите един друг.

18 Ако светът ви мрази, знайте, че Мене е намразил преди вас.

19 Ако бяхте от света, светът щеше да обича своето; но понеже не сте от света, но Аз ви избрах от света, затова светът ви мрази.

20 Помнете думата, която ви казах: Слугата не е по-горен от господаря си. Ако са преследвали мен, и вас ще преследват; ако са опазили моето слово, ще опазят и вашето.

21 Но всичко това ще ви сторят заради Моето име, защото не познават Този, който Ме е пратил.

22 Ако не бях дошъл и не бях им говорил, те не биха имали грях; но сега нямат обвивка за греха си.

23 Който мрази Мене, мрази и Моя Отец.

24 Ако не бях извършил между тях делата, които никой друг не е извършил, те не биха имали грях; но сега видяха и намразиха и Мене, и Моя Отец.

25 Но това се сбъдва, за да се изпълни словото, което е написано в закона им: Намразиха ме без причина.

26 Но когато дойде Утешителят, когото Аз ще ви изпратя от Отца, сиреч Духът на истината, който изхожда от Отца, Той ще свидетелства за Мене;

27 И вие ще свидетелствате, защото сте с Мене от началото.

ГЛАВА 16

1 Тези неща ви казах, за да не се съблазните.

2 Ще ви изгонят от синагогите; да, идва време, когато всеки, който ви убие, ще мисли, че служи на Бога.

3 И тези неща ще ви направят, защото не са познали нито Отца, нито мен.

4 Но тези неща ви казах, така че когато дойде времето, да си спомните, че ви казах за тях. И тези неща не ви казах в началото, защото бях с вас.

5 Но сега отивам при Този, който ме е изпратил; и никой от вас не ме пита: къде отиваш?

6 Но понеже ви казах тези неща, скръб изпълни сърцето ви.

7 Но аз ви казвам истината; За вас е по-добре да си отида; защото, ако не си отида, Утешителят няма да дойде при вас; но ако замина, ще го изпратя при вас.

8 И когато дойде, ще изобличи света за грях, за правда и за съдба;

9 От грях, защото не вярват в Мене;

10 За правдата, защото отивам при Отца Си и вече няма да Ме видите;

11 На съда, защото князът на този свят е осъден.

12 Имам още много неща да ви кажа, но не можете да ги понесете сега.

13 Но когато дойде Той, Духът на истината, ще ви упъти на цялата истина; защото няма да говори от Себе Си; но каквото чуе, това ще говори; и ще ви извести нещата, които идат.

14 Той ще Ме прослави, защото ще вземе от Моето и ще ви възвести.

15 Всичко, което Отец има, е Мое; затова казах, че Той ще вземе от Моето и ще ви го покаже.

16 Още малко, и няма да Ме видите; и пак, малко, и ще Ме видите, защото отивам при Отца.

17 Тогава някои от учениците Му казаха помежду си: Какво е това, което ни казва: Още малко и няма да Ме видите; и пак малко и ще Ме видите; и Понеже отивам в баща?

18 И рекоха: Какво е това, което казва: Още малко? не можем да кажем какво казва той.

19 Сега Исус разбра, че те искат да го попитат, и им каза: Разпитайте ли се помежду си за това, което казах: Малко и няма да ме видите; и пак малко и ще ме видите ?

20 Истина, истина ви казвам, че вие ще плачете и ще оплаквате, но светът ще се зарадва; и вие ще наскърбите, но скръбта ви ще се обърне в радост.

21 Една жена, когато ражда, има скръб, защото е дошъл нейният час; но щом роди детето, не помни вече мъката, от радост, че се е родил човек на света.

22 И вие сега имате скръб; но Аз пак ще ви видя и сърцето ви ще се зарадва, и радостта ви никой няма да ви отнеме.

23 И в онзи ден няма да ме питате за нищо. Истина, истина ви казвам, каквото и да поискате от Отец в Мое име, Той ще ви го даде.

24 Досега не сте искали нищо в Мое име; искайте и ще получите, за да бъде радостта ви пълна.

25 Тези неща ви говорих в притчи; но идва време, когато вече няма да ви говоря в притчи, но ще ви известя ясно за Отца.

26 В онзи ден ще поискате в Мое име; и не ви казвам, че ще се помоля на Отца за вас;

27 Защото сам Отец ви обича, понеже вие възлюбихте Мене и повярвахте, че съм излязъл от Бога.

28 Излязох от Отца и дойдох на света; пак оставям света и отивам при Отца.

29 Учениците Му казаха: Ето, сега говориш ясно и не говориш никаква поговорка.

30 Сега сме сигурни, че ти знаеш всичко и няма нужда някой да те пита; по това вярваме, че си излязъл от Бога.

31 Исус им отговори: Сега вярвате ли?

32 Ето, идва часът, да, вече е дошъл, когато ще се разпръснете всеки при себе си и ще Ме оставите сам; и въпреки това Аз не съм сам, защото Отец е с Мене.

33 Това ви казах, за да имате в Мене мир. В света ще имате скръб; но дерзайте; Аз победих света.

ГЛАВА 17

1 Тези думи изговори Исус, като вдигна очи към небето и каза: Отче, дойде часът; прослави Твоя Син, за да прослави и Твоят Син Тебе;

2 Както си му дал власт над всяка плът, така че той да даде вечен живот на всички, които си му дал.

3 А това е вечен живот, да познаят Тебе, единствения истинен Бог, и Исус Христос, когото си изпратил.

4 Прославих Те на земята; Свърших делото, което Ти ми даде да върша.

5 И сега, Отче, прослави Ме у Себе Си със славата, която имах у Теб преди света да бъде.

6 Изявих Твоето име на хората, които Ти ми даде от света; те бяха Твои и Ти ми ги даде; и те опазиха думата Ти.

7 Сега познах, че всичко, което си ми дал, е от Теб.

8 Защото аз им дадох думите, които ти ми даде; и те ги приеха, и със сигурност познах, че съм излязъл от Тебе, и повярвах, че Ти си ме изпратил.

9 За тях се моля: Не се моля за света, а за тези, които си Ми дал; защото те са твои.

10 И всичко мое е твое, и твоето е мое; и аз се прославих в тях.

11 И сега не съм вече в света, но те са в света, а аз ида при Тебе. Отче Свети, пази в името Си онези, които си ми дал, за да бъдат едно, както сме ние.

12 Докато бях с тях на света, пази ги в Твое име; тези, които ми даде, опазих, и никой от тях не е изгубен, освен синът на погибелта; за да може писанието да се изпълни.

13 И сега идвам при теб; и това говоря на света, за да имат Моята радост пълна в себе си.

14 Дадох им Твоето слово; и светът ги намрази, защото не са от света, както и Аз не съм от света.

15 Не се моля да ги вземеш от света, но да ги запазиш от злото.

16 Те не са от света, както и Аз не съм от света.

17 Освети ги чрез Твоята истина; Твоето слово е истина.

18 Както Ти ме изпрати в света, така и аз изпратих тях в света.

19 И заради тях Аз освещавам Себе Си, за да бъдат и те осветени чрез истината.

20 Не само за тях се моля, но и за онези, които ще повярват в Мене чрез тяхното слово;

21 За да бъдат всички едно; както Ти, Отче, си в Мене, и Аз в Тебе, така и те да бъдат в Нас едно, за да повярва светът, че Ти си Ме пратил.

22 И славата, която Ти Ми даде, Аз я дадох на тях; за да бъдат едно, както ние сме едно:

23 Аз в тях и Ти в Мен, за да бъдат направени съвършени в едно; и за да познае светът, че Ти си Ме пратил и си възлюбил тях, както възлюби Мене.

24 Отче, искам и тези, които си Ми дал, да бъдат с Мене, където съм Аз; за да видят славата Ми, която си Ми дал, защото си ме възлюбил преди създанието на света.

25 Отче праведни, светът не Те позна, но Аз Те познах, и тези познах, че Ти си Ме пратил.

26 И аз им изявих Твоето име и ще го изявя, така че любовта, с която си ме възлюбил, да бъде в тях, и аз в тях.

ГЛАВА 18

1 Когато Исус каза тези думи, той излезе с учениците Си отвъд потока Кедрон, където имаше градина, в която влезе Той и учениците Му.

2 И Юда, който го предаде, знаеше мястото; защото Исус често прибегваше там с учениците Си.

3 Тогава Юда, като взе група мъже и служители от главните свещеници и фарисеите, дойде там с фенери, факли и оръжия.

4 Исус, като знаеше всичко, което щеше да го сполети, излезе и им каза: **Кого търсите?**

5 Отговориха му: Исус от Назарет. Исус им каза: **Аз съм.** И Юда, който Го предаде, стоеше с тях.

6 И щом им каза: Аз съм, те се върнаха назад и паднаха на земята.

7 Тогава пак ги попита: **Кого търсите?** И те казаха: Исус от Назарет.

8 Исус отговори: **Казах ви, че съм Аз; прочее, ако Ме търсите, оставете тези да си отидат.**

9 За да се изпълни думата, която каза: **От тези, които Ми даде, не изгубих никого.**

10 Тогава Симон Петър, който имаше меч, го извади и удари слугата на първосвещеника и му отрязва дясното ухо. Името на слугата беше Малх.

11 Тогава Исус каза на Петър: **тури меча си в ножницата; чашата, която Ми даде Отец, няма ли да я изпия?**

12 Тогава дружината, хилядният и юдейските служители хванаха Исус и Го вързаха,

13 И го заведе първо при Анна; тъй като той беше тъст на Каиафа, който през същата година беше първосвещеник.

14 А Каиафа беше този, който даде съвет на юдеите, че е по-добре един човек да умре за народа.

15 И Симон Петър последва Исус, както и друг ученик; този ученик беше познат на първосвещеника и влезе с Исус в двореца на първосвещеника.

16 А Петър стоеше на вратата отвън. Тогава другият ученик, който беше познат на първосвещеника, излезе и говори на вратаря, и въведе Петър.

17 Тогава девойката, която пазеше вратата, казва на Петър: Не си ли и ти от учениците на този човек? Той каза, не съм.

18 И слугите и служителите стояха там, които бяха наклали огън от въглища; защото беше студено; и те се стоплиха; а Петър стоеше с тях и се топли.

19 Тогава първосвещеникът попита Исус за учениците Му и за учението Му.

20 Исус му отговори: **Говорих явно на света; Винаги съм поучавал в синагогата и в храма, където юдеите винаги прибегват; и тайно не съм казал нищо.**

21 **Защо ме питаш? попитайте онези, които ме слушаха, какво им казах; ето, те знаят какво казах.**

22 И когато той каза това, един от служителите, които стояха наблизо, удари Исус с длан, като каза: Така ли отговаряш на първосвещеника?

23 Исус му отговори: **Ако съм говорил зло, докажи, че е лошо; но ако е добре, защо ме биеш?**

24 А Анна го изпрати вързан при първосвещеника Каиафа.

25 А Симон Петър стоеше и се грееше. Тогава те му казаха: не си ли и ти един от учениците Му? Той отрече и каза: Не съм.

26 Един от слугите на първосвещеника, негов сродник, на когото Петър отрязва ухото, каза: Не те ли видях в градината с него?

27 Тогава Петър пак се отрече и веднага петелът пропя.

28 Тогава заведоха Исус от Каиафа в преторията; и беше рано; и самите те не влязоха в съдебната зала, за да не се осквернят; но за да ядат пасхата.

29 Тогава Пилат излезе при тях и каза: В какво обвинение повдигате този човек?

30 Те в отговор му казаха: Ако не беше злодей, нямаше да ти го предадем.

31 Тогава Пилат им каза: Хванете Го вие и Го съдете според вашия закон. Затова юдеите му казаха: Не ни е позволено да умъртвяваме никого;

32 За да се изпълни думата на Исус, която Той изговори, показвайки от каква смърт трябва да умре.

33 Тогава Пилат пак влезе в преторията, повика Исус и Му каза: Ти Юдейският цар ли си?

34 Исус му отговори: **Ти от себе си ли говориш това, или други ти го казаха за Мене?**

35 Пилат отговори: Юдеин ли съм? Твоят собствен народ и първосвещениците ми те предадоха; какво направи ти?

36 Исус отговори: **Моето царство не е от този свят; ако Моето царство беше от този свят, тогава Моите слуги щяха да се борят, за да не бъда предаден на юдеите; но сега Моето царство не е оттук.**

37 Тогава Пилат Му каза: Тогава Ти цар ли си? Исус отговори: **Ти казваш, че съм цар. Аз за това съм роден и за това дойдох на света, за да свидетелствам за истината. Всеки, който е от истината, слуша гласа ми.**

38 Пилат Му каза: Що е истина? И като каза това, пак излезе при юдеите и им каза: Аз не намирам никаква вина в него.

39 Но вие имате обичай да ви пускам един на пасхата; искате ли, прочее, да ви пускам юдейския цар?

40 Тогава всички отново извикаха, казвайки: Не този, а Варава. Сега Варава беше разбойник.

ГЛАВА 19

1 Тогава Пилат взе Исус и Го бичува.

2 И войниците сплетоха венец от тръни и го туриха на главата Му, и облякоха Му пурпурна дреха,

3 И каза: Здравей, Царю на юдеите! и го удряха с ръцете си.

4 Пилат пак излезе и им каза: Ето, извеждам ви го вън, за да знаете, че не намирам никаква вина в него.

5 Тогава Исус излезе, носейки венеца от тръни и пурпурната дреха. И Пилат им каза: Ето човека!

6 И тъй, главните свещеници и служителите, като Го видяха, извикаха, казвайки: Разпни Го, разпни Го! Пилат им казва: Вземете Го вие и Го разпнете, защото аз не намирам никаква вина в Него.

7 Юдеите Му отговориха: Ние имаме закон и по нашия закон той трябва да умре, защото направи себе си Божий Син.

8 И Пилат, като чу тази дума, още повече се уплаши;

9 И пак влезе в преторията и каза на Исус: Откъде си? Но Исус не му отговори.

10 Тогава Пилат Му каза: Не ми ли говориш? не знаеш ли, че имам власт да те разпна и имам власт да те пусна?

11 Исус отговори: **Ти не би могъл да имаш никаква власт над Мене, ако не ти беше дадено отгоре; затова по-голям грях има онзи, който Ме предаде на теб.**

12 И оттогава нататък Пилат искаше да го освободи, но юдеите извикаха, казвайки: Ако пуснеш този човек, не си приятел на кесаря; всеки, който прави себе си цар, говори против кесаря.

13 Пилат, като чу тази дума, изведе Исус вън и седна на съдийското място на място, което се нарича тротоара, а на еврейски Габата.

14 И беше приготвянето на пасхата и около шестия час; и той каза на юдеите: Ето вашия цар!

15 Но те извикаха: Махни Го, Махни Го, разпни Го! Пилат им казва: вашия Цар ли да разпна? Първосвещениците отговориха: Ние нямаме друг цар освен Кесаря.

16 Тогава той им Го предаде, за да бъде разпнат. И взеха Исус и Го отведоха.

17 И той, носейки кръста си, излезе на място, наречено Мястото на черепа, което се нарича на еврейски Голгота:

18 където Го разпнаха и други двама с Него, единия от двете страни, а Исус в средата.

19 И Пилат написа заглавие и го постави на кръста. И надписът беше: ИСУС ОТ НАЗАРЕТ, ЮДЕЙСКИЯТ ЦАР.

20 Тогава това заглавие прочетоха много от юдеите, защото мястото, където Исус беше разпнат, беше близо до града; и беше написано на еврейски, гръцки и латински.

21 Тогава главните свещеници на юдеите казаха на Пилат: Не пиши: Царят на юдеите; но той каза: Аз съм юдейският цар.

22 Пилат отговори: Каквото писах, писах го.

23 Тогава войниците, когато разпнаха Исус, взеха дрехите Му и ги разделиха на четири части, за всеки войник по една част; а също и дрехата му: сега дрехата беше без шев, изтъкана отгоре навсякъде.

24 Затова рекоха помежду си: Да не го раздираме, но да хвърлим жребий за него чие ще бъде, за да се изпълни писанието, което казва: Разделиха си дрехите Ми и за облеклото ми хвърлиха жребий. Ето защо войниците направиха тези неща.

25 А до кръста на Исус стояха майка Му и сестрата на майка Му Мария, жената на Клеопа, и Мария Магдалена.

26 Исус, като видя майка Си и стоящия до нея ученик, когото обичаше, каза на майка Си: **Жено, ето твоя син!**

27 Тогава каза на ученика: **Ето майка ти!** И от този час този ученик я заведе у дома си.

28 След това Исус, като знаеше, че всичко вече е свършено, за да се изпълни писанието, каза: **Жаден съм.**

29 Там беше поставен съд, пълен с оцет; и напълниха гъба с оцет, туриха я върху исоп и я поднесоха към устата Му.

30 И тъй, когато Исус прие оцета, каза: **Свърши се!** И наведе глава и издъхна.

31 И така, понеже това беше подготовката, телата да не остават на кръста в съботния ден (защото този съботен ден беше голям ден), помолиха Пилат да им се пречупят краката и да бъдат отнети.

32 Тогава войниците дойдоха и счупиха краката на първия и на другия, който беше разпнат с Него.

33 Но когато дойдоха при Исус и видяха, че е вече мъртъв, не Му счупиха краката.

34 Но един от войниците с копие прониза ребрата му и веднага изтекоха кръв и вода.
 35 И този, който го видя, свидетелства, и свидетелството му е вярно; и той знае, че казва истината, за да повярвате.
 36 Защото това стана, за да се изпълни писанието: „Кост Негова няма да се строши“.
 37 И отново друго писание казва: Ще погледнат този, когото прободоха.
 38 И след това Йосиф от Ариматея, който беше ученик на Исус, но тайно поради страх от юдеите, помоли Пилат да вземе тялото на Исус; и Пилат му позволи. И тъй, той дойде и взе тялото на Исус.
 39 Дойде и Никодим, който първо дойде при Исус през нощта, и донесе смес от смирна и алое, тежка около сто фунта.
 40 Тогава те взеха тялото на Исус и го обвиха в ленени дрехи с благовонията, както юдеите обичат да погребват.
 41 А на мястото, където беше разпнат, имаше градина; и в градината нов гроб, в който още не е бил положен човек.
 42 И тъй, там положиха Исус заради юдейския пригответен ден; тъй като гробът беше близо.

ГЛАВА 20

1 В първия ден на седмицата Мария Магдалена идва рано, когато беше още тъмно, при гроба и вижда камъка отместен от гроба.
 2 Тогава тя изтича и дойде при Симон Петър и при другия ученик, когото Исус обичаше, и им каза: Взеха Господа от гроба и не знаем къде са Го положили.
 3 Тогава Петър и другият ученик излязоха и дойдоха на гроба.
 4 И така, двамата се затичаха заедно; и другият ученик изпревари Петър и стигна пръв до гроба.
 5 И като се наведе и погледна вътре, видя ленените дрехи да лежат; но той не влезе.
 6 Тогава идва Симон Петър след него, влиза в гроба и вижда ленените дрехи да лежат,
 7 И салфетката, която беше около главата му, не лежеше с ленените дрехи, а увита на едно място отделно.
 8 Тогава влезе и другият ученик, който пръв дойде при гроба, и той видя и повярва.
 9 Защото те още не знаеха писанието, че Той трябва да възкръсне от мъртвите.
 10 Тогава учениците отново отидоха у дома си.
 11 А Мария стоеше отвън при гроба и плачеше; и докато плачеше, тя се наведе и погледна в гроба,
 12 И вижда два ангела в бяло, седнали, единият при главата, а другият при нозете, където беше лежало тялото на Исус.
 13 И те ѝ казаха: Жено, защо плачеш? Тя им казва: Защото взеха моя Господ и не знам къде са Го положили.
 14 И като каза това, тя се обърна назад и видя Исус да стои, но не позна, че беше Исус.
 15 Исус ѝ каза: **жено, защо плачеш? кого търсиш?** Тя, като го помисли за градинаря, му каза: Господине, ако

ти си го изнесъл, кажи ми къде си го положил и аз ще го взема.
 16 Исус ѝ каза: **Мария!** Тя се обърна и му каза: Раввунни! което ще рече, Учителю.
 17 Исус ѝ каза: **Не се докосвай до Мене; защото още не съм се възнесъл при Моя Отец; но иди при братята Ми и им кажи: Възнасям се при Моя Отец и вашия Отец; и на моя Бог, и на вашия Бог.**
 18 Мария Магдалена дойде и каза на учениците, че е видяла Господа и че Той ѝ е казал тези неща.
 19 И така, вечерта на същия ден, който беше първият ден от седмицата, когато вратите бяха затворени, където бяха събраните ученици поради страх от юдеите, дойде Исус и застана по средата и им каза: **Мир вам!**
 20 И като каза това, той им показа ръцете и ребрата си. Тогава учениците се зарадваха, като видяха Господа.
 21 Тогава Исус пак им каза: **Мир вам! Както Отец изпрати Мене, така и Аз изпращам вас.**
 22 И като каза това, духна върху тях и им каза: **Приемете Светия Дух!**
 23 **На които простите греховете, ще им бъдат простени; и чиито грехове задържите, те се задържат.**
 24 Но Тома, един от дванадесетте, наречен Близнак, не беше с тях, когато Исус дойде.
 25 Тогава другите ученици му казаха: Видяхме Господа. Но той им каза: Ако не видя в ръцете му белезите от гвоздеите и не сложа пръста си в белезите от гвоздеите и не пхн ръката си в ребрата му, няма да повярвам.
 26 И след осем дни учениците Му отново бяха вътре и Тома с тях; тогава Исус дойде, когато вратите бяха затворени, застана по средата и каза: **Мир вам!**
 27 Тогава той каза на Тома: **Дай пръста си тук и виж ръцете ми; и дай ръката си тук и я пхни в ребрата ми; и не бъди неверен, а вярващ.**
 28 И Тома в отговор Му каза: Господ мой и Бог мой.
 29 Исус му каза: **Тома, понеже ме видя, ти повярва; блажени са тези, които не са видели, а са повярвали.**
 30 И много други знамения извърши Исус в присъствието на учениците Си, които не са написани в тази книга:
 31 Но това е написано, за да повярвате, че Исус е Христос, Божият Син; и че като вярвате, можете да имате живот чрез Неговото име.

ГЛАВА 21

1 След тези неща Исус отново се яви на учениците си при Тивериадското езеро; и по този начин показа самият той.
 2 Там бяха заедно Симон Петър и Тома, наречен Близнак, и Натанаил от Кана Галилейска, и синовете на Зеведей, и други двама от неговите ученици.
 3 Симон Петър им казва: отивам да ловя риба. Казват му: и ние ще отидем с теб. Те излязоха и веднага влязоха в кораба; и тази нощ не уловиха нищо.
 4 Но когато настъпи сутринта, Исус стоеше на брега; но учениците не познаха, че това беше Исус.
 5 Тогава Исус им каза: **Деца, имате ли нещо за храна?** Те му отговориха: Не.

6 И той им каза: **Хвърлете мрежата отдясно на кораба и ще намерите.** Затова те хвърлиха и сега не можаха да го изтеглят поради множеството риби.

7 Затова онзи ученик, когото Исус обичаше, каза на Петър: Господ е. А Симон Петър, когато чу, че това е Господ, препаса дрехата си (защото беше гол) и се хвърли в морето.

8 И другите ученици дойдоха в малък кораб; (защото не бяха далеч от сушата, но около двеста лакти), влачейки мрежата с риба.

9 И щом излязоха на сушата, видяха там огън от въглища и риба, поставена върху него, и хляб.

10 Исус им каза: **Донесете от рибата, която сега хванаете.**

11 Симон Петър се качи и извади мрежата на сушата, пълна с големи риби, сто петдесет и три; и въпреки че бяха толкова много, мрежата не се скъса.

12 Исус им каза: **Елате да вечеряте.** И никой от учениците не посмя да го попита: Кой си ти? знаейки, че това е Господ.

13 Тогава Исус идва, взема хляб и им дава, също и риба.

14 Това е вече третият път, когато Исус се яви на учениците Си, след като възкръсна от мъртвите.

15 И така, когато вечеряха, Исус каза на Симон Петър: **Симоне Йонов, обичаш ли Ме повече от тези?** Той Му каза: Да, Господи! ти знаеш, че те обичам. Казва му: **Паси агнетата ми.**

16 Пак му казва втори път: **Симоне Йонов, обичаш ли Ме?** Той Му каза: Да, Господи! ти знаеш, че те обичам. Казва му: **Паси овцете ми.**

17 Трети път му казва: **Симоне Йонов, обичаш ли Ме?** Петър се наскърби, защото трети път му каза: Обичаш ли ме? И той Му каза: Господи, Ти знаеш всичко; ти знаеш, че те обичам. Исус му каза: **Паси овцете Ми.**

18 Истина, истина ти казвам: Когато беше млад, ти се опасваше сам и ходеше, където си искаше; но когато остарееш, ще протегнеш ръцете си и друг ще те препаше и ще те отведе, където искаш. не бих искал.

19 Това каза той, като даваше да се разбере с каква смърт щеше да прослави Бога. И като каза това, му каза: **Върви след Мене.**

20 Тогава Петър, като се обърна, видя, че го следва ученикът, когото Исус обичаше; която също се облегна на гърдите му на вечерята и каза: Господи, кой е този, който Те предава?

21 Петър, като го видя, каза на Исус: Господи, а този какво да направи?

22 Исус му каза: **Ако искам да остане, докато дойда, какво ти е това? последвай ме.**

23 Тогава тази дума се разнесе между братята, че този ученик няма да умре; но Исус не му каза: Той няма да умре; но **ако искам той да остане, докато дойда, какво ти е това?**

24 Този е ученикът, който свидетелства за тези неща и написа тези неща; и знаем, че свидетелството му е вярно.

25 Има и много други неща, които Исус извърши, за които, ако се напишат всички, предполагам, че дори самият свят не би могъл да побере книгите, които трябва да бъдат написани. амин

Деяния на Апостолите

ГЛАВА 1

1 Направих предишния трактат, о, Теофил, за всичко, което Исус започна да прави и учи,
2 До деня, в който беше възнесен, след което чрез Светия Дух беше дал заповеди на апостолите, които беше избрал:
3 На които той също се показва жив след страданието си чрез много непогрешими доказателства, като им се явяваше четиридесет дни и говореше за нещата, отнасящи се до Божието царство:
4 И като се събра с тях, им заповяда да не напускат Ерусалим, **но да чакат обещанието на Отца, което, каза Той, сте чули от Мене.**
5 **Защото Йоан наистина кръщаваше с вода; но вие ще бъдете кръстени със Светия Дух не след много дни.**
6 И така, когато се събраха, те го попитаха, казвайки: Господи, в това време ще възстановиш ли царството на Израил?
7 И той им каза: **Не е за вас да знаете времената или сезоните, които Отец е поставил в собствената Си власт.**
8 **Но вие ще приемете сила, след като Светият Дух дойде върху вас, и вие ще бъдете свидетели за Мен и в Ерусалим, и в цяла Юдея, и в Самария, и до края на земята.**
9 И когато каза тези неща, докато те го гледаха, той беше вдигнат; и облак го прибра от очите им.
10 И докато те гледаха втренчено към небето, докато той се изкачваше, ето, двама мъже застанаха до тях в бели дрехи;
11 Който също каза: Мъже галилейски, защо стоите и гледате към небето? същият този Исус, който се възнесе от вас на небето, ще дойде по същия начин, както го видяхте да отива на небето.
12 След това се върнаха в Ерусалим от планината, наречена Елеонска, която е на разстояние един съботен ден от Ерусалим.
13 И като влязоха, те се качиха в една горна стая, където живееха и Петър, и Яков, и Йоан, и Андрей, Филип и Тома, Вартоломей и Матей, Яков, Алфеевият син, и Симон Зилот, и Юда, братът на Яков.
14 Всички те пребъдваха единомдушно в молитва и моление с жените и Мария, майката на Исус, и с братята Му.
15 И в онези дни Петър се изправи сред учениците и каза (броят на имената заедно беше около сто и двадесет),
16 Мъже и братя, това писание трябва да е трябвало да се изпълни, което Светият Дух чрез устата на Давид каза преди за Юда, което беше водач на онези, които хванаха Исус.
17 Защото той беше причислен към нас и получи част от това служение.

18 Сега този човек купи нива с наградата на беззаконието; и като падна стремглаво, той се пръсна през средата и всичките му вътрешности избиха.

19 И това стана известно на всички жители на Йерусалим; доколкото това поле се нарича на техния правилен език, Aceldama, което ще рече, полето на кръвта.

20 Защото е писано в книгата на Псалмите: Нека жилището му запустее и никой да не живее в него;

21 Затова от тези човеци, които бяха с нас през цялото време, докато Господ Исус влизаше и излизаше между нас,

22 Като се започне от кръщението на Йоан до същия ден, в който той беше взет от нас, човек трябва да бъде ръкоположен да бъде свидетел заедно с нас на Неговото възкресение.

23 И те назначиха двама: Йосиф, наречен Варсава, който се наричаше Юст, и Матия.

24 И те се помолиха и казаха: Ти, Господи, Който познаваш сърцата на всички човеци, покажи кой от тези двамата си избрал,

25 За да може да вземе част от това служение и апостолство, от което Юда падна чрез престъпление, за да може да отиде на своето място.

26 И те дадоха своите жребии; и жребият падна на Матияс; и той беше причислен към единадесетте апостоли.

ГЛАВА 2

1 И когато денят на Петдесетница настъпи напълно, те всички бяха единомдушно на едно място.

2 И внезапно се чу шум от небето като на силен вятър и изпълни цялата къща, където седяха.

3 И им се явиха разделени езици като огнени и седна по един на всеки от тях.

4 И те всички се изпълниха със Светия Дух и започнаха да говорят на други езици, както Духът им даваше да говорят.

5 И в Йерусалим живеяха юдеи, благочестиви мъже, от всеки народ под небето.

6 И когато това се разчу навън, множеството се събра и се смути, защото всеки ги чу да говорят на собствения си език.

7 И всички се чудеха и чудеха, като си казваха един на друг: Ето, всички тези, които говорят, не са ли галилейци?

8 И как чуваме всеки на собствения си език, на който сме родени?

9 партяни, мидяни, еламити и жителите на Месопотамия, Юдея и Кападокия, Понт и Азия,

10 Фригия и Памфилия, в Египет и в частите на Либия около Кирена, и чужденци от Рим, евреи и прозелити,

11 Крит и арабите, ние наистина ги чуваме да говорят на нашите езици чудесните Божии дела.

12 И всички се чудеха и се колебаеха, като си казваха един на друг: Какво значи това?

13 Други се подиграваха и казваха: Тези хора са се напили с ново вино.

14 Но Петър, като се изправи с единадесетте, издигна гласа си и им каза: Мъже от Юдея и всички вие, които живеете в Йерусалим, нека ви е известно това и слушайте думите ми:

15 Защото тези не са пияни, както мислите, тъй като е едва третият час на деня.

16 Но това е казаното от пророк Йоил;

17 И ще стане в последните дни, казва Бог, ще изляе от Духа Си върху всяка твар; и синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват, и младежите ви ще виждат видения, и старците ви ще сънуват сънища :

18 И върху слугите Си и върху слугините Си ще изляе от Духа Си в онези дни; и те ще пророкуват:

19 И ще покажа чудеса на небето горе и знамения на земята долу; кръв, и огън, и пара от дим:

20 Слънцето ще се превърне в тъмнина и луната в кръв, преди да дойде онзи велик и бележит ден Господен:

21 И ще стане така, че всеки, който призове името Господне, ще бъде спасен.

22 Мъже на Израил, чуйте тези думи; Исус от Назарет, мъж, одобрен от Бога между вас чрез чудеса, чудеса и личби, които Бог извърши чрез Него всред вас, както и вие знаете:

23 Него, предаден чрез определената воля и предумание на Бога, вие сте хванали и от нечестиви ръце сте разпънали и убили;

24 Когато Бог възкреси, като развърза болките на смъртта, защото не беше възможно да бъде задържан от нея.

25 Защото Давид говори за него: Винаги съм виждал Господа пред себе си, защото Той е от дясната ми страна, за да не се поклатя.

26 Затова се зарадва сърцето ми и се развесели езикът ми; освен това и плътта ми ще почива в надежда:

27 Защото няма да оставиш душата ми в пъкъла, нито ще оставиш Твоя Светия да види изтление.

28 Ти си ми показал пътищата на живота; ще ме наситиш с лицето Си.

29 Мъже и братя, позволете ми свободно да ви говоря за патриарх Давид, че той е мъртъв и е погребан и гробът му е с нас до ден днешен.

30 И така, бидейки пророк и знаейки, че Бог му се е заклел с клетва, че от плода на слабините му, според плътта, ще издигне Христос да седне на престола му;

31 Той, като видя това преди, говори за възкресението на Христос, че душата му не е оставена в ада, нито плътта му е видяла тление.

32 Този Исус Бог възкреси, на което ние всички сме свидетели.

33 Затова, бидейки въздигнат от Божията десница и приел от Отца обещанието за Светия Дух, Той изля това, което вие сега виждате и чувате.

34 Защото Давид не се е възнесъл на небесата, но той сам казва: Господ каза на моя Господ: Седни от дясната ми страна,

35 Докато не направя враговете ти твое подножие.

36 И тъй, нека целият Израилев дом знае със сигурност, че Бог направи същия Исус, Когато вие разпънахте, Господ и Христос.

37 Сега, когато чува това, те бяха ужилени в сърцата си и казаха на Петър и на останалите апостоли: Мъже, братя, какво да правим?

38 Тогава Петър им каза: Покайте се и всеки от вас нека се кръсти в името на Исус Христос за опрощаване на греховете и ще получите дара на Светия Дух.

39 Защото обещанието е за вас, и за децата ви, и за всички, които са далеч, точно толкова, колкото Господ нашият Бог призове.

40 И с много други думи свидетелстваше и увещаваше, като казваше: Спасете се от това нечестиво поколение.

41 Тогава онези, които с радост приеха словото му, бяха кръстени и в същия ден към тях се добавиха около три хиляди души.

42 И те пребъдваха твърдо в учението на апостолите и в общението, в разчупването на хляба и в молитвите.

43 И страх обзе всяка душа; и много чудеса и знамения бяха извършени от апостолите.

44 И всички повярвали бяха заедно и имаха всичко общо;

45 И продадоха имуществото и богатата си и ги разделиха на всички хора, според нуждите на всеки.

46 И те, като прекарваха всеки ден единодушно в храма и разчупваха хляб от къща на къща, ядяха месото си с радост и простодушие на сърцето,

47 Хвалете Бога и имайте благоволенieto на целия народ. И Господ ежедневно добавяше към църквата такива, които трябваше да бъдат спасени.

ГЛАВА 3

1 Петър и Йоан се качиха заедно в храма в часа на молитвата, който беше деветият час.

2 И носеха един човек, куц от утробата на майка си, когото слагаха всеки ден при портата на храма, наречена Красива, за да иска милостиня от онези, които влизаха в храма;

3 Който видя Петър и Йоан, които се канят да влязат в храма, поиска милостиня.

4 И Петър, като се взря в него с Йоан, каза: Погледни ни!

5 И той ги вслуша, като очакваше да получи нещо от тях.

6 Тогава Петър каза: Сребро и злато нямам; но това, което имам, ти го давам: В името на Исус Христос от Назарет стани и ходи.

7 И той го хвана за дясната ръка и го повдигна; и веднага краката и глезените му се укрепиха.

8 И той скоочи, изправи се и ходи, и влезе с тях в храма, като ходеше и скачаше, и славеше Бога.

9 И целият народ го видя да ходи и да хвали Бога:

10 И те познаха, че това беше той, който седеше за милостиня при Красивата порта на храма: и те бяха изпълнени с почуда и удивление от това, което му се случи.

11 И докато изцеленият куц човек държеше Петър и Йоан, целият народ се затича при тях в преддверието, което се нарича Соломоново, много учудени.

12 И Петър, като видя това, отговори на народа: Израилтяни, защо се чудите на това? или защо ни гледате толкова сериозно, сякаш със собствената си сила или святост сме направили този човек да ходи?

13 Бог на Авраам, и на Исаак, и на Яков, Бог на нашите бащи, прослави Сина Си Исус; когото вие предадохте и се отрекохте от него в присъствието на Пилат, когато той беше решен да го пусне.

14 Но вие се отрекохте от Светия и Праведния и поискахте да ви се даде убиец;

15 И убиха Княза на живота, когото Бог възкреси от мъртвите; на което ние сме свидетели.

16 И Неговото име чрез вяра в Неговото име укрепи този човек, когото виждате и познавате; да, вярата, която е чрез него, му даде това съвършено здраве пред всички вас.

17 И сега, братя, съзнавам, че го направихте поради невежество, както и вашите управници.

18 Но това, което Бог беше явил по-рано чрез устата на всичките Си пророци, че Христос ще страда, Той така ги изпълни.

19 Затова се покайте и се обърнете, за да могат греховете ви да бъдат заличени, когато времената на освежаване дойдат от присъствието на Господа;

20 И той ще изпрати Исус Христос, който преди ви беше проповядан:

21 Когото небето трябва да приеме до времената на възстановяването на всичко, което Бог е говорил чрез устата на всичките Си свети пророци от началото на света.

22 Защото Моисей наистина каза на бащите: Господ вашият Бог ще ви издигне пророк от вашите братя, като мен; него ще слушате във всичко, каквото и да ви каже.

23 И ще стане така, че всяка душа, която не послуша този пророк, ще бъде изтребена измежду народа.

24 Да, и всички пророци от Самуил и тези, които следват след това, толкова, колкото са говорили, също са предсказали тези дни.

25 Вие сте деца на пророците и на завета, който Бог склучи с бащите ни, като каза на Авраам, И в твоето потомство ще бъдат благословени всички земни племена.

26 Първо при вас Бог, след като възкреси Своя Син Исус, Го изпрати да ви благослови, като отвърне всеки един от вас от неговите беззакония.

ГЛАВА 4

1 И докато говореха на народа, свещениците и началникът на храма, и садукееите се приближиха към тях,

2 Наскърбени, че поучаваха народа и проповядваха чрез Исус възкресението от мъртвите.

3 И те сложиха ръце на тях и ги оставиха под стража до следващия ден, защото вече беше вечер.

4 Но мнозина от тези, които чуха словото, повярваха; и броят на мъжете беше около пет хиляди.

5 И на следващия ден техните началници, старейшини и книжници,

6 И първосвещеникът Анна, и Каиафа, и Йоан, и Александър, и всички, които бяха от рода на първосвещеника, бяха събрани в Ерусалим.

7 И когато ги поставиха по средата, те попитаха: С каква сила или с какво име направихте това?

8 Тогава Петър, изпълнен със Светия Дух, им каза: Вие, началници на народа и старейшини Израилеви,

9 Ако днес бъдем изследвани за доброто дело, извършено на безсилния човек, по какъв начин той е изцелен;

10 Да бъде известно на всички вас и на целия народ на Израел, че в името на Исус Христос от Назарет, Когото

вие разпнахте, Когото Бог възкреси от мъртвите, именно чрез Него този човек стои тук пред вас здрав.

11 Това е камъкът, който вие, строителите, презряхте, който стана глава на ъгъла.

12 Нито чрез никого друго няма спасение; защото под небето няма друго име, дадено на човеците, чрез което да се спасим.

13 Сега, когато видяха дързостта на Петър и Йоан и забелязаха, че са неучени и невежи хора, те се удивиха; и разбраха за тях, че са били с Исус.

14 И като видяха, че изцеленият човек стоеше с тях, те не можаха да кажат нищо против това.

15 Но когато им заповядаха да излязат настрана от съвета, те се съвещаваха помежду си,

16 Казвайки: Какво да направим с тези хора? тъй като това, че наистина забележително чудо е било извършено от тях, е ясно на всички, които живеят в Йерусалим; и не можем да го отречем.

17 Но за да не се разпространява повече между хората, нека ги заплашим настойчиво да не говорят вече на никого в това име.

18 И те ги повикаха и им заповядаха да не говорят изобщо, нито да поучават в името на Исус.

19 Но Петър и Йоан им отговориха и казаха: съдете вие дали е право пред Бога да слушаме вас повече, отколкото Бога.

20 Защото не можем да не говорим това, което сме видели и чули.

21 И така, след като ги заплашиха още повече, те ги пуснаха, като не намериха нищо как да ги накажат, заради народа; защото всички хора славеха Бога за това, което беше извършено.

22 Защото човекът беше над четиридесет години, на когото се извърши това чудо на изцеление.

23 И като ги пуснаха, те отидоха при своите и разказаха всичко, което главните свещеници и старейшините им казаха.

24 И като чува това, те единодушно издигнаха гласа си към Бога и казаха: Господи, Ти си Бог, който си направил небето и земята, и морето, и всичко, което е в тях;

25 Който чрез устата на слугата Си Давид си казал: Защо езичниците се разгневиха и племената замисляха празни неща?

26 Царете на земята се изправиха и владетелите се събраха срещу Господа и срещу Неговия Христос.

27 Защото наистина срещу Твоето свято дете Исус, Когото си помазал, както Ирод, така и Пилат Понтийски, с езичниците и народа на Израил се събраха заедно,

28 За да извърша всичко, което твоята ръка и твоят съвет са определили преди да бъде направено.

29 И сега, Господи, виж техните заплахи и дай на Твоите слуги, така че с пълна дързост да говорят Твоето слово,

30 Като простираш ръката си да изцеляваш; и че знаменията и чудесата могат да се извършват в името на твоето свято дете Исус.

31 И като се помолиха, мястото, където бяха събрани, се поклати; и всички се изпълниха със Светия Дух и говореха Божието слово с дързост.

32 И множеството от повярвалите бяха с едно сърце и с една душа; но те имаха всичко общо.

33 И с голяма сила свидетелстваха на апостолите за възкресението на Господ Исус; и голяма благодат беше върху всички тях.

34 И сред тях нямаше нито един лишен от нужда; защото всички, които притежаваха земи или къщи, ги продаваха и донасяха цените на продадените неща,

35 И ги сложи в нозете на апостолите и се раздаде на всеки според нуждите му.

36 И Йосей, наречен от апостолите Варнава, (което се тълкува Син на утехата), левит и от страната Кипър,

37 Като имаше земя, продаде я, донесе парите и ги сложи в краката на апостолите.

ГЛАВА 5

1 Но един човек на име Анания, със съпругата му Сапфира, продаде имот,

2 И скри част от цената, тъй като и жена му беше запозната с това, и донесе известна част и я сложи в краката на апостолите.

3 Но Петър каза: Анания, защо Сатана изпълни сърцето ти да излъжеш Светия Дух и да задържиш част от цената на земята?

4 Докато остана, не беше ли твое? и след като беше продаден, не беше ли в твоя власт? защо си замислил това нещо в сърцето си? ти не си излъгал хората, а Бога.

5 И Анания, като чу тези думи, падна и издъхна; и голям страх обзе всички, които чуха тези неща.

6 И младежите станаха, навиха го, изнесоха го и го погребяха.

7 И след около три часа влезе жена му, без да знае какво е станало.

8 А Петър ѝ отговори: Кажи ми за толкова ли си продала земята? И тя каза: Да, за толкова много.

9 Тогава Петър ѝ рече: Как се съгласихте да изкушите Господния Дух? ето, нозете на онези, които погребяха мъжа ти, са пред вратата и ще те изнесат.

10 Тогава тя веднага падна в нозете му и издъхна; и младежите влязоха и я намериха мъртва, и като я изнесоха, погребяха я при мъжа ѝ.

11 И голям страх обзе цялата църква и всички, които чуха тези неща.

12 И чрез ръцете на апостолите бяха извършени много знамения и чудеса сред хората; (и всички те бяха в единомислие в верандата на Соломон.

13 И от останалите никой не посмя да се присъедини към тях; но народът ги възвеличи.

14 И вярващите бяха още повече добавени към Господа, множество мъже и жени.)

15 Дотолкова, че изнасяха болните по улиците и ги слагаха на легла и кушетки, та поне сянката на Петър, който минаваше, да осени някои от тях.

16 Дойдоха и множество от околните градове към Ерусалим, носейки болни и обсебени от нечисти духове; и всички бяха изцелени.

17 Тогава първосвещеникът и всички, които бяха с него, (което е сектата на садуките) станаха и се изпълниха с негодувание,

18 И възложиха ръце на апостолите и ги туриха в общия затвор.

19 Но ангелът Господен през нощта отвори вратите на тъмницата, изведе ги и каза:

20 Иди, застани и говори в храма на хората всичките думи на този живот.

21 И като чува това, влязоха в храма рано сутринта и поучаваха. Но първосвещеникът и онези, които бяха с него, дойдоха и свикаха съвета и целия сенат на израилтяните и изпратиха в тъмницата да ги доведат.

22 Но когато служителите дойдоха и не ги намериха в затвора, те се върнаха и казаха:

23 Затворът наистина ни намери затворен с пълна безопасност и пазачите да стоят отвън пред вратите; но когато отворихме, не намерихме никого вътре.

24 Сега, когато първосвещеникът и началникът на храма, и главните свещеници чува тези неща, те се усъмниха от тях до какво ще доведе това.

25 Тогава един дойде и им каза, казвайки: Ето, мъжете, които турихте в тъмница, стоят в храма и поучават народа.

26 Тогава началникът отиде със служителите и ги доведе без насилие, защото се бояха от народа, да не би да ги убият с камъни.

27 И като ги доведоха, поставиха ги пред синедриона; и първосвещеникът ги попита:

28 Казвайки: Не ви ли заповядахме строго да не поучавате в това име? и ето, вие напълнихте Ерусалим с вашето учение и възнамерявате да докарате кръвта на този човек върху нас.

29 Тогава Петър и другите апостоли отговориха и казаха: Трябва да се покоряваме повече на Бога, отколкото на човеците.

30 Бог на бащите ни възкреси Исус, когото вие убихте и обесихме на дърво.

31 Него Бог въздигна с десницата Си за Началник и Спасител, за да даде покаяние на Израил и прощение на греховете.

32 И ние сме негови свидетели на тези неща; такъв е и Светият Дух, когото Бог даде на онези, които Му се покоряват.

33 Като чува това, те се разстроиха и се намислиха да ги убият.

34 Тогава в синедриона се изправи един фарисей, на име Гамалиил, законник, който имаше репутация сред целия народ, и заповяда да изведат апостолите на малко място;

35 И им каза: Мъже на Израил, внимавайте какво възнамерявате да направите по отношение на тези мъже.

36 Защото преди тези дни Тевда се издигна, хвалейки се, че е някой; към когото се присъединиха няколко мъже, около четиристотин: който беше убит; и всички, които му се покориха, бяха разпръснати и унищожени.

37 След този човек се надигна Юда от Галилея в дните на преброяването и повлече много хора след себе си; той също загина; и всички, дори онези, които му се покориха, бяха разпръснати.

38 И сега ви казвам, Въздържайте се от тези хора и ги оставете на мира, защото ако този съвет или това дело е от човеци, то ще се провали;

39 Но ако е от Бог, не можете да го съборите; да не би да се окажете дори воюващи против Бога.

40 И те се съгласиха с него; и като повикаха апостолите и ги набиха, заповядаха им да не говорят в името на Исус и ги пуснаха.

41 И те си отидоха от присъствието на съвета, радостни, че бяха сметени за достойни да претърпят срам за името Му.

42 И всеки ден в храма и във всяка къща не преставаха да поучават и проповядват Исус Христос.

ГЛАВА 6

1 И в онези дни, когато броят на учениците се умножи, възникна ропот сред гърците срещу евреите, защото техните вдовици бяха пренебрегнати във всекидневното служение.

2 Тогава дванадесетте повикаха множеството ученици и казаха: Не е разумно да оставим Божието слово и да служим на трапезите.

3 Затова, братя, потърсете измежду вас седем мъже с честна репутация, пълни със Светия Дух и мъдрост, които можем да назначим над тази работа.

4 Но ние ще бъдем непрестанно в молитва и в служение на словото.

5 И тази дума се хареса на цялото множество; и избраха Стефан, мъж пълен с вяра и със Светия Дух, и Филип, и Прохор, и Никанор, и Тимон, и Пармен, и Николай, прозелит от Антиохия;

6 Които поставиха пред апостолите и, като се помолиха, възложиха ръце на тях.

7 И Божието слово нарастваше; и броят на учениците в Ерусалим се умножи много; и голямо множество от свещеници бяха послушни на вярата.

8 И Стефан, пълен с вяра и сила, вършеше големи чудеса и чудеса сред народа.

9 Тогава някои от синагогата, наречена синагога на либертинците, киринейците и александрийците, и от тях от Киликия и Азия, се надигнаха в спор със Стефан.

10 И те не можаха да устоят на мъдростта и духа, с които той говореше.

11 Тогава те подчиниха човеци, които казаха: Чухме го да говори богохулни думи против Мойсей и против Бога.

12 И те подбудиха народа, старейшините и книжниците и го нападнаха, хванаха го и го заведоха в синедриона,

13 И постави лъжесвидетели, които казаха: Този човек не престава да говори богохулни думи против това свято място и закона;

14 Защото го чухме да казва, че този Исус от Назарет ще разруши това място и ще промени обичаите, които Мойсей ни предаде.

15 И всички, които седяха в съвета, като го гледаха втрънчено, видяха лицето му като лице на ангел.

ГЛАВА 7

1 Тогава първосвещеникът каза: Така ли е това?

2 И той каза: Мъже, братя и бащи, слушайте; Бог на славата се яви на нашия баща Авраам, когато беше в Месопотамия, преди да живее в Харан,

3 И му каза: Излез от земята си и от рода си и влез в земята, която ще ти покажа.

4 Тогава той излезе от земята на халдейците и заживя в Харан; и оттам, когато баща му умря, той го премести в тази земя, в която вие живеете сега.

5 И той не му даде никакво наследство в него, не, дори дори да стъпи върху него; но той обеща, че ще го даде за притежание на него и на потомството му след него, когато все още нямаше дете.

6 И Бог каза така, че потомството му ще живее в чужда земя; и че те трябва да ги доведат в робство и да им причиняват зло четиристотин години.

7 И народът, на когото ще бъдат в робство, Аз ще съдя, каза Бог; и след това те ще излязат и ще Ми служат на това място.

8 И той му даде завета на обрязването; и така Авраам роди Исаак и го обряза на осмия ден; а Исаак роди Яков; и Яков роди дванадесетте патриарси.

9 И патриарсите, водени от завист, продадоха Йосиф в Египет; но Бог беше с него,

10 И го избави от всичките му страдания, и му даде благоволение и мъдрост в очите на фараона, египетския цар; и го постави управител на Египет и на целия си дом.

11 Сега настана глад по цялата египетска и ханаанска земя и голямо бедствие; и бащите ни не намериха прехрана.

12 Но когато Яков чу, че има жито в Египет, изпрати първо бащите ни.

13 И при втория път Йосиф беше известен на братята си; и родът на Йосиф беше известен на фараона.

14 Тогава Йосиф изпрати и повика при себе си баща си Яков и целия му род, седемдесет и петнадесет души.

15 Така Яков слезе в Египет и умря, той и бащите ни,

16 И бяха пренесени в Сихем и положени в гроба, който Авраам купи за сума пари от синовете на Емор, бащата на Сихем.

17 Но когато наближи времето на обещанието, за което Бог се беше клел на Авраам, народът растеше и се умножаваше в Египет,

18 Докато се издигна друг цар, който не познаваше Йосиф.

19 Същите постъпиха коварно с рода ни и злото умоляваше бащите ни, така че да изгонят малките си деца, за да не останат живи.

20 В това време се роди Моисей и беше много красив, и се отглеждаше в бащиния си дом три месеца.

21 И когато беше изгонен, дъщерята на фараона го взе и го отхрани за свой син.

22 И Моисей беше научен на цялата мъдрост на египтяните и беше силен в думи и в дела.

23 И когато навърши четиридесет години, дойде му наум да посети братята си, синовете на Израил.

24 И като видя, че един от тях страда, той го защити и отмъсти на угнетения, и порази египтянина;

25 Защото той предполагаше, че братята му биха разбрали как Бог чрез неговата ръка ще ги избави; но те не разбраха.

26 И на следващия ден той им се яви, докато се караха, и искаше отново да ги сдобри, казвайки: Господа, вие сте братя; защо се обиждате един на друг?

27 Но онзи, който онеправдаваше ближния си, го отблъсна, като каза: Кой те постави началник и съдия над нас?

28 Ще ме убиеш ли, както вчера уби египтянина?
 29 Тогава Моисей побягна при тази дума и беше странник в Мадиямската земя, където роди двама сина.
 30 И когато изминаха четиридесет години, в пустинята на планината Сина му се яви ангел Господен в огнен пламък в един храст.
 31 Когато Моисей видя това, той се учуди на гледката; и когато се приближи да го види, гласът Господен дойде до него, казвайки:
 32 казвайки: Аз съм Бог на бащите ти, Бог на Авраам, и Бог на Исаак, и Бог на Яков. Тогава Моисей потрепери и не посмя да види.
 33 Тогава Господ му каза: Събуй обувките си от нозете си, защото мястото, където стоиш, е свята земя.
 34 Видях, видях скръбта на Моя народ, който е в Египет, и чух стенанията им, и сляхох да ги избавя. А сега ела, ще те изпратя в Египет.
 35 Този Моисей, когото те отказаха, като казаха: Кой те постави началник и съдия? него Бог изпрати да бъде началник и избавител чрез ръката на ангела, който му се яви в храста.
 36 Той ги изведе, след като беше показал чудеса и знамения в Египетската земя, и в Червено море, и в пустинята четиридесет години.
 37 Това е онзи Мойсей, който каза на израилтяните: Господ вашият Бог ще ви издигне пророк от братята ви, като мен; него ще чуете.
 38 Това е онзи, който беше в църквата в пустинята с ангела, който му говори в планината Сина, и с нашите бащи: който получи живите оракули, за да ни ги даде:
 39 На когото бащите ни не се подчиниха, но го отблъснаха от себе си и в сърцата си се върнаха обратно в Египет,
 40 като каза на Аарон: Направи ни богове, които да вървят пред нас; защото що се отнася до този Моисей, който ни изведе от Египетската земя, ние не знаем какво стана с него.
 41 И те направиха теле в онези дни и принесоха жертва на идола, и се радваха на делата на собствените си ръце.
 42 Тогава Бог се обърна и ги предаде да се покланят на небесното войнство; както е писано в книгата на пророците, о, доме Израилев, предлагали ли сте ми убити животни и жертви през четиридесет години в пустинята?
 43 Да, вие взехте скинията на Молох и звездата на вашия бог Ремфан, фигури, които направихте, за да им се покланяте; и Аз ще ви отведа отвъд Вавилон.
 44 Нашите бащи имаха скинията на свидетелството в пустинята, както той беше определил, говорейки на Мойсей, че трябва да я направи според модела, който беше видял.
 45 Които и нашите бащи, които дойдоха след това, донесоха с Исус във владението на езиичниците, които Бог изгони от лицето на бащите ни, до дните на Давид;
 46 Който намери благоволение пред Бога и пожела да намери скиния за Бога на Яков.
 47 Но Соломон му построи къща.
 48 Все пак Всевишният не обитава в ръкотворни храмове; както казва пророкът,
 49 Небето е моят престол, а земята е моето подножие; каква къща ще ми построят? казва Господ; или кое е мястото на Моята почивка?

50 Не Моята ли ръка направи всички тези неща?
 51 Вие, коравовратни и необрязани по сърце и уши, вие винаги се противите на Светия Дух: както бащите ви, така правете и вие.
 52 Кои от пророците не са преследвали бащите ви? и те са убили тези, които са известили преди идването на Праведния; на които вие сте сега предатели и убийци:
 53 Които са получили закона чрез разположението на ангелите и не са го спазили.
 54 Като чуха това, сърцата им се съкрушиха и скърцаха със зъбите си върху него.
 55 Но той, като беше пълен със Светия Дух, погледна нагоре към небето и видя Божиата слава и Исус да стои от дясната страна на Бога,
 56 И каза: Ето, виждам небесата отворени и Човешкия Син да стои отдясно на Бога.
 57 Тогава те извикаха със силен глас, запушиха ушите си и единодушно се спуснаха върху него,
 58 И го изхвърли въвн от града и го уби с камъни; а свидетелите оставиха дрехите си в нозете на един младеж на име Савел.
 59 И убиха с камъни Стефан, който призоваваше Бога и казваше: Господи Исусе, приеми моя дух.
 60 И той коленичи и извика със силен глас: Господи, не им приписвай този грях. И като каза това, той заспа.

ГЛАВА 8

1 И Саул беше съгласен с неговата смърт. И по това време имаше голямо гонение срещу църквата, която беше в Йерусалим; и всички те бяха разпръснати из областите на Юдея и Самария, с изключение на апостолите.
 2 И благочестиви мъже отнесоха Стефан до погребението му и направиха голямо оплакване за него.
 3 Що се отнася до Савел, той опустошаваше църквата, като влизаше във всяка къща и дърпаше мъже и жени и ги предаваше в затвора.
 4 Затова онези, които бяха разпръснати, ходеха навсякъде и проповядваха словото.
 5 Тогава Филип слезе в град Самария и им проповядва Христос.
 6 И хората единодушно се вслушаха в това, което Филип говореше, като чуха и видяха чудесата, които той правеше.
 7 Защото нечисти духове, които викаха със силен глас, излизаха от мнозина, които бяха обладани от тях; и мнозина парализирани и куци бяха изцелени.
 8 И настана голяма радост в този град.
 9 Но имаше един човек, на име Симон, който преди време в същия град използваше магьосничество и омагьоса народа на Самария, като издаде, че е някой велик;
 10 На когото се вслушаха всички, от най-малкия до най-големия, като казаха: Този човек е великата Божия сила.
 11 И те го зачитаха, защото дълго време ги беше омагьосвал с чародейства.
 12 Но когато повярваха на Филип, който проповядваше нещата относно Божието царство и името на Исус Христос, те бяха кръстени, мъже и жени.

13 Тогава и самият Симон повярва; и когато се кръсти, той продължи с Филип и се чудеше, като гледаше чудесата и знаменията, които ставаха.

14 Когато апостолите, които бяха в Ерусалим, чуха, че Самария е приела Божието слово, изпратиха при тях Петър и Йоан:

15 Който, когато слязоха, се помоли за тях, за да приемат Светия Дух,

16 (Защото още не беше слязъл върху нито един от тях, а само те бяха кръстени в името на Господ Исус.)

17 Тогава те положиха ръцете си върху тях и те приеха Светия Дух.

18 И когато Симон видя, че чрез полагането на ръцете на апостолите се дава Светият Дух, той им предложи пари,

19 като каза: Дай и на мен тази власт, така че всеки, на когото положа ръце, да получи Светия Дух.

20 Но Петър му каза: Парите ти да погинат с теб, защото си помислил, че Божият дар може да се купи с пари.

21 Ти нямаш нито дял, нито дял в това дело, защото сърцето ти не е право пред Бога.

22 И така, покаяй се за това твое нечестие и се моли на Бога, може би да ти се прости помисълът на сърцето ти.

23 Защото виждам, че си в горчивата жлъчка и в оковите на беззаконието.

24 Тогава Симон отговори и каза: Молете се вие на Господа за мен, да не ме сполети нищо от това, което казахте.

25 И те, след като свидетелстваха и проповядваха словото Господне, върнаха се в Ерусалим и проповядваха благовестието в много самарянски села.

26 И ангелът Господен говори на Филип, казвайки: Стани и иди на юг по пътя, който слиза от Ерусалим за Газа, който е пуст.

27 И той стана и отиде; и ето, един мъж от Етиопия, евнух с голяма власт под управлението на етиопската царица Кандакия, който пазеше цялото ѝ съкровище и беше дошъл в Ерусалим за поклонение,

28 Той се връщаше и, седнал в колесницата си, четеше пророк Исаия.

29 Тогава Духът каза на Филип: Приблужи се и се присъедини към тази колесница.

30 И Филип се завтече при него и го чу да чете пророк Исаия, и каза: Разбираш ли това, което четеш?

31 И той каза: Как мога, ако някой не ме упъти? И той помоли Филип да се качи и да седне с него.

32 Мястото на писанието, което той прочете, беше това: Той беше воден като овца на клане; и като агне, няма пред стригача си, така Той не отвори устата Си.

33 В неговото унижение правосъдието му беше отнето; и кой ще изяви неговото поколение? защото животът му се отнема от земята.

34 И скопецът отговори на Филип и рече: Моля те, за кого говори това пророкът? на себе си или на някой друг човек?

35 Тогава Филип отвори устата си и започна от същото писание, и му проповядва Исус.

36 И като вървяха по пътя си, стигнаха до една вода; и скопецът рече: Вижте, ето вода; какво ми пречи да се кръстя?

37 И Филип каза: Ако вярваш с цялото си сърце, можеш. И той отговори и каза: Вярвам, че Исус Христос е Божият Син.

38 И той заповяда на колесницата да спре; и двамата слязоха във водата, както Филип, така и евнухът; и той го кръсти.

39 И когато излязоха от водата, Духът Господен грабна Филип, така че скопецът не го видя повече; и той продължи пътя си радостен.

40 Но Филип се намери в Азот и като минаваше, проповядваше във всички градове, докато стигна в Кесария.

ГЛАВА 9

1 И Савел, като все още дишаше заплахи и убийства срещу Господните ученици, отиде при първосвещеника,

2 И поиска от него писма до Дамаск до синагогите, че ако намери някой от този път, независимо дали са мъже или жени, да ги заведе вързани в Ерусалим.

3 И докато пътуваше, той се приближи до Дамаск; и внезапно около него блесна светлина от небето.

4 И той падна на земята и чу глас, който му казваше: **Савле, Савле, защо ме гониш?**

5 И каза: Кой си ти, Господи? И Господ каза: **Аз съм Исус, Когото ти гониш; трудно ти е да риташ срещу бодлите.**

6 И той разтреперан и учуден каза: Господи, какво искаш да направя? И Господ му каза: **Стани и иди в града, и ще ти се каже какво трябва да направиш.**

7 А мъжете, които го придружаваха, стояха безмълвни, чувайки глас, но не виждайки човек.

8 И Саул стана от земята; и когато очите му се отвориха, той не видя никого; но го водеха за ръка и го заведоха в Дамаск.

9 И той беше три дни без зрение и нито яде, нито пи.

10 И в Дамаск имаше един ученик на име Анания; и Господ му каза във видение: **Анания.** И той каза: Ето, тук съм, Господи.

11 И Господ му каза: **Стани и иди на улицата, която се нарича Права, и попитай в къщата на Юда за един, наречен Савел, от Тарс; защото, ето, той се моли,**

12 И видя във видение човек на име Анания да влиза и да полага ръката си върху него, за да прогледа.

13 Тогава Анания отговори: Господи, чувал съм от мнозина за този човек колко зло е сторил на твоите светии в Ерусалим:

14 И тук той има власт от първосвещениците да върже всички, които призовават Твоето име.

15 Но Господ му каза: **Иди си, защото той е избран съд за Мене, за да носи името Ми пред езичниците и царете, и синовете на Израил.**

16 Защото Аз ще му покажа колко големи неща трябва да изстрада заради Моето име.

17 И Анания си отиде и влезе в къщата; и като положи ръцете си върху него, каза: Брате Савле, Господ, тъкмо Исус, който ти се яви по пътя, по който идваше, ме изпрати, за да прогледнеш и да се изпълниш със Светия Дух.

18 И веднага от очите му паднаха като люспи; и той веднага прогледа, стана и се кръсти.

ГЛАВА 10

19 И като получи храна, той се укрепи. Тогава Савел беше няколко дни с учениците, които бяха в Дамаск.

20 И веднага проповядва Христос в синагогите, че Той е Божият Син.

21 Но всички, които го слушаха, се смаяха и казаха: Не е ли този, който погуби онези, които призоваваха това име в Ерусалим, и дойде тук с това намерение, за да ги заведе вързани при главните свещеници?

22 Но Савел ставаше още по-силен и смущаваше юдеите, които живееха в Дамаск, доказвайки, че това е самият Христос.

23 И след като се изпълниха много дни, юдеите се наговориха да го убият:

24 Но тяхното очакване беше известно на Саул. И денем и нощем бдяха пред портите, за да го убият.

25 Тогава учениците го взеха през нощта и го спуснаха до стената в една кошница.

26 И когато Савел дойде в Ерусалим, той се опита да се присъедини към учениците; но те всички се страхуваха от него и не вярваха, че е ученик.

27 Но Варнава го взе и го заведе при апостолите, и им разказа как е видял Господа по пътя и че му е говорил, и как е проповядвал смело в Дамаск в името на Исус.

28 И той беше с тях, влизайки и излизайки в Ерусалим.

29 И той говореше смело в името на Господ Исус и спореше с гърците, но те се канеха да го убият.

30 Което братята разбраха, заведоха го в Кесария и го изпратиха в Тарс.

31 Тогава църквите почиваха в цяла Юдея, Галилея и Самария и се назидаваха; и ходещи в страх от Господа и в утехата на Светия Дух, бяха умножени.

32 И когато Петър обикаляше всички страни, той слезе и при светиите, които живееха в Лида.

33 И там намери един човек на име Еней, който лежеше на леглото си осем години и беше парализиран.

34 И Петър му каза: Еней, Исус Христос те изцелява; стани и си оправи леглото. И той веднага стана.

35 И всички, които живееха в Лида и Сарон, го видяха и се обърнаха към Господа.

36 А в Йопия имаше една ученичка на име Табита, което в превод се нарича Сърна: тази жена беше пълна с добри дела и милостиня, която вършеше.

37 И в онези дни тя беше болна и умря; след като я измиха, я сложиха в горната стая.

38 И тъй като Лида беше близо до Йопия, и учениците чуваха, че Петър е там, те изпратиха при него двама мъже, като го помолиха да не се бави да дойде при тях.

39 Тогава Петър стана и отиде с тях. Когато дойде, те го заведоха в горната стая; и всички вдовици стояха до него, плачейки, и показвайки палтата и дрехите, които Дорка направи, докато беше с тях.

40 Но Петър изкара всички вън, коленичи и се молеше; и като го обърна към тялото, каза: Табита, стани. И тя отвори очите си и, като видя Петър, седна.

41 И той ѝ подаде ръката си и я вдигна, и като повика светиите и вдовиците, я представи жива.

42 И това беше известно в цяла Йопия; и мнозина повярваха в Господа.

43 И стана така, че той остана много дни в Йопия при някой Симон кожар.

1 В Кесария имаше един човек на име Корнилий, стотник от групата, наречена италийска дружина,

2 Набожен човек и боещ се от Бога с целия си дом, който раздаваше много милостиня на народа и винаги се молеше на Бога.

3 Той видя във видение очевидно около деветия час на деня Божият ангел да влиза при него и да му казва: Корнилий!

4 И като го погледна, уплаши се и каза: Какво има, Господи? И той му каза: Твоите молитви и твоите милостини възлязоха за спомен пред Бога.

5 А сега пратете хора в Йопия и повикайте някой Симон, чието име е Петър;

6 Той гостува при някой Симон кожар, чиято къща е край морето; той ще ти каже какво трябва да направиш.

7 И когато ангелът, който говореше на Корнилий, си отиде, той повика двама от домашните си слуги и един благочестив войник от онези, които му служеха непрекъснато;

8 И когато им изяви всички тези неща, той ги изпрати в Йопия.

9 На другия ден, когато те пътуваха и приближаваха града, Петър се качи на покрива на къщата да се помоли около шестия час.

10 И той огладня много и искаше да яде; но докато приготвяха, той изпадна в транс,

11 И видя небето отворено и някакъв съд да се спуска към него, като голямо платно, изплетено на четирите ъгъла и спуснато на земята;

12 В него имаше всякакъв вид четириноги земни зверове, и диви зверове, и пълзящи неща, и небесни птици.

13 И дойде глас към него: Стани, Петре! убийте и яжте.

14 Но Петър каза: Не така, Господи; тъй като никога не съм ял нищо нечисто или нечисто.

15 И гласът му каза отново за втори път: Това, което Бог е очистил, ти го не считай за скверно.

16 Това беше направено три пъти и съдът се възнесе отново на небето.

17 Сега, докато Петър се съмняваше в себе си какво трябва да означава това видение, което беше видял, ето, мъжете, които бяха изпратени от Корнилий, бяха разпитали за къщата на Симон и застанаха пред портата,

18 И повикаха и попитаха дали Симон, който се наричаше Петър, е гостувал там.

19 Докато Петър размишляваше върху видението, Духът му каза: Ето, трима души те търсят.

20 Стани, прочее, слез долу и иди с тях, без да се съмняваш, защото аз ги изпратих.

21 Тогава Петър слезе при мъжете, които бяха изпратени при него от Корнилий; и каза: Ето, аз съм този, когото търсите; каква е причината, поради която сте дошли?

22 И те казаха: Корнилий, стотникът, човек праведен и боещ се от Бога, и на слава сред целия юдейски народ, беше предупреден от Бог чрез свят ангел да те изпрати да те повика в къщата му и да чуеш думите ти.

23 Тогава той ги повика и ги настани. И на другия ден Петър си отиде с тях и някои братя от Йопия го придружиха.

24 И на следващия ден влязоха в Кесария. И Корнилий ги чакаше и беше свикал своите роднини и близки приятели.

25 И когато Петър влизаше, Корнилий го посрещна, падна в краката му и му се поклони.

26 Но Петър го повдигна и каза: Стани! Аз самият също съм мъж.

27 И като говореше с него, той влезе и намери много събрани.

28 И той им каза: Вие знаете как е непозволено за човек, който е евреин, да прави компания или да идва при човек от друга нация; но Бог ми показа, че не трябва да наричам нито един човек мръсен или нечист.

29 Затова дойдох при вас, без да възразявам, веднага щом ме повикаха; затова питам с каква цел ме изпратихте?

30 И Корнилий каза: Преди четири дни постих до този час; и в деветия час се молих в дома си, и ето, пред мен стоеше човек в ярки дрехи,

31 И каза: Корнилий, молитвата ти е чута и милостинята ти се помни пред Бога.

32 Затова прати в Йопия и повикай Симон, чието име е Петър; той е настанен в къщата на някой Симон кожар край морето; който, когато дойде, ще говори с теб.

33 Затова веднага изпратих до теб; и ти добре направи, че дойде. Сега, прочее, ние всички сме тук пред Бога, за да чуем всичко, което ти е заповядано от Бога.

34 Тогава Петър отвори уста и каза: Наистина виждам, че Бог не гледа на лице.

35 Но във всеки народ онзи, който Му се бои и върши правда, Му е приет.

36 Словото, което Бог изпрати на израилтяните, проповядвайки мир чрез Исус Христос: (той е Господар на всичко:)

37 Това слово, казвам, вие знаете, което беше публикувано в цяла Юдея и започна от Галилея, след кръщението, което Йоан проповядва;

38 Как Бог помаза Исус от Назарет със Светия Дух и със сила: Който обикаляше, правейки добро и изцелявайки всички, които бяха угнетявани от дявола; защото Бог беше с него.

39 И ние сме свидетели на всички неща, които той извърши както в юдейската земя, така и в Ерусалим; когото убиха и обесиха на дърво:

40 Него Бог възкреси на третия ден и Го показа явно;

41 Не на целия народ, но на свидетелите, избрани от Бога, дори на нас, които ядохме и пихме с Него, след като възкръсна от мъртвите.

42 И той ни заповяда да проповядваме на хората и да свидетелстваме, че той е този, който е определен от Бог да бъде Съдия на живи и мъртви.

43 За Него свидетелстват всичките пророци, че чрез Неговото име всеки, който вярва в Него, ще получи прощение на греховете.

44 Докато Петър още изричаше тези думи, Светият Дух слезе върху всички, които чуха словото.

45 И повярвалите от обрязаните, всички, които дойдоха с Петър, бяха учудени, защото и върху езичниците се изля дарът на Светия Дух.

46 Защото ги чува да говорят на езици и да величаят Бога. Тогава Питър отговори:

47 Може ли някой да забрани водата да не се кръстят тези, които са получили Светия Дух, както и ние?

48 И им заповяда да се кръстят в Господното име. След това го помолиха да издържи определени дни.

ГЛАВА 11

1 И апостолите и братята, които бяха в Юдея, чува, че и езичниците са приели Божието слово.

2 И когато Петър се изкачи в Ерусалим, онези, които бяха от обрязаните, се препираха с него,

3 като каза: Влязъл си при необрязани хора и си ял с тях.

4 Но Петър повтори въпроса от самото начало и им го обясни по заповед, като каза:

5 Бях в град Йопия и се молех; и в транс видях видение: някакъв съд се спускаше като голямо покривало, спуснато от небето през четири ъгъла; и дори ми дойде: 6 Върху което, когато бях вперил очите си, разгледах и видях четириноги земни зверове, и диви зверове, и пълзящи неща, и небесни птици.

7 И чух глас, който ми казваше: Стани, Петре; заколи и яж.

8 Но аз рекох: Не така, Господи, защото нищо мръсно или нечисто никога не е влизало в устата ми.

9 Но гласът пак ми отговори от небето: Което Бог е очистил, ти го не считай за скверно.

10 И това беше направено три пъти и всички бяха изтеглени отново на небето.

11 И ето, веднага трима мъже вече дойдоха в къщата, където бях, изпратени от Кесария при мен.

12 И Духът ми каза да отида с тях без никакво съмнение. Освен това тези шестима братя ме придружиха и влязохме в къщата на човека:

13 И той ни показва как беше видял ангел в къщата си, който застана и му каза: Изпрати хора в Йопия и повикай Симон, чието име е Петър;

14 Който ще ти каже думи, чрез които ще се спасиш ти и целият ти дом.

15 И когато започнах да говоря, Светият Дух слезе върху тях, както и върху нас в началото.

16 Тогава си спомних словото на Господа, че **Йоан наистина кръщаваше с вода; но ще бъдете кръстени със Светия Дух.**

17 И така, тъй като Бог им даде същия дар, какъвто направи и на нас, които повярвахме в Господ Исус Христос; какво бях аз, че можех да устоя на Бога?

18 Като чува това, те млъкнаха и прославиха Бога, като казаха: И така, и на езичниците Бог даде покаяние за живот.

19 А онези, които бяха разпръснати поради преследването, което се надигна около Стефан, пътуваха до Финикия, Кипър и Антиохия, като проповядваха словото на никого, освен само на юдеите. 20 И някои от тях бяха мъже от Кипър и Кирена, които, когато дойдоха в Антиохия, говориха на гърците, проповядвайки Господ Исус.

21 И ръката на Господа беше с тях; и голям брой повярваха и се обърнаха към Господа.

22 Тогава вестта за тези неща стигна до ушите на църквата, която беше в Ерусалим, и те изпратиха Варнава да отиде до Антиохия.

23 Който, като дойде и видя Божиата благодат, се зарадва и ги увещаваше всички да се привържат към Господа с целенасочено сърце.

24 Защото той беше добър човек и пълен със Светия Дух и с вяра; и много хора се прибавиха към Господа.

25 Тогава Варнава отиде в Тарс, за да търси Савел.

26 И като го намери, заведе го в Антиохия. И стана така, че цяла година те се събираха с църквата и поучаваха много хора. И учениците бяха наречени християни първо в Антиохия.

27 И в тези дни дойдоха пророци от Йерусалим в Антиохия.

28 И там се изправи един от тях на име Агаб и даде знак чрез Духа, че ще има голям глад по целия свят: което се случи в дните на Клавдий Цезар.

29 Тогава учениците, всеки според възможностите си, решиха да изпратят помощ на братята, които живееха в Юдея:

30 Те и направиха това и го изпратиха на старейшините чрез ръцете на Варнава и Савел.

ГЛАВА 12

1 А около това време цар Ирод протегна ръцете си, за да дразни някои от църквата.

2 И уби с меч Якова, брата на Йоан.

3 И тъй като видя, че е угодно на юдеите, той продължи да хване и Петър. (Тогава бяха дните на безквасния хляб.)

4 И когато го хвана, той го хвърли в затвора и го предаде на четирима кватерниони войници, за да го пазят; възнамерявайки след Великден да го изведе пред хората.

5 Затова Петър беше държан в тъмница; но църквата непрестанно се молеше на Бога за него.

6 И когато Ирод искаше да го изведе, същата нощ Петър спеше между двама войници, окован с две вериги; а пазачите пред вратата пазеха тъмницата.

7 И ето, ангелът Господен дойде при него и светлина озари тъмницата; и той удари Петър от страни и го изправи, като каза: Стани бързо! И веригите му паднаха от ръцете му.

8 И ангелът му каза: Опаши се и обуи сандалите си. Така и направи. И той му каза: Облечи дрехата си и ме последвай.

9 И той излезе и го последва; и не знаеше, че това, което беше направено от ангела, беше истина; но си помисли, че вижда видение.

10 Когато преминаха първата и втората охрана, стигнаха до желязната порта, която води към града; който им се отвори сам; и те излязоха и минаха по една улица; и веднага ангелът се оттегли от него.

11 И когато Петър дойде на себе си, той каза: Сега знам със сигурност, че Господ изпрати своя ангел и ме избави от ръката на Ирод и от всичко, което очакваше юдейският народ.

12 И като обмисли това, той дойде в къщата на Мария, майката на Йоан, чието име бе Марко; където мнозина бяха събрани и се молеха.

13 И когато Петър почука на вратата на портата, една девойка дойде да послуша, на име Рода.

14 И като позна гласа на Петър, тя не отвори портата от радост, а изтича и разказа как Петър стои пред портата.

15 И те ѝ казаха: Ти си луда. Но тя постоянно потвърждаваше, че е така. Тогава казаха: Това е неговият ангел.

16 Но Петър продължаваше да чука; и когато отвориха вратата, видяха го и се смаяха.

17 Но той, като им кимна с ръка да мълчат, им разказа как Господ го изведе от тъмницата. И той каза: Идете да кажете тези неща на Яков и на братята. И той си отиде и отиде на друго място.

18 А щом се разсъмна, между войниците настана голямо вълнение какво стана с Петър.

19 И когато Ирод го потърси и не го намери, разпита пазачите и заповяда да бъдат умъртвени. И той слезе от Юдея в Кесария и остана там.

20 И Ирод беше много недоволен от жителите на Тир и Сидон; но те дойдоха единодушно при него и, като направиха Власт, царският слуга техен приятел, поискаха мир; защото страната им се изхранваше от страната на царя.

21 И в определен ден Ирод, облечен в царско облекло, седна на трона си и произнесе реч пред тях.

22 И народът извика, казвайки: Това е глас на бог, а не на човек.

23 И веднага ангелът Господен го поразил, защото не въздаде слава на Бога; и той беше изяден от червеи и издъхна.

24 Но Божието слово растеше и се умножаваше.

25 И Варнава и Савел се върнаха от Ерусалим, когато свършиха службата си, и взеха със себе си Йоан, чието име беше Марк.

ГЛАВА 13

1 В църквата, която беше в Антиохия, имаше някои пророци и учители; като Варнава, и Симеон, наречен Нигер, и Луций от Кирена, и Манаен, който беше възпитан с тетрарха Ирод, и Савел.

2 Докато служеха на Господа и постеха, Светият Дух каза: Отделете ми Варнава и Савел за делото, за което съм ги призовавал.

3 И като постиха и се помолиха, положиha ръце на тях и ги изпратиха.

4 И така, те, изпратени от Светия Дух, отидоха в Селевкия; и оттам отплаваха за Кипър.

5 И когато бяха в Саламин, те проповядваха Божието слово в синагогите на юдеите; и имаха и Йоан за свой служител.

6 И когато минаха през острова до Пафос, те намериха един магьосник, лъжепророк, евреин, чието име беше Бариесус:

7 който беше с наместника на страната, Сергей Павел, разумен човек; който повика Варнава и Савел и пожела да чуе Божието слово.

8 Но магьосникът Елима (защото така се тълкува името му) им се противопостави, като се опитваше да отвърне наместника от вярата.

9 Тогава Савел, който също се нарича Павел, изпълнен със Светия Дух, го насочи към него,

10 И каза: О, пълен с всякаква хитрост и всяка пакост, ти, дете на дявола, ти, враг на всяка правда, няма ли да престанеш да изопачаваш правилните пътища на Господ?

11 И сега, ето, ръката на Господа е върху теб и ти ще бъдеш спял и няма да виждаш слънцето известно време. И веднага падна върху него мъгла и тъмнина; и той обикаляше, търсейки някой да го води за ръка.

12 Тогава наместникът, като видя станалото, повярва, като се чудеше на учението на Господа.

13 А когато Павел и дружината му потеглиха от Пафос, стигнаха до Пергия в Памфилия; и Йоан, като си тръгна от тях, се върна в Ерусалим.

14 Но като тръгнаха от Перга, дойдоха в Антиохия Писидийска и влязоха в синагогата в съботния ден и седнаха.

15 И след прочитането на закона и пророците началниците на синагогата изпратиха до тях да кажат: Мъже и братя, ако имате някакво увещателно слово за народа, кажете.

16 Тогава Павел стана и като направи знак с ръка, каза: Израилтяни и вие, които се боите от Бога, слушайте!

17 Бог на този народ на Израел избра бащите ни и възвиси народа, когато живееха като чужденци в Египетската земя, и с високо вдигната ръка ги изведе от нея.

18 И около четиридесет години той търпеше нравите им в пустинята.

19 И когато унищожи седем народа в ханаанската земя, той им раздели земята им с жребий.

20 И след това той им даде съдии за период от четиристотин и петдесет години, до пророк Самуил.

21 И след това поискаха цар; и Бог им даде Саул, сина на Кис, човек от племето на Вениамина, в продължение на четиридесет години.

22 И когато го отстрани, той им издигна Давид за техен цар; на когото също свидетелства, като каза: Намерих Давид, Есеевия син, мъж по моето сърце, който ще изпълни цялата ми воля.

23 От потомството на този човек Бог, според обещанието Си, издигна на Израил Спасител, Исус:

24 Когато Йоан за пръв път проповядва преди идването си кръщението на покаяние на целия народ на Израел.

25 И когато Йоан завърши курса си, той каза: За кого ме мислите? Аз не съм той. Но, ето, след мен идва един, чиито обувки на нозете не съм достоен да развържа.

26 Мъже и братя, синове на рода на Авраам и всички, които се боят от Бога, до вас е изпратено словото на това спасение.

27 Защото тези, които живеят в Ерусалим, и техните началници, понеже не го познаваха, нито гласовете на пророците, които се четат всяка събота, те ги изпълниха, като Го осъдиха.

28 И въпреки че не намериха причина за смъртта в него, все пак поискаха от Пилат да бъде убит.

29 И когато изпълниха всичко, което беше писано за него, свалиха го от дървото и го положиха в гроба.

30 Но Бог го възкреси от мъртвите:

31 И той се виждаше много дни от онези, които дойдоха с него от Галилея в Ерусалим, които са негови свидетели пред народа.

32 И ние ви заявяваме радостна вест, че обещанието, което беше дадено на бащите,

33 Бог изпълни същото за нас, техните деца, като възкреси Исус отново; както е писано и във втория псалом: Ти си Мой Син, днес Те родих.

34 И що се отнася до това, че го възкреси от мъртвите, вече без да се връща към тлението, той каза по този начин: Ще ви дам сигурните милости на Давид.

35 Затова той също казва в друг псалм: „Няма да оставиш Светия да види изтление“.

36 Защото Давид, след като беше служил на собственото си поколение по Божията воля, заспа и беше положен при бащите си, и видя тлението:

37 Но този, когото Бог възкреси, не видя изтление.

38 И така, да ви бъде известно, мъже и братя, че чрез този човек ви се проповядва прощението на греховете:

39 И чрез Него всички, които вярват, се оправдават от всичко, от което не бихте могли да се оправдаете чрез закона на Мойсей.

40 И така, внимавайте да не ви постигне това, за което се говори в пророците;

41 Вижте, вие, презрители, и се чудете, и загинете; защото Аз върша дело във вашите дни, дело, на което вие няма да повярвате по никакъв начин, дори някой да ви го изяви.

42 И когато юдеите излязоха от синагогата, езичниците помолиха тези думи да им бъдат проповядвани следващата събота.

43 Сега, когато събранието беше разпръснато, много от юдеите и религиозните прозелити последваха Павел и Варнава; които, като им говореха, ги убеждаваха да продължават в Божията благодат.

44 И на следващата събота почти целият град се събра да чуе Божието слово.

45 А юдеите, като видяха множествата, изпълниха се със завист и се противопоставиха на думите на Павел, противоречащи и хулещи.

46 Тогава Павел и Варнава се осмелиха и казаха: Трябваше първо на вас да бъде изречено Божието слово; но като го отхвърлите и се считате за недостойни за вечен живот, ето, обръщаме се към езичниците.

47 Защото така ни заповяда Господ, като каза: Поставих те за светлина на езичниците, за да бъдеш за спасение до краищата на земята.

48 И като чува това езичниците, зарадваха се и прославиха словото Господне; и повярваха всички, които бяха определени за вечен живот.

49 И словото Господне се разгласи по цялата област.

50 Но юдеите подбудиха благочестивите и почтени жени и първенците на града и повдигнаха гонение срещу Павел и Варнава и ги изгониха от своите предели.

51 Но те отърсиха праха от краката си против тях и дойдоха в Икония.

52 И учениците се изпълниха с радост и със Светия Дух.

ГЛАВА 14

1 И стана така, че в Икония те отидоха заедно в синагогата на юдеите и говореха така, че голямо множество както юдеи, така и гърци повярваха.

2 Но невярващите юдеи подбудиха езичниците и накараха умовете им да бъдат засегнати от зло против братята.

3 И тъй, те останаха дълго време, като говореха смело в Господа, Който даде свидетелство за словото на Своята благодат и даде да се вършат знамения и чудеса чрез техните ръце.

4 Но множеството в града се раздели: едни бяха с юдеите, а други с апостолите.

5 И когато имаше нападение както от езичниците, така и от юдеите с техните управници, за да ги използват злобно и да ги убият с камъни,

6 Те знаеха за това и избягаха в Листра и Дервия, градове на Ликаония, и в областта, която се намира наоколо:

7 И там те проповядваха благовестието.

8 И в Листра седеше един човек, безсилен в нозете си, който беше сакат от утробата на майка си, който никога не беше ходил;

9 Те чува Павел да говори, който, като го гледаше и разбра, че има вяра да бъде изцелен,

10 Каза със силен глас: Изправи се на краката си. И той скочи и тръгна.

11 И когато хората видяха какво направи Павел, те издигнаха глас, като казаха на ликаонски език: Боговете слязоха при нас в човешки образ.

12 И нарекоха Варнава Юпитер; и Павел, Меркурий, защото той беше главният говорител.

13 Тогава жрецът на Юпитер, който беше пред техния град, доведе волове и гирлянди до портите и искаше да направи жертва с хората.

14 За което апостолите Варнава и Павел чува, раздраха дрехите си и се втурнаха между народа, като викаха:

15 И казвайки: Господа, защо правите тези неща? Ние също сме хора с подобни страсти като вас и ви проповядваме, че трябва да се обърнете от тези суети към живия Бог, Който направи небето и земята, и морето, и всичко, което е в тях:

16 Който в миналото остави всички народи да ходят по собствените си пътища.

17 Въпреки това, той не остави Себе Си без свидетелство, като направи добро и ни даде дъжд от небето и плодородни времена, изпълвайки сърцата ни с храна и веселие.

18 И с тези думи едва възпираха хората да не им принесат жертва.

19 И там дойдоха някои юдеи от Антиохия и Икония, които убедиха народа и, като убиха с камъни Павел, го извлякоха вън от града, като мислеха, че е мъртъв.

20 Но тъй като учениците стояха около него, той стана и влезе в града; и на следващия ден замина с Варнава за Дервия.

21 И като проповядваха благовестието на онзи град и научиха мнозина, върнаха се отново в Листра, в Икония и Антиохия,

22 Утвърждавайки душите на учениците и ги увещавайки да постоянстват във вярата, и че трябва да влезем в Божието царство чрез много скърби.

23 И като ги ръкоположиха презвитери във всяка църква и се помолиха с пост, те ги препоръчаха на Господа, в Когото повярваха.

24 И след като преминаха през Писидия, стигнаха до Памфилия.

25 И като проповядваха словото в Перга, слязоха в Аталия,

26 И оттам отплаваха за Антиохия, откъдето бяха препоръчани на Божията благодат за делото, което изпълниха.

27 И когато дойдоха и бяха събрали църквата заедно, те повториха всичко, което Бог беше направил с тях и как беше отворил вратата на вярата за езичниците.

28 И там те останаха дълго време с учениците.

ГЛАВА 15

1 И някои мъже, които слязоха от Юдея, поучаваха братята и казваха: Ако не се обрежете по начина на Мойсей, не можете да се спасите.

2 И тъй, когато Павел и Варнава имаха немалко разногласия и спор с тях, те решиха Павел и Варнава, и някои други от тях, да отидат в Ерусалим при апостолите и старейшините по този въпрос.

3 И като изпратени от църквата, те минаха през Финикия и Самария, като проповядваха обръщането на езичниците и причиниха голяма радост на всичките братя.

4 И когато дойдоха в Ерусалим, бяха приети от църквата, от апостолите и старейшините и те разказаха всичко, което Бог беше направил с тях.

5 Но някои от сектата на фарисеите, които повярваха, се надигнаха и казаха, че е необходимо да ги обрежат и да им заповядат да пазят закона на Мойсей.

6 И апостолите и старейшините се събраха, за да обсъдят този въпрос.

7 И след като имаше много спорове, Петър стана и им каза: Мъже и братя, вие знаете, че преди доста време Бог избра между нас, така че езичниците чрез моята уста да чуят словото на благовестието, и вярвай.

8 И Бог, Който познава сърцата, свидетелства за тях, като им даде Светия Дух, точно както направи с нас;

9 И не направи разлика между нас и тях, като очисти сърцата им чрез вяра.

10 Сега, прочее, защо изкушавате Бога, за да сложите на шията на учениците ярем, който нито бащите ни, нито ние можахме да понесем?

11 Но ние вярваме, че чрез благодатта на Господ Исус Христос ще бъдем спасени, също като тях.

12 Тогава цялото множество млъкна и слушаше Варнава и Павел, като разказваха какви чудеса и чудеса извърши Бог между езичниците чрез тях.

13 И след като млъкнаха, Яков отговори, казвайки: Мъже и братя, чуйте ме:

14 Симеон каза как Бог отначало посети езичниците, за да изведе от тях народ за Своето име.

15 И с това се съгласяват думите на пророците; както е писано,

16 След това ще се върна и ще съградя отново падналата Давидова скиния; и ще съградя отново развалините му, и ще го издигна;

17 За да може останалите човеци да потърсят Господа и всичките езичници, върху които е призовано името Ми, казва Господ, Който върши всички тези неща.

18 На Бога са известни всичките Му дела от началото на света.

19 Затова моята присъда е да не безпокоим онези, които измежду езичниците са се обърнали към Бога;

20 Но да им пишем, че се въздържат от осквернявания с идоли, и от блудство, и от удушено, и от кръв.

21 Защото Мойсей от старо време има във всеки град онези, които го проповядват, като се чете в синагогите всяка събота.

22 Тогава апостолите и старейшините, заедно с цялата църква, благоволиха да изпратят избрани мъже от своята група в Антиохия с Павел и Варнава; а именно Юда, наречен Варсава, и Сила, главни мъже между братята:

23 И те написаха писма от тях по този начин; Апостолите, презвитерите и братята изпращат поздрав до братята, които са от езичниците в Антиохия, Сирия и Киликия:

24 Понеже чухме, че някои, които излязоха от нас, ви смутиха с думи, като поквариха душите ви, казвайки: Трябва да се обрязвате и да пазите закона, на които не сме давали такава заповед:

25 На нас ни се стори добре, като се събрахме единодушно, да изпратим при вас избрани мъже с нашите възлюбени Варнава и Павел,

26 мъже, които са рискували живота си за името на нашия Господ Исус Христос.

27 Затова изпратихме Юда и Сила, които също ще ви кажат същите неща на уста.

28 Защото се стори добре на Светия Дух и на нас да не ви възлагаме по-голямо бреме от тези необходими неща;

29 Да се въздържате от идоложертвена храна, от кръв, от удушено и от блудство; от което, ако се пазите, ще ви бъде добре. Здравейте.

30 И така, когато бяха разпуснати, те дойдоха в Антиохия и, като събраха множеството, предадоха посланието:

31 Коего прочетоха и се зарадваха на утехата.

32 А Юда и Сила, бидейки и сами пророци, увещаваха братята с много думи и ги утвърждаваха.

33 И след като престояха там известно време, братята ги пуснаха с мир при апостолите.

34 Въпреки това за Сайлс беше приятно да остане там все още.

35 А Павел и Варнава останаха в Антиохия, като поучаваха и проповядваха словото Господне, заедно с много други.

36 И няколко дни след като Павел каза на Варнава, Да отидем отново и да посетим нашите братя във всеки град, където сме проповядвали словото Господне, и да видим как се справят.

37 И Варнава реши да вземе със себе си Йоан, чието име бе Марко.

38 Но Павел не сметна за добре да вземе със себе си него, който се оттегли от тях от Памфилия и не отиде с тях на делото.

39 И спорът беше толкова остър между тях, че те се разделиха един от друг; и така Варнава взе Марк и отплава за Кипър;

40 И Павел избра Сила и си отиде, препоръчан от братята на Божията благодат.

41 И той мина през Сирия и Киликия, утвърждавайки църквите.

ГЛАВА 16

1 След това дойде в Дервия и Листра; и ето, там беше един ученик на име Тимотей, син на една жена, която беше еврейка и повярвала; но баща му беше грък:

2 Което беше добре съобщено от братята, които бяха в Листра и Икония.

3 Павел ще трябва да тръгне с него; и го взе и го обряза заради юдеите, които бяха в ония места; защото всички знаеха, че баща му е грък.

4 И като минаваха през градовете, те им предаваха указите за спазване, които бяха ръкоположени от апостолите и старейшините, които бяха в Ерусалим.

5 И така църквите бяха установени във вярата и всеки ден нарастваха на брой.

6 Сега, когато бяха обиколили Фригия и областта Галатия и им беше забранено от Светия Дух да проповядват словото в Азия,

7 След като стигнаха до Мизия, те се опитаха да отидат във Витиния; но Духът не им позволи.

8 И като минаха през Мизия, слязоха в Троада.

9 И през нощта на Павел се яви видение; Един човек от Македония стоеше и му се молеше, казвайки: Ела в Македония и ни помогни.

10 И след като той видя видението, веднага се опитахме да отидем в Македония, разбирайки със сигурност, че Господ ни е призовал да им проповядваме евангелието.

11 Затова, като се освободихме от Троада, стигнахме с прав курс до Самотракия, а на следващия ден до Неаполис;

12 И оттам във Филипи, който е главният град на онази част от Македония и колония; и ние престояхме в този град определени дни.

13 И в съботата излязохме от града на брега на реката, където имаше обичай да се извършва молитва; и ние седнахме и говорихме на жените, които прибягнаха там.

14 И една жена на име Лидия, продавачка на багреница, от град Тиатир, която се покланяше на Бога, ни чу; чието сърце Господ отвори, за да внимава на това, което говореше Павел.

15 И когато беше кръстена тя и домът ѝ, тя ни помоли, казвайки: Ако ме смятате за вярна на Господа, влезте в къщата ми и живеете там. И тя ни ограничаваше.

16 И стана така, че когато отидохме на молитва, една девойка, обладана от предсказателен дух, ни среща, което донесе много печалба на своите господари чрез предсказание:

17 Той вървеше след Павел и нас и викаше, казвайки: Тези хора са слуги на Всевишния Бог, които ни показват пътя на спасението.

ГЛАВА 17

18 И тя правеше това много дни. Но Павел, наскърбен, обърна се и каза на духа: Заповядвам ти в името на Исус Христос да излезеш от нея. И той излезе в същия час.

19 И когато господарите ѝ видяха, че надеждата за печалбата им е изчезнала, те хванаха Павел и Сила и ги завлякоха на пазара при началниците,

20 И ги заведоха при магистратите, като казаха: Тези мъже, бидейки юдеи, безпокоят много нашия град,

21 И поучават обичаи, които не ни е позволено да приемаме, нито да спазваме, като римляни.

22 И множеството се надигна заедно срещу тях; и магистратите разкъсаха дрехите им и заповядаха да ги бият.

23 И след като им наложиха много удари, те ги хвърлиха в тъмница, като наредиха на тъмничаря да ги пази безопасно:

24 Който, след като получи такова нареждане, ги хвърли във вътрешния затвор и закова краката им в кладите.

25 И в полунощ Павел и Сила се молеха и пееха хваления на Бога; и затворниците ги чува.

26 И внезапно стана голямо земетресение, така че основите на затвора се разклатиха; и веднага всички врати се отвориха и оковите на всички се разхлабиха.

27 И началникът на затвора, като се събуди от съня си и видя вратите на затвора отворени, извади меча си и щеше да се самоубие, предполагайки, че затворниците са избягали.

28 Но Павел извика със силен глас, казвайки: Не си прави нищо лошо, защото всички сме тук.

29 Тогава поиска светлина, скочи вътре, дойде разтреперан и падна пред Павел и Сила,

30 И ги изведе и каза: Господа, какво трябва да направя, за да се спася?

31 И те казаха: Повярвай в Господ Исус Христос и ще бъдеш спасен ти и домът ти.

32 И казаха словото Господне на него и на всички, които бяха в дома му.

33 И той ги взе в същия час през нощта и изми раните им; и беше кръстен, той и всички негови, веднага.

34 И като ги въведе в къщата си, сложи им трапеза и се зарадва, като повярва в Бога с целия си дом.

35 И когато се разсъмна, магистратите изпратиха сержантите, като казаха: Пуснете тези мъже.

36 И началникът на тъмницата каза тези думи на Павел: Управителите изпратиха да ви пуснат; сега, прочее, идете и си идете с мир.

37 Но Павел им каза: Те ни биха явно, неосъждани, като римляни, и ни хвърлиха в тъмница; и сега тайно ли ни изгонват? не наистина; но нека сами дойдат и ни изведат.

38 И сержантите казаха тези думи на магистратите и те се уплашиха, когато чува, че са римляни.

39 И те дойдоха и ги помолиха, изведоха ги и ги помолиха да се махнат от града.

40 И те излязоха от затвора и влязоха в къщата на Лидия; и като видяха братята, утешиха ги и си отидоха.

1 И като минаха през Амфиполис и Аполония, стигнаха до Солун, където имаше юдейска синагога:

2 И Павел, според обичая си, влезе при тях и три съботи разискваше с тях от писанията,

3 Откриване и твърдение, че Христос трябва да е страдал и да е възкръснал от мъртвите; и че този Исус, Когото ви проповядвам, е Христос.

4 И някои от тях повярваха и се присъединиха към Павел и Сила; и от благочестивите гърци голямо множество, и от първенците жени не малко.

5 Но юдеите, които не повярваха, движени от завист, взеха при себе си някои блудници от по-долния вид и събраха група, и вдигнаха целия град на бунт, и нападناха къщата на Язон и се опитаха да ги изведат на хората.

6 И когато не ги намериха, те привлякоха Язон и някои братя при управниците на града, викайки, Тези, които обърнаха света с главата надолу, дойдоха и тук;

7 които Язон прие; и те всички вършат противно на указите на кесаря, като казват, че има друг цар, един Исус.

8 И те смутиха народа и управниците на града, като чува тези неща.

9 И когато взеха сигурност от Язон и от другия, те ги пуснаха.

10 И братята веднага изпратиха Павел и Сила през нощта в Берия; които дойдоха там, влязоха в юдейската синагога.

11 Те бяха по-благородни от тези в Солун, тъй като приеха словото с пълна готовност на ума и всеки ден изследваха писанията дали това е така.

12 Затова мнозина от тях повярваха; също и на почтените жени, които бяха гъркини, и на мъжете, не малко.

13 Но когато солунските юдеи разбраха, че Божието слово се проповядва от Павел в Берия, те дойдоха и там и подбудиха народа.

14 И тогава братята веднага изпратиха Павел да отиде като че ли до морето; но Сила и Тимотей останаха там.

15 И онези, които проведоха Павел, го заведоха в Атина; и като получиха заповед до Сила и Тимотей да дойдат при него възможно най-скоро, те си тръгнаха.

16 И докато Павел ги чакаше в Атина, духът му се развълнува в него, когато видя града, изцяло отдаден на идолопоклонство.

17 Затова той спореше в синагогата с юдеите и с благочестивите, и всеки ден на пазара с онези, които се срещаха с него.

18 Тогава някои философи от епикуреите и от стоиците се сблъскаха с него. И някои казаха: Какво ще каже този бърборец? други, изглежда, че е проповедник на чужди богове, защото им проповядва Исус и възкресението.

19 И те го взеха и го заведоха в Ареопага, като казаха: Можем ли да знаем какво е това ново учение, за което говориш?

20 Защото внасяш в ушите ни някои странни неща; ние бихме искали да разберем какво означават тези неща.

21 (Защото всички атиняни и чужденци, които бяха там, не прекарваха времето си в нищо друго, освен да разкажат или да чуят нещо ново.)

22 Тогава Павел застана наред Марсовия хълм и каза: Мъже атиняни, виждам, че във всичко сте твърде суеверни.

23 Защото, като минавах и разглеждах вашите молитви, намерих олтар с този надпис КЪМ НЕПОЗНАТИЯ БОГ. И така, на когото вие се покланяте в неведение, него ви заявявам.

24 Бог, Който е направил света и всичко в него, тъй като е Господар на небето и земята, не обитава в ръкотворни храмове;

25 Нито е почитан с човешки ръце, сякаш има нужда от нещо, тъй като Той дава на всички живот, дихание и всичко;

26 И е направил от една кръв всички човешки народи, за да живеят по цялото лице на земята, и е определил предварително определените времена и границите на тяхното обитаване;

27 За да потърсят Господа, ако може да Го почувстват и намерят, макар и да не е далеч от всеки от нас:

28 Защото в Него живеем, движим се и съществуваме; както са казали някои от вашите собствени поети, защото и ние сме негово потомство.

29 Тъй като сме потомство на Бога, не бива да мислим, че Божеството е като злато, или сребро, или камък, издълбан чрез изкуство и човешка замисъл.

30 И на времената на това невежество Бог намигна; но сега заповядва на всички хора навсякъде да се покаят:

31 Понеже е определил ден, в който ще съди света справедливо чрез човека, когото е определил; за което Той даде уверение на всички човеци, като Го възкреси от мъртвите.

32 И когато чува за възкресението на мъртвите, едни се присмиваха, а други казваха: Пак ще те изслушаме за това.

33 И тъй, Павел се отдели отсрещ тях.

34 Но някои мъже се привързаха към него и повярваха: сред тях беше Дионисий Ареопагитът и една жена на име Дамарис и други с тях.

ГЛАВА 18

1 След тези неща Павел напусна Атина и дойде в Коринт;

2 И намери един евреин на име Акила, роден в Понт, наскоро дошъл от Италия, с жена си Прискила; (защото Клавдий беше заповядал на всички евреи да напуснат Рим :) и дойде при тях.

3 И тъй като той беше от същия занаят, той остана с тях и работеше; защото по занятие те бяха майстори на палатки.

4 И разискваше в синагогата всяка събота и убеждаваше юдеите и елините.

5 И когато Сила и Тимотей дойдоха от Македония, Павел беше подтиснат в духа и свидетелстваше на юдеите, че Исус е Христос.

6 И когато те се противопоставиха и богохулстваха, той отърси дрехите си и им каза: Кръвта ви да бъде върху главите ви; Аз съм чист: отсега нататък ще отида при езичниците.

7 И той си отиде оттам и влезе в къщата на един човек, на име Юст, който се покланяше на Бога, чиято къща стигаше до синагогата.

8 И Крисп, началникът на синагогата, повярва в Господа с целия си дом; и много от коринтяните, които слушаха, повярваха и се кръстиха.

9 Тогава Господ каза на Павел през нощта във видение: **Не бой се, но говори и не мълчи.**

10 **Защото Аз съм с теб и никой няма да се нахвърли върху теб, за да те нарани; защото имам много хора в този град.**

11 И той остана там година и шест месеца, като ги поучаваше на Божието слово.

12 И когато Галион беше наместник на Ахая, юдеите единодушно се разбунтуваха против Павел и го доведоха на съдийския престол,

13 Казвайки: Този човек убеждава човеците да се покланят на Бога противно на закона.

14 И когато Павел вече беше на път да отвори устата си, Галион каза на юдеите, Ако беше въпрос на погрешност или зла похотливост, о, вие, юдеи, разумът би трябвало да ви търпя:

15 Но ако става дума за думи и имена, и за вашия закон, внимавайте; защото аз няма да бъда съдия по такива въпроси.

16 И той ги изгони от съдийското място.

17 Тогава всички гърци хванаха Состен, началника на синагогата, и го биха пред съдийското място. А Галион не го интересуваха нито едно от тези неща.

18 След това Павел остана там още известно време, след което се сбогува с братята и отплава оттам за Сирия, и с него Прискила и Акила; като си острига главата в Кенхрея, защото имаше обет.

19 И той дойде в Ефес и ги остави там, а самият той влезе в синагогата и разискваше с юдеите.

20 Когато го помолиха да остане по-дълго при тях, той не се съгласи;

21 Но се сбогува с тях, като каза: Непременно трябва да празнувам този празник, който идва в Ерусалим; но ще се върна отново при вас, ако Бог пожелае. И той отплава от Ефес.

22 И като слезе в Кесария, възкачи се и поздрави църквата, слезе в Антиохия.

23 И след като прекара известно време там, той си отиде и обиколи последователно цялата страна Галатия и Фригия, като укрепваше всичките ученици.

24 И един юдеин на име Аполос, роден в Александрия, човек красноречив и силен в писанията, дойде в Ефес.

25 Този човек беше наставен в Господния път; и като беше пламенен духом, той говореше и поучаваше усърдно Господните неща, като знаеше само кръщението на Йоан.

26 И той започна да говори смело в синагогата; когато Акила и Прискила го чуваха, те го взеха при себе си и му обясниха Божия път по-съвършено.

27 И когато той беше готов да премине в Ахая, братята писаха, като увещаваха учениците да го приемат; които, когато той дойде, им помогнаха много, които бяха повярвали чрез благодатта:

28 Защото той силно убеди юдеите, и то публично, като показа чрез писанията, че Исус е Христос.

ГЛАВА 19

1 И стана така, че докато Аполос беше в Коринт, Павел, като премина през горните брегове, стигна до Ефес и като намери някои ученици,
 2 Той им каза: Приехте ли Светия Дух, след като повярвахте? И те му казаха: Дори не сме чули дали има Свят Дух.
 3 И той им каза: В какво тогава се кръстихте? А те казаха: До Йоановото кръщение.
 4 Тогава Павел каза: Йоан наистина кръщаваше с кръщението на покаяние, като казваше на хората, че трябва да повярват в Онзи, Който ще дойде след него, тоест в Христос Исус.
 5 Като чува това, те се кръстиха в името на Господ Исус.
 6 И когато Павел положи ръце върху тях, Светият Дух слезе върху тях; и те говореха езици и пророкуваха.
 7 И всички мъже бяха около дванадесет.
 8 И той влезе в синагогата и говори смело в продължение на три месеца, като разискваше и убеждаваше нещата относно Божието царство.
 9 Но когато някои се закоравиха и не повярваха, но злословеха за този път пред множеството, той се оттегли от тях и раздели учениците, като разискваше всеки ден в училището на някой си Тиран.
 10 И това продължи в продължение на две години; така че всички, които живеяха в Азия, и юдеи, и гърци, чува словото на Господа Исуса.
 11 И Бог извърши специални чудеса чрез ръцете на Павел:
 12 Така че от тялото му бяха донесени на болните кърпи или престилки и болестите се оттеглиха от тях и злите духове излязоха от тях.
 13 Тогава някои от скитниците юдеи, заклинатели, се наеха да призовават над онези, които имаха зли духове, името на Господ Исус, като казаха: Заклеваме ви в Исус, Когото Павел проповядва.
 14 И имаше седем сина на някой си Скева, юдеин и началник на свещениците, които направиха това.
 15 И злият дух в отговор каза: Исус познавам, и Павел познавам; но кой си ти?
 16 И човекът, в когото беше злият дух, скочи върху тях и ги победи, и надделя над тях, така че те избягаха от онази къща голи и ранени.
 17 И това беше известно на всички юдеи и гърци, които също живеяха в Ефес; и страх обзе всички тях и името на Господ Исус се прославяше.
 18 И мнозина повярвали дойдоха и се изповядаха, и разкриха делата си.
 19 Много от тях, които използваша странни изкуства, събраха книгите си и ги изгориха пред всички хора; и те пресметнаха цената им и я намериха петдесет хиляди сребърника.
 20 Така мощно израсна Божието слово и победи.
 21 След като това свърши, Павел реши в духа, като мине през Македония и Ахая, да отиде в Ерусалим, като каза: След като съм бил там, трябва да видя и Рим.
 22 И така, той изпрати в Македония двама от онези, които му служеха, Тимотей и Ераст; но самият той остана в Азия за един сезон.

23 И в същото време се вдигна немалък шум около този път.
 24 Защото един човек на име Димитрий, майстор на сребро, който правеше сребърни светилища за Диана, донесе не малка печалба на занаятчиите;
 25 Той ги свика заедно с работниците със същото занятие и каза: Господа, вие знаете, че с този занаят имаме нашето богатство.
 26 Освен това виждате и чувате, че не само в Ефес, но почти в цяла Азия този Павел е убедил и отвърнал много хора, казвайки, че не са богове онези, които са направени с ръце;
 27 Така че не само този наш занаят е в опасност да бъде унищожен; но също така, че храмът на великата богиня Диана трябва да бъде презрян и нейното великолепие трябва да бъде унищожено, на което се покланя цяла Азия и целият свят.
 28 И като чува тези думи, те се изпълниха с гняв и извикаха, казвайки: Велика е Диана от Ефес.
 29 И целият град се изпълни с объркване; и като хванаха Гай и Аристарх, мъже от Македония, спътници на Павел в пътуването, те се втурнаха еднотушно към театъра.
 30 И когато Павел искаше да влезе при народа, учениците не го оставиха.
 31 И някои от първенците на Азия, които бяха негови приятели, изпратиха до него, като го помолиха да не влиза в театъра.
 32 Затова едни викаха едно, а други друго; защото събранието беше объркано; и по-голямата част не знаеха защо са се събрали.
 33 И те измъкнаха Александър от множеството, като юдеите го издигнаха напред. И Александър махна с ръка и искаше да се защити пред народа.
 34 Но когато разбраха, че е юдеин, всички в един глас около два часа извикаха: Велика е Диана от Ефес.
 35 И когато градският чиновник успокои хората, той каза: Мъже от Ефес, кой човек не знае как градът на Ефес се покланя на великата богиня Диана и на изображението, паднало от Юпитер?
 36 И тъй като виждате, че тези неща не могат да се опровергаят, вие трябва да замълчите и да не правите нищо прибързано.
 37 Защото вие доведохте тук тези мъже, които не са нито крадци на църкви, нито хулители на вашата богиня.
 38 Следователно, ако Деметрий и занаятчиите, които са с него, имат дело срещу някой човек, законът е открит и има заместници: нека те се обвиняват един друг.
 39 Но ако питате нещо относно други неща, то ще бъде решено в законно събрание.
 40 Защото ние сме в опасност да бъдем оспорвани заради днешния шум, тъй като няма причина, чрез която да дадем сметка за това събиране.
 41 И като каза това, той разпусна събранието.

ГЛАВА 20

1 И след като бунтът утихна, Павел повика учениците, прегърна ги и отиде, за да отиде в Македония.
 2 И след като премина през онези места и ги увещаваха много, той дойде в Гърция,

3 И остана там три месеца. И когато юдеите го зачакаха, когато се канеше да отплава за Сирия, той възнамеряваше да се върне през Македония.

4 И там го придружи в Азия Сопатер от Берия; и от солунците Аристарх и Секунд; и Гай от Дербия, и Тимотей; и от Азия, Тихик и Трофим.

5 Тези, които отидоха, ни чакаха в Троада.

6 И ние отплавахме от Филипи след дните на безквасните хлябове и стигнахме при тях в Троада за пет дни; където престояхме седем дни.

7 И в първия ден от седмицата, когато учениците се събраха да разчупят хляба, Павел им проповядва, готов да тръгне на другия ден; и продължи речта си до полунощ.

8 И имаше много светлини в горната стая, където бяха събрани.

9 И седеше на един прозорец един млад мъж на име Евтих, който беше потънал в дълбок сън; и докато Павел проповядваше дълго, той потъна в сън, падна от третото таванско помещение и беше взет мъртъв.

10 И Павел слезе, падна върху него и като го прегърна, каза: Не се безпокойте; защото животът му е в него.

11 И така, когато се върна отново и разчупи хляб, яде и говори дълго, дори до зори, той си отиде.

12 И доведоха младежа жив и не малко се утешиха.

13 И ние отидохме преди това на кораба и отплавахме за Асос, като възнамерявахме там да вземем Павел; защото той така беше наредил, възнамерявайки да отиде пеша.

14 И когато се срещна с нас в Асос, ние го прибрахме и дойдохме в Митилена.

15 И ние отплавахме оттам и на следващия ден стигнахме срещу Хиос; и на следващия ден пристигнахме в Самос и останахме в Трогилиум; и на следващия ден стигнахме до Милет.

16 Защото Павел беше решил да отплава през Ефес, защото нямаше да прекарва времето си в Азия; защото бързаше, ако беше възможно, да бъде в Ерусалим в деня на Петдесетница.

17 И от Милет той изпрати в Ефес и повика презвитерите на църквата.

18 И когато дойдоха при него, той им каза: Вие знаете, от първия ден, когато дойдох в Азия, по какъв начин бях с вас през всички времена,

19 Служа на Господа с пълно смирение и с много сълзи и изкушения, които ме сполетяха от юдейската засада,

20 И как не скрих нищо, което беше полезно за вас, но ви показвах и ви научих публично и от къща на къща,

21 Като свидетелствува както на юдеите, така и на елините, покаяние пред Бога и вяра в нашия Господ Исус Христос.

22 И сега, ето, отивам вързан в духа си в Ерусалим, без да знам нещата, които ще ме сполетят там:

23 Освен че Светият Дух свидетелства във всеки град, казвайки, че ме очакват окови и страдания.

24 Но нито едно от тези неща не ме трогава, нито смятам живота си за скъп, за да мога да завърша пътя си с радост и служението, което получих от Господ Исус, да свидетелствам благовестието на Божиата благодат .

25 И сега, ето, знам, че всички вие, сред които съм ходил, проповядвайки Божието царство, няма да видите повече лицето ми.

26 Затова ви вземам да запишете този ден, че съм чист от кръвта на всички хора.

27 Защото аз не се отказах да ви изявя цялата Божия воля.

28 Затова внимавайте за себе си и за цялото стадо, над което Светият Дух ви е поставил надзорници, за да пасете църквата на Бога, която Той придоби със собствената Си кръв.

29 Защото зная това, че след моето заминаване ще влязат между вас люти вълци, които няма да щадят стадото.

30 И от самите вас ще се издигнат човеци, които ще говорят извратени неща, за да увлекат учениците след себе си.

31 Затова бъдете и помнете, че в продължение на три години не престанах да предупреждавам всеки един ден и нощ със сълзи.

32 И сега, братя, препоръчвам ви на Бога и на словото на Неговата благодат, което може да ви изгради и да ви даде наследство между всички осветени.

33 Не съм пожелал ничие сребро, или злато, или облекло.

34 Да, вие сами знаете, че тези ръце послужиха за моите нужди и за тези, които бяха с мен.

35 Показах ви всичко, как, като се трудите така, трябва да подкрепите слабите и да помните думите на Господ Исус, как той каза: **По-блажено е да даваш, отколкото да получаваш.**

36 И като каза това, той коленичи и се помоли с всички тях.

37 И всички плакаха силно, паднаха на врата на Павел и го целуваха,

38 Скърбейки най-вече за думите, които изговори, че няма да видят повече лицето Му. И те го придружиха до кораба.

ГЛАВА 21

1 И стана така, че след като бяхме отстранени от тях и бяхме тръгнали, стигнахме с прав курс до Кус и на следващия ден до Родос, а оттам до Патара:

2 И като намерихме кораб, който плаваше за Финикия, качихме се и отпътувахме.

3 Сега, когато открихме Кипър, оставихме го отляво и отплавахме за Сирия, и акостирахме в Тир; защото там корабът трябваше да разтовари товара си.

4 И като намерихме ученици, престояхме там седем дни; те казаха на Павел чрез Духа да не отива в Ерусалим.

5 И като свършихме тези дни, тръгнахме и тръгнахме; и те всички ни изведоха по пътя ни с жени и деца, докато излязохме от града; и ние коленичихме на брега и се помолихме.

6 И когато се разделихме един с друг, качихме се на кораба; и те се върнаха отново у дома.

7 И когато завършихме пътя си от Тир, стигнахме до Птолемиада, поздравихме братята и останахме при тях един ден.

8 И на следващия ден ние, които бяхме от обществото на Павел, тръгнахме и стигнахме в Кесария; и влязохме в къщата на евангелиста Филип, който беше един от седемте; и живееше при него.

9 И същият човек имаше четири дъщери девици, които пророкуваха.

10 И като престояхме там много дни, дойде от Юдея един пророк на име Агаб.

11 И когато той дойде при нас, той взе пояса на Павел, върза ръцете и краката си и каза: Така казва Светият Дух: Така юдеите в Ерусалим ще вържат човека, който притежава този пояс, и ще го предадат на ръцете на езичниците.

12 И като чухме тези неща, и ние, и онези от онова място го помолихме да не се изкачва в Ерусалим.

13 Тогава Павел отговори: Какво означава да плачете и да разбиеете сърцето ми? защото съм готов не само да бъда вързан, но и да умра в Ерусалим за името на Господ Исус.

14 И понеже не се убеди, ние млъкнахме, като казахме: Да бъде волята Господня!

15 И след тези дни ние взехме колесниците си и се изкачихме в Ерусалим.

16 С нас отидоха и някои от учениците от Кесария и доведоха със себе си един Мнасон от Кипър, стар ученик, при когото трябваше да отседнем.

17 И когато стигнахме в Йерусалим, братята ни приеха с радост.

18 И на следващия ден Павел влезе с нас при Яков; и всички старейшини присъстваха.

19 И като ги поздрави, той изложи по-специално какво е извършил Бог между езичниците чрез неговото служение.

20 И като чува това, те прославиха Господа и Му казаха: Виждаш ли, брате, колко хиляди юдеи има повярвали; и всички са ревностни на закона:

21 И те са уведомени за теб, че ти учиш всички юдеи, които са между езичниците, да изоставят Мойсей, като казваш, че не трябва да обрязват децата си, нито да ходят според обичаите.

22 Какво е това? трябва да се събере множеството, защото ще чуят, че си дошъл.

23 И тъй, направи това, което ти казваме: Имаме четирима мъже, които имат обет;

24 Вземи ги и се очисти с тях, и бъди наказан с тях, за да могат да обръснат главите си; и всички да знаят, че тези неща, за които са били информирани за теб, са нищо; но и ти самият да ходиш в ред и да спазваш закона.

25 Що се отнася до вярващите езичници, ние писахме и заключихме, че те не спазват такова нещо, освен че се пазят от неща, принесени на идоли, и от кръв, и от удушено, и от блудство.

26 Тогава Павел взе мъжете и на следващия ден, като се очисти с тях, влезе в храма, за да ознаменува завършването на дните на очистване, докато се принесе принос за всеки един от тях.

27 И когато седемте дни почти изтекоха, юдеите от Азия, като Го видяха в храма, разбудиха целия народ и сложиха ръце на Него,

28 Викайки, мъже от Израел, помогнете: Това е човекът, който учи всички хора навсякъде против

народа, закона и това място; освен това въведе и гърци в храма и оскверни това свято място.

29 (Защото преди това бяха видели с него в града ефесеца Трофим, за когото предполагаха, че Павел го е въвел в храма.)

30 И целият град се развълнува и народът се стече; те хванаха Павел и го извлякоха вън от храма; и веднага вратите бяха затворени.

31 И когато се канеха да го убият, до главния военачалник на отряда стигна вест, че целият Ерусалим е разбунен.

32 Той веднага взе войници и стотници и се спусна към тях; и като видяха хилядника и войниците, престанаха да бият Павел.

33 Тогава хилядният се приближи, хвана го и заповяда да го вържат с две вериги; и поиска кой е той и какво е направил.

34 И едни викаха едно, други друго, сред множеството; и когато той не можеше да узнае сигурността за вълнението, той заповяда да го отнесат в замъка.

35 И когато дойде на стълбите, стана така, че той беше понесен от войниците заради насилието на народа.

36 Защото множеството народ го следваше и викаше: Махни го!

37 И когато Павел трябваше да бъде въведен в замъка, той каза на хилядника: Мога ли да говоря с теб? Кой каза: можеш ли да говориш гръцки?

38 Не си ли ти онзи египтянин, който преди тези дни вдигна размирици и изведе в пустинята четири хиляди мъже, които бяха убийци?

39 Но Павел каза: Аз съм човек, който е евреин от Тарс, град в Киликия, гражданин на необикновен град; и моля те, позволи ми да говоря на народа.

40 И когато му даде разрешение, Павел застана на стълбите и помаха с ръка на народа. И когато настъпи голяма тишина, той им проговори на еврейски език, казвайки:

ГЛАВА 22

1 Мъже, братя и бащи, чуите моята защита, която правя сега пред вас.

2 (И като чува, че им говори на еврейски език, замълчаха още повече; и той каза:)

3 Аз наистина съм човек, който е евреин, роден в Тарс, град в Киликия, но отгледан в този град в нозете на Гамалиил и научен според свършения начин на закона на бащите, и бях ревностен към Боже, какъвто сте всички вие днес.

4 И преследвах този път до смърт, като връзвах и предавах в затвора и мъже, и жени.

5 Както ми свидетелства и първосвещеникът, и цялото състояние на старейшините; от които също получих писма до братята и отидох в Дамаск, за да заведа онези, които бяха там вързани, в Ерусалим, за да бъдат наказани.

6 И стана така, че докато пътувах и се приближавах до Дамаск около обяд, внезапно от небето ме блесна голяма светлина.

7 И паднах на земята и чух глас, който ми казваше: **Савле, Савле, защо ме гониш?**

ГЛАВА 23

8 И аз отговорих: Кой си ти, Господи? И той ми каза: **Аз съм Исус от Назарет, когото ти гониш.**

9 И онези, които бяха с мене, наистина видяха светлината и се уплашиха; но не чуха гласа на Този, който ми говореше.

10 И казах: Какво да правя, Господи? И Господ ми каза: **Стани и иди в Дамаск; и там ще ти бъде казано за всичко, което ти е определено да направиш.**

11 И когато не можех да виждам поради славата на тази светлина, воден за ръка от онези, които бяха с мен, дойдох в Дамаск.

12 И някой си Анания, благочестив човек според закона, с добро известие от всичките юдеи, които живееха там,

13 Дойде при мен, застана и ми каза: Брате Савле, прогледай! И в същия час го погледнах.

14 И той каза: Бог на бащите ни те избра, за да познаеш волята Му и да видиш Праведния, и да чуеш гласа на устата Му.

15 Защото ти ще му бъдеш свидетел пред всички хора за това, което си видял и чул.

16 И сега защо се бавиш? стани и се кръсти, и измий греховете си, като призовеш името Господне.

17 И стана така, че когато се върнах в Ерусалим, дори докато се молах в храма, бях в транс;

18 И го видях да ми казва: **Побързай и излез бързо от Ерусалим, защото няма да приемат твоето свидетелство за мен.**

19 И казах: Господи, те знаят, че затварях и биех във всяка синагога онези, които вярваха в Тебе;

20 И когато се проля кръвта на твоя мъченик Стефан, аз също стоях и се съгласих с неговата смърт, и пазих дрехите на онези, които го убиха.

21 И той ми каза: **Тръгни си, защото ще те изпратя далече при езичниците.**

22 И те го изслушаха при тази дума и след това издигнаха гласовете си и казаха: Махни такъв човек от земята, защото не е подходящо да живее.

23 И когато те извикаха и захвърлиха дрехите си, и хвърлиха прах във въздуха,

24 Главният капитан заповяда да го въведат в замъка и заповяда да бъде прегледан чрез бичуване; за да може да разбере защо те викаха така срещу него.

25 И когато го вързаха с ремъци, Павел каза на стотника, който стоеше наоколо: Позволено ли ви е да бичувате римлянин, и то неосъден?

26 Когато стотникът чу това, отиде и каза на хилядника, като каза: Внимавай какво правиш, защото този човек е римлянин.

27 Тогава хилядникът дойде и му каза: Кажи ми, ти римлянин ли си? Той каза, да.

28 И хилядникът отговори: С голяма сума получих тази свобода. И Пол каза: Но аз бях роден свободен.

29 Тогава веднага си тръгнаха от него онези, които трябваше да го изпитат; и хилядникът също се уплаши, след като разбра, че е римлянин, и защото го беше вързал.

30 На другия ден, понеже щеше да знае със сигурност защо е обвинен от юдеите, той го освободи от оковите му и заповяда на първосвещениците и на целия им съвет да се явят, и доведе Павел долу и го постави пред тях.

1 И Павел, като се вгледа в синедриона, каза: Братя, живях с чиста съвест пред Бога до този ден.

2 И първосвещеникът Анания заповяда на онези, които стояха до него, да го ударят по устата.

3 Тогава Павел му рече: Бог ще те порази, стено варосана, защото седиш да ме съдиш по закона, а против закона заповядваш да ме бият?

4 И онези, които стояха наоколо, казаха: Ти хулиш ли Божия първосвещеник?

5 Тогава Павел каза: Не знаех, братя, че той беше първосвещеник; защото е писано: Не злослови началника на своя народ.

6 Но когато Павел разбра, че едната част са садукее, а другата фарисеи, той извика в синедриона: Братя, аз съм фарисей, син на фарисей; за надеждата и за възкресението на мъртвите съм призован под въпрос.

7 И като каза това, възникна раздор между фарисеите и садукееите и множеството се раздели.

8 Защото садукееите казват, че няма възкресение, нито ангел, нито дух; а фарисеите изповядват и двете.

9 И се надигна голям вик; и книжниците, които бяха от фарисеите, станаха и се караха, казвайки: Не намираме зло в този човек; но ако дух или ангел му е говорил, нека не се борим с него Бог.

10 И когато настана голям раздор, хилядникът, опасвайки се да не би Павел да бъде разкъсан от тях, заповяда на войниците да слязат и да го вземат насила измежду тях и да го въведат в замъка.

11 И през следващата нощ Господ застана до него и каза: **Дерзай, Павле; защото както си свидетелствал за Мене в Ерусалим, така трябва да свидетелстваш и в Рим.**

12 И когато се разсъмна, някои от юдеите се събраха и се заклеха, като казаха, че няма да ядат нито да пият, докато не убият Павел.

13 И те бяха повече от четиридесет, които направиха този заговор.

14 И те дойдоха при главните свещеници и старейшините и казаха: Ние се заклехме под голяма клетва да не ядем нищо, докато не убием Павел.

15 Сега, прочее, вие със съвета кажете на главния хилядник, че той го доведе долу при вас утре, сякаш ще разпитате нещо по-подробно относно него: и ние, или когато той се приближи, сме готови да го убием.

16 И когато синът на сестрата на Павел чу за тяхната засада, той отиде и влезе в замъка и каза на Павел.

17 Тогава Павел повика един от стотниците и каза: Заведете този младеж при хилядника, защото има да му каже нещо.

18 И така, той го взе и го заведе при хилядника и каза: затворникът Павел ме повика при себе си и ме помоли да доведе при теб този младеж, който има да ти каже нещо.

19 Тогава хилядникът го хвана за ръка, отиде с него насаме и го попита: Какво имаш да ми кажеш?

20 И той каза: Юдеите се споразумяха да поискат от теб да доведеш Павел утре в синедриона, като че ли биха го разпитали по-подробно.

21 Но ти не им се поддавай, защото го причакват от тях повече от четиридесет мъже, които са се обвързали с

клетва, че няма да ядат, нито да пият, докато не го убият; и сега са готови, търся обещание от теб.

22 Тогава хилядникът пусна младежа да си върви и му заповяда: Внимавай, не казвай на никого, че си ми показал тези неща.

23 И той извика при себе си двама стотници, като каза: Пригответе двеста войници да отидат в Кесария, и седемдесет конници, и двеста копиеносци в третия час през нощта;

24 И осигурете им животни, за да могат да качат Павел и да го заведат здрав при управителя Феликс.

25 И той написа писмо по този начин:

26 Клавдий Лисий изпраща поздрав до превъзходния управител Феликс.

27 Този човек беше хванат от юдеите и трябваше да бъде убит от тях; тогава дойдох с войска и го спасих, като разбрах, че е римлянин.

28 И когато исках да узная причината, поради която го обвиниха, аз го изведох в съвета им:

29 Когато видях, че е обвинен по въпроси на техния закон, но нямаше нищо, достойно за смърт или окови.

30 И когато ми беше казано как юдеите са засадили човека, аз изпратих веднага при теб и заповядах и на обвинителите му да кажат пред теб какво имат против него. Сбогом.

31 Тогава войниците, както им беше заповядано, взеха Павел и го заведоха през нощта в Антипатрида.

32 На следващия ден те оставиха конниците да отидат с него и се върнаха в замъка:

33 Те, като дойдоха в Кесария и предадоха писмото на управителя, представиха и Павел пред него.

34 И като прочете писмото, управителят попита от коя област е. И когато разбра, че е от Киликия;

35 Ще те изслушам, каза той, когато дойдат и твоите обвинители. И заповяда да го държат в съдебната зала на Ирод.

ГЛАВА 24

1 И след пет дни първосвещеникът Анания слезе със старейшините и с един оратор на име Тертул, който съобщи на управителя срещу Павел.

2 И когато той беше извикан, Тертул започна да го обвинява, казвайки: Виждайки, че чрез теб се радваме на голямо спокойствие и че много достойни дела са извършени на този народ чрез твоето провидение,

3 Ние го приемаме винаги и навсякъде, благородни Феликс, с цялата си благодарност.

4 Въпреки това, за да не бъда повече досаден за вас, моля ви се да ни чуете няколко думи за вашето милосърдие.

5 Защото открихме, че този човек е чума и бунтовник сред всички евреи по целия свят, и водач на сектата на назаряните:

6 Който също отиде да оскверни храма, когото ние хванахме и щяхме да съдим според нашия закон.

7 Но хилядникът Лисий дойде срещу нас и с голямо насилие го грабна от ръцете ни,

8 Заповядвайки на своите обвинители да дойдат при теб; като ги изследваш, можеш да разбереш всички тези неща, в които го обвиняваме.

9 И юдеите също се съгласиха, като казаха, че това е така.

10 Тогава Павел, след като управителят му даде знак да говори, отговори: Доколкото знам, че ти си бил дълги години съдия на този народ, аз по-охотно отговарям за себе си:

11 Защото, за да разбереш, че има още само дванадесет дни, откакто се изкачих в Ерусалим за поклонение.

12 И не ме намериха нито в храма да споря с някого, нито да надигам народа, нито в синагогите, нито в града;

13 Нито могат да докажат нещата, в които сега ме обвиняват.

14 Но това ти признавам, че според пътя, който те наричат ерес, така се покланям на Бога на моите бащи, като вярвам на всичко, което е написано в закона и в пророците:

15 И се надявайте на Бога, което и те допускат, че ще има възкресение на мъртвите, както на праведните, така и на несправедните.

16 И в това се старая да имам винаги чиста съвест пред Бога и пред хората.

17 Сега след много години дойдох да донеса милостиня на моя народ и приноси.

18 Тогава някои юдеи от Азия ме намериха очистен в храма, нито с множество, нито с шум.

19 Които трябваше да са тук преди теб и да възразят, ако имаха нещо против мен.

20 Или нека същите тези тук кажат, ако са намерили нещо зло в мен, докато стоях пред синедриона,

21 С изключение на този един глас, който извиках, застанал сред тях, Докосвайки се до възкресението на мъртвите, вие ме оспорвате днес.

22 И когато Феликс чу тези неща, като имаше по-съвършено знание за този път, той ги отложи и каза: Когато хилядникът Лисий слезе, ще узная докрай за вашия въпрос.

23 И той заповяда на един стотник да пази Павел и да го остави свободен, и да не забранява на никого от своите познати да служи или да идва при него.

24 И след няколко дни, когато Феликс дойде с жена си Друзила, която беше юдейка, той изпрати да повикат Павел и го изслуша за вярата в Христос.

25 И докато разсъждаваше за правдата, въздържанието и бъдещия съд, Феликс се разтрепери и отговори: Върви си за това време; когато имам подходящ сезон, ще те повикам.

26 Надяваше се също, че Павел ще му даде пари, за да го освободи; затова прашаше да го викат по-често и разговаряше с него.

27 Но след две години Порций Фест влезе в стаята на Феликс; и Феликс, желаейки да достави удоволствие на юдеите, остави Павел вързан.

ГЛАВА 25

1 И когато Фест дойде в провинцията, след три дни се изкачи от Кесария в Йерусалим.

2 Тогава първосвещеникът и началниците на юдеите го осведомиха против Павел и го молеха,

3 И искаше благоволение срещу него, да изпрати за него в Ерусалим, за да го убие.

4 Но Фест отговори, че Павел трябва да бъде задържан в Кесария и че самият той скоро ще замине там.

5 И така, каза той, нека онези от вас, които могат, да слязат с мен и да обвинят този човек, ако има нещо нечестие в него.

6 И след като престоя сред тях повече от десет дни, той слезе в Кесария; и на следващия ден, като седна на съдийския стол, заповяда да доведат Павел.

7 И когато той дойде, юдеите, които слязоха от Ерусалим, застанаха наоколо и отправиха много и тежки оплаквания срещу Павел, които не можаха да докажат.

8 Докато той отговаряше за себе си: Нито против юдейския закон, нито против храма, нито против кесаря, не съм престъпил нищо.

9 Но Фест, като искаше да угоди на юдеите, отговори на Павел и каза: Искаш ли да отидеш в Ерусалим и там да бъдеш съден за тези неща пред мен?

10 Тогава Павел каза: Стоя на кесаревия съдийски престол, където трябва да бъда съден; на юдеите не съм сторил нищо лошо, както ти много добре знаеш.

11 Защото, ако съм престъпник или съм извършил нещо, достойно за смърт, отказвам да не умра; но ако няма нито едно от тези неща, в които тези ме обвиняват, никой не може да ме предаде на тях. Обръщам се към Цезар.

12 Тогава Фест, след като се посъветва със съвета, отговори: Обжалвал ли си до Цезаря? при кесаря ще отидеш.

13 И след няколко дни цар Агрипа и Вереника дойдоха в Кесария, за да поздравят Фест.

14 И след като бяха там много дни, Фест съобщи делото на Павел на царя, като каза: Има един човек, оставен в робство от Феликс;

15 За когото, когато бях в Ерусалим, главните свещеници и юдейските старейшини ми съобщиха, като искаха да го осъдят.

16 На когото отговорих: Римляните не обичат да предават който и да е човек на смърт, преди този, който е обвинен, да се изправи лице в лице с обвинителите и да има право да отговаря за себе си относно престъплението, повдигнато срещу него.

17 Затова, когато дойдоха тук, без никакво забавяне на следващия ден седнах на съдийския стол и заповядах да изведат човека.

18 Срещу когото, когато се изправиха обвинителите, те не повдигнаха обвинение в такива неща, както предполагам:

19 Но имаха някои въпроси срещу него относно тяхното собствено суеверие и относно един Исус, който беше мъртъв, за когото Павел потвърди, че е жив.

20 И понеже се съмнявах в такъв начин на въпроси, аз го попитах дали би искал да отиде в Йерусалим и там да бъде съден по тези въпроси.

21 Но когато Павел поиска да бъде запазен за изслушването на Август, аз заповядах да го държат, докато го изпратят при Цезар.

22 Тогава Агрипа каза на Фест, Аз също бих изслушал човека лично. Утре, каза той, ще го чуеш.

23 И на следващия ден, когато Агрипа и Вереника дойдоха с голяма пищност и бяха влезли в съдебното

заседание, заедно с хилядоначалниците и главните мъже на града, по заповед на Фест Павел беше изведен.

24 И Фест каза: Царю Агрипа и всички мъже, които присъстват тук с нас, вие виждате този човек, за когото цялото множество юдеи ми говориха както в Ерусалим, така и тук, викайки, че не трябва да живеят повече.

25 Но когато открих, че не е извършил нищо, достойно за смърт, и че самият той се е обърнал към Август, реших да го изпратя.

26 За когото нямам нищо определено да пиша на моя господар. Затова го изведох пред вас и особено пред вас, царю Агрипа, за да мога след прегледа да напиша нещо.

27 Защото ми се струва неразумно да се изпрати затворник, без да се подчертаят престъпленията, наложени срещу него.

ГЛАВА 26

1 Тогава Агрипа каза на Павел: Позволено ти е да говориш за себе си. Тогава Павел протегна ръка и отговори за себе си:

2 Мисля, че съм щастлив, царю Агрипа, защото днес ще отговарям за себе си пред теб относно всички неща, в които ме обвиняват евреите:

3 Особено защото те познавам като експерт по всички обичаи и въпроси, които са сред юдеите; затова те моля да ме изслушаш търпеливо.

4 Моят начин на живот от младостта ми, който беше в началото сред собствения ми народ в Ерусалим, познават всички юдеи;

5 Които ме познаваха от самото начало, ако биха свидетелствали, че след най-тесната секта на нашата религия съм живял като фарисей.

6 И сега стоя и съм съден за надеждата на обещанието, дадено от Бог на нашите бащи:

7 До което обещание нашите дванадесет племена, незабавно служейки на Бог ден и нощ, се надяват да постигнат. Заради тази надежда, царю Агрипа, ме обвиняват юдеите.

8 Защо ви се смята за невероятно, че Бог възкресява мъртвите?

9 Наистина си мислех, че трябва да върша много неща против името на Исус от Назарет.

10 Което направих и в Ерусалим; и мнозина от светиите затворих в тъмница, като получих власт от главните свещеници; и когато ги убиха, аз дадох гласа си против тях.

11 И аз ги наказвах често във всяка синагога и ги принуждавах да богохулстват; и тъй като бях изключително ядосан срещу тях, аз ги преследвах дори в чужди градове.

12 Затова, като отидох в Дамаск с власт и поръчение от главните свещеници,

13 По пладне, о, царю, видях по пътя светлина от небето, над блясъка на слънцето, да грее около мен и онези, които пътуваха с мен.

14 И когато всички паднахме на земята, чух глас, който ми говореше и казваше на еврейски език, **Савле, Савле, защо ме преследваш? трудно ти е да риташ срещу бодлите.**

15 И казах: Кой си ти, Господи? А той каза: **Аз съм Исус, когото ти гониш.**

16 Но стани и се изправи на краката си: защото аз ти се явих с тази цел, за да те направя служител и свидетел както на тези неща, които си видял, така и на онези неща, в които ще ти се явя;

17 Избавяйки те от народа и от езичниците, при които сега те изпращам,

18 За да отвори очите им и да ги обърне от тъмнината към светлината и от властта на Сатана към Бога, за да могат да получат прощение на греховете и наследство между осветените чрез вяра, която е в Мене.

19 Поради което, о, царю Агрипа, аз не бях непокорен на небесното видение:

20 Но показва първо на тези от Дамаск и в Ерусалим, и по всички крайбрежия на Юдея, а след това и на езичниците, че трябва да се покаят и да се обърнат към Бога и да вършат дела, достойни за покаяние.

21 Поради тези причини юдеите ме хванаха в храма и се канеха да ме убият.

22 И така, след като получих помощта от Бог, аз продължавам до ден днешен, като свидетелствам и на малки, и на големи, като не казвам нищо друго освен това, което пророците и Мойсей казаха, че ще дойдат:

23 че Христос трябва да страда и че той ще бъде първият, който ще възкръсне от мъртвите и ще покаже светлина на хората и на езичниците.

24 И докато говореше това за себе си, Фест каза със силен глас: Павле, ти не си на себе си; многото учене те прави луд.

25 Но той каза: Не съм луд, благородни Фесте; но говорете думите на истината и трезвостта.

26 Защото царят знае за тези неща, пред когото и аз говоря свободно; защото съм убеден, че нищо от тези неща не е скрито от него; защото това нещо не беше направено в ъгъла.

27 Царю Агрипа, вярваш ли на пророците? Знам, че вярваш.

28 Тогава Агрипа каза на Павел: Едва ли не ме убеждаваш да бъда християнин.

29 И Павел каза: Молих се на Бога не само ти, но и всички, които ме слушат днес, да бяха почти и напълно такива като мен, освен тези връзки.

30 И когато той каза това, кралят стана, и управителят, и Вереника, и онези, които седяха с тях:

31 И като се отдалечиха, разговаряха помежду си, казвайки: Този човек не прави нищо, достойно за смърт или окови.

32 Тогава Агрипа каза на Фест: Този човек можеше да бъде освободен, ако не беше обжалвал пред Цезар.

ГЛАВА 27

1 И когато беше решено да отплаваме за Италия, те предадоха Павел и някои други затворници на един на име Юлий, центурион от групата на Август.

2 И като влязохме в кораб на Адрамитий, ние потеглихме, за да плаваме край бреговете на Азия; един Аристарх, македонец от Солун, беше с нас.

3 И на следващия ден докоснахме Сидон. И Юлий любезно се отнесе към Павел и му позволи да отиде при приятелите си, за да се освежи.

4 И като тръгнахме оттам, плавахме под Кипър, защото ветровете бяха противни.

5 И като преплувахме морето Киликия и Памфилия, стигнахме до Мира, град Ликия.

6 И там центурионът намери кораб от Александрия, който плаваше към Италия; и той ни постави там.

7 И след като плавахме бавно много дни и едва стигнахме срещу Книд, вятърът не ни понасяше, ние плавахме под Крит, срещу Салмоне;

8 И като го подмина с мъка, стигна до място, което се нарича Хубави пристанища; близо до който беше град Ласея.

9 И когато мина много време и когато плаването вече беше опасно, понеже постът беше вече минал, Павел ги увещавахе,

10 И им каза: Господа, виждам, че това пътуване ще бъде с болка и щети много, не само на товара и кораба, но и на живота ни.

11 Въпреки това стотникът повярва повече на капитана и собственика на кораба, отколкото на думите на Павел.

12 И тъй като пристанището не беше удобно за зимуване, по-голямата част от тях посъветваха също да заминат оттам, ако по някакъв начин могат да стигнат до Финикия и там да презимуват; който е убежище на Крит и се намира на югозапад и северозапад.

13 И когато южният вятър задуха тихо, предполагайки, че са постигнали целта си, те се отклониха оттам и отплаваха близо до Крит.

14 Но не след дълго срещу него се надигна бурен вятър, наречен Евроклидон.

15 И когато корабът беше уловен и не можеше да устои на вятъра, ние го оставихме да кара.

16 И минавайки под един остров, който се нарича Клауда, имавме много работа да стигнем с лодката:

17 Което, като го вдигнаха, използваша помощни средства, за да опасват кораба; и, страхувайки се да не паднат в плаващите пясъци, разпънаха платна и така бяха отведени.

18 И понеже бяхме силно тласкани от буря, на следващия ден облекчиха кораба;

19 И на третия ден изхвърлихме със собствените си ръце принадлежностите на кораба.

20 И когато нито слънцето, нито звездите се появиха много дни и ни връхлетя не малка буря, тогава всяка надежда, че ще бъдем спасени, беше отнета.

21 Но след дълго въздържание Павел застана сред тях и каза: Господа, трябваше да ме послушате и да не тръгвате от Крит и да спечелите тази вреда и загуба.

22 И сега ви увещавам да бъдете бодри, защото никой няма да загине между вас, освен кораба.

23 Защото тази нощ стоеше до мен ангелът на Бога, чийто съм и на когото служа,

24 Не бой се, Павле! трябва да бъдеш заведен пред Цезаря; и, ето, Бог ти даде всички, които плават с теб.

25 Затова, господа, дерзайте, защото вярвам в Бога, че ще бъде така, както ми беше казано.

26 Въпреки това трябва да бъдем хвърлени на определен остров.

27 Но когато настъпи четиринадесетата нощ, докато бяхме карани нагоре-надолу в Адрия, около полунощ корабниците сметнаха, че се приближават до някаква страна;

28 И сондажи, и го намериха двајсет сажена; и като отидоха малко по-нататък, сондираха пак и го намериха петнадесет сажена.

29 Тогава, страхувайки се да не би да паднем върху скалите, те хвърлиха четири котви от кърмата и пожелаха деня.

30 И когато корабоплавателите се канеха да избягат от кораба, когато бяха пуснали лодката в морето, под цвят, сякаш биха хвърлили котви от предната част на кораба,

31 Павел каза на стотника и на войниците: Ако те не останат в кораба, не можете да се спасите.

32 Тогава войниците отрязаха въжетата на лодката и я оставиха да падне.

33 И когато денят наближаваше, Павел ги помоли всички да ядат месо, като каза: Днес е четиринадесетият ден, откакто чакате и постите, без да сте яли нищо.

34 Затова ви моля да хапнете малко месо; защото това е за ваше здраве; защото косъм няма да падне от главата на никой от вас.

35 И като каза това, взе хляб и благодари на Бога пред всички тях; и като го разчупи, започна да яде.

36 Тогава всички се развеселиха и хапнаха също малко месо.

37 И ние бяхме общо в кораба двеста шестдесет и шестнадесет души.

38 И когато се нахраниха, те облекчиха кораба и изхвърлиха житото в морето.

39 И когато се разсъмна, те не познаваха земята, но откриха известен поток с бряг, в който възнамеряваха, ако беше възможно, да хвърлят кораба.

40 И когато вдигнаха котвите, те се отдадоха на морето и разхлабиха лентите на кормилото, вдигнаха главното платно на вятъра и се отправиха към брега.

41 И като паднаха на място, където се срещаха две морета, корабът заседна; и предната част се залепи здраво и остана неподвижна, но задната част беше счупена от силата на вълните.

42 И съветът на войниците беше да убият затворниците, за да не би някой от тях да изплува и да избяга.

43 Но стотникът, който желаше да спаси Павел, ги възпря от намерението им; и заповяда на онези, които могат да плуват, да се хвърлят първи в морето и да стигнат до сушата:

44 А останалите, едни на дъски, а други на счупени части от кораба. И така се случи, че всички избягаха здрави на сушата.

ГЛАВА 28

1 И когато избягаха, тогава разбраха, че островът се казва Мелита.

2 И варварите показаха не малка милост към нас, защото те запалиха огън и ни приеха всички, поради сегашния дъжд и поради студа.

3 И когато Павел събра сноп пръчки и ги сложи на огъня, от топлината излезе усойница и се закрепил на ръката му.

4 И когато варварите видяха отровния звяр да виси на ръката му, те казаха помежду си: Несъмнено този човек е убиец, когото, въпреки че е избягал от морето, все пак отмъщението не позволява да живее.

5 И той отърси звяра в огъня и не почувства никаква вреда.

6 Обаче те погледнаха, когато той трябваше да се подуе или внезапно да падне мъртъв; но след като се вгледаха дълго време и не видяха никаква вреда, промениха мнението си и казаха, че той е бог.

7 В същите квартали имаше владения на главния човек на острова, чието име беше Публий; който ни прие и ни настави любезно три дни.

8 И стана така, че бащата на Публий лежеше болен от треска и кръвав прилив; Павел влезе при него и се помоли, положи ръце върху него и го изцели.

9 И когато това стана, дойдоха и други, които имаха болести на острова, и бяха изцелени;

10 Който ни удостои с много почести; и когато си тръгнахме, те ни натовариха с необходимите неща.

11 И след три месеца отпътувахме с кораб на Александрия, който беше зимувал на острова, чийто знак беше Кастор и Полукс.

12 И като пристигнахме в Сиракуза, престояхме там три дни.

13 И оттам взехме компас и стигнахме до Регий; и след един ден задуха южният вятър и на следващия ден стигнахме до ПUTEОЛИ:

14 Където намерихме братя и бяхме помолени да останем при тях седем дни; и така отидохме към Рим.

15 И оттам, когато братята чуха за нас, дойдоха да ни посрещнат до форума на Апий и трите кръчми; когато Павел ги видя, благодари на Бога и се ободри.

16 И когато стигнахме в Рим, стотникът предаде затворниците на началника на стражата; но на Павел беше позволено да живее сам с един войник, който го пазеше.

17 И стана така, че след три дни Павел свика началниците на юдеите и когато се събраха, им каза: Братя, макар че не съм сторил нищо против народа или обичаите на нашите бащи, но бях предаден затворник от Йерусалим в ръцете на римляните.

18 Които, като ме бяха прегледали, щяха да ме пуснат, защото нямаше причина за смъртта в мен.

19 Но когато юдеите се противопоставиха на това, бях принуден да се обърна към Цезаря; не че трябваше да обвиня моята нация в.

20 Затова ви повиках, за да ви видя и да говоря с вас; защото заради надеждата на Израил съм вързан с тази верига.

21 И те му казаха: Нито получихме писма от Юдея за теб, нито някой от братята, които дойдоха, не е показал или казал нещо лошо за теб.

22 Но ние искаме да чуем за вас какво мислите; защото относно тази секта знаем, че навсякъде се говори срещу нея.

23 И когато му определиха ден, мнозина дойдоха при него в квартирата му; на които той разясняваше и свидетелстваше за Божието царство, като ги убеждаваше за Исус, както от Мойсеевия закон, така и от пророците, от сутрин до вечер.

24 И някои повярваха на казаното, а други не повярваха.

25 И понеже не бяха съгласни помежду си, те си отидоха, след като Павел беше казал една дума: Добре

е говорил Светият Дух чрез пророк Исаия на нашите бащи,

26 като каза: Идете при този народ и кажете: С уши ще чуете, но няма да разберете; и гледайки ще гледате, и няма да видите;

27 Защото сърцето на този народ задебеля и ушите им не чуват и очите си затвориха; за да не видят с очите си и да чуят с ушите си, и да разберат със сърцето си, и да се обърнат, и аз да ги изцеля.

28 И така, да ви бъде известно, че Божието спасение е изпратено на езичниците и те ще го чуят.

29 И като каза тези думи, юдеите си отидоха и имаха голям спор помежду си.

30 И Павел живя цели две години в собствената си наета къща и приемаше всички, които влизаха при него,

31 проповядвайки Божието царство и поучавайки нещата, които се отнасят до Господ Исус Христос, с пълна увереност, без никой да му забранява.

РИМЛЯНИ

ГЛАВА 1

1 Павел, слуга на Исус Христос, призван за апостол, отделен за Божието благовестие,
2 (което беше обещал по-напред чрез своите пророци в светите писания),
3 Относно неговия Син Исус Христос, нашия Господ, който беше направен от потомството на Давид по плът;
4 И обявен за Божи Син със сила, според духа на светостта, чрез възкресението от мъртвите;
5 Чрез Когото получихме благодат и апостолство за покорство във вярата между всички народи, за Неговото име:
6 Между които сте и вие, призваните от Исус Христос:
7 До всички, които са в Рим, възлюбени от Бога, призвани да бъдат светии: Благодат и мир на вас от Бога, нашия Отец, и Господ Исус Христос.
8 Първо, благодаря на моя Бог чрез Исус Христос за всички вас, че за вашата вяра се говори по целия свят.
9 Защото Бог ми е свидетел, Комуто служа с духа си в благовестието на Неговия Син, че непрестанно ви споменавам винаги в молитвите си;
10 Отправяне на молба, ако по някакъв начин сега най-накрая бих могъл да имам успешно пътуване по Божията воля, за да дойда при вас.
11 Защото копнея да ви видя, за да мога да ви предам някакъв духовен дар, за да можете да се утвърдите;
12 Тоест, за да бъда утешен заедно с вас чрез взаимната вяра на вас и мен.
13 Не бих искал да не знаете, братя, че много пъти възнамерявах да дойда при вас (но досега ме оставяха), за да имам някакъв плод и между вас, както и между другите езичници.
14 Длъжник съм както на гърците, така и на варварите; както на мъдрите, така и на неразумните.
15 И така, колкото и да е в мен, аз съм готов да проповядвам благовестието и на вас, които сте в Рим.
16 Защото не се срамувам от Христовото благовестие, защото то е Божия сила за спасение на всеки, който вярва; първо на евреина, а също и на гърка.
17 Защото в него се открива Божията правда от вяра във вяра, както е писано: "Праведният чрез вяра ще живее".
18 Защото Божият гняв се открива от небето срещу всяко нечестие и неправда на хората, които държат истината в неправда;
19 Защото това, което може да се знае за Бога, е явно в тях; защото Бог им го показва.
20 Защото невидимите неща за Него от създанието на света се виждат ясно, като се разбират от творенията, вечната Му сила и Божественост; така че да са без извинение:
21 Защото, когато познах Бога, не Го прославиха като Бог, нито благодариха; но станаха суетни в представите си и безумното им сърце се помрачи.
22 Като се представяха за мъдри, те оглупяха,
23 И промени славата на нетленния Бог в образ, подобен на тленен човек, и на птици, и на четириноги, и на пълзящи неща.

24 Затова и Бог ги предаде на нечистота чрез страстите на собствените им сърца, за да опозорят собствените си тела помежду си;

25 Които замениха Божията истина с лъжа и се поклониха и послужиха на създанието повече от Създателя, който е благословен до века. амин

26 Поради тази причина Бог ги предаде на гнусни чувства: защото дори жените им промениха естествената употреба в тази, която е против природата:

27 По същия начин и мъжете, като оставиха естественото използване на жената, се разпалиха в похотта си един към друг; мъже с мъже, които вършат това, което е неприлично, и получават в себе си онова възмездие за грешката си, което е заслужено.

28 И тъй като не искаха да запазят Бога в познанието си, Бог ги предаде на покварения ум, за да вършат онези неща, които не са удобни;

29 изпълнени с всякаква неправда, блудство, нечестие, алчност, злоба; пълен със завист, убийство, дебат, измама, злоба; шепотници,

30 Клеветници, богомразци, злобни, горделиви, самохвалци, изобретатели на зли неща, непокорни на родителите,

31 Без разбиране, нарушители на завета, без естествена привързаност, непримирими, немилостиви:

32 Които, като знаят Божията присъда, че онези, които вършат такива неща, заслужават смърт, не само вършат същото, но имат благоволение в онези, които ги вършат.

ГЛАВА 2

1 Следователно ти си неизвинителен, о, човече, който и да си ти, който съдиш: защото, в което съдиш другото, ти осъждаш себе си; защото ти, който съдиш, правиш същите неща.

2 Но ние сме сигурни, че Божията присъда е според истината срещу онези, които вършат такива неща.

3 И мислиш ли, о, човече, че съдиш онези, които вършат такива неща, и правиш същото, че ще избегнеш Божия съд?

4 Или презираш богатството на Неговата доброта, търпение и дълготърпение; като не знаеш, че Божията благодат те води към покаяние?

5 Но след като твоята твърдост и непокаяно сърце съхрани за себе си гняв срещу деня на гнева и разкриването на праведния Божий съд;

6 Който ще въздаде на всеки според делата му:

7 Вечен живот на онези, които чрез търпение в добро вършени търсят слава, чест и безсмъртие:

8 Но на онези, които са свадливи и не се покоряват на истината, а се покоряват на неправдата, негодувание и гняв,

9 Скръб и мъка върху всяка човешка душа, която върши зло, първо на юдеина, а също и на езичника;

10 Но слава, чест и мир на всеки човек, който върши добро, първо на юдеина, после и на езичника;

11 Защото пред Бога няма лицеприятие.

12 Защото всички, които са съгрешили без закон, също ще загинат без закон; и онези, които са съгрешили в закона, ще бъдат съдени от закона;

13 (Защото не слушателите на закона са праведни пред Бога, но изпълнителите на закона ще бъдат оправдани.

14 Защото, когато езичниците, които нямат закон, по природа вършат нещата, които се съдържат в закона, те, като нямат закон, са закон за себе си;

15 Които показват действието на закона, написан в сърцата им, за което свидетелства и съвестта им, и мислите им зловни, докато се обвиняват или извиняват един друг;)

16 В деня, когато Бог ще съди тайните на хората чрез Исус Христос според моето благовестие.

17 Ето, ти се наричаш юдеин и почиваш на закона, и се хвалиш с Бога,

18 и познава волята Му и одобрява по-превъзходните неща, научени от закона;

19 И си уверен, че ти си водач на слепи, светлина на онези, които са в тъмнина,

20 Наставник на безумните, Учител на младенци, Който има вид на знание и на истина в закона.

21 И така, ти, който учиш другото, не учиш себе си? ти, който проповядваш, че човек не трябва да краде, крадеш ли?

22 Ти, който казваш, че човек не трябва да прелюбодейства, прелюбодействаш ли? Ти, който се отвърщаваш от идолите, светотатство ли извършваш?

23 Ти, който се хвалиш със закона, като нарушаваш закона, ти позориш Бога?

24 Защото чрез вас Божието име се хули между езичниците, както е писано.

25 Защото обрязването наистина е от полза, ако спазваш закона; но ако си нарушител на закона, твоето обрязване става необрязване.

26 И тъй, ако необрязаният пази правдата на закона, неговото необрязване няма ли да се зачете за обрязване?

27 И необрязаният, който е по природа, ако изпълнява закона, няма ли да съди тебе, който чрез буквата и обрязването престъпваш закона?

28 Защото не е юдеин онзи, който е такъв външно; нито онова обрязване, което е външно в плътта;

29 Но той е юдеин, който е такъв вътрешно; и обрязването е това на сърцето, в духа, а не в буквата; чиято похвала не е от хората, а от Бога.

ГЛАВА 3

1 Какво предимство има тогава еврейният? или каква полза от обрязването?

2 Много по всякакъв начин: най-вече защото на тях бяха поверени Божиите пророчества.

3 Защото какво, ако някои не повярваха? тяхното неверие ще обезсили ли вярата в Бог?

4 Бог да пази! Да, нека Бог е истинен, но всеки човек е лъжец; както е писано, за да се оправдаеш в думите си и да победиш, когато бъдеш съден.

5 Но ако нашата неправда хвали Божиата правда, какво ще кажем? Неправеден ли е Бог, който отмъщава? (говоря като мъж)

6 Да не дава Господ; защото тогава как ще съди Бог света?

7 Защото, ако Божиата истина е преумножила чрез моята лъжа за Негова слава, защо и аз съм съден като грешник?

8 А не по-скоро (както ни съобщават клеветнически и както някои твърдят, че казваме:) Да вършим зло, за да дойде доброто? чисто проклятие е справедливо.

9 Какво тогава? по-добри ли сме от тях Не, в никакъв случай: защото преди сме доказали и евреите, и езичниците, че всички те са под грях;

10 Както е писано: "Няма праведен, нито един"

11 Няма кой да разбира, няма кой да търси Бога.

12 Всички се отклониха, заедно станаха безполезни; няма кой да прави добро, нито един.

13 Гробът им е отворен; с езичите си измамват; отровата на аспидите е под устните им:

14 Чиито уста са пълни с проклятие и горчивина;

15 Краката им са бързи да проливат кръв;

16 Унищожение и нещастие са в пътищата им;

17 И пътя на мира не са познали;

18 Няма страх от Бога пред очите им.

19 Сега знаем, че каквото и да казва законът, казва го на онези, които са под закона, за да се затвори всяка уста и целият свят да стане виновен пред Бога.

20 Затова чрез делата на закона никоя плът няма да се оправдае пред Него; защото чрез закона се познава греха.

21 Но сега се яви Божиата правда без закон, за което свидетелстват законът и пророците;

22 Даже Божиата правда, която е чрез вяра в Исус Христос за всички и върху всички, които вярват, защото няма разлика:

23 Защото всички съгрешиха и са лишени от Божиата слава;

24 Оправдани даром чрез Неговата благодат чрез изкуплението, което е в Христос Исус:

25 Когато Бог постави като умиловителност чрез вяра в Неговата кръв, за да обяви праведността си за опрощаване на миналите грехове чрез търпението на Бога;

26 За да изяви, казвам, в това време неговата правда, за да бъде праведен и оправдаващ този, който вярва в Исус.

27 Тогава къде е хвалбата? Изключено е. По какъв закон? на произведения? Не, но чрез закона на вярата.

28 Затова заключаваме, че човек се оправдава чрез вяра без делата на закона.

29 Само на юдеите ли е Бог? не е ли и той от езичниците? Да, и от езичниците:

30 Защото един Бог е, Който ще оправдае обрязването чрез вяра и необрязването чрез вяра.

31 Тогава унищожаваме ли закона чрез вяра? Не дай Боже: да, ние установяваме закона.

ГЛАВА 4

1 Какво да кажем тогава, че Авраам, нашият баща, по плът намери?

2 Защото, ако Авраам беше оправдан чрез дела, той има с какво да се хвали; но не пред Бога.

3 Защото какво казва писанието? Авраам повярва на Бог и това му се счете за праведност.

4 А за този, който работи, наградата не се счита за благодат, а за дълг.

5 Но на онзи, който не работи, а вярва в Този, който оправдава нечестивия, вярата му се счита за правда.

6 Точно както Давид също описва блаженството на човека, на когото Бог вменява правда без дела,
 7 казвайки: Блажени са онези, чиито беззакония са простени и чиито грехове са покрити.
 8 Блажен оня човек, на когото Господ няма да вмени грях.
 9 Само върху обрязаните ли идва това блаженство, или и върху необрязаните? защото казваме, че вярата се вмени на Авраам за правда.
 10 Как се отчита тогава? когато е бил в обрязване или в необрязване? Не в обрязването, а в необрязването.
 11 И той получи знака на обрязването, печат на правдата на вярата, която имаше още като необрязан, за да може да бъде баща на всички, които вярват, макар и да не са обрязани; за да може и на тях да се вмени правда:
 12 И бащата на обрязаните за онези, които не са само от обрязването, но и които ходят по стъпките на онази вяра на нашия баща Авраам, която той имаше, докато беше още необрязан.
 13 Защото обещанието, че той ще бъде наследник на света, не беше дадено на Авраам или на потомството му чрез закона, а чрез правдата от вярата.
 14 Защото, ако тези, които са от закона, са наследници, вярата е празна и обещанието - празно;
 15 Защото законът произвежда гняв; защото където няма закон, няма и престъпление.
 16 Следователно това е от вяра, за да бъде чрез благодат; до края обещанието може да бъде сигурно за цялото семе; не само към това, което е от закона, но и към това, което е от вярата на Авраам; който е баща на всички нас,
 17 (Както е писано: Направих те баща на много народи) пред онзи, в когото повярва, сиреч Бог, който съживява мъртвите и призовава онези неща, които не съществуват, като че ли съществуват.
 18 Който против надеждата повярва с надеждата, че може да стане баща на много народи, според казаното: Такова ще бъде твоето потомство.
 19 И тъй като не беше слаб във вярата, той не смяташе собственото си тяло сега за мъртво, когато беше на около сто години, нито още мъртвата утроба на Сара,
 20 Той не се поклати в Божието обещание чрез неверие; но беше силен във вярата, отдавайки слава на Бога;
 21 И като беше напълно убеден, че това, което беше обещал, той можеше и да изпълни.
 22 И затова това му беше вменено за праведност.
 23 Сега не беше написано само заради него, че му беше вменено;
 24 Но и за нас, на които ще се вмени, ако вярваме в Онзи, Който възкреси Исус, нашия Господ от мъртвите;
 25 Който беше предаден за нашите престъпления и беше възкресен за нашето оправдание.

ГЛАВА 5

1 И така, оправдани чрез вяра, имаме мир с Бога чрез нашия Господ Исус Христос:
 2 Чрез когото и чрез вяра имаме достъп до тази благодат, в която стоим и се радваме с надежда за Божиата слава.

3 И не само това, но ние се хвалим и в скърбите: като знаем, че скръбта произвежда търпение;
 4 И търпение, опит; и опит, надежда:
 5 И надеждата не посрамява; защото Божиата любов е изляна в сърцата ни чрез Светия Дух, който ни е даден.
 6 Защото, когато бяхме още без сила, в определеното време Христос умря за нечестивите.
 7 Защото едва ли някой ще умре за праведен човек; но може би за добър човек някои дори биха се осмелили да умрат.
 8 Но Бог доказва Своята любов към нас в това, че когато бяхме още грешници, Христос умря за нас.
 9 Много повече, сега, оправдани чрез Неговата кръв, ние ще се спасим от гнева чрез Него.
 10 Защото, ако, когато бяхме врагове, се помирихме с Бога чрез смъртта на Сина Му, много повече, като се помирихме, ще се спасим чрез живота Му.
 11 И не само това, но и се радваме в Бога чрез нашия Господ Исус Христос, чрез когото сега получихме умилолюбивеност.
 12 Затова, както чрез един човек грехът влезе в света и смъртта чрез греха; и така смъртта премина върху всички хора, защото всички съгрешиха:
 13 (Защото до закона грехът беше в света; но грях не се вменява, когато няма закон.
 14 Въпреки това смъртта царуваше от Адам до Мойсей, дори над онези, които не бяха съгрешили по подобие на престъплението на Адам, който е образ на Онзи, който щеше да дойде.
 15 Но дарбата не е като прегрешение. Защото, ако мнозина умряха поради престъплението на един, много повече Божиата благодат и дарът по благодат, който е чрез един човек, Исус Христос, изобилства към мнозина.
 16 И дарът не е такъв, какъвто беше чрез един съгрешил; защото осъждането беше от един за осъждане, а безплатният дар е за оправдание от много прегрешения.
 17 Защото, ако чрез престъплението на един човек смъртта царуваше от един; много повече тези, които получат изобилие от благодат и от дара на правдата, ще царуват в живота чрез един, Исус Христос.)
 18 Затова, както чрез престъплението на една присъда дойде върху всички човеци за осъждане; точно така чрез праведността на един безплатният дар дойде върху всички хора за оправдание на живота.
 19 Защото както чрез непокорството на един човек мнозина станаха грешни, така и чрез покорството на един мнозина ще станат праведни.
 20 Освен това влезе законът, за да се умножи престъплението. Но където грехът изобилстваше, благодатта изобилства много повече:
 21 Така както грехът царува до смърт, така благодатта да царува чрез правда за вечен живот чрез Исус Христос, нашия Господ.

ГЛАВА 6

1 Какво да кажем тогава? Да останем ли в греха, за да се умножи благодатта?
 2 Не дай Боже. Как ние, които сме мъртви за греха, ще живеем повече в него?

3 Не знаете ли, че толкова много от нас, които бяхме кръстени в Исус Христос, бяхме кръстени в Неговата смърт?

4 Затова ние се погребяхме с Него чрез кръщение в смърт, така че както Христос беше възкресен от мъртвите чрез славата на Отца, така и ние да ходим в нов живот.

5 Защото, ако сме се съединили по подобие на Неговата смърт, ще бъдем и по подобие на Неговото възкресение;

6 Като знаем това, че нашият стар човек е разпнат с Него, за да се унищожи тялото на греха, за да не слугуваме вече на греха.

7 Защото който е мъртъв, се освобождава от греха.

8 И така, ако сме мъртви с Христос, вярваме, че и ще живеем с Него;

9 Като знаем, че Христос, възкресен от мъртвите, вече не умира; смъртта вече няма власт над него.

10 Защото като умря, веднъж умря за греха, но като живее, живее за Бога.

11 По същия начин и вие смятайте себе си за мъртви за греха, но живи за Бога чрез Исус Христос, нашия Господ.

12 Затова нека грехът да не царува във вашето смъртно тяло, за да му се покорявате в страстите му.

13 Нито предавайте членовете си на греха като оръдия на неправдата, но предайте себе си на Бога като оживели от мъртвите, и членовете си на Бога като оръдия на правдата.

14 Защото грехът няма да ви владее, защото не сте под закона, а под благодатта.

15 Какво тогава? ще съгрешим ли, защото не сме под закон, а под благодат? не дай Боже.

16 Не знаете ли, че на когото предавате себе си като слуги, на които се подчинявате, вие сте негови слуги, на когото се подчинявате; дали от грях до смърт, или от послушание до правда?

17 Но благодарете на Бога, че бяхте слуги на греха, но се покорихте от сърце на тази форма на учение, която ви беше предадена.

18 И така, като се освободихте от греха, вие станяхте слуги на правдата.

19 Говоря по човешки поради немощта на вашата плът; така и сега предайте членовете си на слуги на правдата към светостта.

20 Защото, когато бяхте слуги на греха, бяхте свободни от правдата.

21 Какъв плод имяхте тогава в онези неща, от които сега се срамувате? защото краят на тези неща е смърт.

22 Но сега, като сте освободени от греха и сте станали слуги на Бога, вие имате своя плод за святост, а краят е вечен живот.

23 Защото заплатата на греха е смърт; но Божият дар е вечен живот чрез Исус Христос, нашия Господ.

ГЛАВА 7

1 Не знаете ли, братя, (защото говоря на онези, които познават закона), как законът властва над човека, докато е жив?

2 Защото жената, която има мъж, е свързана със закона със своя мъж, докато е жив; но ако мъжът умре, тя се освобождава от закона на съпруга си.

3 И така, ако, докато мъжът ѝ е жив, тя се омъжи за друг мъж, тя ще се нарече прелюбодейка; но ако мъжът ѝ е мъртъв, тя е свободна от този закон; така че да не е прелюбодейка, дори и да е омъжена за друг мъж.

4 Затова, братя мои, вие също станяхте мъртви за закона чрез тялото Христово; че трябва да се омъжите за друг, тъкмо за Този, Който е възкресен от мъртвите, за да принесем плод на Бога.

5 Защото, когато бяхме в плът, движенията на греховете, които бяха чрез закона, действаха в нашите членове, за да дават плод на смърт.

6 Но сега сме освободени от закона, тъй като сме мъртви, в които бяхме държани; че трябва да служим с нов дух, а не със старото писмо.

7 Какво да кажем тогава? Законът грях ли е? не дай Боже. Не, аз не познавах греха, освен чрез закона; защото не познавах похотта, освен ако законът не беше казал: Не пожелавай.

8 Но грехът, като взе повод чрез заповедта, предизвика в мен всякакъв вид похот. Защото без закона грехът беше мъртъв.

9 Защото някога бях жив без закон; но когато дойде заповедта, грехът оживя и аз умрях.

10 И заповедта, която беше определена за живот, открих, че е за смърт.

11 Защото грехът, като взе повод чрез заповедта, ме измами и чрез нея ме уби.

12 Затова законът е свят и заповедта е свята, справедлива и добра.

13 Тогава това, което е добро, стана ли смърт за мен? не дай Боже. Но грехът, за да изглежда грях, причинява смърт в мен чрез това, което е добро; че грехът чрез заповедта може да стане изключително грешен.

14 Защото знаем, че законът е духовен, а аз съм плътски, продаден на греха.

15 Защото не позволявам това, което правя; защото каквото искам, не го правя; но това, което мразя, това го правя.

16 И така, ако върша това, което не бих искал, съгласявам се със закона, че е добър.

17 Сега вече не аз го върша, а грехът, който живее в мен.

18 Защото зная, че в мен (тоест в плътта ми) не живее нищо добро; защото желанието присъства при мен; но как да направя това, което е добро, не намирам.

19 Защото не върша доброто, което желая, а злото, което не желая, го върша.

20 Сега, ако направя това, което не бих искал, вече не аз го правя, а грехът, който живее в мен.

21 Тогава намирам закон, че когато искам да върша добро, злото е в мен.

22 Защото се наслаждавам на Божия закон според вътрешния човек:

23 Но аз виждам друг закон в моите части, който воюва срещу закона на моя ум и ме пленява на закона на греха, който е в моите части.

24 О, нещастен човек! кой ще ме избави от тялото на тази смърт?

25 Благодаря на Бога чрез Исус Христос, нашия Господ. И така, с ума аз самият служа на Божия закон; а с плътта законът на греха.

ГЛАВА 8

1 И тъй, сега няма никакво осъждане за онези, които са в Христос Исус, които ходят не по плът, а по Дух.

2 Защото законът на Духа на живота в Христос Исус ме освободи от закона на греха и смъртта.

3 Защото това, което законът не можа да направи, тъй като беше слаб чрез плътта, Бог изпрати Своя собствен Син в подобие на грешна плът и за греха осъди греха в плътта:

4 За да се изпълни правдата на закона в нас, които ходим не по плът, а по Дух.

5 Защото онези, които са по плът, се грижат за плътските неща; а тези, които са след Духа, са от Духа.

6 Защото плътското мислене е смърт; но да бъдеш духовно настроен е живот и мир.

7 Защото плътският ум е вражда против Бога, защото не се подчинява на Божия закон, нито може да бъде.

8 И така, тези, които са по плът, не могат да угодят на Бога.

9 Но вие не сте по плът, а по дух, ако може Божият Дух да живее във вас. Сега, ако някой няма Христовия Дух, той не е Негов.

10 И ако Христос е във вас, тялото е мъртво поради греха; но Духът е живот поради правдата.

11 Но ако Духът на Този, който възкреси Исус от мъртвите, живее във вас, този, който възкреси Христос от мъртвите, ще съживи и вашите смъртни тела чрез своя Дух, който живее във вас.

12 Затова, братя, ние сме длъжници не на плътта, за да живеем по плът.

13 Защото, ако живеете по плът, ще умрете; но ако чрез Духа умъртвявате делата на тялото, ще живеете.

14 Защото всички, които са водени от Божия Дух, те са Божи синове.

15 Защото не сте приели духа на робство отново, за да се страхувате; но вие приехте Духа на осиновение, чрез който викаме: Авва, Отче!

16 Самият Дух свидетелства с нашия дух, че ние сме Божи чада.

17 И ако деца, то и наследници; наследници на Бога и сънаследници с Христос; ако е така, че страдаме с Него, за да се и прославим заедно.

18 Защото смятам, че страданията на сегашното време не са достойни за сравнение със славата, която ще се разкрие в нас.

19 Защото искреното очакване на създанието очаква явяването на Божиите синове.

20 Защото създанието беше подчинено на суета, не доброволно, но поради този, който го е подчинил с надежда,

21 Защото самото създание също ще бъде освободено от робството на покварата в славната свобода на Божиите деца.

22 Защото знаем, че цялото творение заедно стене и се мъчи в болки досега.

23 И не само те, но и ние, които имаме първите плодове на Духа, и ние самите стенем в себе си,

очаквайки осиновяването, тоест изкуплението на нашето тяло.

24 Защото ние сме спасени чрез надежда; но надеждата, която се вижда, не е надежда; защото каквото човек вижда, защо се надява?

25 Но ако се надяваме на това, което не виждаме, тогава с търпение го чакаме.

26 По същия начин и Духът помага в нашите немощи; защото не знаем за какво да се молим, както трябва; но самият Дух ходатайства за нас с неизговорими стенания.

27 И този, който изследва сърцата, знае какъв е умът на Духа, защото той ходатайства за светиите според волята на Бог.

28 И знаем, че всичко съдейства за добро на онези, които обичат Бога, на онези, които са призвани според Неговото намерение.

29 Защото, които предузна, тях и предопредели да бъдат съобразни с образа на Сина Му, за да бъде Той първороден между много братя.

30 Освен това, които предопредели, тях и призова; и които призова, тях и оправда; а които оправда, тях и прослави.

31 Тогава какво да кажем за тези неща? Ако Бог е за нас, кой може да бъде против нас?

32 Който не пощади собствения Си Син, а Го предаде за всички ни, как няма да ни даде даром с Него всичко?

33 Кой ще обвини в нещо Божиите избрани? Бог е този, който оправдава.

34 Кой е този, който осъжда? Христос е, Който умря, да, Който възкръсна, Който е дори от дясната страна на Бога, Който също ходатайства за нас.

35 Кой ще ни отлъчи от Христовата любов? скръб, или утеснение, или гонение, или глад, или голота, или опасност, или меч?

36 Както е писано: Заради Тебе ни убиват цял ден; считаме се за овце за клане.

37 Не, във всички тези неща ние сме повече от победители чрез Този, който ни възлюби.

38 Защото съм убеден, че нито смъртта, нито животът, нито ангелите, нито началствата, нито силите, нито настоящето, нито бъдещето,

39 Нито височината, нито дълбочината, нито кое да е друго създание не може да ни отлъчи от Божията любов, която е в Христос Исус, нашия Господ.

ГЛАВА 9

1 Казвам истината в Христос, не лъжа, и съвестта ми свидетелства за мен в Светия Дух,

2 Че имам голяма тежест и постоянна скръб в сърцето си.

3 Защото аз бих желал да бъда отлъчен от Христос заради моите братя, моите роднини по плът:

4 Кои са израилтяните; на когото принадлежи осиновяването и славата, и заветите, и даването на закона, и службата на Бога, и обещанията;

5 Чиито са бащите и от когото по плът дойде Христос, Който е над всичко, Бог благословен до века. амин

6 Не като че Божието слово не е имало ефект. Защото не всички са Израил, които са от Израил:

7 Нито, понеже са семе на Авраам, те всички са деца, но: В Исаак ще се нарече потомството ти.

8 Тоест, чедата на плътта не са Божии чедата, но чадата на обещанието се смятат за потомство.

9 Защото това е словото на обещанието: В това време ще дойда и Сара ще има син.

10 И не само това; но когато и Ревека зачена от един, от баща ни Исаак;

11 (Понеже децата още не са родени, нито са сторили добро или зло, за да се осъществи Божието намерение според изборното не от делата, а от Този, Който призовава;)

12 Беше й казано: По-големият ще служи на по-малкия.

13 Както е писано, Яков възлюбих, а Исава намразих.

14 Какво да кажем тогава? Има ли неправда пред Бога? не дай Боже.

15 Защото Той казва на Мойсей: Ще се смиля, когото ще пожалия, и ще пожалия, когото ще пожалия.

16 И така, не зависи от този, който желае, нито от този, който бяга, а от Бога, който проявява милост.

17 Защото писанието казва на фараона: Точно за същата тази цел те издигнах, за да мога да покажа силата Си в теб и за да може името Ми да се разгласи по цялата земя.

18 Затова Той се смили над когото иска, а когото иска закоравява.

19 Тогава ще ми кажеш: Защо още намира вина? Защото кой се е противопоставил на волята Му?

20 Не, но, о, човече, кой си ти, че отговаряш против Бога? Направеното нещо ще каже ли на този, който го е направил: Защо ме направи така?

21 Няма ли грънчарят власт над глината, от една и съща буца да направи един съд за почит, а друг за безчестие?

22 Какво ще стане, ако Бог, желаейки да покаже гнева Си и да направи известна силата Си, изтърпи с много дълготърпение съдовете на гнева, приготвени за унищожение:

23 И за да може да изяви богатството на славата Си върху съдовете на милостта, които беше приготвил преди за слава,

24 Дори нас, които Той призова не само от юдеите, но и от езичниците?

25 Както казва и в Оsee, ще ги нарека мои хора, които не бяха мои хора; и нейния любим, който не беше любим.

26 И ще стане така, че на мястото, където им беше казано: Вие не сте Мой народ; там ще се нарекат чада на живия Бог.

27 Исаия също вика за Израел, Макар че броят на израелтяните е като морския пясък, остатъкът ще бъде спасен:

28 Защото Той ще довърши делото и ще го съкрати с правда; защото кратко дело ще направи Господ на земята.

29 И както Исаия каза преди, Ако Господарят на Саваот не ни беше оставил потомство, ние щяхме да бъдем като Содомата и да бъдем направени като Гомора.

30 Какво да кажем тогава? Че езичниците, които не следваха правдата, достигнаха правдата, и то правдата, която е от вярата.

31 Но Израил, който следваше закона на правдата, не достигна до закона на правдата.

32 Защо? Защото го търсеха не чрез вяра, а като че ли чрез делата на закона. Защото те се спънаха в този камък за препъване;

33 Както е писано: Ето, полагам в Сион камък за препъване и канара на съблазън; и всеки, който вярва в Него, няма да се посрами.

ГЛАВА 10

1 Братя, моето сърдечно желание и молитва към Бог за Израел е те да бъдат спасени.

2 Защото свидетелствам за тях, че имат ревност от Бога, но не според познанието.

3 Защото, понеже не познаваха Божиата правда и се канеха да установят своята собствена правда, не се покориха на Божиата правда.

4 Защото Христос е край на закона за оправдание на всеки вярващ.

5 Защото Мойсей описва правдата, която е от закона, че човекът, който върши тези неща, ще живее чрез тях.

6 Но правдата, която е от вяра, говори така: Не казвай в сърцето си: Кой ще се възкачи на небето? (тоест да сваля Христос отгоре:)

7 Или Кой ще слезе в бездната? (тоест да възкреси Христос от мъртвите.)

8 Но какво казва? Словото е близо до теб, дори в устата ти и в сърцето ти, тоест словото на вярата, което проповядваме;

9 Че ако изповядаш с устата си Господ Исус и повярваш в сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спасиш.

10 Защото със сърце човек вярва за правда; и с уста се прави изповед за спасение.

11 Защото писанието казва: Всеки, който вярва в Него, няма да се посрами.

12 Защото няма разлика между юдеина и гърка, защото един и същ Господ над всички е богат за всички, които Го призовават.

13 Защото всеки, който призове името Господне, ще бъде спасен.

14 Как тогава ще призоват Този, в когото не са повярвали? и как ще повярват в този, за когото не са чули? и как ще чуят без проповедник?

15 И как ще проповядват, ако не бъдат изпратени? както е писано: Колко са красиви нозете на онези, които проповядват благовестието на мира и благовестяват благата!

16 Но не всички се покориха на благовестието. Защото Исаия казва: Господи, кой повярва на нашето известие?

17 И така, вярата идва от слушане, а слушането от Божието слово.

18 Но аз казвам: Не са ли чули? Да, наистина гласът им отиде по цялата земя и думите им до краищата на света.

19 Но аз казвам: Не знаеше ли Израил? Първо Мойсей казва: Ще ви разгневя към ревност чрез ненародни и чрез безумен народ ще ви разгневя.

20 Но Исаия е много смел и казва: Бях намерен от онези, които не ме търсеха; Бях явен на онези, които не питаха за мен.

21 А за Израил казва: Цял ден протягах ръцете си към непокорен и противен народ.

ГЛАВА 11

1 Тогава казвам: Отхвърли ли Бог народа Си? не дай Боже. Защото и аз съм израилтянин, от Авраамовото потомство, от Вениаминовото племе.

2 Бог не е отхвърлил народа Си, който е предугадвал. Не знаете ли какво казва писанието за Илия? как той ходатайства пред Бога срещу Израил, като казва:

3 Господи, избиха Твоите пророци и изровиха Твоите жертвеници; и аз останах сам, и те търсят живота ми.

4 Но какво му казва отговорът на Бог? Запазих за себе си седем хиляди мъже, които не преклониха колене пред образа на Ваал.

5 Така и в настоящето време има остатък според избора на благодатта.

6 И ако по благодат, тогава не е вече от дела; иначе благодатта не е вече благодат. Но ако е от дела, тогава вече не е благодат: в противен случай работата вече не е работа.

7 Какво тогава? Израил не е получил това, което търси; но изборите го получиха и останалите бяха заслепени

8 (Както е писано, Бог им даде дух на сън, очи, които да не виждат, и уши, които да не чуват) до днес.

9 И Давид каза: Нека трапезата им стане примка, примка, спънка и отплата за тях.

10 Нека се помрачат очите им, за да не виждат, И преклонете гърбовете им завинаги.

11 И така, казвам: Спънаха ли се та паднаха? Не дай Боже, но чрез тяхното падение дойде спасението на езичниците, за да ги предизвика към ревност.

12 Сега, ако падането им е богатството на света, и намаляването им е богатството на езичниците; колко повече тяхната пълнота?

13 Защото говоря на вас, езичниците, доколкото съм апостол на езичниците, възвеличавам службата си:

14 Ако по някакъв начин мога да предизвикам към подражание онези, които са моя плът, и бих могъл да спася някои от тях.

15 Защото, ако отхвърлянето им е примирението на света, какво ще бъде приеждането им, освен живот от мъртвите?

16 Защото, ако първият плод е свят, и тестото е свято; и ако коренът е свят, свети са и клоните.

17 И ако някои от клоните бъдат отчупени и ти, бидейки дива маслина, бъдеш присаден сред тях и с тях участваш в корена и тлъстината на маслиновото дърво;

18 Не се хвалете с клоните. Но ако се хвалиш, не ти носиш корена, а коренът теб.

19 Тогава ще кажеш: Клоните се отчупиха, за да бъде присаден.

20 Добре; поради неверие те се откъснаха, а ти стоиш чрез вяра. Не бъди високомерен, а се страхувай:

21 Защото, ако Бог не пощади естествените клоци, внимавай да не пощади и теб.

22 Ето защо, вижте Божиата доброта и строгост: върху падналите, строгост; но към теб доброта, ако пребъдеш в Неговата доброта; иначе и ти ще бъдеш отсечен.

23 И те също, ако не останат в неверие, ще бъдат присадени; защото Бог може да ги присади отново.

24 Защото, ако си бил отсечен от маслиновото дърво, което е диво по природа, и си бил присаден противно на природата на добро маслиново дърво, колко повече тези, които са естествените клоци, ще бъдат присадени на собственото си маслиново дърво?

25 Защото аз не бих, братя, вие да не знаете тази тайна, за да не бъдете мъдри в собствените си представи; тази слепота частично се случи на Израел, докато не влезе пълното число на езичниците.

26 И така целият Израил ще бъде спасен, както е писано: От Сион ще излезе Избавителят и ще отвърне нечестията от Яков.

27 Защото това е Моят завет с тях, когато отнема греховете им.

28 Що се отнася до благовестието, те са врагове заради вас, но що се отнася до избора, те са възлюбени заради бащите.

29 Защото Божиите дарове и призванието са без покаяние.

30 Защото както вие в миналото не сте вярвали в Бога, но сега сте получили милост чрез тяхното неверие:

31 Така и тия сега не повярваха, та чрез твоята милост и те да получат милост.

32 Защото Бог ги затвори всички в неверие, за да се смили за всички.

33 О, дълбочината на богатството на мъдростта и знанието на Бога! колко неизследими са присъдите му и пътищата му неоткриваеми!

34 Защото кой е познал ума на Господа? или кой му е бил съветник?

35 Или кой пръв му е дал и ще му се въздаде?

36 Защото всичко е от Него, чрез Него и за Него, на Когото да бъде слава до века. амин

ГЛАВА 12

1 Затова ви умолявам, братя, чрез Божиите милости, да представите телата си в жертва жива, свята, угодна на Бога, което е вашето разумно служение.

2 И не се съобразявайте с този свят, но се преобразявайте чрез обновяването на ума си, за да можете да познаете коя е добрата, угодната и съвършена воля на Бога.

3 Защото казвам, чрез дадената ми благодат, на всеки човек, който е между вас, да не мисли за себе си повисоко, отколкото трябва да мисли; но да мислим трезво според мярката на вярата, която Бог е дал на всеки човек.

4 Защото, както имаме много членове в едно тяло и не всички членове имат една и съща длъжност,

5 И тъй, ние, тъй като сме много, сме едно тяло в Христос и всеки един на друг е част.

6 И тъй, като имаме различни дарби според дадената ни благодат, било то пророчество, нека пророкуваме според степента на вяра;

7 Или служение, нека чакаме нашето служение; или който поучава, да поучава;

8 Или този, който увещава, при увещание; който дава, нека го направи с простота; който управлява, с усърдие; който проявява милост, с радост.

9 Нека любовта бъде безлъжлива. Отвращавайте се от злото; привържете се към това, което е добро.
 10 Бъдете привързани един към друг с братска любов; в чест предпочитане един друг;
 11 Не бъдете лениви в бизнеса; пламенен по дух; служене на Господа;
 12 Радвайки се с надежда; търпелив в скръб; непрекъснато в молитва;
 13 Раздаване на нуждите на светиите; дадено на гостоприемство.
 14 Благославяйте онези, които ви гонят; благославяйте, а не проклинайте.
 15 Радвайте се с онези, които се радват, и плачете с онези, които плачат.
 16 Бъдете единомислени помежду си. Не гледайте на високопоставени неща, а снизходете към хората с ниско положение. Не бъдете мъдри в собствените си представи.
 17 Никому не въздавайте зло за зло. Осигурете неща честни в очите на всички хора.
 18 Ако е възможно, доколкото зависи от вас, живеете в мир с всички човече.
 19 Скъпи възлюбени, не си отмъщавайте, а по-скоро дайте място на гнева; защото е писано, Мое е отмъщението; Аз ще отплатя, казва Господ.
 20 Затова, ако врагът ти е гладен, нахрани го; ако е жаден, напои го, защото като правиш това, ще натрупаш огнени въглени на главата му.
 21 Не се оставяй да бъде победен от злото, но побеждавай злото с добро.

ГЛАВА 13

1 Нека всяка душа се подчинява на висшите сили. Защото няма власт освен от Бога: властите, които съществуват, са постановени от Бога.
 2 И така, всеки, който се противи на силата, се противи на Божията наредба; и онези, които се противопоставят, ще получат осъждане.
 3 Защото управниците не са ужас за добрите дела, а за злите. Тогава няма ли да се страхуваш от властта? прави това, което е добро, и ще получиш похвала от същото.
 4 Защото той е Божий служител за теб за добро. Но ако вършиш зло, бой се; защото той не носи напразно меч, защото той е Божий служител, отмъстител, за да изпълни гнева на този, който върши зло.
 5 Следователно трябва да се подчинявате не само от гняв, но и заради съвестта.
 6 Защото по тази причина плащайте и вие данък; защото те са Божии служители, които постоянно се грижат за това нещо.
 7 Затова отдайте на всички дължимото: данък на когото се дължи данък; обичай комуто обичай; страх на кого страх; чест на кого чест.
 8 Не оставайте дължни на никого, освен да се обичате един друг; защото който обича другия, е изпълнил закона.
 9 Затова: Не прелюбодействай, Не убивай, Не кради, Не лъжесвидетелствай, Не пожелавай; и ако има някаква друга заповед, тя е изложена накратко в тази поговорка, а именно: Възлюби ближния си като себе си.

10 Любовта не причинява зло на ближния; затова любовта е изпълнението на закона.
 11 И това, знаейки времето, че сега е крайно време да се събудим от сън; защото сега нашето спасение е близо, отколкото когато повярвахме.
 12 Нощта премина, а денят наближи; затова нека отхвърлим делата на тъмнината и нека облечем оръжието на светлината.
 13 Нека ходим честно, както през деня; не в размирици и пиянство, не в разврат и разврат, не в раздори и завист.
 14 Но облечете се с Господ Исус Христос и не се грижете за плътта, за да изпълнявате страстите ѝ.

ГЛАВА 14

1 Приемете слабия във вярата, но не за съмнителни спорове.
 2 Защото един вярва, че може да яде всичко, а друг, който е слаб, яде билки.
 3 Който яде, нека не презира онзи, който не яде; и който не яде, нека не съди този, който яде, защото Бог го прие.
 4 Кой си ти, че съдиш чужд слуга? пред собствения си господар той стои или пада. Да, той ще бъде изправен, защото Бог може да го устои.
 5 Един човек цени един ден повече от друг; друг оценява всеки ден еднакво. Нека всеки човек бъде напълно убеден в собствения си ум.
 6 Който пази деня, за Господа го пази; и който не пази деня, за Господа той не го пази. Който яде, яде за Господа, защото благодари на Бога; и който не яде, за Господа не яде и благодари на Бога.
 7 Защото никой от нас не живее за себе си и никой не умира за себе си.
 8 Защото, ако живеем, живеем за Господа; и ако умираме, умираме за Господа; следователно, живеем ли, или умираме, Господни сме.
 9 Защото Христос за тази цел и умря, и възкръсна, и оживя, за да бъде Господ и на мъртвите, и на живите.
 10 Но защо съдиш брат си? или защо презираш брата си? защото всички ние ще застанем пред Христовия съд.
 11 Защото е писано: Жив съм Аз, казва Господ, всяко коляно ще се преклони пред Мене и всеки език ще изповяда Бога.
 12 И така, всеки от нас ще даде сметка за себе си пред Бога.
 13 И тъй, нека не се съдим вече един друг, но по-добре съдете така, че никой да не поставя препънка или причина да падне на пътя на брат си.
 14 Зная и съм убеден от Господа Исуса, че няма нищо нечисто само по себе си; но за онзи, който смята нещо за нечисто, за него то е нечисто.
 15 Но ако брат ти се наскърби от храната ти, ти сега не ходиш по благотворителност. Не погубвай с храната си този, за когото Христос умря.
 16 И така, да не се хули вашето добро:
 17 Защото Божието царство не е ядене и пиене; а правда, мир и радост в Светия Дух.
 18 Защото този, който в тези неща служи на Христос, е угоден на Бога и одобрен от хората.

19 Затова нека се стремим към нещата, които спомагат за мира, и нещата, с които един може да назидава друг.
 20 Защото месото не разрушава Божието дело. Всички неща наистина са чисти; но зло е за онзи човек, който яде с обида.
 21 Добре е нито да ядеш месо, нито да пиеш вино, нито каквото и да е нещо, в което брат ти се спъва, или се съблазнява, или отслабва.
 22 Имаш ли вяра? имай го за себе си пред Бога. Щастлив е този, който не осъжда себе си в това, което позволява.
 23 И който се съмнява, бива осъден, ако яде, защото не яде от вяра; защото всичко, което не е от вяра, е грях.

ГЛАВА 15

1 И така, ние, силните, трябва да носим немощите на слабите, а не да угаждаме на себе си.
 2 Нека всеки от нас угажда на ближния си за негово добро за назидаване.
 3 Защото дори Христос не угоди на себе си; но, както е писано, укорите на ония, които те хулеха, паднаха върху мене.
 4 Защото всичко, което е писано по-рано, е писано за наше поучение, за да имаме надежда чрез търпение и утеха от писанията.
 5 А Бог на търпението и утехата да ви даде да мислите един към друг според Христос Исус:
 6 За да можете с един ум и с една уста да прославите Бога, сиреч Бащата на нашия Господ Исус Христос.
 7 Затова приемайте се един друг, както и Христос ни прие за Божията слава.
 8 Сега казвам, че Исус Христос беше служител на обрязаните за Божията истина, за да потвърди обещанията, дадени на бащите:
 9 И за да могат езичниците да прославят Бога за Неговата милост; както е писано: "По тази причина ще Те изповядвам между езичниците и ще пея на Твоето име".
 10 И пак казва: Радвайте се, езичници, с Неговия народ.
 11 И отново, Хвалете Господа, всички езичници; и го хвалете, всички хора.
 12 И отново, Исая казва, Ще има корен на Есей и този, който ще се издигне да царува над езичниците; на Него ще се уповават езичниците.
 13 Сега Бог на надеждата да ви изпълни с пълна радост и мир във вярата, за да изобилствате в надежда чрез силата на Светия Дух.
 14 И самият аз съм убеден за вас, братя мои, че и вие сте пълни с доброта, изпълнени с всяко знание и способни да се увещавате един друг.
 15 Въпреки това, братя, писах ви по-смело по някакъв начин, като ви напомням, поради благодатта, която ми е дадена от Бога,
 16 За да бъда служител на Исус Христос на езичниците, служейки на Божието благовестие, така че приносът на езичниците да бъде приемлив, като бъде осветен от Светия Дух.
 17 И така, имам с какво да се хваля чрез Исус Христос с това, което принадлежи на Бога.

18 Защото няма да се осмеля да говоря за нито едно от онези неща, които Христос не е извършил чрез мен, за да направи езичниците послушни с думи и дела,
 19 Чрез мощни знамения и чудеса, чрез силата на Божия Дух; така че от Ерусалим и наоколо до Илирик аз напълно проповядвах благовестието на Христос.
 20 Да, така и аз се стремях да проповядвам благовестието не там, където Христос беше наречен, за да не градя върху чужда основа:
 21 Но както е писано: На които не се говори, ще видят; и които не са чули, ще разберат.
 22 Поради тази причина много ми пречеха да дойда при вас.
 23 Но сега като нямам повече място в тези части и имам голямо желание тези много години да дойда при вас;
 24 Когато и да предприема пътуването си в Испания, ще дойда при вас; защото се надявам да ви видя по време на пътуването си и да бъда заведен натам от вас, ако първо се наситя с вашето общество.
 25 Но сега отивам в Йерусалим, за да служа на светиите.
 26 Защото на тези от Македония и Ахия им беше угодно да дадат известно дарение за бедните светии, които са в Ерусалим.
 27 Наистина им беше приятно; и те са техни длъжници. Защото, ако езичниците са станали участници в техните духовни неща, техен дълг е също така да им служат и в плътските неща.
 28 И така, когато извърша това и им запечатам този плод, ще дойда през вас в Испания.
 29 И аз съм сигурен, че когато дойда при вас, ще дойда в пълнотата на благословията на Евангелието на Христос.
 30 Сега ви умолявам, братя, заради Господ Исус Христос и заради любовта на Духа, да се борите заедно с мен в молитвите си към Бога за мен;
 31 За да бъда избавен от онези, които не вярват в Юдея; и че службата ми, която имам за Йерусалим, може да бъде приета от светиите;
 32 За да мога да дойда при вас с радост по Божията воля и да бъда освежен с вас.
 33 Сега Бог на мира да бъде с всички вас. амин

ГЛАВА 16

1 Препоръчвам ви Фива, нашата сестра, която е служителка на църквата в Кенхрея:
 2. Да я приемете в Господа, както подобава на светиите, и да ѝ помогнете във всичко, което има нужда от вас; защото тя е била помощник на мнозина, както и на мен.
 3 Поздравете Прискила и Акила, моите помощници в Христос Исус:
 4 Които подложиха вратовете си за живота ми, на които не само аз благодаря, но и всичките църкви на езичниците.
 5 По същия начин поздравете църквата, която е в къщата им. Поздравете моя възлюбен Епенет, който е първият плод на Ахия за Христос.
 6 Поздравете Мария, която много се е трудила за нас.

7 Поздравете Андроник и Юния, моите сродници и моите съзатворници, които са известни между апостолите, които също бяха в Христос преди мен.

8 Поздравете възлюбения ми в Господа Амплий.

9 Поздравете Урбан, нашия помощник в Христос, и Стахий, моя възлюбен.

10 Поздравете Апелес, одобрен в Христос. Поздравете онези, които са от дома на Аристобул.

11 Поздравете моя сродник Иродион. Поздравете от дома на Нарцис, които са в Господа.

12 Поздравете Трифена и Трифоса, които се трудят в Господа. Поздравете възлюбената Персида, която се е трудила много в Господа.

13 Поздравете Руф, избран в Господа, неговата и моята майка.

14 Поздравете Асинкрит, Флегонт, Ерма, Патров, Ерм и братята, които са с тях.

15 Поздравете Филолог и Юлия, Нерей и сестра му, и Олимп и всички светии, които са с тях.

16 Поздравете се един друг със свята целувка. Поздравяват ви Христовите църкви.

17 Сега ви умолявам, братя, отбелязвайте тези, които причиняват разделения и съблазни, противно на учението, което сте научили; и ги избягвайте.

18 Защото те не служат на нашия Господ Исус Христос, а на собствения си корем; и с добри думи и честни думи мами сърцата на простите.

19 Защото вашето послушание стана известно на всички хора. Затова се радвам за вас; но все пак искам да сте мъдри за това, което е добро, и прости по отношение на злото.

20 И Бог на мира скоро ще смаже Сатана под краката ви. Благодатта на нашия Господ Исус Христос да бъде с вас. амин

21 Поздравяват ви Тимотей, моят сътрудник, и Луций, и Язон, и Сосипатър, моите сродници.

22 Поздравявам ви в Господа аз Терций, който написах това послание.

23 Гай, мой домакин и на цялата църква, ви поздравява. Поздравява ви Ераст, градският шамбелан, и Кварт, брат.

24 Благодатта на нашия Господ Исус Христос да бъде с всички вас. амин

25 Сега към Този, който има силата да ви утвърди според моето благовестие и проповядването на Исус Христос, според откровението на тайната, която беше пазена в тайна от началото на света,

26 Но сега е явено и чрез писанията на пророците, според заповедта на вечния Бог, оповестено на всички народи за покорството на вярата:

27 Само на мъдрия Бог да бъде слава завинаги чрез Исус Христос. амин (Написано до римляните от Коринт и изпратено от Феб, служител на църквата в Кенхрея.)

1 Коринтяни

ГЛАВА 1

1 Павел, призван да бъде апостол на Исус Христос чрез Божията воля, и Состен, наш брат,
2 До Божията църква, която е в Коринт, до осветените в Христа Исуса, призваните да бъдат светии, с всички, които навсякъде призовават името на Исус Христос, нашия Господ, както тяхното, така и нашето:
3 Благодат да бъде на вас и мир от Бог, нашия Отец, и от Господ Исус Христос.
4 Винаги благодаря на моя Бог за вас, за Божията благодат, която ви е дадена чрез Исус Христос;
5 че във всичко сте обогатени от Него, във всяко говорене и във всяко знание;
6 Както свидетелството за Христос се утвърди във вас:
7 така че да не изостанете с никакъв дар; в очакване на идването на нашия Господ Исус Христос:
8 Който ще ви утвърди докрай, за да бъдете непорочни в деня на нашия Господ Исус Христос.
9 Верен е Бог, от Когото бяхте призвани в общение с Неговия Син Исус Христос, нашия Господ.
10 Сега ви умолявам, братя, в името на нашия Господ Исус Христос, всички да говорите едно и също и да няма разделения помежду ви; но да бъдете съвършено обединени в един ум и в една и съща преценка.
11 Защото ми беше съобщено за вас, братя мои, от онези, които са от дома на Хлоя, че има раздори между вас.
12 Сега това казвам, че всеки от вас казва: Аз съм от Павел; и аз на Аполос; и аз от Кифа; и аз на Христос.
13 Разделен ли е Христос? Павел ли беше разпнат за вас? или се кръстихте в името на Павел?
14 Благодаря на Бога, че не кръстих никого от вас, освен Крисп и Гай;
15 За да не каже някой, че съм кръстил в мое име.
16 Кръстих и домът на Стефана; освен това не зная дали съм кръстил някой друг.
17 Защото Христос не ме изпрати да кръщавам, а да проповядвам благовестието, не с мъдростта на думите, за да не се обезсили Христовият кръст.
18 Защото проповядването на кръста е глупост за тези, които загиват; но за нас, които сме спасени, това е Божията сила.
19 Защото е писано: Ще унищожа мъдростта на мъдрите и ще отхвърля разума на разумните.
20 Къде е мъдрият? къде е писарят? къде е спорецът на този свят? Не направи ли Бог глупост мъдростта на този свят?
21 Защото след като в Божията мъдрост светът не позна Бога чрез мъдрост, Бог благоволи чрез глупостта на проповедта да спаси вярващите.
22 Защото юдеите искат знамение, а елините търсят мъдрост:
23 Но ние проповядваме разпнатия Христос, за юдеите съблазн, а за гърците глупост;
24 А за призваните, и юдеи, и гърци, Христос, Божията сила и Божията мъдрост.
25 Защото Божието безумие е по-мъдро от хората; и слабостта на Бога е по-силна от хората.

26 Защото вие виждате вашето призвание, братя, че няма много мъдри по плът, нито много могъщи, нито много благородни са наречени;

27 Но Бог избра глупавите неща на света, за да посрами мъдрите; и Бог избра слабите неща на света, за да посрами силните неща;

28 И долните неща на света, и нещата, които са презрени, избра Бог, да, и нещата, които не са, за да унищожи нещата, които са:

29 За да не се хвали никоя плът пред Него.

30 Но от Него сте вие в Христос Исус, Който от Бога стана за нас мъдрост, и правда, и осветение, и изкупление;

31. както е писано: Който се хвали, нека се хвали в Господа.

ГЛАВА 2

1 И аз, братя, когато дойдох при вас, не дойдох с превъзходна реч или мъдрост, за да ви проповядвам Божието свидетелство.

2 Защото реших да не знам нищо между вас, освен Исус Христос, и то разпнатия.

3 И бях с вас в немощ, в страх и в голям трепет.

4 И речта ми и проповядването ми не бяха с примамливи думи на човешка мъдрост, а в демонстрация на Духа и силата:

5 За да не се основава вярата ви на човешката мъдрост, а на Божията сила.

6 Но говорим мъдрост между съвършените, но не мъдростта на този свят, нито на князете на този свят, които се погубват;

7 Но ние говорим Божията мъдрост в тайна, тъкмо скритата мъдрост, която Бог е определил преди света за наша слава:

8 Коего никой от князете на този свят не знаеше; защото, ако го знаеха, не биха разпнали Господа на славата.

9 Но както е писано: "Око не е видяло, и ухо не е чуло, и на човешко сърце не е идвало" нещата, които Бог е приготвил за онези, които Го обичат.

10 Но Бог ни ги разкри чрез Духа Си: защото Духът изследва всичко, да, дълбините на Бога.

11 Защото кой човек знае нещата у човека, освен човешкият дух, който е в него? така и Божиите неща никой не знае, освен Божият Дух.

12 Сега ние получихме не духа на света, но духа, който е от Бога; за да можем да знаем нещата, които са ни дадени безплатно от Бог.

13 Коего и ние говорим, не с думите, които учи човешката мъдрост, но които учи Светият Дух; сравнявайки духовните неща с духовните.

14 Но естественият човек не приема нещата от Божия Дух, защото за него те са глупост; нито може да ги познае, защото се познават духовно.

15 Но духовният съди всичко, но самият той не е съден от никого.

16 Защото кой е познал ума на Господа, за да Го научи? Но ние имаме ума на Христос.

ГЛАВА 3

1 И аз, братя, не можах да ви говоря като на духовни, но като на плътски, дори като на младенци в Христа.

2 Храних ви с мляко, а не с месо; защото досега не можете да носите, нито сега можете.

3 Защото вие все още сте плътски; тъй като между вас има завист, раздори и раздори, не сте ли плътски и не ходите като хора?

4 Защото докато някой казва: Аз съм от Павел; и друго, аз съм от Аполос; не си ли плътски?

5 Тогава кой е Павел и кой е Аполос, освен служители, чрез които повярвахте, както Господ даде на всеки човек?

6 Аз насадих, Аполос напои; но Бог даде увеличението.

7 И тъй, нито този, който седи нещо, нито този, който напоява; но Бог, който дава растеж.

8 Сега този, който седи, и този, който напоява, са едно и всеки ще получи своята награда според собствения си труд.

9 Защото ние сме съработници на Бога; вие сте Божието земеделие, вие сте Божието здание.

10 Според Божията благодат, която ми е дадена, като мъдър майстор-строител аз положих основата, а друг гради върху нея. Но нека всеки човек внимава как гради върху това.

11 Защото никой не може да положи друга основа освен положената, която е Исус Христос.

12 Сега, ако някой гради върху тази основа злато, сребро, скъпоценни камъни, дърво, сено, слама;

13 Делото на всеки човек ще стане явно, защото денят ще го изяви, защото ще се открие чрез огън; и огънят ще изпита делото на всеки човек какво е то.

14 Ако делото на някого, което е съградил, устои, той ще получи награда.

15 Ако работата на някого изгори, той ще претърпи загуба, но самият той ще бъде спасен; все пак като от огън.

16 Не знаете ли, че вие сте Божият храм и че Божият Дух обитава във вас?

17 Ако някой оскверни Божия храм, него Бог ще разруши; защото Божият храм е свят, който храм сте вие.

18 Никой да не заблуждава себе си. Ако някой между вас се смята за мъдър на този свят, нека стане глупак, за да стане мъдър.

19 Защото мъдростта на този свят е глупост пред Бога. Защото е писано: Той хваща мъдрите в собственото им лукавство.

20 И отново, Господ знае мислите на мъдрите, че са суетни.

21 Затова нека никой не се хвали с хората. Защото всичко е твое;

22 Дали Павел, или Аполос, или Кифа, или светът, или животът, или смъртта, или настоящето, или бъдещето; всички са твои;

23 А вие сте Христови; и Христос е Божий.

ГЛАВА 4

1 Така нека ни счита човек за Христови служители и настояници на Божиите тайни.

2 Освен това от настояниците се изисква човек да бъде намерен верен.

3 Но за мен е много малко да бъда съден от вас или от човешки съд; да, аз не съдя себе си.

4 Защото аз не знам нищо от себе си; но с това не съм оправдан; но този, който ме съди, е Господ.

5 Затова не съдете нищо преди време, докато не дойде Господ, Който ще извади на светло скритите неща на тъмнината и ще изяви намеренията на сърцата; и тогава всеки човек ще получи хвала от Бога.

6 И тези неща, братя, прехвърлих във фигура на себе си и на Аполос заради вас; за да се научите от нас да не мислите за хора над това, което е писано, за да не се възгордява никой от вас един срещу друг.

7 Защото кой те отличава от другите? и какво имаш, което не си получил? сега, ако си го получил, защо се хвалиш, като че ли не си го получил?

8 Сега вие сте сити, сега сте богати, вие царувахте като царе без нас; и бих искал на Бога да царувате, за да можем и ние да царуваме с вас.

9 Защото мисля, че Бог ни постави апостолите последни, като осъдени на смърт;

10 Ние сме глупави заради Христос, а вие сте мъдри в Христос; ние сме слаби, а вие сте силни; вие сте почтени, а ние сме презрени.

11 Дори до този час ние и гладуваме, и жадуваме, и сме голи, и биваме бити, и нямаме сигурно жилище;

12 И се трудим, работейки със собствените си ръце; бидейки хулени, благославяме; бидейки преследвани, страдаме от това:

13 Като сме оклеветени, ние се молим: ние сме направени като мръсотия на света и сме измет на всичко до ден днешен.

14 Не пиша тези неща, за да ви засрамя, но като мои възлюбени синове ви предупреждавам.

15 Защото, ако и да имате десет хиляди наставници в Христос, пак нямате много бащи; понеже аз ви родих в Христос Исус чрез благовестието.

16 Затова ви умолявам, бъдете мои последователи.

17 Поради тази причина изпратих при вас Тимотей, който е мой възлюбен син и верен в Господа, който ще ви напомни моите пътища, които са в Христос, както уча навсякъде във всяка църква.

18 Сега някои се възгордяха, сякаш няма да дойда при вас.

19 Но аз скоро ще дойда при вас, ако Господ пожелае, и ще позная не говора на надменните, а силата.

20 Защото Божието царство не е в словото, а в силата.

21 Какво искаш? с тояга ли да дойда при вас, или с любов и с дух на кротост?

ГЛАВА 5

1 Често се говори, че между вас има блудство, и то толкова блудство, което не се споменава дори сред езичниците, че някой трябва да има жената на баща си.

2 И вие сте се възгордели и не сте по-скоро скърбяли, за да може този, който е извършил това дело, да бъде отстранен измежду вас.

3 Защото аз наистина, като отсъстващ с тяло, но присъстващ с дух, вече отсъдих, сякаш присъствах, относно този, който е извършил това дело,

4 В името на нашия Господ Исус Христос, когато сте събрани заедно, и моят дух, със силата на нашия Господ Исус Христос,

5 Да предаде такъв на Сатана за унищожаване на плътта, за да може духът да бъде спасен в деня на Господ Исус.

6 Не е добро твоето хвалене. Не знаете ли, че малко квас заквасва цялото тесто?

7 И така, отчистете стария квас, за да бъдете ново тесто, понеже сте безквасни. Защото и Христос, нашата пасха, е пожертван за нас:

8 Затова нека празнуваме не със стария квас, нито с кваса на злобата и нечестията; но с безквасния хляб на искреността и истината.

9 Писах ви в послание да не общувате с блудници:

10 Но не изцяло с блудниците на този свят, или с алчните, или с грабителите, или с идолопоклонниците; защото тогава трябва да си отидете от света.

11 Но сега ви писах да не се събирате, ако някой, който се нарича брат, е блудник, или сребролюбец, или идолопоклонник, или хулител, или пияница, или изнудвач; с такъв не да не ям.

12 Защото какво трябва да направя, за да съдя и тези, които са навън? не съдите ли вътре?

13 А онези, които са извън Бог съди. Затова отстранете измежду себе си този нечестив човек.

ГЛАВА 6

1 Смее ли някой от вас, като има дело срещу друго, да се съди пред несправедните, а не пред светиите?

2 Не знаете ли, че светиите ще съдят света? и ако светът ще бъде съден от вас, недостойни ли сте да съдите най-малките неща?

3 Не знаете ли, че ние ще съдим ангели? колко повече неща, които се отнасят до този живот?

4 И така, ако имате присъди за неща, отнасящи се до този живот, поставете ги да съдят онези, които са най-малко уважавани в църквата.

5 Говоря за ваш срам. Така ли е, че няма мъдър човек между вас? не, не такъв, който ще може да отсъди между братята си?

6 Но брат с брата се съди, и то пред невярващите.

7 Сега, прочее, между вас има голяма вина, защото се съдите един с друг. Защо предпочитате да не грешите? защо не предпочитате да се оставяте да бъдете измамани?

8 Не, вие правите зло и мамите, и то вашите братя.

9 Не знаете ли, че несправедните няма да наследят Божието царство? Не се заблуждавайте: нито блудници, нито идолопоклонници, нито прелюбодейци, нито женствени, нито злоупотребяващи с човечеството,

10 Нито крадците, нито сребролюбците, нито пияниците, нито хулителите, нито грабителите няма да наследят Божието царство.

11 И такива бяха някои от вас; но сте измити, но сте осветени, но сте оправдани в името на Господ Исус и чрез Духа на нашия Бог.

12 Всичко ми е позволено, но не всичко е полезно: всичко ми е позволено, но няма да бъда под властта на никое.

13 Храна за корема и корема за храна; но Бог ще унищожи и него, и тях. Сега тялото не е за блудство, а за Господа; и Господ за тялото.

14 И Бог както възкреси Господа, така и ще възкреси нас чрез собствената Си сила.

15 Не знаете ли, че вашите тела са части на Христос? Тогава ще взема ли членовете на Христос и ще ги направя членове на блудница? не дай Боже.

16 Какво? не знаете ли, че който се съединява с блудница, е едно тяло? защото двама, казва той, ще бъдат една плът.

17 Но този, който се съединява с Господа, е един дух.

18 Бягай от блудството. Всеки грях, който човек върши, е извън тялото; но който блудства, съгрешава против собственото си тяло.

19 Какво? не знаете ли, че вашето тяло е храм на Светия Дух, който е във вас, който имате от Бога, и не сте свои?

20 Защото сте купени с цена; затова прославете Бога в телата си и в духа си, които са Божии.

ГЛАВА 7

1 Сега относно нещата, за които ми писахте: Добре е за мъжа да не докосва жена.

2 Въпреки това, за да се избегне блудството, нека всеки мъж има собствена жена и нека всяка жена има свой собствен мъж.

3 Нека съпругът отдава на жената дължимото благоволение, а също и жената на мъжа.

4 Жената не владее тялото си, а мъжът; също така и мъжът не владее тялото си, а жената.

5 Не се мамете един друг, освен по съгласие за известно време, за да можете да се отдадете на пост и молитва; и се съберете отново, за да не ви изкушава Сатана за вашата невъздържаност.

6 Но аз говоря това с разрешение, а не като заповед.

7 Защото бих желал всички хора да бъдат като мен. Но всеки човек има своя собствен дар от Бога, един по този начин, а друг по онзи.

8 Затова казвам на неженените и вдовиците: Добре е за тях, ако стоят като мен.

9 Но ако не могат да се съдържат, нека се женят, защото е по-добре да се оженят, отколкото да изгорят.

10 А на омъжените заповядвам, но не аз, а Господ, жената да не напуска мъжа си;

11 Но ако тя си отиде, нека остане неомъжена или да се помири с мъжа си; и мъжът да не напуска жена си.

12 А на останалите казвам аз, не Господ: Ако някой брат има жена невярваща и тя благоволи да живее с него, нека не я напуска.

13 И жената, която има невярващ съпруг и ако той благоволи да живее с нея, нека не го оставя.

14 Защото невярващият съпруг се освещава чрез жената и невярващата жена се освещава чрез мъжа; иначе децата ви бяха нечисти; но сега са свети.

15 Но ако невярващият си тръгне, нека си тръгне. Брат или сестра не са под робство в такива случаи, но Бог ни е призовал към мир.

16 Защото откъде знаеш, жено, дали ще спасиш мъжа си? или откъде знаеш, човече, дали ще спасиш жена си?

17 Но както Бог е разпределил всекиму, както Господ е призовал всеки, така нека ходи. И така ръкополагам във всички църкви.

18 Призовава ли се някой да се обрязва? нека не се обрязва. Призован ли е някой необрязан? нека не се обрязва.

19 Обрязването е нищо и необрязването е нищо, освен пазенето на Божиите заповеди.

20 Всеки да пребъдва в званието, в което е призован.

21 Слуга ли си наречен? не се грижи за него; но ако искаш да бъдеш свободен, използвай го по-скоро.

22 Защото призованият в Господа, като слуга, е свободен на Господа; така и призованият, като е свободен, е Христов слуга.

23 Вие сте купени с цена; не бъдете слуги на хората.

24 Братя, всеки, в което е призован, нека пребъдва с Бога.

25 Сега относно девиците нямам заповед от Господа; но давам присъдата си като човек, който е получил милостта от Господ да бъде верен.

26 Затова смятам, че това е добре за сегашната беда, казвам, че е добре за човека да бъде такъв.

27 Свързан ли си с жена? стремете се да не бъдете изгубени. Напуснал ли си жена? не търсете жена.

28 Но ако се ожениш, не си съгрешил; и ако девица се омъжи, не е съгрешила. Въпреки това, такива ще имат телесни проблеми; но аз ви щада.

29 Но това казвам, братя, времето е малко; остава, така че и онези, които имат жени, да бъдат като че нямат;

30 И тези, които плачат, сякаш не плачат; и които се радват, сякаш не се радват; и тези, които купуват, сякаш не притежават;

31 И онези, които използват този свят, като че ли не злоупотребяват с него; защото образът на този свят преминава.

32 Но аз бих те приел без внимание. Който не е женен, се грижи за Господните неща, как да угоди на Господа.

33 А жененият се грижи за това, което е от света, как да угоди на жена си.

34 Има разлика и между жена и девица. Неомъжената жена се грижи за Господните неща, за да бъде свята и телом, и духом; а омъжената се грижи за светските неща, как да угоди на мъжа си.

35 И това говоря за ваша собствена полза; не за да мога да ви хвърля примка, но за това, което е благоприятно, и за да можете да служите на Господ без разсейване.

36 Но ако някой мъж мисли, че се държи неприлично към девицата си, ако тя премине цъфтежа на възрастта си и има нужда от това, нека прави каквото иска, той не съгрешава: нека се оженят.

37 Въпреки това онзи, който стои твърдо в сърцето си, без да има необходимост, но има власт над собствената си воля и така е решил в сърцето си, че ще запази девицата си, постъпва добре.

38 И тъй, който я омъжи, постъпва добре; но който не я омъжи, прави по-добре.

39 Жената е вързана от закона, докато е жив мъжът ѝ; но ако мъжът ѝ умре, тя е свободна да се омъжи за когото иска; само в Господа.

40 Но тя е по-щастлива, ако остане така, според моята присъда; и мисля също, че имам Божия Дух.

ГЛАВА 8

1 Що се отнася до жертвите на идоли, ние знаем, че всички имаме знание. Знанието надува, а милосърдието назидава.

2 И ако някой мисли, че знае нещо, той още не знае нищо, както трябва да знае.

3 Но ако някой люби Бога, това е известно за него.

4 Следователно що се отнася до яденето на онези неща, които се принасят в жертва на идоли, ние знаем, че идолът е нищо на света и че няма друг Бог освен един.

5 Защото макар да има наречени богове, независимо дали на небето или на земята, (както има много богове и много господари),

6 Но за нас има само един Бог, Отец, от Когото е всичко, и ние в Него; и един Господ Исус Христос, чрез Когото е всичко, и ние чрез Него.

7 Но не във всеки човек има това знание; защото някои със съвест за идола до този час го ядат като жертва на идол; и тяхната съвест, бидейки слаба, е осквернена.

8 Но месото не ни препоръчва на Бога; защото нито ако ядем, ние сме по-добри; нито, ако не ядем, ние сме по-лоши.

9 Но внимавайте да не би тази ваша свобода да стане спънка за слабите.

10 Защото, ако някой човек види теб, който имаш знание, да седиш на трапеза в храма на идола, няма ли съвестта на този, който е слаб, да се насърчи да яде онези неща, които са принесени на идоли;

11 И чрез твоето знание ще загине слабият брат, за когото Христос умря?

12 Но когато съгрешавате така срещу братята и наранявате слабата им съвест, вие съгрешавате срещу Христос.

13 Следователно, ако месото съблазни брат ми, няма да ям месо, докато светът съществува, за да не накарам брат си да оскърби.

ГЛАВА 9

1 Не съм ли апостол? не съм ли свободен не съм ли виждал Исус Христос, нашия Господ? не сте ли мое дело в Господа?

2 Ако не съм апостол за другите, но несъмнено съм за вас; защото печатът на моето апостолство сте вие в Господа.

3 Моят отговор на тези, които ме изследват, е следният,

4 Нямаме ли власт да ядем и да пием?

5 Нямаме ли сила да ръководим сестра, жена, както и други апостоли, както и братята на Господа, и Кифа?

6 Или само аз и Варнава нямаме ли власт да се въздържаме от работа?

7 Кой тръгва на война по всяко време на своя отговорност? Кой насажда лозе и не яде от плодовете му? Или кой пасе стадо и не яде от млякото на стадото?

8 Казвам ли тези неща като мъж? или и законът не казва същото?

9 Защото в Мойсеевия закон е писано: Не завързвай устата на вола, който вършее. Грижи ли се Бог за воловете?

10 Или го казва изцяло заради нас? За нас, без съмнение, това е писано: че който оре, трябва да оре с

надежда; и че този, който вършее с надежда, трябва да участва в неговата надежда.

11 Ако сме посяли у вас духовни неща, велико ли е, ако пожънем вашите плътски неща?

12 Ако другите участват в тази власт над вас, не сме ли по-скоро ние? Въпреки това не сме използвали тази сила; но търпете всичко, за да не попречим на благовестието Христово.

13 Не знаете ли, че онези, които служат за светите неща, живеят от нещата на храма? и тези, които чакат при олтара, участват ли в олтара?

14 Така и Господ е наредил тези, които проповядват благовестието, да живеят от благовестието.

15 Но аз не съм използвал нито едно от тези неща; нито съм писал тези неща, за да ми бъде направено така; защото за мен беше по-добре да умра, отколкото някой да обезсили славата ми.

16 Защото, макар и да проповядвам благовестието, няма с какво да се похваля; да, горко ми, ако не проповядвам благовестието!

17 Защото, ако върша това нещо доброволно, имам награда; но ако е против волята ми, ми е поверена диспенсация на благовестието.

18 Тогава каква е наградата ми? Наистина, когато проповядвам евангелието, мога да правя евангелието на Христос безплатно, за да не злоупотребявам със силата си в евангелието.

19 Защото, макар да съм свободен от всички хора, все пак се превърнах в слуга на всички, за да спечеля повече.

20 И за юдеите станах като юдеин, за да спечеля юдеите; на тези, които са под закон, като под закон, за да спечеля тези, които са под закон;

21 На тези, които са без закон, като без закон (не съм без закон на Бога, но под закон на Христос), за да спечеля тези, които са без закон.

22 За слабите станах слаб, за да спечеля слабите; за всички станах всичко, за да мога непременно да спася някои.

23 И това правя заради благовестието, за да участвувам в него с вас.

24 Не знаете ли, че тези, които бягат в състезание, бягат всички, но един получава наградата? Така че бягайте, за да можете да получите.

25 И всеки човек, който се бори за господство, е умерен във всичко. Сега го правят, за да получат тленна корона; но ние сме неподкупни.

26 Затова тичам така, а не като неуверен; затова се бия, не като един, който бие въздуха:

27 Но аз пазя тялото си и го подчинявам, за да не би, като проповядвам на другите, самият аз да бъда отхвърлен.

ГЛАВА 10

1 Освен това, братя, не бих искал да не знаете, че всичките ни бащи бяха под облака и всички минаха през морето;

2 И всички бяха кръстени на Мойсей в облака и в морето;

3 И дали всички ядяха едно и също духовно месо;

4 И всички пиеха едно и също духовно питие: защото пиха от онази духовна скала, която ги следваше: и тази скала беше Христос.

5 Но с много от тях Бог не благоволи, защото те бяха низвергнати в пустинята.

6 Сега тези неща бяха нашите примери, за да не желаем злите неща, както те също жадуваха.

7 Нито бъдете идолопоклонници, както бяха някои от тях; както е писано: Народът седна да яде и да пие и стана да играе.

8 Нито да блудстваме, както някои от тях извършиха и паднаха в един ден двадесет и три хиляди.

9 Нито да изкушаваме Христос, както някои от тях изкушиха и погинаха от змиите.

10 Нито роптайте, както някои от тях също роптаеха и бяха погубени от унищожителя.

11 Сега всички тези неща им се случиха за образци; и те са написани за наставление, върху които са дошли краищата на света.

12 Затова, който мисли, че стои, нека внимава да не падне.

13 Никакво изкушение не ви е постигнало освен човешко; но Бог е верен, Който няма да ви остави да бъдете изкушени повече, отколкото можете; но заедно с изкушението ще направи и път за бягство, за да можете да го понесете.

14 Затова, мои скъпи възлюбени, бягайте от идолопоклонството.

15 Говоря като на мъдри хора; съдете какво казвам.

16 Чашата на благословението, която благославяме, не е ли общение с кръвта на Христос? Хлябът, който разчупваме, не е ли причастие на тялото Христово?

17 Защото един хляб и едно тяло сме мнозина; понеже всички участваме в един хляб.

18 Вижте Израил по плът: не участват ли в олтара онези, които ядат от жертвите?

19 Какво ще кажа тогава? че идолът е нещо, или това, което се принася в жертва на идолите, е нещо?

20 Но аз казвам, че нещата, които езичниците жертват, те жертват на бесовете, а не на Бога; и не желая вие да имате общение с бесовете.

21 Не можете да пиете Господната чаша и чашата на бесовете; не можете да участвате в Господната трапеза и в трапезата на бесовете.

22 Провокираме ли Господа към ревност? по-силни ли сме от него?

23 Всичко ми е позволено, но не всичко е полезно: всичко ми е позволено, но не всичко назидава.

24 Никой да не търси своето, а всеки чуждото богатство.

25 Всичко, което се продава на купчината, яжте, без да задавате въпроси за съвестта си:

26 Защото Господна е земята и всичко, което я изпълва.

27 Ако някой от невярващите ви покани на угощение и решите да отидете, всичко, което ви се сложи, яжте, без да задавате въпроси заради съвестта си.

28 Но ако някой ви каже: Това се принася в жертва на идоли, не яжте заради онзи, който го е показал, и заради съвестта си; защото Господня е земята и всичко, което я изпълва;

29 Съвестта, казвам, не е твоята, а на другия; защото защо моята свобода се оценява от съвестта на друг човек?

30 Защото, ако по благодат участвувам, защо ме хулят за това, за което благодаря?

31 И така, ядете ли, пиете ли, или каквото и да правите, всичко вършете за Божията слава.

32 Не съблазнявайте нито юдеите, нито езичниците, нито Божията църква:

33 Както угаждам на всички във всичко, като не търся моята полза, а ползата на мнозина, за да се спасят.

ГЛАВА 11

1 Бъдете мои последователи, както и аз съм на Христос.

2 Сега ви хваля, братя, че ме помните във всичко и спазвате обредите, както ви ги предадох.

3 Но искам да знаете, че глава на всеки човек е Христос; и глава на жената е мъжът; а главата на Христос е Бог.

4 Всеки човек, който се моли или пророкува с покрита глава, опозорява главата си.

5 Но всяка жена, която се моли или пророкува с непокрита глава, опозорява главата си, защото всичко това е като обръсната.

6 Защото, ако жената не се покрива, нека също се остриже; но ако е срамно за жена да се остриже или обръсне, нека се покрие.

7 Защото мъжът наистина не трябва да покрива главата си, понеже е образ и слава на Бога; но жената е славата на мъжа.

8 Защото мъжът не е от жената; но жената на мъжа.

9 Нито мъжът е създаден за жената; но жената за мъжа.

10 Затова жената трябва да има власт над главата си заради ангелите.

11 Но нито мъжът без жената, нито жената без мъжа в Господа.

12 Защото както жената е от мъжа, така и мъжът е от жената; но всичко от Бога.

13 Разсъдете в себе си: прилично ли е жена да се моли на Бога гола?

14 Дори самата природа не ви ли учи, че ако човек има дълга коса, това е срам за него?

15 Но ако една жена има дълга коса, това е слава за нея, защото косата ѝ е дадена за покривало.

16 Но ако някой изглежда спорен, ние нямаме такъв обичай, нито Божиите църкви.

17 Сега в това, което ви заявявам, не ви хваля, че се събирате не за по-добро, а за по-лошо.

18 Защото, първо, когато се събирате в църквата, чувам, че има разделения между вас; и отчасти го вярвам.

19 Защото трябва да има и ереси между вас, за да се разкрият между вас онези, които са одобрени.

20 И тъй, когато се събирате на едно място, това не е да ядете Господната вечеря.

21 Защото, когато яде, всеки вечеря преди другия: един е гладен, а друг е пиан.

22 Какво? нямате ли къщи за ядене и пиене? или презирате Божията църква и засрамвате онези, които я нямат? какво да ти кажа да те похваля ли за това? Не те хваля.

23 Защото получих от Господа това, което и предадох на вас, че Господ Исус в същата нощ, в която беше предаден, взе хляб;

24 И като благодари, разчупи го и каза: **Вземете, яжте; това е Моето тяло, което за вас се разчупва; това правете за Мое възпоменание.**

25 По същия начин той взе и чашата, когато вечеря, и каза: **Тази чаша е новият завет в Моята кръв; правете това, когато пиете, за Мое възпоменание.**

26 Защото всеки път, когато ядете този хляб и пиете тази чаша, възвестявате смъртта на Господа, докато Той дойде.

27 Затова всеки, който яде този хляб и пие тази Господна чаша недостойно, ще бъде виновен за тялото и кръвта Господни.

28 Но нека човек изпитва себе си, и така нека яде от този хляб и нека пие от тази чаша.

29 Защото, който яде и пие недостойно, яде и пие осъждане за себе си, без да различава тялото Господне.

30 Поради тази причина мнозина са слаби и болни между вас и мнозина спяха.

31 Защото, ако бихме съдили себе си, нямаше да бъдем съдени.

32 Но когато сме съдени, биваме наказани от Господа, за да не бъдем осъдени със света.

33 Затова, братя мои, когато се събирате да ядете, чакайте един друг.

34 И ако някой е гладен, нека яде у дома си; за да не се съберете за осъждане. А останалото ще го наредя като дойда.

ГЛАВА 12

1 Що се отнася до духовните дарби, братя, не бих искал да останете в неведение.

2 Знаете, че бяхте езичници, завлечени при тези неми идоли, както бяхте водени.

3 Затова ви давам да разберете, че никой, който говори чрез Божия Дух, не нарича Исус проклет; и че никой не може да каже, че Исус е Господ, освен чрез Светия Дух.

4 Дарбите са различни, но Духът е същият.

5 Има различни управления, но Господ е същият.

6 И има различни действия, но Бог е същият, Който върши всичко във всички.

7 Но проявлението на Духа се дава на всеки човек за полза.

8 Защото на един се дава чрез Духа словото на мъдростта; на друг словото на знание чрез същия Дух;

9 На друг вяра чрез същия Дух; на друг дарбите на изцеление чрез същия Дух;

10 За друг вършенето на чудеса; към друго пророчество; на друг разпознаване на духове; на друг различни видове езици; на друг тълкуването на езиците:

11 Но всичко това върши един и същи Дух, който разделя на всеки поотделно, както иска.

12 Защото, както тялото е едно и има много части, и всички членове на това тяло, макар и много, са едно тяло, така и Христос.

13 Защото с един Дух всички сме кръстени в едно тяло, независимо дали сме юдеи или езичници, независимо дали сме роби или свободни; и всички са били напоени с един Дух.

14 Защото тялото не е един член, а много.
 15 Ако кракът каже: Понеже не съм ръка, не съм от тялото; следователно не е ли от тялото?
 16 И ако ухото каже: Понеже не съм око, не съм от тялото; следователно не е ли от тялото?
 17 Ако цялото тяло беше око, къде беше слухът? Ако цялото чуваше, къде беше миризмата?
 18 Но сега Бог постави членовете, всеки един от тях в тялото, както Му беше угодно.
 19 И ако всички бяха една част, къде беше тялото?
 20 Но сега членовете са много, а тялото е едно.
 21 И окото не може да каже на ръката: Нямам нужда от теб; нито отново главата на краката: Нямам нужда от теб.
 22 Не, много повече са необходими тези части на тялото, които изглеждат по-слаби:
 23 И онези членове на тялото, които смятаме за по-малко почитани, на тях отдаваме по-голяма почит; и нашите неприлични части имат по-голяма красота.
 24 Защото нашите красиви части нямат нужда, но Бог смекчи тялото заедно, като даде по-голяма почит на онази част, която липсваше;
 25 Да няма разцепление в тялото; но че членовете трябва да имат еднаква грижа един за друг.
 26 И ако страда една част, всички части страдат с нея; или един член бъде почитан, всички членове се радват с това.
 27 Сега вие сте тялото Христово и по-специално членове.
 28 И Бог постави някои в църквата първо апостоли, второ пророци, трето учители, след това чудеса, след това дарби на изцеления, помощ, управления, различни езици.
 29 Всички ли са апостоли? всички ли са пророци? всички учители ли са? всички ли правят чудеса?
 30 Имате ли всички дарби на изцеление? всички ли говорят на езици? всички ли тълкуват?
 31 Но жадувайте искрено за най-добрите дарове; и все пак аз ви показвам по-превъзходен път.

ГЛАВА 13

1 Въпреки че говоря с езици на хора и на ангели, и нямам любов, аз съм станал като мед звъняща или кимвал, който дрънчи.
 2 И макар да имам дарбата на пророчеството и да разбирам всички тайни и всяко знание; и ако имам цялата вяра, за да мога да преместя планини, а любов нямам, нищо не съм.
 3 И ако раздам целия си имот, за да нахраня бедните, и ако предам тялото си на изгаряне, а нямам любов, нищо не ми помага.
 4 Милосърдието дълго търпи и е милостиво; милосърдието не завижда; милосърдието не се хвали, не се възгордява,
 5 Не се държи неприлично, не търси своето, не се дразни лесно, не мисли зло;
 6 Не се радва на беззаконието, а се радва на истината;
 7 Понася всичко, вярва на всичко, надява се на всичко, търпи всичко.

8 Милосърдието никога не отпада; но независимо дали има пророчества, те ще се провалят; има ли езици, те ще престанат; има ли знание, то ще изчезне.
 9 Защото знаем отчасти и пророкуваме отчасти.
 10 Но когато това, което е свършено, дойде, това, което е частично, ще се премахне.
 11 Когато бях дете, говорех като дете, разбирах като дете, мислех като дете; но когато станах мъж, оставих детските неща.
 12 Защото сега виждаме през стъкло, тъмно; но тогава лице в лице: сега знам отчасти; но тогава ще позная, както съм познат.
 13 И сега остават тези трите: вяра, надежда, любов; но най-голямото от тях е милосърдието.

ГЛАВА 14

1 Следвайте милосърдието и желаете духовни дарби, а по-скоро да можете да пророкувате.
 2 Защото, който говори на непознат език, не говори на човеци, а на Бога; защото никой не го разбира; но в духа той говори тайни.
 3 Но който пророкува, говори на хората за назидание, увещание и утеха.
 4 Който говори на непознат език, назидáva себе си; но който пророкува, изгражда църквата.
 5 Бих желал всички вие да говорите на езици, но по-добре да пророкувате; защото по-велик е този, който пророкува от този, който говори на езици, освен да тълкува, за да може църквата да получи назидание.
 6 Сега, братя, ако дойда при вас, говорейки езици, каква полза ще ви направя, освен че ще ви говоря или чрез откровение, или чрез знание, или чрез пророчество, или чрез учение?
 7 И дори неща без живот, които дават звук, било то свирка или арфа, освен ако не дават разлика в звуците, как ще се познае кое е свирене или арфирано?
 8 Защото, ако тръбата издаде несигурен звук, кой ще се подготви за битка?
 9 Така и вие, ако не произнасяте с езика думи, които са лесни за разбиране, как ще се познае какво се говори? защото ще говорите във въздуха.
 10 Може да има толкова много видове гласове в света и нито един от тях не е без значение.
 11 Следователно, ако не знам значението на гласа, ще бъда варварин за този, който говори, и този, който говори, ще бъде варварин за мен.
 12 Така и вие, доколкото сте ревностни за духовни дарби, се стремите да превъзхождате за изграждането на църквата.
 13 Затова, който говори на непознат език, нека се моли, за да може да тълкува.
 14 Защото, ако се моля на непознат език, духът ми се моли, но разумът ми е безплоден.
 15 Какво е тогава? Ще се помоля с дух и ще се помоля и с разум; ще пея с дух и ще пея и с разум.
 16 Иначе, когато благославям с духа, как този, който заема мястото на неучените, ще каже амин на твоята благодарност, тъй като той не разбира какво казваш?
 17 Защото ти наистина благодариш добре, но другият не се назидáva.

18 Благодаря на моя Бог, че говоря езици повече от всички вас:

19 Но в църквата предпочетох да кажа пет думи с разбирането си, за да мога с гласа си да науча и други, отколкото десет хиляди думи на непознат език.

20 Братя, не бъдете деца по разум; но бъдете деца по злоба, а по разум - човечи.

21 В закона е писано: С хора на други езици и други устни ще говоря на този народ; и въпреки това те няма да ме чуят, казва Господ.

22 Затова езиците са знамение не за вярващите, а за невярващите; но пророкуването служи не за невярващите, а за вярващите.

23 И така, ако цялата църква се събере на едно място и всички говорят на езици, и влязат неуките или невярващите, няма ли да кажат, че сте луди?

24 Но ако всички пророкуват и влезе един невярващ или неучен, той бива убеден от всички, бива съден от всички;

25 И така тайните на сърцето му стават явни; и така падайки на лицето си, той ще се поклони на Бога и ще съобщи, че Бог наистина е във вас.

26 Как е тогава, братя? когато се съберете, всеки от вас има псалом, има учение, има език, има откровение, има тълкувание. Нека всичко бъде назидателно.

27 Ако някой говори на непознат език, нека го правят по двама или най-много по трима, и то редом; и нека човек тълкува.

28 Но ако няма тълкувател, нека мълчи в църквата; и нека говори на себе си и на Бога.

29 Нека пророците говорят двама или трима, а другите нека съдят.

30 Ако се открие нещо на другия, който седи, първият нека мълчи.

31 Защото вие всички можете да пророкувате един по един, за да могат всички да се научат и всички да се утешат.

32 И духовете на пророците се подчиняват на пророците.

33 Защото Бог не е автор на безредие, а на мир, както във всички църкви на светиите.

34 Жените ви нека мълчат в църквите, защото не им е позволено да говорят; но им е заповядано да бъдат подчинени, както казва и законът.

35 И ако искат да научат нещо, нека питат мъжете си у дома; защото е срамно за жените да говорят в църквата.

36 Какво? Божието слово излезе ли от вас? или дойде само при вас?

37 Ако някой смята себе си за пророк или духовен, нека признае, че нещата, които ви пиша, са заповедите на Господа.

38 Но ако някой е невеж, нека бъде невеж.

39 Затова, братя, пожелайте да пророкувате и не забранявайте да говорите езици.

40 Нека всичко става благопристойно и в ред.

ГЛАВА 15

1 Освен това, братя, аз ви проповядвам евангелието, което ви проповядвах, което също приехте и в което стоите;

2 Чрез което и вие сте спасени, ако пазите в паметта си това, което ви проповядвах, освен ако не сте повярвали напразно.

3 Защото аз ви предадох първо това, което също получих, че Христос умря за нашите грехове според писанията;

4 И че беше погребан и че възкръсна на третия ден според писанията;

5 И че се яви на Кифа, после на дванадесетте;

6 След това той се яви на повече от петстотин братя едновременно; от които по-голямата част остават до сега, но някои са заспали.

7 След това се яви на Яков; след това от всички апостоли.

8 И най-после се яви и на мен, като на роден извън времето.

9 Защото аз съм най-малкият от апостолите, който не мога да се нарека апостол, защото гоних Божиата църква.

10 Но чрез Божиата благодат съм това, което съм; и Неговата благодат, която ми беше дадена, не беше напразна; но аз се трудих повече от всички тях, но не аз, а Божиата благодат, която беше с мен.

11 И така, независимо дали бях аз или те, така проповядваме и така повярвахте.

12 И така, ако се проповядва, че Христос е възкръснал от мъртвите, как казват някои между вас, че няма възкресение на мъртвите?

13 Но ако няма възкресение на мъртвите, тогава Христос не е възкръснал;

14 И ако Христос не е възкръснал, то празна е нашата проповед, празна е и вашата вяра.

15 Да, и ние сме намерени лъжливи свидетели на Бога; понеже сме свидетелствали за Бога, че Той възкреси Христос; Когато той не възкреси, ако е така, че мъртвите не възкръсват.

16 Защото, ако мъртвите не възкръсват, то и Христос не е възкръснал;

17 И ако Христос не е възкресен, суетна е вашата вяра; вие сте още в греховете си.

18 Тогава и онези, които са починали в Христос, загиват.

19 Ако само в този живот се надяваме на Христос, ние сме най-нещастни от всички хора.

20 Но сега Христос възкръсна от мъртвите и стана първият плод на починалите.

21 Защото, тъй като чрез човека дойде смъртта, чрез човека дойде и възкресението на мъртвите.

22 Защото както в Адам всички умират, така и в Христос всички ще бъдат оживени.

23 Но всеки в своя ред: Христос първият плод; след това тези, които са Христови, при Неговото идване.

24 Тогава идва краят, когато той ще предаде царството на Бог, тъкмо Отец; когато той ще сваля всяко управление и всяка власт и сила.

25 Защото той трябва да царува, докато положи всички врагове под краката Си.

26 Последният враг, който ще бъде унищожен, е смъртта.

27 Защото всичко е покорил под краката Му. Но когато той казва, че всички неща са му подчинени, става ясно,

че е с изключение на този, който е подчинил всички неща под него.

28 И когато всички неща Му бъдат покорени, тогава и самият Син ще се покори на Този, Който Му е покорил всичко, за да може Бог да бъде всичко във всички.

29 Иначе какво ще направят онези, които се кръстят за мъртвите, ако мъртвите изобщо не възкръсват? защо тогава се кръщават за мъртвите?

30 И защо се излагаме на опасност всеки час?

31 Заради вашата радост, която имам в Христос Исус, нашия Господ, аз умирам всеки ден.

32 Ако по човешки съм се бил със зверове в Ефес, каква полза имам, ако мъртвите не възкръсват? нека ядем и пием; защото утре ще умрем.

33 Не се заблуждавайте: злите разговори развалят добрите нрави.

34 Събудете се за правда и не съгрешавайте; защото някои нямат познание за Бога; казвам това за ваш срам.

35 Но някой ще каже: Как възкръсват мъртвите? и с какво тяло идват?

36 Глупако, това, което сееш, не оживява, ако не умре.

37 И това, което сееш, не сееш това тяло, което ще бъде, а голо зърно, може би житно или друго зърно;

38 Но Бог му дава тяло, каквото Му е угодно, и на всяко семе своето тяло.

39 Всяка плът не е една и съща плът; но има една плът на хората, друга плът на животните, друга на рибите и друга на птиците.

40 Има и небесни тела, и земни тела: но славата на небесните е една, а славата на земните е друга.

41 Има друг блясък на слънцето, друг блясък на луната и друг блясък на звездите; защото една звезда се различава от друга звезда по слава.

42 Така е и с възкресението на мъртвите. Посято е в поквара; възкръсва в нетление;

43 Сее се в безчестие; възкръсва в слава; сее се в немощ; издига се на власт:

44 Сее се естествено тяло; издига се духовно тяло. Има естествено тяло и има духовно тяло.

45 И така е писано, Първият човек Адам беше направен жива душа; последният Адам беше направен животворящ дух.

46 Но първо не беше това, което е духовно, а това, което е естествено; и след това това, което е духовно.

47 Първият човек е от земята, земен; вторият човек е Господ от небето.

48 Какъвто е земният, такива са и земните; и какъвто е небесният, такива са и небесните.

49 И както сме носили образа на земния, така ще носим и образа на небесния.

50 Сега това казвам, братя, че плът и кръв не могат да наследят Божието царство; нито тлението наследява нетление.

51 Ето, показвам ви една тайна; Няма да спим всички, но всички ще се променим,

52 В един миг, в миг на око, при последната тръба; защото тръбата ще затръби и мъртвите ще възкръснат нетленни, и ние ще се променим.

53 Защото това тленното трябва да се облече в нетление и това смъртното трябва да се облече в безсмъртие.

54 И така, когато това тленно се облече в нетление и това смъртно се облече в безсмъртие, тогава ще се сбъдне написаното слово: Смъртта е погълната с победа.

55 О, смърт, къде е твоето жилище? О, гробе, къде е победата ти?

56 Жилото на смъртта е грехът; и силата на греха е законът.

57 Но благодарение на Бога, който ни дава победата чрез нашия Господ Исус Христос.

58 Затова, мои възлюбени братя, бъдете твърди, непоколебими, винаги изобилстващи в делото на Господ, доколкото знаете, че вашият труд не е напразен в Господа.

ГЛАВА 16

1 Що се отнася до събирането на светиите, както съм дал ред на църквите в Галатия, така правете и вие.

2 В първия ден на седмицата всеки от вас нека оставя при себе си, според както Бог му е благоустроил, за да няма събирания, когато дойда.

3 И когато дойда, когато и да одобрите с писмата си, ще ги изпратя да донесат щедростта ви в Ерусалим.

4 И ако се умести и аз да отида, те ще дойдат с мен.

5 Сега ще дойда при вас, когато мина през Македония, защото минавам през Македония.

6 И може би ще остана, да, и ще зимувам при вас, за да можете да ме заведете на пътуването, където и да отида.

7 Защото няма да те видя сега по пътя; но се надявам да остана известно време с вас, ако Господ позволи.

8 Но аз ще остана в Ефес до Петдесетница.

9 Защото пред мен се отвори голяма и ефективна врата и има много противници.

10 Сега, ако Тимотей дойде, внимавайте да бъде с вас без страх; защото той върши делото на Господа, както и аз.

11 Затова нека никои не го презира; но го изведете с мир, за да може да дойде при мен, защото го очаквам с братята.

12 Що се отнася до нашия брат Аполос, аз силно го пожелах да дойде при вас с братята; но волята му изобщо не беше да дойде по това време; но той ще дойде, когато има удобно време.

13 Бдете, стойте здраво във вратата, отстъпете като мъже, бъдете силни.

14 Нека всичките ви неща се вършат с милосърдие.

15 Умолявам ви, братя, (вие знаете дома на Стефан, че той е първият плод на Ахая и че те са се пристрастили към служението на светиите),

16 Да се подчинявате на такива и на всеки, който ни помага и се труди.

17 Радвам се за идването на Стефан, Фортунат и Ахайк; защото това, което липсваше от ваша страна, те доставиха.

18 Защото те освежиха духа ми и вашия; затова признайте тези, които са такива.

19 Поздравяват ви църквите на Азия. Много ви поздравяват в Господа Акила и Прискила с църквата, която е в дома им.

20 Поздравяват ви всичките братя. Поздравете се един друг със свята целувка.

21 Поздравът ми на Павел със собствената ми ръка.

22 Ако някой не обича Господ Исус Христос, нека бъде анатема мараната.

23 Благодатта на нашия Господ Исус Христос да бъде с вас.

24 Моята любов да бъде с всички вас в Христос Исус. амин (Първото послание до коринтяните е написано от Филипи от Стефан, Фортунат, Ахайк и Тимотей.)

2 Коринтяни

ГЛАВА 1

1 Павел, апостол на Исус Христос по Божията воля, и Тимотей, нашият брат, към Божията църква, която е в Коринт, с всичките светии, които са в цяла Ахая:

2 Благодат на вас и мир от Бог, нашия Отец, и от Господ Исус Христос.

3 Благословен да бъде Бог, Бащата на нашия Господ Исус Христос, Бащата на милосърдието и Богът на всяка утеха;

4 Който ни утешава във всяка наша скръб, за да можем и ние да утешаваме онези, които са в някаква скръб, с утехата, с която Бог ни утешава.

5 Защото както изобилстват Христовите страдания в нас, така и нашата утеха изобилства чрез Христос.

6 И ако страдаме, това е за ваша утеха и спасение, което е резултат от понасянето на същите страдания, които и ние страдаме; или ако се утешаваме, това е за ваша утеха и спасение.

7 И нашата надежда за вас е твърда, като знаем, че както сте участници в страданията, така ще бъдете и в утехата.

8 Защото не бихме искали, братя, да оставите в неведение нашата беда, която ни сполетя в Азия, че бяхме притиснати извън мярка, над сила, до такава степен, че се отчаяхме дори за живота си.

9 Но ние имаме в себе си смъртна присъда, за да не уповаваме на себе си, а на Бога, Който възкресява мъртвите.

10 Който ни избави от толкова голяма смърт и избавя; в Когото се надяваме, че Той още ще ни избави;

11 Вие също помагате заедно с молитва за нас, така че за дара, даден ни чрез средствата на много хора, благодарността може да бъде отдадена от мнозина от наша страна.

12 Защото това е нашата радост, свидетелството на съвестта ни, че в простота и богоугодна искреност, не с плътска мъдрост, но чрез Божията благодат, сме водили нашия живот в света, и по-изобилно с вас.

13 Защото ние не ви пишем нищо друго освен това, което четете или признавате; и вярвам, че ще признаете дори до края;

14 Както и вие отчасти ни признахте, че ние сме ваша радост, както и вие сте наша в деня на Господ Исус.

15 И с тази увереност възнамерявах да дойда при вас преди, за да можете да имате второ благо;

16 И да мина покрай вас в Македония и да дойда пак от Македония при вас, и вие да ме отведете към Юдея.

17 И така, когато мислех така, използвах ли лекота? или нещата, които възнамерявам, възнамерявам ли по плът, за да има с мен да, да, и не, не?

18 Но тъй като Бог е истинен, нашето слово към вас не беше да и не.

19 Защото Божият Син, Исус Христос, който беше проповядван между вас от нас, дори от мен, Силван и Тимотей, не беше да и не, но в него беше да.

20 Защото всичките Божии обещания в него са да, и в него амин, за слава на Бог чрез нас.

21 А Този, Който ни утвърждава с вас в Христос и ни е помазал, е Бог;

22 Който ни е запечатал и е дал залога на Духа в сърцата ни.

23 Освен това призовавам Бога за свидетелство на душата си, че за да ви пощадя още не съм дошъл в Коринт.

24 Не защото ние владеем вашата вяра, но сме помощници на вашата радост; защото чрез вяра вие стоите.

ГЛАВА 2

1 Но реших това със себе си, че няма да дойда отново при вас в тежест.

2 Защото, ако те наскърбявам, кой тогава е този, който ме радва, освен този, който е наскърбен от мен?

3 И аз ви писах това същото, да не би, когато дойда, да имам скръб от онези, за които трябва да се радвам; имам доверие във всички вас, че моята радост е радостта на всички вас.

4 Защото от голяма скръб и мъка на сърцето ви писах с много сълзи; не за да бъдете наскърбени, но за да познаете любовта, която имам в изобилие към вас.

5 Но ако някой е наскърбил, той не е наскърбил мен, но отчасти, за да не претоваря всички вас.

6 За такъв човек е достатъчно това наказание, което беше наложено на мнозина.

7 Така че, напротив, по-скоро трябва да му простите и да го утешите, за да не би такъв човек да бъде погълнат от прекомерна скръб.

8 Затова ви умолявам да потвърдите любовта си към него.

9 Защото и аз за тази цел писах, за да мога да знам доказателството за вас дали сте послушни във всичко.

10 На когото вие простите нещо, и аз прощавам; защото, ако простих нещо, на когото го простих, заради вас го простих в лицето на Христос;

11 Да не би Сатана да се възползва от нас, защото ние не сме в неведение за неговите замисли.

12 Освен това, когато дойдох в Троада да проповядвам Христовото благовестие, и ми се отвори врата от Господа,

13 Нямах покой в духа си, защото не намерих брат си Тит; но като се простих с тях, отидох оттам в Македония.

14 Сега благодарим на Бог, Който винаги ни кара да тържествуваме в Христос и изявява чрез нас благоуханието на Своето знание навсякъде.

15 Защото ние сме благоухание на Христос за Бога в тези, които се спасяват, и в тези, които погиват:

16 За едни сме смъртоносен аромат за смърт; а на другия - живот за живот. И кой е достатъчен за тези неща?

17 Защото ние не сме тези, които покваряват Божието слово, а искрено, но като от Бога, пред Бога говорим в Христос.

ГЛАВА 3

1 Започваме ли отново да се хвалим? или ние се нуждаем, както някои други, от похвални писма до вас или похвални писма от вас?

2 Вие сте нашето послание, написано в сърцата ни, познато и прочетено от всички хора:

3 Доколкото вие явно сте обявени за послание на Христос, служено от нас, написано не с мастило, а с Духа на живия Бог; не в каменни плочи, а в месести плочи на сърцето.

4 И такова доверие имаме чрез Христос към Бога:

5 Не че сме достатъчни сами за себе си, за да мислим нещо като за себе си; но нашата достатъчност е от Бог;

6 Който ни направи способни служители на новия завет; не на буквата, а на духа; защото буквата убива, а духът животвори.

7 Но ако служението на смъртта, написано и издълбано в камъни, беше славно, така че синовете на Израел не можеха да гледат неотклонно лицето на Моисей заради славата на лицето му; която слава трябваше да бъде премахната:

8 Как служението на духа да не бъде доста славно?

9 Защото, ако служението на осъждането е слава, много повече превъзхожда в слава служението на правдата.

10 Защото дори това, което беше направено славно, нямаше слава в това отношение, поради славата, която превъзхожда.

11 Защото, ако това, което е премахнато, е било славно, много повече е славно това, което остава.

12 И така, като виждаме, че имаме такава надежда, използваме голяма яснота на речта:

13 И не както Моисей, който сложи покривало на лицето си, за да не могат израилтяните да гледат твърдо до края на това, което е премахнато:

14 Но умовете им бяха заслепени, защото до този ден същото покривало остава неотменено при четенето на стария завет; която завеса е премахната в Христос.

15 Но дори и до днес, когато се чете Мойсей, покривалото е на сърцето им.

16 Въпреки това, когато се обърне към Господа, покривалото ще се снее.

17 Сега Господ е този Дух; и където е Господният Дух, там е свобода.

18 Но ние всички, с открито лице, гледайки като в огледало славата на Господа, се преобразяваме в същия образ от слава в слава, както от Духа на Господа.

ГЛАВА 4

1 И така, като имаме това служение, тъй като сме получили милост, ние не отслабваме;

2 Но се отрекохте от скритите неща на нечестията, без да ходите в лукавство, нито да употребявате Божието слово с измама; но чрез изявяване на истината, като се препоръчваме на съвестта на всеки човек пред Бога.

3 Но ако нашето благовестие е скрито, то е скрито за изгубените:

4 В които богът на този свят е заслепил умовете на тези, които не вярват, за да не ги осияе светлината на славното евангелие на Христос, който е образ на Бога.

5 Защото ние не проповядваме себе си, а Христос Исус Господ; а ние сме ваши слуги заради Исус.

6 Защото Бог, Който заповяда на светлината да изгрее от тъмнината, озари в сърцата ни, за да даде светлина

на познаването на Божиата слава в лицето на Исус Христос.

7 Но ние имаме това съкровище в глинени съдове, за да бъде превъзходството на силата от Бога, а не от нас.

8 Отвсякъде сме притеснени, но не утеснени; ние сме в недоумение, но не в отчаяние;

9 Преследван, но не изоставен; повален, но не унищожен;

10 Винаги носейки в тялото смъртта на Господ Исус, за да може и животът на Исус да се яви в тялото ни.

11 Защото ние, живите, винаги сме предавани на смърт заради Исус, за да може и животът на Исус да се яви в нашата смъртна плът.

12 И тъй, смъртта действа в нас, а животът във вас.

13 Имайки същия дух на вяра, както е писано, повярвах и затова говорих; ние също вярваме и следователно говорим;

14 Като знаем, че Този, Който възкреси Господа Исуса, ще възкреси и нас чрез Исус и ще ни представи при вас.

15 Защото всичко е заради вас, така че изобилната благодат да въздейства чрез благодарността на мнозина за Божиата слава.

16 Поради тази причина ние не отслабваме; но въпреки че нашият външен човек загива, все пак вътрешният се обновява всеки ден.

17 Защото нашата лека скръб, която е само за миг, ни създава много по-голяма и вечна тежест на слава;

18 Докато ние не гледаме на нещата, които се виждат, а на нещата, които не се виждат; защото нещата, които се виждат, са временни; но нещата, които не се виждат, са вечни.

ГЛАВА 5

1 Защото знаем, че ако нашият земен дом, тази скиния, се разпадне, ние имаме Божие здание, дом неръкотворен, вечен на небесата.

2 Защото в това въздишахме, усърдно желяйки да се облечем с нашия дом, който е от небесата:

3 Ако е така, облечени няма да се намерим голи.

4 Защото ние, които сме в тази скиния, стенем, обременени; не за да бъдем съблечени, но за да бъдем облечени, за да може смъртността да бъде погълната от живота.

5 А този, който ни е създал за същото нещо, е Бог, Който ни е дал и залога на Духа.

6 Затова сме винаги уверени, като знаем, че докато сме у дома в тялото, сме далеч от Господа:

7 (Защото ходим с вяра, а не с виждане:)

8 Ние сме уверени, казвам, и предпочитаме да бъдем далеч от тялото и да бъдем при Господа.

9 Затова се трудим, независимо дали присъстваме или отсъстваме, да бъдем приети от Него.

10 Защото ние всички трябва да се явим пред Христовото съдилище; за да може всеки да получи това, което е направил в тялото си, според това, което е направил, било то добро или лошо.

11 И така, като знаем ужаса от Господа, ние убеждаваме човеците; но ние сме открити пред Бога; и се надявам също да са изявени във вашите съвести.

12 Защото ние не се препоръчваме отново на вас, но ви даваме повод да се похвалите от наша страна, за да

можете да отговорите с нещо на онези, които се хвалят по външен вид, а не по сърце.

13 Защото, ако сме извън себе си, това е за Бога; или ако сме трезви, това е за вашето дело.

14 Защото Христовата любов ни принуждава; защото така съдим, че ако един е умрял за всички, тогава всички са мъртви:

15 И че умря за всички, така че живите да не живеят вече за себе си, а за Онзи, Който умря за тях и възкръсна.

16 Затова отсега нататък ние не познаваме никого по плът; да, макар да сме познавали Христос по плът, но отсега нататък вече не Го познаваме.

17 И така, ако някой е в Христос, той е ново създание; старото премина; ето, всичко стана ново.

18 И всичко е от Бога, който ни помири със Себе Си чрез Исус Христос и ни даде служението на помирение; 19 А именно, че Бог беше в Христос, примирявайки света със Себе Си, без да им вмениява прегрешенията им; и ни е поверил словото на помирението.

20 И така, ние сме посланици на Христос, сякаш Бог ви умолява чрез нас: ние ви молим вместо Христос, помирете се с Бога.

21 Защото Той направи за нас грях Него, Който не познаваше грях; за да станем Божия правда в Него.

ГЛАВА 6

1 И така, ние, като негови сътрудници, ви умоляваме да не приемате напразно Божията благодат.

2 (Защото той казва: Чух те в благоприятно време и в деня на спасението ти помогнах; ето, сега е благоприятното време; ето, сега е денят на спасението.)

3 Без да се оскърявате в нищо, за да не бъде осъдено служението,

4 Но във всичко се изявяваме като служители на Бога, в много търпение, в скърби, в нужди, в утеснения,

5 В удари, в затвори, в размирици, в трудове, в бдения, в пости;

6 Чрез чистота, чрез знание, чрез дълготърпение, чрез благодет, чрез Светия Дух, чрез нелицемерна любов,

7 Чрез словото на истината, чрез Божията сила, чрез оръжието на правдата отдясно и отляво,

8 С чест и безчестие, със зло и с добро: като измамници, но все пак верни;

9 Като непознат, но все пак добре известен; като умираме, и ето, ние живеем; като наказан, а не убит;

10 Като скърбен, но винаги радостен; като беден, но прави много богати; като че нямам нищо и въпреки това притежавам всичко.

11 О, коринтяни, устата ни са отворени за вас, сърцето ни е разширено.

12 Не ви е тесно в нас, но ви е тесно във вашите собствени утробы.

13 Сега за отплата в същото, (говоря като на моите деца), бъдете и вие разширени.

14 Не се впрягайте заедно с невярващите; защото какво общо има правдата с неправдата? и какво общение има светлината с тъмнината?

15 И какво съгласие има Христос с Велиар? или каква част има вярващият с неверника?

16 И какво споразумение има Божият храм с идолиите? защото вие сте храм на живия Бог; както каза Бог, ще се заселя в тях и ще ходя в тях; и Аз ще им бъда Бог, и те ще бъдат Мои люде.

17 Затова излезте изсред тях и се отделете, казва Господ, и не докосвайте нечистото; и ще те приема,

18 И ще ви бъда Отец, и вие ще бъдете Мои синове и дъщери, казва Господ Всемогъщият.

ГЛАВА 7

1 И така, като имаме тези обещания, възлюбени, нека очистим себе си от всяка нечистота на плътта и духа, като усъвършенстваме святост в страх от Бога.

2 Приемете ни; ние не сме обидили никого, не сме покварили никого, не сме измамили никого.

3 Не говоря това, за да ви осъждам; защото казах преди, че сте в сърцата ни, за да умрем и да живеем с вас.

4 Голяма е дързостта ми в речта ми към вас, голяма е моята хвала с вас; изпълнен съм с утеха, веселя се прекомерно във всичките ни скръб.

5 Защото, когато дойдохме в Македония, плътта ни нямаше покой, но бяхме смутени отвсякъде; отвън имаше битки, вътре имаше страхове.

6 Но Бог, Който утешава низвергнатите, ни утеши с идването на Тит;

7 И не само чрез идването му, но и чрез утехата, с която той се утеши във вас, когато ни каза вашето искрено желание, вашия скръб, вашия пламенен ум към мен; така че се зарадвах още повече.

8 Защото, макар и да те наскърбих с писмо, не се разкайвам, въпреки че се разкайвах; защото виждам, че същото писмо те е наскърбило, макар и само за известно време.

9 Сега се радвам, не че бяхте наскърбени, но че наскърбихте до покаяние; защото бяхте наскърбени по благочестив начин, за да не пострадате от нас в нищо.

10 Защото скръбта по Бога предизвиква покаяние за спасение, за което няма да се покайвате; а скръбта на света причинява смърт.

11 Защото вижте същото това нещо, че скърбяхте след божествен вид, каква внимателност предизвика във вас, да, какво изчистване на себе си, да, какво възмущение, да, какъв страх, да, какво неистово желание, да, каква ревност, да, какво отмъщение! Във всички неща сте се утвърдили, че сте ясни по този въпрос.

12 Ето защо, въпреки че ви писах, аз го направих не за негова кауза, която е сторила зло, нито за неговата кауза, която е претърпяла зло, но за да може нашата грижа за вас в очите на Бог да ви се покаже.

13 Затова се утешихме с вашата утеха; да, и още повече се зарадвахме за радостта на Тит, защото духът му беше освежен от всички вас.

14 Защото, ако съм му се похвалил нещо с вас, не се срамувам; но тъй като ние ви говорихме всичко в истина, така и нашата хвалба, която направих пред Тит, се намери истина.

15 И вътрешната му привързаност е по-изобилна към вас, докато си спомня за покорството на всички ви, как със страх и трепет го приехте.

16 Затова се радвам, че имам доверие във всичко във всичко.

ГЛАВА 8

1 Освен това, братя, ние ви свидетелстваме за Божията благодат, дадена на църквите в Македония;
 2 Как в едно голямо изпитание на скръб изобилието от тяхната радост и дълбоката им бедност изобилстваха до богатството на тяхната щедрост.
 3 Защото за тяхната сила, давам свидетелство, да, и отвъд силите си те желяеха сами;
 4 Молейки ни с голяма молба да получим дара и да поемем върху себе си общение в служението на светиите.
 5 И това те направиха, не както се надявахме, но първо предадоха себе си на Господа и на нас по Божията воля.
 6 Дотолкова, че пожелахме на Тит, както е започнал, така и да завърши във вас същата благодат.
 7 И така, тъй като изобилствате във всичко, във вяра, и в слово, и в знание, и във всяко усърдие, и във вашата любов към нас, внимавайте да изобилствате и в тази благодат.
 8 Не говоря по заповед, а по повод на предпазливостта на другите и за да докажа искреността на вашата любов.
 9 Защото знаете благодатта на нашия Господ Исус Христос, че макар да беше богат, той обедня заради вас, за да станете вие богати чрез Неговата бедност.
 10 И тук давам съвета си: защото това е полезно за вас, които сте започнали преди не само да правите, но и да бъдете напред преди година.
 11 Сега, прочее, извършете това; че както е имало готовност да желаете, така може да има и изпълнение от това, което имате.
 12 Защото, ако има първо желание, то се приема според това, което човек има, а не според това, което няма.
 13 Защото нямам предвид други хора да бъдат облекчени, а вие - тежест;
 14 Но чрез равенство, така че сега в това време вашето изобилие да бъде снабдяване на тяхната нужда, така че и тяхното изобилие да бъде снабдяване на вашата нужда, за да има равенство:
 15 Както е писано: Който е събрал много, няма нищо в излишък; и който беше събрал малко, нямаше липса.
 16 Но благодарете на Бога, който вложи същата усърдна грижа в сърцето на Тит за вас.
 17 Защото той наистина прие увещанието; но тъй като беше по-преден, той отиде при вас по собствено желание.
 18 И изпратихме с него брата, чиято похвала е в благовестието във всички църкви;
 19 И не само това, но и който беше избран от църквите да пътува с нас с тази благодат, която се управлява от нас за слава на същия Господ, и декларация на вашия готов ум:
 20 Избягвайки това, за да не ни упрекват никой в това изобилие, което се управлява от нас:
 21 Осигуряване на честни неща не само пред Господа, но и пред хората.
 22 И ние изпратихме с тях нашия брат, когото често сме доказвали усърден в много неща, но сега много по-усърден, въз основа на голямото доверие, което имам във вас.
 23 Независимо дали някой пита Тит, той е мой партньор и съпомощник относно вас; или нашите братя,

които трябва да питате, те са пратениците на църквите и славата на Христос.

24 Затова покажете на тях и пред църквите доказателството за вашата любов и за нашето хваление от ваша страна.

ГЛАВА 9

1 Що се отнася до служението на светиите, излишно е да ви пиша:
 2 Защото зная твърдостта на ума ви, поради което се хваля с вас пред македонците, че Ахая беше готова преди година; и твоята ревност разбуди много хора.
 3 Все пак изпратих братята, за да не се хвалим с вас напразно в това отношение; за да сте готови, както казах:
 4 Да не би, ако те от Македония дойдат с мен и ви намерят неподготвен, ние (като не казваме, вие) трябва да се срамуваме от същото това уверено хвалене.
 5 Затова реших, че е необходимо да увеща братята, че те ще отидат при вас и ще компенсират предварително вашата щедрост, за която бяхте забелязали преди, за да може същата да бъде готова, като въпрос на щедрост, а не като на алчност.
 6 Но това казвам: Който сее оскъдно, оскъдно и ще пожъне; а който сее щедро, щедро и ще пожъне.
 7 Всеки човек според както реши в сърцето си, така нека дава; не неохотно или по необходимост; защото Бог обича онзи, който дава с радост.
 8 И Бог е силен да направи всякаква благодат изобилна към вас; така че вие, като винаги имате всичко достатъчно, изобилствате във всяко добро дело.
 9 (Както е писано: Разпръсна, раздаде на сиромасите; правдата Му пребъдва вечно.
 10 Сега този, който дава семето на сеяча, едновременно служи на хляб за вашата храна, и умножава посеяното ви семе, и умножава плодовете на вашата правда;)
 11 Обогадени във всичко за всяка щедрост, която чрез нас благодарим на Бога.
 12 Защото отслужването на тази служба не само задоволява нуждата на светиите, но е изобилно и чрез много благодарности към Бога;
 13 Докато чрез опита на това служение те прославят Бог за вашето заявено подчинение на евангелието на Христос и за вашето щедро раздаване на тях и на всички хора;
 14 И чрез тяхната молитва за вас, които копнеят за вас поради превъзходната Божия благодат във вас.
 15 Благодарение на Бога за Неговия неописуем дар.

ГЛАВА 10

1 Самият аз, Павел, ви умолявам чрез кротостта и нежността на Христос, Който в присъствието съм низък сред вас, но отсъстващ съм смел към вас:
 2 Но аз ви умолявам да не бъда дързък, когато присъствам, с тази увереност, с която смятам да бъда дързък срещу някои, които ни мислят като че ли ходим по плът.
 3 Защото, макар и да ходим по плът, ние не воюваме по плът;

4 (Защото оръжията на нашето воюване не са плътски, но силни чрез Бога за събаряне на крепости;)
 5 Да събориш въображението и всяко високо нещо, което се издига против познанието на Бога, и да плениш всяка мисъл на послушанието на Христос;
 6 И имайки готовност да отмъстите за всяко непокорство, когато вашето покорство бъде изпълнено.
 7 Гледате ли на нещата според външността? Ако някой вярва в себе си, че е Христов, нека си помисли още веднъж, че както той е Христов, така и ние сме Христови.
 8 Защото, ако бих се похвалил малко повече с нашата власт, която Господ ни е дал за назидание, а не за ваша гибел, не бих се срамувал:
 9 За да не изглежда, че ще ви плаша с писма.
 10 Защото писмата му, казват те, са тежки и мощни; но телесното му присъствие е слабо, а речта му - презрителна.
 11 Нека такъв мисли това, че каквито сме на думи в писма, когато отсъстваме, такива ще бъдем и на дело, когато присъстваме.
 12 Защото ние не смеем да се изчисляваме или да се сравняваме с някои, които се препоръчват; но те, като се мерят със себе си и се сравняват помежду си, не са мъдри.
 13 Но ние няма да се хвалим с неща без мярка, но според мярката на правилото, което Бог ни е разпределил, мярка, за да стигнем и до вас.
 14 Защото ние не се простираме извън границите си, като че ли не сме стигнали до вас; понеже стигнахме и до вас в проповядването на Христовото благовестие.
 15 Не се хвалим с неща без мярка, тоест с чужди трудове; но като се надяваме, че когато вярата ви се умножи, ще се разширим изобилно от вас според нашето управление,
 16 Да проповядваме Евангелието в страните отвъд вас, а не да се хвалим с чужди неща, приготвени за нашата ръка.
 17 Но който се хвали, нека се хвали в Господа.
 18 Защото не този, който себе си хвали, е одобрен, а когото Господ хвали.

ГЛАВА 11

1 Дано да ме потърпите малко в моето безумие, и наистина ме потърпете.
 2 Защото ревнувам за вас с божествена ревност; защото ви сгодих за един мъж, за да ви представя като чиста девица на Христос.
 3 Но се страхувам, да не би, както змията измами Ева с хитростта си, така и вашите умове да се покварят от простотата, която е в Христос.
 4 Защото, ако този, който дойде, проповядва друг Исус, когото ние не сме проповядвали, или ако получите друг дух, който не сте получили, или друго евангелие, което не сте приели, вие можете да го търпите.
 5 Защото предполагам, че не бях ни най-малко по-назад от най-първите апостоли.
 6 Но ако и да бъда груб в говорене, но не и в знание; но във всичко сме изявени между вас.

7 Направих ли престъпление, като унижавах себе си, за да се въздигнете вие, понеже ви проповядвах даром Божието благовестие?
 8 Ограбих други църкви, като взех заплата от тях, за да ви служа.
 9 И когато присъствах при вас и бях в нужда, не бях задължен на никого; защото това, което ми липсваше, доставиха братята, които дойдоха от Македония; и във всичко се пазих да не ви обременявам, и така ще се запазя ли.
 10 Тъй като Христовата истина е в мен, никой няма да ме спре в това хвалене в областите на Ахия.
 11 Защо? защото не те обичам? Бог знае.
 12 Но каквото правя, ще го правя, за да отсека повода от онези, които желаят повод; че там, където се хвалят, могат да бъдат намерени като нас.
 13 Защото такива са лъжеапостоли, измамни работници, преправящи се на Христови апостоли.
 14 И нищо чудно; тъй като самият Сатана се трансформира в ангел на светлината.
 15 Затова не е голямо нещо, ако и неговите служители се превърнат в служители на правдата; чийто край ще бъде според делата им.
 16 Пак казвам: Никой да не ме смята за безумен; ако иначе, приемоте ме като безумен, за да се похваля малко.
 17 Това, което говоря, не го говоря след Господа, а като че ли глупаво, с тази увереност на хвалене.
 18 Тъй като мнозина се хвалят с плътта, ще се похваля и аз.
 19 Защото вие с радост търпите глупациите, като сте мъдри.
 20 Защото страдате, ако някой ви робува, ако ви изяде, ако ви вземе, ако се превъзнесе, ако ви удари по лицето.
 21 Говоря за упрек, сякаш бяхме слаби. Но където и да е смел, (говоря глупаво), аз също съм смел.
 22 Евреи ли са? и аз съм. Израилтяни ли са? и аз съм. Те потомството на Авраам ли са? и аз съм.
 23 Те служители ли са на Христос? (говоря като глупак) Аз съм повече; в трудове по-изобилни, в удари над мярка, в затвори по-често, в смъртни случаи често.
 24 От юдеите пет пъти получих четиридесет удара без един.
 25 Три пъти бях бит с тояги, веднъж бях убит с камъни, три пъти претърпях корабокрушение, нощ и ден бях в бездната;
 26 В често пътувания, в опасности от води, в опасности от разбойници, в опасности от собствените ми сънародници, в опасности от езичници, в опасности в града, в опасности в пустинята, в опасности в морето, в опасности сред фалшиви братя;
 27 В умора и мъка, в често бдение, в глад и жажда, в пост често, в студ и голота.
 28 Освен онези неща, които са външни, това, което идва върху мен всеки ден, грижата за всички църкви.
 29 Кой е слаб, та аз да не съм слаб? кой се обижда, а аз не изгарям?
 30 Ако трябва да имам нужда от слава, ще се похваля с нещата, които се отнасят до моите немощи.
 31 Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, който е благословен до века, знае, че не лъжа.

32 В Дамаск управителят под командването на цар Арета задържа града на Дамаскин с гарнизон, желасйки да ме залови:

33 И през един прозорец в една кошница бях спуснат до стената и избягах от ръцете му.

ГЛАВА 12

1 Без съмнение не е целесъобразно да се хваля. Ще стигна до видения и откровения на Господа.

2 Познавах един човек в Христос преди четиринадесет години (в тялото ли, не мога да кажа; или вън от тялото, не мога да кажа; Бог знае); такъв беше грабнат до третото небе.

3 И познавах такъв човек (дали в тялото, или извън тялото, не мога да кажа; Бог знае;)

4 Как беше грабнат в рая и чу неизговорими думи, които не е позволено на човек да произнесе.

5 С такъв ще се похваля, но няма да се похваля със себе си, но с немощите си.

6 Защото, ако и да искам да се хваля, няма да бъда безумен; защото ще кажа истината; но сега се въздържа, за да не би някой да ме помисли повече от това, което ме вижда, или което чува за мен.

7 И за да не се превъзносям чрез изобилието на откровенията, ми беше даден трън в плътта, пратеникът на Сатана, за да ме удря, за да не се превъзносям.

8 За това нещо три пъти се молих на Господа да се оттегли от мен.

9 И той ми каза: **Моята благодат е достатъчна за теб, защото Моята сила се проявява в немощ.** Затова с най-голяма радост ще се похваля с немощите си, за да може Христовата сила да почива върху мен.

10 Затова намирам удоволствие в немощи, в укори, в нужди, в гонения, в притеснения заради Христос; защото, когато съм слаб, тогава съм силен.

11 Станах безумен в хвалбата; вие ме принудихте; защото трябваше да бъда похвален от вас; защото в нищо не изоставям от най-първите апостоли, макар да съм нищо.

12 Наистина знаменията на един апостол се извършиха между вас в пълно търпение, в знамения, чудеса и мощни дела.

13 Защото в какво бяхте по-нисши от другите църкви, освен в това, че самият аз не бях в тежест за вас? прости ми тази грешка.

14 Ето, трети път съм готов да дойда при вас; и няма да ви бъда в тежест, защото не търся вашето, а вас; защото децата не трябва да събират за родителите, а родителите за децата.

15 И аз с голяма радост ще харча и ще бъда изразходван за вас; въпреки че колкото повече те обичам, толкова по-малко бъда обичан.

16 Но нека бъде така, не те натоварих; въпреки това, като лукав, те хванах с коварство.

17 Спечелих ли ви от някой от онези, които изпратих при вас?

18 Помолих Тит и с него изпратих брат. Тит спечели ли от теб? не вървахме ли в същия дух? не вървахме по едни и същи стъпки?

19 Отново, мислите ли, че ние се извиняваме пред вас? ние говорим пред Бога в Христос; но ние правим всичко, възлюбени, за вашето назидание.

20 Защото се страхувам да не би, когато дойда, да не ви намеря такъв, какъвто бих искал, и че ще ви се намеря такъв, какъвто не искате: да не би да има спорове, завист, гняв, кавги, клевети, шепот, отоци, подуване:

21 И да не би, когато дойда отново, моят Бог да ме смири сред вас и да оплаквам мнозина, които вече са съгрешили и не са се покаяли за нечистотата, блудството и похотливостта, които са извършили.

ГЛАВА 13

1 За трети път идвам при вас. От устата на двама или трима свидетели ще се потвърди всяка дума.

2 Казах ви преди и ви предсказвам, като че присъствах втори път; и тъй като сега отсъствам, пиша на онези, които досега са съгрешили, и на всички останали, че ако дойда отново, няма да пожаля:

3 Понеже търсите доказателство, че Христос говори в мен, което за вас не е слабо, но е силно във вас.

4 Защото, макар да беше разпнат поради немощ, той живее чрез силата на Бог. Защото и ние сме слаби в Него, но ще живеем с Него чрез Божията сила към вас.

5 Изпитвайте себе си дали сте във вярата; докажете себе си. Не познавате ли самите себе си, как Исус Христос е във вас, ако не сте негодници?

6 Но аз вярвам, че вие ще знаете, че ние не сме нечестиви.

7 Сега се моля на Бога да не вършите зло; не за да изглеждаме одобрени, но вие трябва да вършите това, което е честно, макар и да сме като негодници.

8 Защото не можем да направим нищо против истината, но за истината.

9 Защото се радваме, когато сме слаби, а вие сте силни; и това също желаем, дори вашето съвършенство.

10 Затова пиша тези неща в отсъствие, за да не би, като присъствам, да използвам острота, според силата, която Господ ми е дал за назидание, а не за погубел.

11 Накрая, братя, сбогом. Бъдете съвършени, успокоявайте се, бъдете единомислени, живеете в мир; и Бог на любовта и мира ще бъде с вас.

12 Поздравете се един друг със свята целувка.

13 Поздравяват ви всички светии.

14 Благодатта на Господ Исус Христос, и любовта на Бога, и общението на Светия Дух да бъдат с всички вас. амин (Второто послание до коринтяните е написано от Филипи, град в Македония, от Тит и Лукас.)

Галатяни

ГЛАВА 1

1 Павел, апостол (не от хора, нито от човек, но от Исус Христос и Бог Отец, който го възкреси от мъртвите;)

2 И всичките братя, които са с мен, към църквите в Галатия:

3 Благодат на вас и мир от Бог Отец и от нашия Господ Исус Христос,

4 Който даде Себе Си за нашите грехове, за да ни избави от този зъл свят, според волята на Бога и нашия Отец:

5 Комуто да бъде слава до вечни векове. амин

6 Чудя се, че толкова скоро се отдалечихте от Този, който ви призова в Христовата благодат, към друго благовестие:

7 Което не е друго; но има някои, които ви безпокоят и биха изопачили благовестието на Христос.

8 Но ако ние или ангел от небето ви проповядва друго благовестие освен това, което сме ви проповядвали, нека бъде проклет.

9 Както казахме преди, така казвам и сега, ако някой ви проповядва друго благовестие освен това, което сте приели, нека бъде проклет.

10 Защото сега хората ли убеждавам или Бога? или се стремя да угодя на мъжете? защото, ако все пак угаждах на хората, не бих бил слуга на Христос.

11 Но ви уверявам, братя, че благовестието, което аз проповядвах, не е човешко.

12 Защото нито съм го приел от човек, нито съм го научил, а чрез откровението на Исус Христос.

13 Защото сте чули за моя разговор в миналото в юдейската религия, че безмерно преследвах Божиата църква и я разорявах;

14 И спечелих в юдейската религия повече от мнозина равни в собствената си нация, като бях изключително ревностен към традициите на моите бащи.

15 Но когато беше угодно на Бога, Който ме отдели от утробата на майка ми и ме призова чрез Своята благодат,

16 За да открие Сина Си в мен, за да Го проповядвам между езичниците; веднага не се съветвах с плът и кръв:

17 Нито се качих в Ерусалим при онези, които бяха апостоли преди мен; но отидох в Арабия и се върнах отново в Дамаск.

18 Тогава след три години отидох в Ерусалим да видя Петър и останах при него петнадесет дни.

19 Но други от апостолите не видях никого, освен Яков, Господния брат.

20 Сега нещата, които ви пиша, ето, пред Бога, не лъжа.

21 След това дойдох в областите на Сирия и Киликия;

22 И беше непознат по лице за църквите на Юдея, които бяха в Христос:

23 Но те бяха чули само, че този, който ни е гонил в миналото, сега проповядва вярата, която някога е унищожил.

24 И те прославиха Бога в мен.

ГЛАВА 2

1 След това четиринадесет години след като се изкачих отново в Ерусалим с Варнава и взех със себе си и Тит.

2 И аз се качих чрез откровение и им съобщих благовестието, което проповядвам сред езичниците, но насаме на онези, които бяха с репутация, да не би по някакъв начин да бягам или бях бягал напразно.

3 Но нито Тит, който беше с мен, тъй като е грък, не беше принуден да се обреже:

4 И това поради лъжливи братя, докарани непредвидено, които дойдоха тайно да шпионират нашата свобода, която имаме в Христос Исус, за да могат да ни доведат в робство:

5 Кому дадохме място чрез подчинение, не, нито за час; за да може истината на евангелието да продължи с вас.

6 Но от тези, които изглеждаха донякъде (каквито и да бяха, за мен няма значение: Бог не приема ничия личност;) защото тези, които изглеждаха донякъде в съвещание, не добавиха нищо към мен:

7 Но обратното, когато видяха, че евангелието на необрязаните беше поверено на мен, както евангелието на обрязаните беше на Петър;

8 (Защото този, който действуваше в Петър до апостолството на обрязаните, той беше силен в мен спрямо езичниците:)

9 И когато Яков, Кифа и Йоан, които изглеждаха като стълбове, разбраха благодатта, която ми беше дадена, те подадоха на мен и на Варнава десницата на общение; че ние трябва да отидем при езичниците, а те при обрязаните.

10 Само те искат ние да помним бедните; същото, което и аз очаквах да направя.

11 Но когато Петър дойде в Антиохия, аз му се противопоставих в очите, защото той беше виновен.

12 Защото преди да дойдат някои от Яков, той ядеше с езичниците; но когато те дойдоха, той се оттегли и се отдели, като се боеше от онези, които бяха от обрязаните.

13 И другите юдеи също притворстваха с него; дотолкова, че Варнава също беше увлечен от тяхното лицемерие.

14 Но когато видях, че те не ходят право според истината на евангелието, казах на Петър пред всички тях: Ако ти, бидейки юдеин, живееш като езичниците, а не като юдеите, защо те принуждаваш езичниците да живеят като евреите?

15 Ние, които сме евреи по природа, а не грешници от езичниците,

16 Като знаем, че човек не се оправдава чрез делата на закона, а чрез вярата в Исус Христос, и ние повярвахме в Исус Христос, за да се оправдаем чрез вярата в Христос, а не чрез делата на закона : защото чрез делата на закона никоя плът няма да се оправдае.

17 Но ако, докато се стремим да се оправдаем от Христос, ние самите се оказваме грешници, следователно Христос служител на греха ли е? не дай Боже.

18 Защото, ако съградя отново нещата, които разруших, правя себе си престъпник.

19 Защото чрез закона аз умрях за закона, за да живея за Бога.

20 Аз съм разпнат с Христос, въпреки това живея; но не аз, а Христос живее в мене; и животът, който сега живея в плътта, живея го чрез вярата в Божия Син, Който ме възлюби и предаде Себе Си за мен.

21 Аз не осуetyавам Божията благодат; защото, ако правдата идва чрез закона, то Христос е мъртъв напразно.

ГЛАВА 3

1 О, глупави галатяни, кой ви омагьоса, за да не се подчинявате на истината, пред чиито очи явно беше изложен Исус Христос, разпнат между вас?

2 Само това бих искал да науча от вас: чрез делата на закона ли получихте Духа или чрез слушане на вяра?

3 Толкова ли си глупав? след като сте започнали в Духа, сега сте станали свършени чрез плътта?

4 Напразно ли сте страдали толкова много? ако все още е напразно.

5 И така, Този, който ви служи с Духа и върши чудеса между вас, чрез дела на закона ли го прави, или чрез слушане на вяра?

6 Както и Авраам повярва в Бога и това му се вмени за правда.

7 Знайте, прочее, че тези, които са от вяра, те са синове на Авраам.

8 И писанието, предвиждайки, че Бог ще оправдае езичниците чрез вяра, проповядва преди благовестието на Авраам, казвайки: В теб ще бъдат благословени всички народи.

9 И така, онези, които имат вяра, са благословени с верния Авраам.

10 Защото всички, които са от делата на закона, са под проклетие; защото е писано: Проклет всеки, който не постои вярно във всичко, което е писано в книгата на закона, за да го върши.

11 Но че никой не се оправдава чрез закона пред Бога, това е очевидно, защото праведният ще живее чрез вяра.

12 И законът не е от вяра, а: Който ги изпълнява, ще живее чрез тях.

13 Христос ни изкупи от проклятието на закона, като стана проклетие за нас; защото е писано: Проклет всеки, който виси на дърво!

14 за да дойде благословението на Авраам върху езичниците чрез Исус Христос; за да можем да получим обещанието на Духа чрез вяра.

15 Братя, говоря по човешки; Въпреки че е само завет на човек, но ако бъде потвърден, никой не го отменя или добавя към него.

16 А на Авраам и неговото потомство бяха дадени обещанията. Той не казва: И на семена, като на мнозина; но като на един, И на твоето потомство, което е Христос.

17 И това казвам, че заветът, който беше потвърден преди от Бог в Христос, законът, който беше четиристотин и тридесет години по-късно, не може да анулира, така че той да обезсили обещанието.

18 Защото, ако наследството е от закона, то вече не е от обещание; но Бог го даде на Авраам чрез обещание.

19 Защо тогава служи на закона? Беше добавено поради престъпления, докато дойде семето, на което

беше дадено обещанието; и беше постановено от ангели в ръката на посредник.

20 Посредникът не е посредник на един, но Бог е един.

21 Тогава законът против ли е Божиите обещания? Бог да пази: защото, ако имаше закон, който можеше да даде живот, наистина правдата щеше да бъде чрез закона.

22 Но Писанието заключи всички под грях, за да се даде обещанието чрез вяра в Исус Христос на онези, които вярват.

23 Но преди да дойде вярата, ние бяхме държани под закона, затворени за вярата, която трябваше да се открие след това.

24 Затова законът беше наш учител, за да ни доведе при Христос, за да можем да бъдем оправдани чрез вяра.

25 Но след като дойде тази вяра, ние вече не сме под ръководството на учител.

26 Защото всички вие сте Божии чада чрез вяра в Христос Исус.

27 Защото всички от вас, които сте се кръстили в Христос, с Христос сте се облекли.

28 Няма юдеин, нито грък, няма роб, нито свободен, няма мъжки пол, нито женски, защото всички сте едно в Христа Исуса.

29 И ако сте Христови, то вие сте Авраамово потомство и наследници според обещанието.

ГЛАВА 4

1 Сега казвам, че наследникът, докато е дете, не се различава по нищо от слуга, въпреки че е господар на всичко;

2 Но е под наставници и управители до времето, определено от бащата.

3 Така и ние, когато бяхме деца, бяхме в робство на стихии на света:

4 Но когато се изпълни времето, Бог изпрати Сина Си, роден от жена, роден под закона,

5 За да изкупи онези, които бяха под закона, за да получим осиновяване.

6 И понеже сте синове, Бог изпрати в сърцата ви Духа на Своя Син, който вика: Авва, Отче!

7 Затова вече не си слуга, а син; и ако е син, то и наследник на Бога чрез Христос.

8 Но тогава, когато не познавахте Бога, вие служехте на онези, които по природа не са богове.

9 Но сега, след като познахте Бога, или по-скоро сте познати от Бог, как се обръщате отново към слабите и бедни елементи, на които желаете отново да бъдете в робство?

10 Вие пазите дни, месеци, времена и години.

11 Страх ме е от теб, да не би да съм се трудил за теб напразно.

12 Братя, умолявам ви, бъдете като мен; защото аз съм такъв, какъвто сте вие; не сте ме наранили с нищо.

13 Вие знаете как поради телесния недъг аз ви проповядвах благовестието отначало.

14 И моето изкушение, което беше в плътта ми, вие не презряхте, нито отхвърлихте; но ме прие като Божий ангел, като Христос Исус.

15 Тогава къде е блаженството, за което говорихте? защото ви свидетелствам, че ако беше възможно, вие щяхте да извадите собствените си очи и да ми ги дадете.

16 Затова ставам ли ви враг, като ви казвам истината?

17 Те ревностно ви засягат, но не добре; да, те биха ви изключили, за да можете да им повлияете.

18 Но е добре да бъдеш усърден винаги в доброто, а не само когато съм при теб.

19 Дечица мои, които отново страдам при раждане, докато Христос се изобрази във вас,

20 Искам сега да присъствам при вас и да променя гласа си; защото се съмнявам в теб.

21 Кажете ми вие, които желаете да бъдете под закон, не слушате ли закона?

22 Защото е писано, че Авраам имаше двама сина, единия от слугиня, а другия от свободна жена.

23 Но този, който беше от слугинята, се роди по плът; но той от свободната беше по обещание.

24 Кои неща са алегория: защото това са двата завета; тази от планината Синай, която ражда в робство, която е Агар.

25 Защото тази Агар е планината Синай в Арабия и отговаря на Йерусалим, който сега е и е в робство с децата си.

26 Но горният Ерусалим е свободен, който е майка на всички нас.

27 Защото е писано: Радвай се, безплодна, която не раждаш; избухни и извикай, ти, която не раждаш; защото изоставената има много повече деца, отколкото онази, която има мъж.

28 И ние, братя, както беше Исаак, сме деца на обещанието.

29 Но както тогава роденият по плът гонеше родения по Духа, така е и сега.

30 Но какво казва писанието? Изгони робинята и сина ѝ, защото синът на робинята няма да бъде наследник със сина на свободната.

31 И тъй, братя, ние не сме деца на робинята, а на свободната.

ГЛАВА 5

1 Затова стойте здраво в свободата, с която Христос ни направи свободни, и не се заплитайте отново в игото на робството.

2 Ето, аз, Павел, ви казвам, че ако се обрежете, Христос няма да ви помогне с нищо.

3 Защото отново свидетелствам на всеки човек, който се обрязва, че е длъжен да изпълнява целия закон.

4 Христос се лиши от сила за вас, които сте оправдани чрез закона; вие сте отпаднали от благодатта.

5 Защото ние чрез Духа очакваме надеждата за правда чрез вяра.

6 Защото в Исус Христос нито обрязването има някаква сила, нито необрязването; а вяра, която действа чрез любов.

7 Бяхте добре; кой ви попречи да не се покорите на истината?

8 Това убеждение не идва от Този, който ви е призовал.

9 Малко квас заквасва цялото тесто.

10 Уповавам се на вас чрез Господа, че няма да мислите по друг начин; но който ви смушава, ще понесе наказанието си, който и да е той.

11 И аз, братя, ако още проповядвам обрязване, защо още търпя гонение? тогава оскърблението от кръста престава.

12 Бих искал те дори да бъдат отрязани, което ви притеснява.

13 Защото, братя, вие бяхте призовани към свобода; само не използвайте свободата за повод за плътта, но с любов служете един на друг.

14 Защото целият закон се изпълнява в една дума, в това; Да възлюбиш ближния си като себе си.

15 Но ако се хапете и изяждате един друг, внимавайте да не бъдете погълнати един от друг.

16 И така, това казвам: Ходете по Духа и няма да задоволявате похотта на плътта.

17 Защото плътта желае противното на Духа, а Духът - противното на плътта; и те се противят едно на друго, така че не можете да вършите това, което желаете.

18 Но ако се водите от Духа, не сте под закон.

19 А делата на плътта са явни, които са тези; Прелюбодеяние, блудство, нечистота, похотливост,

20 Идолопоклонство, магьосничество, омраза, противоречия, съревнования, гняв, раздори, бунтове, ереси,

21 Завист, убийства, пианство, пиршества и други подобни, за които ви казвам преди, както ви казах и в миналото, че онези, които вършат такива неща, няма да наследят Божието царство.

22 А плодът на Духа е любов, радост, мир, дълготърпение, кротост, милосърдие, вяра,

23 Кротост, въздържание: против такива няма закон.

24 А тези, които са Христови, разпнаха плътта със страстите и страстите.

25 Ако живеем по Духа, нека и да ходим по Духа.

26 Нека не жадуваме за празна слава, да не се дразним един друг, да не си завиждаме.

ГЛАВА 6

1 Братя, ако човек бъде застигнат от грешка, вие, които сте духовни, поправяйте такъв в дух на кротост; внимавайте за себе си, за да не бъдете и вие изкушени.

2 Носете тегобите един на друг и така изпълнете закона на Христос.

3 Защото, ако някой мисли себе си за нещо, когато е нищо, той мами себе си.

4 Но нека всеки изпита собствената си работа и тогава ще има радост само в себе си, а не в друго.

5 Защото всеки ще носи своето бремe.

6 Нека този, който се учи на словото, общува с този, който учи, във всички добри неща.

7 Не се заблуждавайте; Бог не е за подиграване; защото каквото посее човек, това и ще пожъне.

8 Защото който сее в плътта си, от плътта ще пожъне тление; а който сее за Духа, от Духа ще пожъне живот вечен.

9 И нека не ни дотяга да вършим добро, защото навреме ще пожънем, ако не отслабнем.

10 И така, доколкото имаме възможност, нека правим добро на всички хора, особено на онези, които са от семейството по вяра.

11 Виждате колко голямо писмо ви написах със собствената си ръка.

12 Онези, които желаят да се покажат добре по плът, ви принуждават да се обрязвате; само за да не претърпят гонения за Христовия кръст.

13 Защото нито самите те, които са обрязани, спазват закона; но желаят да се обрежете, за да се похвалят с плътта ви.

14 Но не дай Боже да се хваля с друго, освен с кръста на нашия Господ Исус Христос, чрез когото светът е разпнат за мен и аз за света.

15 Защото в Христос Исус нито обрязването има някаква сила, нито необрязването, а новото създание.

16 И всички, които ходят според това правило, мир на тях и милост, и на Божия Израил.

17 Отсега нататък никой да не ме безпокои, защото нося в тялото си белезите на Господ Исус.

18 Братя, благодатта на нашия Господ Исус Христос да бъде с вашия дух. амин (До галатяните, написано от Рим.)

Ефесяни

ГЛАВА 1

1 Павел, апостол на Исус Христос по Божията воля, до светиите, които са в Ефес, и до верните в Христа Исуса:
2 Благодат на вас и мир от Бог, нашия Отец, и от Господ Исус Христос.
3 Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, който ни е благословил с всички духовни благословения в небесните места в Христос:
4 както ни избра в Него преди създаването на света, за да бъдем свети и непорочни пред Него в любов;
5 Като ни предопредели за осиновяването на деца от Исус Христос за себе си, според благоволения на Неговата воля,
6 За хвала на славата на Неговата благодат, в която ни направи приети във Възлюбения.
7 В Когото имаме изкупление чрез Неговата кръв, прощение на греховете, според богатството на Неговата благодат;
8 В което Той избилства към нас с цялата мъдрост и благоразумие;
9 Като ни разкри тайната на Своята воля, според благоволения, което е определил в Себе Си,
10 За да може в диспенсацията на пълнотата на времената той да събере в едно всичко в Христос, както на небето, така и на земята; дори в него:
11 В Когото получихме и наследство, бидейки предопределени според намерението на Онзи, Който върши всичко според намерението на собствената Си воля:
12 За да бъдем за похвала на Неговата слава ние, които първи се доверихме на Христос.
13 В Когото и вие се доверихте, след като чухте словото на истината, благовестието на вашето спасение; в Когото и след като повярвахте, бяхте запечатани със Светия Дух на обещанието,
14 Кое е залогът на нашето наследство до изкупуването на закупеното притежание, за хвала на Неговата слава.
15 Затова и аз, след като чух за вашата вяра в Господа Исуса и любовта ви към всичките светии,
16 Не спирам да благодаря за вас, като ви споменавам в молитвите си;
17 За да може Бог на нашия Господ Исус Христос, Отец на славата, да ви даде дух на мъдрост и откровение в познанието за Него:
18 Очите на твоя разум са просветени; за да познаете каква е надеждата на Неговото призвание и какво е богатството на славата на Неговото наследство в светиите,
19 И какво е превъзходното величие на силата Му за нас, които вярваме, според действието на могъщата Му сила,
20 Кое то той извърши в Христос, когато Го възкреси от мъртвите и Го постави от дясната Си страна на небесата,
21 Далеч над всяко началство, и сила, и могъщество, и господство, и всяко име, което е назовано, не само в този свят, но и в онзи, който ще дойде:

22 И е покорил всичко под нозете Му и Го е поставил да бъде глава над всичко на църквата,
23 Кое то е Неговото тяло, пълнотата на Този, който изпълва всичко във всичко.

ГЛАВА 2

1 И той съживи вас, които бяхте мъртви в престъпления и грехове;
2 В който в миналото вие ходехте според курса на този свят, според княза на властта на въздуха, духа, който сега работи в децата на непокорството:
3 Между които и всички ние сме водили разговор в миналото в страстите на нашата плът, изпълнявайки желанията на плътта и на ума; и по природа бяха деца на гнева, също като другите.
4 Но Бог, който е богат на милост, поради голямата Си любов, с която ни възлюби,
5 Дори когато бяхме мъртви в грехове, ни съживи заедно с Христос, (по благодат сте спасени;)
6 И ни издигна заедно, и ни постави да седнем заедно на небесни места в Христос Исус;
7 За да може в идните векове Той да покаже превъзходното богатство на благодатта Си в милостта Си към нас чрез Христос Исус.
8 Защото по благодат сте спасени чрез вяра; и това не е от вас: това е дар от Бога:
9 Не от дела, за да не се похвали някой.
10 Защото ние сме Негово творение, създадени в Христа Исуса за добри дела, които Бог отнапред е определил да ходим в тях.
11 Затова помнете, че вие, които преди време сте били езичници по плът, които се наричате необрязани чрез онова, което се нарича обрязване по плът, направено чрез ръце;
12 че по онова време вие бяхте без Христос, като бяхте чужденци на народа на Израил и чужденци на заветите на обещанието, без надежда и без Бог в света;
13 Но сега в Христос Исус вие, които някога сте били далеч, сте направени близо чрез кръвта на Христос.
14 Защото Той е нашият мир, който направи и двамата едно и събори междинната разделителна стена между нас;
15 След като премахна в плътта си враждата, дори закона на заповедите, съдържащ се в наредби; за да направи в себе си от двама един нов човек, като по този начин прави мир;
16 И за да може да примири и двамата с Бога в едно тяло чрез кръста, като уби враждата чрез него:
17 И дойде и проповядва мир на вас, които бяхте далеч, и на онези, които бяха близо.
18 Защото чрез него и двамата имаме достъп чрез един Дух до Отца.
19 Сега, прочее, вие вече не сте чужденци и пришълци, а съграждани на светиите и домашни от Бога;
20 И са построени върху основата на апостолите и пророците, като самият Исус Христос е главният крайъгълен камък;
21 В когото цялата сграда, стройно сглобена, расте в свят храм в Господа.
22 В когото и вие сте съградени заедно за обиталище на Бога чрез Духа.

ГЛАВА 3

1 По тази причина аз, Павел, затворникът на Исус Христос за вас, езичниците,
 2 Ако сте чули за разпределението на Божията благодат, която ми е дадена за вас:
 3 Как чрез откровение той ми разкри тайната; (както написах по-горе с няколко думи,
 4 С което, като четете, можете да разберете моето знание в тайната на Христос)
 5 Кое то в други епохи не е било известно на синовете човешки, както сега е разкрито на неговите свети апостоли и пророци чрез Духа;
 6 За да бъдат езичниците сънаследници и от едно тяло и участници в Неговото обещание в Христос чрез благовестието:
 7 На което бях направен служител, според дара на Божията благодат, даден ми чрез ефективното действие на Неговата сила.
 8 На мен, който съм по-малък от всички светии, е дадена тази благодат да проповядвам между езичниците неизследимото богатство на Христос;
 9 И за да накара всички хора да видят какво е общението на тайната, която от началото на света е била скрита в Бога, Който е създал всичко чрез Исус Христос:
 10 С намерението сега на началствата и властите в небесните места да може да бъде известна от църквата многообразната Божия мъдрост,
 11 Според вечното намерение, което той определи в Христос Исус, нашия Господ:
 12 В Когото имаме дръзновение и достъп с увереност чрез вярата в Него.
 13 Затова желая да не отслабвате при моите скърби за вас, които са вашата слава.
 14 Поради тази причина прекланям коленете си пред Отца на нашия Господ Исус Христос,
 15 От когото е наречено цялото семейство на небето и земята,
 16 За да ви даде, според богатството на Неговата слава, да бъдете укрепени с мощ чрез Неговия Дух във вътрешния човек;
 17 За да може Христос да се всели в сърцата ви чрез вяра; че вие, вкоренени и основани в любовта,
 18 Може да разбере с всички светии какво е ширината, и дължината, и дълбочината, и височината;
 19 И да познаете Христовата любов, която превъзхожда познанието, за да можете да бъдете изпълнени с цялата Божия пълнота.
 20 Сега на този, който може да направи изобилно повече от всичко, което молим или мислим, според силата, която работи в нас,
 21 Нему да бъде слава в църквата чрез Христос Исус през всички векове, до безкрайни времена. амин

ГЛАВА 4

1 Затова аз, затворникът на Господа, ви умолявам да ходите достойно за призованието, към което сте призовани,
 2 С пълно смирение и кротост, с дълготърпение, като се търпите един друг с любов;

3 Като се стремим да запазим единството на Духа във връзката на мира.
 4 Има едно тяло и един Дух, както и сте призовани в една надежда на вашето призвание;
 5 Един Господ, една вяра, едно кръщение,
 6 Един Бог и Отец на всички, който е над всички, чрез всички и във всички вас.
 7 Но на всеки от нас се дава благодат според мярката на Христовия дар.
 8 Затова той казва: Когато се възнесе високо, плени пленници и даде дарове на хората.
 9 (Сега, след като се възнесе, какво е друго освен това, че той първо слезе в долните части на земята?
 10 Този, Който слезе, е същият, който се възнесе много над всички небеса, за да изпълни всичко.)
 11 И той даде някои, апостоли; и едни пророци; и някои, евангелисти; и някои, пастори и учители;
 12 За усъвършенстването на светиите, за делото на служението, за изграждането на тялото Христово:
 13 Докато всички стигнем в единство на вярата и на познанието на Божия Син, до човек съвършен, до мярката на ръста на пълнотата Христова,
 14 За да не бъдем отсега нататък повече деца, подхвърляни насам-натам и носени от всеки вятър на учение, чрез хитростта на хората и хитро лукавство, чрез което те дебнат, за да измамат;
 15 Но говорейки истината с любов, нека израсне във всичко в Него, който е главата, тъкмо Христос:
 16 От когото цялото тяло, подходящо свързано заедно и уплътнено от това, което доставя всяка става, според ефективната работа в мярката на всяка част, прави растеж на тялото за изграждане на себе си в любов.
 17 Затова казвам това и свидетелствам в Господа, че вие отсега нататък не ходите, както другите езичници ходят в суетния ум,
 18 Имайки помрачен разум, отчуждени от живота на Бога чрез невежеството, което е в тях, поради слепотата на сърцето си:
 19 Които, безчувствени, се предадоха на сладострастие, за да вършат всякаква нечистота с алчност.
 20 Но вие не сте научили така Христос;
 21 Ако е така, че сте го чули и сте били научени от него, както е истината в Исус:
 22 Да отхвърлите относно предишния разговор стария човек, който е покварен според измамните похоти;
 23 И бъдете обновени в духа на ума си;
 24 И да се облечете в новия човек, който е създаден по Бога в правда и истинска святост.
 25 Затова, като отхвърлите лъжата, говорете всеки истина с ближния си; защото ние сме членове един на друг.
 26 Гневете се и не съгрешавайте; слънцето да не залезе над гнева ви;
 27 Нито давайте място на дявола.
 28 Който е крал, нека не краде вече, а по-добре нека се труди, като върши с ръцете си доброто, за да може да даде на нуждаещия се.
 29 Никаква покварена дума да не излиза от устата ви, а тази, която е добра за назидание, за да принесе благодат на слушателите.
 30 И не оскърбявайте Светия Божи Дух, чрез който сте запечатани за деня на изкуплението.

31 Нека всяко огорчение, и ярост, и гняв, и викове, и злословене да бъдат отстранени от вас, с всякаква злоба;

32 А вие бъдете добри един към друг, милосърдни, прощайки си един на друг, както и Бог заради Христос е простил на вас.

ГЛАВА 5

1 И така, бъдете последователи на Бога като любими деца;

2 И живеете в любов, както и Христос ни възлюби и предаде Себе Си за нас в принос и жертва на Бога за благоуханна миризма.

3 Но блудството и всякаква нечистота или алчност нека нито веднъж не се споменават между вас, както подобава на светиите;

4 Нито сквернословие, нито глупаво говорене, нито шега, които не са удобни, а по-скоро благодарение.

5 Защото това знаете, че нито един блудник, нито нечист, нито сребролюбец, който е идолопоклонник, няма наследство в царството на Христос и на Бога.

6 Никой да не ви мами с празни думи; защото поради тези неща идва Божият гняв върху децата на непокорството.

7 И тъй, не ставайте съучастници с тях.

8 Защото някога бяхте тъмнина, а сега сте светлина в Господа; ходете като деца на светлината.

9 (Защото плодът на Духа е във всяка доброта, правда и истина;)

10 Доказване на това, което е угодно на Господа.

11 И не участвайте в безплодните дела на тъмнината, а ги изобличавайте.

12 Защото е срамно дори да се говори за онези неща, които те вършат тайно.

13 Но всичко, което се изобличава, става явно чрез светлината; защото всичко, което става явно, е светлина.

14 Затова той казва: Събуди се ти, който спиш, и възкръсни от мъртвите, и Христос ще те освети.

15 И така, внимавайте да постъпвате предпазливо, не като глупави, а като мъдри,

16 Изкупване на времето, защото дните са лоши.

17 Затова не бъдете неразумни, но разбирайте каква е волята Господня.

18 И не се опивайте с вино, което е разврат; но бъдете изпълнени с Духа;

19 Като си говорите с псалми, химни и духовни песни, като пеете и възпявате Господа в сърцето си;

20 Като благодарим винаги за всичко на Бог и Отец в името на нашия Господ Исус Христос;

21 Покорявайте се един на друг в страх от Бога.

22 Жени, покорявайте се на собствените си съпрузи, като на Господа.

23 Защото мъжът е глава на жената, както и Христос е глава на църквата, и Той е спасителят на тялото.

24 И така, както църквата се подчинява на Христос, така и жените да се подчиняват във всичко на мъжете си.

25 Мъже, обичайте жените си, както и Христос възлюби църквата и предаде Себе Си за нея;

26 За да го освети и очисти с водна баня чрез словото,

27 За да може да я представи пред себе си славна църква, без петно, или бръчка, или нещо подобно; но да бъде свята и непорочна.

28 Така и мъжете са длъжни да обичат жените си като телата си. Който обича жена си, обича себе си.

29 Защото никой човек никога не е мразил собствената си плът; но го храни и грижи, точно както Господ църквата:

30 Защото ние сме части на Неговото тяло, на Неговата плът и на Неговите кости.

31 По тази причина ще остави човек баща си и майка си и ще се прилепи към жена си, и двамата ще бъдат една плът.

32 Това е голяма тайна, но аз говоря за Христос и за църквата.

33 Но всеки един от вас нека обича жена си като себе си; и жената вижте, че почита мъжа си.

ГЛАВА 6

1 Деца, покорявайте се на родителите си в Господа, защото това е правилно.

2 Почитай баща си и майка си; (което е първата заповед с обещание;)

3 За да ти бъде добре и да живееш дълго на земята.

4 И вие, бащи, не предизвиквайте децата си към гняв, но ги възпитавайте в възпитанието и наставлението на Господа.

5 Слуги, бъдете послушни на онези, които са ваши господари по плът, със страх и трепет, в простотата на сърцето си, като на Христос;

6 Не с око, като угодници; но като Христови слуги, изпълняващи Божията воля от сърце;

7 С добра воля служете като на Господа, а не на човеците;

8 Знаейки, че всяко добро нещо, което някой направи, ще го получи от Господа, независимо дали е роб или свободен.

9 И вие, господари, правете с тях същите неща, като се въздържате от заплахите; като знаете, че и вашият Господар е на небесата; нито има уважение към хората с него.

10 Най-накрая, братя мои, заяквайте в Господа и в силата на Неговото могъщество.

11 Облечете се във всеоръжието на Бога, за да можете да устоите срещу хитростите на дявола.

12 Защото ние не се борим срещу плът и кръв, а срещу началствата, срещу властите, срещу владетелите на тъмнината на този свят, срещу духовното нечестие в небесните места.

13 Затова вземете цялото Божие въоръжение, за да можете да устоите в злия ден и, като сте направили всичко, да устоите.

14 Стойте, прочее, препасани с истина през кръста си и облечени в бронения нагръдник на правдата;

15 И нозете ви обути с подготовката на благовестието на мира;

16 Преди всичко вземете щита на вярата, с който ще можете да угасите всички огнени стрели на нечестивите.

17 И вземете шлема на спасението и меча на Духа, който е Божието слово;

18 Като се молите винаги с всякаква молитва и молба в Духа и бдите за това с пълно постоянство и молба за всички светии;

19 И за мен, за да може да ми бъде дадено изказване, за да мога смело да отворя устата си, за да изявя тайната на благовестието,

20 За което съм окован посланик, за да мога да говоря в него смело, както трябва да говоря.

21 Но за да можете и вие да знаете моите дела и как се справям, Тихик, възлюбен брат и верен служител в Господа, ще ви разкрие всичко:

22 Когато изпратих при вас със същата цел, за да знаете нашите дела и той да утеши сърцата ви.

23 Мир на братята и любов с вяра от Бог Отец и Господ Исус Христос.

24 Благодатта да бъде с всички, които искрено обичат нашия Господ Исус Христос. амин (До ефесяните, написано от Рим, от Тихик.)

Филипяни

ГЛАВА 1

1 Павел и Тимотей, слугите на Исус Христос, до всичките светии в Христос Исус, които са във Филипи, с епископите и дяконите:

2 Благодат да бъде на вас и мир от Бог, нашия Отец, и от Господ Исус Христос.

3 Благодаря на моя Бог при всеки спомен за теб,

4 Винаги във всяка моя молитва за всички вас отправям молба с радост,

5 За вашето общение в благовестието от първия ден до сега;

6 Като съм уверен точно в това, че Този, който е започнал добро дело във вас, ще го извърши до деня на Исус Христос:

7 Дори и да мисля това за всички вас, защото ви имам в сърцето си; доколкото както в моите връзки, така и в защитата и утвърждаването на благовестието, вие всички сте участници в моята благодат.

8 Защото Бог ми е свидетел колко копнея за всички вас в недрата на Исус Христос.

9 И за това се моля вашата любов да изобилства все повече и повече в знание и във всякаква преценка;

10 За да можете да одобрявате неща, които са превъзходни; за да бъдете искрени и без обиди до деня на Христос;

11 Изпълнени с плодовете на правдата, които са чрез Исус Христос, за слава и хвала на Бога.

12 Но бих искал да разберете, братя, че нещата, които ми се случиха, по-скоро се оказаха в подкрепа на благовестието;

13 Така че моите връзки в Христос са явни в целия дворец и на всички други места;

14 И много от братята в Господа, придобили увереност чрез моите окови, са много по-смели да говорят словото без страх.

15 Някои наистина проповядват Христос дори от завист и кавга; и някои също с добра воля:

16 Който проповядва Христос на раздор, не искрено, като иска да добави скръб към оковите ми:

17 а другият от любов, като знам, че съм поставен да защитавам благовестието.

18 Какво тогава? независимо от това, по всякакъв начин, било то с преструвка или истина, Христос се проповядва; и аз се радвам в това, да, и ще се радвам.

19 Защото знам, че това ще се обърне към моето спасение чрез вашата молитва и снабдяването с Духа на Исус Христос,

20 Според искреното ми очакване и моята надежда, че в нищо няма да се посрамя, но че с пълно дръзновение, както винаги, така и сега, Христос ще се прослави в тялото ми, било чрез живот или чрез смърт.

21 Защото за мен животът е Христос, а смъртта е печалба.

22 Но ако живея в плътта, това е плодът на моя труд; но какво да избира, не знам.

23 Защото съм в затруднение между двама и имам желание да си отида и да бъда с Христос; което е много по-добре:

24 Но да пребъдваш в плътта е по-нужно за теб.

25 И като имам тази увереност, знам, че ще пребъда и ще продължа с всички вас за вашия напредък и радост от вярата;

26 За да се умножи радостта ви в Исус Христос за мен, като дойда отново при вас.

27 Само разговорът ви нека бъде според Христовото благовестие, така че независимо дали ще дойда и ви видя, или ще отсъствам, ще мога да чуя за вашите дела, така че да стоите твърдо в един дух, с един ум, борейки се заедно за вярата на евангелието;

28 И в нищо не се ужасявайте от вашите противници: което е явен знак за тях за погибел, но за вас за спасение, и то от Бог.

29 Защото на вас ви е дадено в името на Христос не само да вярвате в Него, но и да страдате заради Него;

30 Имайки същата борба, която видяхте в мен и сега чухте, че е в мен.

ГЛАВА 2

1 И така, ако има някаква утеха в Христос, ако има някаква утеха на любовта, ако има някакво общение на Духа, ако има някакво сърце и милост,

2 Изпълнете моята радост, да имате еднакво мислене, да имате една и съща любов, да бъдете единомисленици, с един ум.

3 Нищо да не се прави чрез разпри или суетна слава; но в смирението нека всеки смята другия за по-горен от себе си.

4 Не гледайте всеки на себе си, но всеки и на другите.

5 Нека бъде във вас този ум, който беше и в Христос Исус:

6 Който, бидейки в Божия образ, не сметна за грабеж да бъде равен на Бога,

7 Но се обезслави и прие образа на слуга и стана подобен на човеци;

8 И като се намери в образа на човек, той смири себе си и стана послушен до смърт, дори смъртта на кръста.

9 Затова и Бог го възвиси високо и му даде име, което е над всяко име.

10 че в името на Исус да се преклони всяко коляно на нещата на небесата, на нещата на земята и на нещата под земята;

11 И всеки език да изповяда, че Исус Христос е Господ за слава на Бог Отец.

12 Затова, възлюбени мои, както винаги сте се подчинявали, не само в мое присъствие, но сега много повече в мое отсъствие, изработвайте собственото си спасение със страх и трепет.

13 Защото Бог е, Който произвежда във вас както да желаете, така и да вършите по Своео благоволение.

14 Вършете всичко без роптания и спорове:

15 За да можете да бъдете непорочни и безобидни, Божии синове, без изобличение, всред една изкривена и извратена нация, сред която вие светите като светили в света;

16 Държейки словото на живота; за да мога да се радвам в деня на Христос, че не съм тичал напразно, нито съм се трудил напразно.

17 Да, и ако бъда принесен в жертва и служба на вашата вяра, аз се радвам и ликувам с всички вас.

18 Поради същата причина се радвайте и вие и се радвайте с мен.
 19 Но аз се надявам на Господа Исуса да изпрати Тимотей скоро при вас, за да се утеша и аз, като узная състоянието ви.
 20 Защото нямам човек с подобно мислене, който естествено да се грижи за вашето състояние.
 21 Защото всеки търси своето, а не това, което е на Исус Христос.
 22 Но вие знаете доказателството за него, че като син на баща той е служил с мен в благовестието.
 23 Затова се надявам да го изпратя веднага, щом видя как ще ми бъде.
 24 Но се надявам на Господа, че и аз ще дойда скоро.
 25 И все пак сметнах за необходимо да изпратя при теб Епафродит, мой брат и другар в труда и съвойник, но твой пратеник и онзи, който се погрижи за моите нужди.
 26 Защото той копнееше за всички вас и беше пълен с мъка, защото сте чули, че бил болен.
 27 Защото той наистина беше болен почти до смърт; но Бог се смили над него; и не само върху него, но и върху мене, за да не би да имам скръб върху скръб.
 28 Затова го изпратих още по-внимателно, за да се зарадвате, когато го видите отново, и аз да бъда по-малко наскърбен.
 29 И така, приемоте го в Господа с пълна радост; и имайте такава репутация:
 30 Защото заради делото на Христос той беше близо до смъртта, без значение за живота си, за да запълни вашата липса на служба към мен.

ГЛАВА 3

1 Накрая, братя мои, радвайте се в Господа. Да ти пиша същите неща, за мен наистина не е тежко, но за теб е безопасно.
 2 Пазете се от кучета, пазете се от зли работници, пазете се от съкращението.
 3 Защото ние сме обрязаните, които се покланяме на Бога с духа и се радваме в Христос Исус, а не уповаваме на плътта.
 4 Въпреки че може и да имам доверие в плътта. Ако някой друг мисли, че има от какво да се довери на плътта, аз повече:
 5 Обрязан на осмия ден, от племето на Израел, от племето на Вениамин, евреин от евреите; що се отнася до закона, фарисей;
 6 Относно ревност, гонене на църквата; докосвайки се до правдата, която е в закона, непорочен.
 7 Но това, което беше печалба за мен, го счетох за загуба за Христос.
 8 Да, несъмнено, и считам всички неща за загуба заради превъзходството на познаването на Христос Исус, моя Господ: за Когото понесох загубата на всички неща и ги смятам за тор, за да мога да спечеля Христос,
 9 И да се намеря в него, като нямам моята правда, която е от закона, но тази, която е чрез вярата в Христос, правдата, която е от Бога чрез вяра;

10 За да мога да го познавам и силата на Неговото възкресение, и участието в Неговите страдания, бидейки съобразени със смъртта Му;
 11 Ако по някакъв начин бих могъл да достигна до възкресението на мъртвите.
 12 Не като че ли вече съм постигнал или вече съм свършен; но следвам, за да мога да разбера това, за което и аз съм уловен от Христос Исус.
 13 Братя, не смятам, че съм разбрал, но това правя, като забравям онези неща, които са отзад, и се протягам към онези неща, които са отпред,
 14 Натискам се към знака за наградата на високото Божие призвание в Христос Исус.
 15 И така, нека всички ние, които сме свършени, да мислим така; и ако в нещо мислите другояче, Бог ще ви открие дори това.
 16 Въпреки това, докдето вече сме стигнали, нека ходим по същото правило, нека мислим за същото.
 17 Братя, бъдете заедно мои последователи и отбелязвайте онези, които ходят така, както ни имате за пример.
 18 (Защото мнозина, за които често съм ви говорил и сега ви казвам дори с плач, ходят, че са врагове на Христовия кръст:
 19 чийто край е гибел, чийто Бог е коремът им и чиято слава е в техния срам, които се интересуват от земните неща.)
 20 Защото нашият разговор е на небето; откъдето и ние очакваме Спасителя, Господ Исус Христос:
 21 Който ще промени нашето мерзко тяло, така че то да може да бъде оформено като Неговото славно тяло, според действието, чрез което е в състояние дори да покори всички неща на себе си.

ГЛАВА 4

1 Затова, мои скъпи и възлюбени братя, моя радост и венец, стойте така твърдо в Господа, мои скъпи възлюбени.
 2 Умолявам Еводия и умолявам Синтихия да бъдат на едно мнение в Господа.
 3 И аз също те моля, истински съработнико, помогни на онези жени, които се трудиха с мен в благовестието, също с Климент и с други мои съработници, чиито имена са в книгата на живота.
 4 Радвайте се винаги в Господа; и пак казвам: Радвайте се.
 5 Нека вашата умереност бъде известна на всички хора. Господ е близо.
 6 Внимавайте за нищо; но във всяко нещо чрез молитва и молба с благодарност нека вашите искания да бъдат известни на Бога.
 7 И Божият мир, който превъзхожда всеки ум, ще пази сърцата и умовете ви чрез Христос Исус.
 8 И накрая, братя, всичко, което е истинно, което е честно, което е справедливо, което е чисто, което е красиво, което е на слава; ако има някаква добродетел и ако има някаква похвала, помислете върху тези неща.
 9 Това, което и научихте, и приехте, и чухте, и видяхте в мене, вършете; и Бог на мира ще бъде с вас.

10 Но аз се зарадвах много в Господа, че сега най-после вашата грижа за мен отново процъфтя; в което също бяхте внимателни, но ви липсваше възможност.

11 Не че говоря за нуждата; защото се научих, в каквото и състояние да съм, да бъда доволен от него.

12 Знам и да бъда унижен, и зная как да изобилствам: навсякъде и във всичко ми е казано и да бъда сит, и да гладувам, и да изобилствам, и да търпя нужда.

13 Всичко мога чрез Христос, който ме укрепва.

14 Въпреки това вие постъпихте добре, че общувахте с моята скръб.

15 Сега вие, филипяни, знаете също, че в началото на благовестието, когато си тръгнах от Македония, никоя църква не общува с мен относно даването и получаването, освен вие само.

16 Защото дори в Солун вие изпратихте веднъж и отново за моята нужда.

17 Не защото желая дар, а желая плод, който да изобилства за твоя сметка.

18 Но аз имам всичко, и то в изобилие: наситен съм, като получих от Епафродит нещата, които бяха изпратени от вас, благоухание на благоухание, жертва благоугодна, благоугодна на Бога.

19 Но моят Бог ще снабди всяка ваша нужда според Своего богатство в слава чрез Христос Исус.

20 Сега на Бог и нашия Отец слава за вечни векове. амин

21 Поздравете всеки светия в Христос Исус. Поздравяват ви братята, които са с мен.

22 Поздравяват ви всички светии, най-вече тези, които са от кесаревия дом.

23 Благодатта на нашия Господ Исус Христос да бъде с всички вас. амин (До Филипяните, написано от Рим, от Епафродит.)

Колосияни

ГЛАВА 1

1 Павел, апостол на Исус Христос по Божията воля, и Тимотей, наш брат,
2 До светиите и верните братя в Христос, които са в Колос: Благодат на вас и мир от Бог, нашия Отец, и Господ Исус Христос.
3 Благодарим на Бога и Отца на нашия Господ Исус Христос, като се молим винаги за вас,
4 Понеже чухме за вашата вяра в Христос Исус и за любовта, която имате към всичките светии,
5 Заради надеждата, която ви се пази на небето, за която чухте преди в словото на истината на благовестието;
6 Коего дойде при вас, както е в целия свят; и дава плод, както и във вас, от деня, в който го чухте и познахте Божията благодат в истина.
7 Както научихте и от Епафрас, нашия скъп съслужител, който за вас е верен служител на Христос;
8 Който също ни изяви любовта си в Духа.
9 Поради тази причина ние също, от деня, в който го чухме, не преставаме да се молим за вас и да желаем да можете да бъдете изпълнени с познаването на Неговата воля в цялата мъдрост и духовно разбиране;
10 За да можете да ходите достойно за Господа и да угаждате на всичко, като сте плодотворни във всяко добро дело и нараствате в познаването на Бога;
11 Укрепен с всички сили, според Неговата славна сила, за пълно търпение и дълготърпение с радост;
12 като благодарим на Отца, Който ни направи способни да участваме в наследството на светиите в светлината;
13 Който ни избави от силата на тъмнината и ни пресели в царството на Своя възлюбен Син;
14 В когото имаме изкупление чрез Неговата кръв, сиреч прощение на греховете;
15 Който е образът на невидимия Бог, първородният на всяка твар;
16 Защото чрез него бяха създадени всички неща, които са на небето и които са на земята, видими и невидими, било то престоли, или господства, или началства, или власти: всички неща бяха създадени от него и за него;
17 И Той е преди всичко и всичко се състои чрез Него.
18 И Той е главата на тялото, църквата; Който е началото, първородният от мъртвите; за да може той да има първенство във всичко.
19 Защото Отец благоволи в Него да обитава цялата пълнота;
20 И като склучи мир чрез кръвта на Неговия кръст, чрез Него да помири всичко със Себе Си; чрез него, казвам, независимо дали са неща на земята или неща на небето.
21 И вас, които някога сте били отчуждени и врагове в ума си чрез нечестиви дела, но сега той се помири
22 В тялото на Неговата плът чрез смъртта, за да ви представи святи, непорочни и непокорни пред Неговите очи.

23 Ако пребъдете във вярата, утвърдени и утвърдени, и не се отклоните от надеждата на благовестието, което сте чули и което е проповядвано на всяко създание под небето; на което аз, Павел, станах служител;
24 Който сега се радвам в моите страдания за вас и допълвам това, което е зад страданията на Христос в моята плът, заради Неговото тяло, което е църквата;
25 На което съм направен служител според Божието решение, което ми е дадено за вас, за да изпълня Божието слово;
26 Дори тайната, която е била скрита от векове и от поколения, но сега е открита на неговите светии;
27 На когото Бог би изявил какво е богатството на славата на тази тайна между езичниците; който е Христос във вас, надеждата на славата;
28 Когато ние проповядваме, като предупреждаваме всеки човек и учим всеки човек с пълна мъдрост; за да представим всеки човек съвършен в Христос Исус;
29 За което и аз се трудя, подвизавайки се според Неговото действие, което действа в мене мощно.

ГЛАВА 2

1 Защото бих искал да знаете каква голяма битка имам за вас и за тях в Лаодикия и за всички, които не са видели лицето ми в плът;
2 За да могат сърцата им да бъдат утешени, като са свързани заедно в любов и към всяко богатство на пълната увереност на разбирането, към признаването на тайната на Бог, и на Отца, и на Христос;
3 В когото са скрити всичките съкровища на мъдростта и знанието.
4 И това казвам, за да не би някой да ви подмами с примамливи думи.
5 Защото, макар и да ме няма по плът, аз съм с вас духом, като се радвам и гледам вашия ред и твърдостта на вашата вяра в Христос.
6 И така, както приехте Христос Исус Господ, така и ходете в Него;
7 Вкоренени и назидани в Него, и утвърдени във вярата, както бяхте научени, изобилствайки в нея с благодарение.
8 Пазете се да не ви грабне някой с философия и с празна измама, според човешката традиция, според основите на света, а не според Христос.
9 Защото в Него обитава телесно цялата пълнота на Божеството.
10 И вие сте завършени в Него, който е глава на всяко началство и власт;
11 В Когото и вие сте обрязани с неръководно обрязване, като съблечете тялото на греховете на плътта чрез Христовото обрязване;
12 Погребани с Него в кръщението, в което също сте възкресени с Него чрез вярата в действието на Бог, Който Го възкреси от мъртвите.
13 И вас, като сте мъртви в греховете си и в необрязването на плътта си, Той съживи заедно с Него, като ви прости всички прегрешения;
14 Зачири ръкописа на наредбите, който беше против нас, който беше против нас, и го махна от пътя, като го прикова на кръста Си;
15 И след като разграби началствата и властите, той ги показа открито, триумфирайки над тях в това.

16 И така, никой да не ви съди за ядене, или за пиене, или за празник, или за новолуние, или за събота;
 17 Които са сянка на бъдещите неща; но тялото е Христово.
 18 Никой да не ви мами за вашата награда в доброволно смирение и поклонение на ангели, навлизайки в онези неща, които не е виждал, напразно възгорден от плътския си ум,
 19 И недържането на Главата, от която цялото тяло чрез стави и връзки, служещи за храна и свързани заедно, нараства с нарастването на Бога.
 20 Ето защо, ако сте мъртви с Христос от началото на света, защо, като че ли живеете в света, се подчинявате на обредите,
 21 (Не докосвайте; не вкусвайте; не хващайте;
 22 Кои всички ще загинат с използването;) след заповедите и ученията на хората?
 23 Които наистина имат проява на мъдрост в поклонение, и смирение, и пренебрегване на тялото; не в чест на задоволяването на плътта.

ГЛАВА 3

1 И така, ако сте възкръснали с Христос, търсете това, което е горе, където Христос седи отдясно на Бога.
 2 Обърнете внимание на нещата отгоре, а не на нещата на земята.
 3 Защото вие сте мъртви и животът ви е скрит с Христос в Бога.
 4 Когато Христос, който е нашият живот, се яви, тогава и вие ще се явите с Него в слава.
 5 И така, умъртвете частите си, които са на земята; блудство, нечистота, прекомерна привързаност, зла страст и алчност, което е идолопоклонство:
 6 Заради което Божият гняв идва върху децата на непокорството:
 7 В които и вие ходехте известно време, когато живеехте в тях.
 8 Но сега и вие съблечете всичко това; гняв, гняв, злоба, богохулство, мръсно общуване от устата ви.
 9 Не се лъжете един друг, като сте съблекли стария човек с делата му;
 10 И се облекохме в новия човек, който се обновява в познанието по образа на Този, Който го създаде:
 11 Където няма нито грък, нито юдеин, нито обрязан, нито необрязан, варварин, скит, роб или свободен; но Христос е всичко и във всички.
 12 И така, облечете се като Божии избрани, свети и възлюбени, в милосърдие, благодост, смирение, кротост, дълготърпение;
 13 Търпете един друг и си прощавайте, ако някой има кавга против някого; както Христос е простил на вас, така и вие.
 14 И над всичко това облечете се в милосърдието, което е връзката на съвършенството.
 15 И нека в сърцата ви царува Божият мир, към който сте и призвани в едно тяло; и бъди благодарен.
 16 Нека Христовото слово се вселява във вас изобилно с всякаква мъдрост; като се учите и увещавате един друг с псалми, химни и духовни песни, като пеете с благодат в сърцата си на Господа.

17 И каквото и да вършите с думи или дела, вършете всичко в името на Господ Исус, като благодарите чрез Него на Бога и Отца.
 18 Жени, покорявайте се на мъжете си, както подобава в Господа.
 19 Мъже, обичайте жените си и не се огорчавайте срещу тях.
 20 Деца, покорявайте се на родителите си във всичко, защото това е угодно на Господа.
 21 Бащи, не предизвиквайте гнева на децата си, за да не се обезсърчат.
 22 Слуги, покорявайте се във всичко на господарите си по плът; не с око, като угодници на мъжете; но в простота на сърцето, боейки се от Бога:
 23 И каквото и да правите, правете го от сърце, като на Господа, а не на хората;
 24 Като знаете, че от Господа ще получите наградата на наследството, защото служите на Господ Христос.
 25 Но онзи, който върши зло, ще получи за несправдата, която е сторил; и няма уважение към лице.

ГЛАВА 4

1 Господари, дайте на слугите си това, което е справедливо и равно; като знаете, че и вие имате Господар на небето.
 2 Постоянствайте в молитва и бдете в нея с благодарност;
 3 Като се моли и за нас, Бог да ни отвори врата за слово, за да говорим тайната на Христос, за която съм и аз окован:
 4 За да го изявя, както трябва да говоря.
 5 Ходете с мъдрост към външните, изкупувайки времето.
 6 Нека речта ви бъде винаги с благодат, подправена със сол, за да знаете как трябва да отговаряте на всеки човек.
 7 Цялото ми състояние ще ви декларира Тихик, който е възлюбен брат и верен служител и съслужител в Господа:
 8 Когато изпратих при вас със същата цел, за да узнае състоянието ви и да утеши сърцата ви;
 9 С Онисим, верен и любим брат, който е един от вас. Те ще ви известят всичко, което се прави тук.
 10 Поздравява ви Аристарх, моят съзатворник, и Марк, синът на сестрата на Варнава (за когото сте получили заповеди: ако дойде при вас, приемоте го);
 11 И Исус, наречен Юст, който са от обрязаните. Само тези са моите съработници за Божието царство, които са ми били утеха.
 12 Поздравява ви Епафрас, който е един от вас, служител на Христос, като винаги се труди усърдно за вас в молитви, за да стоите свършени и завършени в цялата Божия воля.
 13 Защото свидетелствам за него, че той има голяма ревност за вас и тези, които са в Лаодикия, и тези, които са в Йерапол.
 14 Поздравяват ви Лука, възлюбеният лекар, и Димас.
 15 Поздравете братята, които са в Лаодикия, и Нимфа, и църквата, която е в неговия дом.
 16 И когато това послание се прочете между вас, накарайте то да бъде прочетено и в църквата на

Лаодикия; и вие също да прочетете посланието от Лаодикия.

17 И кажете на Архип: Внимавай за службата, която си получил в Господа, за да я изпълниш.

18 Поздравът от моята ръка Павел. Помни облигациите ми. Благодатта да бъде с вас. амин (Написано от Рим до Колосяни от Тихик и Онисим.)

1 Солунци

ГЛАВА 1

1 Павел, Силуан и Тимотей до солунската църква, която е в Бог Отец и в Господ Исус Христос: Благодат на вас и мир от Бог, нашия Отец, и Господ Исус Христос.

2 Ние винаги благодарим на Бога за всички вас, като ви споменаваме в нашите молитви;

3 Спомняйки си непрестанно вашето дело на вяра, и труд на любов, и търпение на надежда в нашия Господ Исус Христос, пред Бога и нашия Отец;

4 Като знаем, възлюбени братя, вашето избране от Бога.

5 Защото нашето благовестие дойде при вас не само в слово, но и в сила, и в Светия Дух, и в много увереност; както знаете какви хора бяхме сред вас заради вас.

6 И вие станяхте подражатели на нас и на Господа, като приехте словото в голяма скръб с радост от Светия Дух:

7 Така че бяхте пример за всички, които вярват в Македония и Ахая.

8 Защото от вас прозвуча словото Господне не само в Македония и Ахая, но и навсякъде се разпространи вашата вяра в Бога; така че не е нужно да говорим нищо.

9 Защото те самите показват за нас какъв начин имаме да влезем при вас и как се обърнахте към Бога от идолите, за да служите на живия и истински Бог;

10 И да чакаме от небето Неговия Син, когото възкреси от мъртвите, Исус, който ни избави от бъдещия гняв.

ГЛАВА 2

1 Защото сами, братя, знайте нашето влизане при вас, че не е било напразно;

2 Но дори след като бяхме страдали преди и бяхме позорно умолявани, както знаете, във Филипи, ние бяхме дръзновени в нашия Бог да ви говорим благовестието на Бог с много спорове.

3 Защото нашето увещание не беше от измама, нито от нечистота, нито от измама:

4 Но тъй като Бог ни позволи да ни довери благовестието, така и говорим; не като да угаждаме на хората, а на Бога, който изпитва сърцата ни.

5 Защото нито някога сме използвали ласкави думи, както знаете, нито мантия на алчност; Бог е свидетел:

6 Ние не търсихме слава нито от хората, нито от вас, нито от другите, когато можехме да бъдем тежки, като апостолите на Христос.

7 Но ние бяхме кротки към вас, както кърмачка се грижи за децата си,

8 И така, тъй като силно желяхем към вас, ние бяхме готови да ви предадем не само Божието благовестие, но и собствените си души, защото ни бяхте скъпи.

9 Защото вие си спомняте, братя, нашия труд и мъка: понеже се трудохме нощем и денем, за да не бъдем обременителни на никого от вас, ние ви проповядвахме Божието благовестие.

10 Вие сте свидетели и Бог също колко свято, справедливо и непорочно се държахме между вас, които вярвате:

11 Както знаете как увещавахме, утешавахме и заръчвахме на всеки един от вас, както баща постъпва с децата си,

12 За да ходите достойно за Бога, Който ви е призовал в Своето царство и слава.

13 Поради тази причина ние благодарим на Бога непрестанно, защото, когато приехте Божието слово, което чухте от нас, вие го приехте не като човешко слово, но както е в истината, Божието слово, което действително действа и във вас, които вярвате.

14 Защото вие, братя, станяхте последователи на Божиите църкви, които са в Юдея в Христа Исуса; понеже и вие също пострадахте от сънародниците си, както те от юдеите,

15 Които убиха и Господ Исус, и собствените си пророци, и ни преследваха; и те не са угодни на Бога и са противни на всички хора:

16 Забранява ни да говорим на езичниците, за да се спасят, за да попълнят винаги греховете си; защото гневът дойде върху тях докрай.

17 Но ние, братя, бидейки откъснати от вас за кратко време по присъствие, а не по сърце, още повече се постаряхме да видим лицето ви с голямо желание.

18 Затова бихме дошли при вас, дори аз, Павел, веднъж и отново; но Сатана ни попречи.

19 Защото каква е нашата надежда, или радост, или венец на радост? Не сте ли и вие в присъствието на нашия Господ Исус Христос при Неговото идване?

20 Защото вие сте наша слава и радост.

ГЛАВА 3

1 Затова, когато вече не можехме да търпим, решихме, че е добре да останем сами в Атина;

2 и изпрати Тимотей, нашия брат и служител на Бога и наш съработник в Христовото благовестие, за да ви утвърди и да ви утеши във вашата вяра:

3 Никой да не се поклати от тези страдания; защото сами знаете, че ние сме определени за това.

4 Защото наистина, когато бяхме с вас, ние ви казахме преди, че ще страдаме от скръб; точно както се случи, и вие знаете.

5 Поради тази причина, когато вече не можех да търпя, изпратих да разберат вярата ви, да не би изкушителят да ви изкуши по някакъв начин и трудът ни да бъде напразен.

6 Но сега, когато Тимотей дойде от вас при нас и ни донесе добра вест за вашата вяра и милосърдие, и че винаги ни помните добре, като желаете да ни видите, както и ние вас,

7 Затова, братя, ние се утешихме с вас във всичките ни скръб и утеснения чрез вашата вяра:

8 Защото сега ние живеем, ако стоите твърдо в Господа.

9 Каква благодарност можем да въздадем на Бога за вас, за цялата радост, с която се радваме за вас пред нашия Бог?

10 Нощ и ден се молим много, за да можем да видим лицето ти и да усъвършенстваме това, което липсва във вярата ти?

11 Сега самият Бог и нашият Отец, и нашият Господ Исус Христос, насочи пътя ни към вас.

12 И Господ ще ви направи да се умножите и изобилствате в любов един към друг и към всички човече, както и ние към вас:

13 До края той може да утвърди сърцата ви непорочни в святост пред Бога, дори нашия Отец, при пришествието на нашия Господ Исус Христос с всичките му светии.

ГЛАВА 4

1 Освен това, ние ви умоляваме, братя, и ви увещаваме чрез Господ Исус, че както сте получили от нас как трябва да ходите и да угаждате на Бога, така ще изобилствате все повече и повече.

2 Защото знаете какви заповеди ви дадохме чрез Господ Исус.

3 Защото това е Божията воля, вашето осветение, да се въздържате от блудство;

4 Всеки от вас да знае как да притежава своя съд в святост и чест;

5 Не в страстта на похотта, както езичниците, които не познават Бога,

6 Никой да не прекалява и да мами брат си в каквото и да било нещо; защото Господ е отмъстителят за всичко това, както ви предупредихме и свидетелствахме.

7 Защото Бог не ни е призовал към нечистота, а към святост.

8 И тъй, който презира, не презира човека, а Бога, Който ни е дал и Светия Си Дух.

9 Но що се отнася до братската любов, няма нужда да ви пиша; защото вие самите сте научени от Бога да се обичате един друг.

10 И наистина вие правите това спрямо всичките си братя, които са в цяла Македония; но ние ви умоляваме, братя, да се умножавате все повече и повече;

11 И че се учите да бъдете тихи и да вършите своя собствена работа, и да работите със собствените си ръце, както ви заповядахме;

12 За да можете да ходите честно към онези, които са навън, и за да не ви липсва нищо.

13 Но не желая да останете в неведение, братя, за онези, които са заспали, за да не скърбите, както другите, които нямат надежда.

14 Защото, ако вярваме, че Исус умря и възкръсна, така и починалите в Исус Бог ще доведе с Него.

15 Защото това ви казваме чрез словото на Господа, че ние, които сме живи и оставаме до пришествието на Господа, няма да предотвратим онези, които са починали.

16 Защото сам Господ ще слезе от небето с вик, с глас на архангел и с Божия тръба; и мъртвите в Христа ще възкръснат първи;

17 Тогава ние, които сме живи и оставаме, ще бъдем грабнати заедно с тях в облаците, за да посрещнем Господа във въздуха; и така ще бъдем винаги с Господа.

18 Затова се утешавайте един друг с тези думи.

ГЛАВА 5

1 Но за времената и сезоните, братя, нямате нужда да ви пиша.

2 Защото вие знаете съвършено, че денят Господен идва като крадец през нощта.

3 Защото, когато кажат: Мир и безопасност! тогава ги сполетява внезапна гибел, както раждане върху бременна жена; и те няма да избягат.

4 Но вие, братя, не сте в тъмнина, за да ви застигне този ден като крадец.

5 Вие всички сте синове на светлината и синове на деня; ние не сме на нощта, нито на тъмнината.

6 Затова да не спим, както другите; но нека бдим и бъдем трезви.

7 Защото онези, които спят, спят през нощта; и които са пияни, се напиват през нощта.

8 Но ние, които сме от деня, нека бъдем трезви, като се облечем в бронения нагръдник на вярата и любовта; а за шлем надеждата за спасение.

9 Защото Бог не ни е определил за гняв, но за да получим спасение чрез нашия Господ Исус Христос,

10 Който умря за нас, та, будни ли сме, или спим, да живеем заедно с Него.

11 Затова утешавайте се заедно и се назидайте един друг, както и правите.

12 И ние ви умоляваме, братя, да познавате онези, които се трудят между вас и са над вас в Господа, и ви наставляват;

13 И да ги почита много високо с любов заради работата им. И бъдете в мир помежду си.

14 Сега ви увещаваме, братя, предупреждавайте непокорните, утешавайте слабоумните, подкрепяйте слабите, бъдете търпеливи към всички хора.

15 Внимавайте никой да не връща зло за зло на някого; но винаги следвайте това, което е добро, както помежду си, така и към всички хора.

16 Радвайте се винаги.

17 Молете се непрестанно.

18 За всичко благодарете, защото това е Божията воля за вас в Христос Исус.

19 Не угасвайте Духа.

20 Не презирай пророчествата.

21 Доказвайте всичко; дръж здраво това, което е добро.

22 Въздържайте се от всякакво зло.

23 И самият Бог на мира да ви освети напълно; и аз се моля на Бог, целият ви дух, душа и тяло да бъдат запазени непорочни за пришествието на нашия Господ Исус Христос.

24 Верен е онзи, който ви призовава, който и ще го направи.

25 Братя, молете се за нас.

26 Поздравете всичките братя със свята целувка.

27 Заклевам ви в Господа това послание да бъде прочетено на всички свети братя.

28 Благодатта на нашия Господ Исус Христос да бъде с вас. амин (Първото послание до солунците е написано от Атина.)

2 Солунци

ГЛАВА 1

1 Павел, Силуан и Тимотей до църквата на солунците в Бог, нашия Отец и Господ Исус Христос:

2 Благодат на вас и мир от Бог, нашия Отец, и Господ Исус Христос.

3 Длъжни сме винаги да благодарим на Бога за вас, братя, както е редно, защото вашата вяра расте извънредно много и любовта на всеки един от вас един към друг се изобилства;

4 Така че ние самите се хвалим с вас в Божиите църкви за вашето търпение и вяра във всичките ви гонения и скърби, които търпите:

5 Което е явен белег на праведния Божий съд, за да бъдете счестени за достойни за Божието царство, за което също страдате:

6 Тъй като това е праведно нещо пред Бога да въздаде скръбта на онези, които ви притесняват;

7 А на вас, които се притеснявате, почивайте с нас, когато Господ Исус се яви от небето със своите могъщи ангели,

8 В пламтящ огън, който отмъщава на онези, които не познават Бога и които не се покоряват на благовестието на нашия Господ Исус Христос:

9 Който ще бъде наказан с вечна гибел от присъствието на Господа и от славата на Неговата сила;

10 Когато дойде да се прослави в светиите Си и да се възхищава от всички вярващи (понеже се повярва на нашето свидетелство сред вас) в онзи ден.

11 Затова и ние винаги се молим за вас, нашият Бог да ви сметне за достойни за това призвание и да изпълни със сила цялото благоволение на Своята благодат и делото на вярата:

12 За да се прослави името на нашия Господ Исус Христос във вас и вие в Него, според благодатта на нашия Бог и Господ Исус Христос.

ГЛАВА 2

1 Сега ви умоляваме, братя, чрез идването на нашия Господ Исус Христос и чрез нашето събиране при Него,

2 За да не се поклатите скоро или да се смутите нито чрез дух, нито чрез дума, нито чрез писмо като от нас, като че Христовият ден е близо.

3 Никой да не ви мами по никакъв начин: защото този ден няма да дойде, освен ако първо не дойде отпадането и този човек на греха не се разкрие, синът на погибелта;

4 Който се противопоставя и се превъзнася над всичко, което се нарича Бог или което се почита; така че той като Бог седи в Божия храм, показвайки себе си, че е Бог.

5 Не помнете ли, че когато бях още при вас, ви казах тези неща?

6 И сега знаете какво пречи той да бъде разкрит в своето време.

7 Защото тайната на беззаконието вече действа: само този, който сега го оставя, ще го остави, докато не бъде отстранен от пътя.

8 И тогава този Нечестив ще се разкрие, когото Господ ще унищожи с духа на устата Си и ще унищожи с блясъка на Своего пришествие:

9 Дори този, чието идване е след действието на Сатана с всякаква сила, знамения и лъжливи чудеса,

10 И с цялата измама на неправдата в онези, които загиват; защото не приеа любовта на истината, за да се спасят.

11 И поради тази причина Бог ще им изпрати силна заблуда, за да повярват на лъжа;

12 За да бъдат осъдени всички, които не са повярвали на истината, а са имали удоволствие в неправдата.

13 Но ние сме длъжни винаги да благодарим на Бога за вас, братя, възлюбени от Господа, защото Бог отначало ви е избрал за спасение чрез освещение на Духа и вяра в истината:

14 За което ви призова чрез нашето благовестие, за придобиване на славата на нашия Господ Исус Христос.

15 Затова, братя, стойте здраво и дръжте преданията, на които бяхте научени, било чрез слово, било чрез нашето послание.

16 Сам нашият Господ Исус Христос и Бог, нашият Отец, Който ни възлюби и чрез благодатта ни даде вечна утеха и добра надежда,

17 Утеши сърцата ви и ви утвърди във всяка добра дума и дело.

ГЛАВА 3

1 Най-после, братя, молете се за нас, така че словото Господне да се разпространява свободно и да се прославя, както е при вас:

2 И за да бъдем избавени от неразумни и зли хора, защото не всички хора имат вяра.

3 Но Господ е верен, Който ще те утвърди и ще те пази от зло.

4 И ние имаме увереност в Господа относно вас, че и вие вършите и ще вършите нещата, които ви заповядваме.

5 И Господ да насочи сърцата ви към Божията любов и към търпеливото очакване на Христос.

6 Сега ви заповядваме, братя, в името на нашия Господ Исус Христос, да се отдръпнете от всеки брат, който ходи безредно, а не според традицията, която е приел от нас.

7 Защото вие знаете как трябва да ни следвате; защото ние не сме се държали безчинно между вас;

8 Нито на никого не ядохме хляб напразно; но работени с труд и мъка нощ и ден, за да не бъдем в тежест на никой от вас:

9 Не защото нямаме сила, а за да ви направим пример, за да ни следвате.

10 Защото, когато бяхме с вас, това ви заповядахме, ако някой не работи, да не яде.

11 Защото чуваме, че има някои, които ходят безредно сред вас, без да работят, а се занимават с нещо.

12 А на тези, които са такива, ние заповядваме и ги увещаваме чрез нашия Господ Исус Христос да работят тихо и да дадат собствения си хляб.

13 Но вие, братя, не се уморявайте да вършите добро.

14 И ако някой не се покорява на думите ни в това послание, забележете този човек и не общувайте с него, за да се засрами.

15 Но не го считайте за враг, но го увещавайте като брат.

16 А сам Господ на мира да ви дава мир винаги и по всякакъв начин. Господ да бъде с всички вас.

17 Поздравът на Павел с моята собствена ръка, който е знак във всяко послание; така пиша.

18 Благодатта на нашия Господ Исус Христос да бъде с всички вас. амин (Второто послание до солунците е написано от Атина.)

1 Тимотей

ГЛАВА 1

1 Павел, апостол на Исус Христос по заповедта на Бога, нашия Спасител, и Господ Исус Христос, който е нашата надежда;

2 До Тимотей, моя син във вярата: Благодат, милост и мир от Бог, нашия Отец, и Исус Христос, нашия Господ.

3 Тъй като те молах да остана още в Ефес, когато отидох в Македония, за да заповядаш на някои да не учат друго учение,

4 Нито се вслушвайте в басни и безкрайни родословия, които предизвикват въпроси, а не богоугодно назидание, което е във вярата: така постъпвайте.

5 А краят на заповедта е милосърдие от чисто сърце, от чиста съвест и от нелицемерна вяра:

6 От който някои, като се отклониха, се обърнаха към празно дрънкане;

7 Желаяйки да бъдат учители на закона; не разбирайки нито какво казват, нито какво твърдят.

8 Но ние знаем, че законът е добър, ако човек го използва законно;

9 Като знаете това, че законът не е създаден за праведния човек, а за беззаконните и непокорните, за нечестивите и за грешните, за нечестивите и скверните, за убийците на бащи и убийците на майки, за убийците, за блудниците, за онези, които се оскверняват с човечеството, за крадците на хора, за лъжците, за лъжесвидетелстващите и ако има нещо друго, което е противно на здравата доктрина;

11 Според славното благовестие на благословения Бог, което ми беше поверено.

12 И аз благодаря на Христос Исус, нашия Господ, който ме направи способен, за това, че ме счете за верен, поставяйки ме в служение;

13 Който преди беше богохулник, и гонител, и насилник, но получих милост, защото го направих по незнание в неверие.

14 И благодатта на нашия Господ беше твърде изобилна с вяра и любов, която е в Христос Исус.

15 Това е вярно слово и достойно за всяко приемане, че Христос Исус дойде на света да спаси грешниците; на които аз съм началник.

16 Но поради тази причина получих милост, за да може Исус Христос първо в мен да покаже цялото дълготърпение, за образец на онези, които след това ще повярват в Него за вечен живот.

17 А на Царя на вечността, безсмъртния, невидимия, единствения мъдър Бог, чест и слава за вечни векове. амин

18 Това задължение ти поверявам, сине Тимотей, според пророчествата, които бяха преди за теб, за да можеш да воюваш чрез тях добра война;

19 Имайки вяра и чиста съвест; което някои отхвърлиха заради вярата и претърпяха корабокрушение:

20 От които са Хименей и Александър; които предадох на Сатана, за да се научат да не богохулстват.

ГЛАВА 2

1 Затова увещавам първо да се правят молби, молитви, ходатайства и благодарности за всички хора;

2 За царете и за всички, които са на власт; за да можем да водим тих и мирен живот в пълно благочестие и честност.

3 Защото това е добро и угодно в очите на нашия Спасител Бог;

4 Който иска всички хора да се спасят и да стигнат до познание на истината.

5 Защото има един Бог и един посредник между Бога и хората, човекът Христос Исус;

6 Който даде Себе Си откуп за всички, за да бъде засвидетелстван навреме.

7 За което съм ръкоположен за проповедник и апостол (говоря истината в Христос и не лъжа); учител на езичниците във вяра и истина.

8 Затова искам хората да се молят навсякъде, като вдигат свети ръце, без гняв и съмнение.

9 По същия начин жените да се украсяват със скромно облекло със срам и трезвост; не с плетени коси, или злато, или бисери, или скъпи дрехи;

10 Но (което подобава на жени, изповядващи благочестие) с добри дела.

11 Нека жената се учи мълчаливо с пълно подчинение.

12 Но аз не позволявам жена да поучава, нито да владее мъжа, но да бъде в мълчание.

13 Защото първо беше създаден Адам, а след това Ева.

14 И Адам не беше измамен, но жената, която беше измамена, беше в престъплението.

15 Но тя ще бъде спасена в раждането, ако постоянстват във вяра, милосърдие и святост с трезвост.

ГЛАВА 3

1 Това е вярна поговорка: Ако човек желае епископската служба, той желае добро дело.

2 Тогава епископът трябва да бъде непорочен, съпруг на една жена, бдителен, трезвен, с добро поведение, гостоприемнен, способен да поучава;

3 Не е склонен към вино, не е нападател, не е алчен за мръсна печалба; но търпелив, не кавгаджия, не алчен;

4 Който управлява добре собствения си дом, подчинявайки децата си с цялата си тежест;

5 (Защото, ако човек не знае как да управлява собствения си дом, как ще се грижи за Божията църква?)

6 Не е новак, за да не бъде възгордян и да падне под осъждането на дявола.

7 Освен това той трябва да има добро свидетелство за тези, които са отвън; за да не падне в укора и в примката на дявола.

8 По същия начин дяконите трябва да бъдат сериозни, да не са двуезични, да не са склонни към много вино, да не са алчни за мръсни печалби;

9 Пазейки тайната на вярата в чиста съвест.

10 И нека първо се докажат и те; тогава нека използват службата на дякон, като бъдат намерени непорочни.

11 Така и жените им трябва да бъдат сериозни, не клеветници, трезви, верни във всичко.

12 Нека дяконите бъдат съпрузи на една жена, като управляват добре децата си и домовете си.

13 Защото онези, които са служили добре като дякон, придобиват за себе си добра степен и голямо дръзновение във вярата, която е в Христос Исус.

14 Това ти пиша, надявайки се скоро да дойда при теб:

15 Но ако се бавя дълго, за да знаеш как трябва да се държиш в Божия дом, който е църквата на живия Бог, стълбът и основата на истината.

16 И без спор велика е тайната на благочестието: Бог беше явен в плът, оправдан в Духа, видян от ангели, проповядван на езичниците, повярван в света, възнесен в слава.

ГЛАВА 4

1 Сега Духът говори изрично, че в последните времена някои ще се отклонят от вярата, като се вслушват в съблазнителните духове и ученията на дяволите;

2 Говоренето на лъжи в лицемерие; като съвестта им е обгорена с горещо желязо;

3 Забранява да се женят и заповядва да се въздържат от ястия, които Бог е създал, за да се приемат с благодарност от онези, които вярват и познават истината.

4 Защото всяко Божие създание е добро и няма нищо за отказ, ако се приема с благодарност:

5 Защото се освещава чрез Божието слово и молитва.

6 Ако припомняш на братята тези неща, ще бъдеш добър служител на Исус Христос, хранен в думите на вярата и на доброто учение, до което си достигнал.

7 Но отхвърли скверните и бабските басни и се упражнявай по-скоро в благочестие.

8 Защото телесните упражнения ползват малко, а благочестието е полезно за всичко, тъй като има обещание за сегашния живот и за бъдещия.

9 Това е вярна дума и заслужава всяко приемане.

10 Защото затова и се трудим, и търпим укори, защото уповаваме на живия Бог, Който е Спасител на всички човеци, особено на вярващите.

11 Тези неща заповядват и учат.

12 Никой да не презира младостта ти; но ти бъди пример на вярващите в слово, в поведение, в милосърдие, в дух, във вяра, в чистота.

13 Докато дойда, внимавайте за четене, за увещание и за учение.

14 Не пренебрегвай дарбата, която е в теб, която ти беше дадена чрез пророчество, с полагането на ръцете на презвитерството.

15 Медитирайте върху тези неща; отдай им се изцяло; за да се види ползата ти от всички.

16 Внимавай на себе си и на учението; постоянствай в тях; защото като правиш това, ще спасиш и себе си, и онези, които те слушат.

ГЛАВА 5

1 Не укорявай старейшина, а се моли с него като с баща; и по-младите като братя;

2 Възрастните жени като майки; по-малките като сестри, с цялата чистота.

3 Почитай вдовиците, които са истински вдовици.

4 Но ако някоя вдовица има деца или племенници, нека първо се научат да проявяват благочестие у дома и да

въздават на родителите си; защото това е добро и угодно пред Бога.

5 Сега истинската вдовица и изоставената уповава на Бога и пребъдва в молби и молитви ден и нощ.

6 Но онази, която живее в наслада, е мъртва, докато е жива.

7 И тия работи давай, за да бъдат непорочни.

8 Но ако някой не се грижи за своите и особено за домашните си, той се е отрекъл от вярата и е по-лош от неверник.

9 Да не се взема в числото вдовица под шестдесет години, която е била жена на един мъж,

10 Добре известен за добри дела; ако е отгледала деца, ако е настанила чужденци, ако е измила нозете на светиите, ако е облекчила страдащите, ако е следвала усърдно всяко добро дело.

11 Но по-младите вдовици отказват: защото, когато започнат да се разсъждават против Христос, те ще се оженят;

12 Имат осъждане, защото са отхвърлили първата си вяра.

13 И заедно с това се научават да бездействат, скитайки се от къща на къща; и не само безделници, но и дърдорливи и суетливи, говорещи неща, които не бива.

14 Затова желая по-младите жени да се женят, да раждат деца, да управляват къщата, да не дават повод на противника да говори укорително.

15 Защото някои вече са се отклонили след Сатана.

16 Ако някой вярващ мъж или жена има вдовици, нека ги поддържа и църквата да не се натоварва; за да може да облекчи онези, които наистина са вдовици.

17 Нека старейшините, които управляват добре, се считат за достойни за двойна почит, особено онези, които се трудят в словото и учението.

18 Защото писанието казва: Не завързвай намордника на вола, който вършее. И Работникът е достоен за своята награда.

19 Против старейшина не приемайте обвинение, но пред двама или трима свидетели.

20 Които съгрешават, изобличавай пред всички, за да се страхуват и другите.

21 Заклевам те пред Бог и Господ Исус Христос, и избраните ангели, да спазваш тези неща, без да предпочиташ едно пред друго, като не правиш нищо от пристрастие.

22 Внезапно не полагай ръце на никого, нито участвай в греховете на други хора; пази себе си чист.

23 Не пий повече вода, но използвай малко вино заради стомаха си и заради често срещаните си недъзи.

24 Греховете на някои хора са предварителни и отиват на съд; и някои мъже, които те следват.

25 По същия начин и добрите дела на някои са явни отнапред; и тези, които са иначе, не могат да бъдат скрити.

ГЛАВА 6

1 Нека всички слуги, които са под игото, смятат собствените си господари за достойни за всякаква почит, за да не се хули Божието име и Неговото учение.

2 И които имат вярващи господари, нека не ги презират, защото са братя; но по-скоро им служете, защото те са верни и възлюбени, участници в благоденията. Тези неща учат и увещават.

3 Ако някой учи друго и не се съгласява с полезните думи, дори с думите на нашия Господ Исус Христос, и с учението, което е според благочестието,

4 Той е горд, не знае нищо, но се вълнува от въпроси и кавги на думи, от които идват завист, кавги, обиди, зли предположения,

5 Извратени спорове на хора с покварени умове и лишени от истината, които смятат, че печалбата е благочестие: от такива се отдръпни.

6 Но благочестието със задоволство е голяма печалба.

7 Защото ние не сме донесли нищо на този свят и е сигурно, че нищо не можем да изнесем.

8 И като имаме храна и дрехи, нека бъдем доволни с това.

9 Но онези, които искат да забогатееят, падат в изкушение и примка, и в много глупави и вредни страсти, които удавят хората в унищожение и погибел.

10 Защото сребролюбието е коренът на всички злини, за което някои, докато се стремяха, се отклониха от вярата и се пронизаха с много скърби.

11 Но ти, Божи човече, бягай от тези неща; и следват правда, благочестие, вяра, любов, търпение, кротост.

12 Бийте се в добрата битка на вярата, хванете се за вечния живот, за който сте и призвани, и сте изповядвали добра изповед пред много свидетели.

13 Поръчвам ти пред Бога, Който оживотворява всичко, и пред Христос Исус, Който пред Пилат Понтийски беше свидетел на добра изповед;

14. за да спазваш тази заповед неопетнена, непорицаема до явяването на нашия Господ Исус Христос:

15 Което в своите времена той ще покаже, кой е благословеният и единствен властелин, Царят на царете и Господарят на господарите;

16 Който има само безсмъртие, обитавайки в светлината, до която никой човек не може да се приближи; когото никой не е видял, нито може да види; на когото да бъде вечна чест и сила. амин

17 Заповядай на богатите в този свят да не се възгордяват, нито да се надяват на несигурно богатство, а на живия Бог, Който ни дава изобилно всичко за наслада;

18 Да вършат добро, да бъдат богати на добри дела, готови да раздават, готови да общуват;

19 Събирайки си добра основа за бъдещето, за да се хванат за вечен живот.

20 О, Тимотей, пази онова, което ти е поверено, като избягваш скверните и напразни бърборения и противопоставянето на така наречената фалшива наука:

21 Което някои изповядващи са се заблудили относно вярата. Благодатта да бъде с теб. амин (Първото до Тимотей е написано от Лаодикия, който е най-главният град на Фригия Пакатиана.)

2 Тимотей

ГЛАВА 1

1 Павел, апостол на Исус Христос по Божията воля, според обещанието за живот, който е в Христос Исус,
2 До Тимотей, моят възлюбен син: Благодат, милост и мир от Бог Отец и Христос Исус, нашия Господ.
3 Благодаря на Бога, на Когото служа от моите предци с чиста съвест, че непрестанно те помня в молитвите си ден и нощ;
4 Силно желая да те видя, като си спомням сълзите ти, за да се изпълня с радост;
5 Когато си спомням нелицемерната вяра, която е в теб, която обитаваше първо в баба ти Лоида и майка ти Евникия; и съм убеден, че и в теб.
6 Затова ти припомням да разпалваш Божия дар, който е в теб чрез полагането на моите ръце.
7 Защото Бог не ни е дал дух на страх; но на сила, и на любов, и на здрав ум.
8 Затова не се срамувай от свидетелството на нашия Господ, нито от мен, Негов затворник; но бъди участник в страданията на благовестието според Божията сила;
9 Който ни спаси и ни призова със свято призвание, не според делата ни, но според Своята цел и благодат, дадена ни в Христос Исус преди началото на света,
10 Но сега се изявява чрез явяването на нашия Спасител Исус Христос, Който премахна смъртта и извади живота и безсмъртието на светлина чрез благовестието:
11 За което съм поставен проповедник, и апостол, и учител на езичниците.
12 Поради тази причина и аз страдам тези неща; въпреки това не се срамувам; защото зная в кого съм повярвал и съм убеден, че той може да спази това, което съм му поверил до онзи ден.
13 Дръж здраво образа на здравите думи, които си чул от мен, във вяра и любов, която е в Христос Исус.
14 Това добро, което ти е поверено, пази чрез Светия Дух, който живее в нас.
15 Това знаеш, че всички, които са в Азия, се отвърнаха от мен; от които са Фигел и Хермоген.
16 Господ да даде милост на Онисифоровия дом; защото той често ме освежаваше и не се срамуваше от моята верига;
17 Но когато беше в Рим, той ме потърси много усърдно и ме намери.
18 Господ да му даде да намери милост от Господа в онзи ден; и за колко много неща той ми служеше в Ефес, ти знаеш много добре.

ГЛАВА 2

1 И така, ти, сине мой, заяквай в благодатта, която е в Христос Исус.
2 И това, което си чул за мен при много свидетели, го предай на верни мъже, които ще могат да научат и други.
3 И така, ти издържаш трудностите като добър войник на Исус Христос.

4 Никой, който воюва, не се заплита в делата на този живот; за да угоди на този, който го е избрал за войник.
5 И ако някой се бори за господство, той не се увенчава, освен ако не се бори законно.
6 Зеделският стопанин, който се труди, трябва пръв да участва в плодовете.
7 Внимавайте какво казвам; и Господ да ти даде разум във всичко.
8 Спомнете си, че Исус Христос от потомството на Давид беше възкресен от мъртвите според моето евангелие:
9 В което страдам като злодей дори до окови; но Божието слово не е обвързано.
10 Затова търпя всичко заради избраните, за да могат и те да получат спасението, което е в Христос Исус с вечна слава.
11 Вярна е думата: защото, ако умрем с Него, с Него и ще живеем;
12 Ако страдаме, и ние ще царуваме с Него; ако се отречем от Него, и Той ще се отрече от нас;
13 Ако не вярваме, той остава верен: не може да се отрече от себе си.
14 Напомни им за тези неща, като ги заклеши пред Господа да не спорят за думи без полза, а за съблазняване на слушателите.
15 Старай се да се покажеш одобрен пред Бога, работник, който няма нужда да се срамува, който предава правилно словото на истината.
16 Но отбягвайте скверните и празни приказки, защото те ще се умножат до още повече нечестие.
17 И словото им ще разяде като язва: от които са Хименей и Филет;
18 Които се заблудиха относно истината, казвайки, че възкресението вече е минало; и събори вярата на някои.
19 Но основата на Бога стои сигурна, като има този печат, Господ познава Своите. И всеки, който иззовава Христовото име, да се отклони от беззаконието.
20 Но в голяма къща има не само съдове от злато и сребро, но също и от дърво и пръст; и едни за почит, а други за безчестие.
21 Следователно, ако човек се очисти от тях, той ще бъде съд за почит, осветен и годен за употреба от господаря и подготвен за всяко добро дело.
22 Бягайте и от младежките похоти, но следвайте правдата, вярата, милосърдието, мира с онези, които призовават Господа от чисто сърце.
23 А глупавите и неучени въпроси избягвайте, като знаете, че причиняват междуполови раздори.
24 И слугата Господен да не се кара; но бъди нежен към всички хора, способен да поучава, търпелив,
25 С кротост наставлява онези, които се противят; ако Бог случайно им даде покаяние за признаване на истината;
26 И за да могат да се измъкнат от примката на дявола, които са пленени от него по негова воля.

ГЛАВА 3

1 Знайте също, че в последните дни ще настанат усилни времена.
2 Защото хората ще бъдат себелюбиви, алчни, самохвалци, горделиви, богохулници, непокорни на родителите, неблагодарни, нечестиви,

3 Без естествена обич, нарушители на примирие, лъжливи обвинители, невъздържани, свирепи, презиращи добрите,
 4 Предатели, главоломни, високомерни, обичащи удоволствията повече от Бога;
 5 Имащи вид на благочестие, но отричащи силата му: отвърнете се от такива.
 6 Защото от този вид са онези, които се вмъкват в къщите и водят в плен глупави жени, натоварени с грехове, водени от различни похоти,
 7 Вечно се учат и никога не могат да стигнат до познание на истината.
 8 И както Яний и Ямврий се противопоставиха на Мойсей, така и тези се противят на истината: хора с покварени умове, непокорни във вярата.
 9 Но те няма да продължат повече: защото тяхното безумие ще бъде явно на всички хора, както беше и тяхното.
 10 Но ти си познал напълно моето учение, начин на живот, цел, вяра, дълготърпение, милосърдие, търпение,
 11 Преследвания, страдания, които ме сполетяха в Антиохия, в Икония, в Листра; какви гонения понесох, но от всички тях Господ ме избави.
 12 Да, и всички, които искат да живеят благочестиво в Христос Исус, ще претърпят преследване.
 13 Но злите хора и прелъстителите ще стават все по-лоши и по-лоши, като мамят и биват мамени.
 14 Но ти продължавай в нещата, които си научил и за които си получил уверение, като знаеш от кого си ги научил;
 15 И че от дете познаваш светите писания, които могат да те направят мъдър за спасение чрез вяра, която е в Христос Исус.
 16 Цялото писание е вдъхновено от Бога и е полезно за поука, за изобличение, за поправление, за наставление в правдата:
 17 За да бъде Божият човек съвършен, напълно подготвен за всякакви добри дела.

ГЛАВА 4

1 Затова те заклевам пред Бога и Господ Исус Христос, който ще съди живите и мъртвите при Своето явяване и Своето царство;
 2 Проповядвайте словото; да бъде мигновено през сезона, извън сезона; изобличавай, изобличавай, увещавай с цялото дълготърпение и учение.
 3 Защото ще дойде време, когато няма да търпят здравото учение; но според собствените си страсти ще си натрупат учители, които ще ги сърбят ушите;
 4 И ще отвърнат ушите си от истината и ще се обърнат към басни.
 5 Но ти бди във всичко, търпи страдания, върши делото на евангелизатор, направи пълно доказателство за своето служение.
 6 Защото вече съм готов да бъда принесен и времето на заминаването ми е близо.
 7 Добра битка воювах, похода си завърших, вярата опазих.
 8 Отсега нататък за мен се пази венецът на правдата, който Господ, праведният съдия, ще ми даде в онзи ден;

и не само на мен, но и на всички, които обичат явлението Му.

9 Постарай се да дойдеш скоро при мен:

10 Защото Димас ме изостави, като обикна сегашния свят, и отиде в Солун; Крескент в Галатия, Тит в Далмация.

11 Само Лука е с мен. Вземете Марко и го доведете със себе си, защото той ми е полезен за службата.

12 И Тихик изпратих в Ефес.

13 Наметало, което оставих в Троада при Карп, когато дойдеш, донеси със себе си и книгите, но особено пергаментите.

14 Александър медникарят ми направи много зло; Господ да му въздаде според делата му!

15 От когото се пази и ти; защото той много се противи на думите ни.

16 При първия ми отговор никой не стоеше с мен, но всички ме изоставиха; моля се на Бога да не им бъде вменено обвинение.

17 Но Господ беше с мен и ме укрепи; за да може проповедта да бъде позната чрез мен и всички езичници да чуят; и аз бях избавен от устата на лъва.

18 И Господ ще ме избави от всяко зло дело и ще ме запази за Своето небесно царство; на Когото да бъде слава во веки веков. амин

19 Поздравете Приска и Акила и Онисифоровия дом.

20 Ераст остана в Коринт, но Трофим оставих в Милет болен.

21 Постарай се да дойдеш преди зимата. Поздравява те Евбул, и Пуден, и Лин, и Клавдия, и всичките братя.

22 Господ Исус Христос да бъде с твоя дух. Благодатта да бъде с вас. амин (Второто послание до Тимотей, ръкоположен за първия епископ на църквата на Ефесяните, е написано от Рим, когато Павел е доведен пред Нерон за втори път.)

Тит

ГЛАВА 1

1 Павел, слуга на Бога и апостол на Исус Христос, според вярата на Божиите избрани и признаването на истината, която е след благочестието;
2 С надеждата за вечен живот, който Бог, който не може да лъже, обеща преди началото на света;
3 Но в определени времена изяви Своето слово чрез проповядване, което ми е поверено според заповедта на Бог, нашия Спасител;
4 До Тит, моя син според общата вяра: благодат, милост и мир от Бог Отец и Господ Исус Христос, нашия Спасител.
5 Поради тази причина те оставих в Крит, за да наредиш нещата, които липсват, и да поставиш презвитери във всеки град, както ти бях назначил;
6 Ако някой е непорочен, съпруг на една жена, имащ верни деца, които не са обвинени в бунт или непокорство.
7 Защото епископът трябва да бъде непорочен, като настойник на Бога; не е своенравен, не се ядосва скоро, не се поддава на виното, не е нападател, не се поддава на мръсна печалба;
8 Но обичащ гостоприемството, обичащ добрите хора, трезв, справедлив, свят, въздържан;
9 Като държи здраво вярното слово, както беше научен, за да може чрез здраво учение както да увещава, така и да убеждава противниците.
10 Защото има много непокорни и празнословци и измамници, особено тези от обрязаните:
11 Чиито уста трябва да бъдат затворени, които разрушават цели домове, като поучават неща, които не трябва, заради нечиста печалба.
12 Един от тях, дори техен собствен пророк, каза: Критяните винаги са лъжци, зли зверове, мудни кореми.
13 Това свидетелство е вярно. Затова ги смъмри остро, за да бъдат здрави във вярата;
14 Не обръща внимание на юдейските басни и на заповедите на хората, които се отвръщат от истината.
15 За чистите всичко е чисто; но за осквернените и невярващите няма нищо чисто; но дори умът и съвестта им са осквернени.
16 Те твърдят, че познават Бога; но в делата те се отричат от Него, тъй като са отвратителни и непокорни, и неспособни за всяко добро дело.

ГЛАВА 2

1 Но ти говори нещата, които стават здраво учение:
2 Старците да бъдат трезви, сериозни, въздържани, здрави във вярата, в милосърдието, в търпението.
3 По същия начин и възрастните жени, за да се държат както подобава на святост, да не са лъжливи обвинители, да не пият много вино, да бъдат учители на добрите неща;
4 За да учат младите жени да бъдат трезви, да обичат мъжете си, да обичат децата си,
5 Да бъдат разумни, целомъдрени, пазачи на дома, добри, послушни на мъжете си, за да не се хули Божието слово.
6 Младите мъже също призовават да бъдат трезви.
7 Във всичко показвайки себе си образец на добри дела: в учението показвайки непоквареност, сериозност, искреност,

8 Здрава реч, която не може да бъде осъдена; за да се засрами онзи, който е от противната страна, като няма какво лошо да каже за вас.

9 Увещавайте слугите да бъдат послушни на собствените си господари и да им угаждат във всичко; не отговаря отново;

10 Не кражба, но показване на пълна вяност; за да могат те да украсяват учението на Бог, нашия Спасител във всичко.

11 Защото Божията благодат, която носи спасение, се яви на всички човеци,

12 Учейки ни, че като се отречем от безбожието и светските похоти, трябва да живеем трезво, праведно и благочестиво в настоящия свят;

13 Очаквайки тази благословена надежда и славното явяване на великия Бог и нашия Спасител Исус Христос;

14 Който предаде Себе Си за нас, за да ни изкупи от всяко беззаконие и да очисти за Себе Си избран народ, ревностен за добри дела.

15 Тези неща говорят, увещават и изобличават с пълна власт. Нека никой не те презира.

ГЛАВА 3

1 Напомнете им да се подчиняват на началствата и властите, да се подчиняват на началниците, да са готови на всяко добро дело,

2 Да не злословят никого, да не бъдат кавгаджии, а кротки, показващи пълна кротост към всички човеци.

3 Защото и ние самите понякога бяхме глупави, непокорни, измамени, служещи на различни похоти и удоволствия, живеещи в злоба и завист, мразещи се и мразещи се един друг.

4 Но след това се яви благодтта и любовта на нашия Спасител Бог към човека,

5 Не чрез делата на правдата, които сме извършили, но според Своята милост Той ни спаси чрез окъпването на новороденото и обновяването на Светия Дух;

6 Който той изобилно изля върху нас чрез Исус Христос, нашия Спасител;

7 че бидейки оправдани чрез Неговата благодат, ние трябва да станем наследници според надеждата за вечен живот.

8 Това е вярна дума и аз искам да ги утвърждаваш постоянно, за да могат тези, които са повярвали в Бога, да внимават да поддържат добри дела. Тези неща са добри и полезни за хората.

9 Но избягвайте глупавите въпроси, и родословията, и споровете, и споровете относно закона; защото те са безполезни и суетни.

10 Човек, който е еретик след първото и второто предупреждение отхвърли;

11 Знаейки, че този, който е такъв, е покварен и съгрешава, бидейки осъден от себе си.

12 Когато изпратя при теб Артема или Тихик, поставай се да дойдеш при мен в Никополис, защото съм решил там да презимувам.

13 Изведете законника Зина и Аполос на пътуването им прилежно, за да не им липсва нищо.

14 И нека и нашите се научат да поддържат добрите дела за необходими цели, за да не бъдат безплодни.

15 Поздравяват те всички, които са с мен. Поздравяват онези, които ни обичат във вярата. Благодатта да бъде с всички вас. амин (Беше написано до Тит, ръкоположен за първия епископ на критската църква, от Никополис в Македония.)

ФИЛИМОН

ГЛАВА 1

- 1 Павел, затворник на Исус Христос, и Тимотей, наш брат, до Филимон, нашия възлюбен и съработник,
- 2 И на нашата любима Апфия, и Архип, нашия съвойник, и на църквата в твоя дом:
- 3 Благодат на вас и мир от Бог, нашия Отец, и Господ Исус Христос.
- 4 Благодаря на моя Бог, като винаги те споменавам в молитвите си,
- 5 Като чух за твоята любов и вяра, която имаш към Господа Исуса и към всичките светии;
- 6 За да може съобщението на твоята вяра да стане резултатно чрез признаването на всяко добро нещо, което е у теб в Христос Исус.
- 7 Защото ние имаме голяма радост и утеха в твоята любов, понеже вътрешностите на светиите се освежават от теб, брате.
- 8 Следователно, въпреки че бих могъл да бъда много смел в Христос да ти наредя това, което е удобно,
- 9 Но заради любовта по-скоро те умолявам, бидейки такъв като Павел старец, а сега и затворник на Исус Христос.
- 10 Умолявам те за моя син Онисим, когото родих в оковите си:
- 11 Което в миналото беше безполезно за теб, но сега е полезно за теб и за мен:
- 12 Когато пак изпратих; ти, прочее, приеми него, сиреч собствените ми вътрешности;
- 13 Когато щях да задържа при себе си, за да може вместо теб той да ми служи в оковите на благовестието;
- 14 Но без твоя ум не бих направил нищо; че твоята полза не трябва да бъде като по необходимост, а по желание.
- 15 Защото може би затова той си отиде за известно време, за да го приемеш завинаги;
- 16 Не сега като слуга, но преди всичко като слуга, възлюбен брат, особено за мен, но колко повече за теб, както в плътта, така и в Господа?
- 17 И тъй, ако ме считаш за съдружник, приеми го като мен.
- 18 Ако той те е угнетил или ти дължи нещо, замени това на моя сметка;
- 19 Аз, Павел, го написах със собствената си ръка, ще го отплатя; но не ти казвам как ми дължиш дори себе си.
- 20 Да, брате, позволете ми да се радвам за вас в Господа; освежете вътрешностите ми в Господа.
- 21 Имайки доверие в твоето послушание, аз ти писах, знаейки, че ще направиш и повече, отколкото казвам.
- 22 Но освен това ми пригответе и квартира; защото се надявам, че чрез вашите молитви ще ви бъде даден.
- 23 Поздравява те Епафрас, съзатворникът ми в Христос Исус;
- 24 Марк, Аристарх, Димас, Лукас, мои съработници.
- 25 Благодатта на нашия Господ Исус Христос да бъде с вашия дух. амин

Послание до евреите

ГЛАВА 1

1 Бог, който в различни времена и по различни начини е говорил в миналото на бащите чрез пророците,
2 В тези последни дни ни говори чрез Своя Син, когото е поставил за наследник на всички неща, чрез когото също е направил световите;
3 Който, бидейки бляска на Неговата слава и изричният образ на Неговата личност, и поддържащо всичко чрез словото на Своята сила, когато сам очисти греховете ни, седна отдясно на Величието във висините;
4 Направен толкова по-добър от ангелите, тъй като по наследство получи по-превъзходно име от тях.
5 Защото на кой от ангелите е казал някога: Ти си Мой Син, днес Те родих? И пак аз ще му бъда Баща, а той ще Ми бъде Син?
6 И отново, когато въвежда Първородния в света, той казва: И нека всичките Божии ангели да му се поклонят.
7 И за ангелите казва: Който прави ангелите Си духове и служителите Си огнен пламък.
8 Но за Сина казва: Твоят престол, Боже, е до вечни векове; скипърът на правдата е скипърът на Твоето царство.
9 Възлюбил си правдата и си намразил беззаконието; затова, Боже, Твоят Бог Те помага с мирото на радостта повече от Твоите събратя.
10 И Ти, Господи, в началото си положил основата на земята; и небесата са дело на Твоите ръце;
11 Те ще загинат; но ти оставаш; и всички те ще остарееят като дреха;
12 И като дреха ще ги сгънеш, и те ще се променят; но Ти си същият и годините ти няма да изчезнат.
13 Но на кой от ангелите е казал някога: Седни от дясната ми страна, докато положи враговете ти в твое подножие?
14 Не са ли всички те служебни духове, изпратени да служат за онези, които ще наследят спасението?

ГЛАВА 2

1 Затова ние трябва да обръщаме по-сериозно внимание на нещата, които сме чули, за да не би да ги изпуснем някога.
2 Защото, ако словото, изречено от ангели, беше твърдо и всяко прегрешение и непокорство получи справедливо възнаграждение;
3 Как ще избягаме, ако пренебрегнем толкова голямо спасение; което първоначално започна да се говори от Господ и беше потвърдено за нас от онези, които го слушаха;
4 И Бог свидетелства за тях със знамения и чудеса, и с различни чудеса, и с дарове на Светия Дух според собствената си воля?
5 Защото Той не е подчинил бъдещия свят, за който говорим, на ангелите.

6 Но някой на едно място свидетелства, като казва: Какво е човек, че да го помниш? или човешкият син, че го посещаваш?

7 Направил си го малко по-нисък от ангелите; увенчал си го със слава и чест и си го поставил над делата на ръцете Си;

8 Всичко си покорил под нозете му. Защото с това той подчини всичко под него, не остави нищо, което да не му бъде подчинено. Но сега виждаме, че все още не всички неща са поставени под него.

9 Но ние виждаме Исус, който беше направен малко по-нисък от ангелите заради претърпяната смърт, увенчан със слава и чест; че той по Божията благодат трябва да вкуси смърт за всеки човек.

10 Защото този, за Когото са всички неща и чрез Когото са всички неща, подобава на този, за когото са всички неща, като доведе много синове до слава, да направи началника на тяхното спасение съвършен чрез страдания.

11 Защото както този, който освещава, така и онези, които се освещават, всички са от едно; поради което той не се срамува да ги нарече братя,

12 Казвайки, Ще възвестя Твоето име на братята си, всред църквата ще ти пея хвала.

13 И пак ще се доверя на Него. И отново: Ето аз и децата, които Бог ми даде.

14 Тъй като децата са участници в плът и кръв, той също взе участие в тях; за да може чрез смъртта да унищожи този, който има силата на смъртта, тоест дявола;

15 И избави онези, които поради страх от смъртта са били подложени на робство през целия си живот.

16 Защото той наистина не прие природата на ангели; но той прие потомството на Авраам.

17 Затова във всичко трябваше да бъде направен подобен на своите братя, за да може да бъде милостив и верен първосвещеник в неща, отнасящи се до Бога, за да извърши помирение за греховете на хората.

18 Защото в това, че самият той е пострадал, бидейки изкушен, може да помогне на изкушаваните.

ГЛАВА 3

1 Затова, свети братя, участници в небесното призвание, помислете за Апостола и Първосвещеника на нашето изповедание, Христос Исус;

2 Който беше верен на този, който го постави, както и Мойсей беше верен в целия му дом.

3 Защото този човек беше сметен за достоен за по-голяма слава от Мойсей, доколкото този, който е построил къщата, има по-голяма чест от къщата.

4 Защото всяка къща се строи от някой човек; но този, който е съградил всичко, е Бог.

5 И Мойсей наистина беше верен в целия му дом, като слуга, за свидетелство за онези неща, които трябваше да се говорят след това;

6 Но Христос като син над своя дом; чийто дом сме ние, ако удържим докрай увереността и радостта от надеждата.

7 Затова (както Светият Дух казва, Днес, ако чуете гласа Му,

8 Не закоравявайте сърцата си, както при провокацията, в деня на изкушението в пустинята:

9 Когато бащите ви ме изкушиха, изпитаха ме и видяха делата ми четиридесет години.

10 Затова се наскърбих за това поколение и казах: Те винаги грешат в сърцето си; и не познаха пътищата Ми.

11 Затова се заклех в гнева Си, Те няма да влязат в Моята почивка.)

12 Внимавайте, братя, да не би в някой от вас да има зло сърце на неверие, което да отстъпи от живия Бог.

13 Но увещавайте се един друг всеки ден, докато се казва Днес; за да не се закорави някой от вас чрез измамата на греха.

14 Защото ние ставаме участници в Христос, ако удържим твърдо началото на нашата увереност до края;

15 Докато се казва: Днес, ако чуете гласа Му, не закоравявайте сърцата си, както при провокацията.

16 Защото някои, като чуха, се разгневиха; но не всички, които излязоха от Египет чрез Мойсей.

17 Но за кого беше наскърбен четиридесет години? не беше ли с онези, които съгрешиха, чиито трупове паднаха в пустинята?

18 И на кого се закле, че няма да влязат в почивката Му, освен на неповярвалите?

19 И така, виждаме, че не можаха да влязат поради неверие.

ГЛАВА 4

1 Затова нека се страхуваме, да не би, като ни е оставено обещание за влизане в Неговата почивка, да изглежда, че някой от вас не го изпълнява.

2 Защото благовестието беше проповядвано на нас, както и на тях; но проповядваното слово не им донесе полза, тъй като не беше смесено с вяра в тези, които го чува.

3 Защото ние, които сме повярвали, влизаме в почивката, както той каза: Както се заклех в гнева Си, дали ще влязат в Моята почивка, въпреки че делата бяха завършени от създанието на света.

4 Защото той каза на едно място за седмия ден по този начин: И Бог си почина на седмия ден от всичките Си дела.

5 И на това място отново, Ако влязат в моята почивка.

6 Тъй като остава, че някои трябва да влязат в него, а онези, на които първо беше проповядвано, не влязоха поради неверие:

7 Отново той ограничава определен ден, като казва в Давид: Днес, след толкова дълго време; както е казано: Днес, ако чуете гласа Му, не закоравявайте сърцата си.

8 Защото, ако Исус им беше дал почивка, тогава нямаше ли след това да говори за друг ден.

9 Следователно остава почивка за Божия народ.

10 Защото, който е влязъл в Неговата почивка, той също си е отдъхнал от собствените си дела, както и Бог от Своите.

11 Затова нека се постареем да влезем в тази почивка, за да не падне някой след същия пример на неверие.

12 Защото Божието слово е бързо, мощно и по-остро от всеки меч с две остриета, пронизва дори до разделяне на душата и духа, на ставите и костния мозък, и разпознава помислите и намеренията на сърцето.

13 Нито има някое създание, което да не е явно пред очите Му; но всичко е голо и отворено пред очите на Този, с когото имаме работа.

14 И така, като имаме велик първосвещеник, който премина в небесата, Исус, Божия Син, нека държим здраво изповедта си.

15 Защото нямаме първосвещеник, който да не може да съчувства на нашите немощи; но беше във всичко изкушен като нас, но без грях.

16 И така, нека пристъпваме смело към престола на благодатта, за да получим милост и да намерим благодат, която да помага навреме.

ГЛАВА 5

1 Защото всеки първосвещеник, взет измежду хората, се поставя за хората в неща, които принадлежат на Бога, за да принася и дарове, и жертви за греховете:

2 Кой може да има състрадание към невежите и към онези, които са встрани от пътя; защото и той самият е обхванат от немощ.

3 И поради това той трябва както за народа, така и за себе си да принася жертва за грехове.

4 И никой не приема тази чест за себе си, освен онзи, който е призван от Бога, както беше Аарон.

5 Така и Христос не се прослави, за да стане първосвещеник; но който Му каза: Ти си Мой Син, днес Те родих.

6 Както казва и на друго място, Ти си свещеник до века по чина Мелхиседек.

7 Който в дните на плътта си, когато отнесе молитви и молби със силен плач и сълзи към Онзи, който можеше да го спаси от смърт, и беше чут в това, че се страхуваше;

8 Въпреки че беше Син, той се научи на послушание от нещата, които пострада;

9 И като стана съвършен, той стана автор на вечно спасение за всички, които му се покоряват;

10 Призован от Бога първосвещеник по чина на Мелхиседек.

11 За когото имаме да кажем много неща, но трудно можем да ги изговорим, тъй като вие имате тъп слух.

12 Защото, когато за известно време вие трябва да бъдете учители, вие имате нужда някой да ви научи отново кои са първите принципи на Божиите оракули; и станаха такива, които имат нужда от мляко, а не от силно месо.

13 Защото всеки, който употребява мляко, не е опитен в словото на правдата, защото е младенец.

14 Но твърдата храна принадлежи на пълнолетните, дори на тези, които поради употреба имат сетивата си, упражнени да различават доброто и злото.

ГЛАВА 6

1 Затова, оставяйки принципите на Христовото учение, нека продължим към съвършенство; не поставяйки отново основата на покаяние от мъртвите дела и на вяра в Бога,

2 За учението за кръщенията и за полагането на ръце, и за възкресението на мъртвите, и за вечния съд.

3 И това ще направим, ако Бог позволи.

4 Защото е невъзможно за онези, които веднъж са били просветени и са вкусили от небесния дар и са станали участници в Светия Дух,
 5 И са вкусили доброто Божие слово и силите на бъдещия свят,
 6 Ако отпаднат, да ги обнова отново за покаяние; виждайки, че отново разпъват за себе си Божия Син и го подлагат на открит срам.
 7 Защото земята, която пие дъжда, който често пада върху нея, и ражда треви, подходящи за онези, от които се обработва, получава благословение от Бога;
 8 Но това, което ражда тръни и бодли, е отхвърлено и е близо до проклятие; чийто край е да бъде изгорен.
 9 Но, възлюбени, ние сме убедени в по-добри неща за вас и неща, които придружават спасението, въпреки че говорим така.
 10 Защото Бог не е несправеден, за да забрави делото ви и труда ви на любов, които проявихте към Неговото име, като служихте на светиите и служите.
 11 И ние желаем всеки от вас да проявява същото усърдие за пълното уверение на надеждата до края:
 12 За да не бъдете лениви, а последователи на онези, които чрез вяра и търпение наследяват обещанията.
 13 Защото, когато Бог даде обещание на Авраам, понеже не можеше да се заклъне в по-голям, Той се закле в Себе Си,
 14 Казвайки: Непременно ще те благословя, и като се умножа, ще те умножа.
 15 И така, след като изтърпя търпеливо, той получи обещанието.
 16 Защото хората наистина се кълнат в по-великия: и клетва за потвърждение е за тях край на всички спорове.
 17 При което Бог, желаейки по-изобилно да покаже на наследниците на обещанието неизменността на своя съвет, го потвърди чрез клетва:
 18 Че чрез две неизменни неща, в които е невъзможно Бог да излъже, можем да имаме силна утеха ние, които сме побягнали за убежище, за да се хванем за поставената пред нас надежда:
 19 Която надежда имаме като котва на душата, сигурна и стабилна, и която влиза в това отвътре завесата;
 20 Където предшественикът за нас влезе, дори Исус, направен първосвещеник завинаги според ордена на Мелхиседек.

ГЛАВА 7

1 За този Мелхиседек, цар на Салим, свещеник на Всевишния Бог, който срещна Авраам, който се връщаше от клането на царете, и го благослови;
 2 На когото и Авраам даде десета част от всичко; първо чрез тълкуване Цар на правдата, а след това също Цар на Салим, което е Цар на мира;
 3 Без баща, без майка, без произход, без начало на дните, нито край на живота; но уподобен на Божия Син; пребъдва свещеник винаги.
 4 Сега помислете колко велик беше този човек, на когото дори патриархът Авраам даде десетата от плячката.
 5 И наистина онези, които са от синовете на Леви, които получават службата на свещеничеството, имат

заповед да вземат десятък от народа според закона, тоест от своите братя, въпреки че произлизат от слабите на Авраам :
 6 Но този, чийто произход не се брои от тях, получи десятък от Авраам и благослови този, който имаше обещанията.
 7 И без всякакво противоречие по-малкото е благословено от по-доброто.
 8 И тук хората, които умират, получават десятък; но там ги приема, за които се свидетелства, че е жив.
 9 И както мога да кажа, също и Левий, който получава десятък, плати десятък в Авраам.
 10 Защото той беше още в хълбоците на баща си, когато Мелхиседек го срещна.
 11 Следователно, ако съвършенството беше чрез левитското свещенство (защото под него хората получиха закона), каква още нужда имаше друг свещеник да се издигне по чина на Мелхиседек, а не да бъде наречен по чина на Аарон?
 12 Тъй като свещеничеството се променя, по необходимост се прави промяна и на закона.
 13 Защото този, за когото се говори това, принадлежи към друго племе, от което никой не е служил при олтара.
 14 Защото е очевидно, че нашият Господ произлезе от Юда; за което племе Моисей не говори нищо относно свещеничеството.
 15 И това е още по-очевидно: защото след подобие на Мелхиседек се появява друг свещеник,
 16 Който е създаден не по закона на плътска заповед, а по силата на безкраен живот.
 17 Защото той свидетелства: Ти си свещеник до века по чина Мелхиседеков.
 18 Защото наистина има отмяна на предходната заповед поради нейната слабост и безполезнаост.
 19 Защото законът не направи нищо съвършено, но въвеждането на по-добра надежда го направи; чрез които се приближаваме до Бога.
 20 И доколкото не без клетва той стана свещеник:
 21 (Защото тези свещеници бяха направени без клетва; но това с клетва от този, който му каза: Господ се закле и няма да се разкае, Ти си свещеник завинаги според чина на Мелхиседек:)
 22 С толкова много Исус стана гаранция за по-добро завещание.
 23 И те наистина бяха много свещеници, защото не им беше позволено да продължат поради смъртта:
 24 Но този човек, тъй като той продължава вечно, има непроменимо свещеничество.
 25 Ето защо той може също така да спаси докрай тези, които идват при Бога чрез него, като вижда, че винаги живее, за да ходатайства за тях.
 26 Защото такъв първосвещеник ни стана, който е свят, невинен, неосквернен, отделен от грешниците и поставен по-високо от небесата;
 27 Който няма нужда всеки ден, като тези първосвещеници, да принася жертва първо за собствените си грехове, а след това за греховете на народа; защото той направи това веднъж, когато принесе Себе Си.

28 Защото законът поставя първосвещеници хора, които имат немощ; но думата на клетвата, която беше след закона, прави Сина, който е посветен завинаги.

ГЛАВА 8

1 Сега от нещата, които казахме, това е сумата: Имаме такъв първосвещеник, който е поставен отъясно на трона на Величието в небесата;

2 Служител на светилището и на истинската скиния, която Господ постави, а не човек.

3 Защото всеки първосвещеник е ръкоположен да принася дарове и жертви; затова е необходимо този човек също да има нещо за принасяне.

4 Защото, ако беше на земята, не би бил свещеник, тъй като има свещеници, които принасят дарове според закона:

5 Които служат на примера и сянката на небесните неща, както Мойсей беше увещан от Бог, когато той се канеше да направи скинията; защото, Виж, каза той, да направиш всичко според образа, който ти беше показан на планината.

6 Но сега той получи по-превъзходно служение, доколкото е и посредник на по-добър завет, който беше установен върху по-добри обещания.

7 Защото, ако този първи завет беше безупречен, тогава не би трябвало да се търси място за втория.

8 Защото като ги укорява, той казва: Ето, идват дни, казва Господ, когато ще направя нов завет с дома Израилев и с дома Юдов:

9 Не според завета, който сключих с бащите им в деня, когато ги хванах за ръка, за да ги изведа из Египетската земя; защото те не останаха в Моя завет и Аз не ги забелязах, казва Господ.

10 Защото това е заветът, който ще направя с дома Израилев след онези дни, казва Господ; Ще положи законите Си в ума им и ще ги напиша в сърцата им; и ще им бъде Бог, и те ще Ми бъдат народ.

11 И няма да учат всеки ближния си и всеки брата си, казвайки: Познай Господа; защото всички ще ме познават, от най-малкия до най-големия.

12 Защото ще бъде милостив към тяхната неправда и греховете им и беззаконията им няма да помня вече.

13 Като казва: Нов завет, Той направи първия стар. Сега това, което се разлага и остарява, е готово да изчезне.

ГЛАВА 9

1 Тогава наистина първият завет имаше също обреди за божествена служба и светско светилище.

2 Защото беше направена скиния; първата, в която беше светилникът, трапезата и хлябовете предложения; което се нарича светилище.

3 И след втората завеса, скинията, която се нарича Най-святото от всички;

4 Който имаше златната кадилница и ковчега на завета, обкован наоколо със злато, в който беше златният съд с манна, и жезълът на Аарон, който напъпи, и плочите на завета;

5 И над него херувимите на славата, засенчващи умиловитището; за които сега не можем да говорим конкретно.

6 Сега, когато тези неща бяха определени по този начин, свещениците винаги влизаха в първата скиния, изпълнявайки службата на Бог.

7 Но във втората влизаше първосвещеникът сам веднъж всяка година, не без кръв, която принасяше за себе си и за грешките на народа;

8 Светият Дух означава това, че пътят към най-святото от всички още не е открит, докато първата скиния все още стоеше:

9 Което беше фигура за тогавашното време, в което бяха принесени както дарове, така и жертви, които не можеха да направят този, който вършеше службата, свършен, що се отнася до съвестта;

10 Които стояха само в месо и напитки, и различни измивания и плътски наредби, наложени им до времето на реформацията.

11 Но Христос, като дойде първосвещеник на бъдещите добри неща, чрез по-голяма и по-свършена скиния, не направена от ръце, тоест не от тази сграда;

12 Нито чрез кръвта на козли и телета, но чрез собствената Си кръв той влезе веднъж в светилището, като придоби вечно изкупление за нас.

13 Защото, ако кръвта от юнци и от козли и пепелта от юница, поръсващи нечистите, освещават за очистване на плътта,

14 Колко повече кръвта на Христос, който чрез вечния Дух принесе Себе Си неопетнен на Бога, ще очисти съвестта ви от мъртви дела, за да служите на живия Бог?

15 И поради тази причина той е посредникът на новия завет, така че чрез смъртта, за изкуплението на прегрешенията, които бяха под първия завет, призованите да могат да получат обещанието за вечно наследство.

16 Защото където има завещание, трябва да има и смърт на завещателя.

17 Защото завещанието има сила след смъртта на хората; в противен случай то няма никаква сила, докато завещателят е жив.

18 При което нито първият завет е посветен без кръв.

19 Защото, когато Мойсей каза всяка заповед на целия народ според закона, той взе кръв от телета и от козли, с вода, червена вълна и исоп, и поръси както книгата, така и целия народ,

20 казвайки: Това е кръвта на завета, който Бог ви е заповядал.

21 Освен това той поръси с кръв както скинията, така и всички съдове на служението.

22 И почти всички неща са очистени чрез кръв с кръв; и без проливане на кръв няма прошка.

23 Следователно беше необходимо моделите на нещата в небесата да бъдат пречистени с тях; но самите небесни неща с по-добри жертви от тези.

24 Защото Христос не влезе в ръкотворените светилища, които са образи на истината; но в самото небе, сега да се яви пред Божието присъствие за нас:

25 Нито пък, че трябва често да принася себе си в жертва, както първосвещеникът влиза в святото място всяка година с чужда кръв;

26 Защото тогава трябваше много пъти да е страдал от създанието на света; но сега веднъж в края на света се яви, за да премахне греха чрез своята жертва.

27 И тъй като на хората е отредено веднъж да умрат, а след това настъпва съдът:

28 Така Христос веднъж беше предложен да понесе греховете на мнозина; и на онези, които Го очакват, ще се яви втори път без грях за спасение.

ГЛАВА 10

1 Защото законът, имащ сянка на бъдещите добри неща, а не самия образ на нещата, никога не може с онези жертви, които те принасяха година след година, да направи онези, които се приближават към него, съвършени.

2 Защото тогава нямаше ли да престанат да се предлагат? защото веднъж пречистените поклонници не трябваше да имат повече съвест за грехове.

3 Но в тези жертви има спомен за греховете всяка година.

4 Защото не е възможно кръвта на юнци и на козли да премахне греховете.

5 Затова, когато идва на света, казва: Жертва и принос не искаш, но тяло си ми приготвил.

6 Всеизгарянията и жертвите за грях не са Ти благоволили.

7 Тогава казах: Ето, идвам (в това на книгата е писано за мен) да изпълня Твоята воля, Боже.

8 По-горе, когато каза: Жертва и принос, и всеизгаряния, и принос за грях не искаше, нито ти беше благоволение; които се предлагат от закона;

9 Тогава каза: Ето, идвам да изпълня Твоята воля, Боже. Той отнема първото, за да установи второто.

10 Чрез тази воля сме осветени чрез принасянето на тялото на Исус Христос веднъж завинаги.

11 И всеки свещеник стои всеки ден, като служи и принася често същите жертви, които никога не могат да отнемат греховете:

12 Но този човек, след като принесе една жертва за греховете завинаги, седна отдясно на Бога;

13 Отсега нататък очаква, докато враговете му бъдат поставени в подножие на краката му.

14 Защото чрез един принос Той е усъвършенствал завинаги онези, които са осветени.

15 За което и Светият Дух ни е свидетел, защото след като беше казал преди това,

16 Това е заветът, който ще направя с тях след онези дни, казва Господ, ще положа законите Си в сърцата им и ще ги напиша в умовете им;

17 И техните грехове и беззакония няма да помня вече.

18 А където е прощението им, там вече няма принос за грях.

19 И така, братя, имайки дръзновение да влезем в светилището чрез кръвта на Исус,

20 Чрез нов и жив път, който Той е осветил за нас, през завесата, тоест, Неговата плът;

21 и да има първосвещеник над Божия дом;

22 Нека се приближаваме с истинско сърце в пълна увереност във вярата, като сърцата ни са поръсени от злата съвест и телата ни са измити с чиста вода.

23 Нека държим здраво изповяданата от нас вяра без колебание; (защото е верен този, който е обещал;)

24 И нека се грижим един за друг, за да се подбуждаме към любов и към добри дела:

25 Като не изоставяме нашето събиране, както е у някои; но се увещавайте един друг, и толкова повече, колкото виждате, че денят приближава.

26 Защото, ако съгрешаваме умишлено, след като сме приели познаването на истината, не остава вече жертва за греховете,

27 Но някакво страшно очакване на съд и пламенен гняв, който ще погълне противниците.

28 Който презря Мойсеевия закон, умря без милост при двама или трима свидетели:

29 За колко по-тежко наказание, предположете, ще се смята, че заслужава този, който е потъпкал Божия Син и е сметнал кръвта на завета, с която той беше осветен, за невято нещо и е направил против Дух на благодат?

30 Защото познаваме Онзи, който каза: Мое е отмъщението, Аз ще отплатя, казва Господ. И отново, Господ ще съди народа Си.

31 Страшно е да попаднеш в ръцете на живия Бог.

32 Но си припомнете предишните дни, в които, след като бяхте осветени, вие издържахте голяма битка от страдания;

33 Отчасти, докато вие бяхте превърнати в гледка както от укори, така и от страдания; и отчасти, докато станяхте спътници на онези, които бяха толкова използвани.

34 Защото ме състрадахте в оковите ми и с радост приехте разграбването на имота си, знаейки в себе си, че имате на небето по-добро и трайно имущество.

35 Затова не отхвърляйте своята увереност, която има голяма награда.

36 Защото имате нужда от търпение, така че след като извършите Божията воля, да получите обещаното.

37 Защото още малко и ще дойде Този, който ще дойде, и няма да се забави.

38 Сега праведният ще живее чрез вяра; но ако някой отстъпи, душата Ми няма да благоволи в него.

39 Но ние не сме от онези, които се връщат към погибел; а от вярващите за спасение на душата.

ГЛАВА 11

1 А вярата е същността на нещата, за които се надяваме, доказателство за неща, които не се виждат.

2 Защото чрез него старейшините получиха добро свидетелство.

3 Чрез вяра ние разбираме, че световите са създадени от Божието слово, така че нещата, които се виждат, не са направени от неща, които се появяват.

4 Чрез вяра Авел принесе на Бога по-превъзходна жертва от Каин, чрез която получи свидетелство, че е праведен, като Бог свидетелства за неговите дарби; и чрез нея той, когато беше мъртъв, все още говори.

5 Чрез вяра Енох беше преселен, за да не види смърт; и не се намери, защото Бог го беше преселил; защото преди преместването му той имаше това свидетелство, че угоди на Бога.

6 Но без вяра е невъзможно да Му се угоди; защото който идва при Бога, трябва да вярва, че Той

съществува и че Той възнаграждава онези, които усърдно Го търсят.

7 С вяра Ной, предупреден от Бога за неща, които още не са се виждали, подтикнат от страх, подготви ковчег за спасение на дома си; с което той осъди света и стана наследник на правдата, която е чрез вяра.

8 С вяра Авраам, когато беше призван да излезе на място, което след това трябваше да получи за наследство, послуша; и той излезе, без да знае къде отива.

9 Чрез вяра той пребиваваше в обещаната земя, като в чужда страна, живеейки в скинии с Исаак и Яков, наследниците с него на същото обещание;

10 Защото той очакваше град, който има основи, чийто строител и създател е Бог.

11 Чрез вяра и самата Сара получи сила да зачене и роди дете, когато беше в напреднала възраст, защото счете за верен онзи, който беше обещал.

12 Затова се появиха дори от един, и то като мъртъв, толкова много, колкото небесните звезди в множество и като безбройния пясък край морския бряг.

13 Всички тези умряха във вяра, без да са получили обещанията, но като са ги видели отдалеч, и са се убедили в тях, и са ги прегърнали, и са изповядвали, че са странници и странници на земята.

14 Защото тези, които говорят такива неща, ясно заявяват, че търсят отечество.

15 И наистина, ако бяха помнели тази страна, от която излязоха, може би щяха да имат възможност да се върнат.

16 Но сега те желаят по-добра страна, тоест небесна; затова Бог не се срамува да бъде наречен техен Бог; защото им е подготвил град.

17 С вяра Авраам, когато беше изпитан, принесе Исаак в жертва; и който получи обещанията, принесе в жертва единородния си син,

18 За когото беше казано, че в Исаак ще се нарече потомството ти;

19 Смятайки, че Бог можеше да го възкреси дори от мъртвите; откъдето и той го прие във фигура.

20 С вяра Исаак благослови Яков и Исав за бъдещите неща.

21 С вяра Яков, когато умираше, благослови и двата сина на Йосиф; и се покланяше, облегнат на върха на жезъла си.

22 С вяра Йосиф, когато умираше, спомена за излизането на израилтяните; и даде заповед относно костите му.

23 С вяра Мойсей, когато се роди, беше скрит три месеца от родителите си, защото те видяха, че беше добро дете; и не се уплашиха от царската заповед.

24 С вяра Мойсей, когато достигна години, отказа да се нарече син на фараоновата дъщеря;

25 Избирайки по-скоро да страдате с Божия народ, отколкото да се насладите на удоволствията на греха за известно време;

26 Считаючи укора на Христос за по-голямо богатство от съкровищата в Египет, защото той имаше уважение към възмездие на наградата.

27 С вяра той напусна Египет, без да се страхува от гнева на царя, защото издържа, сякаш виждаше Невидимия.

28 С вяра той извърши пасхата и поръсването с кръвта, за да не ги докосне този, който погубваше първородните.

29 С вяра те преминаха през Червено море като по сухо; което египтяните се опитаха да направят, бяха удавени.

30 Чрез вяра стените на Ерихон паднаха, след като бяха обиколени около седем дни.

31 Чрез вяра блудницата Раав не загина с неповярващите, когато прие съгледвачите с мир.

32 И какво повече да кажа? защото нямаше да имам време да разкажа за Гедеон, и за Варак, и за Самсон, и за Йефтай; и на Давид, и на Самуил, и на пророците:

33 Които чрез вяра покориха царства, вършеха правда, получиха обещания, затвориха устата на лъвовете,

34 Угасиха силата на огъня, избягаха от острието на меча, от слабост станаха силни, станаха храбри в битка, обърнаха в бягство армиите на извънземните.

35 Жените получиха мъртвите си възкресени; а други бяха измъчвани, без да приемат избавление; за да могат да получат по-добро възкресение:

36 А други бяха изпитани от жестоки подигравки и бичувания, да, освен това от окови и затвор:

37 Бяха убивани с камъни, разрязвани, изкушавани, убивани с меч; скитаха се в овчи и кози кожи; да бъдеш лишен, страдащ, измъчван;

38 (за които светът не беше достоен) те се скитаха в пустините и в планините, в рововете и пещерите на земята.

39 И тези всички, като получиха добро свидетелство чрез вяра, не получиха обещаното;

40 Бог е предвидил нещо по-добро за нас, така че те без нас да не станат свършени.

ГЛАВА 12

1 Затова, като виждаме, че и ние сме заобиколени от толкова голям облак от свидетели, нека отхвърлим всяка тежест и греха, който толкова лесно ни завладява, и нека тичаме с търпение в състезанието, което ни предстои,

2 Гледайки към Исус, началника и завършителя на нашата вяра; който заради предстоящата му радост претърпя кръста, като презря срама, и седна отдясно на Божия престол.

3 Защото помислете за Този, Който изтърпя такова противопоставяне на грешници срещу Себе Си, за да не се уморите и да отслабнете в умовете си.

4 Още не сте се съпротивили до кръв, борейки се срещу греха.

5 И вие сте забравили увещанието, което ви се говори като към деца: Сине мой, не презирай наказанието от Господа, нито отслабвай, когато бъдеш избличен от Него;

6 Защото Господ наказва, когото люби, и бичува всеки син, когото приеме.

7 Ако търпите наказание, Бог постъпва с вас като със синове; защото кой е този син, когото бащата не наказва?

8 Но ако сте без наказание, в което всички участват, тогава сте копелета, а не синове.

9 Освен това имавме бащи по плът, които ни поправяха, и им отдавахме почит; няма ли много по-добре да се подчиняваме на Отца на духовете и да живеем?

10 Защото те наистина за няколко дни ни наказваха според собственото им удоволствие; а Той за наша полза, за да можем да участваме в Неговата святост.

11 Сега никое наказание за сега не изглежда радостно, а тежко; въпреки това след това то дава мирния плод на правдата на тези, които са упражнени чрез него.

12 Затова повдигнете ръцете, които са увиснали, и отслабналите колене;

13 И направете прави пътеки за краката си, за да не би куцото да се отклони от пътя; но нека по-скоро да се излекува.

14 Следвайте мир с всички човеци и святост, без която никой няма да види Господа.

15 Внимавайте да не би някой да се лиши от Божията благодат; за да не поникне някакъв горчив корен, който да ви смути и с това да се осквернят мнозина;

16 Да не би да има блудник или нечестив човек като Исав, който за една хапка месо продаде първородството си.

17 Защото знаете как след това, когато щеше да наследи благословението, той беше отхвърлен; защото не намери място за покаяние, въпреки че го търсеше внимателно със съзри.

18 Защото вие не сте стигнали до планината, която може да бъде докосната и която гори в огън, нито до тъмнината, и тъмнината, и бурята,

19 И глас на тръба, и глас на думи; който глас те, който чуха, помолиха да не им се говори вече думата:

20 (Защото те не можаха да издържат това, което беше заповядано, и ако дори и звяр докосне планината, ще бъде убит с камъни или пронизан със стрела:

21 И толкова ужасна беше гледката, че Моисей каза: Страхувам се много и треперя:)

22 Но вие стигнахте до планината Сион и до града на живия Бог, небесния Ерусалим, и до безбройно множество ангели,

23 До общото събрание и църквата на първородните, които са написани на небесата, и до Бога, Съдията на всички, и до духовете на свършените праведни човеци,

24 И на Исус, посредника на новия завет, и на кръвта на поръсването, която говори по-добре от тази на Авел.

25 Гледайте да не отхвърляте този, който говори. Защото, ако не избягаха онези, които отказаха Този, който говори на земята, много повече няма да избягаме ние, ако се отвърнем от Този, който говори от небето:

26 Чийто глас тогава разтърси земята; но сега той обеща, казвайки: Още веднъж разтърсвам не само земята, но и небето.

27 И тази дума, Още веднъж, означава премахването на онези неща, които са разклатени, като на неща, които са направени, така че онези неща, които не могат да бъдат разклатени, да могат да останат.

28 Затова, като приемаме царство, което не може да се поклати, нека имаме благодат, чрез която можем да служим на Бога благоугодно с благоговение и благочестив страх:

29 Защото нашият Бог е огън пояждащ.

ГЛАВА 13

1 Нека братската любов продължи.

2 Не забравяйте да приемате чужденци, защото по този начин някои неочаквано са гощавали ангели.

3 Спомнете си за вързаните с тях; и онези, които страдат, както сте и вие в тялото.

4 Бракът е на почит във всички и леглото е неосквернено; но Бог ще съди блудниците и прелюбодейците.

5 Нека разговорът ви бъде без алчност; и бъди доволен от това, което имаш, защото той каза: Никога няма да те оставя, нито ще те изоставя.

6 За да можем смело да кажем: Господ ми е помощник и няма да се уплаша какво ще ми стори човек.

7 Спомнете си тези, които ви владеят, които са ви говорили Божието слово; чиято вяра последвайте, като имате предвид края на тяхното общение.

8 Исус Христос е същият вчера, днес и до века.

9 Не се увличайте по гмуркачи и странни учения. Защото е добре сърцето да бъде утвърдено с благодат; не с меса, които не са облагодетелствали онези, които са били заети там.

10 Имаме олтар, от който нямат право да ядат онези, които служат на скинията.

11 Защото телата на тези зверове, чиято кръв е внесена в светилището от първосвещеника за грях, се изгарят извън стана.

12 Затова и Исус, за да освети народа със собствената Си кръв, пострада извън портата.

13 Затова нека излезем при него извън стана, като понесем укора му.

14 Защото тук нямаме постоянен град, а търсим бъдещ.

15 И така, чрез него нека принасяме непрестанно хвалебна жертва на Бога, тоест плода на устните ни, които славословят името Му.

16 Но да вършите добро и да общувате, не забравяйте; защото такива жертви са угодни на Бога.

17 Покорявайте се на началниците си и се покорявайте, защото те бдят за душите ви като длъжници, за да го правят с радост, а не със скръб; защото това е безполезно за вас.

18 Молете се за нас, защото вярваме, че имаме чиста съвест, във всичко желаем да живеем честно.

19 Но по-добре ви моля да направите това, за да ви се върна по-скоро.

20 Сега Бог на мира, който възкреси от мъртвите нашия Господ Исус, този велик пастир на овцете, чрез кръвта на вечния завет,

21 Направи ви свършени във всяко добро дело, за да вършите Неговата воля, като върши във вас това, което е угодно пред Него чрез Исус Христос; на когото да бъде слава во веки веков. амин

22 И аз ви умолявам, братя, приемерте словото на увещанието, защото ви написах писмо с малко думи.

23 Знайте, че нашият брат Тимотей е освободен; с когото, ако дойде скоро, ще те видя.

24 Поздравете всичките си началници и всичките светии. Те от Италия ви поздравяват.

25 Благодатта да бъде с всички вас. амин

Джеймс

ГЛАВА 1

1 Яков, слуга на Бога и на Господа Исуса Христа, до дванадесетте племена, които са разпръснати, поздрав.
2 Братя мои, смятайте за пълна радост, когато паднете в различни изкушения;
3 Като знаете това, че изпитанието на вашата вяра произвежда търпение.
4 Но нека търпението има своето съвършено дело, за да бъдете съвършени и цялостни, без да се нуждаете от нищо.
5 Ако на някой от вас му липсва мъдрост, нека иска от Бога, Който дава на всички щедро, без да укорява; и ще му се даде.
6 Но нека иска с вяра, без никакво колебание. Защото онзи, който се колебае, е като морска вълна, тласкана от вятъра и блъскана.
7 Защото нека този човек не мисли, че ще получи нещо от Господа.
8 Двойственият човек е непостоянен във всичките си пътища.
9 Братът с ниско ниво да се радва в това, че е възвишен:
10 А богатият в това, че се унижава, защото ще изчезне като цвета на тревата.
11 Защото слънцето едва изгрява с пареща жегата, но изсъхва тревата и цветът ѝ пада, и красотата на нейния вид изчезва; така и богатият ще изчезне в пътищата си.
12 Блажен човекът, който издържи изкушение, защото, когато бъде изпитан, ще получи венеца на живота, който Господ е обещал на онези, които Го обичат.
13 Никой, когато е изкушен, да не казва: Бог ме изкушава; защото Бог не може да бъде изкушен със зло, нито Той изкушава никого;
14 Но всеки човек се изкушава, когато се увлече и съблазни от собствената си страст.
15 Тогава, когато похотта зачене, тя ражда грях; а грехът, когато е завършен, ражда смърт.
16 Не грешете, мои възлюбени братя.
17 Всеки добър дар и всеки съвършен дар е отгоре и слиза от Отца на светлините, при Когото няма промяна, нито сянка от промяна.
18 По собствена воля Той ни роди със словото на истината, за да бъдем един вид първи плодове на Неговите създания.
19 Затова, мои възлюбени братя, нека всеки човек бъде бърз да слуша, бавен да говори, бавен да се гневи:
20 Защото човешкият гняв не върши Божията правда.
21 Затова отхвърлете всяка нечистота и излишък на пакост и приемоте с кротост присаденото слово, което може да спаси душите ви.
22 Но бъдете изпълнители на словото, а не само слушатели, мамейки самите себе си.
23 Защото, ако някой е слушател на словото, а не изпълнител, той прилича на човек, който гледа естественото си лице в огледало:
24 Защото той се вглежда и си отива, и веднага забравя какъв човек е бил.
25 Но който се вгледа в съвършения закон на свободата и продължи в него, като не е забравлив слушател, а

изпълнител на делото, този човек ще бъде благословен в своето дело.

26 Ако някой от вас изглежда благочестив и не обуздава езика си, но мамии сърцето си, религията на този човек е суетна.

27 Чиста и неосквернена религия пред Бога и Отца е тази, да посещава сирачетата и вдовиците в тяхната скръб и да се пази неопетнен от света.

ГЛАВА 2

1 Братя мои, не гледайте на лице вярата в нашия Господ Исус Христос, Господа на славата.

2 Защото, ако дойде във вашето събрание човек със златен пръстен, в хубаво облекло, и влезе също беден човек в лоши дрехи;

3 И вие почитайте онзи, който носи весело облекло, и му кажете: Седни тук на добро място; и кажете на бедния: Стойте там или седнете тук под подножието ми.

4 Не сте ли тогава пристрастни към себе си и не сте ли станали съдници на зли помисли?

5 Слушайте, мои възлюбени братя, Не избра ли Бог бедните на този свят богати с вяра и наследници на царството, което Той обеща на онези, които Го обичат?

6 Но вие презряхте бедните. Богатите не ви ли потискат и не ви ли водят пред съдилищата?

7 Не хулят ли те достойното име, с което се наричате?

8 Ако изпълнявате царския закон според писанието: „Да възлюбиш ближния си като себе си“, добре правите;

9 Но ако гледате на лице, вършите грях и се избличавате от закона като престъпници.

10 Защото, който спазва целия закон, а съгреша в едно, той е виновен във всичко.

11 Защото Онзи, който каза: Не прелюбодействай, каза и: Не убивай. Сега, ако не прелюбодействаш, но ако убиеш, ставаш нарушител на закона.

12 Така говорете и така правете, както онези, които ще бъдат съдени по закона на свободата.

13 Защото ще има съд без милост, който не е показал милост; и милостта ликува против осъждение.

14 Каква полза, братя мои, ако някой каже, че има вяра, а няма дела? може ли вярата да го спаси?

15 Ако брат или сестра са голи и лишени от ежедневна храна,

16 И един от вас им каже: Идете си с мир, стоплете се и се наситите; въпреки това вие не им давате онези неща, които са необходими на тялото; какво печели?

17 Така и вярата, ако няма дела, сама по себе си е мъртва.

18 Да, човек може да каже: Ти имаш вяра, а аз имам дела; покажи ми вярата си без делата си и аз ще ти покажа вярата си чрез делата си.

19 Ти вярваш, че има един Бог; добре правиш: и дяволите вярват и треперят.

20 Но искаш ли да знаеш, о, суетни човече, че вярата без дела е мъртва?

21 Авраам, нашият баща, не се ли оправда чрез дела, когато принесе сина си Исаак на олтара?

22 Виждаш ли как вярата съдейства на делата му и чрез дела вярата стана съвършена?

23 И се изпълни писанието, което казва: Авраам повярва на Бога и това му се вмени за правда; и той беше наречен приятел на Бога.

24 И така, виждате как човек се оправдава чрез дела, а не само чрез вяра.

25 Така и блудницата Раав не се ли оправда чрез дела, като прие пратениците и ги изпрати по друг път?

26 Защото както тялото без дух е мъртво, така и вярата без дела е мъртва.

ГЛАВА 3

1 Братя мои, не бъдете много господари, като знаете, че ще приемем по-голямо осъждане.

2 Защото в много неща обиждаме всички. Ако някой не греши с думи, той е съвършен човек и може да обуздае и цялото тяло.

3 Ето, слагаме жила в устата на конете, за да ни се подчиняват; и се обръщаме с цялото им тяло.

4 Вижте също корабите, които, макар да са толкова големи и тласкани от свирепи ветрове, все пак се въртят с много малък кормило, където управителят пожелае.

5 Така и езикът е малка част, а се хвали с големи неща. Ето, колко голяма работа разпалва малък огън!

6 И езикът е огън, свят на беззаконие: такъв е езикът между нашите членове, че осквернява цялото тяло и подпалва хода на природата; и е подпален в ада.

7 Защото всякакъв вид зверове, и птици, и змии, и неща в морето са опитомени и са били опитомени от човечеството;

8 Но езика никой не може да укроти; това е непокорно зло, пълно със смъртоносна отрова.

9 С това ние благославяме Бога и Отца; и с това проклинаме ние, хората, които сме създадени по подобие на Бога.

10 От едни и същи уста излиза благословение и проклетие. Братя мои, тези неща не трябва да бъдат така.

11 Дали един извор извира на едно и също място сладка и горчива вода?

12 Може ли смоковницата, братя мои, да ражда маслинени плодове? или лоза, смокини? така че нито един фонтан не може да дава едновременно солена и прясна вода.

13 Кой от вас е мъдър и надарен със знание? нека чрез добър разговор покаже делата си с кротост на мъдрост.

14 Но ако имате горчива завист и кавги в сърцата си, не се хвалете и не лъжете против истината.

15 Тази мъдрост не слиза отгоре, а е земна, чувствена, дяволска.

16 Защото, където има завист и раздори, там има безредие и всяко зло дело.

17 Но мъдростта, която идва отгоре, е първо чиста, после миролюбива, кротка и лесна за манипулиране, пълна с милост и добри плодове, безпристрастна и нелицемерна.

18 И плодът на правдата се сее в мир от миротворците.

ГЛАВА 4

1 Откъде идват войните и борбите между вас? не идват ли оттук, дори от вашите страсти, които воюват в членовете ви?

2 Желаете, и нямате; убивате и желаете да имате, и не можете да получите; карате се и воювате, но нямате, защото не просите.

3 Искате, и не получавате, защото просите погрешно, за да го употребите за вашите страсти.

4 Прелюбодейци и прелюбодейки, не знаете ли, че приятелството със света е вражда с Бога? И тъй, който иска да бъде приятел на света, той е враг на Бога.

5 Мислите ли, че писанието напразно казва: Духът, който живее в нас, желае да завижда?

6 Но той дава повече благодат. Затова казва: Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат.

7 И така, покорете се на Бога. Противете се на дявола и той ще избяга от вас.

8 Приближете се при Бога и Той ще се приближи до вас. Очистете ръцете си, грешници; и пречистете сърцата си, вие двулични.

9 Наскърбявайте, оплаквайте и плачете; нека смехът ви се обърне в жалеене и радостта ви в скръб.

10 Смирете се пред Господа и Той ще ви издигне.

11 Не се злословете един за друг, братя. Който злослови брат си и съди брата си, злослови закона и съди закона; но ако съдиш закона, ти не си изпълнител на закона, а съдия.

12 Има един законодател, който може да спаси и да погуби; кой си ти, че съдиш друго?

13 Идете сега, вие, които казвате: днес или утре ще отидем в такъв град и ще останем там една година, ще купуваме и продаваме и ще печелим;

14 Докато вие не знаете какво ще бъде на утрешния ден. За какво е животът ти? Това е дори пара, която се появява за малко време и след това изчезва.

15 За това трябва да кажете: Ако Господ пожелае, ще живеем и ще направим това или онова.

16 Но сега вие се радвате на хвалбите си; всяко такова веселие е зло.

17 И тъй, който знае да прави добро и не го прави, за него това е грях.

ГЛАВА 5

1 Елате сега, вие богаташи, плачете и ридайте за вашите нещастия, които ще ви сполетят.

2 Богатството ви се поквари и дрехите ви са проядени от молци.

3 Златото и среброто ви са наранени; и ръждата им ще свидетелства против вас и ще изяде плътта ви като огън. Натрупахте съкровища заедно за последните дни.

4 Ето, заплатата на работниците, които са пожънали нивите ви, която е задържана от вас с измама, вика: и виковете на онези, които са жънали, са влезли в ушите на Господа на сабаот.

5 Вие сте живели в наслаждение на земята и сте били разпуснати; вие нахранихте сърцата си като в ден на клане.

6 Вие осъдихте и убихте праведния; и той не ти се съпротивлява.

7 И тъй, братя, бъдете търпеливи до пришествието Господне. Ето, земеделецът чака скъпоценния плод на земята и има дълго търпение за него, докато получи ранния и късния дъжд.

8 Бъдете и вие търпеливи; укрепете сърцата си, защото пришествието Господне наближава.

9 Не се ядосвайте един на друг, братя, за да не бъдете осъдени; ето, съдията стои пред вратата.

10 Вземете, братя мои, пророците, които са говорили в името на Господа, за пример на страдание и търпение.

11 Ето, смятаме за щастливи онези, които издържат. Чували сте за търпението на Йов и сте видели края на Господа; че Господ е много жалък и нежно милостив.

12 Но преди всичко, братя мои, не се кълнете нито в небето, нито в земята, нито в друга клетва; но нека вашето да бъде да; и вашето не, не; за да не попаднете в осъждане.

13 Страда ли някой от вас? нека се моли. Някой весел ли е? нека пее псалми.

14 Болен ли е някой от вас? нека повика презвитерите на църквата; и нека се помолят над него, като го помажат с масло в името на Господа;

15 И молитвата на вярата ще спаси болния и Господ ще го вдигне; и ако е сторил грехове, ще му се простят.

16 Изповядайте един на друг греховете си и се молете един за друг, за да оздравеете. Голяма сила има действената гореща молитва на праведния човек.

17 Илия беше човек, подвластен на подобни страсти като нас, и се молеше усърдно да не вали; и не валия дъжд на земята в продължение на три години и шест месеца.

18 И пак се помоли, и небето даде дъжд, и земята даде плода си.

19 Братя, ако някой от вас се отклони от истината и някой го обърне,

20 Нека знае, че този, който обръща грешника от грешката на неговия път, ще спаси душа от смърт и ще скрие множество грехове.

1 Петрово

ГЛАВА 1

1 Петър, апостол на Исус Христос, към странниците, разпръснати из Понт, Галатия, Кападокия, Азия и Витиния,

2 Избран според предумянатието на Бог Отец, чрез освещение на Духа, за послушание и поръсване с кръвта на Исус Христос: Благодат към вас и мир да се умножат.

3 Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Който според Своята изобилна милост ни възроди за жива надежда чрез възкресението на Исус Христос от мъртвите,

4 За наследство нетленно и неосквернено, което не повяхва, запазено на небето за вас,

5 Които са пазени от Божията сила чрез вяра за спасение, готово да се открие в последното време.

6 В което много се радвате, въпреки че сега за известно време, ако е необходимо, сте в тежест чрез многобройни изкушения:

7 за да може изпитанието на вашата вяра, тъй като е много по-ценно от златото, което загива, макар и да бъде изпитано с огън, да се намери за хвала, чест и слава при явяването на Исус Христос:

8 Когато не сте виждали, вие го обичате; в Когото, макар сега да не Го виждате, но вярвайки, вие се радвате с неизказана и преславна радост.

9 Получавайки края на вярата си, дори спасението на душите си.

10 За което спасение са питали и изследвали усърдно пророците, които са пророкували за благодатта, която ще дойде при вас:

11 Изследвайки какво или какъв вид време е означавал Христовият Дух, който е бил в тях, когато е свидетелствал предварително за страданията на Христос и славата, която ще последва.

12 На които беше разкрито, че не на себе си, а на нас те са служили на нещата, които сега ви се съобщават от онези, които са ви проповядвали евангелието със Светия Дух, изпратен от небето; кои неща ангелите искат да разгледат.

13 Затова препашете хълбоците на ума си, бъдете трезви и се надявайте докрай на благодатта, която ще ви бъде донесена при откровението на Исус Христос;

14 Като послушни деца, не се оформяйте според предишните страсти във вашето невежество:

15 Но както Онзи, който ви е призовал, е свят, така бъдете свети и вие във всякакъв начин на живот;

16 Защото е писано: Бъдете свети; защото аз съм свят.

17 И ако призовавате Отца, Който съди независимо от лицето според делата на всеки човек, прекарайте времето на вашето странстване тук в страх:

18 Доколкото знаете, че не бяхте изкупени с тленни неща, като сребро и злато, от вашия празен живот, приет по традиция от вашите бащи;

19 Но със скъпоценната кръв на Христос, като на агне без недостатък и петно:

20 Който наистина беше предопределен преди създанието на света, но се яви в тези последни времена за вас,

21 които чрез Него вярват в Бога, Който Го възкреси от мъртвите и Му даде слава; за да бъде вашата вяра и надежда в Бога.

22 Като сте очистили душите си чрез покорство на истината чрез Духа за нелицемерна любов към братята, внимавайте да се обичате пламенно един друг с чисто сърце:

23 новородени не от тленно семе, а от нетленно чрез словото на Бога, което живее и пребъдва вечно.

24 Защото всяка плът е като трева и всяка човешка слава като цвят на трева. Тревата изсъхва и цветът ѝ пада;

25 Но словото Господне трае вечно. И това е словото, което чрез благовестието ви е проповядвано.

ГЛАВА 2

1 Затова, като оставим настрана всяка злоба, и всяко коварство, и лицемерие, и завист, и всяко злословене,

2 Като новородени, пожелайте искреното мляко на словото, за да можете да растете чрез него:

3 Ако е така, вие сте вкусили, че Господ е милостив.

4 При Когото идва като към жив камък, наистина непозволен от хората, но избран от Бога и скъпоценен,

5 Вие също като живи камъни сте изградени в духовен дом, свято свещенство, за да принасяте духовни жертви, угодни на Бога чрез Исус Христос.

6 Затова и се съдържа в писанието: Ето, полагам в Сион крайъгълен камък, избран, скъпоценен; и който вярва в него, няма да се посрами.

7 И така, за вас, които вярвате, той е скъпоценен; но за онези, които са непокорни, камъкът, който зидарите отхвърлиха, той стана глава на ъгъла,

8 И камък на препъване, и камък на съблазън, дори за онези, които се спъват в словото, като са непокорни; за което също са определени.

9 Но вие сте избрано поколение, царско свещенство, свят народ, народ придобит; за да възвестявате похвалите на Този, Който ви е призовал от тъмнината в Своята чудна светлина.

10 Които в миналото не са били народ, а сега са Божи народ; които не са били помилвани, а сега са помилвани.

11 Скъпи възлюбени, умолявам ви като странници и поклонници, въздържайте се от плътски страсти, които воюват срещу душата;

12 Водете честно общуване между езичниците, така че докато ви говорят като злодеи, да могат чрез добрите ви дела, които ще видят, да прославят Бога в деня на посещението.

13 Подчинявайте се на всяка човешка наредба заради Господа: било то на царя като върховен;

14 Или на управители, като на онези, които са изпратени от него за наказание на злодейците и за похвала на тези, които вършат добро.

15 Защото такава е волята Божия, като вършите добро, можете да заглушите невежеството на глупавите хора:

16 Като свободни и не използващи свободата си за мантия на злоба, а като Божии слуги.

17 Почитай всички мъже. Обичайте братството. Бой се от Бога. Почитайте краля.

18 Слуги, покорявайте се на господарите си с пълен страх; не само към добрите и нежните, но и към коварните.

19 Защото това е благодарно, ако човек заради съвестта към Бога понася скръб, като страда несправедливо.

20 Защото каква слава е, ако, когато бъдете бити за грешките си, го понесете търпеливо? но ако, когато правите добро и страдате за това, го приемате търпеливо, това е угодно на Бога.

21 Защото вие за това бяхте призвани, понеже и Христос пострада за нас, оставяйки ни пример, за да следвате Неговите стъпки.

22 Който не извърши грях, нито се намери лукавство в устата Му,

23 Който, когато беше хулен, не хули повече; когато страдаше, не заплашваше; но се повери на Онзи, който съди справедливо:

24 Който сам понесе нашите грехове в тялото Си на дървото, така че ние, като сме мъртви за греховете, да живеем за правдата; с чиито рани вие се изцелихте.

25 Защото бяхте като заблудени овце; но сега са върнати при Пастира и Епископа на вашите души.

ГЛАВА 3

1 Също и вие, жени, подчинявайте се на мъжете си; че, ако някой не се подчинява на словото, те също могат да бъдат спечелени без слово чрез разговора на съпругите; 2 Докато гледат твоя целомъдрен разговор, съчетан със страх.

3 Чието украсяване нека не бъде външното украсяване на сплитане на коси и носене на злато или обличане в дрехи;

4 Но нека бъде скрития човек на сърцето, в това, което не е тленно, дори украсението на кротък и тих дух, което е много ценно в очите на Бог.

5 Защото по този начин в старото време и светите жени, които се уповаваха на Бога, се украсяваха, като се подчиняваха на своите съпрузи:

6 Точно както Сара се подчини на Авраам, наричайки го господар: чиито дъщери сте вие, стига да правите добро и да не се страхувате от никакво удивление.

7 По същия начин, вие, съпрузи, живеете с тях според познанието, като отдавате почит на съпругата като на по-слабия съд и като сънаследници на богатата на живота; за да не бъдат възпрепятствани молитвите ви. 8 И накрая, бъдете всички единомислени, състрадателни един към друг, обичайте се като братя, бъдете състрадателни, бъдете учтиви.

9 Не връщайте зло за зло, нито хула за хула, а напротив, благославяйте; като знаете, че сте призвани за това, за да наследите благословение.

10 Защото, който иска да обича живота и да види добри дни, нека въздържа езика си от зло и устните си, за да не говорят лукавство;

11 Нека избягва злото и върши добро; нека търси мир и го постигне.

12 Защото очите на Господа са върху праведните и ушите Му са отворени към молитвите им; но лицето на Господа е против онези, които вършат зло.

13 И кой ще ви навреди, ако сте последователи на това, което е добро?

14 Но ако страдате заради правдата, щастливи сте; и не се страхувайте от техния ужас, нито се смущавайте;

15 Но освещавайте Господа Бога в сърцата си и бъдете винаги готови да дадете отговор на всеки човек, който ви пита за основание на надеждата, която е във вас, с кротост и страх:

16 Да имаш чиста съвест; тъй като те злословят за вас, като за злодейци, да се засрамят онези, които лъжливо обвиняват вашето добро поведение в Христос.

17 Защото е по-добре, ако е такава Божиата воля, да страдате за добро, отколкото за зло.

18 Защото и Христос веднъж пострада за греховете, Праведният за несправедните, за да ни доведе при Бога, като беше умъртвен по плът, но оживотворен чрез Духа;

19 Чрез който също отиде и проповядва на духовете в затвора;

20 Които някога бяха непокорни, когато някога Божието дълготърпение чакаше в дните на Ной, докато ковчегът се подготвяше, в който малцина, тоест осем души, бяха спасени чрез вода.

21 Подобна фигура, според която дори кръщението също ни спасява сега (не премахването на плътската нечистота, но отговорът на чиста съвест към Бога) чрез възкресението на Исус Христос:

22 Който е възлязъл на небето и е от дясната страна на Бога; ангелите, властите и силите му се подчиняват.

ГЛАВА 4

1 И така, понеже Христос пострада за нас в плът, въоръжете се и вие със същия ум;

2 За да не живее повече останалото време в плътта си според човешките страсти, а според Божиата воля.

3 Защото изминалото време от нашия живот може да ни е достатъчно да сме извършили волята на езичниците, когато сме ходили в сладострастие, похоти, прекаляване с вино, пиршества, банкети и отвратителни идолопоклонства:

4 При което те смятат, че е странно, че не тичате с тях в същото излишно бунтуване, говорейки зло за вас:

5 Който ще даде сметка на този, който е готов да съди живи и мъртви.

6 Защото по тази причина благовестието беше проповядвано и на мъртвите, за да бъдат съдени по човешки в плътта, но да живеят според Бога в духа.

7 Но краят на всички неща е близо; затова бъдете трезви и будни в молитва.

8 И преди всичко имайте гореща любов помежду си, защото любовта ще покрие множеството грехове.

9 Бъдете гостоприемни един към друг, без да изпитвате злоба.

10 Както всеки човек е получил дара, така и служете един на друг, като добри настойници на многообразната Божия благодат.

11 Ако някой говори, нека говори като Божии слова; ако някой служи, нека го прави според способността, която Бог му дава, за да се прослави Бог във всичко чрез Исус Христос, на Когото хвала и господство за вечни векове. амин

12 Възлюбени, смятайте, че не е странно относно огненото изпитание, което трябва да ви изпита, сякаш нещо странно се случи с вас:

13 Но радвайте се, доколкото сте участници в Христовите страдания; така че, когато се яви славата Му, да се зарадвате и вие с превъзходна радост.

14 Ако бъдете укорявани за името на Христос, щастливи сте; защото духът на славата и на Бога почива на вас; от тяхна страна той е хулен, а от ваша страна той е прославен.

15 Но никой от вас да не страда като убиец, или като крадец, или като злодей, или като намесник в чужди работи.

16 Но ако някой страда като християнин, нека не се срамува; но нека прославя Бога от това име.

17 Защото дойде времето, когато съдът трябва да започне от Божия дом; и ако първо започне от нас, какъв ще бъде краят на тези, които не се покоряват на Божието благовестие?

18 И ако праведният едва се спасява, нечестивият и грешникът къде ще се явят?

19 Затова нека онези, които страдат според волята на Бог, да поверят душите си на Него, като вършат добро, като на верен Създател.

ГЛАВА 5

1 Увещавам презвитерите, които са между вас, които също съм презвитер и свидетел на страданията Христови, а също и участник в славата, която ще се открие:

2 Пасете стадото Божие, което е сред вас, като го надзирате не по принуда, но доброволно; не за мръсна печалба, а от готов ум;

3 Нито като господари над Божието наследство, а като пример за стадото.

4 И когато главният пастир се яви, вие ще получите венец на слава, който не повяхва.

5 Също и вие, по-млади, подчинявайте се на по-възрастните. Да, покорявайте се един на друг и се облечете със смирение, защото Бог се противи на горделивите, а на смирените дава благодат.

6 И тъй, смирете се под мощната ръка на Бога, за да ви възвиси навреме.

7 Възложи на Него цялата си грижа; защото той се грижи за вас.

8 Бъдете трезви, бъдете бдителни; защото вашият противник, дяволът, като ревящ лъв обикаля и търси кого да погълне;

9 На когото се противопоставяйте твърдо във вярата, като знаете, че същите страдания се понасят и от вашите братя по света.

10 Но Бог на всяка благодат, Който ни е призовал към Своята вечна слава чрез Христос Исус, след като сте пострадали известно време, ще ви направи съвършени, утвърди, укрепи, утвърди.

11 Нему да бъде слава и господство до вечни векове. амин

12 Чрез Силван, верен брат ви, както предполагам, писах накратко, увещавайки и свидетелствайки, че това е истинската Божия благодат, в която стоите.

13 Поздравява ви църквата, която е във Вавилон, избрана заедно с вас; както и синът ми Маркът.

14 Поздравете се един друг с целувка на милосърдие. Мир на всички вас, които са в Христос Исус. амин

Второто послание на Петър

ГЛАВА 1

1 Симон Петър, слуга и апостол на Исус Христос, до онези, които са придобили еднаква скъпоценна вяра с нас чрез правдата на Бога и нашия Спасител Исус Христос:

2 Благодатта и мирът да ви бъдат умножени чрез познаването на Бога и на Исус, нашия Господ,

3 Според Неговата божествена сила ни е дала всички неща, които се отнасят до живота и благочестието, чрез познаването на Този, който ни е призовал към слава и добродетел:

4 Чрез което ни се дават извънредно големи и скъпоценни обещания: така че чрез тях да можете да станете участници в божественото естество, като сте избягали от покварата, която е в света поради похотта.

5 И освен това, полагайки цялото си старание, добавете към вярата си добродетел; и към добродетелта знание;

6 И към знанието - въздържание; и към въздържание търпение; и към търпението благочестие;

7 А към благочестието братолюбие; и на братска доброта милосърдие.

8 Защото, ако тези неща са във вас и се умножават, те ви правят така, че да не бъдете нито безплодни, нито безплодни в познаването на нашия Господ Исус Христос.

9 Но този, на когото липсват тези неща, е сляп и не вижда надалеч и е забравил, че е бил очистен от старите си грехове.

10 Затова по-скоро, братя, полагайте усърдие, за да направите вашето призвание и избор сигурни: защото, ако вършите тези неща, никога няма да паднете:

11 Защото така ще ви бъде осигурен изобилен достъп във вечното царство на нашия Господ и Спасител Исус Христос.

12 Затова няма да пропусна да ви напомня винаги за тези неща, въпреки че ги знаете и сте утвърдени в настоящата истина.

13 Да, мисля, че е редно, докато съм в тази скиния, да ви раздвижвам, като ви напомням;

14 Знаейки, че скоро трябва да напусна тази своя скиния, както нашият Господ Исус Христос ми показва.

15 Освен това ще се постарая вие да можете след моята смърт винаги да помните тези неща.

16 Защото ние не следвахме хитро измислени басни, когато ви съобщихме силата и идването на нашия Господ Исус Христос, но бяхме очевидци на Неговото величие.

17 Защото той получи от Бог Отец чест и слава, когато от превъзходната слава дойде такъв глас до него: Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение.

18 И този глас, който дойде от небето, ние чухме, когато бяхме с Него в светата планина.

19 Имаме и по-сигурно пророческо слово; на което правите добре, че внимавате, както на светлина, която

свети в тъмно място, докато денят изгрее и дневната звезда изгрее в сърцата ви.

20 Знаейки първо това, че никое пророчество в писанието няма лично тълкуване.

21 Защото пророчеството не дойде в древността по човешка воля, но свети Божии мъже говориха, движени от Светия Дух.

ГЛАВА 2

1 Но имаше и лъжепророци сред хората, точно както ще има лъжеучители сред вас, които тайно ще въведат проклетите ереси, дори отричайки се от Господа, който ги е изкупил, и ще навлекат върху себе си бързо унищожение.

2 И мнозина ще последват пагубните им пътища; поради когото пътят на истината ще бъде злословен.

3 И чрез алчност те ще направят търговия с вас с престорени думи; чиято присъда сега от дълго време не се бави и тяхното осъждане не дреме.

4 Защото, ако Бог не пощади ангелите, които съгрешиха, но ги хвърли в ада и ги предаде във веригите на мрака, за да бъдат запазени за осъждане;

5 И не пощади стария свят, но спаси Ной, осмия човек, проповедник на правдата, довеждайки потопа върху света на безбожните;

6 И превръщането на градовете на Содом и Гомора в пепел ги осъди на събаряне, правейки ги пример за онези, които след това ще живеят безбожно;

7 И избави праведния Лот, огорчен от мръсните разговори на нечестивите:

8 (Защото онзи праведен човек, който живееше между тях, като гледаше и чуваше, смущаваше праведната си душа от ден на ден с беззаконните им дела;)

9 Господ знае как да избави благочестивите от изкушения и да запази несправедните до деня на съда, за да бъдат наказани:

10 Но най-вече тези, които ходят след плътта в похотта на нечистотата и презират управлението. Самонадеяни са те, своеволни, не се страхуват да злословят достойнствата.

11 Като има предвид, че ангелите, които са по-големи по сила и мощ, не отправят обидни обвинения срещу тях пред Господа.

12 Но тези, като естествени зверове, направени да бъдат хванати и унищожени, говорят зло за нещата, които не разбират; и ще загинат напълно в собствената си поквара;

13 И ще получат наградата на неправдата, както онези, които считат за удоволствие да се разбунтуват през деня. Те са петна и петна, които се забавляват със собствените си измами, докато пируват с вас;

14 Имаци очи, пълни с прелюбодейство, и това непрестанно от грях; мамят нестабилни души: сърце, което са упражнявали с алчни практики; прокълнати деца:

15 Които изоставиха правия път и се заблудиха, следвайки пътя на Валаам, сина на Босор, който обичаше заплатата на неправдата;

16 Но беше изобличен за беззаконието си: немият осел, говорещ с човешки глас, забрани лудостта на пророка.

17 Това са безводни кладенци, облаци, носени от буря; за когото мъглата на мрака е запазена завинаги.

18 Защото, когато говорят големи надути думи на суета, те примамват чрез страстите на плътта, чрез много разврат, тези, които са избягали от тях, които живеят в заблуда.

19 Въпреки че им обещават свобода, самите те са слуги на покварата: защото от когото човек е победен, от него бива и роб.

20 Защото, ако след като са избягали от нечистотиите на света чрез познаването на Господа и Спасителя Исус Христос, те отново се заплитат в тях и са победени, последният край е по-лош за тях от първия.

21 Защото по-добре беше за тях да не са познали пътя на правдата, отколкото след като са го познали, да се отвърнат от предадената им свята заповед.

22 Но това им се случи според истинската поговорка: Кучето се обръща отново към собственото си повръщане; и измитата свиня се въргаляше в тинята.

ГЛАВА 3

1 Това второ послание, възлюбени, сега ви пиша; и в двете, които възбуждам вашите чисти умове чрез спомен:

2 За да помните думите, изречени преди от светите пророци, и заповедта на нас, апостолите на Господа и Спасителя:

3 като първо знаят това, че в последните дни ще дойдат присмивачи, които ходят по собствените си страсти,

4 И казвайки: Къде е обещанието за Неговото идване? тъй като откакто бащите заспаха, всички неща продължават както са били от началото на сътворението.

5 Защото те доброволно не знаят, че чрез Божието слово небесата бяха от древността и земята стоеше от водата и във водата:

6 С което тогавашният свят, прелят от вода, загина:

7 Но небесата и земята, които са сега, чрез същото слово се съхраняват, запазени за огън срещу деня на съда и гибелта на безбожните хора.

8 Но, възлюбени, не пропускайте това едно нещо, че един ден е за Господа като хиляда години и хиляда години като един ден.

9 Господ не се бави с обещанието Си, както някои смятат забавянето; но е дълготърпелив към нас, като не желае някой да загине, но всички да дойдат на покаяние.

10 Но денят Господен ще дойде като крадец през нощта; в който небесата ще преминат с голям шум и елементите ще се стопят с пламенна топлина, земята също и делата, които са в нея, ще бъдат изгорени.

11 И така, като виждате, че всички тези неща ще се разпаднат, какви хора трябва да бъдете във всяко свято обитаване и благочестие,

12 Очаквайте и бързате към идването на Божия ден, в който небесата, които са в огън, ще се разпаднат и елементите ще се стопят с пламенна топлина?

13 Но ние, според обещанието Му, очакваме ново небе и нова земя, в които обитава правда.

14 Затова, възлюбени, като гледате, че очаквате такива неща, постарайте се да бъдете намерени от Него в мир, неопетнени и непорочни.

15 И считайте, че дълготърпението на нашия Господ е спасение; както и нашият възлюбен брат Павел според дадената му мъдрост ви писа;

16 Както и във всичките му послания, говорейки в тях за тези неща; в който има някои неща, които са трудни за разбиране, които неучените и нестабилните изопачават, както правят и другите писания, за собственото си унищожение.

17 Затова вие, възлюбени, като виждате, че знаете тези неща отпреди, внимавайте да не би и вие, като бъдете водени от заблудата на нечестивите, да отпаднете от собствената си твърдост.

18 Но растете в благодат и в познанието на нашия Господ и Спасител Исус Христос. Нему да бъде слава сега и до века. амин

Първото послание на Йоан

ГЛАВА 1

1 Това, което беше отначало, което сме чули, което сме видели с очите си, което сме гледали и ръцете ни са пипали, от Словото на живота;
2 (Защото животът се яви и ние го видяхме, и свидетелствуваме, и ви показваме онзи вечен живот, който беше при Отца и се яви на нас;)
3 Това, което видяхме и чухме, възвестяваме ви, за да имате и вие общение с нас; и наистина нашето общение е с Отца и с Неговия Син Исус Христос.
4 И това ви пишем, за да бъде радостта ви пълна.
5 И така, това е посланието, което чухме от Него и ви заявяваме, че Бог е светлина и в Него няма никаква тъмнина.
6 Ако кажем, че имаме общение с Него, а ходим в тъмнина, лъжем и не вършим истината;
7 Но ако ходим в светлината, както е Той в светлината, имаме общение един с друг и кръвта на Исус Христос, неговия Син, ни очиства от всеки грях.
8 Ако кажем, че нямаме грях, лъжем себе си и истината не е в нас.
9 Ако изповядаме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда.
10 Ако кажем, че не сме съгрешили, правим Го лъжец и Неговото слово не е в нас.

ГЛАВА 2

1 Малки мои деца, това ви пиша, за да не съгрешавате. И ако някой съгреши, ние имаме ходатай при Отца, Исус Христос праведния:
2 И Той е умилиственето за нашите грехове, и не само за нашите, но и за греховете на целия свят.
3 И по това познаваме, че Го познаваме, ако пазим заповедите Му.
4 Който казва: Познавам Го, и не пази заповедите Му, той е лъжец и истината не е в него.
5 Но който пази словото Му, в него наистина Божията любов е свършена; по това познаваме, че сме в Него.
6 Който казва, че пребъдва в Него, сам трябва да постъпва така, както Той е ходил.
7 Братя, не ви пиша нова заповед, а стара заповед, която имате отначало. Старата заповед е словото, което сте чули отначало.
8 Отново, нова заповед ви пиша, което е истинно в него и във вас: защото тъмнината премина и истинската светлина сега свети.
9 Който казва, че е в светлината, а мрази брат си, той е в тъмнина досега.
10 Който обича брат си, пребъдва в светлината и в него няма повод за препъване.
11 А който мрази брат си, е в тъмнина и ходи в тъмнина, и не знае къде отива, защото тъмнината е заслепила очите му.

12 Пиша ви, дечица, защото греховете ви са ви простени заради Неговото име.

13 Пиша ви, бащи, защото познахте Този, Който е от началото. Пиша ви, млади мъже, защото победихте лукавия. Пиша ви, деца, защото познахте Отца.

14 Писах ви, бащи, защото познахте Този, Който е от началото. Писах ви, млади мъже, защото сте силни и Божие слово пребъдва във вас, и победихте лукавия.

15 Не обичайте света, нито това, което е в света. Ако някой обича света, любовта към Отца не е в него.

16 Защото всичко, което е в света, похотта на плътта, похотта на очите и гордостта на живота, не е от Отца, а е от света.

17 И светът преминава, и похотта му; но който върши Божията воля, пребъдва вечно.

18 Дечица, последно време е; и както сте чули, че ще дойде антихрист, дори сега има много антихристи; по което знаем, че е за последен път.

19 Те излязоха от нас, но не бяха от нас; защото, ако бяха от нас, несъмнено щяха да останат с нас; но те излязоха, за да стане ясно, че не са всички от нас.

20 Но вие имате помазание от Светия и знаете всичко.

21 Не ви писах, защото не знаете истината, а защото я знаете, и че никоя лъжа не е от истината.

22 Кой е лъжец освен този, който отрича, че Исус е Христос? Той е антихрист, който отрича Отца и Сина.

23 Всеки, който се отрича от Сина, няма Отец; (но) който признава Сина, има и Отца.

24 И така, нека пребъдва във вас това, което сте чули отначало. Ако остане във вас това, което сте чули отначало, и вие ще пребъдете в Сина и в Отца.

25 И това е обещанието, което Той ни обеща, тъкмо вечен живот.

26 Тези неща ви писах за онези, които ви съблазняват.

27 Но помазанието, което сте получили от Него, пребъдва във вас и нямате нужда някой да ви учи, но тъй като същото помазание ви учи на всички неща и е истина, а не е лъжа, и дори както е научило вие ще пребъдвате в него.

28 И сега, дечица, пребъдвайте в Него; та, когато се яви, да имаме дръзновение и да не се посраим пред Него при идването Му.

29 Ако знаете, че Той е праведен, знайте, че всеки, който върши правда, е роден от Него.

ГЛАВА 3

1 Вижте каква любов ни е дал Отец, за да се наречем синове Божии; затова светът не ни познава, защото не позна Него.

2 Възлюбени, сега сме Божии синове и още не е станало ясно какво ще бъдем; но знаем, че когато се яви, ще бъдем като Него; защото ще го видим такъв, какъвто е.

3 И всеки човек, който има тази надежда в него, очиства себе си, както и той е чист.

4 Всеки, който върши грях, престъпва и закона; защото грехът е престъпление на закона.

5 И знаете, че той се яви, за да отнеме греховете ни; и в него няма грях.

6 Всеки, който пребъдва в Него, не съгрешава; всеки, който съгрешава, не Го е видял, нито Го е познал.

7 Дечица, никой да не ви мами: който върши правдата, той е праведен, както и той е праведен.
 8 Който върши грях, е от дявола; защото дяволът съгрешава от началото. За тази цел се яви Божият Син, за да разруши делата на дявола.
 9 Всеки, който е роден от Бога, не върши грях; защото семето му остава в него и той не може да греши, защото е роден от Бога.
 10 По това се познават Божиите деца и децата на дявола: всеки, който не върши правда, не е от Бога, нито този, който не обича брат си.
 11 Защото това е вестта, която чухте отначало, да се любим един друг.
 12 Не като Каин, който беше от лукавия и уби брат си. И защо го уби? Защото собствените му дела бяха зли, а на брат му праведни.
 13 Не се чудете, братя мои, ако светът ви мрази.
 14 Знаем, че сме преминали от смърт в живот, защото обичаме братята. Който не обича брат си, остава в смъртта.
 15 Всеки, който мрази брат си, е убиец; и вие знаете, че никой убиец няма вечен живот, който да обитава в него.
 16 По това познаваме Божията любов, че Той даде живота Си за нас; и ние сме длъжни да дадем живота си за братята.
 17 Но който има благата на този свят и вижда брат си в нужда, и затваря сърцето си от него, как обитава в него Божията любов?
 18 Дечица мои, нека не обичаме нито с думи, нито с език; но на дело и в истина.
 19 И по това познаваме, че сме от истината, и ще успокоим сърцата си пред Него.
 20 Защото, ако сърцето ни ни осъжда, Бог е по-голям от сърцето ни и знае всичко.
 21 Възлюбени, ако нашето сърце не ни осъжда, тогава имаме увереност към Бога.
 22 И каквото и да поискаме, получаваме от Него, защото пазим заповедите Му и вършим това, което е угодно пред Него.
 23 И това е Неговата заповед: да вярваме в името на Неговия Син Исус Христос и да се обичаме един друг, както Той ни е заповядал.
 24 И който пази заповедите Му, обитава в него, и той в него. И по това познаваме, че Той пребъдва в нас, чрез Духа, който ни е дал.

ГЛАВА 4

1 Възлюбени, не вярвайте на всеки дух, но изпитвайте духовете дали са от Бога, защото много лъжепророци излязоха по света.
 2 По това познайте Божия Дух: всеки дух, който изповядва, че Исус Христос е дошъл в плът, е от Бога;
 3 И всеки дух, който не изповядва, че Исус Христос е дошъл в плът, не е от Бога; и това е духът на антихриста, за когото сте чули, че ще дойде; и дори сега вече е в света.
 4 Вие сте от Бога, дечица, и ги победихте; защото този, който е във вас, е по-велик от този, който е в света.
 5 Те са от света; затова говорят от света и светът ги слуша.

6 Ние сме от Бога; който познава Бога, ни слуша; който не е от Бога, не ни слуша. По това познаваме духа на истината и духа на заблудата.
 7 Възлюбени, нека се обичаме един друг, защото любовта е от Бога; и всеки, който люби, е роден от Бога и познава Бога.
 8 Който не обича, не познава Бога; защото Бог е любов.
 9 В това се яви Божията любов към нас, че Бог изпрати Своя Единороден Син на света, за да живеем чрез Него.
 10 В това се състои любовта, не че ние възлюбихме Бога, но че Той възлюби нас и изпрати Сина Си като умилоствение за нашите грехове.
 11 Възлюбени, ако Бог така ни възлюби, и ние сме длъжни да се любим един друг.
 12 Никой никога не е видял Бога. Ако се любим един друг, Бог обитава в нас и Неговата любов е свършена в нас.
 13 По това познаваме, че обитаваме в Него и Той в нас, защото ни е дал от Духа Си.
 14 И ние видяхме и свидетелстваме, че Отец изпрати Сина да бъде Спасител на света.
 15 Който изповяда, че Исус е Божият Син, Бог обитава в него, и той в Бога.
 16 И ние познахме и повярвахме любовта, която Бог има към нас. Бог е любов; и който пребъдва в любовта, пребъдва в Бога, и Бог в него.
 17 В това нашата любов е свършена, за да имаме дръзновение в деня на съда; защото какъвто е Той, такива сме и ние на този свят.
 18 В любовта няма страх; но свършената любов прогонва страха, защото страхът има мъка. Този, който се страхува, не е свършен в любовта.
 19 Ние Го обичаме, защото Той пръв ни възлюби.
 20 Ако някой каже: Обичам Бога, а мрази брат си, той е лъжец; защото, който не обича брата си, когото вижда, как може да обича Бога, Когото не е виждал?
 21 И тази заповед имаме от Него, Който люби Бога, да люби и брата си.

ГЛАВА 5

1 Всеки, който вярва, че Исус е Христос, е роден от Бога; и всеки, който люби родилия, люби и родения от него.
 2 По това познаваме, че обичаме Божиите чада, когато обичаме Бога и пазим Неговите заповеди.
 3 Защото това е любов към Бога, да пазим заповедите Му; а заповедите Му не са тежки.
 4 Защото всичко, което е родено от Бога, побеждава света; и това е победата, която побеждава света, нашата вяра.
 5 Кой е този, който побеждава света, ако не този, който вярва, че Исус е Божият Син?
 6 Това е този, който дойде чрез вода и кръв, тъкмо Исус Христос; не само с вода, но с вода и кръв. И Духът е този, който свидетелства, защото Духът е истина.
 7 Защото трима са, които свидетелстват на небето, Отец, Словото и Светият Дух; и тези тримата са едно.
 8 И три са, които свидетелстват на земята, Духът, водата и кръвта; и тези три са съгласни в едно.

9 Ако приемаме свидетелството на хората, свидетелството на Бога е по-голямо; защото това е свидетелството на Бога, с което Той свидетелства за Своя Син.

10 Който вярва в Божия Син, има свидетелството в себе си; който не вярва в Бога, Го прави лъжец; защото не вярва на свидетелството, което Бог даде за Неговия Син.

11 И това е свидетелството, че Бог ни е дал вечен живот и този живот е в Неговия Син.

12 Който има Сина, има живот; и който няма Божия Син, няма живот.

13 Това писах на вас, които вярвате в името на Божия Син; за да знаете, че имате вечен живот и да повярвате в името на Божия Син.

14 И това е увереността, която имаме в Него, че ако просим нещо според Неговата воля, Той ни слуша;

15 И ако знаем, че Той ни слуша, каквото и да поискаме, знаем, че имаме молбите, които сме пожелали от Него.

16 Ако някой види брат си да върши грях, който не е смъртоносен, нека моли и Той ще му даде живот на онези, които съгрешават несмъртно. Има грях до смърт: не казвам, че той трябва да се моли за него.

17 Всяка неправда е грях и има грях, който не води до смърт.

18 Ние знаем, че всеки, който е роден от Бога, не съгрешава; а онзи, който е роден от Бога, пази себе си и нечестивият не се докосва до него.

19 И знаем, че сме от Бога и че целият свят лежи в нечестие.

20 И знаем, че Божият Син дойде и ни даде разум, за да познаем Него, Който е истинен, и ние сме в Него, Който е истинен, тъкмо в Неговия Син Исус Христос. Това е истинският Бог и вечен живот.

21 Дечица, пазете се от идолите. амин

Втори Йоан

ГЛАВА 1

- 1 Старецът към избраната жена и нейните деца, които обичам в истината; и не само аз, но и всички, които са познали истината;
- 2 Заради истината, която живее в нас и ще бъде с нас завинаги.
- 3 Благодат, милост и мир да бъдат с вас от Бог Отец и от Господ Исус Христос, Сина на Отца, в истина и любов.
- 4 Много се зарадвах, че намерих сред твоите чада да ходят в истината, както получихме заповед от Отца.
- 5 И сега те умолявам, госпожо, не сякаш съм ти написал нова заповед, а тази, която имахме от самото начало, да се обичаме един друг.
- 6 И любовта е да ходим според Неговите заповеди. Това е заповедта, че трябва да ходите в нея, както чухте отначало.
- 7 Защото много измамници влязоха в света, които не изповядват, че Исус Христос е дошъл в плът. Това е измамник и антихрист.
- 8 Гледайте на себе си да не загубим това, което сме направили, но да получим пълна награда.
- 9 Всеки, който престъпва и не пребъдва в Христовото учение, няма Бог. Който пребъдва в Христовото учение, той има и Отца, и Сина.
- 10 Ако някой дойде при вас и не донесе това учение, не го приемайте в къщата си, нито му пожелавайте Бог да побърза;
- 11 Защото този, който му пожелава бързина, участва в злите му дела.
- 12 Имайки много неща да ви пиша, не бих писал с хартия и мастило; но се надявам да дойда при вас и да говоря лице в лице, за да бъде радостта ни пълна.
- 13 Поздравяват те децата на избраната ти сестра. амин

Трети Йоан

ГЛАВА 1

- 1 Старецът на възлюбения Гай, когото обичам в истината.
- 2 Възлюбени, желая ти преди всичко да преуспяваш и да си здрав, както преуспява душата ти.
- 3 Защото се зарадвах много, когато братята дойдоха и свидетелстваха за истината, която е в теб, както и ти да ходиш в истината.
- 4 Нямам по-голяма радост от това да чуя, че децата ми ходят в истината.
- 5 Възлюбени, ти вършиш вярно всичко, което вършиш на братята и на чужденците;
- 6 Които са свидетелствали за твоето милосърдие пред църквата; които, ако ги изведеш напред в пътуването им според благочестивия вид, ще направиш добре;
- 7 Защото те излязоха заради Неговото име, без да вземат нищо от езичниците.
- 8 И така, ние сме длъжни да приемаме такива, за да бъдем съпомощници на истината.
- 9 Писах на църквата, но Диотреф, който обича да има първенство сред тях, не ни приема.
- 10 Ето защо, ако дойда, ще си спомня делата му, които той върши, като ни хвали със зловни думи; и не се задоволява с това, нито самият той приема братята и забранява на онези, които искат, и ги изгонва от църквата.
- 11 Възлюбени, не следвай това, което е злото, а това, което е доброто. Който върши добро, е от Бога, а който върши зло, не е видял Бога.
- 12 Деметрий има добро свидетелство за всички хора и за самата истина: да, и ние също свидетелстваме; и вие знаете, че нашият запис е верен.
- 13 Имах много неща да пиша, но няма да ти пиша с мастило и перо:
- 14 Но се надявам, че скоро ще те видя и ще говорим лице в лице. мир на теб Нашите приятели те поздравяват. Поздравете приятелите по име.

Джуд

ГЛАВА

1 Юда, слугата на Исус Христос и брат на Яков, на онези, които са били осветени и запазени от Бог Отец в Исус Христос и се нарича:

2 Благодат към вас, мир и любов да се умножат.

3 Възлюбени, когато положих всички усилия да ви пиша за общото спасение, беше необходимо да пиша ви и ви увещавам да се борите усърдно за вярата, дадена някога на светиите е предадено.

4 Защото има някои хора, които са се промъкнали неочаквано, които са предопределени за това осъждение, нечестиви хора, които променят благодатта на нашия Бог в свобода и единствения Господ Бог и нашия Господ Исус Христос отрекъл се

5 След това ще ви напомня, въпреки че някога сте го знаели, че Господ, след като изпрати хората спаси Египет, след което унищожи невярващите.

6 И ангелите, които не запазиха първото си положение, но напуснаха собственото си жилище, Той държи във вечни окови под тъмнината се пази до съда на великия ден.

7 Точно като Содом и Гомор и градовете около тях по същия начин, предавайки се на блудство и тръгнаха след чужда плът, да бъдат дадени за пример, докато страдат от отмъщението на вечния огън.

8 По същия начин тези мръсни мечтатели оскверняват плътта, презират господството и злословят за достойнството.

9 Но архангел Михаил, когато спореше с дявола, че спореше за тялото на Моисей, не посмя да повдигне клеветническо обвинение срещу него, но каза: Господ да те смърти.

10 Но говорят зло за нещата, които не знаят; но това, което познават по природа, като зверски зверове, по този начин те се унищожават.

11 Горко им! защото те тръгнаха по пътя на Каин и алчно тичаха след грешката на Валаам за награда и загина в противоречието на Саре.

12 Това са петна върху вашите празници на любовта, когато пируват с вас, хранят се без страх: облаци безводни ли са, носени от ветрове; дървета, чиито плодове изсъхват, без плод, два пъти мъртви, до изкоренени корени;

13 Яростни вълни на морето, разпенващи собствения си срам; скитащи звезди, на които тъмнината на тъмнината е запазена завинаги.

14 И Енох, седмият от Адам, също пророкува за тях и каза: Ето, Господ идва с десет хиляди Неговите светии,

15 за да извършат присъда над всички и да осъдят всички, които са нечестиви сред тях, за всичките им зли дела които нечестиво са извършили, и за всичките им груби речи, които нечестивите грешници са говорили срещу него.

16 Тези са роптаещи, оплакващи се, които ходят според страстите си; и устата им говорят голямо вълнение думи, с възхищение за хората, от които да се възползват.

17 Но, възлюбени, помнете думите, казани преди от апостолите на нашия Господ Исус Христос;

18 Как ви казаха, че в последното време трябва да има присмиватели, които според собствените си нечестиви похотите трябва да вървят.

19 Това са тези, които се отделят, чувствено, без Духа.

20 Но вие, възлюбени, изграждайте себе си върху пресветата си вяра, докато се молите в Светия Дух,

21 Пазете себе си в Божията любов, докато очаквате милостта на нашия Господ Исус Христос до вечен живот.

22 И имайте състрадание към някои, което прави разликата:

23 А други спасявайте със страх, като ги изваждате от огъня; мразете дори дрехата, изцапана от плътта.

24 И на Онзи, който може да те предпази от падане и да те представи непорочен пред лицето на Своята слава

25 На единствения мъдър Бог, нашия Спасител, слава и величие, господство и сила сега и винаги. амин

Откровение

ГЛАВА 1

1 Откровението на Исус Христос, което Бог му даде, за да покаже на слугите Си неща, които скоро трябва да станат; и той изпрати и го извести чрез ангела Си на слугата Си Йоан:

2 Който свидетелства за Божието слово и за свидетелството на Исус Христос, и за всичко, което видя.

3 Блажен онзи, който чете, и онези, които слушат думите на това пророчество и пазят написаното в него; защото времето е близо.

4 Йоан до седемте църкви, които са в Азия: Благодат на вас и мир от Онзи, Който е, Който беше и Който идва; и от седемте Духа, които са пред престола му;

5 И от Исус Христос, който е верният свидетел и първородният от мъртвите и князът на земните царе. На този, който ни възлюби и ни изми от греховете ни в собствената Си кръв,

6 И ни направи царе и свещеници на Бог и Своя Отец; нему да бъде слава и господство до вечни векове. амин

7 Ето, иде с облаци; и всяко око ще Го види, и онези, които Го прободоха; и всички земни племена ще ридат за Него. Въпреки това, амин.

8 **Аз съм Алфа и Омега, началото и краят,** казва Господ, Който е, Който беше и Който ще дойде, Всемогъщият.

9 Аз, Йоан, който също съм ваш брат и другар в скръбта и в царството и търпението на Исус Христос, бях на острова, наречен Патмос, заради Божието слово и заради свидетелството на Исус Христос.

10 Бях в Духа в Господния ден и чух зад себе си силен глас като на тръба,

11 казвайки: **Аз съм Алфа и Омега, първият и последният; и каквото видиш, напиши в книга и го прати на седемте църкви, които са в Азия; до Ефес, и до Смирна, и до Пергам, и до Тиатир, и до Сардис, и до Филадельфия, и до Лаодикия.**

12 И аз се обърнах, за да видя гласа, който говореше с мен. И като се обърнах, видях седем златни светилника;

13 И всред седемте светилника един подобен на Човешкия Син, облечен с дълга дреха и опасан около гърдите със златен пояс.

14 Главата Му и космите Му бяха бели като вълна, бели като сняг; и очите Му бяха като огнен пламък;

15 И нозете му приличаха на хубава мед, сякаш изгорени в пещ; и гласът Му като шум на много води.

16 И имаше в дясната си ръка седем звезди; и от устата му излизаше остър двуостър меч; и лицето му беше като слънцето, което свети в силата си.

17 И като го видях, паднах в краката му като мъртъв. И той положи дясната Си ръка върху мен и ми каза: **Не бой се; Аз съм първият и последният:**

18 **Аз съм живият и бях мъртъв; и, ето, аз съм жив до века, амин; и имат ключовете на ада и на смъртта.**

19 **Напиши нещата, които си видял, и нещата, които са, и нещата, които ще бъдат след това;**

20 **Тайната на седемте звезди, които ти видя в десницата ми, и седемте златни светилника. Седемте**

звезди са ангелите на седемте църкви; и седемте светилника, които си видял, са седемте църкви.

ГЛАВА 2

1 До ангела на църквата в Ефес пиши; Тези неща казва онзи, който държи седемте звезди в дясната си ръка, който ходи всред седемте златни светилника;

2 **Зная твоите дела, и труда ти, и търпението ти, и как не можеш да понасяш онези, които са зли; и си изпитал онези, които казват, че са апостоли, а не са, и си ги намерил лъжци;**

3 **И си понесъл, и си имал търпение, и заради Моето име си се трудил, и не си отслабнал.**

4 **Все пак имам нещо против теб, защото си оставил първата си любов.**

5 **И така, спомни си откъде си паднал, и се покай, и върши първите дела; иначе ще дойда при теб бързо и ще махна светилника ти от мястото му, ако не се покаеш.**

6 **Но ти имаш това, че мразиш делата на николаитите, които и аз мразя.**

7 **Който има ухо, нека чуе какво казва Духът на църквите; На този, който победи, ще дам да яде от дървото на живота, което е всред Божия рай.**

8 **И до ангела на църквата в Смирна пиши; Това казва първият и последният, който беше мъртъв и оживя;**

9 **Познавам твоите дела, и скръбта, и бедността (но ти си богат) и зная богохулството на онези, които казват, че са юдеи, а не са, а са синагога на Сатана.**

10 **Не се страхувайте от нещата, които ще пострадате: ето, дяволът ще хвърли някои от вас в затвора, за да бъдете изпитани; и ще имате скръб десет дни; бъди верен до смърт и ще ти дам венец на живота.**

11 **Който има ухо, нека чуе какво казва Духът на църквите; Който победи, няма да пострада от втората смърт.**

12 **И на ангела на църквата в Пергам пиши; Тези неща казва този, който има остър меч с две остриета;**

13 **Знам твоите дела и къде живееш, дори където е седалището на Сатана; и ти държиш здраво името ми и не си се отрекъл от вярата ми, дори в онези дни, в които Антипа беше мой верен мъченик, който беше убит сред вас, където Сатана обитава.**

14 **Но имам някои неща против теб, защото имаш там онези, които държат учението на Валаам, който научи Валак да хвърлят препънка пред синовете на Израил, да ядат неща, пожертвани на идоли, и да блудстват.**

15 **Така и ти имаш онези, които държат учението на николаитите, което мразя.**

16 **Покайте се; иначе ще дойда бързо при теб и ще се бия против тях с меча на устата си.**

17 **Който има ухо, нека чуе какво казва Духът на църквите; На този, който победи, ще дам да яде от скритата манна и ще му дам бял камък и на камъка написано ново име, което никой не знае, освен този, който го получи.**

18 **И до ангела на църквата в Тиатир пиши; Тези неща казва Божият Син, чиито очи са като огнен пламък, а краката му са като хубава мед;**

19 **Познавам делата ти, и милосърдието, и службата, и вярата, и търпението ти, и делата ти; и последното да бъде повече от първото.**

20 Въпреки това имам някои неща против теб, защото ти позволяваш онази жена Езавел, която нарича себе си пророчица, да учи и да съблазнява слугите ми да блудстват и да ядат неща, пожертвани на идоли.

21 И ѝ дадох място да се покае за блудството си; и тя не се покая.

22 Ето, Аз ще я хвърля на легло и онези, които прелюбодействат с нея, в голяма скръб, освен ако не се покаят за делата си.

23 И децата ѝ ще убия със смърт; и всички църкви ще познаят, че Аз съм този, който изпитва вътрешностите и сърцата; и ще дам на всекиго от вас според делата му.

24 Но на вас казвам, и на останалите в Тиатир, всички, които нямат това учение и които не са познали дълбините на Сатана, както говорят; Няма да ви натоваря с друго бреме.

25 Но това, което вече имате, дръжте здраво, докато дойда.

26 И който побеждава и пази делата Ми докрай, на него ще дам власт над народите;

27 И той ще ги управлява с желязна тояга; като грънчарски съдове ще се строят, както и Аз получих от Отца Си.

28 И ще му дам утринната звезда.

29 Който има ухо, нека слуша какво говори Духът на църквите.

ГЛАВА 3

1 И до ангела на църквата в Сардис пиши; Тези неща казва този, който има седемте Божии духа и седемте звезди; Знам делата ти, че имаш име, че си жив, а си мъртъв.

2 Бди и укрепи онова, което остава, което е готово да умре, защото не намерих делата ти свършени пред Бога.

3 И тъй, спомни си как си приел и чул, и дръж и се покаяй. И така, ако не бъдеш бодър, ще дойда върху теб като крадец и няма да знаеш в кой час ще дойда върху теб.

4 Имаш няколко имена дори в Сардис, които не са осквернили дрехите си; и те ще ходят с мен в бяло, защото са достойни.

5 Който победи, той ще бъде облечен в бели дрехи; и няма да излича името му от книгата на живота, но ще изповядам името му пред Моя Отец и пред Неговите ангели.

6 Който има ухо, нека слуша какво говори Духът на църквите.

7 И на ангела на църквата във Филаделфия пиши; Тези неща казва Онзи, който е свят, който е истинен, който има Давидовия ключ, който отваря и никой не затваря; и затваря, и никой не отваря;

8 Познавам твоите дела; ето, поставих пред теб отворена врата и никой не може да я затвори; защото ти имаш малко сила и си упазил словото Ми и не си се отрекъл от името Ми.

9 Ето, ще ги направя от синагогата на Сатана, които казват, че са евреи, а не са, но лъжат; ето, ще ги накарам да дойдат и да се поклонят пред нозете ти, и да познаят, че те обичам.

10 Понеже си опазил словото на Моето търпение, и Аз ще те опазя от часа на изкушението, което ще дойде върху целия свят, за да изпита живеещите по земята.

11 Ето, идвам скоро; дръж здраво това, което имаш, за да не вземе никой короната ти.

12 Който победи, ще направя стълб в храма на моя Бог, и той няма да излезе вече; и ще напиша върху него името на моя Бог и името на града на моя Бог, който е новият Ерусалим, който слиза от небето от моя Бог; и ще напиша върху него новото си име.

13 Който има ухо, нека слуша какво говори Духът на църквите.

14 И до ангела на Лаодикийската църква пиши; Тези неща казва Амин, верният и истински свидетел, началото на Божието творение;

15 Зная твоите дела, че не си нито студен, нито горещ; бих бил студен или горещ.

16 И така, понеже си хладък, нито си студен, нито горещ, ще те избълвам от устата Си.

17 Понеже казваш: Аз съм богат, обогатих се и нямам нужда от нищо; и не знаеш, че си нещастен, и нещастен, и беден, и сляп, и гол;

18 Съветвам те да купиш от мен злато, пречистено в огън, за да станеш богат; и бели дрехи, за да се облечеш и да не се яви срамът на твоята голота; и намажи очите си с очен мехлем, за да видиш.

19 Които обичам, Аз ги избличавам и наказвам; прочее, бъди ревностен и се покаяй.

20 Ето, стоя на вратата и чукам; ако някой чуе гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с Мене.

21 На този, който победи, ще дам да седне с Мене на Моя престол, както и Аз победих и седнах с Моя Отец на Неговия престол.

22 Който има ухо, нека слуша какво говори Духът на църквите.

ГЛАВА 4

1 След това погледнах, и ето, една врата се отвори на небето; и първият глас, който чух, беше като на тръба, която ми говореше; който каза: Ела горе тук и ще ти покажа нещата, които трябва да бъдат откъд.

2 И веднага бях в духа; и, ето, престол стоеше на небето и Един седеше на престола.

3 И този, който седеше, изглеждаше като камък яспис и сардина; и около престола имаше дъга, наглед подобна на изумруд.

4 И около престола имаше двадесет и четири престола; и на седалищата видях двадесет и четирима старейшини, седящи, облечени в бели дрехи; и имаха на главите си златни венци.

5 И от престола излизаха светкавици, гръмове и гласове; и пред престола горяха седем огнени светили, които са седемте Божии духове.

6 И пред престола имаше стъклено море, подобно на кристал; и в средата на престола и около престола имаше четири звяра, пълни с очи отпред и отзад.

7 И първият звяр приличаше на лъв, и вторият звяр приличаше на теле, и третият звяр имаше лице като човек, а четвъртият звяр приличаше на летящ орел.

8 И четирите звяра имаха по шест крила около себе си; и те бяха пълни с очи отвътре; и не почиват денем и нощем, казвайки: Свят, свят, свят Господ Бог Вседържител, който беше, и е, и иде.

9 И когато онези зверове отдадат слава, почит и благодарност на този, който седи на трона, който живее завинаги,

10 Двадесетте и четиримата старейшини падат пред седящия на престола и се покланят на този, който живее до вечни векове, и хвърлят короните си пред престола, като казват:

11 Ти си достоен, Господи, да приемеш слава, почит и сила; защото Ти си създал всички неща и за Твоето удоволствие те съществуват и са създадени.

ГЛАВА 5

1 И видях в дясната ръка на Седящия на престола книга, написана отвътре и отзад, запечатана със седем печата.

2 И видях силен ангел, който викаше със силен глас: Кой е достоен да отвори книгата и да разпечата нейните печати?

3 И никой човек нито на небето, нито на земята, нито под земята не можа да отвори книгата, нито да погледне в нея.

4 И плаках много, защото никой не се намери достоен да отвори и да прочете книгата, нито да я погледне.

5 И един от старейшините ми каза: Не плачи: ето, Лъвът от племето на Юда, Коренът на Давид, победи, за да отвори книгата и да разпечата седемте ѝ печата.

6 И видях, и ето, всред престола и четирите звяра, и всред старейшините, стоеше Агне като заклано, което имаше седем рога и седем очи, които са седемте духа от Бог, изпратени по цялата земя.

7 И той дойде и взе книгата от десницата на Седящия на престола.

8 И когато той взе книгата, четирите звяра и двадесет и четирите старейшини паднаха пред Агнето, като всеки от тях държеше арфи и златни чаши, пълни с благоухания, които са молитвите на светиите.

9 И те изпяха нова песен, казвайки: Ти си достоен да вземеш книгата и да отвориш печатите ѝ, защото ти беше убит и си ни изкупил за Бога чрез кръвта Си от всеки род, език и народ, и нация;

10 И си ни направил царе и свещеници на нашия Бог и ние ще царуваме на земята.

11 И аз видях и чух гласа на много ангели около престола и зверовете и старейшините: и броят им беше десет хиляди по десет хиляди и хиляди хиляди;

12 Като каза със силен глас: Достоен е закланият Агнец да приеме сила, и богатство, и мъдрост, и сила, и чест, и слава, и благословение.

13 И всяко създание, което е на небето, на земята и под земята, и което е в морето, и всичко, което е в тях, чух да казва: Благословение, чест, слава и сила на седящия на престола и на Агнето до вечни векове.

14 И четирите животни казаха: Амин. И двадесетте и четиримата старейшини паднаха и се поклониха на Онзи, който живее до вечни векове.

ГЛАВА 6

1 И видях, когато Агнето отвори един от печатите, и чух, като звук от гръмотевица, едно от четирите звяра да казва: Ела и виж.

2 И видях, и ето бял кон и язещият на него имаше лък; и му беше дадена корона и той излезе победоносен и за да победи.

3 И когато отвори втория печат, чух втория звяр да казва: Ела и виж.

4 И излезе друг кон, който беше червен; и на онзи, който седеше на него, беше дадена власт да вземе мира от земята и те да се избиват един друг; и му беше даден голям меч.

5 И когато отвори третия печат, чух третия звяр да казва: Ела и виж. И видях, и ето черен кон; и онзи, който седеше върху него, имаше в ръката си везни.

6 И чух глас всред четирите животни да казва: Една мярка жито за един динарий и три мери ечемик за един динарий; и гледай да не повредиш маслото и виното.

7 И когато отвори четвъртия печат, чух гласа на четвъртия звяр да казва: Ела и виж.

8 И погледнах, и ето блед кон, който седеше на него се казваше Смърт, а Адът го следваше. И им беше дадена власт над четвъртата част от земята, да убиват с меч, и с глад, и със смърт, и със земните зверове.

9 И когато отвори петия печат, видях под олтара душите на онези, които бяха убити за словото Божие и за свидетелството, което имаха:

10 И те извикаха със силен глас, казвайки: Докога, Господи, свети и истинни, няма да съдиш и не отмъщаваш за нашата кръв на живеещите по земята?

11 И на всеки от тях бяха дадени бели дрехи; и им беше казано, че те трябва да починат още малко време, докато техните съслужители също и техните братя, които трябваше да бъдат убити като тях, не бъдат изпълнени.

12 И видях, когато отвори шестия печат, и ето, стана голямо земетресение; и слънцето стана черно като вретинце, и луната стана като кръв;

13 И небесните звезди паднаха на земята, както смоковницата хвърля преждевременните си смокини, когато бъде разклатена от силен вятър.

14 И небето изчезна като свитък, когато се навие; и всяка планина и остров бяха преместени от местата си.

15 И царете на земята, големците и богатшите, и хилядниците, и силните мъже, и всеки роб, и всеки свободен човек се скриха в рововете и в скалите на планините;

16 И каза на планините и скалите: Паднете върху нас и ни скрийте от лицето на Седящия на престола и от гнева на Агнето;

17 Защото дойде великият ден на Неговия гняв; и кой ще устои?

ГЛАВА 7

1 И след тези неща видях четири ангела, стоящи на четирите ъгъла на земята, държащи четирите земни ветрове, така че вятърът да не духа върху земята, нито върху морето, нито върху някое дърво.

2 И видях друг ангел да се издига от изток, който имаше печата на живия Бог; и той извика със силен глас към четирите ангела, на които беше дадено да наранят земята и морето,

3 Като каза: Не повреждайте земята, нито морето, нито дърветата, докато не поставим печат на слугите на нашия Бог на челата им.

4 И чух броя на подпечатаните: и бяха подпечатани сто четиридесет и четири хиляди от всичките племена на синовете на Израил.

5 От племето на Юда бяха подпечатани дванадесет хиляди. От Рувимовото племе бяха запечатани дванадесет хиляди. От племето на Гад бяха запечатани дванадесет хиляди.

6 От племето на Асер бяха запечатани дванадесет хиляди. От племето на Нефталим бяха запечатани дванадесет хиляди. От племето на Манасия бяха запечатани дванадесет хиляди.

7 От Симеоновото племе бяха запечатани дванадесет хиляди. От племето на Леви бяха запечатани дванадесет хиляди. От Исахаровото племе бяха запечатани дванадесет хиляди.

8 От племето на Завулон бяха запечатани дванадесет хиляди. От племето на Йосиф бяха запечатани дванадесет хиляди. От Вениаминовото племе бяха запечатани дванадесет хиляди.

9 След това видях, и ето, голямо множество, което никой не можеше да изброи, от всички народи, и племена, и хора, и езици, застана пред престола и пред Агнето, облечени в бели одежди и палми в техните ръце;

10 И извикаха със силен глас, казвайки: Спасение на нашия Бог, който седи на престола, и на Агнето.

11 И всичките ангели стояха около престола и около старейшините и четирите животни и паднаха пред престола на лицата си и се поклониха на Бога,

12 Казвайки, Амин: Благословение и слава, и мъдрост, и благодарение, и чест, и сила, и могъщество да бъде на нашия Бог за вечни векове. амин

13 И един от старейшините отговори, като ми каза: Кой са тези, които са облечени в бели дрехи? и откъде са дошли?

14 И аз му казах: Господине, ти знаеш. И той ми каза: Това са онези, които дойдоха от голяма скръб и изпраха дрехите си и ги избелиха в кръвта на Агнето.

15 Затова са пред престола на Бога и Му служат денем и нощем в Неговия храм; и Седящият на престола ще обитава между тях.

16 Няма вече да гладуват, нито да жадуват вече; нито слънце ще ги огрява, нито жегата.

17 Защото Агнето, което е всред престола, ще ги пасе и ще ги заведе при извори на живи води; и Бог ще избърше всяка сълза от очите им.

ГЛАВА 8

1 И когато отвори седмия печат, настана тишина на небето около половин час.

2 И видях седемте ангела, които стояха пред Бога; и им се дадох седем тръби.

3 И друг ангел дойде и застана при олтара със златна кадилница; и му беше дадено много тамян, за да го

принесе с молитвите на всички светии върху златния олтар, който беше пред престола.

4 И димът от тамяна, който дойде с молитвите на светиите, се издигна пред Бога от ръката на ангела.

5 И ангелът взе кадилницата, напълни я с огън от олтара и я хвърли на земята; и станаха гласове, гръмове, светкавици и земетресение.

6 И седемте ангела, които държаха седемте тръби, се подготвиха да затръбят.

7 Първият ангел затръби и последва град и огън, смесени с кръв, и те бяха хвърлени на земята; и третата част от дърветата изгоря и цялата зелена трева изгоря.

8 И вторият ангел затръби, и като че ли голяма планина, горяща от огън, беше хвърлена в морето; и третата част от морето стана кръв;

9 И третата част от съществата, които бяха в морето и имаха живот, умряха; и третата част от корабите са унищожени.

10 И третият ангел затръби и падна от небето голяма звезда, горяща като светилник, и падна върху третата част от реките и върху водните извори;

11 И името на звездата е пелин; и третата част от водите стана пелин; и много хора умряха от водите, защото се вгорчиха.

12 И четвъртият ангел затръби, и третата част от слънцето беше поразена, и третата част от луната, и третата част от звездите; тъй като третата част от тях беше потъмняла и денят не светеше за една трета част от него, както и нощта.

13 И видях и чух един ангел да лети през средата на небето, казвайки със силен глас: Горко, горко, горко на обитателите на земята поради другите гласове на тръбата на трите ангела, които са тепърва ще звучи!

ГЛАВА 9

1 И петият ангел затръби и видях една звезда да пада от небето на земята и на нея се даде ключът от бездната.

2 И той отвори бездната; и издигаше се дим от ямата, като дим от голяма пещ; и слънцето и въздухът потъмняха от дима от рова.

3 И от дима излязоха скакалци на земята и им се даде власт, каквато имат властта на земните скорпиони.

4 И им беше заповядано да не нараняват тревата по земята, нито което и да е зелено нещо, нито което и да е дърво; но само тези хора, които нямат Божия печат на челата си.

5 И на тях беше дадено да не ги убиват, но да бъдат мъчени пет месеца; и мъката им беше като мъка от скорпион, когато удари човек.

6 И в онези дни хората ще търсят смъртта и няма да я намерят; и ще пожелаят да умрат, и смъртта ще бяга от тях.

7 И образите на скакалците приличаха на коне, приготвени за битка; и на главите им имаше като че ли корони като злато, а лицата им бяха като лица на хора.

8 Те имаха коси като коси на жени и зъбите им бяха като зъби на лъвовете.

9 И имаха брони като железни нагръдници; и шумът от крилете им беше като шум от колесници на много коне, тичащи на бой.

10 И те имаха опашки като на скорпиони и имаше жила в опашките им; и силата им беше да нараняват хората пет месеца.

11 И те имаха цар над себе си, който беше ангелът на бездната, чието име на еврейски език е Абадон, но на гръцки език се казва Аполион.

12 Едно горко отмина; и ето, идват още две беди след това.

13 И шестият ангел затръби и чух глас от четирите рога на златния олтар, който е пред Бога,

14 като каза на шестия ангел, който държеше тръбата: Развържи четирите ангела, които са вързани в голямата река Ефрат.

15 И четирите ангела бяха развързани, които бяха приготвени за час, и ден, и месец, и година, за да убият третата част от хората.

16 И броят на войската на конниците беше двеста хиляди хиляди; и чух броя им.

17 И така видях конете във видението и онези, които седяха на тях, носещи брони от огън, от гиаинт и жупел; и главите на конете бяха като глави на лъвове; и от устата им излизаше огън, дим и жупел.

18 От тези трима беше убита третата част от хората, от огъня, от дима и от жупела, който излизаше от устата им.

19 Защото силата им е в устата им и в опашките им; защото опашките им приличаха на змии и имаха глави, и с тях причиняват вреда.

20 И останалите мъже, които не бяха убити от тези язви, все пак не се покаяха за делата на ръцете си, за да не се покланят на демони и идоли от злато, и сребро, и мед, и камък, и дърво: които нито вижда, нито чува, нито ходи:

21 Нито се покаяха за убийствата си, нито за чародействата си, нито за блудството си, нито за кражбите си.

ГЛАВА 10

1 И видях друг силен ангел да слиза от небето, облечен с облак; и дъга имаше на главата му, и лицето му беше като слънце, а краката му бяха като огнени стълбове;

2 И той държеше в ръката си малка книжка отворена; и той постави десния си крак на морето, а левия си крак на земята,

3 И извика със силен глас, както реве лъв; и когато извика, седем гръмотевици издадоха гласовете си.

4 И когато седемте гръмотевици издадоха гласовете си, сякаш да пиша; и чух глас от небето, който ми казваше, Запечатай тези неща, които седемте гръмотевици изрекоха, и не ги пиши.

5 И ангелът, когото видях да стои на морето и на земята, вдигна ръката си към небето,

6 И се закле в Онзи, който живее до века, Който създаде небето и нещата, които са в тях, и земята, и нещата, които са в нея, и морето, и нещата, които са в тях, че ще има време вече не:

7 Но в дните на гласа на седмия ангел, когато той започне да затръби, тайната на Бога трябва да бъде завършена, както Той извести на слугите Си пророците.

8 И гласът, който чух от небето, ми проговори отново и каза: Иди и вземи малката книжка, която е отворена в ръката на ангела, който стои на морето и на земята.

9 И отидох при ангела и му казах: Дай ми малката книжка. И той ми каза: Вземи го и го изяж; и ще загорчи корема ти, но в устата ти ще бъде сладък като мед.

10 И аз взех книжката от ръката на ангела и я изях; и в устата ми беше сладък като мед; и щом го изях, коремът ми загорча.

11 И той ми каза: Ти трябва да пророкуваш отново пред много народи, племена, езици и царе.

ГЛАВА 11

1 И даде ми се тръстика, подобна на тояга; и ангелът застана и каза: Стани и измери Божия храм, олтара и онези, които се покланят в него.

2 Но двора, който е извън храма, изпуснете и не го измервайте; защото е дадено на езичниците и те ще тъпчат светия град четиридесет и два месеца.

3 И ще дам сила на двамата Си свидетели и те ще пророкуват хиляда двеста и шестдесет дни, облечени във вретище.

4 Това са двете маслинови дървета и двата светилника, стоящи пред Бога на земята.

5 И ако някой иска да ги нарани, огън излиза от устата им и поглъща враговете им; и ако някой иска да ги нарани, той трябва да бъде убит по този начин.

6 Те имат власт да затворят небето, за да не вали дъжд в дните на тяхното пророчество; и имат власт над водите да ги превръщат в кръв и да поразяват земята с всякакви язви, колкото пъти пожелаят.

7 И когато завършат свидетелството си, звярът, който излиза от бездната, ще воюва срещу тях и ще ги победи, и ще ги убие.

8 И мъртвите им тела ще лежат на улицата на големия град, който духовно се нарича Содом и Египет, където и нашият Господ беше разпнат.

9 И те от хората и племената, езиците и народите ще гледат мъртвите им тела три дни и половина и няма да позволят мъртвите им тела да бъдат положени в гробовете.

10 И жителите на земята ще се радват за тях и ще се веселят, и ще изпращат подаръци един на друг; защото тези двама пророци измъчваха жителите на земята.

11 И след три дни и половина Духът на живот от Бога влезе в тях и те се оправиха на краката си; и голям страх обзе онези, които ги видяха.

12 И те чуха силен глас от небето, който им казваше: Качете се тук. И те се издигнаха на небето в облак; и враговете им ги видяха.

13 И в същия час стана голямо земетресение и десетата част от града падна и в земетресението бяха убити седем хиляди мъже; а останалите се уплашиха и отдадоха слава на Бога на небесата.

14 Второто горко отмина; и ето, третото горко идва скоро.

15 И седмият ангел затръби; и имаше силни гласове в небето, които казваха: Царствата на този свят станаха царства на нашия Господ и на неговия Христос; и той ще царува до вечни векове.

16 И двадесетте и четиримата старейшини, които седяха пред Бога на своите седалища, паднаха на лицата си и се поклониха на Бога,

17 Казвайки: Благодарим Ти, Господи Боже Всемогъщи, Който си, Който беше и идваш; защото си взел в себе си голямата Си власт и си царувал.

18 И народите се разгневиха, и дойде Твоят гняв, и времето на мъртвите, да бъдат съдени, и да дадеш награда на слугите Си пророците, и на светиите, и на онези, които се боят от Твоето име, малки и големи; и трябва да унищожи онези, които унищожават земята.

19 И Божият храм се отвори на небето и се видя в неговия храм ковчегът на Неговия завет; и станаха светкавици, гласове и гръмове, земетресение и голяма градушка.

ГЛАВА 12

1 И яви се голямо чудо на небето; жена, облечена със слънце, и луната под краката ѝ, и на главата ѝ венец от дванадесет звезди;

2 И тя, като беше непразна, плачеше, страдайки от болки и болки да роди.

3 И яви се друго чудо на небето; и ето голям червен дракон със седем глави и десет рога и седем корони на главите му.

4 И опашката му привлече третата част от небесните звезди и ги хвърли на земята; и драконът застана пред жената, която беше готова да роди, за да погълне детето ѝ, щом се роди.

5 И тя роди мъжко дете, което щеше да управлява всички народи с желязна тояга; и детето ѝ беше занесено при Бога и при Неговия престол.

6 И жената избяга в пустинята, където имаше място, приготвено от Бога, за да я хранят там хиляда двеста и шестдесет дни.

7 И имаше война на небето: Михаил и неговите ангели воюваха против змея; и драконът воюва и неговите ангели,

8 И не надви; нито им се намери място на небето.

9 И беше свален големият змей, онази стара змия, наречена Дявол и Сатана, която мами целия свят; той беше свален на земята и неговите ангели бяха свалени с него.

10 И чух силен глас, който казваше на небето: Сега дойде спасението и силата, и царството на нашия Бог, и силата на Неговия Христос; защото обвинителят на нашите братя беше свален, който ги обвиняваше пред деня на нашия Бог и нощ.

11 И те го победиха чрез кръвта на Агнето и чрез словото на своето свидетелство; и не обичаха живота си до смърт.

12 Затова веселете се, небеса, и вие, които живеете в тях. Горко на обитателите на земята и морето! защото дяволът слезе при вас с голям гняв, защото знае, че има малко време.

13 И когато драконът видя, че беше хвърлен на земята, той преследва жената, която роди мъжкото дете.

14 И на жената бяха дадени две крила на голям орел, за да може да лети в пустинята, на своето място, където се храни за време, и времена, и половин време, от лицето на змията.

15 И змията изхвърли от устата си вода като река след жената, за да я накара да бъде отнесена от реката.

16 И земята помогна на жената и земята отвори устата си и погълна реката, която змеят изпусна от устата си.

17 И змеят се разгневи на жената и отиде да воюва с остатъка от нейното потомство, които пазят Божиите заповеди и имат свидетелството на Исус Христос.

ГЛАВА 13

1 И застанах на пясъка на морето и видях звяр да се издига от морето, който имаше седем глави и десет рога, и на рогата му десет корони, а на главите му богохулни имена.

2 И звярът, който видях, приличаше на леопард и краката му бяха като крака на мечка, а устата му като уста на лъв; и змеят му даде силата си, престола си и голяма власт.

3 И видях една от главите му като ранена до смърт; и смъртоносната му рана оздравя; и целият свят се чудеше след звяра.

4 И те се поклониха на змея, който даде власт на звяра; и те се поклониха на звяра, като казаха: Кой е подобен на звяра? кой може да воюва с него?

5 И му се даде уста да говори големи неща и богохулства; и му беше дадена власт да продължи четиридесет и два месеца.

6 И той отвори устата си за богохулство против Бога, за да похули името Му, и скинията Му, и онези, които живеят на небето.

7 И му беше дадено да воюва със светиите и да ги победи; и беше му дадена власт над всички племена, езици и племена.

8 И всички, които живеят по земята, ще му се поклонят, чиито имена не са записани в книгата на живота на заклания Агнец от основаването на света.

9 Ако някой има ухо, нека слуша.

10 Който води в плен, ще отиде в плен; който убива с меч, трябва да бъде убит с меч. Тук е търпението и вярата на светиите.

11 И видях друг звяр да излиза от земята; и имаше два рога като агнешки и говореше като змей.

12 И той упражнява цялата власт на първия звяр пред него и кара земята и онези, които живеят на нея, да се покланят на първия звяр, чиято смъртоносна рана беше излекувана.

13 И той върши големи чудеса, така че направи огън да слезе от небето на земята пред очите на хората,

14 И мами онези, които живеят на земята, чрез онези чудеса, които той имаше власт да направи пред очите на звяра; казвайки на жителите на земята да направят образ на звяра, който имаше рана от меч и оживя.

15 И той имаше властта да даде живот на образа на звяра, така че образът на звяра да говори и да направи всички, които не се покланят на образа на звяра, да бъдат убити.

16 И той кара всички, малки и големи, богати и бедни, свободни и роби, да получат белег в дясната си ръка или на челата си:

17 И никой да не може да купува или продава, освен този, който има белега, или името на звяра, или числото на името му.

18 Тук е мъдростта. Който има разум, нека пресметне числото на звяра, защото е число на човек; и числото му е шестстотин шестдесет и шест.

ГЛАВА 14

1 И погледнах, и ето, Агнец стоеше на хълма Сион и с него сто четиридесет и четири хиляди, които имаха името на Неговия Баща, написано на челата си.

2 И чух глас от небето като глас на много води и като глас на силен гръм; и чух глас на арфисти, които свирят с арфите си;

3 И те пееха сякаш нова песен пред престола и пред четирите животни и старейшините; и никой не можеше да научи тази песен освен сто четиридесет и четирите хиляди, които бяха изкупени от земята.

4 Това са онези, които не са се осквернили с жени; защото те са девици. Това са тези, които следват Агнето, където и да отиде. Те бяха изкупени измежду човеците, като първи плодове за Бога и за Агнето.

5 И в устата им не се намери лукавство, защото те са непорочни пред Божия престол.

6 И видях друг ангел да лети всред небето, който имаше вечното благовестие, за да проповядва на живеещите на земята и на всеки народ, и племе, и език, и хора,

7 като каза със силен глас: Бойте се от Бога и Му отдайте слава! защото дойде часът на Неговия съд; и се поклонете на Този, Който е направил небето и земята, и морето, и водните извори.

8 И последва друг ангел, който казваше: Вавилон падна, падна, този велик град, защото накара всички народи да пият от виното на яростта на нейното блудство.

9 И третият ангел ги следваше и казваше със силен глас: Ако някой се поклони на звяра и на неговия образ и приеме белега му на челото си или на ръката си,

10 Той ще пие от виното на Божия гняв, което се излива без смес в чашата на Неговото негодувание; и ще бъде измъчван с огън и сира в присъствието на светите ангели и в присъствието на Агнето;

11 И димът от тяхното мъчение се издига до вечни векове; и нямат почивка денем и нощем онези, които се покланят на звяра и неговия образ, и всеки, който приеме белега на името му.

12 Тук е търпението на светиите: тук са тези, които пазят Божиите заповеди и вярата в Исус.

13 И чух глас от небето, който ми казваше, Напиши, Блажени са мъртвите, които умират в Господа отсега нататък: Да, казва Духът, за да си починат от трудовете си; и делата им ги следват.

14 И погледнах, и ето бял облак, и на облака седеше един, подобен на Човешкия син, който имаше на главата си златен венец и в ръката си остър сърп.

15 И друг ангел излезе от храма и извика със силен глас към този, който седеше на облака: Простри сърпа си и жъни, защото дойде времето да жънеш; защото жетвата на земята е узряла.

16 И седящият на облака хвърли сърпа си на земята; и земята беше пожъната.

17 И друг ангел излезе от храма, който е на небето, и той държеше остър сърп.

18 И друг ангел излезе от олтара, който имаше власт над огъня; и извика със силен вик към онзи, който имаше острия сърп, като каза: Простри острия си сърп и обери гроздовете на земната лоза; защото гроздето ѝ е напълно узряло.

19 И ангелът хвърли сърпа си на земята и събра лозето на земята и го хвърли в големия лин на Божия гняв.

20 И линът беше стъпкан извън града и от лина потече кръв дори до юздите на конете на разстояние от хиляда и шестстотин стадия.

ГЛАВА 15

1 И видях друго знамение на небето, велико и чудно, седем ангела, които държаха седемте последни язви; защото в тях се изпълни Божият гняв.

2 И видях като че ли стъклено море, смесено с огън; и онези, които победиха звяра, и образа му, и белега му, и числото на името му, стояха на стъкленото море, имайки Божиите арфи.

3 И пеят песента на Божия слуга Мойсей и песента на Агнето, като казват: Велики и чудни са Твоите дела, Господи Боже Всемогъщи; праведни и истинни са Твоите пътища, Царю на светиите.

4 Кой няма да се бои от Тебе, Господи, и няма да прослави Твоето име? защото само Ти си свят; защото всички народи ще дойдат и ще се поклонят пред Тебе; защото Твоите присъди са явни.

5 И след това погледнах, и ето, храмът на скинията на свидетелството в небето се отвори.

6 И седемте ангела излязоха от храма, държейки седемте язви, облечени в чист и бял висон, и препасани на гърдите си със златни пояси.

7 И едно от четирите звяра даде на седемте ангела седем златни чаши, пълни с гнева на Бог, който живее завинаги.

8 И храмът се изпълни с дим от Божията слава и от Неговата сила; и никой не можеше да влезе в храма, докато се изпълниха седемте язви на седемте ангела.

ГЛАВА 16

1 И чух силен глас от храма, който казваше на седемте ангела: Вървете по пътищата си и излейте чашите на Божия гняв на земята.

2 И първият отиде и изля чашата си на земята; и върху човеците, които имаха белега на звяра, и върху онези, които се покланяха на образа му, падна зловонна и жестока рана.

3 И вторият ангел изля чашата си в морето; и стана като кръвта на мъртвец; и всяка жива душа умря в морето.

4 И третият ангел изля чашата си върху реките и водните извори; и станаха кръв.

5 И чух ангела на водите да казва: Ти си праведен, Господи, Който си, и си бил, и ще бъдеш, защото си отсъдил така.

6 Защото те проляха кръвта на свети и пророци, а Ти си ги напоил с кръв; защото те са достойни.

7 И чух друг от олтара да казва: Така е, Господи Боже Всемогъщи, истинни и праведни са Твоите присъди.

8 И четвъртият ангел изля чашата си върху слънцето; и му беше дадена власт да изгаря хората с огън.

9 И хората бяха изгорени от голяма жегата и похулиха името на Бог, който има власт над тези язви; и те не се покаяха да Му отдадат слава.

10 И петият ангел изля чашата си върху седалището на звяра; и царството му беше пълно с мрак; и хапеха езиците си от болка,

11 И похулиха небесния Бог поради болките си и раните си и не се покаяха за делата си.

12 И шестият ангел изля чашата си върху голямата река Ефрат; и водата му пресъхна, за да се приготви пътят на източните царе.

13 И видях три нечисти духа като жаби да излизат от устата на дракона, и от устата на звяра, и от устата на лъжепророка.

14 Защото те са духове на демони, вършещи чудеса, които отиват при царете на земята и на целия свят, за да ги съберат за битката в онзи велик ден на Всемогъщия Бог.

15 Ето, идвам като крадец. Блажен онзи, който бди и пази дрехите си, за да не ходи гол и да видят срама му.

16 И той ги събра на място, наречено на еврейски Армагедон.

17 И седмият ангел изля чашата си във въздуха; и от небесния храм, от престола, дойде силен глас, който каза: Свърши се.

18 И станаха гласове, и гръмове, и светкавици; и стана голямо земетресение, каквото не е имало, откакто хората съществуват на земята, толкова силно земетресение, толкова силно.

19 И великият град беше разделен на три части и градовете на народите паднаха; и великият Вавилон си спомни пред Бога, за да му даде чашата с виното на яростта на Неговия гняв.

20 И всеки остров избяга и планините не се намериха.

21 И върху хората падна голяма градушка от небето, всеки камък тежи колкото талант; и хората похулиха Бога поради язвата от градушката; тъй като язвата им беше твърде голяма.

ГЛАВА 17

1 И дойде един от седемте ангела, които държаха седемте чаши, и ми говори, като ми каза, Ела тук; Ще ти покажа присъдата на голямата блудница, която седи над много води:

2 С която земните царе блудстваха и земните жители се опиха от виното на нейното блудство.

3 И така, той ме отведе в духа си в пустинята; и видях една жена да седи на червен звяр, пълен с имена на богохулство, който имаше седем глави и десет рога.

4 И жената беше облечена в багреница и червено, и украсена със злато, скъпоценни камъни и бисери, и държеше златна чаша в ръката си, пълна с мерзости и нечистота на нейното блудство;

5 И на челото ѝ имаше написано име: ТАЙНА, ВЕЛИКИЯТ ВАВИЛОН, МАЙКАТА НА БЛУДНИЦИТЕ И ГНУСОТИТЕ НА ЗЕМЯТА.

6 И видях жената, пияна от кръвта на светите и от кръвта на мъчениците на Исус; и когато я видях, се удивих с голямо възхищение.

7 И ангелът ми каза: Защо се чудиш? Ще ти кажа тайната на жената и на звяра, който я носи, който има седем глави и десет рога.

8 Звярът, който ти видя, беше и го няма; и ще се възкачат от бездната и ще отидат в погибел; и ще се учудят онези, които живеят на земята, чиито имена не са записани в книгата на живота от създанието на света, когато видят звяра, който беше, и не е и все пак е.

9 И ето умът, който има мъдрост. Седемте глави са седем планини, на които седи жената.

10 И има седем царе: петима паднаха, единият е, а другият още не е дошъл; и когато той дойде, той трябва да продължи кратко време.

11 И звярът, който беше и го няма, дори той е осмият и е от седемте, и отива в погибел.

12 И десетте рога, които видя, са десет царе, които още не са получили царство; но приемете власт като царе един час със звяра.

13 Тези имат един ум и ще дадат силата и силата си на звяра.

14 Те ще воюват с Агнето и Агнето ще ги победи, защото той е Господар на господарите и Цар на царете; и онези, които са с Него, са призовани, избрани и верни.

15 И той ми каза: Водите, които видя, където седи блудницата, са народи и множества, и племена, и езици.

16 И десетте рога, които си видял на звяра, те ще намразят блудницата и ще я направят пуста и гола, и ще изядат плътта ѝ, и ще я изгорят в огън.

17 Защото Бог е вложил в сърцата им да изпълнят волята Му и да се съгласят, и да дадат царството си на звяра, докато думите на Бог се изпълнят.

18 И жената, която ти видя, е великият град, който царува над земните царе.

ГЛАВА 18

1 И след тези неща видях друг ангел да слиза от небето, който имаше голяма сила; и земята се освети от Неговата слава.

2 И той извика силно със силен глас, казвайки: Вавилон, великият, падна, падна и стана обиталище на демони и свърталище на всеки нечист дух и клетка на всяка нечиста и омразна птица.

3 Защото всички народи са пили от виното на яростта на нейното блудство и земните царе са блудствали с нея, и земните търговци са забогатели от изобилието на нейните деликатеси.

4 И чух друг глас от небето, който казваше: Излезте от нея, народе мой, за да не участвате в греховете ѝ и да не получите от язвите ѝ.

5 Защото греховете ѝ стигнаха до небето и Бог си спомни беззаконията ѝ.

6 Възнаградете ѝ, както тя възнагради на вас, и ѝ удвоете според делата ѝ; в чашата, която е напълнила, напълнете ѝ двойно.

7 Колко се е прославила и е живяла разкошно, толкова мъки и скръб ѝ дайте; защото тя казва в сърцето си: Сedia като царица и не съм вдовица, и няма да видя скръб.

8 Затова язвите му ще дойдат в един ден, смърт, жалеене и глад; и тя ще бъде напълно изгорена с огън, защото силен е Господ Бог, който я съди.

9 И царете на земята, които са блудствали и са живели разкошно с нея, ще я оплакват и ще я оплакват, когато видят дима от изгарянето ѝ,
 10 Стоейки отдалеч поради страха от мъчението си и казвайки: Горко, горко, този велик град Вавилон, този могъщ град! защото в един час ще дойде твоят съд.
 11 И търговците на земята ще плачат и ще жалеят за нея; защото никой вече не купува тяхната стока:
 12 Търговията от злато и сребро, скъпоценни камъни и бисери, и фин висон, и пурпур, и коприна, и червено, и цялото ти дърво, и всякакви съдове от слонова кост, и всякакви съдове от най-скъпоценно дърво и от месинг, и желязо, и мрамор,
 13 И канела, и миризми, и миро, и ливан, и вино, и масло, и чисто брашно, и пшеница, и животни, и овце, и коне, и колесници, и роби, и души човешки.
 14 И плодовете, които жадуваше душата ти, си отидоха от теб, и всички неща, които бяха изящни и хубави, се оттеглиха от теб, и вече няма да ги намериш.
 15 Търговците на тези неща, които забогатяха от нея, ще стоят далеч от страх от нейното мъчение, плачейки и ридайки,
 16 И казвайки: Горко, горко, граде велик, който беше облечен във висон, пурпур и червено, и украсен със злато, скъпоценни камъни и бисери!
 17 Защото за един час толкова големи богатства се обезсмислят. И всеки капитан, и цялата компания на кораби, и моряците, и всички, които търгуват по море, стояха надалеч,
 18 И извикаха, когато видяха дима от изгарянето ѝ, казвайки: Какъв град прилича на този велик град!
 19 И те посипаха с пръст главите си и викаха, плачеха и ридаеха, казвайки: Уви, уви, този велик град, в който всички, които имаха кораби в морето, забогатяха поради неговата скъпоценност! защото за един час тя запустя.
 20 Веселете се за нея, вие, небе, и вие, свети апостоли и пророци; защото Бог ти отмъсти на нея.
 21 И един силен ангел взе камък като голям воденичен камък и го хвърли в морето, като каза: Така с насилие ще бъде хвърлен този велик град Вавилон и няма да се намери вече.
 22 И гласът на арфисти, музиканти, гайдари и тръби няма вече да се чува в теб; и нито един занаятчия, какъвто и занаят да е той, няма да се намери вече в теб; и звукът на воденичен камък няма вече да се чува в теб;
 23 И светлината на свещ няма вече да свети в теб; и гласът на младоженеца и на невестата няма вече да се чува в теб; защото твоите търговци бяха великите мъже на земята; защото чрез твоите чародейства всички народи бяха измамани.
 24 И в нея се намери кръвта на пророци и на светии, и на всички убити по земята.

ГЛАВА 19

1 И след тези неща чух силен глас от много хора на небето, който казваше: Алилуя; Спасение и слава, и чест, и сила на Господа нашия Бог:
 2 Защото Неговите присъди са истинни и праведни, защото Той осъди голямата блудница, която поквари

земята с блудството си, и отмъсти за кръвта на слугите Си от нейната ръка.
 3 И пак казаха: Алилуя. И димът ѝ се издигаше до вечни векове.
 4 И двадесетте и четирите старейшини и четирите живи същества паднаха и се поклониха на Бога, който седи на престола, като казаха: Амин; Алилуя.
 5 И от престола излезе глас, който казваше: Хвалете нашия Бог, всички вие, Негови слуги, и вие, които Му се боите, малки и големи.
 6 И чух сякаш глас на голямо множество, и като глас на много води, и като глас на силни гръмове, които казваха: Алилуя! защото Господ Бог Всемогъщият царува.
 7 Нека се радваме и се радваме, и да Му отдадем почит, защото дойде сватбата на Агнето и жена Му се приготви.
 8 И на нея се даде да се облече във фин висон, чист и бял; защото висонът е правдата на светиите.
 9 И той ми каза: Напиши: Блажени са онези, които са поканени на сватбената вечеря на Агнето. И той ми каза: Това са истинските думи на Бог.
 10 И аз паднах в краката му, за да му се поклоня. И той ми каза: Гледай, не го прави: аз съм съслужител на теб и на братята ти, които имат свидетелството за Исус; поклони се на Бога, защото свидетелството за Исус е духът на пророчеството.
 11 И видях небето отворено, и ето бял кон; и онзи, който седеше върху него, се наричаше Верен и Истинен, и с правда съди и воюва.
 12 Очите Му бяха като огнен пламък и на главата Му имаше много корони; и имаше написано име, което никой не знаеше, освен самият той.
 13 И той беше облечен в дреха, потопена в кръв; и името му се нарече Божието Слово.
 14 И небесните войски го последваха на бели коне, облечени в бял и чист висон.
 15 И от устата му излиза остър меч, за да порази с него народите; и той ще ги владее с желязна тояга; и той тъпче лина на яростта и гнева на Всемогъщия Бог.
 16 И на облеклото си и на бедрото си имаше написано име: ЦАР НА ЦАРЕТЕ И ГОСПОДАР НА ГОСПОДАРИ.
 17 И видях един ангел, стоящ на слънцето; и той извика със силен глас, казвайки на всички птици, които летят wśród небето, Елате и се съберете на вечерята на великия Бог;
 18 За да можете да ядете месото на кралете, месото на военачалниците, и месото на силните мъже, и месото на конете, и на тези, които седят на тях, и месото на всички хора, както свободни, така и роби, и двамата малки и големи.
 19 И видях звяра, и земните царе, и войските им, събрани заедно, за да воюват срещу Онзи, Който язди на коня, и срещу неговата войска.
 20 И звярът беше хванат, а с него и лъжепророкът, който вършеше чудеса пред него, с които той измами онези, които получиха белега на звяра, и онези, които се покланяха на неговия образ. И двамата бяха хвърлени живи в огнено езеро, горящо от жупел.

21 И останалите бяха убити с меча на този, който седеше на коня, който меч излизаше от устата му; и всички птици се наситиха с плътта си.

ГЛАВА 20

1 И видях един ангел да слиза от небето, който държеше ключа на бездната и голяма верига в ръката си.

2 И той хвана дракона, онази стара змия, която е дяволът и Сатана, и го върза за хиляда години,

3 И го хвърли в бездната, и го затвори, и го запечатай, за да не мами вече народите, докато се изпълнят хилядата години; и след това той трябва да бъде освободен за малко време.

4 И видях престоли, и те седяха на тях, и им беше дадено съдене; и видях душите на онези, които бяха обезглавени заради свидетелството на Исус и заради Божието слово, и които не се поклониха на звяра, нито Неговия образ, нито бяха получили неговия белег върху челата си или в ръцете си; и те живяха и царуваха с Христос хиляда години.

5 Но останалите мъртви не оживяха, докато не се свършиха хилядата години. Това е първото възкресение.

6 Блажен и свят е онзи, който участва в първото възкресение: върху такива втората смърт няма власт, но те ще бъдат свещеници на Бога и на Христос и ще царуват с Него хиляда години.

7 И когато изтекат хилядата години, Сатана ще бъде освободен от затвора си,

8 И ще излезе да мами народите, които са в четирите краища на земята, Гог и Магог, за да ги събере за битка; чийто брой е като морския пясък.

9 И те се изкачиха по ширината на земята и обкръжиха стана на светиите и възлюбения град; и огън слезе от Бога от небето и ги погълна.

10 И дяволът, който ги мамеше, беше хвърлен в езерото от огън и сяра, където са звярът и лъжепророкът, и ще бъдат мъчени ден и нощ завинаги.

11 И видях голям бял престол и Седящия на него, от чието лице земята и небето побягнаха; и не се намери място за тях.

12 И видях мъртвите, малки и големи, да стоят пред Бога; и книгите се отвориха; и друга книга се отвори, която е книгата на живота; и мъртвите бяха съдени според написаното в книгите, според делата си.

13 И морето предаде мъртвите, които бяха в него; и смъртта и адът предадоха мъртвите, които бяха в тях; и те бяха съдени всеки според делата си.

14 И смъртта и адът бяха хвърлени в огненото езеро. Това е втората смърт.

15 И който не се намери записан в книгата на живота, беше хвърлен в огненото езеро.

ГЛАВА 21

1 И видях ново небе и нова земя; защото първото небе и първата земя преминаха; и вече нямаше море.

2 И аз, Йоан, видях светия град, новия Ерусалим, да слиза от Бога от небето, приготвен като невеста, украсена за съпруга си.

3 И чух силен глас от небето, който казваше: Ето, скинията на Бога е с хората и Той ще обитава с тях, и те ще бъдат Негов народ, и самият Бог ще бъде с тях и ще бъде техен Бог.

4 И Бог ще избърше всяка сълза от очите им; и няма да има вече смърт, нито скръб, нито плач, нито ще има вече болка; защото предишните неща преминаха.

5 И седящият на престола каза: Ето, правя всичко ново. И той ми каза: Пиши, защото тези думи са истинни и верни.

6 И той ми каза: Свършено е. Аз съм Алфа и Омега, началото и краят. На жадния ще дам даром от извора на водата на живота.

7 Който побеждава, ще наследи всичко; и аз ще му бъда Бог, а той ще ми бъде син.

8 Но страшните и невярващите, и отвратителните, и убийците, и блудниците, и магьосниците, идолопоклонниците и всички лъжци ще имат своя дял в езерото, което гори с огън и жупел: което е втората смърт.

9 И дойде при мен един от седемте ангела, които държаха седемте чаши, пълни със седемте последни язви, и говори с мен, казвайки: Ела тук, ще ти покажа невестата, жената на Агнето.

10 И той ме заведе в духа на голяма и висока планина и ми показа онзи велик град, светият Ерусалим, слизащ от небето от Бога,

11 Имаше славата на Бога и нейната светлина беше като най-скъпоценен камък, дори като камък яспис, чист като кристал;

12 И имаше голяма и висока стена и имаше дванадесет порти, и на портите дванадесет ангела, и имена, написани върху тях, които са имената на дванадесетте племена на синовете на Израил:

13 На изток три порти; на север три порти; на юг три порти; и на запад три порти.

14 И стената на града имаше дванадесет основи и в тях имената на дванадесетте апостоли на Агнето.

15 И този, който говореше с мен, имаше златна тръстика, за да измери града, портите му и стената му.

16 И градът лежи четириъгълник, и дължината е толкова голяма, колкото и ширината; и той измери града с тръстиката, дванадесет хиляди стадия. Дължината, ширината и височината му са равни.

17 И измери стената му, сто четиридесет и четири лакти, според мярката на човек, тоест на ангела.

18 И стената му беше изградена от яспис, а градът беше чисто злато, подобно на чисто стъкло.

19 И основите на градската стена бяха украсени с всякакви скъпоценни камъни. Първата основа беше яспис; вторият, сапфир; третият, халцедон; четвъртият, изумруд;

20 Петият, сардоникс; шестият, сардий; седмият, хризолит; осмият, берил; деветият, топаз; десетият, хризопраз; единадесетият, яцинт; дванадесетият, аметист.

21 И дванадесетте порти бяха дванадесет бисера; всяка порта беше от по един бисер, а улицата на града беше чисто злато, като прозрачно стъкло.

22 И не видях храм в него; защото Господ Бог Всемогъщият и Агнето са неговият храм.

23 И градът нямаше нужда нито от слънцето, нито от луната, за да свети в него; защото Божията слава го освети и Агнето е неговата светлина.

24 И народите от тях, които са спасени, ще ходят в светлината му; и царете на земята носят своята слава и чест в него.

25 И портите му изобщо няма да се затварят през деня, защото няма да има нощ там.

26 И те ще донесат в него славата и честта на народите.

27 И в него няма да влезе нищо нечисто, нито онзи, който върши мерзост или лъже, освен онези, които са записани в книгата на живота на Агнето.

ГЛАВА 22

1 И той ми показва чиста река от вода на живота, бистра като кристал, извираща от престола на Бога и на Агнето.

2 В средата на улицата му и от двете страни на реката имаше дървото на живота, което раждаше дванадесет вида плод и всеки месец даваше своя плод; и листата на дървото бяха за изцеление на нациите.

3 И няма да има вече проклятие, но престолът на Бога и на Агнето ще бъде в него; и слугите му ще му служат;

4 И те ще видят лицето му; и името Му ще бъде на челата им.

5 И няма да има нощ там; и те нямат нужда нито от свещ, нито от слънчева светлина; защото Господ Бог ги осветява; и те ще царуват до вечни векове.

6 И той ми каза, Тези думи са верни и истинни; и Господ Бог на светите пророци изпрати своя ангел да покаже на слугите Си нещата, които скоро трябва да бъдат извършени.

7 Ето, идвам скоро; блажен е онзи, който пази думите на пророчеството на тази книга.

8 И аз, Йоан, видях тези неща и ги чух. И като чух и видях, паднах да се поклоня пред нозете на ангела, който ми показва тези неща.

9 Тогава той ми каза: Гледай, не го прави, защото аз съм съслужител на теб и на братята ти пророците, и на тези, които пазят думите на тази книга: поклони се на Бога.

10 И той ми каза: Не запечатвай думите на пророчеството на тази книга, защото времето е близо.

11 Който върши несправедност, нека върши още несправедливост; и който е нечист, нека върши още нечистост; и който е праведен, нека върши още правда; и който е свят, нека бъде още свят.

12 И ето, идвам скоро; и наградата ми е с мене, да въздам всекому според делата му.

13 Аз съм Алфа и Омега, началото и краят, първият и последният.

14 Блажени онези, които изпълняват Неговите заповеди, за да имат право на дървото на живота и да влязат през портите в града.

15 Защото отвън са кучетата, и магьосниците, и блудниците, и убийците, и идолопоклонниците, и всеки, който обича и лъже.

16 Аз, Исус, изпратих своя ангел да ви свидетелства за тези неща в църквите. Аз съм коренът и издънката на Давид, и светлата утринна звезда.

17 И Духът и невестата казват: Ела. И който чуе, нека каже: Ела. И който е жаден нека дойде. И който иска, нека вземе даром водата на живота.

18 Защото аз свидетелствам на всеки човек, който чуе думите на пророчеството на тази книга, Ако някой добави към тези неща, Бог ще му добави язвите, които са написани в тази книга:

19 И ако някой отнеме от думите на книгата на това пророчество, Бог ще отнеме неговия дял от книгата на живота и от светия град, и от нещата, които са написани в тази книга.

20 Този, който свидетелства за това, казва: **Наистина идвам скоро.** амин Въпреки това, ела, Господи Исусе.

21 Благодатта на нашия Господ Исус Христос да бъде с всички вас. амин